T24933

REVISTA PĂDURILOR

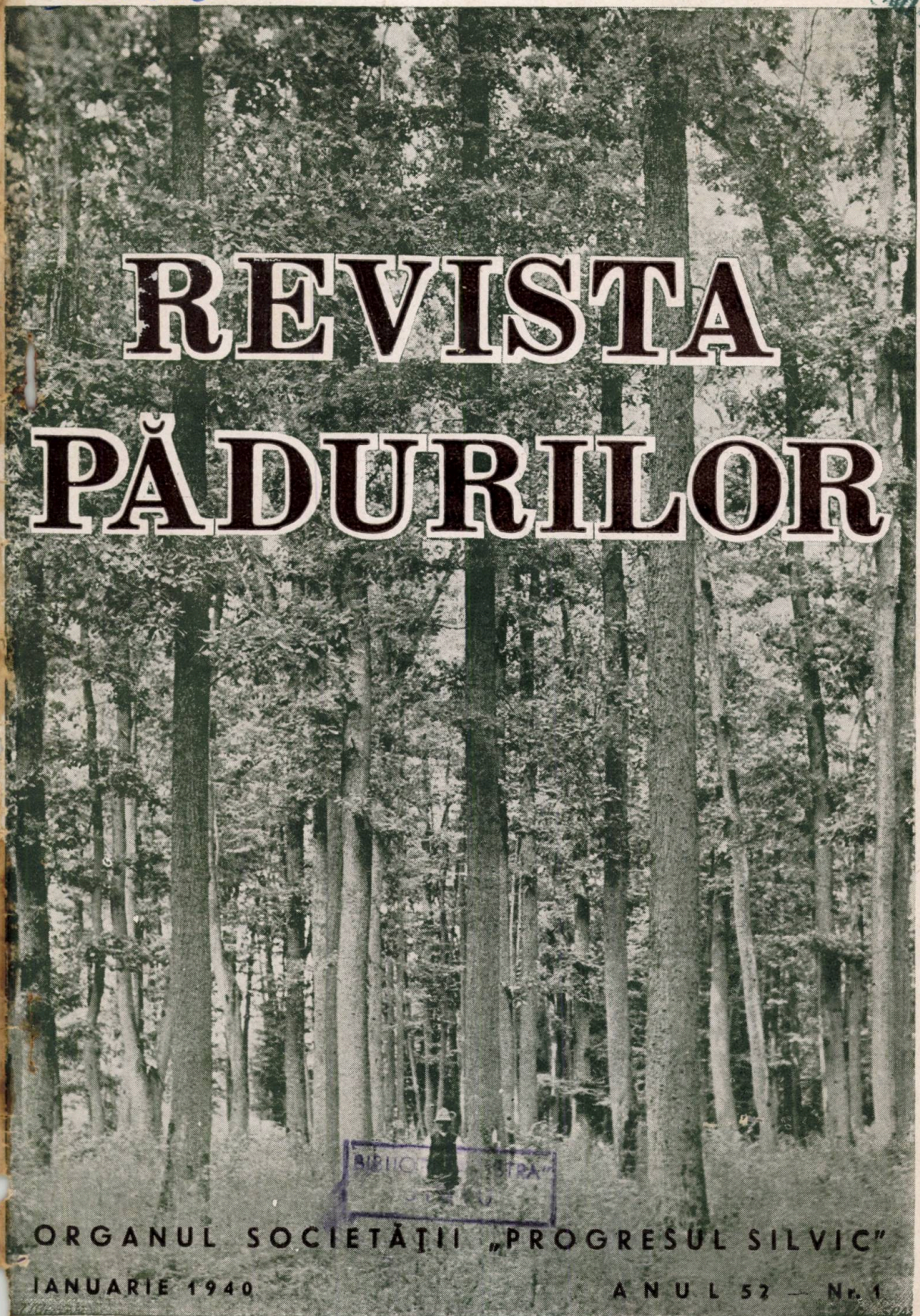

BIBLIOTECA CENTRALĂ

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

IANUARIE 1940 ANUL 52 — Nr. 1

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 52, Nr. 1. IANUARIE 1940.

SUMARUL:

Studii:

G. T. Toma: Despre clase de bonitate — — — — — — — — — — 1

At. Haralamb și P. Crețoiu: Contribuțiuni la cunoașterea florei fânețelor de munte (Cheia Teleajen) — — — — — — — — — — — 12

Comentarii — Insemnări.

M. Rădulescu: Din cultura stejarului în România (Ghinda). — — — — 16

Ilie C. Demetrescu: Marile administrații forestiere și asigurarea împotriva pagubelor — — — — — — — — — — — — — — 22

Horia Manole: Un avertisment — — — — — — — — — — — — 32

Vânătoare și piscicultură:

V. Cotta: Intre natural și artificial — — — — — — — — — — 34

Cronica internă (p. 39), *Cronica externă* (p. 50), *Cronica lemnului* (55), *Informații* (p. 66), *Necrolog* (p. 69), *Publicații* (p. 71).

SOMMAIRE:

Études:

Sur les classes de fertilité — — — — — G. T. Toma

Contributions à l'étude de la flore des prairies de montagne — — At. Haralamb et P. Cretzoiu

Commentaires:

Sur la culture du chêne en Roumanie — — M. Rădulescu

Les grandes administrations forestières et l'assurance contre les divers dégâts — — Ilie Demetrescu

Un avertissement— — H. Manole

Chasse et pisciculture:

Entre naturel et artificiel — — — — — — V. Cotta

Chronique (intérieure, extérieure, mercuriale), *Nouvelles, Nécrologie, Publications.*

INHALT:

Abhandlungen:

Ueber Bonitäten — — G. T. Toma

Beiträge zur Kenntnis der Flora der Gebirgswiesen — — — — At. Haralamb u. P. Cretzoiu

Mitteilungen:

Die Eichenkultur in Rumänien — — — — M. Rădulescu

Die grossen Forstbetriebe und die Versicherung — — — — Ilie Demetrescu

Eine Warnung — — H. Manole

Natürlich oder Künstliech — — — — V. Cotta

Chronik — Nachrichten — Nachruf.

129555

Clişeu Babuţia

Arbore cotropit cu iederă.
Arbre envahi par une lierre.
Baum von Epheu befallen.

26

2005

JAN

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR ANUL 52 — Nr. 1/1940

S T U D I I

DESPRE CLASE DE FERTILITATE

de Ing. G. T. TOMA

Clasa de fertilitate este o noţiune de care în amenajamentul nostru se face foarte puţin uz. Şi lucrul este explicabil, deoarece la noi nici nu s'au elaborat până acum criteriile şi mijloacele pentru stabilirea ei. Totuşi, dacă vrei să afli volumul sau creşterea unui arboret cu ajutorul tablelor de producţie, trebue să cunoşti între altele şi clasa de fertilitate din care face parte acel arboret. Aceasta se determină cu ajutorul înălţimii medii. Pentru aceeaşi vârstă, un arboret face parte dintr'o clasă de fertilitate cu atât mai bună cu cât este mai înalt. Să se remarce că după această concepţie „clasa de fertilitate" este un atribut al arboretului, nu al solului. Numirea este deci improprie şi trebue înlocuită cu termenul bonitate sau clasă de producţie. Am găsit necesar să stăruim puţin asupra terminologiei, înainte de a intra în miezul chestiunii, pentrucă nu numai în literatura noastră, dar chiar şi în cea germană, există încă confuzie în privinţa acestei noţiuni. Schwappach, care pentru încadrarea arboretelor în diferite clase de bonitate a folosit la alcătuirea cunoscutelor sale table de producţie (elaborate în Institutul de cercetări forestiere prusian) tot înălţimea medie, întrebuinţează cuvântul „Standortsklasse", adică „clasă de staţiune". Urmaşul său Wiedemann dimpotrivă întrebuinţează termenii „Höhenbonität" (bonitatea înălţimii) sau simplu „Bonität", cari desigur sunt mai nimeriţi, fiindcă se referă la arboret, nu la staţiune. Fără îndoială că însuşirile arboretului dau indirect indicaţiuni şi asupra puterii de producţie a solului. Criteriul nu este însă general valabil, deoarece, exigenţele speciilor faţă de sol fiind diferite, putem avea pe

39807

același pământ o specie care arată clasa I-a de producție și alături altă specie care arată clasa III-a de producție.

Noțiunea bonității s'a născut odată cu tablele de producție. Mijlocul pentru stabilirea ei nu a fost întotdeauna și peste tot înălțimea medie. Multă vreme s'a folosit volumul drept indicator al bonității. O astfel de tablă pentru identificarea clasei de producție cu ajutorul volumului la hectar a întocmit Pressler și a fost folosită în Saxonia până în anul 1924. In alte părți (de pildă, în Baden) s'a luat drept indicator al bonității creșterea medie în volum la exploatabilitate. Cusurul acestor criterii este că ele pot fi utilizate ușor de cel ce alcătuiește tabla de producție, mai greu însă de către cel care o folosește. Căci acesta din urmă are de obiceiu nevoie de ea, nu atât ca să știe din ce clasă de producție face parte un arboret oarecare, ci tocmai pentru a-i afla volumul sau creșterea. Cunoașterea bonității este necesară nu ca un scop în sine, ci ca mijloc pentru determinarea producției.

S'au propus de diferiți autori și alte sisteme și formule pentru determinarea bonității. Vom aminti autorii cari s'au ocupat de această problemă, fără a da însă amănunte. Schiffel folosește raportul $\frac{N}{d}$ dintre numărul arborilor și diametrul mediu, Gehrhardt produsul dintre suprafața terieră și înălțimea arborilor de probă (așa numita linie „gh"), Reinhold și Schuberg țin socoteală în același timp de suprafața terieră la hectar, înălțimea medie, numărul arborilor și diametrul mediu, iar Levacovici (Zagreb) propune o formulă destul de complicată, în care iarăși intră elementele de mai sus minus suprafața terieră dar plus vârsta și un anumit coeficient ce depinde de specie (formulă pe care Tischendorf o găsește neîntemeiată). In practică însă este foarte greu a ține socoteală de mai multe criterii deodată, din care pricină formulele propuse nu și-au găsit aplicație. De aceea nici nu vom insista asupra lor.

Inălțimea medie (singură) ca criteriu de clasificare a bontății arboretelor (și indirect a stațiunilor) a fost propusă de Baur în anul 1876. De atunci ea și-a găsit o întrebuințare din ce în ce mai largă. Trebue băgat de seamă însă că ea nu este o măsură absolută, ci una relativă. Nu putem spune, de pildă, că arboretul, care la vârsta de 80 ani a atins înălțimea medie de 27,7 m, face parte din clasa întâia de producție, ori-

care ar fi specia din care ar fi format. Dacă răsfoim tablele de producţie ale lui Schwappach („Ertragstafeln der wichtigeren Holzarten", reproduse în cea mai mare parte şi în „Agenda Forestieră"), vedem că numai aninul şi fagul ating întâmplător în clasa I-a de producţie la vârsta de 80 ani aceeaşi înălţime medie (27,7 m); celelalte specii prezintă cu totul alte înălţimi (mesteacănul 26 m, stejarul 24,1 m, frasinul 28 m, molidul 29,7 m, pinul 25,4 m, bradul 28,4 m). Cu ajutorul datelor din tablele de producţie pomenite am desenat în fig. 1 curbele cari arată

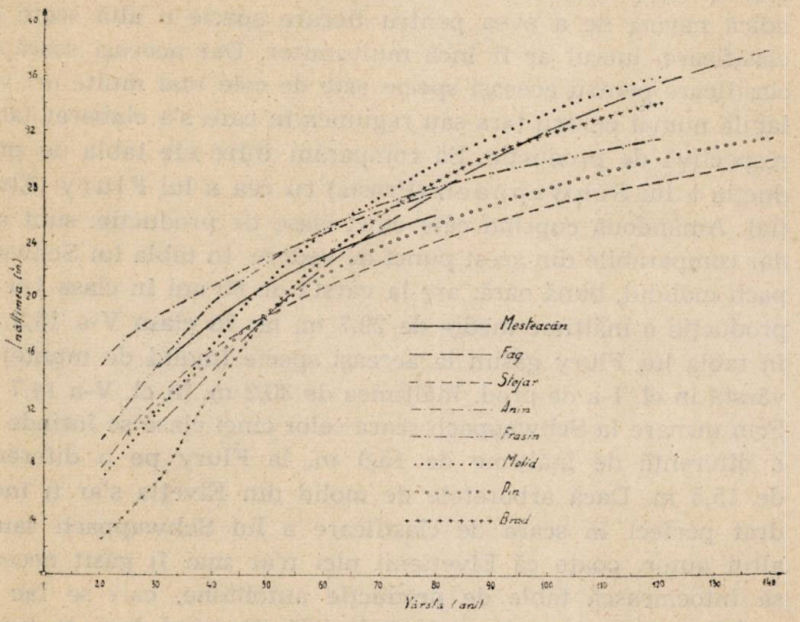

Fig. 1. — Desvotarea în înălţime a arboretelor de diferite specii din clasa I-a de producţie, după tablele lui Schwappach

cum variază cu vârsta înălţimea medie a arboretelor din clasa I-a de producţie la felurite specii. Se poate vedea, cât de deosebită este desvoltarea arboretelor dela specie la specie. Bradul, bună oară, este la vârsta de 30 ani cu 4 m mai mic decât fagul, la 50 ani îl ajunge pe fag, între 50 şi 100 ani îl întrece (dar cel mult cu 1 m), pe urmă iar rămâne în urmă. Pinul şi stejarul au dela vârsta de 50 ani un mers aproape paralel, cel dintâiu fiind mai înalt tot timpul cu mai bine de un metru. Vârsta de 50 ani formează un punct de întâlnire pentru patru specii: fag, brad, pin şi stejar, toate atingând atunci în clasa I-a de producţie

înălțimea de circa 19 m. Cu ajutorul tablelor de producție și folosind metoda aceasta grafică, care îngăduie compararea cu ușurință a feluritelor elementele între ele, se poate întreprinde un admirabil studiu comparativ al arboretelor de diferite specii. Aici am atins subiectul în treacăt pentru a arăta cu câteva exemple că înălțimea medie este numai un criteriu relativ pentru recunoașterea bonității. Cu ajutorul ei aflăm o bonitate care este valabilă numai pentru specia respectivă. Avem așa dar deaface cu o scară artificială de clasificare, nu cu una naturală. Dacă inconvenientul ar fi numai cel arătat mai sus, adică nevoia de a avea pentru fiecare specie o altă scară de clasificare, lucrul ar fi încă mulțumitor. Dar aceeași scară de clasificare pentru aceeași specie este de cele mai multe ori valabilă numai pentru țara sau regiunea în care s'a elaborat tabla respectivă de producție. Să comparăm între ele tabla de producție a lui Schwappach (Prusia) cu cea a lui Flury (Elveția). Amândouă cuprind câte cinci clase de producție: sunt așa dar comparabile din acest punct de vedere. In tabla lui Schwappach molidul, bună oară, are la vârsta de 80 ani în clasa I-a de producție o înălțime medie de 29,7 m, iar în clasa V-a 13,8 m; în tabla lui Flury găsim la aceeași specie (molid de munte) și vârstă în cl. I-a de prod. înălțimea de 30,2 m, în cl. V-a 14,7 m. Prin urmare la Schwappach scara celor cinci clase se întinde pe o diferență de înălțime de 15,9 m, la Flury pe o diferență de 15,5 m. Dacă arboretele de molid din Elveția s'ar fi încadrat perfect în scara de clasificare a lui Schwappach sau a altui autor, poate că Elveții nici n'ar mai fi găsit necesar să întocmească table de producție autohtone, cari se fac cu multă muncă și cu imensă cheltuială. Pornind însă la lucru, Flury a băgat de seamă că chiar scara de clasificație adoptată de el pentru molidul de la munte nu poate fi folosită și pentru molidul din regiunea colinelor, a cărui desvoltare se prezintă cu totul deosebit. El a fost deci nevoit să facă două table de producție a molidului din Elveția: una pentru regiunea de munte cu intervalul arătat mai sus (30,2—14,7=15,5 m) și alta pentru regiunea de deal cu intervalul 31,7—22,5=9,2 m (la 80 ani). Tot așa Feistmantel (Austria), în tablele sale pentru clasificarea bonității, face deosebire între molidul de Alpi și molidul de deal sau câmpie (acesta din urmă are înălțime mai mare la aceeași vârstă și clasă de producție).

Din cele arătate până aici rezultă că atunci când pentru stabilirea clasei de producție folosim o clasificare relativă, nu este deajuns să spunem pur și simplu că cutare arboret face parte din clasa a doua sau a treia de producție, ci trebue să precizăm și sistemul: cl. II-a de prod. Schwappach sau cl. II-a de prod. Flury, etc. Aceasta este cu atât mai necesar, cu cât unii autori, ca Feistmantel, folosesc mai mult de cinci clase de bonitate.

Fără îndoială, un sistem unitar, dacă ar exista, care să fie valabil pentru întreaga arie de vegetație a fiecărei specii, ar înlătura multe confuzii și ar fi de mare folos și pentru știință și pentru practică. Cum era și firesc, au fost autori (Bühler, Wobst), cari s'au gândit la realizarea unei astfel de clasificări unitare. Dar tocmai deosebirile constatate de Flury și Feistmantel în ce privește desvoltarea arboretelor de molid dela munte și a celor dela deal arată limpede că încadrarea tuturor pădurilor din aria de vegetație a unei specii într'un sistem unitar de clasificare ar întâmpina serioase dificultăți.

S'au imaginat și sisteme naturale de clasificare, întemeiate pe observarea florei, cu ajutorul căreia să se poată stabili clase de producție absolute, adică valabile pentru toate speciile și, dacă se poate, chiar pentru toate țările. Cajander a propus și aplicat un astfel de sistem în Finlanda. Acolo nu se vorbește de clase de producție, ci de tipuri de arborete. Acestea se determină cu ajutorul plantelor ce cresc pe pământul din pădure. Astfel avem tipul Oxalis, tipul Myrtillus, tipul Vaccinium, tipul Cladonia, etc. Clasificarea stabilește tipuri de arborete, se referă însă în primul rând la stațiune și în deosebi la sol. Ea se bazează pe ipoteza că flora este un indicator sigur al însușirilor pământului. De subliniat este că tipul Myrtillus, de pildă, nu este caracteristic numai pentru molid; îl putem afla tot așa de bine la pin sau mesteacăn.

Cu tipurile de arborete nu s'a ocupat numai Cajander. Morosow a stabilit în Rusia tipuri de arborete după climă, sol și subsol; în mod asemănător a procedat A. von Kruedener în Germania. Distingerea tipurilor de arborete are o importanță recunoscută azi de toată lumea pentru silvicultură. Pentru amenajament însă și în deosebi pentru problema clasificării bonității arboretelor (respectiv a stațiunilor), de care ne ocupăm, chestiunea interesează numai atât întru cât am putea

găsi aici o scară sigură și general valabilă. Dintre toate sistemele de clasificare a tipurilor de arborete, cel care s'ar potrivi mai bine pentru aceasta ar fi cel al lui Cajander, care se întemeiază pe un singur criteriu: flora. Cercetările făcute până acum în Germania însă arată că în această țară pădurile nu se pot încadra perfect în tipurile stabilite de Cajander și că flora singură nu este întotdeauna un indicator sigur. Rubner, bună oară, a aflat pe un tip slab de staţiune (Myrtillus) molid de clasa întâia de producţie (după înălţimea medie) iar pe un tip bun (Oxalis) o clasă mijlocie de producţie, adică tocmai pe dos de cum ar fi fost de aşteptat, şi anume din pricina profunzimii deosebite a solului. Tot aşa a stabilit Hartmann unele nepotriviri între clasele de producţie (după înălţime) şi tipurile de floră în arborete de pin, din cauza nivelului diferit al apei subterane. Prin urmare este îndoielnic că tipurile de arborete vor putea servi drept bază pentru alcătuirea tablelor de clasificare a bonităţii.

Criteriul cel mai potrivit pentru aceasta rămâne mai departe tot înălţimea medie. De altminteri acest criteriu, pe lângă cusururile pomenite mai sus, are şi o mare calitate: înălţimea medie este foarte puţin influenţată de gradul de răritură al arboretelor.

In ce priveşte noţiunea însăşi a înălţimii medii, trebuesc făcute unele precizări. Există mai multe modalităţi pentru calculul ei. După aceste modalităţi, putem distinge: înălţimea medie aritmetică, înălţimea diametrului mijlociu, înălţimea suprafeţei teriere mijlocii şi înălţimea medie calculată cu formula $H = \frac{g_1h_1+g_2h_2+g_3h_3+...}{G}$. Să examinăm aceste înălţimi medii în lumina unui exemplu. Ne vom folosi pentru aceasta de un arboret de salcâm (din cuprinsul ocolului Calafat) de circa 1000 m^2 întindere, alcătuit din 135 arbori având diametrul terier cuprins între 5 şi 28 cm şi înălţimea între 8 şi 25 m. Toţi arborii din această suprafaţă de probă au fost doborîţi, aşa că li s'a putut măsura înălţimea cu cea mai mare precizie.

1. Inălţimea medie aritmetică (H_1) se obţine adunând înălţimea tuturor arborilor măsuraţi şi împărţind suma prin numărul lor. In arboretul în chestiune am obţinut: $H_1 = 18{,}2$ m.

2. Inălţimea diametrului mijlociu (H_2). Cu ajuto-

rul celor 135 înălțimi raportate grafic într'un sistem ortogonal în funcție de diametru, se trasează curba înălțimilor compensate. Pentru claritatea diagramei, noi am reprodus în fig. 2 nu-

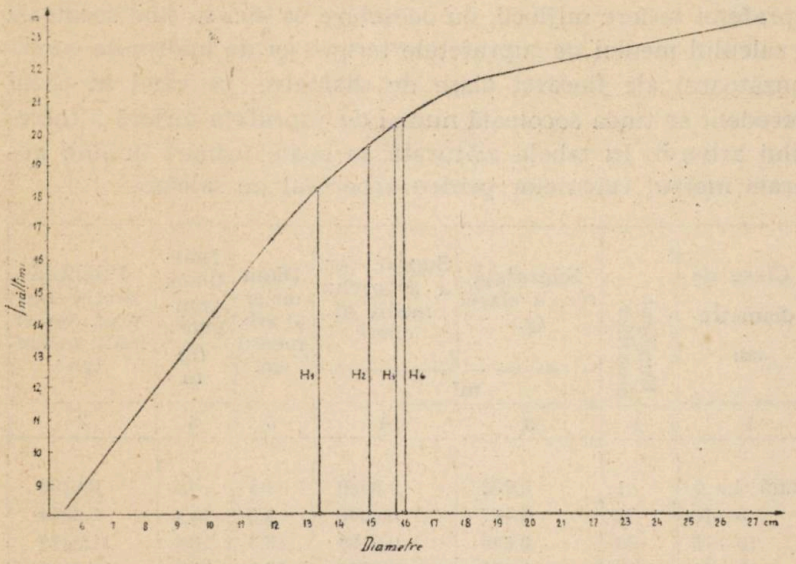

Fig. 2. — Curba înălțimilor compensate într'un arboret de salcâm de 23 ani provenit din lăstari (ocolul silvic Calafat).

mai curba (fără cele 135 puncte din cari a rezultat). Se calculează apoi diametrul mediu aritmetic adunând diametrele teriere ale tuturor arborilor și împărțind suma prin numărul lor. In cazul de față se obține d=15 cm. Pe diagramă se caută înălțimea corespunzătoare acestui diametru. Rezultă $H_2=19{,}6$ m.

3. Înălțimea suprafeței teriere mijlocii (H_3) se află în modul următor. Impărțind suprafața terieră totală a arboretului prin numărul arborilor, se obține suprafața terieră a arborelui mediu. Determinăm apoi diametrul acestuia și căutăm pe diagramă înălțimea corespunzătoare. In arboretul nostru de salcâm suprafața ter. a arb. mediu este $\frac{2{,}649}{135}=0{,}0196$ m², diametrul mediu 15,8 cm, iar înălțimea $H_3=20{,}2$ m.

4. Înălțimea medie calculată cu formula $H_4=\frac{g_1h_1+g_2h_2+g_3h_3+\ldots}{G}$. In această formulă g_1, g_2, g_3... și h_1, h_2,

h_3... sunt suprafeţele teriere şi înălţimile compensate ale diferitelor clase de diametre, iar G este suprafaţa terieră a întregului arboret. Avem de aface prin urmare tot cu o înălţime a suprafeţei teriere mijlocii, cu deosebire că aici se ţine socoteală în calculul mediei de suprafeţele teriere (şi de înălţimile corespunzătoare) ale fiecărei clase de diametre, pe când în cazul precedent se ţinea socoteală numai de suprafaţa terieră a întregului arboret. In tabela alăturată se poate urmări în linii generale mersul calculelor pentru arboretul de salcâm.

Clase de diametre cm	Numărul arborilor	Suprafaţa ter. a clasei (g.)	Supraf. ter. a arborelui mediu al clasei	Diam. terier al arb. mediu cm.	Înălţimea compens. (h) m	Produsul dintre supraf. ter. şi înălţ. medie (gh.)
		m^2				
1	2	3	4	5	6	7
Până la 5	1	0,002	0,0020	5,5	8,2	0,0164
5—10	32	0,187	0,0058	8,6	12,2	2,2814
10—15	46	0,638	0,0139	13,3	18,1	11,5478
15—20	34	0,860	0,0251	17,9	21,4	18,4040
20—25	18	0,732	0,0407	22,8	22,5	16.4700
25—30	4	0,230	0,0575	27,1	23,4	5,3820
Suma:	135	2,649				54,1016

Adunând numerele din coloana 7 se obţine suma $g_1h_1 + g_2h_2 + g_3h_3 + \ldots$, care împărţită prin G ne dă înălţimea medie căutată. Rezultatul este $H_4 = \frac{54,1016}{2,649} = 20,4$ m.

In fig. 2 sunt desenate pe curba înălţimilor poziţiile pe cari le ocupă H_1, H_2, H_3 şi H_4. Se vede limped că nu este indiferent după care din aceste patru modalităţi calculăm înălţimea medie a arboretului. In primul caz, cuvântul hotărîtor îl are numărul arborilor, dându-se egală importanţă celor subţiri şi dominaţi ca şi celor groşi şi dominanţi. In al doilea caz, diametrul este cel care dă greutate în calculul înălţimii medii, în al treilea şi al patrulea caz suprafaţa terieră. Cea mai complicată modalitate de calcul este ultima, care bagă în formulă suprafeţele teriere şi înălţimile compensate din toate cla-

sele de diametre. Totuşi aceasta este formula care se foloseşte în institutele de cercetări la alcătuirea tablelor de producţie. Pentru ce anume s'a adoptat tocmai această formulă? Pentru că ea dă suprafeţei teriere în calculul înălţimii medii o importanţă corespunzătoare cu rolul ce-l joacă la aflarea volumului. Quantumul cu care participă arborii groşi la volumul total al unui arboret este (în raport cu numărul arborilor) mult mai însemnat decât cel al arborilor subţiri. Şi, după cum volumul arboretului e dat mai mult de arborii groşi, tot aşa şi valoarea înălţimii medii trebue să fie dictată în primul rând de aceştia.

Când folosim tablele de producţie pentru aflarea volumului, a creşterii sau numai pentru stabilirea bonităţii, ar trebui aşa dar să folosim la calculul înălţimii medii modalitatea ultimă (H_4). Aceasta este însă complicată şi cere timp mult. De aceea Flury dă în tablele lui de producţie pentru molid şi fag, pe lângă înălţimea (H_4) calculată după formula $\frac{\Sigma gh}{G}$, şi înălţimea (H_1) calculată prin simpla medie aritmetică. Cea dintâiu are, bine înţeles, la toate vârstele valori mai mari. In tablele lui Schwappach însă şi în cele mai noui ale lui Wiedemann nu este dată decât de o singură înălţime (H_4). Din exemplul arătat mai sus se vede că modalitatea a treia de calcul, care este ceva mai simplă, dă pentru H_3 valori apropiate de H_4. Diferenţa a fost numai de 0,2 m, adică mai puţin de 1%. Chiar cu ajutorul procedeului întâiu putem obţine rezultate bune, dar cu condiţia să neglijăm arborii dominaţi. In exemplul nostru, dacă pentru determinarea lui H_1 scoatem din calcul toţi arborii mai subţiri de 10 cm, obţinem aceeaşi valoare ca şi prin procedeul al treilea, adică 20,2 m. Iată prin urmare că făcând această corecţiune putem folosi şi simpla medie aritmetică a înălţimilor măsurate.

Revenind acum la ideia claselor de producţie, ar fi important să ne dăm seama de mijloacele ce ne stau la îndemână pentru aprecierea bonităţii pădurilor noastre. Până la alcătuirea unor table de producţie româneşti, nu ne rămâne, desigur, ceva mai bun de făcut decât să folosim nişte table străine, cari să reprezinte, dacă se poate, arborete crescute în condiţiuni mai mult sau mai puţin asemănătoare cu cele dela noi. Dacă pădurile noastre s'ar putea încadra perfect în vr'una din tablele de producţie existente, care, după cum am văzut, reprezintă în ace-

lași timp, pe specii, un anumit sistem de clasificare a bonității, nu am avea nimic de pierdut adoptând acest sistem, ba dimpotrivă ar fi un avantaj că ne putem exprima într'un limbaj, pe care-l mai folosesc și alții. Lucrul pare însă problematic, deși cercetări suficiente, pe cari să putem sprijini afirmații categorice într'un sens sau altul, nu s'au făcut. Din materialul ce ne stă la dispoziție la Institutul de cercetări forestiere, vom cita totuși un exemplu oarecum edificator: piața de experiență în stejar pedunculat din pădurea Cotroceanca (com. Bolintinul din Deal, jud. Ilfov). Arboretul din această piață avea în anul 1935 vârsta de 36 ani și o înălțime medie de 19,3 m. Consultând tablele de producție nemțești ale stejarului, găsim pentru clasa întâia de producție următoarele înălțimi medii la vârsta de 36 ani; Feistmantel 11,9 m, Schwappach 14,9 m, Gehrhardt 15,4 m. Arboretul nostru nu se încadrează în nici una din aceste table. Chiar dacă extrapolăm în tabla lui Schwappach cu distanța (3,7 m) dintre clasa întâia și a doua măsurată în diferență de înălțime și formăm astfel deasupra clasei întâia o nouă clasă, pe care am putea-o numi „clasa zero", abia ajungem la o înălțime medie de 18,6 m (pentru vârsta de 36 ani). Arboretul acesta nu se încadrează așa dar nici în clasa zero (inexistentă în tablă), ceea ce înseamnă că se ridică deasupra clasei întâia cu mai mult decât încă o clasă. Lucrul nu este de mirare, fiindcă stejarul este în România mai la el acasă decât în Germania. Cazuri asemănătoare putem întâlni și la alte specii cari la noi găsesc condițiuni deosebite de vegetație. Pentru a ne da seama bine de nepotrivirile ce există între desvoltarea arboretelor noastre de diferite specii și cea a arboretelor din tablele de producție străine, ar fi necesară înființarea unor piețe de experiență întinse pe tot cuprinsul țării, cari să fie tratate uniform și în cari să se urmărească mersul creșterilor în timpul unei perioade măcar de 15—20 ani. Aceasta este tot una cu alcătuirea unor table de producție românești, cari să dea implicit și un sistem de clasificare a bonității arboretelor. Și acesta este idealul către care năzuim.

LITERATURĂ CONSULTATĂ

Cajander, A. K.: The theory of forest types. Helsinki, 1926.
Dengler, A.: Waldbau. Berlin, 1935.
Feistmantel-Weiss: Allgemeine Waldbestandestafeln. Wien und Leipzig

Flury, Ph.: Ertragstafeln für die Fichte und Buche der Schweiz. (Mitteil. der Schweizerischen Anstalt für das Forstliche Versuchwesen, 1907).

Gehrhardt, E.: Ertragstafeln. Berlin, 1930.

Kruedener, A. von: Waldtypen. Neudamm, 1927.

Levacovici, A.: Ein neuer Begriff des Standortsweisers. (Annales pro experimentis foresticis, Zagreb, 1927).

Rubner: Bodenvegetation und Höhenbonität im Lehr- und Versuchsrevier Grafrath. (Forstwissenschaftliches Centralblatt, 1929).

Schwappach: Ertragstafeln der wichtigeren Holzarten. Neudamm, 1929.

Tischendorf, W.: Ein neuer Begriff des Standortsweisers. (Forstwissenschaftliches Centralblatt, 1928).

Wiedemann, E.: Anweisung für die Aufnahme und Bearbeitung der Versuchsflächen der Preussischen Forstlichen Versuchsanstalt. Neudamm.

Wiedemann, E.: Ertragstafeln für Buche (1931), Fichte (1936), Douglasie (1937), Hannover, 1938.

Wiedemann, E.: Zuwachslehre und Ertragskunde 1939. (Curs netipărit).

Wobst: Zur Ertragstafel- und Bonitierungsfrage. (Silva, 1928).

Sur les classes de fertilité.
Über Bonitäten.

In dem vorliegenden Aufsatz werden die Möglichkeiten der Bonitierung der rumänischen Wälder besprochen. Zunächst betont man, dass die nach der Mittelhöhe festgestellte Bonität eine Eigenschaft des Bestandes und nicht des Standorts ist. Ihre richtige Benennung ist Bestandesbonität oder Ertragsklasse.

Die anderen Kriterien, die von verschiedenen Verfassern zur Bestandesbonitierung vorgeschlagen worden sind (die Masse, der Haubarbeitsdurchschnittszuwachs, die Stammzahl, der mittlere Durchmesser, dann die Bestandestypen), haben sich entweder als zu kompliziert oder als unsicher erwiesen. Die Bestandsmittelhöhe, die vom Durchforstungsgrad fast unabhängig ist, bleibt weiter das geeignetste Mittel zur Feststellung der Ertragsklassen.

Bei der Aufstellung von Ertragstafeln (die zugleich Bonitierungstafeln sind) wird die Mittelhöhe nach der Formel $H = \frac{g_1h_1 + g_2h_2 + g_3h_3 + \ldots}{G}$ berechnet. Mit dem einfachen, oft in der Praxis benutzten, arithmetischen Mittel der gemessenen Baumhöhen erzielt man zu kleine Werte. Die arithmetische Mittelhöhe kann bei der Bonitierung mit Hilfe von Ertragstafeln doch benutzt werden, aber nur unter der Bedingung, dass bei ihrer Feststellung die beherrschten Stämme nicht mitberechnet werden. Der Verfasser erläutert dies mit einem Beispiel.

Für praktische Zwecke sind wir zur Zeit auf ausländische (deutsche) Tafeln angewiesen. Ihre Anwendung aber ist nicht überall möglich. Das Beispiel eines Stieleichenbestandes (auf gutem Boden), dessen Bonität der ersten Schwappach'schen Ertragsklasse um mehr als noch eine Klasse überlegen ist, beweist dies. Die Frage der Bonitierung der rumänischen Wälder kann nur durch die Aufstellung einheimischer Ertragstafeln ganz befriedigend gelöst werden.

CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA FLOREI FÂNEȚELOR DE MUNTE

(CHEIA — TELEAJEN)

de AT. HARALAMB și P. CRETZOIU

Teleajenul, dela Ploiești până la Mânecii-Ungureni, în valea sa largă, a oferit omului loc potrivit pentru instalarea lui. Din această pricină, pădurea a trebuit să cedeze mult din ceea ce i-a aparținut inițial. Satele, însoțite de fânețe și livezi, se țin lanț; uneori aproape nici nu știi când treci dintr'unul într'altul.

Dela Mâneci, continuând să înaintezi în susul văii, aspectul se schimbă cu totul. Teleajenul se adâncește în straturile de marnă, din care cauză șoseaua ce s'a construit a trebuit să fie trasată cu mult deasupra, pe versantul lui drept. Pădurea de fag devine de acum complet stăpână pe teren.

După vreo 11 km, când se ajunge la M-rea Suzana, valea începe să se lărgească și șoseaua atinge nivelul apei Teleajenului. De aici înainte se merge având de o parte și de alta frumoase fânețe.

După alți 10 km de drum, deodată, valea, lărgită și mai mult, se înfundă. Munții se înșiruie de jur împrejur, formând un fel de căldare, care prezintă o spărtură în partea de Sud, pe unde lasă să treacă șoseaua și apa Teleajenului. Spre Vest se înalță Boburile, Babeșul și Muntele Cailor. La Est, creasta calcaroasă, puternic și frumos modelată de eroziune, a Zăganului și Gropșoarelor. Aceste aripi sunt legate spre Nord de masivul calcaros al Bratocei, Tigăilor și Ciucașului, ale căror creste golașe formate din conglomerate, privite dela Sud, apar ca niște turnuri. Pe fundul acestei imense căldări se găsește M-rea și satul Cheia.

Crestele muntoase din jur ating înălțimi destul de mari față de înălțimea generală a munților cuprinși între Prahova și Buzău: Babeșul 1488 m, Ciucașul 1959 m, Gropșoarele 1882 m și Zăganul 1785 m. Fundul căldării nu are însă decât 850—880

m. Acest fund este uneori aşa de şes încât prezintă porţiuni importante, din cauză că drenarea apei se face defectos.

Vegetaţia lemnoasă, care acoperă munţii ce încadrează această căldare, este compusă în partea de jos din fag în amestec cu bradul. Nu lipsesc exemplare de carpen, sorb, corn, alun, soc, anin negru şi anin alb. Ceva mai sus aflăm molidul, iar pe Gropşoarele şi Zăganul, laricele. O zonă alpină importantă şi interesantă acoperă crestele tuturor acestor munţi.

*

Materialul recoltat, care formează obiectul acestei comunicări, l-am luat din două fâneţe naturale, situate în locuri distincte şi anume:

1. Din fâneaţa aflată în curtea cantonului forestier situat la extremitatea nordică a satului, la 880 m înălţime. Terenul este fresc şi bine drenat. Prin curtea cantonului trece un pârâiaş. Materialul a fost recoltat la 21 Iunie 1936 şi aparţine Institutului de Cercetări şi experimentaţie forestieră, Secţia IV oficiul B.

2. Din fâneţele situate între şcoala primară a satului Cheia şi casele de odihnă ale Căilor Ferate Ploeşti-Mâneci. Locul, fiind slab drenat, este apătos. Altitudinea este de 850 m. Materialul s'a recoltat în Iunie 1939.

Dăm mai jos lista plantelor recoltate de noi, însemnându-le, pentru simplificare, cu: (I) pe cele dela canton şi (II) pe cele din spatele şcolii.

Fam. Ophioglossaceae	
Ophioglossum vulgare L.	I.
Fam. Graminaceae	
Festuca pratensis Huds.	I.
Festuca rubra L.	I.
Festuca arundinacea L.	I.
Anthoxanthum odoratum L.	I.
Poa pratensis L.	I.
Briza media L.	I—II.
Dactylis glomerata L.	I.
Cynosurus cristatus L.	II.
Fam. Juncaceae	
Luzula nemorosa (Poll.) Mey	I.
Fam. Liliaceae	
Colchicum autumnale L.	II.
Veratrum album L.	II.

Fam. Orchidaceae	
Listera ovata (L.) Rich.	I—II.
Orchis coriophora L.	I—II.
Orchis incarnata L.	I—II.
Orchis maculata L.	I—II.
Orchis cordigera Fr.	II.
Platanthera chlorantha Rchb.	I.
Platanthera bifolia (L.) Rchb.	II.
Gymnadenia conopea (L.) R. Br.	I—II.
Fam. Polygonaceae	
Rumex acetosa L.	II.
Rumex acetosella L.	II.
Polygonum bistorta L.	II.
Fam. Caryophyllaceae	
Lychnis flos-cuculi L.	I—II.
Fam. Ranunculaceae	
Ranunculus acris L.	I.
Trollius europaeus L.	II.
Fam. Cruciferae	
Roripa austriaca (Cr.) Bess.	I.
Fam. Rosaceae	
Alchemilla sylvestris Sch.	I.
Fam. Leguminoase	
Lotus corniculatus L.	I.
Anthyllis vulneraria L.	I.
Trifolium dubium Sibth.	I.
Trifolium pratense L.	I.
Vicia saepium L.	I.
Genista sagittalis L.	I—II.
Genista tinctoria L.	I.
Fam. Violaceae	
Viola persicifolia Roth.	II.
Fam. Umbellaceae	
Carum carvi L.	I—II.
Fam. Ericaceae	
Bruckenthalia spiculifolia Sal.	I.
Fam. Borraginaceae	
Myosotis sylvatica Hoffm	I.
Fam. Scrophulariaceae	
Alectorolophus crista-galii (L.) M. B.	I—II.
Alectorolophus major Rchb.	II.

Fam. Plantaginaceae	
Plantago media L.	I.
Fam. Rubiaceae	
Galium verrum L.	II.
Fam. Campanulaceae	
Campanula abietina Gris et Sch.	I.
Fam. Composaceae	
Leontodon hispidus L.	I.
Crepis biennis L.	I.
Antennaria dioica (L.) Gtn.	I.
Arnica montana L.	I—II.
Cirsium rivulare (Jaq.) Lk.	II.
Hieracium pilosella L.	II.
Hieracium aurantiacum L.	II.
Hieracium auricula L.	II.

Ţinând seamă de numărul speciilor găsite, se poate face constatarea că fâneţele cercetate au o floră săracă în specii.

Fâneaţa dela canton cuprinde un număr mai mare de specii decât cea din spatele şcolii (37 faţă de 25).

Dintre furajere, cele mai numeroase specii le prezintă Gramineele şi Leguminoasele.

Acestea din urmă lipsesc aproape complect din fâneţele apătoase din spatele şcolii.

Beiträge zur Kenntnis der Flora der Gebirgswiesen.

Contributions à l'étude de la flore des prairies de montagne.

On donne la liste des plantes récoltées sur deux prairies de montagne situées à Cheia (dep. Prahova) dans le haut bassin de la rivière Teleajen, affluent de la Ialomitza (en Valachie). Une de ces prairies se trouve située sur un terrain mal drainé.

COMENTARII—INSEMNĂRI

DIN CULTURA STEJARULUI ÎN ROMÂNIA

GHINDA

de Ing. MARIN RĂDULESCU

Un principiu sănătos din economia forestieră, recomandă cu toată clădura, ca tăerile în pădure să fie astfel conduse, ca regenerarea parchetelor să se facă pe cale naturală. Aceasta pentru motivul că regenerările făcute natural dau arborete amestecate, sănătoase, provenite din sămânța arborilor ce cresc de veacuri în regiunea respectivă. In afară de aceasta, ele cer totdeodată un minimum de cheltueli la înființare și păstrează neștirzită puterea de producțiune a stațiunei.

Pe de altă parte, amenajamentul impune ca în fiecare an să se extragă din pădure o cantitate de lemn anumită (posibilitatea), cu care să se îndestuleze nevoile pieței și să se trează neștirbită puterea de producțiune a stațiunei.

Examinând mai amănunțit modul cum se regenerează pădurile noastre în lumina acestor două imperative, constatăm că la multe specii, cum ar fi: bradul, fagul, carpenul, teiul, salcia, mesteacănul, plopul, gorunul, cerul etc., acest proces se realizează foarte ușor. In consecință silvicultorul n'are să-și bată capul prea mult cu așezarea și conducerea tăerilor, ca regenerarea să fie asigurată. Și aceasta mai ales în regiunile, în cari speciile se găsesc în optimum lor de vegetație.

Sunt însă și specii, la care regenerarea se face greu, fie din cauza condițiunilor de vegetație mai puțin favorabile ale stațiunei, fie din cauza tratamentului vitreg din trecut. In acest caz, silvicultorul se vede obligat să intervină cu energie, pe cale artificială prin semănături sau plantații. Altfel riscă să n'aibă pădurea regenerată și nici raportul susținut asigurat.

Cu excepția gorunului, în această situație se găsesc în bună parte pădurile noastre de stejar [1]).

Intr'adevăr fiind situate în regiunile de câmpie și deal, în apropierea așezărilor omenești, pădurile de stejar au fost defrișate, pășunate, incendiate, tăeate în crâng simplu la vârste înaintate etc. Drept rezultat masivele lor s'au rărit și poenit, porțiunile transformate în izlazuri pe coaste s'au degradat, iar luncile râurilor acoperite pe vremuri cu dumbrăvi frumoase, au devenit prundișuri fără valoare. Pe de altă parte, producând lemn bun de foc și de construcție, aceste păduri au fost continuu sărăcite prin extracțiuni masive de stejar. (Un exemplu ni-l oferă pădurile din nordul Dobrogei). In aceiași ordine de idei, menționăm că prin tratamente greșit aplicate, stejarul a fost eliminat din pădurile de șleau și gorunul din pădurile de fag cu gorun.

Oricare ar fi motivele pentru care multe din pădurile noastre de stejar se găsesc azi într'o situație nu tocmai demnă de invidiat, ele fiind ușor accesibile și producând lemnul cel mai căutat și mai bine plătit pe piață, trebuesc cât mai curând refăcute.

In acest scop, ele trebuesc ajutate:

1) Să-și recupereze suprafețele cedate pentru izlazuri și pentru teren de cultură agricolă, azi degradate.

2) Să-și recupereze luncile râurilor, transformate nu de mult în prundișuri.

3) Să-și reia locurile pierdute în pădurile de șleau și de fag.

4) Să se substitue cu stejar plantațiile de salcâm făcute în grabă, pe terenuri compacte, de frica exproprierilor.

5) Să se creeze păduri de stejar în regiunile de antestepă, unde concentrarea de săruri în sol nu permite salcâmului să se desvolte. (Centrul Dobrogei și Sudul Basarabiei).

6) Să se introducă stejarul împreună cu frasinul și plopul de Canada în pădurile de baltă, unde după experiențele existente, crește luxuriant.

7) Să se refacă arboretele de stejar degradate.

8) Să se înobileze cu stejar pădurile de șleau și cele de fag cu gorun.

---

1) Pădurile de stejar ocupă în România suprafața de 1.548.774 ha sau 24% din suprafața totală a pădurilor sale, după statistica din 1929.

9) Să se asigure regenerarea pădurile de stejar existente.

* * *

Din cele expuse, se vede clar, că pentru aducerea la îndeplinire a acestui program, va fi nevoie de foarte multă ghindă. Ori după câte ştim, stejarul este o specie care fructifică abundent numai la intervale mari de timp şi ghinda nu-şi poate păstra puterea de germinaţie, decât cel mult până în primăvara următoare culesului. In acest caz, ar însemna că refacerea pădurilor de stejar se întârzie prea mult.

Din fericire judecând lucrurile mai atent, situaţia nu pare să fie tocmai aşa de întunecată, pentru următoarele motive:

1) Intâiu, stejarul produce ghindă destul de multă şi în anii intermediari de fructificaţie, iar „stropelile" de ghindă se produc aproape în fiecare an. Semănate în pepiniere ori sub masiv, aceste mici cantităţi de sămânţă vor ajuta în largă măsură la împlinirea unei bune părţi din programul de lucru.

2) Al doilea, nu se adună de obiceiu toată ghinda produsă de arboretele aflate în afara afectaţiei în rând de regenerare.

Pentru întărirea acestor afirmaţiuni, dăm mai jos un tablou de ghinda culeasă de ocoalele silvice Caps, în ultimul timp, din care rezultă, că azi când serviciul e mai bine organizat în această privinţă, se pot culege anual între 13.000 şi 18.000 hl, cantitate, care în trecut nu se putea recolta decât în anii buni de fructificaţie.

Tablou de ghinda culeasă de ocoalele Caps. în anii 1924-1939.

1924	13.206 Hl	1932	14.416 Hl
1925	5.634 „	1933	5.381 „
1926	15.307 „	1934	42.690 „
1927	1.737 „	1935	7.483 „
1928	1.853 „	1936	3.307 „
1929	354 „	1937	5.940 „
1930	4.315 „	1938	13.850 „
1931	11.455 „	1939	18.000 „

Din acelaşi tablou se observă, că într'un „an bun" de sămânţă s'a putut recolta 42.690 hl. ghindă, iar în viitor, dată fiind desvoltarea serviciului nostru silvic şi stăruinţa, ce se depune pentru lucrările de regenerarea şi cultura pădurilor, sperăm ca

ocoalele Caps. să poată recolta într'un an bun de fructificaţie o cantitate de 50.000—60.000 hl. ghindă, dacă nu şi mai bine. De sigur în acelaşi ritm vor merge şi lucrările de recoltare şi la celelalte categorii de proprietari de păduri decât Statul.

Folosind câte 5 Hl ghindă la ha pentru semănăturile directe şi 3 Hl pentru semănăturile sub masiv, putem să ne dăm seama că în anii buni de fructificaţie se pot însămânţa direct 10.000—12.000 ha respectiv 17.000—20.000 ha sub masiv, iar în anii intermediari 2.500—3.500 ha direct sau 4.000—5.000 ha sub masiv.

3) Având în vedere că în multe părţi ale ţării împădurirea poenilor la care s'au folosit mai mult semănăturile directe cu stejar va fi terminată, cantitatea de ghindă necesară pentru înobilări de masive, semănături sub masiv, substituiri de salcâm cu stejar şi refaceri de arborete degradate, va fi cu mult mai mică.

4) Pădurile de gorun, crescând în regiuni mai umede, deci în condiţiuni mai bune de vegetaţie ca ceilalţi stejari, se regenerează uşor pe cale naturală, dacă li se va da liniştea necesară. De aci, concluzia: el nu cere prea mari cantităţi de ghindă pentru asigurarea regenerării.

5) Acelaşi lucru se poate spune şi despre pădurile de cer (Quercus cerris). Intr'adevăr, din cercetările făcute în diverse părţi ale ţării, se constată că aceste păduri, deşi cresc pe terenuri uscate şi compacte, fructificând abundent şi des, se regenerează uşor pe cale naturală. Greutatea cea mare stă în faptul că arboretele de cer fiind tratate în crâng simplu, sunt tinere şi cu tulpinele obosite. De aceia n'avem de unde ne procura ghinda necesară. Ar fi totuşi o ieşire favorabilă şi aci, dacă în fiecare ocol cu păduri de cer, s'ar înfiinţa „rezervaţiuni" din arboretele cele mai bine desvoltate, pentru producerea de ghindă, sau dacă s'ar mări revoluţia la 40—45 ani când cerul fructifică şi se regenerează uşor pe cale naturală din sămânţă.

6) In acelaşi scop ar trebui să se înfiinţeze rezervaţiuni şi pentru stejarul brumăriu (Q. pedunculiflora) şi pentru gârniţă (Q. conferta) în regiunile respective.

7) Tot pentru asigurarea producerii de ghindă ar fi util să se oprească „rezerve" asupra „tăerii definitive de codru", timp de aproximativ un deceniu. Pe lângă ghindă, aceşti arbori ar contribui la sporirea producţiunei pădurilor de lemn de di-

mensiuni mari și ar forma o rezervă de lemn superior pentru nevoi neprevăzute.

8) In afara celor expuse, prin adoptarea „posibilității pe volum", introdusă în timpul din urmă în pădurile Statului, exploatarea materialului lemnos se poate face „în ochiuri" de pe întreaga suprafață a afectației în rând de regenerare. In consecință se poate ține mai bine seama de nevoile de lumină ale semințișului de stejar [1]) instalate, iar la regenerare se pot folosi toți anii de fructificație din cursul perioadei de regenerare.

9) Dacă pădurile vor avea liniștea necesară și dacă se vor face la timp degajările de semințișuri impuse de împrejurări, se va putea instala și menține în masive un procent destul de mare de stejar.

* * *

In concluzie, pădurile noastre de stejar, având mult de suferit în trecut, trebuesc ajutate serios să se regenereze și pe cale artificială.

Pentru executarea acestor lucrări trebuesc culese și semănate mari cantități de ghindă anual.

Stejarul are însă ani buni de sămânță numai la intervale mari de timp. Cu toate acestea, dacă se iau măsuri serioase se pot face multe lucrări numai cu ghinda produsă în anii intermediari de fructificație.

In această ordine de idei trebue ținut seamă de faptul, că împădurirea poenilor, care consumă mai multă ghindă la ha, e pe terminate, iar unele specii de stejar cum sunt gorunul și cerul, se regenerează ușor pe cale naturală, când au liniștea necesară. Deci, n'ar mai fi nevoe peste tot locul de prea mari cantități de ghindă.

Trebuesc luate totuși măsuri ca ghinda produsă să se culeagă în întregime, cu toată grija și să se semene imediat după cules, iar semințișurile instalate să fie îngrijite și puse la timp în lumină.

---

1) Semințișul de stejar oricât de bine ar fi fost instalat, dacă nu e pus în lumină la timp (2 ani la pedunculat și 3—4 ani la gorun) piere.

Die Eichenkultur in Rumänien.

La culture du chêne en Roumanie.

Nos forêts de chêne, qui ont beaucoup souffert dans leur passé, ont besoin d'être refaites et d'être aidées à se régénérer.

Pour y arriver, on a besoin de grandes quantités de glands. Comme le chêne fructifie abondamment à grands intervalles de temps, on pourrait croire que leur réfaction doit retarder.

Heureusement, entre les bonnes années de glandé, il y a des fructifications intermédiaires où existe pourtant la possibilité de récolter d'importantes quantités de glands.

Ainsi, chaque année, on peut planter ou semer à la démeure de grandes étendues de terrain. Il faut seulement poursuivre l'action déjà commencée avec beaucoup plus d'intensité.

MARILE ADMINISTRAŢII FORESTIERE
şi
ASIGURAREA ÎMPOTRIVA PAGUBELOR

de ILIE C. DEMETRESCU

§ 1. Pe toamnă, s'a declarat „un mare foc" la fabrica de cherestea şi parchete „Silva" din Bucureşti (Şos. Pantelimon), gospodărită, de câţiva ani, de C.A.P.S., în regie proprie. Cu acest nenorocit prilej, a fost mistuit de flăcări un depozit de parchete. După o primă ştire de ziar, pagubele încercate de C.A.P.S. au fost preţuite la 3.000.000 lei. Depozitul respectiv de materiale fabricate nu era asigurat — după relatarea presei — încât pagubele pricinuite au trebuit să fie suportate de C.A.P.S. Intâmplarea aceasta nu este unică. Arderi de oarecare însemnătate au mai avut loc: la Fabrica de cherestea Arnota (1935), evaluată la cca. 600.000 lei; la Vişeu (1935), în jurul cifrei de 150.000 lei; la Sudrigiu (1936), în jurul cifrei de 120.000 lei; în pădurea Salătruc-Jiblea (1936), unde a fost nimicită o cantitate de 3640 steri de lemn de foc, cu o valoare de 200.000 lei [1]).

De bună seamă, atari întâmplări sunt foarte neplăcute, cu atât mai mult, cu cât o mare şi complicată gospodărie de stat, cum este Administraţia pădurilor Statului, are îndatorirea de a vărsa tezaurului public un anumit venit anual, minimal, iar refacerea instalaţiunilor distruse şi, în general, revenirea, cât mai neîntârziată, la ce-a fost, pe calea bugetară obişnuită, este legată de mari greutăţi nu numai material-financiare, dar şi formal-financiare. După cum este obiceiul la noi, multă lume era pusă numai pe învinuite. Se impută Administraţiei, între altele, faptul că n'a asigurat fabricile sale la una sau — şi mai bine — la câteva din marile noastre societăţi de asigurare. In

1) Datele de mai sus le datorăm bunăvoinţei Domnului Ing. Inspector general silvic V. Ivănceanu, din Ad-ţia centrală a C.A.P.S.-ului.

acest fel, s'ar fi ocolit, cel puțin greutățile amintite mai sus. Problema aceasta a asigurării, discutată cu aprindere trecătoare mai ales în cercurile profane, dar și în cele de specialitate, prezintă un interes nu numai accidental și nu dintre cele neînsemnate. Apoi, problema aceasta nu este specifică C.A.P.S.-ului, ci și altor mari administrațiuni forestiere din Țară, cum ar fi: Fondul religionar ort. român din Bucovina, Soc. Uzinele și Domeniile Reșița, Comunitatea de avere, etc.

§ 2. Asigurarea este o instituție economică care ia naștere în societățile omenești cu organizație politică, economică și mai ales juridică, relativ avansată. Această instituție are drept scop de a face ca marile pagube întâmplătoare, care ar putea pune în cumpănă situația materială a unei persoane sau a unei întreprinderi, etc., să fie suportată fără turburare. Cu alte cuvinte, prin ajutorul asigurării se urmărește înlăturarea riscurilor materiale, ceeace este deosebit de important din punct de vedere privat-economic, național-economic și social. Mai multe persoane, întreprinderi, exploatațiuni, etc. expuse unor întâmplătoare pagube materiale, care ar putea să le fie fatale, se unesc, obișnuit prin mijlocirea unei întreprinderi oarecare (societate pe acțiuni, cooperativă, etc.), spre a se despăgubi reciproc, suportând împreună eventualele pagube ale unuia sau unora dintre participanții respectivi. Elementul asigurării sunt, după E. von Philippowich: „Probabilitatea survenirii unei strâmtorări într'o anumită măsură, faptul de a-i fi expusă o pluralitate de persoane și nesiguranța pe cine va izbi acea strâmtoare“ [2]). Sarcina pe care asigurații și-o iau asupra lor poartă denumirea de premiu de asigurare, cotă de asigurare, rată de asigurare, etc. Mărimea acesteia este egală, teoretic, cu eventuala pagubă împărțită la numărul participanților. Ea mai este proporțională, evident, și cu mărimea și probabilitatea pagubei a feluriților participanți ce ar fi să se acopere, eventual, prin asigurare. In practică, la aceasta se adaugă: cheltuielile de administrație, impozitele, dobinzile capitalurilor din întreprindere, câștigul întreprinzătorului dacă e cazul — și care în materie de asigurare e, obișnuit, deosebit de mare — etc. Mai pe scurt: asigurarea nu este, în fond, decât schimbarea unei

2) Grundriss der politischen Oekonomie. I. Band. 17 Aufl. Tübingen, 1922, pag. 420.

probabile şi nevoite pagube foarte mari într'o sigură şi voită sarcină de mică şi uşor suportabilă mărime.

§ 3. C.A.P.S.-ul are îndatorirea de a gospodări o mulţime de păduri, fabrici de cherestea, depozite de lemnărie, căi ferate forestiere, etc. Administraţia aceasta poate ajunge, fără îndoială, în situaţiuni oarecum grele prin nimicirea unora dintre aceste bunuri (prin arderi, atac de insecte, dărămături de vânt, etc.), cum sunt cazurile amintite mai sus. Atari întâmplări, însă, nu pot ajunge la aşa proporţii încât să pună în cumpănă existenţa sau bunul mers al administraţiei respective. Bunurile sale sunt de naturi felurite, sunt independente, sunt răspândite pe întreaga suprafaţă a ţării. Probabilitatea de a fi nimicite toate deodată sau, cel puţin, într'o măsură importantă este, practic, exclusă. Nimicirile locale, fără să poată fi excluse, rămân, faţă de tot, într'o proporţie redusă şi într'o atare frecvenţă, încât ele pot fi privite ca ceva oarecum constant, sub împrejurările obişnuite, ca un atribut al gospodăriei respective. Cu alte cuvinte, riscurile de nimicire ale totalităţii bunurilor respective se compensează reciproc; pagubele pierd caracterul de accidentalitate de mari proporţii, şi anume, cu atât mai mult, cu cât bunurile ameninţate sunt mai numeroase şi mai independente din punctul de vedere al vătămărilor eventuale. O asigurare, contra arderilor — care sunt, de altfel, cele mai obişnuite pricini de pagube — implică, însă, plata de premii de asigurare pentru toate bunurile sale. Ea n'ar putea fi justificată decât în presupunerea că suma de plată ar fi mai mică decât eventuala pagubă pe care ar încerca-o, şi care se apropie de caracterul unei mărimi relativ constante şi oarecum definite: probabilitatea de nimicire corespunzătoare împrejurărilor. Faţă de marele număr de bunuri, de natura şi răspândirea lor, faţă de probabilitatea cu totul redusă de a încerca nimiciri care să depăşească — repetăm — o anumită mărime aproape devenită constantă, suma de plată va depăşi despăgubirile, cel puţin, cu cheltuielile de administraţie, impozitele, etc., societăţii sau societăţilor de asigurare.

Situaţia unei atari mari administraţii devine oarecum similară sau chiar identică cu a unei pluralităţi de mici proprietari şi întreprinzători, cari n'ar poseda fiecare decât câte una din pădurile, din fabricile de cherestea, din căile ferate, etc. ale C.A.P.S.-ului. Să presupunem că toţi aceştia ar constitui o aso-

ciație de asigurare mutuală sau ar justifica întemeierea unei societăți de asigurare pe acțiuni, prin asigurarea bunurilor respective. Lucrul ar fi cât se poate de înțelept și îndreptățit, căci fiecare în parte, trebuie să țină seamă de o eventuală nimicire a bunului său, cea ce i-ar sdruncina, poate, cu totul situația. Prima de asigurare a fiecăruia ar reprezenta o fracțiune oarecare din paguba eventuală pe care ar încerca-o totalitatea acestor asigurați, plus cheltuielile de administrație, impozite, câștigul întreprinderii de asigurare, etc.

Sub formă de formulă, lucrurile ar apărea cam astfel:

$$A = \frac{P + C}{B}$$

în care A = prima de asigurare; P = pagubele probabile; C = cheltuielile de administrație, impozite, câștigul întreprinderii; etc., B = bunurile asigurate.

Dacă în locul pluralității de proprietari ai bunurilor respective, avem un singur proprietar, asigurarea își pierde sensul, întrucât ceace ar fi să plătească el ca primă de asigurare, ar întrece ceace ar avea de primit cu plusurile, pe care le-am însemnat în formula de mai sus prin C. și cari nu sunt de loc chiar așa de mici. Pentru considerațiuni de uniformă desvoltare a mersului gospodăriei, marile administrațiuni forestiere pot să se considere pe sine ca instituții de asigurare pentru bunurile lor. In acest caz, prima de asigurare ar fi mai mică, întrucât cade factorul C din formula de mai sus. Această primă ar putea constitui un fond special, din care — la nevoie — s'ar putea acoperi imediat pagubele survenite, fără nici-o turburare pentru ordinea financiară și gospodărească a administrației. Această așa zisă auto-asigurare, pierde, în fond, caracterul de asigurare propriu zisă, întrucât nu mai poate fi, așa cum am arătat mai sus, schimbarea unei probabile și nevoite pagube foarte mari într'o sigură și voită sarcină de mică și ușor suportabilă mărime.

§ 4. O experiență interesantă, în materie, a făcut C. A. P. S.-ul în acești din urmă ani. Ca urmare a noii orientări de o mai activă comercializare, impusă și Administrației pădurilor Statului prin legea din 16 Martie 1939, pentru organizarea și adaministrarea pe baze comerciale a întreprinderilor și avuțiilor publice, s'a pus și problema asigurării patrimoniului și produselor C.A.P.S.-ului.

Sub regimul Casei Pădurilor, aproape n'a existat o atare preocupare. Numai în cazul închirierii de imobile, cum ar fi fabricile de cherestea, etc., către particulari, se prevedea o clauză contractuală, potrivit căreia, chiriașul avea îndatorirea să asigure imobilul respectiv. In fond, suma de plată respectivă, o suporta tot Casa Pădurilor, deoarece chiriașul micșora suma maximă de închiriere care îi convenea sau pe care putea să o ofere, cu prima de asigurare probabilă. Aceasta cădea în sarcina chiriașului numai formal. Ceva mai mult, nefiind ceva perfect definit, chiriașul era îndemnat, din spirit de prevedere, să facă o scădere mai mare, cum se întâmplă, obișnuit, cu atari elemente nedefinite din contractele autorităților publice. Situația de sub regimul Casei Pădurilor se poate defini, așa dar, astfel: asigurare mărginită numai la imobilele închiriate, pe calea obișnuită a societăților de asigurare. Din cele arătate mai sus, reese, credem, că metoda respectivă nu este dintre cele mai bune.

După 1930, s'a păşit la asigurarea pe o scară întinsă. Temeiurile acesteia le constituie, în primul rând art. 37 și 40 din „Legea pentru administrarea pădurilor" din 25 Aprilie 1930 și „Regulamentul pentru administrarea fondului de asigurare C. A. P. S. contra incendiului" din 3 Aprilie 1931. Și anume:

Art. 37 și 40 din legea amintită tratează, între altele, și despre instituirea unui așa zis „fond de rezervă", care „va servi pentru acoperirea pierderilor în caz de forță majoră, precum și pentru acoperirea cheltuielilor necesare înlocuirii instalațiunilor tehnice, distruse înaintea termenului de amortizare sau devenite inutilizabile, ca urmare a progresului tehnic". Din redactarea, foarte cuprinzătoare și destul de vagă, se poate vedea că acesta ar putea funcționa foarte bine și ca fond de autoasigurare.

Regulamentul amintit instituie, „cu începere dela 1 Ianuarie 1931", dimpotrivă, un fond special, cu destinația precisă. Scopul acestuia este de a asigura:

a) ...„executarea lucrărilor de reparații sau reconstrucții ale imobilelor distruse de incendiu, furtună, grindină sau explozie" (Art. 4). „Se consideră asigurate la acest fond toate construcțiunile de orice fel, toate instalațiunile industriale forestiere, precum și orice fel de instalațiuni, unelte și mașini — devenite imobile prin destinație — care fac parte din patrimoniul C.A.P.S. (Art. 5);

b) Acoperirea pierderilor din distrugerea sau deprecierea „tuturor produselor lemnoase fasonate din interiorul sau dinafara pădurilor, precum și tuturor depozitelor de lemnărie și cherestea“ (Art. 5, al. 2).

Alimentarea acestui fond se face:

a) Pe cale de prevederi bugetare anuale (calea principală). care vor „reprezenta cel puțin 1 la sută asupra valorii aproximative a imobilelor și materialelor de asigurat“;

b) Din „sumele reprezentând primele de asigurare ale imobilelor C.A.P.S., care până în prezent erau plătite de chiriașii societăților de asigurare, ca obligație contractuală“ (cale secundară și, mai ales, trecătoare).

Până la concurența sumei de 10.000.000 lei, „dacă fondul de asigurare nu va putea acoperi reparația sau refacerea unui imobil distrus prin incendiu, sumele necesare se vor completa din fondul de rezervă“ (Art. 7, al. 2). Pe de altă parte, dacă „suma capitalizată va depăși această cifră, excedentul se va putea întrebuința la investițiuni noui (construcții de case, fabrici și instalațiuni industriale forestiere)“ (art. 7, ala 1). Mărimea acestui fond de asigurare „contra incendiului“, a fost fixată, după cum se vede la 10.000.000 lei.

Ca un fel de abatere dela ideia fundamentală de autoasigurare reprezentată prin acest regulament, aflăm un aliniat (3) la art. 5 din regulament, care glăsuește:

„Deși va exista acest fond, totuși, în mod excepțional, la propunerea direcțiilor regionale, direcția generală C.A.P.S., va putea autoriza asigurarea materialelor fasonate sau depozitelor de cherestea și la societățile de asigurare plătind primele de asigurare din fond, fie din prevederile bugetare afectate fondului“.

In contradicție cu această ultimă prevedere, stau cele arătate mai sus, la art. 7, al. 1. Deasemenea, poate fi socotită ca o vătămare a ideii de destinație anumită a fondului respectiv, ca și bunei și promptei sale funcționări, prevederea art. 8: „In mod excepțional fondul de asigurare se va putea întrebuința ca fond de rulment pentru a acoperi cheltuielile de exploatare, în caz de lipsă temporară de disponibil el se va întregi însă din primele încasări“ [3]).

3) Reproducem textul acesta din colecția C. Hamangiu: Codul general al României. Vol. XIX, 1931. S'ar putea ca lipsurile de punctuație

Un corectiv al acestor contradicțiuni, reese din felul cum sunt redactate prevederile respective. Acei: „în mod excepțional", „va putea", pune la îndemâna unei conduceri conștiente și hotărîte îngrădirea și înlesnirea trebuitoare de adaptare după împrejurări. Ele constituie, pe de altă parte portițe periculoase pentru neprevedere sau rea voință. Știm, din multe și multe precedente, cât sunt de amenințate atari fonduri, din partea, mai ales, a Ministerului de Finanțe, atunci când ajunge la ananghie.

O foarte bună prevedere este aceia cuprinsă în art. 9: „Fondul de asigurare se administrează de consiliul de administrație al C.A.P.S. în conformitate cu art. 17 și 18 din legea pentru administrarea pădurilor". In acest fel, se păstrează o anumită promptitudine în mânuirea și funcționarea potrivită scopului a fondului respectiv.

Pe temeiul normelor arătate, a început să funcționeze, cu începere din anul financiar 1931, așa zisul „fond de asigurare contra incendiului". După opt ani de experiență, adică la încheierea anului financiar 1938/39, acest fond acumulase respectabila sumă de 13.735.127 lei, consemnați, cu excepția a 1/4 milion, la Casa de Depuneri și Consemnațiuni. Asupra acestui fond mai grevează încă cei 200.000 lei, valoarea materialelor lemnoase arse din pădurea Sălătruc-Jiblea, de care amintim în introducere. De bună seamă, restul pagubelor anterioare au fost acoperite la timpul lor. Evoluția anuală a excedentelor, totdeauna pozitive, a urmat astfel [4]):

---

mai ales ale frazei de mai sus să se fi produs în această ultimă publicație, iar nu în Monitorul Oficial, pe care nu-l avem la îndemână. Chiar așa, remarcăm, totuși, în treacăt, multele lipsuri ale regulamentului amintit, în ce privește precizia termenilor, construcția frazei și dipsoziția sistematică a materiei. Ceace izbește, la prima vedere este nepotrivirea dintre titlu și conținut. In titlu nu este vorba decât de incendiu, iar în text se vorbește de distrugerile „de incendiu, furtuni, grindină și explozie". (Art. 4).

4) Datorăm aceste date Domnului Ing. Inspector silvic Gh. Chercea, din Administrația Centrală a C.A.P.S.-ului.

1.	1931	1.739.027 lei
2.	1932/3	1.600.775 „
3.	1933/4	2.735.888 „
4.	1934/5	2.339.909 „
5.	1935/6	1.474.187 „
6.	1936/7	1.541.873 „
7.	1937/8	799.154 „
8.	1938/9	1.522.314 „
	Total . . .	13.753.127 lei

Pentru a ne putea da seama de valoarea sistemului de asigurare adoptat de C.A.P.S. în acești din urmă ani, amintim următorul caz de asigurare propriu zisă la o societate anumită. C.A.P.S.-ul a fost nevoit să contracteze, în 1937, un împrumut de 55.000.000 lei la Banca Națională a României, prin intermediul Băncii Centrale Cooperative. Intre altele, B. N. R. a pretins ca împrumutul să fie garantat prin materiale lemnoase în valoare de 71.460.000 lei, iar ca aceste materiale să fie asigurate pentru suma de 55.000.000 lei, plus o marjă de 30%, la o societate românească de asigurare de primul rang. Pentru primul an de asigurare, C.A.P.S.-ul a plătit unei anumite societăți („Vulturul") suma de 1.099.037 lei, iar pentru anul următor i s'a pretins 569.981 lei [5]).

Dacă comparăm cele două căi urmate, nu se poate să nu observăm marea superioritate a așa zisei auto-asigurări, privite lucrurile, întâi, numai din punct de vedere financiar. In cazul acesteia din urmă, C.A.P.S.-ul a asigurat cu cca. 2.000.000 lei anual, bunuri în valoare de 200.000.000 lei, și aceasta numai formal, întrucât atacarea fondurilor respective prin pierderi au fost minimale; pentru perioada 1935-1940, de numai cca. 800.000 lei anual, iar în perioada 1931—1935, cu mult mai mică, dacă nu chiar nule. Asigurarea la o societate particulară a unor bunuri în valoare de numai 71.000.000 lei a costat efectiv pe primul an aproape 1.100.000 lei iar pe cel de al doilea an ar fi fost 570.000 lei sau în mijlociu 835.000 lei. Lăsăm la o parte multele greutăți și străgăniri, procese, etc., care au loc, de obiceiu, când vine vremea încasării unei eventuale asigurări.

Calea auto-asigurării are o însemnătate deosebită și din

5) Idem Chercea.

punct de vedere naţional-economic. Intr'adevăr, distrugerile de bunuri asigurate la o întreprindere oarecare, nu mai reprezintă pierderi pentru fostul lor posesor, prin faptul despăgubirii. Ele rămân însă pierderi reale pentru capitalul de bunuri naţionale. In cazul asigurării pe această cale, posesorul lor nu va mai fi atât de interesat la apărarea lor. Ba, uneori, se întâmplă, chiar contrariul; ca proprietarul însuşi să înlesnească distrugerea lor, spre a-şi însuşi — comiţând, evident, o incorectitudine — asigurarea mai mare decât valoarea bunului asigurat. Nu acelaş lucru se poate petrece cu auto-asigurarea, deoarece în acest caz asiguratul este şi asigurător. Aceasta va lua măsuri de apărare în orice împrejurare, spre folosul său.

§ 5. Din cele de mai sus, ne socotim îndreptăţiţi de a însemna, aici, câteva încheieri şi anume:

1. Marile administraţiuni forestiere posedă, în general, bunuri numeroase, dispuse pe mari întinderi, supuse în principiu stricăciunilor, însă individualizate din punctul de vedere al concomitenţei distrugerilor;

2. Cu cât aceste bunuri sunt mai numeroase şi mai individualizate, cu atât mai mult, probabilitatea de distrugere se apropie de ceva definit, constant, ca un atribut negativ al întregei averi. Intre bunurile respective se produce, cu alte cuvinte, o compensare a pierderilor accidentale, o auto-asigurare;

3. In atari împrejurări, calea asigurării la societăţi particulare nu este potrivită. Ea cată a fi înlocuită prin creiarea de fonduri de rezervă, care pot îngădui un mers lin, fără sdruncinături a gospodăriei, realizând şi economii de cheltuieli;

4) Administraţia Pădurilor Statului a urmat o înţeleaptă cale în materie de asigurări, în perioada următoare lui 1930. Credem, însă, că prevederile bugetare pentru alimentarea aşa zisului fond de asigurare sunt prea mari. Probe sunt acumulările constante dela an la an, de când a început să funcţioneze sistemul respectiv.

Dacă împrejurările ar fi normale şi nu ne-am putea aştepta fie la deprecieri ale monetei — cea ce ar avea drept efect o reducere a fondului — fie la distrugeri mai mari de bunuri — ca urmare a pazei mai slabe, etc. — am fi îndemnaţi să propunem reducerea prevederilor bugetare pentru fondul respectiv la cel mult 1.000.000 lei sau chiar la 800.000 lei. Ceva mai mult. Ţinând seamă de faptul că Ad-ţia face împrumuturi — cu regu-

laritate aproape — plătind dobinzi importante, ne gândim dacă n'ar fi mai practic să se renunțe complect la fondul de asigurare, înlocuindu-l cu sistemul contractării de împrumuturi, atunci când s'ar ivi nevoia acoperirii de pagube. Este, într'adevăr, lipsit de socoteală gospodărească să faci depuneri cu 2% și totdeodată să te împrumuți cu 6%. Acest lucru n'ar fi adevărat decât în supoziție că împrumutul de acoperire a pagubelor în cauză s'ar putea face cu ușurință, încât mersul gospodăriei să nu sufere.

Cele ce le-am discutat aicea au o valabilitate mai generală, decât cercul restrâns al gospodăriei forestiere, pentru situațiuni similare: posesiune de bunuri numeroase, supuse distrugerilor în principiu, individualizate, însă, din punctul de vedere al concomitenții survenirii unei eventuale distrugeri.

Die grossen Forstbetriebe und die Versicherung.

Les grandes administrations forestières et l'assurance contre les divers dégâts.

L'assurance, comme institution économique, peut être définie le moyen par lequel on obtient la transformation d'un grand dégât probable et indésirable dans une seule et petite charge facillement à supporter et volontièrement acceptée. Les assurances sont faites d'ordinaire par des sociétés de commèrce. Mais cette manière de les réaliser cesse d'avoir un sens dans le cas d'un propriétaire possédant de nombreux biens. Même si en principe tous ces biens sont susceptibles d'être endommagés, — étant individualisés, la probabilité d'être endommagés en même temps est très réduite. C'est le cas des grandes Administrations forestières, qui possèdent de nombreux biens, répandus sur des grandes surfaces et à des distances relativement grandes, distances qui les mettent à l'abri des pertes de grandes proportions. En ce cas, un dégât éventuel réparti sur la propriété entière, se réduit à des quotes annuelles plus ou moins constantes et en quelque sorte définies.

L'auteur discute le système d'auto-assurance adopté en 1931 par l'Administration des forêts de l'Etat. Les résultats obtenus sont bons. Pourtant, l'auteur propose quelques améliorations spéciales à y apporter.

UN AVERTISMENT

de Ing. HORIA MANOLE

In ultimul timp, se duce o campanie susţinută — prin presă — cu privire la „specula" ce s'ar fi făcând la vânzarea lemnului de foc, în diferitele oraşe din ţară.

O fi şi o sămânţă de adevăr, cu privire la neastâmpărul speculanţilor, ce vor să profite de starea de „tulbureală economică", imaginând tot felul de sisteme, întru ajungerea la scopul lor nemărturisit, dar bănuit de public.

Un fapt, totuşi, rămâne în picioare, cel puţin pentru anul care vine — 1940 — şi expunerea din timp a faptelor, cred, va contribui la o lămurire, spre a nu se învenina raporturile, dintre cele două tabere: producători-negustori pedeoparte şi consumatorii pe de alta.

Autorităţile de resort, dacă vor fi prevenite, se vor gândi din vreme, poate, la luarea de măsuri, preîntâmpinând o stare de lucruri cu totul neplăcută, dar previzibilă, cum am spus. Din pricina concentrării trupelor, în anul curent, fasonarea lemnului de foc (ca şi a lemnului de lucru, dealtfel) a fost foarte redusă, pretutindeni, în cuprinsul ţării. Era şi natural să se întâmple astfel.

Paralel, cu această stare de lucruri, consumul lemnului de foc, din stocurile formate până la Martie 1939, a fost invers proporţional cu producţia, pentrucă nevoile armatei concentrate au reclamat cantităţi mari, din asemenea combustibil.

Prin urmare: pedeoparte s'a produs puţin, iar pedealta s'a consumat cu mult mai mult, decât în anii normali. Aceasta înseamnă, că în prezent numai există stocuri de lemnărie, care să poată fi reportate, în anul 1940.

Producţia, în campania curentă, este şi ea redusă, din cauzele arătate, iar transportul din păduri, până la şosele sau gări, este, la rândul lui, agravat, din cauza lipsei vitelor de tracţiune — şi ele rechiziţionate.

Va veni, deci, o zi, când nevoile consumatorilor nu vor putea fi acoperite.

Dar, nu numai atât. Lucrătorul şi cărăuşul pretind, acum, preţuri, pentru lucrul ce prestează, cu cel puţin 60% în plus, faţă de starea din 1938.

Lipsa mânei de lucru; scumpirea progresivă a tuturor articolelor alimentare şi vestimentare, — care au provocat o urcare generală a indexului de scumpete, — au contribuit şi vor contribui, încă, la o sporire considerabilă a preţului de cost.

Intr'o singură regiune forestieră, exploatatorii, care produceau, anual, 12.000—15.000 vagoane lemne de foc, nu pot să fasoneze, în campania actuală, nici 6.000 de vagoane. Să nu se uite, că au rămas numai 3 luni de lucru, până la Aprilie şi că până în prezent nu s'au lucrat nici 2.000 de vagoane, în acea regiune, pe care o cunosc.

Aceasta fiind situaţia, nu se va putea invoca, în anul viitor, aplicaţiuni spre speculă, din partea cuiva.

Totuşi, măsuri trebue luate, căci numai cu simple constatări, situaţia nu poate fi îndreptataă. Se va profita de aceste trei luni, pentru a fasona, ceeace va fi cu putinţă, cu braţele disponibile. Evident, va fi o supralicitare de preţuri, căci cererea de lucrători va depăşi cu mult oferta, şi aceasta va antrena urcarea preţurilor de vânzare.

Fără a face proorociri, dar ţinând seama de ritmul actual al producţiei şi al consumului, nu cred că voi fi desmiţit, afirmând de-acum (Decembrie 1939), că în anul 1940, lemnul de foc de fag se va vinde, încărcat în vagon, în staţia de expediere, în jurul a 6.000 lei, pentru 10 tone. Aceasta echivalează cu circa 15.000 lei vagonul, tăiate şi transportate la domiciliu, în oraşele situate la peste 150 km. de centrele de producţie.

Numai de se va putea găsi lemne şi la aceste preţuri! Ceeace rămâne de văzut.

Eine Warnung.

Un avertissement.

Après l'examen des circonstances dans lesquelles il faut travailler aujourd'hui, l'auteur arrive à la conclusion, qu'en 1940, les prix de vente des bois de chauffage seront beaucoup plus élevés qu'en 1939.

VÂNĂTOARE ŞI PESCUIT

INTRE NATURAL ŞI ARTIFICIAL

Ing. VASILE COTTA

S'a spus de atâtea ori şi se repetă aproape zilnic că avem o ţară blagoslovită de D-zeu, cu imense bogăţii naturale şi cu nebănuite posibilităţi de desvoltare. Chiar dacă aceste afirmaţiuni conţin câte odată exagerări, ca de exemplu în ce priveşte bogăţia în lemn şi posibilităţile de export, — adevărul că suntem o ţară bogată, rămâne totuşi în picioare.

Acest lucru este şi mai evident atunci când este vorba de vânat, mai ales dacă ne gândim nu la ceea ce avem în prezent, ci la ceeace am putea avea.

Intr'adevăr, puţine ţări au norocul de a se putea bucura de varietatea vânatului aşa cum o avem noi. Delta Dunării, acel rai al păsărilor de baltă, stârneşte admiraţia tuturor străinilor care ne vizitează. Cine urmăreşte scrisul vânătoresc, va găsi pagini măgulitoare la adresa Ţării noastre, în care autorii sunt deadreptul fermecaţi de frumuseţea fără pereche a peisagiului şi de varietatea şi mulţimea vânatului de baltă.

Stepa cu dropiile şi prepeliţele ne oferă un alt soi de vânat, pentru ca pe măsură ce înaintăm spre dealuri şi munte să găsim potârnichi, iepuri, căpriori, până când ajungem în împărăţia cerbului, acest domnitor al munţilor, şi în fine în patria ursului şi a caprei negre. Fără să mai înşirăm şi alte specii de vânat şi rămânând numai la cele mai caracteristice, ne dăm seama de frumuseţea şi chiar bogăţia cu care ne-a dăruit Creatorul care ne-a aşezat pe aceste meleaguri.

După cum, în ce priveşte pădurea, întâlnim mai multe zone de vegetaţie începând dela speciile de climă meridională şi până la cele dela limita vegetaţiei forestiere, tot aşa şi atunci când este vorba de vânat, putem distinge aceleaşi zone.

Dar în materie de vânătoare, pe lângă varietate și cantitate, mai există încă un criteriu de apreciere, care mi se pare cel mai important: calitatea. Nici în această privință nu stăm mai pe jos. La expozițiile de vânătoare din anii trecuți, trofeele noastre de capră neagră, urs și altele, au câștigat premii mondiale. Vânătorii streini care doresc să obțină trofee excepționale de cerb și capră neagră, ne vizitează tot mai des și nu ezită să sacrifice pe lângă cheltuelile de drum, și sume, care pentru muritorii de rând, sunt pur și simplu fabuloase, pe care acești vânători le plătesc pentru un exemplar doborît din astfel de vânat.

Dacă așa stau lucrurile, atunci nimic mai firesc decât să ne întrebăm ce am făcut și mai ales ce avem de făcut de aci înainte pentru a spori această bogăție, întrebându-ne — ca și în silvicultură de altfel — în ce măsură să recurgem la intervenția omului și în ce măsură să lăsăm lucrurile în grija naturii.

Această întrebare este cu atât mai îndreptățită cu cât adeseori se discută în cercurile specialiștilor vânători chestiuni în legătură cu ocrotirea vânatului și odată cu aceasta se vorbește și despre intervențiile artificiale: distrugerea răpitoarelor, hrănirea, selecționarea etc.

Repet: în materie de vânat și mai ales când este vorba de vânatul mare, ceeace interesează în primul rând e calitatea. Vânătorii Germani au în țara lor un număr de cerbi incomparabil mai mare decât avem noi, și dacă totuși vin la noi să vâneze, cauza este că găsesc aci un cerb de calitatea care la ei acasă nu există. Trofeul este în primul rând un produs al naturii, al felului de trai al vânatului și se vede că altele sunt condițiunile de desvoltare la noi și la ei.

Oricât s'a încercat ca în parcurile de vânătoare — prin diferite preparate — să se stimuleze formarea de coarne de cerb de calitate superioară, sforțările n'au dus la rezultatele dorite. Chiar dacă s'au obținut trofee grele, ele nu au avut forma elegantă a celor din Carpații noștrii.

Apoi, câtă deosebire este între fazanul din voliere și cel crescut liber în natură. Cât de mult diferă vânatul dintr'un teren suprapopulat cu vânat, aceasta ca rezultat al unei excesive îngrijiri, de unul mijlociu, în care s'a lăsat mai liber frâul, și unde lupta dintre unele răpitoare și vânatul util a dus la o se-

lecţiune naturală, prin eliminarea exemplarelor bolnave, sau rău conformate.

Slujbaşii pădurilor înţeleg mai bine ca ori care alţii, cât de ineficace este amestecul omului în răsturnarea legilor firii. Ştim la ce rezultate funeste a dus campania de creere a arboretelor pure în Germania în secolul trecut şi cum a urmat apoi puternica reacţiune: înapoi la natură. Omul, cu slabele lui puteri, cu greu poate să deslege tainele naturii. I se pare numai că le-a înţeles, dar în fond merge alături de calea cea dreaptă. In chestiune de vânat, lucrurile stau la fel. Unde vânatul — ca şi pădurea de altfel — va găsi condiţiuni prielnice de desvoltare, el se va înmulţi şi va prospera; unde nu, — cu toate sforţările noastre — nu vom obţine decât rezultate mediocre. Desigur, nu voi afirma că nu este necesară otrăvirea lupilor într'un teren de cerbi şi nici distrugerea răpitoarelor într'un teren ce urmează a fi populat cu fasani. Deasemenea nu este nefolositor a hrăni potârnichile sau căprioarele în ernile excesive. Acestea sunt măsuri care trebuesc aplicate în unele cazuri, pentru a scurta timpul până când vânătorul nerăbdător trebuie să aştepte pentru a culege roadele. Dar şi aci ca şi în silvicultură principiul trebue să fie: imitaţi natura. Natura aceasta pe care trebue să o imităm, dacă nu vrem să ne expunem la eşecuri, a fost foarte darnică cu noi. Ne-a dat păduri nesfârşite cu hrană bogată şi variată şi cu izvoare cristaline. Avem apoi câmpii întinse şi mănoase. Vânatul găseşte aci tot ce-i trebuie, afară de linişte. Şi liniştea aceasta trebuie să i-o asigurăm cu ori ce preţ.

Inainte de a trece la discuţiuni savante prin tratate şi reviste despre influenţele asupra vânatului a diferitelor preparate sau a selecţionării cu arma, avem o altă datorie mult mai elemetnară: să asigurăm vânatului o bună pază şi implicit liniştea.

Ce s'a făcut până în prezent?

Avem o foarte bună lege a vânatului. După aproape două zeci de ani de aplicare, ne-am fi putut aştepta la această lege aşa de judicios alcătuită să aducă o simţitoare îmbunătăţire a condiţiunilor cynegetice. Or, care este realitatea? Capra neagră era acum doi ani pe cale de dispariţie şi a trebuit să se înfiinţeze organe speciale de pază, plătite cu bani grei, pentru a reface stocul. Dropiile continuau să fie măcelărite în mod barbar ca şi

înainte şi a trebuit să se institue premii de 2000 lei care se plătesc imediat după dresarea actelor de constatarea contravenţiei de braconaj, fără a mai aştepta rezultatul procesului. Nu mai vorbim de îngrijorarea ce cuprinde pe mulţi vânători, care văd cum vânatul se împuţinează în anumite regiuni. Iată dar: lege bună, dar efecte rele. Cauza? Insuficienţa organelor de aplicare. Nu ajunge să ai în inima ţării biurouri cu slujbaşi, ci mai trebuesc şi organe exterioare care să lucreze efectiv pe teren, organe care să stimuleze la muncă pe cei cu dorinţa de faptă bună şi în acelaşi timp să reprimeze energic pe cei inconştienţi.

Există o ordine de urgenţă a măsurilor de îndreptare. Nu discuţii asupra efectelor pe care, anume preparate servite cervideelor, le au asupra formării coarnelor, ci stârpirea păşunatului. Nu discuţii asupra celor mai bune arme şi forma de proiectile, ci alegerea mijlocului celui mai sigur de a împieca braconajul, care şi cu arme rudimentare, cauzează pagube imense. Nu pagini întregi scrise despre cei mai buni câini de vânătoare, ci luptă dârză împotriva câinilor ciobăneşti şi a celor hoinari. Nu ponegrirea organelor silvice şi lupta de excluderea lor dela colaborarea pe teren vânătoresc, ci o armonizare a intereselor silvice cu cele vânătoreşti, fără de care, ori cât s'ar zbate oficialitatea vânătorească, nu va reuşi să clădească nimic durabil. Da, — în loc de discuţii savante, mai bine câteva măsuri elementare dar nespus de rodnice, pentru a asigura vânatului liniştea. Şi când această condiţiune va fi împlinită, vânatul singur se va aşeza pe acele locuri unde găseşte tot ce-i trebueşte pentru o desvoltare excepţională în calitate aşa cum aşteaptă vânătorii. Numai mai târziu va putea fi vorba de alte îmbunătăţiri care caracterizează o gospodărie intensivă. O clădire trebue începută dela temelie, nu dela acoperiş.

Indrăznesc să afirm, că în condiţiunile în care se găseşte azi vânatul nostru, problema cynegetică, într'o proporţie de 80% se poate rezolva numai printr'o bună pază şi o bună administraţie — şi dacă este aşa, atunci nu putem considera decât ca o regretabilă omisiune, faptul că atâta vreme s'a neglijat

aportul pe care l'ar fi putut aduce cauzei vânătorești cei 10.000 slujbași ai pădurilor, de a căror servicii oficialitatea vânătorească n'a voit să profite.

Dar aceasta este o problemă aparte, care va fi tratată altă dată.

Natürlich oder Künstliech.

Entre naturel et artificiel

Notre pays offre les meilleures conditions pour la vie et le développement du gibier, dont la qualité et la variété sont bien connuées en Europe. Quant à la quantité nous en pourrions avoir d'avantage. Il faut donc tâcher d'y arriver.

Comme en ce qui concerne le gibier, c'est la qualité qui compte surtout, l'auteur croit que l'intervention de l'homme doit être réduite. Imiter la nature, un des principes de base de la sylviculture, doit être aussi respecté pour la gibier. Situé en des bonnes conditions de vie, il ne demande que de lui procurer la sûreté, qui est conditionnée par une bonne administration.

CRONICA

CRONICA INTERNĂ

ANUL FORESTIER 1939

de Prof. *D. A. Sburlan*

Rare ori societatea omenească a trăit un an mai plin de sbucium, mai nesigur şi mai apăsător, ce nefericitul 1939!

Inceput sub impresia destinderii politice internaţionale, ce a urmat după pactul de la Muenchen, el lăsa să se întrevadă putinţa unei colaborări rodnice între popoare şi începutul unei ere noi, de pace şi prosperitate. N'au trecut însă decât puţine zile şi nădejdile celor optimişti s'au spulberat. Lucrurile au mers într'un ritm de neînfrânat, către desnodământul atât de temut, de toate popoarele, către războiu.

Gravele evenimente, ce s'au desfăşurat în imediata apropiere a frontierelor ţării noastre, n'au rămas fără urmări asupra desvoltării vieţei noastre economice, sociale şi culturale. Deşi dorinţa noastră totdeauna mărturisită, de pace şi bună înţelegere cu popoarele vecine sau îndepărtate, a fost spusă răspicat şi de astă dată, un spirit de elementară prudenţă ne-a obligat, să luăm unele măsuri de siguranţă.

Din aceste cauze, de la Martie şi până la sfârşitul anului, am trăit multe din grelele încercări, ce s'au abătut asupra continentului nostru: concentrări, rechiziţii, stare de alarmă, cu un cuvânt, stare de pace cu arma la picior. In sfârşit, de când tunul a început a acoperi glasul popoarelor, am cunoscut şi mai mult îngrijorarea zilei de mâine precum şi calvarul celor, cari părăsindu-şi patria invadată, şi-au găsit la noi scăpare şi azil.

Pronia cerească şi înţelepciunea conducătorilor, au cruţat ţării noastre încercarea crudă a unui războiu. Dar şi fără aceasta, n'a fost inimă simţitoare, care să nu se cutremure la auzul nenorocirilor, pe care omul paşnic de ieri, le-a cauzat semenului său de dincolo de un hotar, mai mult închipuit, de cât real. Şi nu există suflet drept, care să nu se revolte la gândul, că suntem şi azi, la fel de neputincioşi, în faţa conflictelor ce isbucneau periodic între popoare, ca şi acum trei secole, când cronicarul însemna pentru urmaşi, că: „nu sunt vremile sub om, ci bietul om sub vremi"!

Cum este şi lesne de înţeles, economia generală a ţării şi împreună cu ea şi cea forestieră, au fost adânc influenţate, de toate aceste împrejurări, care au turburat viaţa politică a Europei.

In ţară, datorită înţeleptei aşezări a vieţii politice, pe fundamentul

puternic al „Frontului Renașterii Naționale", am cunoscut o epocă de liniște, de înălțare spirituală, de serioasă reculegere. In toate domeniile de activitate s'a înregistrat voința dârză de realizări și preocuparea tenace de ordine și pregătire, spre a face față ori căror împrejurări protivnice.

Deasupra tuturor sforțărilor și realizărilor, a stat ideea întăririi și dotării armatei și fortificarea granițelor. Ceea ce nu înseamnă însă, că în celelalte compartimente ale gospodăriei naționale am fi rămas inactivi. Toate se înlănțuesc între ele și trebuiesc conduse armonic, spre a asigura țării armătura, care să-i mărească rezistența în caz de încercare.

Osebit de influențele din afară, activitatea forestieră a avut și cauze interne, care i-au imprimat în anul expirat, o viață mai agitată. La începutul lunii Februarie, conducerea Ministerului Agriculturii și Domeniilor a fost remaniată, făcând loc unei echipe de profesioniști mai tineri, în frunte cu D-nii Prof. N. Cornățeanu și M. Șerban, în posturile de miniștri și cu D-nii Prof. Săulescu și Dr. Radulovici, ca secretari generali. Nici unul din aceste înalte comandamente n'a fost încredințat ca în 1938, vre unui silvicultor, ceea ce a fost interpretat de unii camarazi, ca o tendință de micșorare a importanței silviculturii, în cadrul Ministerului.

Acest lucru pare a se fi evidențiat mai lămurit, când la 6 Aprilie s'a publicat noua Lege de organizare a acestui Minister la care s'a lucrat cu înfrigurare și în oare care taină, multă vreme. In dorința de a se imprima ramurilor de activitate, atât de variate, ce alcătuiesc acest Minister al gospodăriei rurale, directive unitare și un ritm de lucru mai vioi, s'au desființat vechile instituții și s'au creat 12 direcții noi, la fel încadrate cu personal, și de un nivel egal, ca importanță. Din acestea, 5 direcții au legătură directă cu preocupările agricole, 2 cu cele zootehnice și numai 2 cu cele silvice, restul de 3 și o seamă de servicii având un caracter general.

Schimbările nu s'au mărginit, ca altă dată, numai la o redistribuire a serviciilor existente, ci au mers adânc în însăși structura lor, desvoltând anumite preocupări și micșorând, ca importanță, pe altele. La conducerea direcțiilor și serviciilor astfel create, au fost chemați de regulă oameni noi, mai tineri spre a se imprima și prin aceasta, o primenire, o înnoire a procedeelor de lucru.

Nu e cazul și nici locul să examinăm, în ce măsură noua întocmire și-a putut da roadele așteptate. Este dealtfel și prea puțin timp de când ea a fost pusă în aplicare și apoi desfășurarea programului de lucru stabilit a fost mult influențată de diferite evenimente din afară și din interior.

Nu vom urma, în înșirarea principalelor consecințe ale acestei importante schimbări ale organizației și conducerii Ministerului nostru, pe aceia dintre camarazii noștri, cari au văzut în noua așezare a acestuia, o tendință expresă de subordonare a organelor silvice, celor agricole. E adevărat, că în dorința de a promova cât mai mult interesele agriculturii, s'a dat direcțiilor respective din Minister o preponderanță deose-

bită şi mijloace de acţiune mult sporite, faţă de trecut. E adevărat, de asemenea, că în alcătuirea Consiliului permanent al Agriculturii şi Domeniilor, din 36 voci, numai 5 sunt de silvicultori şi că în însuşi Comitetul de Direcţie al Direcţiei comerciale a pădurilor, din 3 membri, unul e agricultor şi numai unul silvicultor.

Aceste orânduiri au fost însă în bună parte consecinţa organizării prea schematice a Ministerului, care şi-a fixat principiul încadrării unitare a diverselor organe şi servicii; ceea ce a condus la o împingere în sus a acelor instituţii de mai mică importanţă, care în trecut figurau ca simple servicii în desfiinţatele direcţiuni, şi la o „decapitare" a marilor administraţii, cu caracter autonom, de odinioară.

Trebuie mărturisit însă, că această nouă încadrare a silviculturii în ansamblul Ministerului a suscitat în Corpul silvic vii discuţiuni şi — să o spunem drept — şi amare dezamăgiri. Societatea noastră a stat de veghe în tot timpul cât s'a lucrat la redactarea acaestei legi şi — deci n'a reuşit ca altă dată, să participe efectiv la elaborarea ei — a acţionat, pe cât i-a fost cu putinţă, pentru ameliorarea dispoziţiilor cari grevau prea tare interesele sau prestigiul ei. Dacă ea n'a reuşit, într'o măsură mai mare, să învingă anumite opinii şi să convingă anumite cercuri, aceasta s'a datorat şi voinţei mai dârze a reformatorilor, dar şi unei scăderi a solidarităţii noastre, de care eram odinioară atât de mândri şi graţie căreia realizasem, pe vremuri, atât de lăudabile înfăptuiri. Au fost momente grele, când Corpul nostru silvic ajunsese a fi considerat o adevărată „cenuşăreasă" a Ministerului.

Una dintre înnoirile importante, aduse de noua Lege a Ministerului, este aceea referitoare la alcătuirea viitoare a Consiliului tehnic. Până în 1939 există în M. A. D. un singur consiliu tehnic, acela al pădurilor, instituit pe baza Codului silvic. Noua lege creiază un Consiliu tehnic general, compus din 3 ing. agronomi, 3 ing. silvici şi 3 medici veterinari, cari neputând lucra în plen cum se proiectase iniţial, au fost împărţiţi în 3 secţii. Preşedintele acestui consiliu a fost numit, de data aceasta, în persoana unui silvicultor.

O altă schimbare, mult discutată la vremea sa, a fost trecerea fostelor ocoale şi inspectorate de Regim silvic, la Camerele de Agricultură. Aceasta părea de fapt imixtiunea cea mai adâncă şi mai apăsătoare a organelor agricole în chestiunile forestiere. Până la urmă însă, s'a revenit sub altă denumire, la o formă asemănătoare cele din trecut. Insăşi denumirea de Ocol, folosită până la această lege numai de administraţia silvică, a fost acum generalizată, astfel că azi avem şi ocoale agricole şi zootehnice, lucru care se pare că a produs multe confuzii la ţară.

Administrarea pădurilor particulare, înglobată iniţial în cadrul Direcţiei silvice din Minister, a fost ulterior individualizată şi trecută ca Serviciu aparte pe lângă Cabinetul Ministrului. S'au reînfiinţat, de asemenea, cu atribuţii sporite, comitetele tehnice de pe lângă ţinuturi. Cu un cuvânt, sub denumiri noi şi „micşorate în grad", vechile servicii şi direcţii, au continuat să funcţioneze şi în cadrul nouei organizări.

Odată cu modificarea întocmirilor administrative s'a produs —

după cum era şi de aşteptat, o schimbare printre conducătorii unităţilor create. La Direcţia comercială a pădurilor (fostă Caps) a fost chemat D-l Petre Ioan, având ca ajutor pe D-l Rodoteatu, iar la Direcţia silvică au trecut D-nii At. Nedelcovici şi D. Grozescu. Unele schimbări au fost operate după aceea şi în conducerea Direcţiilor regionale, Inspectoratelor şi Ocoalelor silvice.

Nouilor numiţi nu le-a fost acordat însă un răstimp mai îndelungat, în care să elaboreze şi să desfăşoare programe de lucru mai vaste. La 24 Noembrie, o nouă schimbare de guvern a readus în fruntea Ministerului pe D-l Prof. Gh. Ionescu-Sişeşti, iar la conducerea Casei Pădurilor pe D-l At. Nedelcovici, la Direcţia silvică pe D-l Grozescu, ceilalţi directori şi subdirectori fiind trecuţi în alte posturi. La serviciul pădurilor administrate de Stat a fost chemat D-l I. Zeicu de la Cluj, iar la Direcţii şi Ocoale au revenit, în parte, foştii conducători.

Şi în comitetul de Direcţie al Caps-ului au intervenit schimbări, în locul de Preşedinte, al D-lui Radian, numit Ministru al Propagandei trecând D-l Voicu Niţescu, fost ministru al Agriculturii şi Domeniilor.

Dacă în cursul anului expirat administraţiile noastre silvice au avut de luptat cu destul de mari greutăţi, din cauza reorganizării şi reîncadrării lor, nu mai puţin importante au fost dificultăţile create exploatărilor, aprovizionărilor cu lemne de foc, lucrărilor culturale, pazei, etc., de concentrări, rechiziţii, etc. Alături de întreaga populaţie, personalul silvic a răspuns cu însufleţire la chemarea ţării, mulţi camarazi silvicultori rămânând la datorie, mai multe luni la şir. Prin aceasta însă, unele ocoale au rămas, în plină perioadă de lucru, fără conducători şi fără pasnici şi numai printr'o deosebită încordare a celor rămaşi la locurile lor, s'a putut face faţă împrejurărilor.

Legea mobilizării agricole, menite să pună producţia agricolă a ţării pe acelaş plan cu apărarea ei militară, va face desigur ca pe viitor şi gospodăria silvică să fie cât mai puţin stânjenită în activitatea ei.

Trecând acum la examinarea altor manifestări ale vieţii noastre de silvicultori, vom enumera pe scurt câteva momente din activitatea desfăşurată înăuntrul şi în afara Societăţii, în anul 1939.

Primul loc se cuvine desigur lucrărilor Societăţii noastre. A 53-a adunare generală s'a ţinut la 1 şi 2 Iulie şi s'a bucurat de o participare mai restrânsă ca în alţi ani, a membrilor Societăţii. Ea a fost onorată prin prezenţa D-lor Miniştri N. Cornăţeanu şi M. Şerban, precum şi a altor personalităţi şi demnitari ai ţării. Cu această ocazie s'a desvelit şi un bust al eminentului silvicultor şi profesor N. R. Danielescu. Problemele discutate au fost alese din acelea în mai apropiată legătură cu actualitatea: Asistenţa socială a satului; Câmpul de activitate al inginerului silvic; Aspectul problemei lucrărilor de ameliorare a arboretelor în pădurea românească.

Cam la aceeaş epocă au avut loc şi primele alegeri parlamentare sub egida „F. R. N.". Amintim acest lucru, pentru că după mulţi ani, silvicultorii îşi au iarăşi un reprezentant în Senat, în persoana preşedintelui Soc. „Progresul Silvic", D-l Prof. Drăcea, ales al Colegiului

Inginerilor. Faptul că unul din cele 2 locuri acordate acestui Colegiu a revenit prin alegere unui camarad al nostru este o dovadă şi de aleasă preţuire, de care cel ales se bucură în sânul acestui colegiu, dar şi de importanţa pe care breasla noastră o deţine în complexul acestei selecte asociaţii profesionale.

Serbarea sădirii arborelui s'a bucurat în 1939 de preţiosul concurs al puternicului aşezământ de educaţie a tineretului „Straja ţării". Imbrăţişând cu cald entuziasm ideea pornită, cu decenii înainte, din sânul Societăţii şi administraţiilor noastre silvice, „Straja ţării" a înţeles să facă din ea unul din punctele de program, ale activităţii tineretului, căutând să redeştepte în sufletul acestuia, dragostea stinsă de arbore şi pădure. Participarea voioasă a Marelui Voevod Mihai de Alba-Iulia a dat serbării de anul acesta o strălucire deosebită, pilda Măriei Sale fiind tot atât de rodnică în urmări, ca şi sfaturile date străjerilor de inimoşii lor conducători.

Luna cărţii a fost de asemeni, un prilej admirabil de afirmare a silviculturii, în domeniul publicaţiilor, după cum expoziţia internaţională „Muncă şi Voie bună" a evidenţiat câteva aspecte ale problemei muncitorilor în exploatările forestiere, atât de mult hulite şi de rău cunoscute.

In presă îşi fac din zi în zi mai mult loc articolele camarazilor noştri, ca şi ale ziariştilor de profesiune, îmbrăţişând probleme şi aspecte de actualitate ale gospodăriei noastre silvice. Publicul simte tot mai mult interes pentru ele şi înţelegerea treburilor forestiere devine din ce în ce mai familiară tuturor.

Premiul instituit de D-na Demetrescu-Vergu pentru cea mai merituoasă lucrare cu caracter silvic, a fost atribuit anul acesta de Academia Română autorilor manualului „Cartea pădurarului" şi D-lui C. Chiriţă pentru lucrarea „Nisipurile de la Hanul Conachi".

In toamna acestui an a apărut primul manual din seria ce şi-a propus să editeze Societatea „Progresul silvic" şi anume „Amenajarea pădurilor" datorit D-lui Prof. Stinghe, Decanul Facultăţii de Silvicultură. Lucrarea a fost primită cu vie satisfacţie şi cu mare interes de camarazii silvicultori, iar ideea societăţii, de a edita asemenea publicaţiuni a fost, îndelung lăudată. Sperăm că în câţiva ani seria acestor manuale va îmbogăţi literatura noastră de specialitate cu cât mai multe asemenea lucrări, absolut indispensabile desvoltării ştiinţei şi practicei silvice.

Au mai apărut deasemenea, o serie de broşuri şi cărţi, editate de „Viaţa Forestieră", care cu menţionata „Carte a pădurarului" a înregistrat un deosebit succes.

„Revista pădurilor", organul Societăţii, s'a tipărit în 1939, în 10 caete lunare, cu un total de 1062 pagini, în care s'au înserat peste 100 studii şi articole de specialitate, 25 recenzii de cărţi, 50 recenzii de reviste, informaţiuni, etc. In afară de rubrica mai veche, a „problemelor zilei", ea a început în acest an o cronică a faptelor interne, în legătură cu gospodăria noastră silvică şi o cronică externă, conţinând cele mai mai de seamă idei şi realizări forestiere, de peste hotare.

Activitatea „Cercului de Studii" a fost şi anul acesta deosebit de remarcabilă. Luându-se ca temă generală „Problema sporirii producţiei noastre forestiere" s'au făcut importante comunicări asupra acestei importante chestiuni, de către D-nii: Prof. C. Georgescu, M. Rădulescu, P. Ioan, I. Lungu, V. Dinu, Şt. Rubţov, Dr. G. Dinulescu şi V. Filip. Participarea camarazilor noştri din Capitală la acest ciclu de conferinţe a fost destul de însemnată.

Un ciclu asemănător, dar cu aspecte mai mult locale, a fost semnalat şi la colegii de la Administraţia Fondului Bisericesc din Cernăuţi, unde au participat şi silvicultori din alte servicii.

In cursul anului expirat, camarazii noştri Rucăreanu N., Toma G., Bălănică Th., Tănăsescu N., Nicolau G. şi Vintilă E., terminându-şi studiile de specializare în străinătate şi-au trecut examenele de doctorat şi s'au înapoiat în ţară, aducând patrimoniului nostru cultural preţioase cunoştinţe şi metode de cercetare.

Participarea silvicultorilor români la reuniunile cu caracter de specialitate, de peste hotare, a fost şi în 1939, destul de activă; până la isbucnirea războiului. La Congresul forestier german, ţinut la Berlin între 26 Iunie şi 1 Iulie au fost delegaţi D-nii: A. Nedelcovici, I. C. Demetrescu, V. Sabău şi V. Dinu; la conferinţa de Documentaţie din Zürich (10 August) D-l Tr. I.-Heroiu; la Congresul de Piscicultură fluvială din Liège (22 Iunie), D-l Haralamb; la Congresul Tehnologiei lemnului din Elveţia, D-l Prof. Drăcea, etc.

In cursul anului 1939 au trecut în viaţa veşnică doi bătrâni pionieri ai silviculturii noastre: N. Ionescu şi B. Stătescu; apoi patru camarazi în plină putere de muncă: Dem. Popescu-Coculescu, Stelian Stătescu, I. Brâncuş şi I. Toma precum şi un tânăr coleg, Gh. Preda, care abia păşise pragul carierei.

Moartea năprasnică a marelui patriot Arman Călinescu a îndoliat inimile noastre de silvicultori, printre care el număra mulţi admiratori şi foşti colaboratori şi ne-a strâns şi mai mult rândurile, în jurul celor chemaţi a păstra disciplina şi ordinea în ţară.

Incheind aceste sumare comentarii asupra principalelor fapte petrecute în anul expirat, nu mă pot opri de a constata, că dacă evenimentele nenorocite, ce s'au desfăşurat în cursul lui ne-au pricinuit multe îngrijorări şi necazuri, ele au adunat mai mult laolaltă pe fii acestui neam, de toate vârstele şi de toate breslele, cimentând unirea noastră sfântă, într'un bloc pe veci indestructibil.

Fie ca anul 1940, anul destinului, să aducă şi înseninarea, atât de mult aşteptată, a cerului speranţelor noastre.

● Amenajări vânătoreşti şi piscicole la Fondul bucovinean.

In anul expirat Mitropolia Bucovinei prin Administraţia Fondului Bisericesc, a scos o broşură, urmărind să arate că o bună gospodărie „poate da roade nebănuit de însemnate". Este intitulată „Averile bisericeşti din Bucovina".

Intre alte realizări, se arată că începând din 1936 vânatul şi vânătoarea s'au bucurat de o deosebită atenţie atât pentru faptul că el prezintă „o sursă de venituri", cât şi pentru folosirea lui ca mijloc de propagandă şi scoaterea în relief „a frumuseţilor şi bogăţiilor naturale ale Fondului". Intre măsurile luate se semnalează:

1. Fixarea pe teren a unităţilor de vânătoare,
2. Infiinţarea unui serviciu aparte, care să aibă în seamă administrarea şi exploatarea vânatului,
3. Exploatarea în regie a vânatului,
4. Revizuirea vechilor contracte de arendarea vânatului,
5. Intocmirea „regulamentului" pentru administrarea şi exploatarea vânatului,
6. Renovarea pavilionului regal de vânătoare de la Poiana-Iţcani,
7. Infiinţarea unei fazanerii la Cozmeni.

Din punct de vedere piscicol, se arată că pentru repopularea apelor de munte s'a construit în anul 1938, la Argel jud. Câmpulung o păstrăvărie modernă pentru o capacitate de 500.000 icre. Construcţia a costat 300.000 lei. In plus, s'a pus la punct, înzestrându-le, şi clocitoriile existente de la Marginea, Putna, Valea Putnei şi Vatra Dornei.

Insfârşit, au fost reamenajate iazurile dela Cozmeni jud. Cernăuţi. Se ştie că acestea, în suprafaţă de 140 ha, sunt proprietatea Fondului şi că sunt folosite de Şcoala de agricultură şi piscicultură din localitate pentru practica elevilor. Producţia lor se ridică azi la 50.000 kg crap pleşuv, vânzarea lui făcându-se, în detaliu, pe piaţa oraşului Cernăuţi. In anul 1938—39 s'a realizat din vânzarea acestui peşte un venit de 900.000 faţă de 400.000 lei din anul 1934—35.

In provincia românească cu o puternică tradiţie silvică şi vânătorească, realizările semnalate în domeniul vânătoarei şi pescuitului, trebue să constituie un îndemn şi pentru restul ţării.

Exagerăm şi năpăstuim?

D-l general Mehedinţi a început să publice în ziarul „Universul" impresiile ce i-a făcut valea Bistriţei, pe care a revăzut-o după 40 de ani. Au apărut până acum (în cursul lunei Decembrie) cinci foiletoane.

Dintr'un început, autorul arată că a rămas „dureros impresionat de adânca transformare a acestui colţ de ţară". Priveliştea încântătoare de odinioară i-a apărut „numai o amintire a trecutului". Portul strămoşesc a fost părăsit de mai toată lumea. Iar indiferenţa pe care o arată lumea în faţa acestei „descompuneri a tezaurului nostru intelectual şi sufletesc" o socoteşte drept „o adevărată crimă". Şi în acest caz, ne dovedim risipitori ca şi în cazul celorlalte bunuri moştenite dela străbuni. „Nu suntem noi oare — spune d-sa — acei cari ne-am bătut joc de codrii ţării, umplând buzunarele atâtor venetici, pentru ca azi să simţim greutatea capitalului lor?"

Socotind că schimbarea portului are o profundă influenţă asupra fondului sufletesc şi intelectual al poporului, d-l general Mehedinţi crede că trebue să se ia măsuri urgente pentru stăvilirea răului.

După ce înşiră cauzele schimbării portului şi justifică necesitatea menţinerii lui, autorul arată şi măsurile ce ar trebui luate în acest scop. In calea acţiunei salvatoare ar sta însă, între altele, preţurile prea ridicate ale bumbacului şi lânei. Când este vorba de lână, d-sa precizează că „ţara noastră, cu tot întinsa ei regiune muntoasă, ar putea da posibilitate de hrană nu numai turmelor satelor dela munte, dar şi multora dela câmp. Că în felul acesta, în afară de lână, s'ar asigura familiilor şi o hrană substanţială...". Din nenorocire însă — spune tot d-l general Mehedinţi — „două cauze principale se opun acestei realizări şi anume: legile silvice şi societăţile pentru arendarea dreptului de vânătoare".

In ce priveşte legiuirile silvice, acestea „nu permit păscutul vitelor decât cu foarte mari îngrădiri, sub pretext că ar dăuna arborilor". „Nu ştim — continuă d-sa — întrucât vitele pot, în adevăr, dăuna arborilor, însă oricine poate constata că pe islazurile comunale dela munte, se înfiinţează dela sine pădurea, aşa că este nevoie din când în când a fi curăţată. Cu alte cuvinte, cred că se exagerează mult dăunarea pădurilor prin păscutul vitelor".

Luând apoi în discuţie cea de a doua piedică a extinderii culturii vitelor, d-l general Mehedinţi scrie: „Societăţile de vânătoare pun deasemeni enorme piedici păscutului vitelor. Ele impun oamenilor să-şi retragă turmele de la păscut la finele lunii August, sub pretext că, din acest moment se neliniştete tihna vânatului. Aceste societăţi de vânătoare — multe cu caracter străin — merg atât de departe cu desconsiderarea intereselor populaţiei băştinaşe, încât interzic păscutul vitelor după sfârşitul lunei August, chiar şi pe islazurile proprii ale comunei, dacă ele se găsesc în apropierea zonelor arendate. Iar dacă comuna ar avea nenorocirea să posede un islaz comunal situat chiar înăuntrul terenului de vânătoare arendat, atunci păscutul este cu desăvârşire oprit în tot cursul anului. Situaţia populaţiei devine şi mai desnădăjduită, când

„se vede şicanată de un personal supraveghetor străin de neam, cum de „altfel este cazul pe valea Bistriţei". Şi autorul arată în continuare, cum acest personal „din lipsă de înţelegere pentru nevoile băştinaşilor" le face tot felul de şicane pentru a le interzice păscutul: înconjoară cu gard poienile din pădurile bătrâne, barează drumurile de trecere, face plantaţii dese în marginea pădurilor.

D-l general Mehedinţi încheie acest capitol găsind explicabilă durerea exprimată de unul din băştinaşi: „au devenit timpuri grele pen- „tru ţăranii din regiunea noastră: pământ nu au, pădurile s'au terminat, „vite nu-şi pot ţine, aşa că statul trebuie să ia măsuri pentru îndreptarea „acestor abuzuri...".

Dacă suntem de acord cu d-l general Mehedinţi atunci când îl îngrijorează dispariţia portului nostru naţional şi când arată necesitatea menţinerii lui, — ne deosebim însă când se iau în considerare cauzele şi mai ales când se ia poziţie împotriva legiuirilor silvice şi vânătoreşti.

Remarcăm mai întâiu o contradicţie. Pe de o parte se arată (într'un loc) că „ne-am bătut joc de codrii noştri" şi că (într'alt loc) „pădurile s'au terminat", iar pe de altă parte ia poziţie împotriva legiuirilor silvice, cari prin măsurile ce le dictează (inclusiv interzicerea păşunatului) se tinde la protejarea şi refacerea pădurilor, spre binele populaţiei locale şi al ţării întregi.

D-l general Mehedinţi nu ştie „întrucât vitele pot, în adevăr, dăuna pădurilor", faptul însă că pădurea invadează în unele locuri păşunea, îl face să creadă că în măsurile de interdicţie „se exagerează". Ce găunoase sunt uneori merele, care pe din afară ne apar de toată frumuseţea! La fel, d-le general şi cu pădurile păşunate.

Dar, în definitiv, pădurile constitue şi ele o bogăţie a ţării, ca şi agricultura, creşterea vitelor, etc. Dacă vitele îşi au azi terenul lor determinat pentru păşune şi dacă pădurea încearcă uneori să se întindă şi într'acolo (care a fost domeniul ei altădată) din care cauză este nevoie, aşa cum spune d-l general, ca din când în când „să fie curăţată", pentrucă-şi vâră nasul unde nu mai are voie, — de ce se supără lumea, că se împiedică să meargă vita într'un teritoriu care nu-i este destinat? Dacă s'a păşunat cândva în pădure, nu însemnează că justifică continuarea unei practici dăunătoare. Şi apoi altădată era pădure multă. Azi domeniul ei s'a restrâns cu mult şi i se cere totuşi să producă mult şi bun. Cere deci să-i lase liniştea, de care are nevoie, pentru a putea să fie în plină producţiune.

In acelaşi timp, d-l general Mehedinţi se ridică şi împotriva societăţilor de vânătoare. Se înţelege că şi interesele acestei ramuri de producţie pot fi la fel de bine susţinute. Se cere oamenilor să-şi retragă vitele dela păscut la sfârşitul lunei August? Noi trebue să remarcăm însă că la munte, păşunatul pe islazuri, încetează şi fără intervenţia societăţilor de vânătoare, în primele zile ale lui Septembrie.

Cealaltă latură a problemei ridicată de d-l general Mehedinţi, aceia a trecerii în mâna străinilor dreptul de vânătoare şi paza terenurilor de vânătoare, şi noi suntem de acord că merită a fi luată în

considerare, şi pentru alte motive decât cele pe cari lasă să se vadă d-l general Mehedinţi.

Problema creşterii vitelor, trebuie şi poate să-şi aibă rezolvarea, potrivit cu situaţia de azi. Nu este locul să ne ocupăm aci de ea.

Pentru a încheea, impresiile (parţial apărute) ale d-lui general Mehedinţi, trebue să ne facă pe noi slujitorii pădurii şi ai vânatului, că problema trebue menţinută şi desbătută mereu în faţa opiniei publice, până se va ajunge să se vadă drept, de cât mai mulţi, aşa ca silvicultorii şi legiuirile pe cari le aplică, să nu mai apară drept exagerări şi năpăstuitori ai populaţiei.

Din nou, introducerea gazelor naturale.

Cu fiecare iarnă, problema combustibilului şi mai ales a procurării lui cât mai ieftin se pune în discuţia opiniei publice. Cu fiecare prilej, se găseşte că lemnul ar fi prea scump şi se preconizează introducerea gazelor naturale care ar fi mai ieftine şi chiar ar prezenta şi alte avantagii.

Aflăm acum că Ministerul economiei naţionale a constituit o comisiune care are drept scop studierea posibilităţilor de introducerea gazelor naturale la Bucureşti. Traducerea în fapt, ar răspunde — după ziarul Universul din 12.I.a. c. — nu numai unui interes local, ci şi altuia general economic privind „folosirea mai raţională a surselor noastre naturale de energie". S'ar valorifica astfel gazele, care azi se pierd, şi ar creşte celelalte: petrolul, lemnul, care vor putea găsi în acest caz „o valorificare mai avantajoasă şi mai indicată în alte direcţiuni, între cari cea a exportului". In ce priveşte momentul acestei utilizări, apare drept „binevenit astăzi, întrucât rezervele noastre exploatabile, atât în ce priveşte petrolul cât şi în ce priveşte lemnul, arată de doi ani încoace semne vădite de istovire, impunând un oarecare răgaz până la descoperirea unor noi regiuni productive, la petrol, şi o campanie masivă de replantări şi regenerări, la păduri".

Problema lemnului de foc a fost desbătută în mod special şi în revista noastră în numărul pe Septembrie din anul trecut. Nu s'a scăpat din vedere atunci şi partea care vine în atingere cu introducerea gazelor naturale. Poziţiile în acest caz au fost contradictorii. In ce ne priveşte am opinat pentru păstrarea poziţiilor câştigate ale lemnului.

Colectarea şi valorificarea nimicurilor.

Anumite informaţii venite de peste hotare, despre ceeace reprezintă „nimicurile" ce se aruncă la gunoi şi ce întrebuinţări noui li se pot da prin transformare, a făcut şi la noi să se atragă atenţia, din nou, asupra lor. Mai ales în vremurile acestea de grea cumpănă prin care trecem şi de economii crâncene, ce ni se impun, această problemă trebue să găsească o deslegare şi la noi. Zic o deslegare de ordin general, căci parţial ea era oarecum realizată.

Autorul unui articol din Universul (14.I.940), condamnând nepăsa-

rea şi înclinarea noastră spre risipă, arată că nu numai că nu dăm nici-o atenţie lucrului vechi (cum ar fi, de pildă, fierul) dar dispreţuim uneori chiar pe cel nou. „In loc să ne facem garduri, mobilă şi unele obiecte necesare gospodăriei, din lemn, în ţara pădurilor de cele mai bune esenţe — spune autorul articolului — unele Municipalităţi ne obligă să facem împrejmuiri din fier. Apoi, sunt industrii care risipesc fierul, arama, alama şi oţelul în mobile de lux, lămpi şi ornamente în fier forjat, sau în obiecte de gospodărie care nu cer rezistenţă şi mai ales nu sunt chemate să îndeplinească rolul unui obuz, al unui tun sau al locomotivei".

Dacă desmeticirea ar fi de durată, desigur că se va putea ajunge să se agonisească — mai ales când este vorba de fier — multe stocuri. Ne gândim cu amărăciune în acest moment că după 20 ani dela marele război — unele linii de garaj ale gărilor mai de seamă, încă mai sunt înţesate de locomotive vechi şi stricate, care nu numai că încurcă locul şi rămân o bogăţie ce nu se utilizează, dar constitue, pentru lumea străină ce ne vizitează, prilej de a ne judeca rău.

In materie de economie pădurărească, avem şi noi „nimicurile" noastre. Despre o parte din ele, s'a vorbit la problemele zilei în revista pe Decembrie anul trecut. In general, se poate spune, că atât cât este cu putinţă, ele se valorifică.

Punerea problemei risipirei diferitelor materii prime, cum este fierul, trebue să ne bucure nu numai ca români şi cetăţeni, ci şi ca silvicultori. In felul acesta se îndrumează lumea spre folosirea şi mai mult a lemnului.

At. Haralamb

Economia forestieră bulgară se intensifică.

● Inzestrând pădurile cu mijloace de transport.

După cum ştim, Bulgaria are un relativ ridicat procent de împădurire — cca. 25%, faţă de 22%, cât avem noi — şi cu toate acestea, a fost, până acuma, o ţară importatoare de lemn. Pricinile acestei anomalii sunt mai multe. Una, dintre cele de frunte, a fost şi este încă inaccesibilitatea multor păduri, lipsite de cele mai elementare mijloace de transport.

Ca în multe alte câmpuri, vecinii noştrii Bulgari desfăşoară şi în această privinţă o potolită dar hotărîtă lucrare de îmbunătăţire a stărilor trecute. Astfel, Administraţia Pădurilor Statului rânduieşte în bugetul său, an de an, sume tot mai însemnate pentru înzestrarea pădurilor cu drumuri şi şosele. Pentru anul 1938, creditele respective au fost de 17.000.000 leva, pentruca în 1939 să crească la 30.000.000 leva. Efectuarea tehnică a lucrului a fost încredinţată unor organe specializate: Secţiuni de Construcţia drumurilor de pădure. Şi numărul acestora a încercat o creştere dela 2 la 4, din anul 1938 în 1939.

Prin atari mijloace, pe care vecinii noştrii dela miază-zi sunt hotărîţi să le întrebuinţeze cu îndărătnicie, dovedindu-se ca bune, se nădăjduieşte ca, în scurt timp, să se elibereze de sarcina importului de lemn străin, ba chiar să şi exporteze anumite sortimente de lemnărie proprii pădurii bulgare.

(In parte, după Z. f. W. f. w., VII, 31). (89)

● Impăduririle.

Se dezvoltă, de asemenea, cu hotărîre. In ce priveşte pădurile Statului, s'a prevăzut în bugetul anului 1939 un credit de 23.000.000 leva, faţă de 15.700.000 leva, cât a fost în bugetul anului precedent. Numărul aşa ziselor „Ocoale de împădurire" a fost crescut dela 14 la 16. Spre a ne da seama de mărimea reală a efortului făcut, nu trebuie să uităm că suprafaţa pădurilor Bulgariei atinge cca. 2.600.000 ha, din cari Statul deţine numai 22%.

(In parte, după Z. f. W. f. w., VII, 31). (90)

Dela Italieni.

Silvicultorul urmează soldatului.

Pe primăvară, s'a hotărît înfiinţarea unei legiuni de miliţie forestieră statornică, anume pentru Africa orientală italiană.

Deasemenea, s'a păşit la o serioasă organizare a miliţiei forestiere şi în Albania, ale cărei păduri, în parte virgine, făgăduiesc bune rezultate. (A se compara şi nota 93: „Pădurile Albaniei", dela Cronica forestieră externă 1939, pag. 1038). (91)

Statistica forestieră italiană.

Arată pentru anul 1 Iulie 1938—30 Iunie 1939, o creştere a suprafeţii păduroase, în Regat, de 5.694 ha, din care 3.230 ha în regiunea muntoasă. Producţiunea pădurilor respective arată o cantitată de peste 3.500.000 m^3 lemn de lucru, din care 52% răşinoase. Lemnul de foc deţine peste 1.875.000 t., iar mangalul aproape 300.000 t. Faţă de anul precedent, cantităţile recoltate sunt ceva mai ridicate, cam cu 3—4%.

(După Z. f. W. f. w., VII, 31/32). (92)

Lemnul în cadrul străduinţelor autarchice italiene.

După cum se ştie, Italia duce, de câţiva ani, o viguroasă politică de autarchie economică.

Faţă de extraordinarele perspective care se deschid lemnului, prin noile sale întrebuinţări industriale (hârtie, mătase artificială, zahăr, alcool, nutreţ de vite, etc.), însemnătatea sa în cadrul preocupărilor economice, în general, şi a celor autarchice, în special, a devenit fundamentală.

In această privinţă, Italia nu stă deloc strălucit. Suprafaţa pădurilor sale este relativ redusă faţă de nevoile unei economii de mare consum (5.800.000 ha, adică cca. 20% din suprafaţa totală). Apoi, starea pădurilor este submediocră, din cauze climatice, de proprietate (fărămiţată; Statul deţine abia 3%), păşunatului, etc. Aproape trei sferturi din suprafaţa împădurită, contează numai ca producătoare de lemn de foc şi pentru mangal.

Pentru îndreptarea condiţiunilor date, Italia depune sforţări extraordinare, pe mai multe planuri: plantaţiuni, excluderea păşunatului din pădure, desvoltarea învăţământului de specialitate, perfecţionarea administraţiei forestiere, etc.

(După Z. f. Wfw., VII, 43). (93)

Răşina naţională din nou la ordinea zilei în Germania.

Deşi extracţia răşinii s'a bucurat, pe vremuri, de o puternică tradiţie în Germania, soarta sa era socotită, înainte de război, ca definitiv pecetluită. Produsele străine, superioare calitativ şi mai ieftine, făcuseră

să se uite, aproape, de o atare practică. Blocada din timpul războiului mondial a tăiat legăturile Germaniei cu izvoarele străine de aprovizionare. Vrând-nevrând a trebuit să-şi organizeze o economie autarchică. Multe erzaţuri au fost date la iveală şi multe practici vechi de producţiune au reînviat; printre acestea şi extragerea răşinei. Odată cu încetarea ostilităţilor şi reluarea legăturilor de schimb cu străinătatea, se renunţă din nou la o atare practică, spre mulţumirea silvicultorilor.

Războiul actual şi mai ales pregătirile de orientare autarchică a economiei germane, în vederea acestuia, au repus problema răşinei naţionale, în Germania. Deja din 1931 s'au început studii şi încercări ştiinţifice în această privinţă, iar în 1933 s'a trecut la exploatări practice de mari proporţii. Suprafaţa de pădure supusă extracţiunii atinsese în 1935 o întindere de 5.000 ha, în 1937, 9.000 ha iar în 1938, 11.600 ha. Tendinţa de dezvoltare este cu atât mai accentuată, sub împrejurările de faţă.

Răşinarea se face aproape numai pe arbori vii, în picioare şi anume exclusiv pe pin, având vârsta peste 80 ani. Procedeul actual, pus la punct de către Institutul de Ştiinţa Muncii din Eberswalde, face ca să se poată extrage cam 400—500 kg răşină brută pe an şi ha, cu o cheltuială de 0,25 RM. (aprox. 10 lei) de kilogram. In războiul trecut, abia se putuse ajunge la o producţie de cca. 60 kg pe an şi ha, cu o cheltuială de 2 RM. pe kg.

Mari speranţe îndreptăţeşte răşinarea în Austria. Aceasta posedă arborete însemnate de pin austriac (de pildă la Wiener Neustadt), şi o străveche şi neîntreruptă tradiţie în materie. Se ştie că pinul austriac are o producţie de răşină cu mult mai bogată, decât pinul obişnuit din Germania.

In privinţa juridică, recoltarea răşinei este uşurată prin acea că actualul regim forestier din Germania îngăduie o intervenţie a Statului în pădurile tuturor categoriilor de proprietari, chiar şi în privinţa cantităţii şi felului recoltelor de lemn şi produse accesorii.

Pilda Germaniei ar trebui să fie urmată şi de noi şi fără întârziere. Produsele răşinei (colofoniu, terebentina, etc.) sunt absolut trebuitoare industriei de război, iar izolarea noastră de străinătate e cu putinţă. Vremurile grele ar trebui să ne găsească, oricum, pregătiţi.

(In parte, după Z. f. Wfw., VII/40). (94)

Plopul în mare cinste şi în U. S. A.

Rezervele de lemn în pădurile naturale ale lumii sunt pe fund. Nevoile de lemnărie, ca materie primă pentru atâtea industrii şi întrebuinţări şi cu deosebire pentru fabricaţia hârtiei şi a celulozei sunt în puternică urcare. Pentru preîntâmpinarea sau cel puţin domolirea aproape inevitabilei crize, cercetătorii îşi îndreaptă atenţiunea către specii repede-crescătoare. Dintre acestea, locul de frunte îl ocupă feluritele specii de plop şi nesfârşiţii lor bastarzi.

Statele-Unite americane, atât de bogate, până mai anii trecuţi, în imense rezerve de lemn în păduri naturale şi pe care le-au risipit cu atâta lipsă de prevedere, arată un mare interes pentru încercările cu

bastarzi de plop. Rezultatele înregistrate de Institutul de Cercetări forestiere pentru Nord-Est sunt surprinzătoare. S'a ajuns la o creştere de 15 m înălţime şi 25,5 cm diametru la 1,30 m dela sol, în plantaţiuni de 10 ani. Acum se fac încercări de acest fel şi de către Institutul de Cercetări forestiere pentru ţinuturile de Nord-Vest. După o ştire din Hood River (Oregon) un cetăţean are un plop de 7 ani, provenit dintr'un butaş oarecare, cu o înălţime de 18 m şi un diametru de 25,5 cm la 1,82 m înălţimea. Este, într'adevăr, peste fire!

(In parte, după Z. f. Wfw., VII/34). (95)

Săptămâna pădurii.

In Grecia:

Ca şi în alte părţi, (a se vedea Cronica forestieră externă 1939, pag. 1041, nota Nr. 88), s'a organizat şi în această ţară, cu atât de puţine şi degradate păduri, o aşa zisă „Săptămână verde". Cu acest prilej, s'au efectuat, între altele, şi plantaţiuni de arbori, cu scopul, pe de-o-parte, de a împodobi unele localităţi, oraşe ,cu păduri, iar pe de-alta, de a pregăti poporul pentru ideia forestieră.

In Africa răsăriteană italiană:

S'a organizat, deasemenea o aşa zisă „Săptămână a arborelui", de către o comisiune anumită. In legătură cu aceasta, sunt proectate lucrări însemnate de plantaţiuni de arbori, din consideraţiuni economice şi estetice. Ele urmează să fie efectuate de populaţiuni, sub conducerea Administraţiei silvice respective (Milizia forestale). In provincia Gondar, de pildă, a fost plănuită plantarea a ½ milion de puieţi, în 1939.

(După Z. f. Wfw., VII, 73 şi 82). (96)

Preocupări forestiere în asociaţiile agricole din Franţa.

Este deosebit de interesant şi de instructiv, cu deosebire pentru noi Românii, cât de armonios şi cu bună înţelegere sunt privite chestiunile forestiere în sânul agricultorilor francezi. Astfel, în Societatea Agricultorilor Franţei, funcţionează o Secţiune forestieră, care desfăşoară o rodnică lucrare de sprijinire a culturii forestiere. In şedinţa dela 9 Mai 1939, s'au discutat mai multe probleme şi formulat deziderate de politică forestieră (drept succesoral, scutiri de taxe, etc.). Deasemenea, D-l Turpin, a vorbit despre lemn ca material gazogen, pericolele şi perspectivele folosirii sale.

(După R. des Eaux et Forêts). (97)

Conducta hidraulică de lemn cea mai mare din Europa.

A fost instalată de curând în Norvegia (Uzina „Funna" — Meraker — Trordheim). Are o lungime de 5 km şi un diametru interior

de 1,30 m. Diferența de nivel dintre punctul de plecare și sfârșit este de 70 m. Pereții conductei au fost făcuți din doage groase de 2,5", legați cu cercuri de fier din șină de 16 mm grosime. In părțile de jos, cercurile de fier se află distanțate cu 35 mm, rărindu-se către părțile superioare, adică, pe măsură ce scade presiunea apei.

Cantitatea de materiale principale folosite: 600 t. lemn și 450 t. fier pentru cercuri. Lucrarea a fost executată de 100 lucrători în timp de 4 luni și a costat 460.000 Kr. Se așteaptă o producție de 10.000 H. P.

(După Z. f. Wfw., VII/44). (98)

Marea expoziție agricolă a Rusiei sovietice.

A fost deschisă la 1 August 1939, în Moscova și rămâne deschisă până la sfârșitul anului 1940. Este instalată pe o suprafață de 136 ha, în peste 100 de pavilioane grandioase, deosebit de grădini, culturi, plantațiuni, etc. Cum este ușor de închipuit, manifestația respectivă are un foarte puternic colorit politic propagandist. Cu toate acestea, ea prezintă un deosebit interes pentru specialiști și oameni de știință, dat fiind caracterul de experimentație în stil gigantic a activității de producțiune și științifice din Rusia actuală.

Noțiunea de agricultură este înțeleasă de organizatorii expoziției într'un sens foarte larg. Astfel, pe lângă ceeace înțelegem noi agricultură, au fost avute în vedere și probleme generale de cultura solului, inclusiv ameliorarea pe cale de cultură forestieră, silvicultură, etc. Merită a fi amintite, în această ultimă privință: Cultura de specii forestiere repede crescătoare (specii de Eucaliptus, Larix, Populus); Mecanizarea lucrului în silvicultura din stepă; Cultura plantelor de cauciuc și gută (Evonimus, Eukommia); Plante textile, medicinale, etc.; Culturi forestiere sub-tropicale, etc.

Din punct de vedere științific, prezintă un deosebit interes: 1. Probleme de geografie botanică și sociologie vegetală (Tipuri de păduri); 2. Impingerea agriculturii în ținuturile de Nord; 3. Producerea de specii vegetale rezistente la ger și uscăciune; etc.

(După Z. f. Zfw., VII/69). (99)

Ilie C. Demetrescu

MERCURIALE

● **Sub influenţa blocadei anglo-franceze şi a conflictului finlando-rusesc, piaţa internaţională a lemnului este avizată la lemnul românesc.**

I. *Conjunctura generală a lemnului.*

In urma crizei de subconsumaţie din 1929—1933, toate ţările exportatoare au luat măsuri pentru comprimarea producţiei lor forestiere şi adaptarea disponibilului exportabil la cererile reduse ale pieţelor importatoare, astfel încât să se evite formarea stocurilor masive de lemnărie. Această situaţie de adaptare a producţiei la capacitatea de absorbţie a pieţelor interne cât şi a ţărilor importatoare, a luat sfârşit în a doua jumătate a anului 1936, când noua economie de război a provocat o avalanşă bruscă de cereri mari de lemnărie. In Octombrie 1936, în timp ce fabricele de cherestea nu dispuneau decât de stocuri neînsemnate de lemnărie, cererile pieţelor interne şi externe au provocat o criză de subproducţie în industria lemnului. Preţurile, în noua conjunctură creiată de economia de război, au început să crească în mod vertiginos, ajungând, în intervalul Iulie 1936 — Decembrie 1937, să se dubleze.

Sub imperiul evenimentelor politice internaţionale ce se desfăşurau într'o atmosferă de mare încordare, care ameninţau să provoace un nou război mondial, fiecare ţară importatoare s'a grăbit să-şi creeze rezerve suficiente de lemnărie. Sfârşitul anului 1937 a adus o desamăgire generală, deoarece importatorii s'au găsit cu stocuri mari de lemnărie, în timp ce consumatorii nu mai cumpărau nimic, căci nu se mai gândeau să investească banii lor în construcţii, de frica războiului.

In anul 1938, volumul transacţiilor a scăzut la cca. 40% faţă de cantităţile exportate în anul precedent. Dacă în a doua jumătate a anului 1938, stocurile de lemnărie au putut fi lichidate, noui cereri mai însemnate nu s'au produs din cauza atmosferei de nesiguranţă creiată prin anexarea Austriei la Germania.

Conferinţa dela 30 Septembrie 1938, ţinută la München, a provocat o înviorare a pieţii internaţionale şi volumul transacţiilor s'a mărit, preţurile devenind ferme şi atingând din nou nivelul maxim din anul precedent.

In anul 1939, piaţa lemnului a urmat în de-aproape evenimentele politice internaţionale, după cum vom vedea mai jos.

II. *Piaţa lemnului în anul 1939.*

Tendinţa de fermitate a pieţii internaţionale a lemnului, începută

la sfârşitul anului 1938, s'a accentuat tot mai mult în lunile Februarie şi Martie 1939, datorită cererilor cari erau la un nivel mai mare faţă de oferte.

Cifrele exportului de lemnărie din 1938, au arătat că exportul european de lemnărie a scăzut cu 27% sub exportul efectuat în 1937 şi că exportul lemnului rusesc a încercat o reducere de 55% în raport cu exportul efectuat în anul 1934.

U. R. S. S., Finlanda şi ţările baltice au putut plasa mare parte din stocurile pentru export, la preţuri mai mari decât în anul precedent.

Incorporarea la Germania a Cehoslovaciei şi Austriei, cari reprezentau un export de cca. 5 milioane m³ lemnărie, şi al căror debuşeu principal îl forma Germania, nu a schimbat cu nimic exportul celorlalte 10 ţări exportatoare de lemnărie.

La sfârşitul lunei Martie 1939, datorită anexării Boemiei şi Moraviei, s'a produs o încetinire a afacerilor, care s'a menţinut şi în luna Aprilie 1939.

In luna Mai 1939, preţurile au încercat noui majorări, datorită în special listelor de preţuri ruseşti, care au fost majorate cu cca 32 sh/m³, în intervalul a 6—7 luni.

In lunile Iulie-August, tendinţa de urcare a preţurilor, a fost continuă şi exportaţiunile de lemnărie au fost mai active decât în 1938.

După ultimele publicaţii ale C. I. B.-ului (Comité international du bois) în intervalul 1 Ianuarie — 31 August 1939, s'au exportat 1.701.318 Stds. cherestea de brad faţă de 1.356.546 cherestea de brad exportaţi în acelaşi interval din anul 1938.

In acelaşi interval exportul de cherestea de răşinoase din România a fost de 189,246 Stds. faţă de 125.131 Stds exportaţi în 1938, adică cu 50% mai mare.

Isbucnirea războiului dintre Germania, Anglia, Franţa şi Polonia, la 1 Septembrie 1939, a modificat radical schimburile de mărfuri ce se făceau în mod obişnuit între ţările importatoare şi exportatoare de lemnărie din Europa. Blocada pe mare Anglo-Franceză şi reacţiunea Germană au făcut imposibile transporturile maritime de lemnărie din Marea Baltică pentru porturile din Anglia, Vestul Europei şi bazinul mediteranean. Tările Baltice, Finlanda, U. R. S. S. şi Suedia, care deţin aproape 2/3 din totalul exportului european de lemnărie, au încetat aproape complectamente ori ce export de lemnărie — via mare. In lunile Octombrie-Decembrie 1939, exportul european de lemnărie a fost suprimat în bazinul mării Baltice şi a continuat într'un ritm mai viu în interiorul mării Mediterane, fiind acoperit numai de România şi Iugoslavia. Datorită situaţiei excepţionale, preţurile lemnului au înregistrat în ultimele 3 luni majorări de 25—30%.

III. *Organizarea economiei lemnului în noua atmosferă de război.*

Sub imperiul stării de război în ţările beligerante şi a atmosferei de alarmă din ţările neutre, afacerile internaţionale de lemnărie sunt

caracterizate prin consideraţiuni dictate de economia de război şi nu de transacţiuni adevărate de lemnărie. O consecinţă a stării de război o formează numărul de noui organizaţii în diferite ţări, cari au drept scop de a organiza economia lemnului, de a controla, de a regula importaţiunile şi exportaţiunile şi de a distribui disponibilul. In Olanda s'a creat *Rijksbreau voor Hout*, în Anglia *Timber Control departamen.* şi alte oficii în celelalte ţări. La noi s'a creiat Oficiul schimburilor cu străinătatea, înfiinţat în cadrul Ministerului Economiei Naţionale prin decretul-lege publicat în Monitorul Oficial No. 228 din 1 Octombrie 1939. Acest oficiu (O. S. S.) are în atribuţiunile sale, aplicarea normelor privitoare la exportul şi importul mărfurilor, precum şi reglementarea tuturor plăţilor cu străinătatea.

O. S. S.-ul are patru direcţii, şi anume:

— reglementării exportului,
— reglementării importului,
— plăţilor cu străinătatea,
— contabilizării şi evidenţei.

Pe lângă acest oficiu, s'a mai înfiinţat un Consiliu superior de îndrumare.

Incepând dela 19 Octombrie 1939, exporturile de lemnărie nu se mai fac decât în baza unor autorizaţii de export eliberate de Oficiul Schimburilor cu Străinătatea, valabile 30 zile. Devizele provenite din exporturile de orice fel în ţările cu devize negociabile sunt cedate în proporţie de 30% B. N. R.-ului la cursul oficial plus prima valutară de 38%, iar restul de 70% se lasă la libera dispoziţie a exportatorilor pentru a fi negociate de aceştia, prin intermediul băncilor autorizate cu credit nelimitat.

IV. *Situaţia internaţională a pieţii lemnului.*

Internationaler Holzmarkt din Decembrie 1939, descrie piaţa lemnului din Nordul Europei, ca fiind restrânsă şi lipsită de transacţii importante din cauza dificultăţilor provocate de nesiguranţa transporturilor pe apă. Când se încheie un contract pentru vânzarea unor loturi de lemnărie, toată discuţia este dusă asupra posibilităţii de navlosire, a plăţii, asigurării, etc.

Situaţia pieţii lemnului ţărilor baltice este mai bună, mai ales după încheerea noului tratat de comerţ între Germania şi Estonia, prin care s'au majorat considerabil contingentele de lemnărie.

Olanda, Belgia şi Danemarca necesită cantităţi importante de lemnărie, însă se isbesc de dificultăţile transporturilor pe mare.

In general, din cauza imposibilităţii de a se efectua transporturi de lemnărie pe mare, piaţa lemnului începe să devină calmă în Europa de Vest şi Nord şi să se animeze în bazinul mediteranean.

V. *Poziţia lemnului românesc.*

După cum am arătat în capitolele precedente, războiul european a suspendat aproape în întregime piaţa lemnului din Nordul şi Vestul Europei.

Publicaţiile internaţionale privind importaţiunile şi exportaţiunile de lemnărie, n'au mai apărut în ultimele luni. Serviciul de statistică al C. I. B.-ului a scos ultimul buletin al exportului de lemnărie efectuat în lunile Ianuarie—Septembrie 1939, în care sunt date exporturile efectuate în acest interval numai de Iugoslavia, România şi Norvegia, dintr'un total de 10 ţări exportatoare din Europa.

Dăm mai jos cantităţile de cherestea de răşinoase exportate în lunile Ianuarie—Septembrie 1939, de către România şi Iugoslavia în diferite ţări şi exprimate în Standarzi cubici:

	România		*Iugoslavia*	
	1939	*1938*	*1939*	*1938*
Anglia	29.647	4.633	5.268	7.612
Franţa	500	493	1.062	119
Germania	51.474	34.447	10.497	19.973
Ungaria	22.107	28.805	29.777	5.758
Italia	18.329	2.505	48.527	33.753
Grecia	11.020	14.895	10.703	7.502
Turcia	2.810	4.897	969	619
Egipt	20.391	13.003	9.151	2.250
Palestina	20.763	16.755	5.767	3.735
Siria şi Irak	11.423	7.596	1.040	—
Algeria, Tunis	—	765	9.151	2.250
U. S. A.	5.660	6.434	—	—
Argentina	11.758	2.031	9.412	9.635
Africa de Sud, alte ţări	677	—	57	29
	208.671	148.898	147.900	107.756

Din compararea cifrelor arătate mai sus, rezultă că Iugoslavia a pătruns în acest an şi mai mult în ţările cu debuşeuri naturale ale lemnului nostru şi anume, în Egipt, Siria, Palestina şi Grecia.

Intr'o situaţie normală, această pătrundere a lemnului iugoslav pe pieţele din Orientul apropiat, ar fi provocat o perturbare asupra pieţii lemnului nostru. Astăzi însă, când bazinul mediteranean a rămas avizat numai la lemnul nostru şi al Iugoslaviei, nu se poate vorbi de o concurenţă iugoslavă. După ultimele informaţii culese în Galaţi, ar reeşi că preţurile lemnului iugoslav au fost urcate până la nivelul preţurilor curente ale lemnului nostru, ceea ce ne avantajează pentru a urca din nou preţurile.

Grecia, care a fost întotdeauna unul din cele mai bune debuşeuri

ale lemnului românesc de calitate bună, promite să reia importul lemnului nostru cu mai multă intensitate decât în 1938 şi 1939.

Cereri mari de lemnărie avem din Turcia, care, în urma cataclismului ce s'a abătut asupra unei bune părţi din teritoriul ei, necesită 40.000—50.000 m³ lemnărie de brad de calităţi inferioare (scânduri cl. VI-a, cioplitură, scurtătură, frizuri, etc.) peste cele cca. 15.000 m³ necesare în mod normal pentru Ismir şi Anatolia în comerţul de smochine şi stafide. Turcia necesită şi importante cantităţi de lemn de mină, din cari au cumpărat în lunile Noembrie şi Decembrie 1939, la bază de 1.200 lei/m. st. fob. Galaţi.

Egiptul, având o recoltă bună de bumbac, al cărui preţ a crescut dela 11 Doll/chintal. la 18 Doll/chintal, şi dispunând de stocuri mici de lemnărie, promite să importe în anul 1940 cantităţi mai mari de lemnărie decât în 1939.

Piaţa franceză are interese pentru lemnul românesc şi în special pentru lemnul de celuloză.

Deasemeni Bulgaria are interes pentru lemnul nostru de celuloză, din care a cumpărat la sfârşitul anului 1939, câteva partizi la bază de 780 lei sterul fob Galaţi.

America de Sud, Africa de Sud, U. S. A. şi Africa de Nord, necesită deasemeni cantităţi importante de lemnărie.

Italia, prin acordul comercial încheiat în Decembrie 1939, va importa deasemeni cantităţi mari de lemnărie.

Datorită cererilor mari din afară, arătate mai sus, la cari se adaugă cererile pentru Continent, preţurile lemnului de răşinoase vor încerca urcări foarte mari în cursul anului 1940.

Majorarea preţurilor lemnului de răşinoase şi foioase este provocată de reducerea fatală a tăerilor, cât şi a scumpirii cu 50—100% a manoperii materialului de uzină, transporturilor cu animalele şi a sarcinilor fiscale.

VI. *Exportul lemnului prin porturile dunărene în 1939.*

Portul Galaţi, prin poziţia sa geografică, fiind situat la punctul de convergenţă a apelor ce vin din Bucovina, Moldova şi Transilvania, a ajuns să fie cel mai mare port european pentru exportul lemnului românesc. In general, jumătate din exportul total de lemnărie al României este dirijat prin portul Galaţi. Datorită acestei situaţii, în Galaţi se găseşte bursa lemnului şi se încheie toate afacerile de lemnărie pentru întreg bazinul Mediteranei.

a) *Exportul cantitativ prin porturile dunărene.*

Pentru a urmări evoluţia exportului de lemnărie efectuat prin porturile dunărene, dăm mai jos cantităţile de lemnărie exportate lunar în anii 1937, 1938 şi 1939.

	1937	1938	1939
Ianuarie	590	—	5.650
Februarie	—	1.382	7.617
Martie	10.670	4.625	13.845
Aprilie	35.047	22.598	72.400
Mai	46.553	32.761	62.106
Iunie	71.151	57.058	53.391
Iulie	79.256	65.904	65.575
August	41.637	60.724	70.657
Septembrie	61.267	51.029	42.831
Octombrie	58.809	69.281	39.952
Noembrie	71.998	57.053	45.820
Decembrie	60.428	72.919	79.976
Total	537.406	495.334	446.573

Din compararea cifrelor de mai sus rezultă următoarele:

1. In lunile Ianuarie—Martie, exportul de lemnărie prin porturile dunărene este sistat sau redus la cantităţi neînsemnate. Aceasta se datoreşte îngheţului Dunării şi lipsei de spărgătoare de gheaţă care să asigure navigabilitatea Dunării şi în timpul iernii.

2. In lunile Aprilie—Decembrie, evoluţia cantităţilor de lemnărie exportate este determinată de evenimentele politice internaţionale cât şi de stocurile ţărilor exportatoare concurente.

3. Asupra cantităţilor de lemnărie ce se exportă, influenţează în mod hotărîtor şi piaţa navlului, lipsa sau abundenţa vapoarelor şi partizele pregătite pentru încărcare.

4. Cauza hotărîtoare o formează însă debuşeurile.

O influenţă hotărîtoare o are şi regimul exportului. In lunile Octombrie şi Noembrie 1939, s'au exportat cantităţile cele mai mici, din cauză că nu s'a stabilit mersul real al devizelor care a fost anunţat la un curs mai mare decât cel obţinut efectiv în luna Decembrie 1939.

b) *Exportul pe ţări de destinaţie.*

Evoluţia exportului de lemnărie, după cum s'a arătat mai sus, este determinată de debuşeurile ce se creiază pentru lemnul românesc şi care sunt variabile. Problema debuşeurilor şi evoluţia importurilor şi exporturilor de lemnărie ale ţărilor europene determină piaţa internaţională a lemnului şi deci rentabilitatea industriei lemnului.

Dăm mai jos cantităţile de lemnărie exportate prin porturile dunărene, pe ţări de destinaţie, în anii 1937, 1938 şi 1939.

	1937	1938	1939
Africa de Nord	29.464	1.750	5.426
Anglia	26.311	5.600	5.937
Austria-Germania	2.304	—	3.340
Bulgaria	2.889	21.314	2.992
Cipru	13.492	13.270	13.891
Egipt	172.092	150.138	148.681
Franţa	14.024	3.883	2.721
Grecia	89.454	129.911	70.477
Italia	22.537	42.240	92.660
Olanda	2.246	2.259	876
Palestina	33.196	43.186	25.599
Spania	804	997	—
Siria	64.840	50.518	49.312
Turcia	40.840	26.913	19.016
Irak	19.927	1.322	5.638
Ungaria	2.925	2.033	—
Total	537.406	495.334	446.573

Din compararea cifrelor de mai sus, deducem următoarele caracteristice ale exportului nostru forestier pe mare:

1. Exportul în anul 1939, s'a redus cu 10% faţă de exportul din 1938 şi cu 20% faţă de exportul efectuat în 1937.

2. S'a redus exportul pentru Franţa, Africa de Nord, Olanda, Anglia, Turcia, Grecia, Palestina şi Siria.

3. Se menţine exportul în Egipt şi Cipru.

4. S'a mărit foarte mult exportul în Italia, dela 22.578 m³ în 1937, la 92.662 m³ în 1939.

c) *Cauzele reducerii exportului de lemnărie prin porturile dunărene.*

Dacă în anul 1939, s'a exportat o cantitate mai mică de lemnărie decât în anii precedenţi, aceasta se datoreşte următoarelor cauze:

1. Lipsa de vapoare suficiente, cari să transporte mărfurile în diferitele părţi ale bazinului mediteranian, întrucât majoritatea vapoarelor au fost angajate pentru transporturi în cabotaj şi pe distanţe mai mari în interiorul Mediteranei.

2. Urcarea navlurilor dela 6 Lstg. în Iunie—Iulie 1939 la 14 Lstg. în Octombrie şi la 17 Lstg. în Decembrie 1939 pentru Siria, Palestina şi Egipt.

3. Majorarea riscului de războiu pentru transporturile în Mediterană, care a variat după cum urmează:

La 15 Aprilie	1,250%
„ 11 Mai	0,875%
„ 13 Iunie	0,250%
„ 22 August	3,000%
„ 6 Septembrie	7,500%
„ 16 Septembrie	6,000%
„ 1 Noembrie	2,000%
„ 28 Noembrie	1,250%

Riscul de război a ajuns în Septembrie 1939, să fie egal cu navlul.

4. Lipsa de mărfuri la fabricele noastre de cherestea provocată de reducerea exploatărilor şi insuficienţa braţelor de muncă necesare în transporturile şi industria lemnului.

VII. *Preţurile lemnului de răşinoase exportate prin porturile dunărene.*

Sub influenţa evenimentelor internaţionale, preţurile lemnului de răşinoase vor încerca urcări foarte mari în 1940.

Ministerul Economiei Naţionale a luat dispoziţii pentru a modifica legea burselor în care scop o comisiune specială a şi început lucrările. Se urmăreţse a se centraliza la bursele oficiale toate transacţiile destinate comerţului exterior în ce privesc cerealele, lemnul, produsele petrolifere, etc. Modificarea legei burselor şi obligativitatea de a se trece operaţiile ce privesc lemnul prin bursele oficiale este de o importanţă capitală pentru economia generală a ţării şi visteria Statului. Se ştie că, pentru toate bogăţiile naturale există burse oficiale, mercuriale şi se afişează buletine oficiale asupra operaţiilor ce se închee zilnic. Excepţie face însă lemnul, care a constituit multe decenii un monopol al societăţii internaţionale ce funcţionează în România.

Inregistrarea vânzărilor, stabilirea preţurilor, verificarea preţurilor adevărate pentru toate sortimentele de lemnărie destinată la export datează numai de câţiva ani şi au fost impuse de Asociaţia Forestieră a Industriilor din România — Secţia Forestieră U. G. I. R., — care este şi forul reprezentativ al industriei şi comerţului de lemnărie. Până acum trei-patru ani însă, chestiunea preţurilor lemnului pentru export a constituit un mare secret, pe care-l deţineau importatorii şi intermediarii. Astăzi, toţi fabricanţii de lemnărie pot cunoaşte preţurile curente ale lemnului, astfel încât se evită într'o mare măsură specularea mărfurilor pe baza ignorării situaţiei reale a pieţii lemnului.

a) *Variaţia preţurilor.*

Pentru a ne da seama de situaţia pieţii lemnului de răşinoase exportabile dăm mai jos preţurile principalelor sortimente de lemnărie exportate prin porturile Dunărene în anii 1933—1939, calculate F. O. B. Galaţi sau Brăila — şi exprimate în lei per m^3.

1933	Scânduri pentru Grecia Cl. IV lată	Cl. V lată	Specificaţie tip Egipt	Specificaţie tip Siria	Inguste	Morali
Martie	950	850	900	800	750	825
Iunie	950	850	920	825	760	875
Octomb.	980	900	950	850	820	875
Decemb.	1.000	925	975	850	820	900
1934						
Martie	1.025	950	950	900	900	920
Iunie	1.050	950	1000	900	960	920
Octomb.	1.075	975	1040	930	950	950
Decemb.	1.050	950	1000	900	900	950
1935						
Martie	1.100	1.000	1.000	900	950	920
Iulie	1.100	1.000	1.020	920	970	940
Octomb.	1.125	1.025	1.020	940	980	960
Decemb.	1.150	1.050	1.040	940	980	980
1936						
Martie	1.150	1.050	1.040	950	980	950
Iulie	1.200	1.100	1.060	980	1.000	980
Octomb.	1.350	1.250	1.250	1.200	1.100	1.150
Decemb.	1.450	1.350	1.360	1.250	1.150	1.200
1937						
Martie	1.620	1.520	1.500	1.400	1.350	1.380
Iulie	1.850	1.700	1.700	1.600	1.500	1.550
Octomb.	1.850	1.760	1.700	1.600	1.500	1.550
Decemb.	1.800	1.650	1.650	1.575	1.450	1.500
1938						
Martie	1.800	1.600	1.475	1.400	1.375	1.425
Iulie	1.750	1.600	1.550	1.500	1.450	1.500
Octomb.	1.800	1.650	1.560	1.500	1.500	1.550
Decemb.	1.900	1.750	1.700	1.650	1.550	1.650
1939						
Martie	1.900	1.700	1.600	1.500	1.400	1.500
Mai	2.100	1.800	1.700	1.600	1.500	1.600
August	2.150	1.950	1.950	1.950	1.700	1.800
Sept.	2.050	1.850	1.800	1.700	1.550	1.700
Octomb.	2.250	2.050	2.000	1.900	1.800	1.900
Noemb.	2.400	2.250	2.250	2.200	2.000	2.100
Decemb.	2.550	2.400	2.350	2.300	2.150	2.300

Preţurile de mai sus sunt calculate netto cassa, fără comision sau scont.

Variaţia preţurilor în anii 1933—1939 ne arată oscilaţiile foarte variate ale pieţii internaţionale a lemnului de răşinoase.

Din studiul comparativ al preţurilor date în tabloul de mai sus,

rezultă că în anii 1933 şi 1939 piaţa lemnului românesc a parcurs următoarele etape:

1. In anii 1933 şi 1934, piaţa lemnului a fost instabilă şi poartă încă repercursiunile crizei mondiale din 1929—1932. In acest timp, industria lemnului lucrează fără nici un beneficiu, iar întreprinderile cari au lemn cumpărat la preţuri anterioare încearcă pierderi serioase. In aceşti doi ani s'a produs şi efectul dumpingului rusesc.

2. In anii 1935 şi 1936, preţurile au devenit mai ferme şi volumul afacerilor s'a mărit mai mult începând în jumătatea a doua a anului 1936.

3. Incepând dela sfârşitul anului 1936, preţurile au intrat într'o cursă à la hausse, datorită influenţei hotărîtoare a cererilor masive de lemnărie pentru Anglia, şi piaţa lemnului românesc, care până atunci depindea numai de cererile din bazinul mediteranian, fiind considerată ca o piaţă locală, a intrat în concernul pieţii internaţionale a lemnului.

Numai în acest mod, au fost determinaţi importatorii egipteni, sirieni şi din Grecia de a accepta preţurile ce erau impuse de către fabricanţii din România.

4. La sfârşitul anului 1937, cererile engleze slăbind din cauza stocurilor mari de lemnărie formate în ultimii 2 ani, preţurile lemnului nostru au suferit scăderi de câteva puncte.

La începutul anului 1938, piaţa lemnului românesc a fost inexistentă, de oarece în intervalul Ianuarie—Aprilie 1938, nu s'a făcut decât o singură vânzare la un preţ scăzut.

In timpul anului 1938, piaţa şi-a mai revenit, însă nu s'a mai putut obţine preţurile din 1937.

5. Sezonul vânzărilor în complectare din ultimul trimestru al anului 1938, a fost mai activ şi preţurile au atins din nou nivelul maxim din anul 1937. La această revenire au contribuit în parte cererile engleze, dar mai ales scumpirea mânei de lucru şi a materialelor de uzină.

6. In anul 1939, piaţa lemnului a urmat în deaproape desfăşurarea evenimentelor politice internaţionale.

a) In primul trimestru preţurile au scăzut, datorită volumului mic al afacerilor, ce-au fost oprite de atmosfera de nesiguranţă creiată de acţiunea Germaniei care a anexat Austria şi Cehoslovacia şi a provocat ciocnirile dintre Ungaria şi noul stat Slovacia.

b) In trimestrul al doilea, s'a produs o înviorare a pieţii lemnului, iar în luna August preţurile au sărit cu 10—15% datorită lipsei de stocuri exportabile în ţările Nordice, şi a grabei importatorilor de a fi prinşi de războiul ce devenea tot mai inevitabil, cu stocuri cât mai mari de lemnărie.

c) In lunile Septembrie şi Octombrie, vânzările au fost reduse şi preţurile au cedat.

d) In ultimul trimestru din 1939, când blocada anglo-franceză a făcut imposibile transporturile de lemnărie din nordul Europei pentru bazinul mediteranian, interesul pentru lemnul românesc a devenit prea mare, astfel încât preţurile au încercat majorări de 25—30%.

VIII. *Piaţa lemnului de răşinoase în anul 1940.*

In situaţia actuală, când toate ţările din bazinul mediteranian sunt avizate numai la lemnul românesc şi cel iugoslav, şi când Franţa, Belgia şi Olanda şi chiar Anglia vor să se aprovizioneze tot cu lemnărie românească *preţurile tuturor sortimentelor de lemnărie vor înregistra în anul 1940 urcări ce pot ajunge şi chiar depăşi cu 100% preţurile obţinute la sfârşitul anului 1939.*

Situaţia lemnului românesc este excepţional de bună, findcă marii furnizori de lemnărie, Finlanda, Suedia, U .R. S. S. şi ţările baltice cari deţin 75% din totalul exportaţiunilor de lemnărie a Europei, au sistat transporturile de lemnărie.

In ultimele săptămâni, au început să vină cereri pentru lemnărie chiar din America de Sud, Africa de Nord şi Africa de Sud.

La cererile masive din afară, ce determină urcarea preţurilor, se adaogă majorarea până la 100% a manoperii, materialelor de uzină şi a cheltuelilor de transport.

Cererile din afară vor fi în cursul anului 1940, de 3-4 ori mai mari decât posibilităţile de export ale industriei lemnului din România, astfel încet pe lângă majorarea preţurilor se va produce şi slăbirea sortării şi modificarea specificaţiilor uzuale pentru diferite ţări.

Faţă de situaţia reală arătată mai sus, firmele producătoare din România trebue să procedeze cu multă atenţie la nouile angajamente şi să nu accepte decât comenzi mici ce pot fi executate prompt.

Galaţi, 13 Ianuarie 1940.

VASILE C. FILIP

Domnii membri ai Societăţii „Progresul-Silvic“ sunt rugaţi cu insistenţă a se pune la curent cu plata cotizaţiilor şi abonamentului la revistă.

INFORMAŢIUNI

Intre articolele care sunt absolut trebuincioase pentru înzestrarea şi armarea armatei se găseşte şi pielea tăbăcită. Pregătirea acesteia cere substanţele tanante care sunt derivate ale unor produse forestiere.

Pentru luminarea rolului pe care-l pot juca pădurile şi administraţiile silvice, în vederea procurării în bune condiţii tehnice şi economice a acestor substanţe tanante şi pentru precizarea ajutorului ce-l pot da aceste administraţii forestiere, revista pune coloanele sale la dispoziţia colaboratorilor cari ar voi să se ocupe de această problemă a materiilor tanante.

Articolele primite se vor publica în numărul din Martie a. c., la rubrica „problemele zilei".

— Biroul Societăţii „Progresul Silvic", pe anul în curs, a fost constituit astfel:

Preşedinte: Prof. M. Drăcea (ales de Adunarea Generală).

Vice-preşedinţi: C. Alimăniţeanu şi Prof. V. N. Stinghe.

Secretar General: I. Zeicu.

Secretari: Al. Butoi şi At. Haralamb.

Casier: Marin Rădulescu.

— Adunarea generală a Secţiei I (Funcţionari Publici) din A. G. I. R., care a avut loc la 29 Dec. 1939, a desemnat printre cei 21 delegaţi ai săi în Consiliul general al A. G. I. R.-ului, pe următorii ingineri silvici: Dem. Grozescu, Cezar Cristea, At. Haralamb şi Valeriu Dinu.

Potrivit statutelor, mandatul dat este numai pe anul 1940.

Afară de aceştia, corpul silvic mai este reprezentat în Consiliul general şi de d-nii Andrei Ionescu şi M. Ştefănescu-Suhăţeanu, desemnaţi de Adunarea Generală a AGIR-ului, pe termen de 3 ani.

— D-l G. Luţescu inginer consilier silvic a fost numit pe data de 15.I. a. c., director al regionalei silvice CAPS dela Bacău.

D-l I. Pruteanu ing. Insp. g-l silvic a fost trecut inspector de control financiar la aceiaşi direcţie.

— D-nii Drăgan Mihail ing. insp. g-l silvic din Dir. Comerc. a Păd. şi Constantinescu St. şeful Inspectoratului de regim silvic de pe lângă Ţinutul Nistru, au fost puşi în retragere din oficiu pentru a-şi aranja drepturile la pensie, pe data de 1.IV.1940 (Mon. Of. 301 din 30.XII.939).

— D-l Ing. Insp. silv. C. Netea a fost însărcinat cu conducerea Inspectoratului silvic Cluj. (Dec. Min. 15854 din 30.XII.939. Mon. Of. 8/940).

— D-l Ing. şef silvic D. Istrate din Dir. Comercială a păd., se transferă, pe data de 1.XII.939, la Direcţia silvică, fiind repartizat la Inspectoratul silvic Focşani. (Mon. Of. Nr. 9/940).

— D-l Ing. şef silvic Alex. Rusu dela Serv. păd. pers. juridice a fost detaşat, pe data de 1.XI.1939, la Fundaţia culturală „Principele Carol". (Dec. 16.026 din 30.XI.939, Mon. Of. Nr. 9/940).

— D-l Ing. E. Jangoci a fost transferat dela fabrica Bocancea în Administraţia Centrală a Dir. Comerc. a Păd. la Serv. Comercial.

D-l Ing. Gh. Dediu, dela fabrica Măcărăscu, a fost însărcinat cu girarea fabricei Bocancea.

(Dec. Min. 85.250 din 21.XII.939, Mon. Of. 2/940).

— D-l Ing. Insp. silvic Al. Bujoreanu a fost transferat pe data de 1.XII.939, la Inspectoratul silvic Focşani. (Dec. Min. 15855 din 30.XII.939 Mon. Of. 8/940).

— D-l Ing. N. Ivanov a fost numit, pe data de 1.I.1940, şef al fabricei de cherestea Cugir din Direcţia silvică Sebeş (Dec. Min. 85.252 din 22.XII.939. Mon. Of. 2/940).

— D-nii Adrian Chiriţă, C. Păunescu, A. D. Cerbulescu, Gh. Herăşescu, A. V. Greavu şi N. I. Popescu, diplomaţi ai Facultăţii silvice dela Şc. Politehnică din Bucureşti, au fost numiţi în serviciul Direcţiei Comerciale a Pădurilor, pe data de 15.XII.1939, cu gradul de inginer silvici stagiari. (Decret Regal 4652/939, Mon. Of. 11/940).

— D-l Şt. Früstök inginer şef silvic a fost transferat din centrul direcţiei silvice Piteşti, în centrul direcţiei silvice Cluj.

— D-l prof. M. Drăcea, directorul Institutului de cercetări silvice, a ţinut în ziua de 27.XI.939, o conferinţă la postul nostru de radio-difuziune, tratând despre „Lemnul românesc".

— Din ziarul Universul cu data de 20.I.a. c., aflăm următoarele:

După ultimele date statistice, în România sunt 123 fabrici de mobile, cu un capital social de 143 milioane lei; 111 tâmplării, 37 fabrici de ambalaje, 24 fabrici de calapoade şi cue de lemn, 16 fabrici de perii şi bidinele, 29 fabrici de articole de menaj, 3 de rechizite şcolare, 7 de dopuri de plută, 3 de furnire, 5 uzine de îmbibat traverse, 4 distilerii de lemn şi 14 fabrici de hârtie şi celuloză.

La examenul inginerilor şefi silvici candidaţi pentru gradul de inginer subinspector silivc au reuşit următori:

Cu calificativul f. bine (6):

Chibeleanu Aurel, Dan Mihai, Radu Petre, Ştefănescu Merei, Soos Eugen, Spârchez Zeno.

Cu calificativul bine (26):

Anghelescu C., Bărbulescu Al., Bulancea Al., Ceacăreanu G., Căpitanu C., Deri Varol, Diaconescu Caton, Hanner Frederic, Hehn Francisc, Conrad Iosif, Munteanu D., Munteanu Victor, Ionescu Grigore, Murgu Gh., Novac Eftimie, Obadă D., Oprişan Gh., Pană V., Paraschivescu Anibal, Roşca M. Tudor, Rotaru Cor-

neliu, Săvulescu Al., Smighelschi Cornel, Teodorescu Th., Verşescu N., Voiculescu P.

Cu calificativul suficient (17):

Alexandrescu Andrei, Crăciun Mihai, Chiculiţă C., Harnogea V., Jurcu Victor, Măţăoanu N., Nicolaescu Lucian, Năstase Ion, Ostafie Gh., Pfandles Arnold, Rădulescu V. I., Stoian M. Nicolae, Tatomir Gh., Teodorovici Gh., Tarhon C., Goldenco Gh.

— Comisia de avansări a inginerilor silvici, propozabili la avansare, pe data de 1 Ianuarie 1940, a fost constituită astfel:

a) Membri de drept.

1. Prof. M. Drăcea, director ICEF.
2. G. Năstăsescu, preşedintele secţiei silvice din Consiliul tehnic.
3. Anastase Nedelcovici, directorul Direcţiei comerciale a pădurilor Statului.
4. Dem. Grozescu, directorul Direcţiei silvice.

b) Membri numiţi de minister:

5. M. Boldur, ing. consilier silvic.
6. I. Zeicu, ing. consilier silvic.
7. Gh. Pavalache, ing. insp. g-ral silvic.
8. Matei Pandrea, ing. insp. g-ral silvic.
9. C. H. Vasiliu, ing. insp. silvic.
10. V. Cotta, ing. insp. silvic.

Comisia va lucra sub preşedinţia d-lui ministru subsecretar de Stat prof. M. Şerban.

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

(CICLUL VII)

Anul acesta, din cauza împrejurărilor cunoscute, conferinţele Cercului de studii forestiere al Soc. „Progresul Silvic", vor începe la 14 Februarie.

Ele se vor ţine în sala de conferinţe a Societăţii. Ca şi în anii trecuţi, vor avea loc în fiecare Miercuri la ora 17,30.

Colegii noştri, care voesc să conferenţieze, sunt rugaţi să ne comunice din vreme, fiind liberi să-şi aleagă subiectele.

Conducerea acestor conferinţe ar dori totuşi ca, pe cât cu putinţă, ele să se încadreze într'un ciclu, care ar avea ca temă: „Gospodăria în marile administraţii forestiere". In acest scop, am voi să putem asculta expuneri asupra administrării diverselor mari fonduri, eforii, domenii, societăţi, etc.

NECROLOG

† IOAN TOMA
Inginer şef silvic
1900—1939

La 25 Octombrie 1939, odată cu stingerea naturii al cărei fanatic adorator era, a încetat din viaţă în plină tinereţe şi putere de muncă, inginerul şef silvic Ioan Toma, şef al ocolului silvic Sfântu Gheorghe judeţul Treiscaune.

Coasa nemiloasă a morţii îl seceră prea de vreme din ceata slujbaşilor pădurii şi răpeşte familiei sale dragi şi fragedelor lui odrasle — în momentele cele mai critice — grija şi ocrotirea sa părintească.

Născut la 25 Septembrie anul 1900 în comuna Herman, judeţul Braşov, după absolvirea liceului Andrei Şaguna, se înscrie la Şcoala Superioară de Silvicultură (mai târziu Secţia silvică a Şcoalei Politechnice din Bucureşti) pe care o termină în anul 1926.

Intrat în serviciul Casei Pădurilor în anul 1928, inginerul Toma Ioan este repartizat la Serviciul de amenajări şi ridicări în plan din Casa Pădurilor. In anul 1929 face parte din comisia de ridicare în plan a ocolului silvic Pietroasa judeţul Bihor, mai târziu încredinţându-i-se conducerea ocoalelor silvice de regim: Boroşineul-Mare; Valea-Mureşului (Orăştie), Şercaia şi 'n urmă Sfântul Gheorghe.

Prin munca, devotamentul, conştiinciozitatea şi perseverenţa sa,

inginerul Ioan Toma a fost un îndrumător, creiator de ordine şi disciplină, calităţi cari i-au adus aprecierea binemeritată a şefilor săi ierarhici, încununată în anii trecuţi prin decorarea sa, cu ordinul „*Coroana României*“ drept răsplată a muncii sale neprecupeţite.

O boală ascunsă şi nemiloasă, care l'a măcinat rapid, l'a trecut pe inginerul Toma din vastul laborator verde al naturii, între spaţiul îngust şi zidurile albe ale sanatoriului unde în scurt timp şi-a dat obştescul sfârşit.

Viaţa lui a fost o linie dreaptă, caracterizată prin modestie şi tăcere. In îndeplinirea corectă a îndatoririlor de serviciu, a mers până la abnegaţia de sine. Şi-a iubit cu pasiune profesiunea, având un cult înăscut pentru pădure.

Român bun, patriot convins, a avut o frumoasă activitate naţională prin centrele minoritare prin cari a trecut.

In urma morţii sale, rămân neconsolate şi fără sprijin: soţia sa şi cele două fetiţe, cari împreună cu familiile îndoliate, deplâng pe acela, care i-a iubit sincer şi pentru cari el era aşa de devotat.

Alături de familia greu încercată, corpul silvic pierde în persoana inginerului Ioan Toma pe slujitorul neobosit al pădurilor, pe omul plin de entusiasm şi putere de muncă, iar colegii şi prietenii deplâng pe un camarad sincer, deschis şi bun.

In preajma mormântului proaspăt deschis ce acoperă viaţa lui tinerească şi plină de avânt, ne închinăm sfioşi şi cuprinşi de mâhnire în faţa destinului crud şi-i zicem, camaradului Toma, un jalnic rămas bun.

Dormi în pace!

Ing. P. RADU

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

D E C I D E M:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Mihai Bravul, judeţul Brăila, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, în suprafaţă de 533 Ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 25 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Surzari, judeţul Argeş, proprietatea D. Enescu ş. a., în suprafaţă de 22 Ha. 4385 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Poiana Târgului, judeţul Alba, proprietatea Simion Deutsch şi fiu, în suprafaţă de 19 Ha. 5300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Domicus ş. a., judeţul Alba, proprietatea Cornelia Gego, în suprafaţă de 19 ha. 5712 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Bănila Socoliţa, judeţul Storojineţ, proprietatea Alex. Haita, în suprafaţă de 16 ha. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Ainar, judeţul Odorhieu, proprietatea Mathe Alexe, ş. a., în suprafaţă de 14 ha. 5400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Ochera, judeţul Mehedinţi, proprietatea Constantin Axinescu, în suprafaţă de 11 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 10 Noembrie 1939, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 9986/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Rosetti-Volnaşi, judeţul Ialomiţa, proprietatea Ecaterina Em. Kreţulescu, în suprafaţă de 435 ha. 8200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ghertea, judeţul Sibiu, proprietatea Comunei Dostat, în suprafaţă de 58 ha. 7100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Plosca, judeţul Rădăuţi, proprietatea Cureş Zaharia, în suprafaţă de 28 ha. 2200 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Lapis, judeţul Sălaj, proprietatea Dr. Simion Petri şi soţia, în suprafaţă de 27 ha. 5500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revolu4ia normală 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Viezuiţa, — Coasta — Hidişului, judeţul Alba, proprietatea Milea Vasile, ş. a., în suprafaţă de 25 ha. 6900 mj. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul dela Argeş, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Sofia Bălescu, în suprafaţă de 25 ha. 6616 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

g) Amenajamentul pădurii Vrăbiuţa, judeţul Someş, proprietatea Telcean Andrei, ş. a., în suprafaţă de 18 ha. 7700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 10 Noembrie 1939, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 9987/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Leheceni, judeţul Bihor, proprietatea comunei Leheceni, în suprafaţă de 138 ha. 3200 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Schodol-Lazuri, judeţul Bihor, proprietatea composesoratului urbarial din comuna Sohodol-Lazuri, în suprafaţă de 135 ha. 1800 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Tândăreasca Ciuciurul, judeţul Prahova, proprietatea Stela Nedelcovici, în suprafaţă de 83 ha. 4700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 16 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Musceleanca, ş. a., judeţul Prahova, proprietatea Vasile Stănciulescu, în suprafaţă de 39 ha. 1210 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Cioroiaşu, judeţul Olt, proprietatea Stancu Păunescu, în suprafaţă de 27 ha. 6500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 4 ani. Revizuirea după 4 ani.

f) Amenajamentul pădurii Plopiş, judeţul Sălaj, proprietatea Alexe Puşcaşiu, ş. a., în suprafaţă de 24 ha. 9300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Ghetlova, judeţul Orhei, proprie-

tatea moşt. Th. Sicinschi, în suprafaţă de 24 ha. 1700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii Uideşti-Poiana, judeţul Suceava, proprietatea C. Zamfirache, ş. a., în suprafaţă de 20 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţiaa normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

i) Revizuirea amenajamentului pădurii Dâmbul din Jos, ş. a., judeţul Someş, proprietatea Ecleziei Reformate din comuna Taga, în suprafaţă de 10 ha. 5800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 17 Noembrie 1939, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 10506/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Sarului şi Zăvoiul Oltului, judeţul Romanaţi, proprietatea Elena I. Marian, ş. a., în suprafaţă de 371 ha. 2900 mp. Regim şi tratament 2 serii crâng simplu. Revoluţia normală seria I 25 ani, seria II-a 12 ani. Revizuirea după 20 ani seria I-a şi după 12 ani seria II-a.

b) Amenajamentul pădurii Divici, judeţul Caraş, proprietatea Comunei Divici, în suprafaţă de 187 ha. 6000 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare a pădurii Negreşti, judeţul Vaslui, proprietatea David Simsinsohn, în suprafaţă de 20 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după

d) Regulamentul de exploatare a pădurii Fundul Negrei, judeţul Vaslui, proprietatea Iancu Motaş, în suprafaţă de 18 ha. 3500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Dumbrava, judeţul Sălaj, proprietatea Alexa Benkö, în suprafaţă de 18 ha. 5600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 17 Noembrie 1939, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 10507/939.

---

a) Amenajamentul pădurei Ciugheş-Sulţa, judeţul Bacău, proprietatea Radu R. Rosetti, în suprafaţă de 1871 ha. 6000 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Topa de sus, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Urbarial al Comunei Topa de Sus, în suprafaţă de 60 ha. 7000 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Osoie, judeţul Sălaj, proprietatea Nicolae Dosza, în suprafaţă de 57 ha. 8400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Comorilor, judeţul Iaşi, proprietatea Iancu Motaş, în suprafaţă de 20 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 17 Noembrie 1939, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 10508/939

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Siglăul-Mare, judeţul Gorj, proprietatea C. Dumitrescu-Negrea, ş. a., în suprafaţă de

974 ha. Regim şi tratament codru cu tăere rasă şi o zonă de protecţie cu exploatabilitate fizică. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Valea Pociului, judeţul Someş, proprietatea Composesoratului Urbarial Com. Buzaş, în suprafaţă de 105 ha. 8900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul de Mijloc, judeţul Trei-Scaune, proprietatea Irina Fejer, căsătorită Maniaş Francisc, în suprafaţă de 42 ha. 1000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 24 Noembrie 1939. în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 11213/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Creţuleasca de Jos zisă Stâlp, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Ion Slavu, ş. a., în suprafaţă de 216 ha. 6800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

b) Amenajamentul pădurii La Mai, judeţul Someş, proprietatea Preot Ioan Buzura, în suprafaţă de 109 ha. 1600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţiaa normală 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Pleşu, judeţul Sibiu, proprietatea comunei Gusu, în suprafaţă de 86 ha. 3300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Beleghet pe Seaca, lot. 183, 143, 171, 146, judeţul Bacău, proprietatea D-tru Corbu, în suprafaţă de 69 ha. 1300 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Delani, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial şi a comunei Delani, în suprafaţă de 61 ha. 6800 mp. Regim şi tratament crâng compus cu 100 rezerve. Revoluţia normală 40 ani pentru elementul crâng şi 80 ani pentru elementul rezervă. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatarea pădurii Ursulova, judeţul Câmpulung, proprietatea Sofron Boiciuc a lui Mihai, în suprafaţă de 43 ha. 8363 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Nermiş, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial Com. Nermiş, în suprafaţă de 42 ha. 3200 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 40 ani pentru elementul crâng şi 80 ani pentru elementul rezervă. Revizuirea după 20 ani.

h) Amenajamentul pădurei Botfeiu, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial Com. Botfeiu, în suprafaţă de 33 ha. 9700 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 24 Noembrie 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 11214/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Făget-Poduri-Pleşa, judeţul Hunedoara, proprietatea Agardy Gavril, în suprafaţă de 125 ha. 6807 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Valea Mânăstirii Scurtoci, judeţul Vaslui, proprietatea Ioana Bastachi, în suprafaţă de 199 ha. 3563 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Racoviţa de Jos, judeţul Muscel, proprietatea Valpurga şi Constanţa Cristescu, în suprafaţă de 150 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Bagoşir şi Saloş, judeţul Cluj, proprietatea Eugen Dunca, ş. a., în suprafaţă de 40 ha. 9700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Negreşti-Călugăriţa, judeţul Neamţ, proprietatea Marin Preutu, ş. a., în suprafaţă de 33 ha. 9600 mp. Regim şi tratament codru cu tăere rasă. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 15 Decembrie 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 13071/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Gladna-Română, judeţul Severin, proprietatea Alexandrina Văleanu, ş. a., în suprafaţă de 673 ha. 1800 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 84 ani. Revizuirea după 14 ani.

Dată astăzi 20 Decembrie 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 13700/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Carând, judeţul Bihor, proprietatea comunei Carând, în suprafaţă de 532 ha. 8600 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 40 ani pentru elementul crâng şi 80 ani pentru elementul rezervă. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Meteu, judeţul Dolj, proprietatea Maria Băicoianu, în suprafaţă de 140 ha. 4191 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Poenarii-Rali, judeţul Prahova, proprietatea Dr. C. Leonte, în suprafaţă de 80 ha. 6800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 20 Decembrie 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 13701/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Odvoş, din judeţul Arad, proprietatea comunei Odvoş, în suprafaţă de 623 ha. 8200 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 105 ani. Revizuirea după 21 ani.

b) Amenajamentul pădurii Faşa Mare, ş. a., judeţul Dâmboviţa, proprietatea Elena I. M. Dache, ş. a., în suprafaţă de 71 ha. 8800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală S. I: 20 ani; S. II: 10 ani; Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Lupoaia, ş. a., judeţul Alba, proprietatea comunei Drâmbor, în suprafaţă de 59 ha. 8400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Ciaoara, judeţul Sălaj, proprietatea comunei Ciaoara, în suprafaţă de 28 ha. 7700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatarea pădurii Budălae, judeţul Someş, proprietatea Emil Sighiartău, în suprafaţă de 25 ha. 800 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Şomoiasca, judeţul Someş, proprietatea Balog Ana, ş. a., în suprafaţă de 16 ha. 5300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatarea pădurii Broscoseşti, judeţul Fălciu, proprietatea comunei Lunca Banului, în suprafaţă de 14 ha. 3344 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

h) Regulamentul de exploatarea pădurii Corboaica, Plaiul Stânei, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Timoftei Şerban, ş. a., în suprafaţă de 10 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 17 ani. Revizuirea după 17 ani.

i) Regulamentul de exploatarea pădurii Corboaica-Valea Stânii, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Filofteia Şerbănescu, în suprafaţă de 10 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 20 Decembrie 1939, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 13702/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Mândra, judeţul Teleorman, proprietatea Ana Maria I. Calimachi, în suprafaţă de 714 ha. 0300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani cu obligaţia împăduririi poenilor. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Rogoaza judeţul Gorj, proprietatea Stan Cioroianu în suprafaţă de 65 ha. 2200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Pădurea Căşii judeţul Alba, proprietatea comunei Tău, în suprafaţă de 40 ha. 2833 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Beleghet lot 176, judeţul Bacău, proprietatea Iordache Burlacu ş. a. în suprafaţă de 25 Ha. 4800 mp. Rgim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Beleghet lot 142, jud. Bacău, proprietatea Constantin Pădureanu în suprafaţă de 12 ha. 6298 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Beleghet lot 175, judeţul Bacău, proprietatea Dumitru Pădureanu, în suprafaţă de 24 ha. 8898 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatarea pădurii Tăncuşa judeţul Putna, proprietatea Ion Pricopie Mazăre, în suprafaţă de 10 ha. 5675 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 20 Decembrie 1939, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 13703/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Plantaţia de Salcâm şi Zăvoiul Calafat, judeţul Dolj, proprietatea Bisericii Sf. Ilie Craiova, în suprafaţă de 178 ha. 7200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală seria I: 12 ani; seria II-a: 3 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Bogeiu, judeţul Bihor, proprietatea comunei Bogoiu, în suprafaţă de 55 ha. 8000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Zvorişte a judeţul Dorohoi, proprietatea Nicolae Manoliu Tetzcanu în suprafaţă de 40 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Valea Rediului Manţu, judeţul Fălciu, proprietatea Niculae M. Negrea şi soţia, în suprafaţă de 33 ha. 5000 mp. Regim şi tartament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

e) Regulamentul de exploatarea pădurii Hereşti judeţul Ilfov, proprietatea Olga Florescu, în suprafaţă de 25 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea în anul 1941.

f) Amenajamentul pădurii Seseni de Jos 11, judeţul Orhei, proprietatea Iulian Godzevici-Sălcuţeanu, în suprafaţă de 23 ha. 0123 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatarea pădurii Măiţoaia, judeţul Muscel, proprietatea Ecaterina Ghermănescu în suprafaţă de 16 ha. 6700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 17 ani. Revizuirea după 17 ani.

h) Amenajamentul pădurii Fundul Elanului lot. Nr. 2, judeţul Fălciu, proprietatea Gh. Frentz în suprafaţă de 11 ha. 9654 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 20 Decembrie 1939, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 13704/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Valea Lungă din judeţul Someş, proprietatea Melania Dr. Dumbrăviceanu în suprafaţă de 129 ha. 6800 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Mărgineţi din judeţul Mureş, proprietatea Iuliu Farkaş ş. a. în suprafaţă de 116 ha. 6500 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia 60 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Vlădeasa din judeţul Someş, proprietatea Asociaţiei de Pădure din Căpâlnea în suprafaţă de 99 ha. 9800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Lilica din judeţul Mehedinţi, proprietatea Ana Gh. Săulescui în suprafaţă de 52 ha. 8000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 12 Ianuarie în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
Nr. 450/940

---

a) Amenajamentul pădurii Comăneşti, judeţul Dorohoi, proprietatea I. Axler ş. a. în suprafaţă de 529 ha. 2000 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 22 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Goroneţ, judeţul Sălaj, proprietatea Antal Vârnava, în suprafaţă de 28 ha. 6264 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii La Cărbunari, judeţul Someş, proprietatea Ludovic Polnitz şi soţia în suprafaţă de 13 ha. 7500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 12 Ianuarie în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
Nr. 451/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Beneşti, judeţul Bihor, proprietatea comunei Beneşti în suprafaţă de 103 ha. 5800 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 84 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Valea Mare din judeţul Sălaj, proprietatea comunei Turbuta, în suprafaţă de 81 ha. 8000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuire. după 10 ani.

Dată astăzi 12 Ianuarie în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

Nr. 452/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Tăgădău, judeţul Bihor, proprietatea comunei Tăgădău, în suprafaţă de 431 ha. 0800 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 96 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Comorişte, judeţul Caraş, proprietatea comunei Comorişte, în suprafaţă de 28 ha. 7700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii La Remetea-Somoşat, judeţul Someş, proprietatea Văd. Cseh Ioan ş. a. în suprafaţă de 14 ha. 1500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 12 Ianuarie în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

Nr. 453/940.

---

a) Revizuirea regulamentului de exploatare al pădurii Tartod, judeţul Odorheiu, proprietatea Eugen Tamaş ş. a. în suprafaţă de 170 ha. 40 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Săsenii de Jos 1 şi 14, judeţul Orhei, proprietatea Ecaterina Gudzievici Sălcuţeanu, în suprafaţă de 18 ha. 7008 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 16 Ianuarie în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

Nr. 454/940.

---

a) Amenajamentul păduri Stoeneşti din judeţul Bihor, proprietatea comunei Stoeneşti în suprafaţă de 210 ha. 0500 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 84 ani. Revizuirea după 5 ani.

b) Amenajamentul pădurii Băleni lotul 3 din judeţul Dâmboviţa, proprietatea Gh. Niţescu, în suprafaţă de 153 ha. 6800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

c) Amenajamentul pădurii Temeseşti din judeţul Arad, proprietatea comunei Temeşeşti, în suprafaţă de 61 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii La Tisa din jud. Someş, proprietatea Maior Traian Chescheş şi Consorţii în suprafaţă de 53 ha. 4500 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Revizuirea amenajamentului pădurii Oşand din judeţul Bihor, proprietatea Composesoratuluo Oşand, în suprafaţă de 43 ha. 1600

mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Crucea Şindriliţa din judeţul Muscel, proprietatea At. St. Marinescu, în suprafaţă de 33 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Ticvaniul Mare din judeţul Caraş, proprietatea comunei Ticvaniul Mare în suprafaţă de 25 ha. 9000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 12 Ianuarie în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

Nr. 455/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Hilişeu-Gafencu, lot. A şi B din judeţul Dorohoi, proprietatea Al. Greceanu ş. a. în suprafaţă de 271 ha. 3200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Gruniul Lung, judeţul Caraş, proprietatea comunei Cacova, în suprafaţă de 25 ha. 9000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Zorlenţul Mare, judeţul Caraş, proprietatea comunei Zorlenţul Mare, în suprafaţă de 52 ha. 2400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Sf. Niculae, judeţul Sălaj, proprietatea Patriţiu Sfura, în suprafaţă de 13 ha. 5800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Ruschiu, judeţul Gorj, proprietatea D-tru Munteanu, în suprafaţă de 13 ha. 8650 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Valea Pociului, judeţul Someş, proprietatea Bisericei greco-catolice din comuna Buzaş, în suprafaţă de 16 ha. 0600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 12 Ianuarie în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 456/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Miheleu, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Miheleu, în suprafaţă de 155 ha. 5200 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 19 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 1169/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Şugura-Cotumba, judeţul Bacău, proprietatea Ioana R. Rosetti, în suprafaţă de 1160 ha. 6000 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 anai. După 10 ani se va face revizuirea posibilităţii.

Dată astăzi 19 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 1170/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Camânca, judeţul Bacău, proprietatea Elisabeta Vârlam, în suprafaţă de 1466 ha. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. După 10 aani se va face revizuirea posibilităţii.

Dată astăzi 19 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 1171/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Pârâul Tinos, judeţul Trei Scaune, proprietatea Oprea Neguţ şi soţia, în suprafaţă de 106 haa. 2300 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 60 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Cuceu, judeţul Sălaj, proprietatea Comunei Cuceu, în suprafaţă de 74 ha. 8100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Comorii, judeţul Iaşi, proprietatea Incu Motaş, în suprafaţă de 20 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 19 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 1172/940.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispoziţiunile legilor; pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie, revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere technic-silvic, fie asupra proprietăţii etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V şi ultimul. — Domnul Director al Direcţiei Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

SUBSCRIEŢI BONURI
PENTRU INZESTRAREA ARMATEI

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef : **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1940

Preşedinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi : **Alimăneştianu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **I. Zeicu**

Secretari : **Al. Butoi**, **Haralamb At.**

MEMBRII :

Bunescu M. C.
C. Chiriţă
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
St. Rodoteatu
V. Sabău
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: **Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.**

Cenzori supleanţi : **Teodorescu St., Constantinescu Gh.** şi **Georgescu St.**

PREŢUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

EPUIZAT

III. — SERIA C. — **TRATATE ȘI MANUALE:**

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCUREȘTI

I 24934

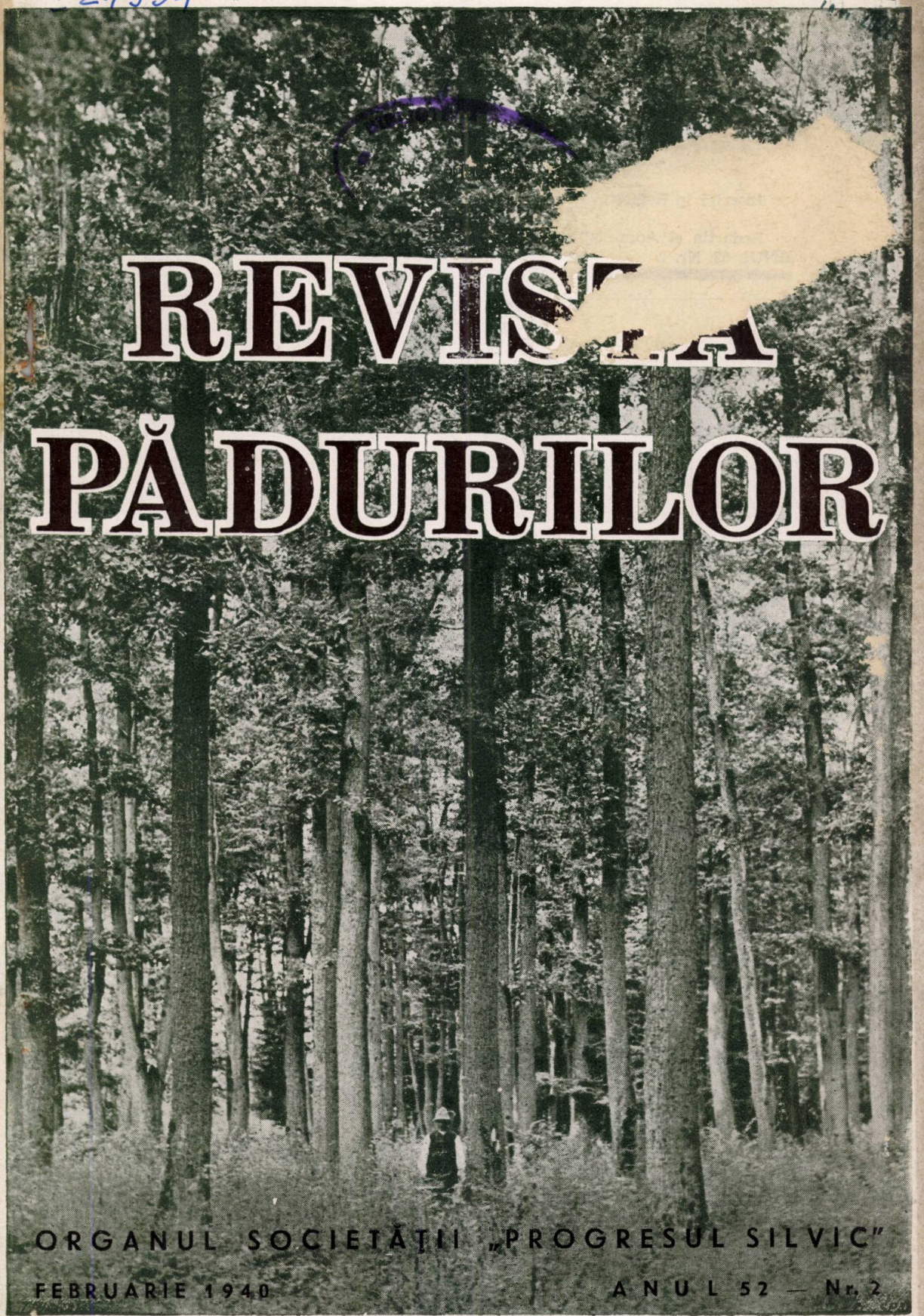

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

FEBRUARIE 1940 ANUL 52 — Nr. 2

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31. — București

ANUL 52, Nr. 2 FEBRUARIE 1940.

SUMARUL:

Studii:

Șt. Rubțov: Solurile zăvoaielor Buzăului și tipurile naturale de arborete — 81

Artur Coman: Contribuțiuni la flora Maramureșului (II). — — — — 91

Comentarii — Insemnări:

Tib. Cernescu: Istoricul pădurilor composesorale din Ardeal și dispozițiunile legislației silvice în legătură cu administrarea lor — — — — 95

I. Moldovan: Deșeuri pentru celuloză — — — — — — — — — 99

Vânătoare și Pescuit:

V. Cotta: Invățământul vânătoarei și terenurile de aplicație — — — — 105

Cronica internă (p. 110), *Cronica externă* (p. 114), *Informațiuni* (p. 118), *Recenzii* (p. 121), *Cercul de studii* (p. 126), *Soc. Progresul-Silvic* (p. 129), *Publicații* (p. 135).

SOMMAIRE:

Études:

Les sols au long de la rivière de Buzău et les types naturels du peuplements — — — Șt. Rubțov

Contributions à l'étude de la flore de Maramureș — — — — Ar. Coman

Commentaires:

Historique des forêts „compossessorales" de Transsylvanie et les dispositions legislatives concernants leur administration — — — — Tib. Cernescu

Déchets pour cellulose— I. Moldovan

Chasse et pisciculture:

L'enseignement de la chasse et les terrains d'application — — — V. Cotta

Chronique (intérieure, extérieure) — *Nouvelles — Revue des revues — Société „Progresul-Silvic" — Publications.*

INHALT:

Abhandlungen:

Auenwaldböden des Buzăuflusses und die entsprechenden Bestandestypen — — — — Șt. Rubțov

Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramureș-Bezirkes — — — Ar. Coman

Mitteilungen:

Geschichtliche Betrachtung der Kompossessoralwälder von Transsylvanien und die gesetzlichen Bestimmungen betrefend ihre Beförsterung — — — Tib. Cernescu

Holzabfälle als Rohmaterial für Zellstoff — I. Moldovanu

Jagd- und Fischereiwesen:

Der Jadunterricht und Lehrjagdrevire — — V. Cotta

Chronik — Nachrichten — Zeitschriftenschau — Verein „Progresul-Silvic".

24939

Clișeu C. C. Georgescu.

Festuca valesiaca Schleich, în pădurea Cernica din ocolul silvic Brănești (Ilfov).
Festuca valesiaca Schleich. dans la forêt Cernica cantonnement forestier Brănești (Ilfov).

- IUL. 2005
.. 2014

Clișeu Ing. Al. Popescu.

Nuc american (Juglans cinerea L.) în parcul școlii de conductori silvici dela Casa-Verde (Timișoara).
Juglans cinerea L. dans le parc de l'école moyenne forestière de Casa-Verde (Timișoara).

BIBL... STRA"

REVISTA PĂDURILOR ANUL 52 — Nr. 2/1940

S T U D I I

SOLURILE ZĂVOAIELOR BUZĂULUI ŞI TIPURILE NATURALE DE ARBORETE

de ŞT. RUBŢOV
Ing. subinsp. silvic

Descrierea tipurilor de soluri.

In articolul „Zăvoaiele Bărăganului" [1]) am arătat că nicăeri poate nu găsim aşa de multe variaţii dela pas la pas, în compoziţia şi structura solului, ca în lunci şi că această deosebire de soluri condiţionează şi felul arboretelor ce cresc pe ele, precum şi regenerarea lor. S'a precizat atunci că fiecărui tip de sol îi corespunde un anumit tip de arboret şi că tipurile de arborete cele mai caracteristice sunt:

1) Tipul ulm pur (Ulmus campestris) sau cu foarte mic procent de: cătină roşie (Tamarix Palassii), păr sălbatec şi plop, iar în subarboret păducel, lemn câinesc, salbă moale şi sânger.

2) Tipul plop alb (Populus alba) pur, sau cu un foarte neînsemnat procent de: plop negru (P. nigra), salcie (Salix alba), ulm, cătină roşie, cătină albă (Hippophaë rhamnoides) şi subarboret.

3) Tipul cătină roşie pură sau cu foarte neînsemnat procent de măceşi (Rosa canina), păducei, plopi şi ulmi.

4) Tipul cătină roşie pe solurile neformate, având înălţimi mici şi consistenţa slabă.

In plus s'a mai constatat două tipuri provizorii în care plopul, ulmul şi cătina roşie sunt amestecate în diferite proporţii, datorită amestecului omului, care formaţii, cu timpul, vor reveni la tipurile normale, arătate mai sus.

*

1) Revista Pădurilor, No. 11/1939.

39808

Cercetând solurile din fiecare tip de arboret în parte, am constatat cele ce urmează.

Arboretele de ulm pur şi plop pur ocupă terenurile cele mai ridicate din luncă, având la suprafaţă şi un procent mic de humus. Este vorba deci de solurile formate. In adâncime aceste soluri sunt formate din straturi de nisip şi argilă cu structura granuloasă, fertile şi destul de reavăne. (Fig. 1 şi 2).

Fig. 1 a. — Tipul de arboret „ulm pur". Parchetele Nr. 5—8 din pădurea Găvăneşti-Cotul Ciorii. Teren plan destul de ridicat şi neinundabil.

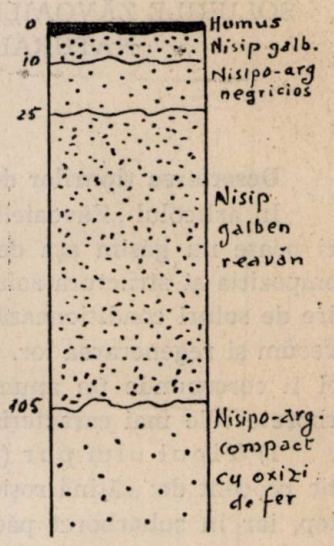

Fig. 1 b. — Profilul solului pe care se află acest arboret. Apa freatică este la 4—5 m. Efervescenţa cu H.Cl. începe dela suprafaţă, însă peste tot este slabă.

In ce priveşte vegetaţia, aceasta se prezintă în felul următor.

Tipul ulm pur. Arboretul de ulm în vârstă de 30 ani, are înălţimea medie de 13—14 m, diametre medii de 28—38 cm şi consistenţa 0,9. Subarboretul, format din păducel, salbă moale, lemn câinesc şi sânger este destul de răspândit, de multe ori de nepătruns şi împletit de Clematis vitalba (în fig. se arată

arboretul în care s'a extras subarboretul). Mai rar se întâlneşte arţarul tătăresc şi socul.

Pătura erbacee este foarte slab reprezentată prin coada cocoşului (Polygonatum officinale) şi urzica moartă (Lamium). In schimb în arboretele tăiate ras, planta Erigeron canadensis L. acoperă tot solul împiedicând vegetaţia lăstarilor şi drajonilor. Se menţionează că în asemenea tipuri de arborete, păşunatul nu s'a practicat decât pe o scară redusă.

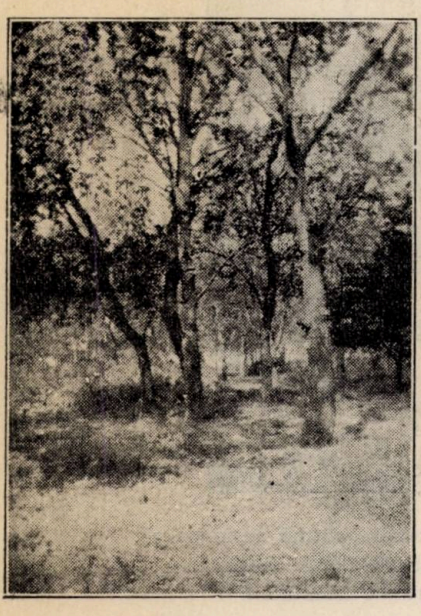

Fig. 2 a. — Tipul de arboret „plop pur".
Parchetul Nr. 4 din pădurea Găvăneşti-Cotul Ciorii. Teren plan, destul de ridicat şi neinundabil.

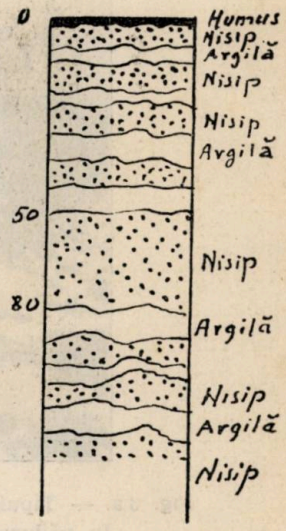

Fig. 2 b. — Profilul solului pe care se află acest arboret. Apa freatică este la 3—4 m. Efervescenţa cu HCl începe dela suprafaţă şi este peste tot locul, cu excepţia stratului de nisip între 50—80 cm.

Tipul plop pur. Arboretul de plop alb are înălţimi de peste 15 m. la vârstă de 30 ani, diametrele peste 30 cm iar consistenţă plină (Fig. 2). Subarboretul, format din aceleaşi specii ca la tipul ulm pur. Prezenţa arţarului tătăresc şi a socului, nu s'a constatat. Pătura erbacee slab reprezentată.

Arboretele pure de cătină roşie, cu vegetaţie activă ocupă terenurile aşezate mai jos şi cari sunt lipsite de

stratul de humus. Sunt și mai puțin fertile ca cele din ulmișuri; în schimb sunt mult mai compacte, neavând structura granuloasă. Pășunatul s'a practicat intens în aceste porțiuni cu iarbă multă și nu a permis ca regenerarea cu specii de valoare să se facă pe cale naturală. (Fig. 3).

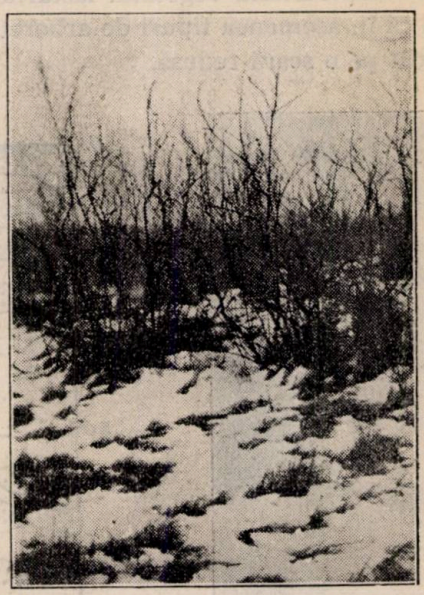

Fig. 3 a. — Tipul de arboret „cătină roșie pură".
In pădurea Găvănești-Cotul Ciorii.
Teren plan, periodic inundabil.

Tot în această categorie de soluri înglobăm și terenurile ocupate de arboretele rărite de cătină roșie, cu vegetație mai lâncedă și cu dimensiuni mai mici, cu deosebire că aceste terenuri sunt așezate și mai jos decât cele dintâi. Acestea sunt mătcile vechi ale râurilor, unde predomină nisipul de râu, în mare parte steril și sunt cele mai noui terenuri. Vechimea lor este de cel mult 40-50 ani. In aceste soluri straturile de deasupra au cel puțin 50—60 cm. de nisip pur, aproape steril, care nu poate suporta vegetația forestieră.

In ce privește vegetația, aceasta se prezintă în felul următor:

a) La tipul cătină roșie pură cu vegetație activă, arboretul este format aproape numai din specia Tamarix Palassii, care la

vârstă exploatabilă de 7—10 ani atinge înălțimi de 3—4 m, diametre între 3—7 cm. și consistența 0,9. (Fig. 3).

Subarboretul lipsește. Ici colo se află răspândit câte un păducel sau măceș. Sângerul sau salba moale nu s'a constatat decât excepțional. Cătina oferind o foarte slabă protecție solului, razele soarelui pătrund cu ușurință prin frunzișul rar al cătinei. Ca rezultat al acestei stări, tot solul din cătinișuri este invadat de o pătură erbacee foarte deasă, compusă din următoarele specii mai caracteristice: Agropyron repens (Pir), Calamagrostis epigeios (Trestia de câmpuri), Andropogon ischaemum (Fâșca) și mai rar, Festuca arundinacea (Păiuș), Convolvulus (Volbura), Setaria (mohor), Cynodon dactylon (pir gros), Clematis vitalba.

b) La tipul cătină roșie cu vegetație lânceda, arboretul de cătină roșie este foarte rar și nu atinge înălțimi peste 1,50—2 m. chiar la vârste înaintate (20 ani).

Starea de vegetație este foarte slabă. Pătura erbacee este compusă din Calamagrostis epigeios, dar și această plantă nu crește bine peste tot. Totuși este cea mai caracteristică plantă a acestui tip de arboret.

Din cercetarea profilelor de soluri la mătcile vechi și în cătinișurile cu vegetație activă, se observă o oarecare asemănare. Straturile de deasupra de circa 15 cm sunt ori argiloase

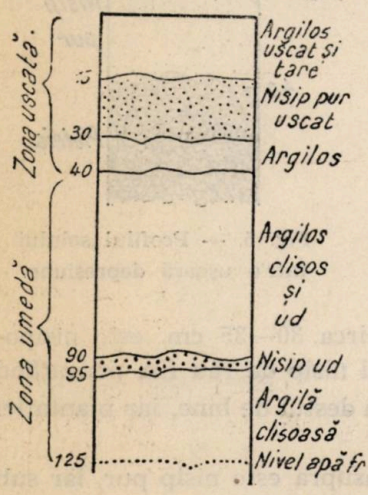

Fig. 3 b. — Profilul (Nr. 1) al solului pe care se află acest tip de arboret.

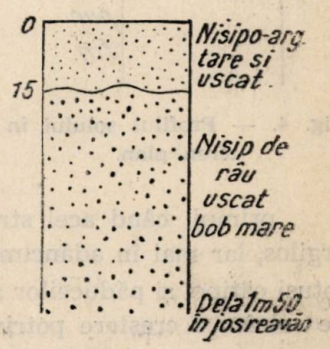

Fig. 3 c. — Profilul (Nr. 2) al solului din tipul de arboret „cătină roșie pe mătcile vechi".

compacte şi uscate, ori nisipo-argiloase tari şi uscate (proba luată la 16 Mai) şi deci nu sunt prea indicate pentru vegetaţie. Dela 15 cm în jos, la profilul No. 1, constatăm un strat de nisip pur uscat, de 12—15 cm, împropriu pentru vegetaţie, iar la profilul No. 2 un strat de peste 1 m, nisip de râu, cu bob mare, uscat, deasemenea împropriu pentru vegetaţie. Prin urmare, la primul profil, stratul impropriu vegetaţiei este de cel puţin 30 cm, după care încep straturile reavăne, însă clisoase; iar la profilul No. 2, de abia dela 1 m în jos se încep straturile reavăne şi fertile. Iată motivul pentru care în matca veche nu creşte bine nici măcar cătina, iar pe celelalte soluri mai ridicate, rezistă numai cătina, iar celelalte specii lipsesc. In orice caz, în aceste două profile nu am constatat straturi subţiri de argilă şi nisip alternându-se între ele, ca în solurile de tipul ulm pur sau plop pur. Păşunatul practicat pe o scară întinsă în aceste arborete, nu a permis instalarea altor specii secundare ca păducelul sau sângerul.

Tot în aceiaşi ordine de idei, merită a fi relevat încă un tip de sol de zăvoi (pădurea Simileasca), unde deasemenea straturile dela suprafaţă prezintă două cazuri:

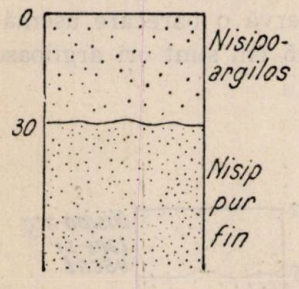

Fig. 4. — Profilul solului în teren plan.

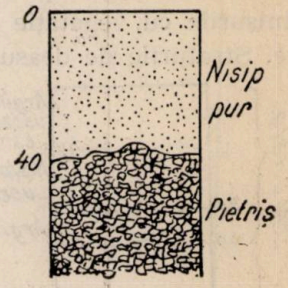

Fig. 5. — Profilul solului într'o uşoară depresiune.

primul, când acel strat de circa 30—35 cm. este nisipo-argilos, iar mai în adâncime numai nisip de râu fin, permiţând totuşi cătinei şi păduceilor a vegeta destul de bine, iar plantaţiei de salcâm o creştere potrivită,

al doilea, când stratul de deasupra este nisip pur, iar sub 40—50 cm se află pietriş. In acest al doilea caz, solul nu suportă decât vegetaţia foarte rară de Hippophaë rhamnoides, iar plantaţiile de salcâm se usucă aproape complect.

Primul caz arată solurile plane, iar al doilea depresiunile ușoare.

Dăm mai sus profilele acestor soluri (Fig. 4 și 5).

Arboretele, un amestec intim de cătină roșie cu ulm sau plop, ocupă solurile intermediare între cele descrise mai sus. Păşunatul ce se practică în aceste arborete pe o scară întinsă, nu numai că împiedică însămânțarea naturală cu plop și ulm, dar contribue la mărirea procentului cătinei roșii.

Din profilul alăturat (fig. 6) făcut în Iulie 1934, în parchetele Nr. 16 și 18 din pădurea Găvănești-Cotu-Ciorii, rezultă următoarele: arboretul e de plop alb cu consistența slabă (0,4-0,5), iar subetajul de cătină roșie deasă. Rar se găsește câte un ulm sau salcie. Este tipul de arboret numit Albo-Populetum-Tamaricetum. Subarboretul este format din cătină albă și mai rar din sânger și lemn câinesc. Solul se arată în profilul Nr. 6.

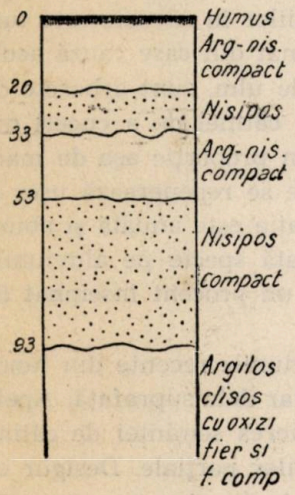

Fig. 6. — Efervescența începe dela suprafață.

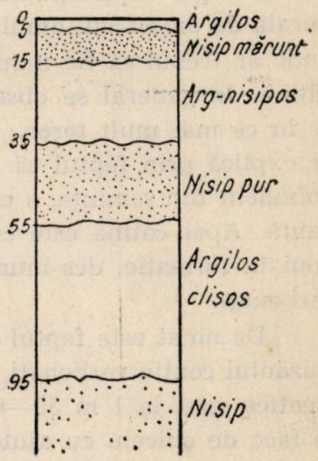

Fig. 7. — Efervescența începe dela suprafață, până la 1 m.

S'a mai cercetat încă câteva profile și s'a constatat peste tot straturile de 5—8 cm de nisip și argilă alternându-se între ele până la adâncimea de circa 30 cm, iar mai jos începe numai argilă clisoasă, foarte compactă.

In pădurea Șeinească (profilul Nr. 7), la fel, s'a constatat aproape aceleași straturi. In arboretul existent de plop,

ulm, cătină roşie şi peri sălbateci, vegetează şi doi stejari (Quercus pedunculata) şi un frasin (Fraxinus excelsior), ceiace constitue o raritate în toate zăvoaiele Buzăului. Ca pătură erbacee, plantele caracteristice sunt Agropyron repens, Asparagus şi Lotus.

Din cercetarea acestor două profile tragem concluzia că acolo unde stratul de argilă clisoasă este mai adânc (sub 50—60 cm) procentul plopului şi ulmului este mai mare, iar acolo unde clisa apare dela 30 cm în jos, cătina roşie este aproape unica specie ce poate rezista.

*

Schimbări în compoziţia zăvoaielor, datorită inundaţiilor şi amestecului omului.

După cum am văzut din expunerea de mai sus, fiecărui tip de sol îi corespunde un anumit tip de arboret. Tipurile de soluri arătate, precum şi tipurile de arborete descrise sumar, sunt cele caracteristice din lunca Buzăului.

Desigur repartiţia naturală a speciilor în zăvoaie este turburată de amestecul omului şi de păşunat din care cauză acolo unde ar trebui să fie numai arborete de ulm, sunt arborete de cătină. In general se observă tendinţa cătinei de a cuceri din ce în ce mai mult teren. Prezenţa ei în proporţie aşa de mare se explică prin faptul că această specie se regenerează uşor şi abundent din seminţe, a cărei fructificaţie este anuală şi abundentă. Apoi cătina este cea mai indicată specie pe aluviunile noui în formaţie, des inundabile şi cu un procent însemnat de carbonaţi.

De notat este faptul că toate aluviunile recente din lunca Buzăului conţin carbonaţi, cari apar chiar dela suprafaţă. Apele freatice sunt la 1 m 50—6 m. Imprăştierea seminţei de cătină se face de obiceiu cu ajutorul inundaţiilor parţiale. Desigur că şi seminţele de alte specii ca ulmul şi plopul sunt aduse de apele de inundaţie şi cu siguranţă că şi germinează. Insă fiind specii mai preferate de vite, sunt distruse sistematic, iar cătina roşie, ca mai puţin căutată, continuă să crească nestingherită de nimeni.

Numai acolo unde nu au putut pătrunde vitele, plopul şi ulmul au isbutit să reziste şi să vegeteze. Şi încă un fapt care merită a fi relevat: nu toate cătinişurile ce avem astăzi, au ocupat şi în trecut aceste suprafeţe. Din contră, din an în an,

suprafaţa acoperită cu cătină se măreşte, datorită păşunatului intensiv şi inundaţiilor de lungă durată survenite imediat după o tăiere rasă. Aşa de pildă, în anul 1916, în urma unei inundaţii de lungă durată, apele stagnând în parchetele de plop exploatate ras, şi depunându-se un strat gros de nămol peste tulpini, lăstărirea plopului nu a mai avut loc, iar după retragerea apelor, pe terenul gol s'a instalat cătina roşie. Cele câteva fire de plop izolate au fost distruse prin păşunat. Aci condiţiunile naturale s'au schimbat şi au devenit improprii pentru creşterea plopului şi ulmului.

Acelaş fenomen s'a întâmplat şi în trupul de pădure „Cioara", acoperit în trecut numai cu ulm, iar astăzi numai cu cătină roşie şi ceva plop.

Aceste inundaţii se repetă în lunca Buzăului la un interval de circa 10 ani. Aşa de pildă, după inundaţia din 1916, au venit inundaţiile din 1926; 1938 şi 1939. Inundaţii parţiale se întâmplă la 2—3 ani, nepereclitând decât arboretele situate în depresiuni unde apa din inundaţii stagnează 10—40 zile.

Succesiunea naturală a speciilor din zăvoaie.

Solurile zăvoaielor fiind alcaline, primii pioneri ai acestor păduri sunt: cătina roşie şi cătina albă, cari suportă sărăturile. Cu timpul aceste specii îmbunătăţesc solul şi-l pregătesc pentru alte specii ca: măceşii, păduceii, şi alţi arbuşti, iar la o epocă şi mai înaintată, la adăpostul acestor specii, apar plopul şi ulmul. Aceste din urmă două specii, prin frunzişul lor abundent, ameliorează şi mai mult solul, care cu timpul devine apt pentru asociaţii forestiere mai complecte, având în compoziţia lor stejarul, acerineele, frasinul şi teiul.

Concluziuni.

Din punct de vedere al reliefului şi vechimei solului:

Depresiunile cele mai joase, cum ar fi mătcile vechi, cu solurile cele mai noui, neformate încă, sunt acoperite cu cătinişuri rare în stare lâncedă de vegetaţie; aşa numitele „cătinişuri pe solurile neformate".

Depresiunile mai ridicate, aproape plane, cu solul mai vechi, sunt ocupate de cătinişuri propriu zise, în stare bună de vegetaţie aşa numitele „cătinişuri pure" (Tamaricetum).

Terenurile mai ridicate, totuşi din când în când inundabile, sunt ocupate cu arborete amestecate de plop şi cătină roşie; aşa numitele „Albo-Populetum-Tamaricetum".

Aceleaşi terenuri, însă mai rar inundabile, deci mai avansate în procesul de solificare, sunt acoperite cu tipul „Albo-Populetum“ (Plop alb).

In fine, tot terenurile mai ridicate şi foarte rar inundabile, însă şi mai vechi, sunt populate cu ulm pur (Tipul „Ulmetum“) sau ulm în amestec cu plop (Tipul „Ulmetum-Albo-Populetum“).

Aceasta ar fi gama succesiunei naturale a speciilor din zăvoaie. In toată lunca Buzăului nu s'a putut găsi decât câteva exemplare de arţar tătăresc şi tei de mici dimensiuni, iar în parchetul Nr. 17 din pădurea Găvăneşti s'a găsit, sub masivul de plop, şi un puet de jugastru. Deasemenea în pădurea Şeinească s'au instalat doi stejari şi un frasin.

Cătinişurile din lunca Buzăului nu se află în epoca dominaţiei cătinei. Solurile în mare parte, cu excepţia mătcii vechi, sunt destul de avansate pentru a suporta şi alte specii. Din cauza păşunatului însă şi a altor cauze arătate mai sus, instalarea plopului şi ulmului nu s'a produs decât parţial.

In comparaţie cu lunca Ialomiţei, solurile şi arboretele din lunca Buzăului sunt mai recente, din care motiv nici nu au în compoziţia lor stejarul, teiul şi frasinul.

Auenwaldböden des Buzăuflusses und die entsprechenden Bestandestypen.

Les sols au long de la rivière de Buzău et les types naturels de peuplements.

L'auteur étudie la composition des peuplements situés au long de la rivière Buzău, par rapport à la constitution des sols. Il constate:

Les sols des dépressions — ceux des anciens lit de la rivière — donc les plus jeunes, ne portent que des buissons malvenants de Tamarix Palassii.

Les dépressions plus élevées, presque horizontales, à sols plus évolués, sont occupées par la même espèce ayant une végétation active.

Les terrains encore plus élevés, quelque fois inondables, sont couverts par des peuplements de peuplier et de Tamarix.

Les mêmes terrains, mais rarement inondables (donc avancés dans le procès de transformation en sols végétal) sont couverts seulement de peuplier blanc.

Enfin, les endroits encore plus élevés (anciens) et presque non inondables, sont occupés par des peuplements d'orme et de peuplier.

CONTRIBUŢIUNI LA FLORA MARAMUREŞULUI

de ARTUR COMAN (Vişeu).

(II)

In numărul din Mai 1939 al Revistei Pădurilor am publicat o listă cu plantele mai de seamă cari cresc în Maramureş. In cele de mai jos, continuăm a semnala şi alte plante aparţinând aceleaşi regiuni.

Blechnum spicant (L.) Sm. Se găseşte în pădurile subalpine ale munţilor Maramureşului. La Preluca Şoimului din Vişeul de Sus, în pădure de molid având consistenţa 0,4, această plantă se găseşte într'un număr aşa de mare încât sufocă toate celelalte plante ierboase. Expoziţia locului este estică, iar altitudinea, în jurul a 1400 m.

Pinus rotundata Lk [1]), specie de turbării, era cunoscut numai din puţine părţi în ţara noastră. Aici l-am găsit la Tăul-Băiţei, la 1407 m altitudine, locul având expoziţia vestică. La data de 10 Iunie 1938 când l-am descoperit, nu am găsit conuri mature, din care cauză l-am determinat greşit drept Pinus montana Mill. Mai târziu, la 20 Iulie 1939, găsind (cu mare greutate) două conuri am putut face determinarea exactă.

Scheuchzeria palustris L. [1]), plantă palustră, foarte rară, am găsit-o în Tăul-Băiţei în tovărăşie cu Carex limasa L. o cyperacee foarte rară cunoscută din puţine locuri turboase.

Sesleria Heufleriana Schur. [1]). Am mai semnalat-o, tot în această revistă, în Nr. 10 din 1938. Ulterior am mai găsit-o în următoarele locuri:

1) La Pietrosul Mare din Borşa, în două locuri şi anume:

a) la Piciorul Masului din Sus, loc expus spre Est, având o altitudine de 1888 m;

---

1) Determinarea a fost revizuită la Muzeul de botanică al Universităţii din Cluj.

b) la Turnu-Roşu, expus spre Est şi cu altiudine de 1777 m.

2) La Piatra Rea, tot din Borşa, la expoziţie nordică şi 1765 m altiudine.

In ambele localităţi se găseşte pe terenuri calcaroase. Este interesant, deasemenea, de semnalat că porneşte din regiunea de coline şi ajunge până 'n plin munte.

Carex capillaris L. Până în prezent am găsit-o în două locuri:

a) Pe Farcău (Poienile de Submunte) la expoziţie sudică şi 1900 m altitudine.

b) Pe Piatra Rea (Borşa) la expoziţie nordică şi 1765 m altitudine.

Gagea minima (L.) Ker. Se distinge uşor după bulbul florifer care este înconjurat de alţi bulbi mai mici sterili, cu frunza filiformă. Până în prezent, în Maramureş, am găsit-o numai în regiuni subalpine şi anume:

a) La Vişeul de Sus la fundul văilor Gurguiata şi Valea Rea, sub muntele Zănoaga, la diferite expoziţiuni, între 1200—1300 m altitudine.

b) Pe muntele Bocul, pe lângă drumul care merge spre Plisca, în hotarul comunei Poienile de sub munte. Se găseşte dealungul drumului în locuri mai grase, la atitudini de 1400—1500 m.

Scilla bifolia L. ssp. praecox Willd. Se găseşte în pădurile de fag din regiunile subalpine. Se întâlnesc exemplare care ating 37 cm înălţime şi cu frunze late de 3 cm. In felul acesta am întâlnit-o la Vişeul de Sus, pe Plaiu, la expoziţie estică şi 1120 m altitudine.

Fagopyrum tataricum (L.) Gaertn. De obiceiu creşte în locurile înalte arate, semănate cu orz sau ovăz şi apoi lăsate pârloagă. Un exemplar am recoltat de pe Plai la Vişeul de Sus, la 1158 m altitudine şi expoziţie sudvestică.

Sempervivum Schlechani Schott[1]). Am găsit-o la Poenile de Submunte la punctul Luhi lângă casa pădurarului întinzându-se până la pichetul de grăniceri la gura văii Socolaului. Creşte pe stânci împreună cu Trifolium arvense L., la expoziţie estică şi 617 m altitudine.

1) Determinarea a fost revizuită la Muzeul de botanică al Universităţii din Cluj.

Saxifraga racemosa (Thown.) Simk. Până în prezent, din Maramureş, nu este cunoscută decât de pe Pietrosul Mare (Borşa) dela 1900 m altitudine în sus.

Trifolium spadiceum L. Intâlnită numai în păşuni alpine, în locuri umede sau în mocirle. In pădure nu am găsit-o. Nu este prea comună.

Trifolium arvense L. In mare măsură pe stânci, împreună cu Sempervivum Schlechani, la Poenile de sub munte.

Astragallus penduliflorus Lam.[1]). Plantă rară care la noi în ţară se găseşte numai în munţii Rodnei. Am aflat-o la Isvorul Cailor (Borşa) pe sub stânci calcaroase, la expoziţii estice şi la 1765 m altitudine, împreună cu: Leontopodium alpinum Cass., Saxifraga oppozitifolia L., Dianthus superbus L. ssp. speciosus Rchb., Euphrasia salisburgensis Funk., Sweertia perennis L., Helianthemum alpestre (Jacq) DC., Hypericum maculatum Cr., Bupleurum longifolium L. ssp. vapincense Will., Ranunculus montanus Willd.

Onobrychis transilvanica Simk. Până în prezent am găsit-o pe muntele Cearcan din Borşa. pe pereţi calcaroşi cu expoziţie sudică şi la alt. de 1799 m. Bogată în flori aşezate pe crengi tufoase.

Cortusa Matthioli L. O plantă ornamentală cu miros tare şi plăcut. In abundenţă pe valea Vişeului. Creşte viguros pe toţi munţii unde găseşte umezeală suficientă. Deasemenea, pe roci cristaline, cum este cazul dela Muşcheta din Borşa unde se află expusă spre Nord şi la 1873 m altiudine. Aici este, până acum, punctul cel mai înalt unde am găsit-o. La punctul numit Pivniţa lui Pintea Viteazul dela Aria Zimbrului din Borşa, se află aşa de multă încât ai impresia că o altă plantă nu mai există. Am mai aflat-o pe valea Râului începând de la Noveţi în sus. Coboară în felul acesta până la 590 m şi creşte pe roci cristaline. La Poenile de sub munte, dela gura văii Socolaului (615 m) în sus, se găseşte în abundenţă pe locuri calcaroase.

Lysimachia nemorum L. O raritate aflată până în prezent numai pe muntele Obnujul din cuprinsul teritoriului comunei Repedea. Am găsit-o pe o prelucă din pădure cu expoziţie NW şi altitudinea 1018 m.

Centaurea cyanus L. Pe apa Vişeului prin holdele de lângă comună. In număr mare am întâlnit-o (unde nu mă aşteptam) pe Pietrosul Mare din Borşa în holdele de ovăz. Expoziţie N.-Est, altitudine 1295 m.

Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramureş-Bezirkes.

Contributions à l'étude de la flore de Maramureş.

(II)

L'auteur continue à signaler d'autres éspèces intéressantes de la flore de Maramureş — région nordique et montagneuse de Roumanie.

COMENTARII — INSEMNĂRI

ISTORICUL PĂDURILOR COMPOSESORALE DIN ARDEAL ŞI DISPOZIŢIUNILE LEGISLAŢIEI SILVICE ÎN LEGĂTURĂ CU ADMINISTRAREA LOR.

de TIBERIU CERNESCU
Inginer Inspector Silvic (Timişoara)

Vechiul Regat neavând păduri composesorale, era natural ca legislaţia silvică antebelică să nu se ocupe de această categorie de păduri. Pădurile Vechiului-Regat asemănătoare cu aceste păduri composesorale sunt cele ale moşnenilor şi răzeşilor, de care se ocupă în mod detaliat, Codul silvic din 1910, la Cap. V, art. 29—54.

După unire, nimic nu era deci mai natural de cât să se studieze imediat şi în mod amănunţit istoricul, organizarea şi administrarea pădurilor composesorale şi să se încadreze în angrenajul firesc al economiei şi administraţiei noastre silvice. Cu toate acestea, nu ne-am prins a le privi mai deaproape. Numai în 1923 (Iunie 17), când, printr'un articol unic al legii pentru extinderea aplicaţiunii dispoziţiunilor codului silvic din 1910 (Mon. Of. Nr. 59/1923), se decretează: „Pădurile composesoratelor urbariali-ştilor, foştilor nobili şi fideicomiselor din Ardeal se vor administra de Casa Pădurilor întocmai ca pădurile Statului din Vechiul-Regat, însă venitul net anual se va pune la dispoziţia proprietarilor, conform drepturilor ce au fiecare".

Pentru a înţelege mai bine situaţia acestor proprietari de păduri faţă de dispoziţiunile Legii din 1923, e necesar a arăta, în mod succint, origina acestor păduri, amintind în acelaş timp şi ceva despre origina pădurilor moşnenilor şi răzeşilor din Vechiul-Regat, cu cari s'ar putea asemăna până într'un anumit punct.

In timp ce pădurile moşnenilor şi răzeşilor, cu o suprafaţă totală de circa 450.000 ha, adică 7% din suprafaţa totală a pă-

durilor ţării noastre, au ca origină donaţiile făcute de Domnii Ţărilor munteneşti şi moldoveneşti, pentru bravurile luptătorilor în războaiele interminabile, pentru apărarea gliei strămoşeşti, — pădurile composesorale urbariale din Ardeal, în suprafaţă totală de circa 656.000 ha, adică 10% din suprafaţa noastră păduroasă, sunt rezultatul lichidării raporturilor urbariale dintre nobili şi iobagi. Cu alte cuvinte, drepturile de servitute ale iobagilor au fost răscumpărate de proprietari, prin acordarea unor porţiuni de terenuri, inclusiv păduri, în deplină proprietate. Aceasta a avut loc în Banat sub domnia reginei Maria Tereza, pe baza legii „Urbarium Banaticum", pe la anul 1767, iar în Ardeal după revoluţia din 1848. Legea X din 1848 decretează, că acolo unde nu s'a defalcat porţiunea de pădure rezervată iobagilor, să se facă segregarea (separaţiunea). Patenta Urbarială din 2 Martie 1853 dispune deasemenea predarea pământurilor şi pădurilor folosite exclusiv de foştii iobagi, în pădurile în cari aveau drept de servitute până la 1 Ianuarie 1848, urmând să se defalce pentru iobagi o porţiune corespunzătoare servituţii avute. Aceste dispoziţiuni din urmă, au rămas neaplicate, deoarece nici proprietarii, nici foştii iobagi n'au înaintat cereri de segregare până la 1861, când autoritatea urbarială a fost desfiinţată. Pentru acest motiv prin Legea LIII din 1871 s'a reglementat din nou şi definitiv segregarea pădurilor urbariale.

Pe lângă aceste păduri composesorale urbariale, mai avem două feluri de păduri composesorale: cele composesorale nemeşeşti, adică a urbarialiştilor liberaţi înainte de 1848, cari şi-au câştigat, prin merite excepţionale, desigur de vitejie, un rang nobiliar (aceste păduri ar fi identice cu cele ale moşnenilor şi răzeşilor din Muntenia şi Moldova) şi cele ale Comunităţilor de Avere din Caransebeş (fostul Regiment confiniar Nr. 13) şi din Bistriţa-Năsăud (fostul Regiment Nr. 2 românesc de graniţă din judeţul Năsăud), cari constitue o formă specifică a proprietăţii în indiviziune şi cari se deosebesc de restul composesoratelor de păduri prin originea şi organizaţia lor.

Primele dispoziţiuni în legătură cu administrarea pădurilor composesorale au fost luate prin art. 17 din Legea XXXI din 1879, iar organizarea economică a acestor păduri a fost reglementată prin Legea XIX din 1898, ca apoi Legea XXXIII din 1913 să dea dreptul adunărilor generale de a înstrăina, diviza şi greva acestei păduri, însă numai cu aprobarea Ministerului de Agricultură.

Prima legiuire românească, care a pus capăt abuzurilor practicate în pădurile moşnenilor şi răzeşilor a fost Codul Silvic din 1910, prin art. 29—54. Până la 1910 societăţile forestiere finanţate de capitaluri străine au profitat în modul cel mai veros, de naivitatea moşnenilor şi răzeşilor, cumpărând pe preţuri derizorii masive virgine, de o valoare considerabilă, ajutaţi de fruntaşii acestor obştii. După ce prin art. 29—36 din Codul Silvic se prevăd dispoziţiuni pentru stabilirea drepturilor de proprietate a moşnenilor şi răzeşilor cu privire la pădurea ce o stăpânesc în devălmăşie, articolele următoare (37—54) fixează norme pentru exploatarea acestor păduri, cari în principiu se fac prin licitaţie publică, pentru materialele ce depăşesc nevoile interne ale îndreptăţiţilor, pe baza estimaţiilor făcute de agenţii silvici ai Statului. Averea se administrează după prevederile aşezământului întocmit conform dispoziţiunilor Codului silvic.

Prin legea din 17.VI.1923, după mai bine de 3 ani dela Unire, li se ia pădurilor composesorale orice libertate de administrare, deşi după expunerea de mai sus s'a putut vedea că aceste păduri au mai mult un caracter particular.

In 1924 prin Legea din 1.VII, pentru satisfacerea trebuinţelor normale în lemn de foc şi construcţie ale populaţiei rurale din Vechiul Regat, Basarabia şi Bucovina (partea III, Cap. VI, art. 14 b) găsim că şi pădurile composesorale se înşiruie în aşa zisele „păduri administrate de Stat", alături de pădurile comunale, bisericeşti etc. Prin aceasta se face un pas înainte, faţă de legea din 1923, fără să li se dea administraţia lor firească. Deaceea prin avizul Consiliului Avocaţilor Nr. 1080 din 11.XII. 1926 se stabileşte că: „Composesoratele urbariale, în ceiace priveşte proprietăţile lor silvice, sunt asimilate în totul moşnenilor şi răzeşilor şi ţinute a se conforma dispoziţiunilor Codului Silvic referitor la proprietatea obştiilor de moşneni (art. 29—54 din Codul Silvic). Că ele urmează potrivit dispoziţiunilor din partea III cap. VI al Legii din 1.VII.1924 şi Regulamentul acestei legi din 16.IV.1925 să se administreze în ceiace priveşte economia lor internă, după statutele ce au fiecare, aşa că reînoirea Consiliului de administraţie sau Comitetelor de conducere ale acestor composesorate urmează să se efectueze după prevederile Statutului fiecărui composesorat". Ne apropiem astfel şi mai mult de administraţia legitimă a acestor păduri.

Legea de administrare a pădurilor din 26.IV.1930, prin art. 47 înfiinţând „Direcţiunea Regimului Silvic", menţine pădurile composesorale ca „administrate de Stat", fără să adauge nimic

la dispoziţiunile Legii din 1.VII.1924 şi Regulamentul acestei Legi din 16.IV.1925.

In 1935, prin legea pentru organizarea cooperaţiei din 6.IV 1935, se iau mai toate atribuţiunile Direcţiunei Regimului Silvic de către organele Casei Centrale a Cooperaţiei, pentruca prin Decretul Lege din 23.VI.1938, pentru complectarea şi modificarea Legii pentru organizarea cooperaţiei prin art. 21 să se dispună ca atribuţiunile de control, îndrumare şi organizare la composesorate, obştii de moşneni, răzeşi, comunităţi de avere şi asociaţii de îmbunătăţiri financiare să se exercite de Ministerul Agriculturii şi Domenii (recte de Direcţiunea Ameliorărilor şi Pădurilor particulare administrate de Stat, în urma scindării Direcţiunei Regimului Silvic prin Legea de organizare a Ministerului de Agricultură şi Domenii din 2.XI.1936).

In 1939, prin legea de organizare a Ministerului de Agricultură şi Domenii din 6.IV.1939, această Direcţiune, transformându-se în Serviciu, se trece la Direcţiunea Comercială a Pădurilor (vezi art. 33 pc. 9) ca apoi, prin deciziunea Nr. 142255 din 10 Iunie 1939 să se aşeze ca Serviciu pe lângă Cabinetul Ministerului de Agricultură şi Domenii, sub numirea de „Serviciul Ameliorărilor şi al Pădurilor Persoanelor Juridice Administrate de Stat".

Iată, câte tatonări, fără să se fi ajuns a se da forma corespunzătoare şi definitivă administraţiei pădurilor composesorale cari formează 10% din suprafaţa totală a pădurilor din ţară şi 20% din suprafaţa păduroasă a Ardealului.

Suntem convinşi însă, că ne aflăm în ajunul unei organizări generale a administraţiei pădurilor persoanelor juridice, în care îşi vor găsi, în sfârşit, locul cuvenit şi pădurile composesorale.

L'historique des forêts „compossesorales" de Transsylvanie et les dispositions légilatives concernant leur administration.

Geschichtliche Betrachtung der Kompossessoralwälder von Transsylvanien und die gesetzlichen Bestimmungen betrefend ihre Beförsterung.

L'auteur expose le chemin parcouru, à partir de 1919 jusqu'aujourd'hui, par l'administration des forêts „compossessorales" (propriétés collectives) de Transsylvanie.

En conclusion il montre le nécessité d'une nouvelles loi d'organisation concernant ces forêts.

DEȘEURI PENTRU CELULOZĂ

de Ing. I. MOLDOVAN-JUNIOR (Zărnești)

Materia primă a devenit în ultimele decenii o problemă economică de primordială importanță, cu deosebire de când comerțul internațional a luat forme din ce în ce mai rigide bazate pe schimburi reciproce de mărfuri. In lumina acestor fapte, cari ne reamintesc deprinderi negustorești din vremuri de demult când nu erau introduse monedele de schimb, aceste materii câștigă mult în însemnătate, fiindcă ele asigură unei țări neatârnarea politică și economică, precum și prosperitatea industrială. Tot atâtea îndemnuri pentru a cruța materia primă, a o exploata rațional și a o valoriza sub formă de produse cât mai adecvate proprietăților sale tecnice și deci cât mai bine plătite.

*

Odată cu progresele realizate de omenire pe teren cultural, nevoile în hârtie, la rându-le, au crescut și cresc necontenit reclamând noi cantități de material lemnos, noi sarcini impuse pădurilor, ale căror rezerve au fost aproape pretutindeni epuizate și posibilitățile depășite. Urmând acest curs normal evolutiv, și fabricile de celuloză au fost silite de împrejurări a-și găsi noi surse de aprovizionare cu materie primă având în vedere, că lemnul rotund subțire nu mai acoperă necesitățile în continuă creștere ale fabricației. Astfel, înainte cu 30 de ani s'au făcut primele încercări de a întrebuința în fabricație rămășiță de cherestea, care reprezintă un deșeu al șipcilor (lănțeților) produse la circularele fabricelor de cherestea. Aceste încercări nu au dat greș. Totuși, datorită inerției cercurilor tecnice de fabricație, o reală utilizare a acestor deșeuri în cantități mai apreciabile s'a început abia după războiul mondial, când s'au cristalizat în decursul timpului și proprietățile ce trebue să le

întrunească un bun deşeu de cherestea destinat celulozei, precum şi mijloacele de producţie, sortare, pregătire prealabilă, felul de ambalare şi furnizare.

*

Piesele de cherestea debitate în gatere cu sistemul tăerii pe rotund, urmează a fi tivite la circulare obţinând, prin resortări, şipci de diferite lungimi şi dimensiuni, mai mult material scurt, din care o parte este incomplect ecarisat cu o muche parţial sau complect teşită, adică conţinând „marginea" buşteanului.

Aceste şipci cu „margine" în lungimi de un metru, rezultate din resortarea pieselor de cel puţin 18 mm grosime, ne dau deşeurile de cherestea pentru celuloză, cari au de regulă 2 muchi complect ecarisate şi 3 feţe drepte. Astfel de material s'a întrebuinţat şi în trecut şi se întrebuinţează încă şi azi în unele fabrici ca lemn de foc, mai ales dacă lemnul nu este complect cojit şi provine din buşteni fasonaţi în epoca de repauz a vegetaţiei.

Deşeurile provenite din lemn fasonat în sevă sunt lipsite de liber şi coajă, de aceea constitue cel mai bun material pentru celuloză. Micile aderenţe de coajă, ce au mai rămas pe unele dintre bucăţi se pot uşor îndepărta cu un cuţitaş sau o secure salvându-le astfel pentru utilizări tecnice. Pentru curăţirea deşeurilor rezultate din „tăetură de iarnă" este nevoe de instalaţii speciale, de maşini de frezat intercalate organic în sistemul de tăere în circulare în aşa fel, ca deşeurile să treacă direct la aceste maşini încă înainte de eşirea lor din fabrică. Aici vor fi întâi sortate în deşeuri de foc compuse din piese prea subţiri, bucăţi cu noduri cu coajă, murdare sau pârlite, atacate de putrigai etc., şi deşeuri de grosimi de cel puţin 18 mm fără să fie ţăndărite sau alterate. Dungile roşii sau vinete nu constitue defect, dacă această colorăţie nu a cuprins piesa întreagă, ca un semn că procesul de putrezire este mai avansat şi că e pe cale de a micşora rezistenţa fibrelor de celuloză din lemn.

Bucăţile găsite la această clasificare ca fiind bune pentru celuloză se dau apoi la maşina de frezat pentru a fi curăţite de coajă şi liber, se aşează în şabloane simple de mănunchiuri şi când ajung la grosimea de circa 23 cm Ø se leagă în apropierea ambelor capete cu câte o sfoară şi se scot din hala de sortare fiind transportate în depozite, unde de cele mai multe ori se aşează în figuri de câte 2 m înălţime cu intervale corespunză-

toare pentru a se usca într'atâta, încât până la expediere, un metru cub să nu cântărească mai mult de 500 kg.

Stivuirea deasă a deşeurilor împiedecă uscarea şi provoacă mucezirea lemnului; adică deprecierea calitativă a materialului a cărui recepţie va întâmpina greutăţi, cari nu se pot lichida decât în detrimentul furnizorului din vina căruia s'au produs.

Caetele de sarcini nu prevăd greutatea unui m^3 de rămăşiţă. Ele arată numai că trebue să fie complect uscate. Viaţa practică a găsit că acest grad de uscăciune este identic cu 500 kg la m^3, adică 20 m^3 la 10 tone. Prin repetate xilometrări, s'a constatat că coeficientul de transformare al deşeurilor în m^3 este în mediu de 0,58.

*

Deşeurile sosite la destinaţie se descarcă şi se stivuesc (de astă dată) nu în figuri, fiindcă ar ocupa loc prea mare, ci în stive de circa 10 m lăţime, 15-20 m lungime şi 4-6 m înălţime. Cu ocaziunea operaţiilor de descărcare, se face de fapt şi recepţia materialului din partea destinatarului. Numai dacă s'ar constata abateri dela caetul de sarcini, se pune întreaga încărcătură deoparte şi se avizează furnizorul comunicându-i-se lipsurile constatate. In acest caz acesta este invitat să verifice la faţa locului aceste defecte şi să răspundă pentru pagubele cauzate de neatenţia sau neglijenţa organelor sale.

In fabricile de celuloză deşeurile vor fi supuse înainte de întrebuinţare unei noi resortări şi clasificări, pentru că oricâtă scrupulozitate ar depune expeditorul în pregătirea şi alegerea materialului, totuşi bucăţi cu mici ochiuri de coajă sau cu fâşii subţiri de liber roşcat tot s'au mai strecurat în figurile destinate expediţiei. Se va lua deci din nou în mână bucată cu bucată, curăţindu-se şi restul de coajă sau liber rămas pe lemn, iar uneori chiar şi periindu-se pentru a se îndepărta impurităţile aderente.

*

Cu toată suprafaţa scămoasă şi relativ mare în raport cu volumul întregului material care colectează fel de fel de impurităţi din atmosferă, cu toate că fibra lemnului este scurtată prin atâtea tăeri longitudinale, cărora sunt supuse deşeurile, ele sunt totuşi căutate şi utilizate în proporţie de 30—40% în fabricaţia celulozei pentru anumite produse curente, fără a putea servi ca materie primă calităţilor mai bune şi mai pretenţioase.

In urma sistemului inaugurat în ultimii ani de unele fa-

brici de cherestea de a forța cu orice preț obținerea unui randament mai bun în exploatare, deșeurile ce cad la circulare devin din ce în ce mai subțiri și au mai mult aspectul unor țăndări improprii pentru fabricația celulozei. Acest fapt, precum și micșorarea treptată a lemnului brut, ce urmează a fi debitat în gatere au provocat o diminuare a stocurilor anuale de deșeuri pentru celuloză.

Tecnica de preparare prealabilă pentru fabricație exclude posibilitatea de întrebuințare a deșeurilor prea subțiri, pe deoparte fiindcă se frâng când le introducem în mașinile de frezat, iar pe de altă parte, fiindcă nu se pretează a fi tocate în fileuri normale de mașinile de tocat, dând un procent precumpănitor de așchii și rupturi, cari constitue pierderi simțitoare în ceea ce privește calitatea produselor de celuloză.

Din punct de vedere economic, este regretabil că ferestrăitura (tărâța de ferestrău), care în marile fabrici de cherestea constitue un adevărat balast, nu-și poate găsi nici un fel de utilizare în fabricația celulozei, datorită faptului că fibra vegetală este cu mult prea îmbucătățită, prea distrusă ca să poată da o foaie cât de cât rezistentă.

*

Pe cât de ușoare și convenabile sunt condițiile de valorizare chiar și a ultimei crăci din parchetele pădurilor noastre de șes și de deal, pe atât de greu s'au putut realiza pân'acum rămășițele de exploatare în pădurile de munte și mai ales în cele de rășinoase compuse din material destul de însemnat, atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ.

Cu cât o exploatare este făcută în condiții mai patriarhale și mai puțin supravegheată, cu cât condițiile de vânzare, de antrepriză sau de recepție sunt ținute mai general și mai puțin precis, cu atât vor crește și rămășițele de exploatare. Arbori pretinși „iescari" nedoborîți, vârfuri nefasonate până la grosimea de 16-17 cm ø, trunchiuri nefasonate, pentru faptul de a se zărit la un capăt, o oarecare roșață tare, arbori uscați aflați în picioare sau căzuți, precum și căzături de vânt cari au oarecare vicii de calitate, dar absolut insuficiente pentru a fi abandonate, apoi prăjini verzi sub 16 sau 14 cm ø nedoborîte, sporesc cu predilecție aceste rămășițe de exploatare ale materialelor de lucru și construcție, cari printr'o adevărată refasonare

şi resortare, pot fi utilizate cu succes în industria celulozei şi hârtiei.

Cel mai bun material de celuloză şi hârtie ni-l dau prăjinile, apoi vârfurile provenite din arbori cu creştere mai activă ale căror verticile nu sunt prea apropiate una de alta (cel mult 25 cm) şi ale căror ramuri nu sunt prea groase, cum sunt ale arborilor trecuţi de vârsta exploatabilităţii, cari dau noduri prea multe şi groase puţin agreate în fabricaţie. In ordinea aptitudinilor calitative urmează apoi lemnul refuzat la recepţia buştenilor, uscăturile şi căzăturile rămase 'nparchet, a căror refasonare este indicat să se facă în steri de un metru lungime având ocaziune a aprecia după suprafaţa terieră de secţiune calitatea fiecărei bucăţi de lemn şi posibilitatea de a elimina prin crăpare părţile atinse de putregai la inimă sau la un oarecare segment periferic; maladie de care sufere în deosebi căzăturile mai vechi.

Cu ocaziunea acestor operaţiuni de resortare se va avea în vedere, că lemnul cu dungi roşii este admis şi că merge şi culoarea albăstrue a lemnului „mort", câtă vreme ea ni se înfăţişează în formă de fâşie periferică mult puţin groasă. Privit din secţiune nu merge lemnul cu pete mai mari, de roşeaţă sau altă coloratură continuă şi neîntreruptă, precum nici pete împestriţate cu diferite culori, fiindcă ambele fenomene denotă o alteraţie a structurii lemnului aflate în plin progres, care depreciază materialul.

In pădurile de răşinoase aflate în amestec cu fagul, sistemul de fasonare în steri a deşeurilor de exploatare de răşinoase este fără 'ndoială cel mai îndreptăţit având în vedere, că la cheltuelile de construire a noilor mijloace de corhănit şi transport participă şi lemnul de fag, în alte împrejurări şi mai ales când deşeurile nu reprezintă decât o cantitate redusă de material utilizabil, se impune un calcul de rentabilitate prealabil pentru a ne putea pronunţa asupra oportunităţii felului de fasonare în steri sau dacă din cauza cheltuelilor prea mari de investiţii în mijloace de transport nu suntem nevoiţi a ne servi de plăncile şi eventual scocurile de buşteni existente renunţând la steri şi fasonând şi deşeurile în buşteni.

*

Imperative de ordin economic ar trebui să oblige pe fiecare şef de fabrică de cherestea să renunţe la valorizarea uşoară şi comodă a deşeurilor sale ca lemn de foc afectând o parte din ele pentru întrebuinţările tecnice mai rentabile, iar exploatatorii îşi vor ameliora simţitor bilanţul budgetar dacă-şi vor curăţi parchetele de răşinoase de resturile anuale de exploatare.

Holzabfälle ale Rohmaterial für Zellstoff.

Déchets pour cellulose.

Quelques déchets résultés dans les scieries peuvent et ont commencés à être utilisés dans les fabriques de cellulosé.

De plus à l'occasion de l'exploitation des forêts, on peut réaliser des quantités importantes de bois qui d'habitude sont abandonnées, mais qui peuvent être employées aussi pour la fabrication de la cellulose. On expose la manière de manipuler ce matériel.

VÂNĂTOARE ŞI PESCUIT

ÎNVĂŢĂMÂNTUL VÂNĂTOAREI ŞI TERENURILE DE APLICAŢIE

Ing. VASILE COTTA (Cluj)

Între pădure şi vânătoare este o legătură aşa de strânsă şi de firească, încât cele două ramuri de avuţie naţională sunt inseparabile. Când zici silvicultor înţelegi numaidecât şi ocrotitor al vânatului. Tocmai de aceea, aproape în toate ţările, începând dela cele cu o veche cultură şi civilizaţie cum sunt Franţa, Germania şi Elveţia şi până la acelea unde organizarea administrativă este mai puţin înaintată, — silvicultura şi vânătoarea merg mână în mână şi ambele sunt încredinţate aceleiaşi instituţii. Revista Pădurilor ne aduce vestea că până şi în Mexic s'a creiat (nu de mult) un organ de stat care să ţină în mâna sa: pădurile, vânătoarea şi pescuitul.

Dar pentru ca această instituţie să-şi poată îndeplini rolul ce i s'a încredinţat, a trebuit să-şi formeze un personal de toate gradele, dându-i atât cunoştiinţe teoretice cât şi practice. Cum, între cele trei ramuri de producţiune (silvicultură, vânat şi pescuit) rolul de căpetenie revine (fără îndoială) pădurii, Serviciul silvic a trebuit să se ocupe şi de pregătirea vânătorească a personalului de execuţie. Aşa se explică de ce şi la noi, urmând exemplul altor ţări, în învăţământul silvic de toate gradele, începând dela cel superior şi până la cel inferior, nu lipsesc catedrele de vânătoare.

Cu vre-o 10 ani în urmă, s'a înfiinţat o şcoală de brigadieri de vânătoare în Maramureş. Un om cu dragoste pentru problema vânătoarei şi condus de cele mai bune intenţiuni, a voit să dea Ţării un personal pregătit numai pentru vânătoare şi pescuit. După câţiva ani însă, şcoala a trebuit să-şi închidă por-

ţile. Elevii absolvenţi n'au găsit plasament în ramura de activitate pentru care s'au pregătit şi au fost nevoiţi să-şi caute rosturi în altă parte, mulţi dintre ei cerând să fie angajaţi ca pădurari sau agenţi silvici la C.A.P.S. sau alte Direcţii Silvice. Acest fapt nu face decât să confirme încă odată adevărul cunoscut de toată lumea, că vânătoarea nu poate trăi prin sine însăşi, ci numai ca un produs accesoriu al pădurii. Nu te poţi împotrivi mersului firesc al lucrurilor.

Astăzi — după cât ştiu — singurul învăţământ în care se predau cursuri de vânătoare. este cel silvic. Intr'adevăr, începând cu Secţia silvică a Politechnicei, trecând apoi la şcolile de conductori, brigadieri silvici şi înfine la cele de pădurari, peste tot se fac lecţii de vânătoare şi pescuit în apele de munte, aceste cunoştinţe făcând parte din programa analitică a fiecărei şcoale.

Dar dacă acestea sunt singurele şcoli care pregătesc pe viitorii ocrotitori ai vânatului, nimic mai firesc ca aceste şcoli să se bucure de toată solicitudinea din partea tuturor acelor care urmează să profite de pe urma lor: adică Direcţiunea vânătoarei şi marea masă vânătorească.

Nu va contesta nimeni că fizica şi chimia nu se pot învăţa fără laborator; este de neconceput să poţi forma meşteri buni fără scule; este pur şi simplu o monstruozitate a încerca să înveţi pe soldat meseria armelor, desenându-i tunul şi mitraliera pe tablă, fără ca cel puţin să i le arăţi sau să-i dai ocazia să le mânuiască. Ceea ce este laboratorul pentru elev, uneltele de lucru pentru ucenic şi arma pentru soldat, — este terenul de aplicaţii pentru o catedră de vânătoare.

Pentru mulţi va părea ciudat şi aproape de necrezut că nici una din cele cinci şcoale silvice câte avem în ţară nu are teren de aplicaţie pentru vânătoare. Abia în ultimul an s'a înjghebat un mic teren de câteva sute de hectare lângă Bucureşti. Nedumerirea le va fi şi mai mare când le voi spune, că unele şcoli, care imediat după războiul cel mare aveau ceva terenuri, între timp au fost deposedate şi de acestea, cu toate protestele ridicate de cei care purtau grija acestor şcoli.

Aceasta este cruda realitate.

Unele cercuri străine de noi, adeseori îşi exprimă regretul că nu se dă o mai mare desvoltare învăţământului vânătoresc din şcolile silvice. Aceleaşi cercuri, afirmă că doresc în mod sincer o cât mai strânsă colaborare a organelor silvice cu cele vânătoreşti şi că ar vedea cu ochi buni ascensiunea slujbaşilor

pădurii de toate gradele la conducerea cât mai multor posturi de vânătoare.

Iată, a venit momentul ca aceste cercuri să dovedească prin faptă aceste bune intenţiuni. Cerem în mod public revistelor vânătoreşti să se facă ecoul acestei aşa de fireşti dorinţi a noastre de a înzestra şcolile silvice cu terenuri de vânătoare pentru aplicaţii practice; cerem Direcţiei vânătoarei să sacrifice unu la mie din terenurile de vânătoare din Ţară, pentru a da posibilitate să se formeze cât mai complect din punct de vedere practic, viitorii ocrotitori ai vânatului. Istoria vânătoarei româneşti va înregistra faptul că în anul Domnului una mie nouă sute patruzeci, specialiştii forestieri au cerut în mod public mijloace pentru formarea de buni vânători şi tot aşa va înregistra şi atitudinea pe care vor adopta-o faţă de aceasta cei cari au, nu numai posibilitatea dar şi datoria să-i ajute.

Este un nou sens să pretinzi şcolilor silvice să-ţi scoată vânători perfecţi, dar în acelaş timp să nu le dai mijloacele cele mai elementare de care au nevoie.

Voiu insista acum şi asupra unei alte laturi a cursurilor de vânătoare. Nu este suficient a se da elevilor numai un bagaj de cunoştinţe teoretice şi practice, — deoarece când este vorba de vânătoare, pe lângă acesta mai este necesară şi dragostea de vânat şi pasiunea vânătorească. Cunoştiinţele se şterg în cursul timpului; pasiunea însă rămâne, — şi cine va avea pasiune, îşi va complecta pregătirea şi în viaţă. De aceea nu putem insista de ajuns asupra importanţei pe care o are faptul, că profesorii de vânătoare să fie în primul rând ei înşişi pasionaţi vânători şi apoi să caute să inoculeze această pasiune şi elevilor. Fiecare dintre vânătorii formaţi ştie că la începutul practicei sale vânătoreşti, oricât i s'ar fi vorbit despre vânat şi vânătoare, îndemnurile îi intrau pe o ureche ca să iasă pe cealaltă, şi că a început să fie vânător cu adevărat numai în momentul când ridicând arma a doborît prima piesă, fie ea chiar şi numai un epure. Iată de ce, elevilor în şcoală trebue, în mod obligator să li se aranjeze vânători, la care — după ce ei înşişi au îngrijit vânatul, — să se poată acum bucura de roadele muncii lor, fiind şi ei ridicaţi la rangul de vânători. Elevii vor trece astfel prin toată gama de lucrări, începând dela pază şi ocrotire până la împuşcarea vânatului.

Astfel educaţi, ei vor aştepta cu nerăbdare ca odată ajunşi în viaţa de profesionişti, să poată aplica ceea ce au învăţat.

Pe terenurile ce vor fi afectate şcolilor inferioare de silvicultură, toate lucrările de amenajare vânătorească vor putea fi executate chiar de elevi: adăposturi de hrană, sărării, poteci, observatoare, etc. vor face parte din lucrările practice. Pe lângă scopul didactic atins, se va ajunge în acest fel şi la amenajarea ideală a terenurilor, cu puţină sau fără de nici o cheltuială.

O catedră nu se judecă după materia mai mult sau mai puţin complectă care se predă, ci după pregătirea efectivă cu care ies elevii din şcoală, şi după roadele de care ea dă dovadă în viaţă. Iată prizma prin care vor fi privite cursurile de vânătoare.

Dar, în strânsă legătură cu vânătoarea, mai este şi pescuitul în apele de munte. Cele două materii formează obiectul aceleeaşi catedre şi trebue să se bucure de aceeaş atenţiune.

Poate vom avea fericirea să ne vedem realizat vechiul vis de a se înzestra şcolile silvice de toate gradele cu păduri, în care să se aplice pe teren deodată şi în acelaş loc atât cunoştinţele de silvicultură cât şi cele de vânătoare şi pescuit. Ar fi acesta într'adevăr un laborator ideal.

In rezumat:

— Situaţia de azi când avem şcoli silvice fără terenuri de aplicaţie pentru vânătoare şi pescuit în apele de munte, trebue să înceteze, în însuşi interesul propăşirii acestor ramuri de producţiune.

— Toate şcolile silvice, de orice grad, trebuie să ceară formal încă odată Direcţiei vânătoarei, să fie înzestrate cu terenuri de vânătoare de mare întindere şi apte pentru cultura unui vânat cât mai variat; la fel şi pentru pescuitul în apele de munte.

— In fine, Direcţiunea vânătoarei să ne dovedească prin fapte modul cum înţelege să sprijinească sforţările învăţământului silvic pentru a putea forma şi pe terenul vânătoresc un personal cât mai bine pregătit.

Acesta nu este interesul nostru, ci interesul Ţării pe care, desinteresat, căutăm să-l servim cât mai bine. Noi nu trăim prin vânătoare, ci pentru vânătoare.

Der Jagdunterricht und die Lehrjagdrevire.

L'enseignement de la chasse et les terrains d'application.

Dans les écoles forestières de Roumanie on donne aussi des connaissances sur la chasse et la piciculture dans les eaux de montagne.

Depuis cette année, la Faculté de Sylviculture de București et l'école de brigadiers forestiers de Brănești (Ilfov) ont obtenu une forêt pour les applications pratiques concernant la chasse.

L'auteur demande que toutes les écoles forestières de Roumanie soient dotées avec des terrains de chasse.

C R O N I C A

CRONICA INTERNĂ

● Decernarea premiului V. A. Golescu.

S'a zis adesea: nu suntem o improvizaţie. Avem trecutul nostru, de care trebuie tot mai mult să ne amintim, să ţinem seama şi să fim mândri. Această conştiinţă a unui trecut, ce insuflă tărie, trebue să ne îndemne să muncim şi cu mai multă râvnă pentru pădurea românească.

Printre figurile ce ilustrează trecutul nostru forestier, pe care-l mărturisesc şi paginile Revistei Pădurilor, este şi V. A. Golescu.

Descendent din marea şi nobila familie românească a Goleştilor, silvicultorul V. A. Golescu a crescut într'un mediu de înalt patriotism. Primele studii le-a făcut la Paris. Pasionat de natură, el urmează apoi Silvicultura la Şcoala naţională de ape şi păduri dela Nancy. Intors în ţară, este numit şef al ocolului silvic C. Lung (Muscel), în acel colţ de ţară, care i-a fost mai drag, — leagănul familiei boierilor Goleşti.

Cât a fost şef de ocol, V. A. Golescu a scris în Revista Pădurilor multe articole, din care cea mai mare parte cu caracter botanic.

De la C. Lung trece la Bucureşti unde în afară de serviciu, activează ca secretar al Societăţii „Progresul Silvic" şi al „Revistei Pădurilor".

Dimisionând din Serviciul Statului, Golescu nu întrerupe legăturile cu colegii săi silvicultori şi nici colaborarea sa la Revista Pădurilor, până în 1920 când la 19 Aprilie acest suflet blând şi nobil se sfârşeşte din viaţă, numai în vârstă de 45 ani.

Se cade să amintim aci şi durerea care poate să fi contribuit la sfârşitul aşa de timpuriu al silvicultorului V. A. Golescu, prin pierderea în războiul din 1916—1918 a celor doi fraţi ai săi Dimitrie şi Nicolae *).

In amintirea soţului său iubit, doamna Maria V. Golescu, a hotărît să încredinţeze Societăţii „Progresul Silvic", suma de 5.000 lei în efecte, pentru ca din venitul lor acumulat să se institue din timp în timp un premiu care să se acorde celei mai bune lucrări de botanică forestieră, prezentatorul trebuind să fie tânăr absolvent al Facultăţii noastre de Silvicultură sau numai elev al acestei Facultăţi.

La 11 Decembrie 1939, Societatea noastră a acordat primul premiu produs al „Fondului cultural V. A. Golescu". Beneficiarul este tânărul

*) Datele biografice asupra lui V. A. Golescu ni-au fost procurate de D-l Ing. consilier silvic Mih. P. Florescu.

absolvent al Facultăţii noastre, d-l Alex. Beldie, pentru lucrarea intitulată „Vegetaţia lemnoasă în Munţii Bucegi". Manuscrisul cuprinde 46 pagini, 1 hartă, 3 tablouri, 25 fotografii şi 3 diagrame.

Imprejurările au făcut ca acest prim premiu să fie decernat cu întârziere. A fost poate, să se întâmple aşa, pentru ca să se plinească întru totul gândul nobilei donatoare. D-l Alex. Beldie promite mult în domeniul în care V. A. Golescu a avut preocupări aşa de accentuate.

Noi dorim ca şi cei ce-i vor urma, să fie la fel de demni urmaşi.

Congresul Agir.

Dela ultimul congres (al XIII) care s'a ţinut în toamna anului 1936 la Iaşi, n'a mai avut loc un altul, deşi potrivit obiceiului instaurat, aceste manifestări urmau să se producă la fiecare 2 ani.

Intârzierea a fost provocată de mai multe pricini, dintre care dorinţa de a se ţine în casa proprie a Agirului, este una. Şi nu din vina celor ce au avut o astfel de intenţiune nu s'a putut face mai de vreme.

Dar însfârşit, „localul" Agir s'a realizat, aşa că s'a putut fixa şi data Congresului pentru zilele de 25—27 Februarie a. c.

Prin urmare, dublă manifestare: pe deoparte inaugurarea casei Agir.-ului, iar pe de alta, ţinerea celui de al XIV-lea congres.

*

Aşa dar, în al XXII-lea an de existenţă, Agirul a isbutit să aibă casa sa. Aşa cum o spune însuşi preşedintele Asociaţiei, d-l prof. Mih. Manoilescu, „ea nu cuprinde nici risipă de spaţiu, nici semne de bogăţie". Se cuvine laudă celor cari, luând iniţiativa, au stăruit în realizarea ei şi au reuşit s'o facă.

In afară de birouri şi sălile de consiliu, Agirul are, în blocul din Str. Romană Nr. 8, şi o frumoasă sală de festivităţi.

Una din înfrumuseţările sălii o constitue o pictură murală de 20 m^2 executată de d-na Julieta Orăşeanu. Pictura cuprinde trei elemente: în fund se vede podul peste Dunăre al împăratului Traian aşezat sub un castru roman; la mijloc, podul dela Cernavodă, iar în faţă un şantier în activitate în mijlocul căruia se ridică „simbolic" un tânăr elev al fostei şcoale de poduri şi şosele.

Opuse acestei picturi s'au încrustat apoi 11 scuturi heraldice în culori de email, reprezentând, tot simbolic, cele 11 specialităţi mai de seamă ale tehnicei moderne. Dacă este îndrăsneaţă ideia de a reprezenta diferitele ramuri ale tehnicei prin scuturi heraldice, spune d-l prof. Mih. Manoilescu, „nu este fără semnificaţie de a recunoaşte astăzi diferitelor categorii de tehnicieni câte o emblemă concretă de nobleţe, asemenea acelora care consacrau altădată familiile nobiliare" adaugă D-sa.

Sala a fost dotată şi cu bustul în bronz al M. S. Regelui Carol al II-lea, realizare a colegului nostru d-l Ing. Dr. Emil G. Negulescu, directorul şcoalei de brigadieri silvici dela Gurghiu. Suveranul a fost prezentat îmbrăcat în togă de împărat roman. Despre această întruchipare în bronz a Regelui nostru, tot d-l preşedinte M. Manoilescu, scrie în volumul omagial scos cu acest prilej: „acesta Il reprezintă mai

bine şi ca expresie veridică a fizionomiei Sale şi ca spiritualizare a întregei Sale fiinţe".

Adăugăm că la frumuseţea sălii contribue şi travertinul cu care sunt îmbrăcaţi pereţii sălii. Insfârşit, nu este lipsit de interes a face menţiune că sala este prevăzută cu instalaţie de aer condiţionat.

*

In discuţia celui de al XIV-lea Congres, s'au pus trei probleme:

1. Organizare, profesionale, învăţământ tehnic şi muncă naţională.
2. Plan naţional de lucrări publice.
3. Tehnica în serviciul organizării apărării naţionale.

S'au prezentat în total vreo 35 lucrări, din care: 3 la Secţia I, 20 la secţia II-a şi 12 la secţia III-a. Din acest total inginerii silvici au contribuit cu 16, adică cu 46% din numărul lucrărilor. Se cade să mai adăogăm că raportorii problemelor dela secţia I-a au fost d-nii: Cezar Cristea şi Valeriu Dinu.

Dacă socotite în general comunicările prezentate au fost reduse ca număr, în schimb participarea la discutarea rapoartelor a fost foarte mare.

Secţia I-a:

1. V. Dinu: Tineretul şi Colegiul.

Secţia II-a:

1. Şt. Bărbulescu: Urbanismul şi silvicultura.
2. At. Haralamb: Cadastrarea pădurilor statului.
3. Gh. Ionescu: Industria lemnului în România.
4. Andrei Mălăescu: Utilizarea apelor din basinul de recepţie al râului Nera (jud. Caraş) pentru producere de energie.
5. I. Moldovan: Industria hârtiei în România.
6. Şt. Rubţov: Contribuţii la valorificarea terenurilor degradate din jud. Mehedinţi.
7. V. Sabău: Necesitatea organizării creditului forestier.
8. D. Sburlan: Mijloace noi de transport pentru punerea în valoare a pădurilor neproductive.

Secţia III-a:

1. Şt. Bărbulescu: Lemnul în cadrul cerinţelor de apărare naţională.
2. Al. Chiriţescu: Pădurile în cadrul cerinţelor apărării ţării.
3. V. Dinu: Corpul forestier faţă de problemele apărării naţionale.
4. M. P. Florescu: Pădurile în cadrul apărării naţionale.
5. I. Lungu: Desvoltarea industriei forestiere înăuntrul planului naţional de lucrări publice şi al apărării naţionale.
6. G. Nicolau: Fotogrametria în România.
7. V. Sabău: Raţionalizarea industriei şi îndrumarea ei către noi trebuinţe.

*

Solemnitatea inaugurării localului şi a deschiderii congresului a fost onorată de prezenţa d-lor: I. Giugurtu, Ministrul Lucrărilor Publice şi Comunicaţiilor şi G. Ionescu-Şişeşti, Ministrul Agriculturii şi Dome-

niilor. Au mai participat reprezentanţii diferitelor asociaţii. Societatea „Progresul Silvic" a fost reprezentată de d-l preşedinte Prof. M. Drăcea, care a luat şi cuvântul. Inginerii din toate colţurile ţării au ţinut să ia parte la congres într'un număr destul de mare.

In afară de lucrările din secţiuni, membrii Congresului au vizitat:

1. Centrala electrică dela Filaret a Soc. generale de gaz şi electricitate.
2. Uzinele Malaxa.
3. Manufactura de tutun Belvedere.

Cu acest prilej a avut loc în seara zilei de 25 Februarie o recepţie inaugurală urmată de dans şi un banchet în seara zilei de 26 Februarie.

Congresul Agir s'a bucurat din partea presei din Capitală de o solicitudine deosebită, făcând ca opinia publică să ia cunoştinţă în mod amplu de problemele desbătute.

Incheind, se poate spune că cel de al XIV-lea Congres al Agirului s'a bucurat de un succes desăvârşit.

Congresul viitor va avea loc la Sibiu, în toamna anului 1941.

In ritmul necesităţilor.

Agricultura noastră porneşte pe drumuri noui.

Pe deoparte se tinde spre ceeace se chiamă raţionalizarea culturilor, adică fiecare plantă să fie pusă în locul ei indicat de condiţiile naturale şi să fie cultivată după toate regulile tehnicei în vederea maximului de cantitate şi calitate.

Pe de altă parte se caută a se introduce noui specii sau noui rase ca să se facă agricultura cât mai rentabilă.

In ce priveşte prima latură enunţată mai sus, cei ce au colindat ţara, au putut vedea cât de necesară apare precizarea zonelor de cultură. Dacă spre pildă cineva pătrunde adânc pe văile noastre de munte, poate face constatare că, în ciuda condiţiunilor climatice defavorabile, localnicii stăruie totuşi în cultivarea unora din plantele agricole care nu merg de loc sau nu merg bine. Şi atunci, fără să vrea, îi încolţeşte în minte credinţa că în locul lor, mult mai potrivite ar fi culturile furajere, în aceste ţinuturi unde localnicilor le place să se numească crescători de vite.

Dacă până acum, din cauza posibilităţilor reduse pentru circulaţia bunurilor, îndestularea pe loc cu de toate era o justificare, astăzi aceasta nu mai este îngăduită. Aflăm că Ministerul de Agricultură şi Domenii a luat măsuri să se extindă cultura cartofului în regiunile de munte. Este, se înţelge, o măsură bună, fiind destinată să contribue la o mai bună alimentare a săteanului dela munte aşa de mult simţită. Mai ştim apoi că se duce o acţiune de extinderea culturilor de plante furajere, acţiune care, reuşită, ar rezolva total problema hrănirii vitelor şi indirect pe aceea a păşunatului în păduri. Văile de munte despre care am amintit mai sus oferă acestor culturi furajere spaţiu din abundenţă. Laoparte, deci, cu acele culturi cari nu merg pe văile de munte. Locul să fie cedat plantelor de nutreţ; ele să se cultive, spre binele localnicilor, al pădurilor şi al ţării.

At. Haralamb

● **„Comité des Bois et des Produits forestiers".**

Această nouă instituție a luat ființă în primăvara anului trecut, din inițiativa Directorului general al pădurilor din Franța, în legătură cu legea pentru organizarea națiunii în timp de război. Rostul Comitetului este de a-și da avizul asupra feluritelor probleme de import, export, transport, recoltare, prelucrare, întrebuințare a lemnului, etc. Comitetul constă dintr'o comisiune permanentă și din trei sub-comisiuni tehnice: 1. S-c. lemnului; 2. S-c. carburanților forestieri; 3. S-c. rășinii, coajei, plutei și altor produse forestiere accesorii. Comisiunea permanentă este pusă sub președinția Ministerului de Agricultură, iar subcomisiunile tehnice, sub aceia a Directorului general al războiului.

(După Z. f. Wfw., VII, 278). (100)

● **Școală de brigadieri silvici pentru nevoi locale.**

Se știe că în Franța, vânzarea lemnului din parchete se face, obișnuit, pe picior. O abatere la obișnuit o constituie tradiția vânzării pe produse fasonate din Alsacia și Lorena creiată de stăpânirea germană (1871—1918). Din această deosebire de situație, s'a simțit nevoia întemeierii unei școli, care să pregătească elemente cu cultură elementară pentru administrațiile silvice locale (forestieri, brigadieri silvici). După repetate stăruințe ale Uniunii comunelor proprietare de păduri din trei departamente ale Rinului și Moselei, Ministerul a încuviințat întemeeirea unei atari școli, cu începere din 1940. Ea va funcționa pe lângă Școală de Agricultură din Rouffach (Alsacia), cheltuielile de întreținere urmând să fie suportate de comunele interesate. Pregătirea elevilor se face în vederea exploatărilor, sortării lemnului, măsurării, transportului, pazei și protecției, etc.

(După Z. f. Wfw., VII, 279). (101).

● **Institutul Reichului pentru economia forestieră străină și colonială**

De câțiva ani, funcționează pe lângă Școala superioară de silvicultură Tharandt (Secție a Școlii Politehnice din Dresda) un Institut de economie forestieră străină și colonială, inițiat, organizat și condus de Profesorul Franz Heske. Integrându-se în obiectivele politicii de expansiune a Germaniei național-socialiste, numitul Institut a desfășurat o lăudabilă activitate de cercetare științifică, publicistică și de documentare.

Potrivit unei dispoziţiuni a Ministerului Pădurilor şi Vânătoarei din 21.10.1939, acel Institut este trecut asupra Reichului, fixându-i-se ca sediu Hamburgul. Şeful său rămâne tot profesorul Franz Heske.

Indatoririle Institutului în noua sa situaţiune au fost hotărîte astfel:

1. Să prelucreze ştiinţific cunoştinţele asupra economiei forestiere a lumii şi problemele acesteia;

2. Să cerceteze ştiinţific temeiurile şi metodele economiei forestiere tropicale;

3. Să mijlocească instrucţiunea ştiinţific-colonială de specialitate.

Deosebit de acestea, Institutul constitue organul de avizare al Reichului pentru orişice problemă privind economia forestieră a lumei şi colonială.

(102)

● **Administraţia pădurilor în Polonia ocupată.**

Guvernatorul general al ţinuturilor poloneze ocupate de Germania, Dr. Franck, a emis o ordonanţă, pe ziua de 3 Noembrie 1939, privind chestiunile de păduri şi vânătoare. Spicuim punctele principale.

1. Toate chestiunile privitoare la păduri şi vânătoare din ţinuturile respective sunt de resortul Despărţământului Pădurilor de pe lângă Guvernământul general.

2. Despărţământul Pădurilor administrează pădurile Statului şi anexele lor forestiere sau neforestiere ca şi organizaţiunile lor de comercializare a lemnului (Paged). Este deasemenea îndreptăţit, pentru consideraţiuni politice şi economice, să şi ia alte gospodării forestiere cu anexele lor în administraţia de Stat;

3. Restul gospodăriilor forestiere neadministrate direct de Stat este supus supravegherii şi dreptului de a fi dirijate prin ordonanţe al Despărţământului Pădurilor. Acest drept priveşte în deosebi reglementarea tăerilor, sortarea lemnului, dirijarea vânzărilor şi a preţurilor.

4. Acelaş drept de supraveghere şi de dirijare are Despărţământul Pădurilor şi asupra întreprinderilor industriale şi comerciale de lemnărie. Dreptul respectiv priveşte în deosebi dirijarea pieţei, fixarea de sarcini şi numirea de comisari pe lângă acele întreprinderi.

5. In serviciul exterior, chestiunile privind pădurile, vânătoarea şi lemnul cad în competinţa despărţămintelor pădurilor de pe lângă oficiile districtuale, cărora le vor fi subordonate şi proectatele oficii forestiere locale.

6. Organizaţiunile existente privind pădurile şi lemnul sunt dizolvate, iar averea lor trecută în favoarea guvernatorului general.

(103).

● **Cheltuielile de mutare în Administraţia forestieră germană.**

Potrivit unei recente dispoziţiuni a Ministerului Pădurilor şi Vânătoarei (3.11.1939), în cazul mutărilor devenite trebuitoare din pricina funcţionarului respectiv, cheltuielile de mutare vor fi suportate de Ad-

ministrație numai în proporție de 60%. Acoperirea lor totală din partea acesteia nu va putea fi aprobată decât în cazuri speciale, bine îndreptățite.

Plata integrală a tuturor cheltuielilor pricinuite de o mutare în interesul serviciului este lucru dela sine înțeles.

Dacă și la noi acest principiu ar fi aplicat cu strictețe atât în teorie, cât și în practică, s'ar face, cu siguranță, mai puțin abuz cu mutările și purtatul oamenilor pe drumuri.

(104).

● **Hibrizii de plop, o mare speranță în Canada.**

In ultimii doi ani, au fost produși peste 2.000 de hibrizi noi de plop de către diferitele stațiuni și institute de cercetări ale Canadei. Scopul urmărit este aflarea de varietăți repede crescătoare și rezistente la boli, pe de-o-parte în vederea producerii de lemn pentru hârtie și apoi pentru facerea de perdele de apărare în preriile din Canada apuseană. In această ultimă privință, au fost produse 1500 de varietăți prin încrucișarea plopului tremurător cu alte felurite varietăți de plop.

(Vezi și cronica externă nr. 95, R. P. 1940, pag. 52/53).

(După Z. f. Wfw., VII, 284). (105)

● **Școală de specialiști în carburanți forestieri la Mans (Franța).**

Urmărește să pregătească elemente capabile de a instala, întreține și conduce vehicule automotoare, care să folosească carburanți forestieri. Apoi, absolvenții ar mai avea rostul și îndatorirea să răspândească mai departe cunoștințele acestea de specialitate. Elevii trebuie să fie trecuți de 18 ani și să aibă permis de conducere. Numărul lor este limitat, fiind preferați absolvenții de școli tehnice superioare sau similare. Cursurile durează 4 săptămâni, încheindu-se cu un examen de absolvire. Taxele abia ating suma de 100 franci, pentru acoperirea, măcar în parte, a cheltuielilor cu aparatele și mașinile de învățătură.

Iată o frumoasă pildă de felul cum știe un popor conștient să-și pregătească elementele trebuitoare pentru războiul timpurilor noastre, care este înainte de toate un război tehnic, de mașini motorizate. Nu ca la noi, unde simpla eliberare a permisului pentru conducere de automobil este prilej de jegmăneală.

(După Z. f. Wfw., VII, 279). (106).

● † **Henri Biolley.**

Un nume îndeobște cunoscut în știința și practica forestieră, fiind legat de așa zisa „metodă experimentală a controlului" din amenajament. După cum se știe, fundamentele teoretice ale acestei metode au fost formulate de silvicultorul francez Gurnaud (1879). La vremea sa și mulți ani în urmă, lucrul a trecut neobservat. Biolley a fost acela care a dat viață, și încă într'o formă strălucită, numitei metode, prin aplicațiunile practice, mai întâi, în pădurile dela Couvet, apoi în întreg ținutul

Val de Travers şi mai multe cantoane ale Elveţiei. Ea a găsit entuziaşti şi în ţări străine, mai ales în Germania învecinată. Rezultatele strălucite ale gospodărirei din Couvet, bazată pe metoda respectivă şi dirijată în deaproape de Biolley, au devenit pentru mulţi silvicultori un fel de Meca forestieră.

Biolley a deţinut deasemenea un loc de frunte în ierarhia forestieră a ţării sale, fiind în ultimii zece ani ai activităţii sale (1917—1927), Şef al serviciului forestier cantonal. S'a ilustrat, apoi, ca un eminent scriitor, deosebindu-se printr'un stil clar, cumpănit şi de o ţinută ştiinţifică fără cusur.

Biolley părăseşte cele lumeşti în ziua de 22 Octombrie 1939, la Couvet, frumosul ţinut al tinereţelor sale, în vârsta patriarhală de 82 de ani, cinstit de prieteni, concetăţeni, camarazi de profesie şi de biserică.

O floare i se cuvine şi din partea silvicultorilor români.

(In parte după Journal f. suisse, 1939, pag. 249/51). (107)

Ilie C. Demetrescu

INFORMAŢIUNI

— In şedinţa sa dela 30 Ianuarie a. c. Consiliul de Administraţie al Soc. Progresul-Silvic a hotărît în unanimitate, ca Societatea să participe la înzestrarea armatei subscriind suma de 50.000 lei.

— Comitetul Secţiei de ştiinţe agricole a Societăţii Române de Ştiinţe, pe anul 1940 a fost constituit astfel: Preşedinte, d-l Prof. E. Apostoleanu; Vice-preşedinţi d-nii prof. M. Drăcea şi prof. I. Voicu; membri în comitet d-nii: prof. D. Contescu, prof. G. Ionescu-Şişeşti, prof. Tr. Săvulescu şi prof. V. N. Stinghe; secretar general d-l C. Sandu-Vile; casier Gr. Eliescu.

— D-l Ing. silvic Hergath Victor dela Ocolul Arpaşul de Jos, a fost transferat la Ocolul silvic Galgău pendinte de Camera agricolă Someş.

— D-l Ing. stag. silv. Defour Bartolomeu a fost transferat după cerere, pe ziua de 15.I.940, la Ocolul silvic Valea Oltului pendinte de Serv. păd. pers. juridice (Mon. Of. 30/940).

— D-l Ing. şef silvic Sârbu Stancu, şeful Ocolului silvic Valea Oltului a fost transferat, pe aceeaşi dată, la Direcţia Comercială a Pădurilor. (Mon. Of. 30/940).

— Prin decizia min. 2219 din 22.I. 940. (Mon. Of. 21/940) s'au făcut următoarele repartizări de serviciu:

D-l Adrian Chiriţă ing. stag. silv. la conducerea ocolului Vaşcău.

D-l Păunescu C. ing. stag. silv. la fabrica Scutaru şi la linia ferată Oneşti-Inţărcătoarea din Direcţia Bacău.

D-l Cerbulenco D. A. ing. stag. silv. la conducerea ocolului Dobreşti (Arad).

D-l Mracek Cornel ing. silvic la conducerea ocolului Beliu (Arad).

D-l Herăşescu Gh. ing. stag. la conducerea ocolului Câmpia-Cetăţii (Mureş), în locul d-lui Ing. silv. Miclea Lepădatu transferat la Direcţia Silvică în Minister.

D-l Popescu I. N. Ing. stag. silv. ca ajutor al centrului de exploatare C. de Argeş.

D-l Greavu V. Alex. Ing. stag. silv. în Centrala Direcţiei Comerciale a Pădurilor (Bir. ridic. în plan).

D-l Balog Desideriu Ing. şef silv. se transferă dela Ocolul Peşteana (Gorj) la Ocolul Ţugureşti (Dolj).

D-l Mihalescu Marcel Ing. şef silvic se transferă din centrala direcţiei Craiova la conducerea Ocolului Peşteana (Gorj).

D-l Teodor Dan Ing. şef silvic se transferă dela Ocolul Sebiş-Moneasa (Arad) la Ocolul Gura-Honţ (Arad), în locul d-lui Ing. şef silvic N. Imbăruş care trece la Ocolul Seviş-Moneasa.

D-l Emil Paly Ing. subinsp. silv. din centrala direcţiei Sebeş la conducerea Ocolului Gotul.

— Numirea Ocolului silvic Avrig s'a schimbat în „Valea Oltului", având sediul în oraşul Sibiu. (Mon. Of. 20/940).

— D-l Ing. şef silv. Dan Teodor se transferă din Dir. Comerc. a Păd. la Serv. păd. pers. juridice, fiind repartizat ca şef al Ocolului silvic Orşova (Severin);

D-l Ing. silv. Popescu Aurel dela Serv. pers. juridice trece la Dir. Comerc. a păd., numindu-se şef al Ocolului Gura-Honţ. (Mon. Of. 20/940).

— D-nii Ingineri silvic Alex. Ivăncianu, O. Kerschnig şi Al. V. Gravu au făcut cerere de a fi primiţi ca membri ai Soc. Progresul-Silvic.

— D-l Ing. şef silvic I. Constantin dela Ocolul Breţcu, a fost transferat la Ocolul Silvic Tg. Secuesc, pendinte de Camera agricolă Trei Scaune.

— D-l Ing. insp. g-ral silv. Andrei Boldescu a fost transferat dela Serv. protecţiei plantelor la Dir. Comercială a pădurilor. (Mon. Of. 33/940).

— D-l P. Roşescu ing. insp. g-l silv. a fost trecut ca referend la Serv. Comercial din Dir. Comerc. a Pădurilor. (Mon. Of. 33/940).

— D-l C. Dragu Ing. subinsp. silvic a fost transferat dela Direcţia Silvică la Dir. Comerc. a pădurilor (Mon. Of. 33/940).

— D-l Ing. şef silv. G. Predescu şeful Ocolului Tg. Secuesc a fost transferat la Serv. silv. judeţean Sf. Gheorghe. (Mon. Of. 33/940).

— D-l Ing. silvic N. Cârstocea a fost transferat din centrul Inspectoratului de regim silvic Bucureşti ca şef al Ocolului Breţcu (Trei Scaune). (Mon. Of. 33/940).

— D-l Nicolae Ioan Ing. insp. silvic a fost transferat din centrala Dir. Comerc. a Păd. la Direcţia Silvică cu atribuţia de inspector de control regional. (Mon. Of. 33/940).

— Se revine asupra deciziei de transferare a d-lui N. D. Chiriacescu Ing. şef silvic, care continuă să conducă Ocolul Niculiţel (Tulcea). (Mon. Of. 33/940).

— D-l Ing. I. Mateescu se transferă în mod provizoriu în Centrala Dir. Comerc. a Pădurilor. (Mon. Of. 40/940):

— Pe data de 1.II.940 s'a făcut următoarea mişcare la Direcţia Comercială a Pădurilor. (Mon. Of. Nr. 40/940:

— D-l Ing. Vasile Lazăr a fost transferat din Centrala C.A.P.S., ca şef al Ocolului silvic Vălenii de Munte.

— D-l Ing. Al. Podaru, dela Ocolul Răchitoasa la Ocolul Băiţa.

— D-l Ing. Şt. Moraru dela Ocolul-Băiţa la Ocolul Răchitoasa.

— D-l Ing. N. Verşescu se menţine la conducerea Ocolului Tazlău.

— D-l Kraft Teodor se transferă în Direcţia generală la biroul construcţiilor de C. F. S., serviciul tehnic.

— D-l Tr. Roşu dela Dir. reg. Arad la Dir. reg. Lugoj, ca inspector de control.

— Prin Decretul Regal Nr. 393 din 1940 următorii ingineri silvici au fost numiţi în Serviciul silvic al Statului, pe ziua de 1 Dec. 1939, în posturi de ingineri stagiari la Serv pădurilor persoanelor juridice: Cristescu I. Mircea, Macedon A. Constantin, Smerecinski Igor, Ştefaniu D. Aurel, Truia A. Simion, Trifănescu C. Atanasie.

EDITURA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

A apărut:

INSTALAŢII DE TRANSPORT
PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE.

Partea I: Căi ferate forestiere.
Partea II: Funiculare.
de Prof. D. A. Sburlan.

304 pag. + IX, 240 fig. 3 planşe şi numeroase tabele.
Preţul este de 160 lei exemplarul broşat şi 190 lei legat în pânză.
Membrii Societăţii au reducere adresându-se direct la Societate.

RECENZII

REVISTE

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 9, 1 *Mai* 1939.

W. Hohenadl:

Einführung in die Bestandsberechung mit Hilfe von zwei Mittelstämmen.

Introducere în calculul volumului arboretului cu ajutorul a doi arbori medii.

Noua metodă de calcul se bazează pe calculul probabilităţilor. Se stabilesc diametrele celor doi arbori medii pornindu-se dela diametrul mediu al întregului arboret inventariat prin adăugirea şi scăderea abaterii probabile.

Cu ajutorul acestui calcul se stabileşte volumul arboretului, creşterii în volum şi creşterea în valoare.

B. J. Zachariew:

Ein bequemes Schnellkeimverfahren zur Prüfung des Samens einiger Nadelhölzer.

O metodă comodă şi rapidă pentru cercetarea seminţelor la câteva specii de răşinoase.

Noua metodă pentru stabilirea puterii de germinaţie a seminţelor constă în a se tăia sămânţa lăsându-se embrionul liber. După ce sămânţa stă astfel pregătită 3—4 zile pusă la germinat se observă embrionul dacă se colorează sau nu, deducându-se după această colorare dacă sămânţa este bună.

Caietul 10, 15 *Mai* 1939.

Prof. Dr. V. Dieterich:

Ertragskundliche und betribswirtschaftliche Grundlagen einer Waldbodenschätzung.

Principiile economice şi rentabiliceşti ale unei estimări a solului forestier.

(Articolul continuă).

Züchtung auf Wüchsigkeit.

Selecţiune bazată pe creşteri.

Pornind dela unele constatări făcute de Rohmeder şi Behrdt privitor la pueţii ce rezultă din seminţe cu bobul de diferite mărimi şi greutăţi, autorul arată că o selecţionare a arborilor de viitor este posibilă dacă luăm drept criteriu puterea de creştere. Adică, din pueţi mari vor rezulta arbori mari. (Sunt unele concluzii anterioare făcute de prof. Fabricius care arătase că chiar din pueţi slabi pot ieşi arbori frumoşi).

Caietul 11, 1 *Iunie* 1939.

Georg Priehäuser:

Bodenfrost, Bodenentwoicklung und Flachwurzeligkeit der Fichte.

Ingheţul pământului, evoluţia lui şi înrădăcinarea superficială a moliftului.

(Articolul continuă).

Prof. Dr. W. Dieterich:

Ertragskundliche und betriebswirtschaftliche Grundlagen einer Waldbodenschätzung.

Principiile economice şi rentabiliceşti ale unei estimări a solului forestier.

In cele ce urmează, autorul caută să arate principiile unei noi estimări a solului forestier, ţinându-se seamă mai mult de particularităţile staţionale ale acestui sol. Este o adoptare a datelor statistice şi o folosire a lor după caracteristicile staţionale.

Caietul 12, 15 *Iunie* 1939.

O. Lidl:

Pilzwachstum, Baumwachstum und Nutzung der Pilze zur Ernährungszwecken.

Creşterea ciupercilor, creşterea arborilor şi folosirea ciupercilor ca aliment.

Punându-se de cercurile conducătoare problema folosirei cât mai mult a ciupercilor pentru hrana populaţiei, autorul se ocupă de înmulţirea pe cale artificială a ciupercilor. Numai câteva ciuperci se pot cultiva artificial, ciuperca de bălegar, trufele, restul ciupercilor, spune autorul, nu se pot înmulţi. Greutăţile ce stau în cale provin din cauza micarizelor la care multe ciuperci dau naştere.

Deocamdată este de dorit sporirea cunoştinţelor despre ciuperci ca să se poată folosi acele ciuperci ce cresc încă dela D-zeu.

Hans Ostwald:

Holzbedarfdeckung und Forsteinrichtung.

Acoperirea consumului de lemn şi amenajarea pădurilor.

In anul 1938 s'a publicat „Directive provizorii pentru executarea lucrărilor de amneajarea pădurilor statului din Prusia.

Autorul face câteva observaţii în legătură cu raportul susţinut care ar trebui să se refere la valori, nu la massa lemnoasă cum se înţelege până acum.

Georg Priehäuser.

Bodenfrost, Bodenentwicklung und Flachwurzeligkeit der Fichte.

Ingheţul pământului, evoluţia lui şi înrădăcinarea superficială a moliftului.

In urma observaţiunilor făcute, autorul stabileşte următoarele:

Ingheţarea pământului nu condiţionează formarea unei rădăcini superficiale la molift, ea fiind determinată numai de starea fizică a solului. In schimb, ingheţul contribuie la o tasare a solului ceeace are drept urmare înrădăcinarea superficială.

Franz Pohl:

Über eine alljährlich blühende Waldkiefer.

Despre un pin ce înfloreşte în fiecare an.

Incă din 1895, Schröter a descris o varietate de pin care fructifică anual. I s'a dat denumirea de Pinus silvestris var. monticola. Autorul descrie un asemenea exemplar găsit de d-sa în Tirolul de Sud.

Caietul 13, 1 *Iulie* 1939.

Dr. habil. E. Rohmeder:

Die Überwindung von Keimhemmungen bei den Samen der Weihmutskiefer, Duglasie und Lärche durch Kaltnassvorbehandlung.

Inlăturarea piedicilor la germinarea seminţelor de Pinus strobus, duglas şi larice prin tratarea cu frig şi umezeală.

La pinul alb prin tratarea în prealabil cu frig şi umezeală s'a obţinut o mai bună germinaţie, ce trece în unele cazuri de 60% faţă de germinarea seminţelor netratate. La duglas diferenţele sunt mai mici. La larice diferenţa este în minus.

Antonin Nemec:
Über die Kompostdüngung der Fichte in Waldbaumschule.

Despre îngrăşarea cu compost a moliftului în pepinieră.

Din cercetări făcute cu compost, autorul ajunge la o importantă concluzie. Pentru molift nu este suficient să i se dea prin îngrăşământ numai azot, fosfor, potasiu şi calciu ci şi substanţe minerale uşor solubile între care în primul rând se află sesquioxidul de aluminiu.

Ing. Iulius Fröhlich:
Zur Eichenfrage in Siebenbürgen Rumänien.

Relativ la problema stejarului în Transilvania.

Odinioară Transilvania a fost acoperită cu păduri de stejar în amestec cu alte foioase.

Azi, stejarul s'a împuţinat în urma exploatărilor rău făcute şi locul lui l'a luat carpenul şi fagul.

Exportul de stejar este în scădere astfel că în curând ţara va duce lipsa lui.

Este necesar să se înceapă o extindere a culturei spre a câştiga locul ce l'a ocupat odată în compunerea pădurilor ardelene.

Caietul 14, 15 *Iulie* 1939.

Bernd Bitter şi *Otto-Friederich Niklas.*
Die Massenvermehrung der Kiefernbuschhornblattwespe Pteronus (Lophyrus) pini L. in Forstamt Trappen (Trappönen), Ostpreussen, 1936-1937.

Inmulţirea în masă a lui Lophyrus pini L. în Ocolul silvic Trappen, Prusia orientală, în 1936—37.

In anul 1936 a avut loc un mare atac al lui Laphyrus în pădurile ocolului Trappen.

In urma cercetărilor făcute s'a stabilit că trebuie să se facă combatere pe o suprafaţă de 170 ha. Combaterea s'a făcut cu Effusan. S'a întrebuinţat 60 kgr la ha. Rezultatele obţinute au fost foarte bune.

Kontos:
Die neue Forstpolitik Griechenlands.

Noua politică forestieră a Greciei.

(Articolul continuă).

Caietul 15, 1 *August* 1939.

Dr. Max Woelfle:
Windverhältnisse im Walde.

Influenţa vântului asupra pădurii.

In unele articole anterioare, autorul s'a ocupat de influenţa lizierii pădurii asupra direcţiei vântului. In acest articol se dau rezultatele observaţiunilor asupra vitezii vântului.

Aproape de marginea pădurei viteza vântului scade. Ca viteza să fie cât mai mult micşorată, trebuie ca marginea pădurei să fie cât mai închisă, mai deasă. De aici necesitatea plantării de specii de umbră.

Dr. phil. Edgar Krausen:
Studien zur Forstgeschichte geistliche Grundherrschaften in Südostbayern.

Studii asupra istoriei pădurilor domeniilor mânăstireşti din Sud estul Bavariei.

(Articolul continuă).

Kontos:

Die neue Forstpolitik Griechenlands.

Noua politică forestieră a Greciei.

Iată etapele mai principale ale legiferării forestiere în Grecia. La 1882 primul cod silvic, copiat după cel france, 1893, al doilea cod.

Dela 1937 autorul este director al serviciului silvic. D-sa s'a îngrijit să facă o lege de reglementare a păşunatului în pădure, o alta de împădurire a văilor torenţiale.

Ant. V. Răd.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 1/1940.

E. A. (Londre):

Le chêne-liège (3 pag.).

Stejarul de plută.

Se dau câteva date privind zona de răspândire a acestei specii, suprafeţele pe care le ocupă în diferitele ţări, producţia anuală şi producţia la ha. Apoi, unele referinţe privind modul de recoltare şi folosire a plutei.

H. Badoux:

Les conditions forestières de la Finlande.

Condiţiile forestiere ale Finlandei. (6 pag.).

Agresiunea rusă asupra Finlandei, prilejueşte autorului articolului, ca după o introducere în care se arată simpatia pentru această mică ţară şi se condamnă gestul agresorului, — să dea câteva date privind condiţiunile forestiere ale Finlandei. Ea are un mare procent de pădure: 73,5% din suprafaţa totală. Proprietatea privată deţine 50%, statul 40%. Speciile: pinul silvestru, molidul, mesteacănul, plopul tremurător, aninul negru şi alb; ultimile trei joacă un rol secundar, în timp ce primul este cea mai de seamă.

Se dau apoi date asupra comerţului exterior, învăţământului silvic şi asupra experimentării forestiere.

E. Hess:

Le taux de boisement de la Suisse.

Procentul de împădurire al Elveţiei (8 pag.).

Procentul de împădurire al celor 3 mari regiuni naturale ale Elveţiei este: Jura 34%, platoul şi Prealpii 22% şi Alpii Inalţi 18%. Pentru o ţară cu caracter muntos, Elveţia poate fi socotită puţin împădurită. Se cere mărirea procentului.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Caietul 12, Dec. 1939.

I. *Studii.*

C. Wagenknecht:

Untersuchungen über den Spiegelrindenanteil verschiedener Kiefernrassen im Zusammenhang mit der Ästigkeit.

Cercetări asupra proporţiei de ritidom la diferite rase de pin în legătură cu cantitatea de crăci.

In ocolul silvic Chorin se află o serie de pieţe de experienţă cuprinzând pin de diferite provenienţe: din Schottland, Franţa, Prusia Orientală, Belgia, Pfalz, Balten şi Mark, în vârstă de 31 ani. Autorul studiază legătura ce există între proporţia de ritidom pe de o parte şi diametru, cantitatea de crăci, provenienţă de altă parte. Concluziile principale la cari ajunge sunt următoarele:

1. Proporţia de ritidom este diferită dela rasă la rasă, şi anume este mai mare la rasele de Nord şi Răsărit.

2. Înălțimea până la care se ridică ritidomul crește la toate rasele cu diametrul arborelui.

3. Există o strânsă legătură între cantitatea de crăci, proporția de ritidom și diametru. Un arbore are cu atât mai mult ritidom și cu atât mai multe crăci cu cât este mai gros.

4. Creșterea activă a arborilor este însoțită și de formarea unui strat mai gros de coajă.

Karl Vogt:

Der Kiefernknospentriebwickler Evetria buoliana.

Despre insecta Evetria buoliana.

Prof. Dr. Dr. h. c. Alfred Dengler: Zu Lemmel's Kritik an meiner Stellung zum Danerwaldgedanken.

Răspuns la critica lui Lemmel față de atitudinea luată de mine în legătură cu pădurea naturală (Dauerwald).

II. *Comunicări.*

Prof. Freckmann:

Ist die Süsslupine auch in der Forst verwendbar?

Se poate întrebuința Lupinus luteus și în silvicultură?

Se recomandă cultivarea acestei plante pentru fixarea nisipurilor înainte de împădurirea lor.

III. *Recenzii.*

Prof. Dr. Hans Lemmel: Die Organismusidee in Möllers Dauerwaldgedanken. [Ideea de organism în pădurea naturală a lui Möller]. Editura Julius Springer. Berlin 1939. Prețul 6,90 RM.

Recenzent *Dr. Reinhard Strecker.*

Brandt-Eiserhardt: Fährten-und Spurenkunde. [Cunoștințe despre semnele și urmele vânatului]. Ediția a 6-a, 173 pag., 110 fig. după desene de Karl Wagner. Berlin: P. Parey, 1939. Prețul leg. 4,80 RM.

Recenzent *Olberg.*

G. T. T.

Domnii membri ai Societății „Progresul Silvic" sunt rugați cu insistență a se pune la curent cu plata cotizațiilor și abonamentului la revistă.

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

(Ciclul VII)

I. Ing. Ilie C. Demetrescu: Sporirea producţiunii lemnoase.

— Sensul şi limitele sale —

(14.II.1940).

Faţă de unele considerări unilaterale ale chestiunilor de ordin tehnic; faţă de spiritul de imputare ce se manifestă pentru stările din producţiunea noastră forestieră; faţă de credinţa într'o putinţă de creştere foarte mare a producţiunii noastre lemnoase; conferenţiarul îşi propune să aşeze problema aceasta a sporirii producţiunii lemnoase într'o foarte largă perspectivă teoretică.

Producţiunea, în general, are două feţe distincte: una economică şi alta tehnică. Cea economică constituie temeiul, ţelul producţiunii; cea tehnică priveşte mijloacele materiale şi energetica, cu ajutorul cărora gândul, socoteala producătorului îşi găsesc îndeplinire într'o formă mai mult sau mai puţin desăvârşită.

Stadiul producţiunii lemnoase, sub raportul cantităţii, calităţii şi accesibilităţii sale, dintr'o gospodărie forestieră şi — prin generalizare — dintr'o economie forestieră oarecare, reprezintă rezultanta normală a acţiunii a trei grupe de factori principali: ştiinţă, voinţă şi putinţă. De aceşti factori dispune, în primul rând, proprietarul de pădure, respectiv totalitatea proprietarilor de păduri dintr'o regiune sau ţară dată, iar în al doilea rând, Statul, ca factor politic. Fiecare din aceste grupe conţin o mulţime de factori de ordine descrescândă. Astfel, grupa conţine: factori staţionali naturali (sol, climă); factori subiectivi: capacitatea financiară a proprietarului şi a Statului, etc.

Stadiul unei producţiuni lemnoase este condiţionat, în primul rând, de unul dintre feluriţii factori de producţiune aflat în stare minimală, care poate fi denumit factorul piedică.

O modificare a stadiului producţiunii, în speţă, o sporire a acesteia, nu poate avea loc decât prin modificarea acţiunii factorilor amintiţi, în speţă, prin intensificarea acţiunii factorului piedică sau minimal.

Atunci când modificarea acestui factor nu mai stă în putinţa producătorului sau a Statului, se pune o limită sporirii producţiunii lemnoase. Uneori, limita aceasta este categorică, cum este cazul opoziţiei factorilor staţionali naturali (de pildă, ţinuturile de stepă faţă de cul-

tura forestieră, în generală, etc.). Alteori, limita respectivă este mai puţin vizibilă: consideraţiuni de rentabilitate, etc. Numai atunci o sporire a producţiunii lemnoase este admisibilă, chiar dacă e cu putinţă sub raportul tehnic, dacă prin aceasta rentabilitatea capitalurilor investite se măreşte sau rămâne, cel puţin, neschimbată, ori dacă se realizează avantagii de altă natură.

At. H.

II. Tr. Heroiu: Probleme noui în munca forestieră.

(21.II.1940).

Sub influenţa curentului pentru studiul metodic al muncii în industrie, iniţiat înainte de războiul mondial din 1914, de inginerul american Taylor, s'a început în Germania, în anul 1926, o mişcare pentru ştiinţa muncii în pădure, al cărui promotor este actualul profesor H. H. Hilf, dela Facultatea forestieră din Eberswalde-Germania.

In anul 1927, s'a înfiinţat o societate pentru promovarea muncii forestiere germane, formată din proprietari de pădure, fabricanţi de unelte forestiere, ingineri-funcţionari silvici, care la rându-i a dat naştere unui Institut pentru ştiinţa muncii forestiere.

La noi, ca şi în alte părţi, această nouă mişcare urmează să se ocupe cu:

1) Studiul timpului şi al mişcărilor fiecărei operaţii în pădure pentru a determina:

a) timpul normal pentru executarea oricărei operaţiuni în raport cu lucrătorul, unealta, specia şi mediul.

b) modul sau procedeul de lucru care conţine numai mişcările necesare, eliminându-se orice pierderi inutile de timp şi energie.

c) fişa sau instrucţiunile de lucru, la îndemâna lucrătorului sau celor cari conduc lucrările în pădure.

2) Standardizarea uneltelor, pentru a se determina care este cea mai bună unealtă pentru fiecare categorie de lucru, sub condiţiunile de: formă, greutate, material întrebuinţat, dimensiuni, ascuţişuri, etc.

Problema uneltelor de calitate (standard) ridică pe aceea a întreţinerii lor pentru a fi permanent în bună stare de funcţionare. Determinarea unor truse de scule pentru întreţinere şi examenul uneltelor înainte de începerea lucrului se impun ca măsuri foarte importante de ordin practic.

3) Tariful de muncă, pentru a se stabili pe cale de măsurători obiective, plata muncitorului pe unitate de produs sau pe zi, dedus din raportul între producţia normală de muncă şi costul pe zi al vieţii.

4) Instruirea lucrătorilor, pentru a se ajunge la un nivel mai ridicat de viaţă al lucrătorilor sub raport intelectual, moral, naţional şi social (astăzi există în Germania 22 lagăre de instrucţiune).

Această instruire va avea de efect ridicarea lucrătorului de pădure la rangul de meseriaş, urmând a face pentru aceasta şcoală, aşa cum este azi în Germania, şi să treacă prin etapele cunoscute de meseriaş: ucenic, calfă, maestru.

5) Civilizarea şantierului silvic, care este o consecinţă firească a ridicării nivelului muncii şi muncitorului.

Intr'un astfel de şantier vom avea în viitor un tablou în care:

— va exista ordine în tot materialul produs şi în locul pe unde a trecut un lucrător şi o unealtă de pădure;

— se va găsi un adăpost în care lucrătorul să poată avea omeneşte condiţiuni de hrană, odihnă şi higiena corpului;

— se va vedea atenţia pentru ordinea uneltelor şi întreţinerea lor;

— se va găsi o colecţie de instrucţiuni de lucru pentru toate operaţiile de muncă în pădure;

— se va dispune imediat, în caz de accidente, de o trusă medicală pentru prim ajutor;

— iar pentru ocuparea într'un mod civilizat a timpului de repaus sau a timpului când nu se poate lucra, se va putea găsi o colecţie de cântece de pădure, şi în sfârşit

— pentru cazurile unde avem centre aglomerate de muncitori, se vor putea găsi toate semnele civilizaţiei: baie, dispensar, bibliotecă, teatru, cinema, radio, terenuri de sport, cantine de aprovizionare, etc.

6) Conferenţiarul arată care este poziţia juridică după legile astăzi în vigoare, ajungând la concluzia că nu sunt texte bine definite pentru lucrătorul de pădure, datorit poziţiei lui sociale, deşi este supus dispoziţiunilor de „asigurare obligatorie".

Deasemenea conferenţiarul mai ridică o problemă, care covârşeşte pe toate cele enumerate: consolidarea ideologică a muncii. Toate îmbunătăţirile arătate îşi vor găsi satisfacţie numai după ce lumea conducătoare a destinelor forestiere şi cu deosebire inginerimea silvică se va ridica la un nivel superior de înţelegere a muncitorului, astăzi istovit de muncă grea, neutilat, subnutrit, copleşit de nevoi şi neîncadrat într'o comuniune conştientă de muncă forestieră naţională.

Toate măsurile de ameliorare a condiţiunilor lucrătorului nu vor putea ieşi din creer sau din texte reci de legi, ci din inimă caldă, avântată şi plină de sentimentul iubirii de oameni, cu deosebire al iubirii muncitorului mizer şi desconsiderat.

Se menţionează realizările lăudabile ale C.A.P.S.-ului, la Curtea de Argeş şi Vişeu şi se arată ceea ce ar putea să facă fiecare din instituţiile forestiere pentru o mai simţitoare acţiune în chestiunea muncii şi muncitorului de pădure.

In centrul acestei mişcări trebuie să stea, din punctul de vedere al laturii ştiinţifice I.C.E.F.-ul, iar din punctul de vedere al realizărilor practice, C.A.P.S.-ul. Ambele vor trebui să fie promotoare ale acestei noui mişcări cu ţinta finală: lucrătorul de pădure să devină un lucrător calificat, cu şcoală, adică un meseriaş şi un cetăţean demn al ţării sale, pe umerii căruia să se înalţe prosperă, o economie silvică românească.

Conferinţa a fost ilustrată cu proiecţiuni.

La urmă au luat cuvântul D-nii Prof. M. Drăcea şi Ing. C. Dragu.

At. H.

ŞEDINŢELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE

PROCES VERBAL No. 19.

Şedinţa de Luni 11 Decembrie 1939.

Membri prezenţi Domnii: Al. Butoi; C. M. Bunescu; N. N. Caragea; M. Drăcea; I. C. Demetrescu; M. P. Florescu; C. P. Georgescu; At. Haralamb; Tr. Heroiu; Andrei Ionescu; Horia Lazăr; Gh. Lutescu; G. Minescu; Năstăsescu; V. N. Priboianu; M. Rădulescu; D. Sburlan; V. N. Stinghe.

Şedinţa se deschide la orele 19,45 sub preşedinţia Domnului Prof. M. D. Drăcea, preşedintele Societăţii, având la ordinea de zi:

1) Virimente de fonduri bugetare.
2) Decernarea premiului V. A. Golescu.
3) Comunicări.
4) Admiteri de noui membri.
5) Diverse. — Administrative.

Consiliul ratifică lucrările Comitetului de Direcţie înscrise în procesele verbale din 7 Septembrie, 3 Noembrie, 17 Noembrie şi 11 Decembrie 1939.

Consiliul aprobă procesele verbale ale Consiliului de Administraţie Nr. 16, 17, 18 din 7 Septembrie, 27 Septembrie şi 17 Octombrie 1939.

Se intră în *ordinea de zi.*

Decernarea premiului V. A. Golescu. Ascultând raportul întocmit de Comisia de Editură a Societăţii, Consiliul hotărăşte să decerne premiul Vasile A. Golescu de 5000 lei autorului unicei lucrări prezentate şi intitulată: „Vegetaţia lemnoasă în munţii Bucegi" şi având ca motto: „Bucegi". Lucrarea întruneşte condiţiunile stabilite prin regulamentul de instituirea premiului. Deschizându-se plicul în care era cuprins numele autorului, constată că premiul se acordă D-lui Ing. silvic Alex. Beldie, care a absolvit de curând Facultatea noastră de Silvicultură.

Consiliul mai hotărăşte, în principiu, să contribue la tipărirea lucrării premiate.

*

Consiliul ia act cu mulţumiri de donaţia făcută de Soc. Coop. Negovanul pentru construcţia Sanatoriului dela Amara.

Ia deasemenea act de refuzul Soc. Regna de a contribui cu o sumă pentru acelaş sanatoriu. Se va informa Soc. Regna că personalul silvic inferior ce-i aparţine are porţile deschise la sanatoriul dela Amara pentru căutarea sănătăţii pe care şi-o ruinează pentru apărarea pădurilor.

Aprobă referatul Nr. 798/939 privind încurajarea celor cari au contribuit prin scrisul lor la popularizarea cunoştinţelor de silvicultură. Se acordă în acest scop suma de lei 30.000 care urmează să se distribue potrivit tabloului stabilit şi citit în Consiliu. Cu acest prilej, D-l Preşedinte mulţumeşte Consiliului pentrucă împărtăşeşte şi susţine ideia de propagandă.

Aprobă a se acorda de sărbătorile Crăciunului întregului personal al Societăţii (inclusiv paznicii dela vile) o gratificaţie reprezentând jumătate din salariu (jl. 818/939).

Pentru serviciile aduse Societăţii aprobă un ajutor de sărbători, de 2800 lei persoanelor trecute în referatul dela jl. 801.

Pe baza referatului dela jl. 819/939, pentru înzestrarea Conferinţei de Silvicultură dela Facultatea de Agronomie din Bucureşti se aprobă a se acorda de Societate suma de 5000 lei, publicaţiile apărute în editura Societăţii şi câte 100 exemplare din lucrările D-lui Sburlan (Arborii şi pădurile noastre), M. Drăcea (Grija de pădurile ţării, Consideraţii asupra domeniului forestier al României, La Semicentenarul Societăţii Progresul Silvic).

Aprobă mărirea subvenţiei C.A.P.I.R. dela 13.000 lei la 18.000 lei.

Faţă de cele cuprinse în referatul dela jl 796/939 al D-lui Ing. Ghica, Consiliul hotărăşte să se facă recurs.

Aprobă a primi ca membri ai Societăţii pe următorii ingineri silvici: Müller Fr.; Nicolae Imbăruş; Adalbert Spanyol; Lucian Săndulescu; Ion M. Calciu; Secărescu G. Teodor; Mracec Corneliu; Anibal Gh. Ştefănescu; Ştefan Hoffmann; Mih. C. Preda.

Consiliul autoriză pe D-l Preşedinte M. Drăcea să ia contact cu conducerea Soc. Naţionale de Agricultură pentru a lua relaţii privitoare la conferinţele ce urmează să se ţină în cadrul acelei Societăţi.

Cererea Soc. Salvamar (jl 821/939) nu poate fi aprobată întrucât în bugetul Societăţii pe 1939 nu există fonduri pentru asemenea scopuri.

Nu se aprobă cererea ziarului Curierul Silvic (jl. 794/939) de a i se acorda o subvenţie, din lipsă de fonduri.

Nu se aprobă cererea de ajutor a conductorului silvic Iosif Santo din lipsă de fonduri (jl 769/939).

Se hotărăşte a se publica calendarul silvic pe 1940 în aceleaş condiţiuni ca şi în anii precedenţi, dacă se poate executa în timp util.

*

Ascultând expunerea D-lui casier al Societăţii, M. Rădulescu, privitoare la situaţia încasărilor şi plăţilor pe anul în curs şi asupra lucrărilor şi cheltuielilor dela sanatoriul Amara, Consiliul constată că la chetuieli s'a plătit în plus la următoarele articole: Impozite 49.824; mobilier 710; reparaţii vila Sylva 4414; chelt. de ad-ţie vila Sylva 16270; îmbunătăţiri imobil Buc. 135; îmbunătăţiri vila Sylva 5404; sanatoriu Amara 760.820; In total 837.577. Consiliul hotărăşte să se facă un viriment de 837.577 lei aşa cum prevede referatul jl 816/939, luându-se dela următoarele articole bugetare unde s'a cheltuit mai puţin decât s'a prevăzut: 10.000 Muzee silvice; 45.000 Asoc. Vânătoare; 20.000 Subvenţii presă forestieră; 10.000 ajutoare; 50.000 Revista Pădurilor; 80.000 Adu-

narea Generală; 50.000 premii pentru lucrări; 5000 ajutoare studii; 90.000 propagandă forestieră; 150.000 editură; 10.000 reparaţii imobil Buc.; 80.000 mobilier vila Sylva; 10.000 cheltueli neprevăzute; 227.577 instalaţii vila Sylva.

Deasemenea, Consiliul aprobă referatul D-lui casier (jl. 817/939) de a se deschide un credit de 300.000 lei la C.E.A.C.S., urmând ca suma ce eventual s'ar cheltui din acest credit în 1939 să se prevadă şi să se acopere în bugetul pe 1940.

*

Comunicări. D-l Preşedinte M. Drăcea informează Consiliul asupra a trei proecte de lege ce sunt în studiul guvernului: breslele, statutul funcţionarilor publici şi armonizarea salariilor. Asupra acestor chestiuni se dau relaţii şi de D-l Andrei Ionescu.

Preşedinte,
M. DRĂCEA

Secretar General,
(ss) *I. Zeicu*

PROCES VERBAL No. 1.

Şedinţa de Joi 18 Ianuarie 1940, orele 21.

Membri prezenţi Domnii: Al. Butoi; C. M. Bunescu; C. Chiriţă; M. Drăcea; I. C. Demetrescu; M. P. Florescu; C. P. Georgescu; D. Grozescu; At. Haralamb; Andrei Ionescu; George Minescu; At. Nedelcovici; V. N. Priboianu; M. Rădulescu; St. Rodoteatu; V. Sabău; D. Sburlan; Eug. Vâlceanu şi Ioan Zeicu.

Şedinţa se deschide la orele 21, sub preşedinţia D-lui Prof. M. M. Drăcea, preşedintele Societăţii, având următoarea ordine de zi:

1. Constituirea biroului Societăţii pentru anul bugetar 1940.

Se ratifică procesul verbal No. 19 din 11 Decembrie 1939 al Consiliului de administraţie.

D-l Preşedinte M. Drăcea deschizând şedinţa — prima din anul 1940 — salută Consiliul urându-i spor în activitatea ce are să desfăşoare în anul în curs.

Arată că, potrivit statutelor, anul trecut au ieşit din Consiliu d-nii Ing. G. Luţescu, Tr. Heroiu, N. Caragea şi C. Emanoil, şi ţine să le mulţumească pentru munca depusă de fiecare în interesul Corpului şi al Societăţii. In locul d-lor au fost aleşi, pe o perioadă de 4 ani, d-nii: I. Zeicu, St. Rodoteatu, C. Chiriţă şi V. Sabău cărora le urează bun venit în Consiliu, nădăjduind că munca ce vor depune va fi din cele mai rodnice.

Informează apoi Consiliul că la telegramele de felicitări trimise de Societate cu prilejul anului nou, s'au primit răspunsuri din partea: M. S. Regelui Carol II, şi a d-lor: G. Ionescu-Sişeşti, ministrul Agriculturii şi Domeniilor, T. Cudalbu, fost Min. şi Adm. al Casei Pădurilor, Prof. N. Iorga, Consilier regal. C. Argetoianu, consilier regal, Prof. Simion Mehedinţi, I. Mihalache, C. Garoflid şi Prof. M. Şerban. Subsecretar de Stat la Domenii.

La ordinea de zi fiind alegerea biroului pe anul 1940, procedându-se la vot, au fost aleşi:

Vice preşedinţi: Prof. V. N. Stinghe şi C. Alimănişteanu.

Secretar General: I. Zeicu.

Secretari: Al. Butoi şi At. Haralamb.

Casier: Marin Rădulescu.

După ce Consiliul ia act cu satisfacţie de subvenţia de 10.000 lei acordată Societăţii de Cooperativa forestieră „Munţii Argeşului“ dela Curtea de Argeş, pentru construcţia sanatoriului dela Amara, şedinţa se ridică la orele 22,30.

Preşedinte,

M. DRĂCEA.

Secretar general

(ss) *I. Zeicu*

PROCES-VERBAL No. 2.

din 30 Ianuarie 1940.

Membri prezenţi Domnii: Butoi Al., Chiriţă C., Drăcea M., Haralamb At., Lazăr H., Rădulescu M., Rodoteatu St., Sburlan D., Zeicu Ioan.

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia Domnului Prof. M. Drăcea, preşedinte.

La ordinea de zi:

1. Numirea comisiunilor şi delegaţiilor pe 1940.
2. Participarea Societăţii la Inzestrarea Ţării.
3. Diverse. — Administrative.
4. Comunicări.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, D-l Preşedinte M. Drăcea aduce la cunoştinţa Consiliului scrisoarea de mulţumire adresată Societăţii de D-l T. Cudalbu, fost Administrator al Casei Pădurilor şi fost Ministru, ca răspuns la felicitările ce i-au fost adresate cu prilejul anului nou.

Se aprobă procesul-verbal No. 1 din 18 Ianuarie 1940 al Consiliului de Administraţie şi se ratifică procesul-verbal din 25 Ianuarie 1940 al Comitetului de Direcţie.

A) COMPUNEREA COMISIUNILOR PE ANUL 1940.

1) Comisiunea Govora: D-nii C. P. Georgescu, Dem. Grozescu, Ilie C. Demetrescu, C. Emanoil şi N. Caragea.

2) Comisiunea Techirghiol: D-nii, Al. Butoi, At. Haralamb, şi D-l Director al Direcţiei Silvice Constanţa.

3) Comisiunea Amara: D-nii, Marin Rădulescu, Al. Butoi, C. Emanoil şi şeful Ocolului silvic Slobozia.

4) Comisiunea Capir: D-nii, M. Drăcea (supleant C. M. Bunescu), G. Năstăsescu (s. G. Minescu), D. Grozescu (s. Ilie Demetrescu), M. P. Florescu (s. V. N. Priboianu), C. H. Lazăr (s. I. Zeicu).

5) Cămin: D-l Ing. At. Haralamb.

B) COMITETUL DE REDACȚIE AL REVISTEI PADURILOR.

Redactor șef D-l Prof. V. N. Stinghe (ales de adunarea generală); Membri în Comitetul de Redacție D-nii: P. Ioan, D. A. Sburlan, Ilie C. Demetrescu, N. Ghelmeziu.

Art. 5 Alin. f. din statute, prevăzând o eventuală împrospătare a unui membru din Comitet, trăgându-se la sorți a ieșit D-l N. Ghelmeziu. Consiliul realege în Comitet pe D-l N. Ghelmeziu.

C) CONSTITUIREA SECȚIILOR.

1) Secțiunea I-a. Social-Culturală: Preș. Gh. Năstăsescu, Secretar C. Chiriță, membri: M. Drăcea, V. N. Stinghe, M. Rădulescu, G. Vâlceanu, At. Haralamb.

2) Secțiunea II-a, profesională: Președinte: Dem. Grozescu, Secretar D. A. Sburlan, Membri: At. Nedelcovici, Andrei Ionescu, St. Rodoteatu, C. Bunescu, Al. Butoi, N. Priboianu.

3) Secțiunea III-a Economico-Administrativă. Președinte: H. Lazăr, Secretar Ilie Demetrescu, Membri: C. Alimanișteanu, C. P. Georgescu, I. Zeicu, M. P. Florescu, Mircea Manoilescu, G. Minescu, V. Sabău.

D) DIFERITE DELEGAȚII.

1) Se menține delegația D-lui E. Vâlceanu de a întocmi regulamentul conducerii desbaterilor Adunării Generale a Societății.

2) Se menține delegația dată D-lui Tr. Heroiu de a întocmi regulamentul pentru eliminarea membrilor destituiți din funcțiile publice.

3) Se menține delegația dată D-lui C. Emanoil de a întocmi regulamentul de funcționarea Căminelor și Vilelor. Se adaugă și D-l Al. Butoi.

4) Se menține delegația dată D-lui N. Caragea de a întocmi regulamentul pentru aplicarea statutelor.

5) Se deleagă D-l St. Rodoteatu de a studia intervenția D-lui Dem. Drâmbă în chestiunea pensionării Inginerilor Consilieri Silvici și a Inspectorilor Generali Silvici.

6) Se deleagă D-l Ing. I. Zeicu de a întocmi regulamentul pentru funcționarea cercurilor regionale.

7) Se menține delegația dată D-lui Ing. Andrei Ionescu de a întocmi:

a) Regulamentul pentru apărarea intereselor individuale ale inginerilor silvici:

b) Regulamentul pentru instituirea unui juriu de onoare, în vederea aplanării conflictelor dintre membrii Societății.

II. — Consiliul de Administrație ținând seama de nevoile de înarmare a Țării, hotărăște în unanimitate să subscrie 50.000 (cincizeci mii) lei la bonurile de înzestrare.

III. — Diverse. Se ia în discuție memoriul înaintat de D-l Inginer Conrad Sigmund din serviciul pădurilor orașului Sighișoara, referitor la

salarizarea sa. Problema urmează să se discute în continuare după ce se vor cere anumite referinţe D-lui Inginer Sigmund.

Au luat cuvântul în legătură cu problema ridicată D-nii: M. Drăcea, I. Zeicu, C. H. Lazăr, Dem. Sburlan.

Şedinţa se ridică la orele 23,30.

Preşedinte,

M. DRĂCEA.

Secretar general

(ss) *I. Zeicu*

S U B S C R I E Ţ I

BONURI PENTRU ÎNZESTRAREA ŢĂRII.

P U B L I C A Ţ I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

D E C I Z I U N E

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

D E C I D E M:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii V a m a, judeţul Câmpulung, proprietatea Comunei Vama, în suprafaţă de 400 ha. 9200 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii P i e t r o a s a, judeţul Trei-Scaune, proprietatea Iacob Landes, în suprafaţă de 165 ha. 5000 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 60 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii O b i l e a s c a, judeţul Ilfov, proprietatea C. B. Brâncoveanu, în suprafaţă de 26 ha. 1000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii T u r b u t a, judeţul Sălaj, proprietatea Composesoratului Turbuta, în suprafaţă de 16 ha. 1100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 19 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 1173/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii L e m n u l M o r i i, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Sântandrei, în suprafaţă de 103 ha. 1500 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii M i t e l b e s, judeţul Alba, proprietatea comunei Ohaba, judeţul Târnava Mică, în suprafaţă de 83 ha. 9423 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 19 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 1174/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Cernica-Căldăraru, judeţul Ilfov, proprietatea Statului, dată în folosinţa Sf. Mânăstiri Cernica, în suprafaţă de 575 ha. 8700 mp., tratată în o serie de codru grădinărit cu exploatabilitate fiziologică şi una serie de crâng simplu cu revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

---

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Berechiu, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Berechiu, în suprafaţă de 46 ha. 6100 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Urlăţeanca, judeţul Prahova, proprietatea Filofteia I. G. Cristescu, în suprafaţă de 13 ha. 6800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

Dată astăzi 19 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 1175/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Cărăsău, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Cărăsău, în suprafaţă de 214 ha. 5800 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 30 Ianuarie 1940 în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 207/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Răcăciuni Lunca Mare, judeţul Bacău, proprietatea Leon Furnarachi, în suprafaţă de 191 ha. 7900 mp. Tratată în 2 serii de crâng cu revoluţia 25 şi 3 ani. Revizuirea după 20 ani pentru Seria I şi în anul 1949 pentru Zăvoiu.

b) Amenajamentul pădurii Claniţa, judeţul Teleorman, proprietatea Moşt. Maria Emil Petrescu, în suprafaţă de 126 ha. 8900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani. Pentru orice exploatare Administratorul Sechestru va cere anual şi aprobarea Tribunalului.

Dată astăzi 6 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 2625/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Copăceşti-Urecheşti, judeţul Putna, proprietatea Elena Em. Lahovary, în suprafaţă de 1247 ha. 3700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 30 ani.

b) Amenajamenul pădurii Fundul Elanului, judeţul Fălciu, proprietatea Moştenitorilor Mihail I. Romila, în suprafaţă de 69 ha. 9200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Pojorâta, judeţul Muscel, proprietatea Paulina Apostolescu, în suprafaţă de 49 ha. 8900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani. Porţiunea în litigiu nu se va putea exploata decât după rezolvarea litigiului.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Verejeni, judeţul Soroca, proprietatea Ilarion Verdeş, în suprafaţă de 30 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 14 ani. Revizuirea după 14 ani.

Dată astăzi 8 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 2947/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Bozieni Balş, judeţul Roman, proprietatea D. şi E. Ghica, în suprafaţă de 161 ha. 6000 mp., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia 30 şi 3 ani. Revizuirea după 20 ani pentru S. I şi 9 ani pentru Seria II-a.

b) Amenajamentul pădurei Zăvoiul Tantava, judeţul Ilfov, proprietatea Maria N. N. Săveanu, în suprafaţă de 72 ha. 518 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajomentul zăvoaelor Ghineşti-Găiseni, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile, în suprafaţă de 65 ha. 2700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Chiraleu, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Chiraleu, în suprafaţă de 26 ha. 1100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Cerişte, judeţul Someş, proprietatea Mauriciu Ştefan, ş. a., în suprafaţă de 14 ha. 8400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 2998/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Lunca de Jos, judeţul Ciuc, proprietatea Comunei Lunca de Jos, în suprafaţă de 1491 ha. 7300 mp. Tratată în două serii de codru cu tăieri rase. Revoluţia 90 ani. Revizuirea după 10 ani. Porţiunea în litigiu se va putea exploata numai după tranşarea litigiului.

b) Amenajamentul pădurii Coasta Pietrii, judeţul Turda, proprietatea Composesoratului din Litenii de Sus, în suprafaţă de 67 ha. 7319 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 2128/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Rontău, proprietatea Comunei Rontău, în suprafaţă de 138 ha. 400 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 40 ani pentru elementul crâng şi 80 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Valea Popii ş. a., judeţul Năsăud, proprietatea comunei Domneşti, în suprafaţă de 94 ha. 8200 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei Zăvoiul Potlogi Cărpeniş, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Ivona N. D. Ghica Comăneşti, în suprafaţă de 62 ha. 700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

d) Amenajamentul pădurii Grind, judeţul Turda, proprietarul Fermei Statului Ceanu Grind, în suprafaţă de 40 ha. 9250 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani pentru seria I şi 10 ani pentru seria II-a. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Dumbrava Chicera, ş. a., judeţul

Someş, proprietatea comunei Igriţa, în suprafaţă de 39 ha. 4700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurei Via Verde, judeţul Tecuci, proprietatea Iancu M. Ilie, în suprafaţă de 17 ha. 9100 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii Coasta Şanţului, judeţul Hunedoara, proprietatea Bisericei Ortodoxe române din Teiu, în suprafaţă de 11 ha. 2900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 3129/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Panca, judeţul Storojineţ, proprietatea Olga Lavaulx Vrecourt, în suprafaţă de 632 ha. 8900 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 90 ani. Revizuirea dujă 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Zăbrani-Belotinţi, judeţul Timiş Torontal, proprietatea Cooperativei Plugarul, în suprafaţă de 32 ha. 6000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 3131/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Maţcani Floreşti Prisaca, judeţul Tecuci, proprietatea Aurel Vidraşcu, în suprafaţă de 376 ha. 5262 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 100 ani şi o serie de crâng simplu cu revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Hilişeni Gafencu, judeţul Dorohoi, proprietatea I. şi V. Niculescu, în suprafaţă de 55 ha. 8200 mp. Regim şi tratament crjng cu rezerve. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Hilişeu Gafencu, judeţul Dorohoi, proprietatea N. şi Eugenia Niculescu, în suprafaţă de 30 ha. 9300 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 3133/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Ţiclău, judeţul Someş, proprietatea Composesoratului Ţiclău, în suprafaţă de 199 ha. 8700 mp. Regim şi tratament crâng simplu cu revoluţia 40 ani pentru Seria I-a şi Codru grădinărit cu termenul exploatabilităţii 80 ani pentru Seria II-a. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Fundul Râpelor, judeţul Someş, proprietatea Composesoratului Gostila, în suprafaţă de 147 ha. 6700 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Priboiu, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Ion Gh. Andreescu, în suprafaţă de 4 ha. 8810 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Corbu, judeţul Ro-

manaţi, proprietatea V. Păunescu, în suprafaţă de 3 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Slătioara, judeţul Romanaţi, proprietatea Radu Criveanu, în suprafaţă de 2 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Sabarlaua, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Grigore A. Blean ş. a., în suprafaţă de 2 ha. 300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurei Bobeşti, judeţul Gorj, proprietatea Alex. Buse, în suprafaţă de 1 ha. 9140 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Drumul Copaciului, judeţul Romanaţi, proprietatea Mihail şi Aristică Diaconescu, în suprafaţă de 1 ha. 3700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Topologul, judeţul Romonaţi, proprietatea C. Măciuceanu, în suprafaţă de 1 ha. 3000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Podul Mădularisei, judeţul Vâlcea, proprietatea C. D. Popescu, în suprafaţă de 1 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 3134/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Belioara Pădurea Rară, judeţul Someş, proprietatea Comunei Nireş, în suprafaţă de 274 ha. 9300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 3135/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Pârâul Calului ş. a., judeţul Someş, proprietatea Comunei Ciocmani, în suprafaţă de 266 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Frumosul, judeţul Câmpulung, proprietatea Comunei Frumosul, în suprafaţă de 117 ha. 7000 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Stoborăşti, judeţul Teleorman, proprietatea Maria Enaşescu, în suprafaţă de 23 ha. 6610 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 3136/940.

Revizuirea amenajamentului pădurii Buda, judeţul Dorohoi, proprietatea Federalei Dorohoi, în suprafaţă de 366 ha. 4400 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Duşeşti, judeţul Bihor, proprietatea comunei Duseşti, în suprafaţă de 49 ha. 4700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii La Cureaua de 30 stânjeni ş. a., judeţul Mehedinţi, proprietatea Niţu Ispăşoiu, în suprafaţă de 14

ha. 6362 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurii Valea Cerului, judeţul Sălaj, proprietatea Orban Gheorghe, în suprafaţă de 14 ha. 1200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Cerea, judeţul Sălaj, proprietatea Duca Gavrilă, în suprafaţă de 11 ha. 2200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 19 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 3730/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Zvorişteа Lot. V, judeţul Dorohoi, proprietatea Virginia Teodorescu, în suprafaţă de 288 ha. 2300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani pentru Seria I şi 1 an pentru seria II-a Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Hotarului ş. a., judeţul Dâmboviţa, proprietatea Ion Gh. Andreescu, în suprafaţă de 15 ha. 3000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No 3734/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Tunari, judeţul Ilfov, proprietatea Maria Calimachi, în suprafaţă de 660 ha. 2700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Hoia, judeţul Cluj, proprietatea Statului dată în folosinţa Facultăţii de agronomie Cluj, în suprafaţă de 87 ha. 6800 mp. Regim şi Tratament crâng compus. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Cerul Mare, judeţul Cluj, proprietatea Composesoratului Abraham Gheorghe ş. a., în suprafaţă de 74 ha. 6600 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Cremene, judeţul Cluj, proprietatea Văd. Accipe Carol ş. a., în suprafaţă de 32 ha. 5200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Cărbunari, judeţul Cluj, proprietatea Văd. lui Joja Samoilă ş. a., în suprafaţă de 29 ha. 2700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurei Pusta, judeţul Cluj, proprietatea Composesoratului urbarial din Topa Mică, în suprafaţă de 22 ha. 2300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Răşina, judeţul Gorj, proprietatea Maria A. Porojnicu, în suprafaţă de 21 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Amenajamentul pădurii Berca şi Poiana, judeţul Mureş, proprietatea Bisericei Greco-Catolice din Habic, în suprafaţă de 14 ha. 2100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 3735/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Codrul Mare, judeţul Sălaj, proprietatea Comunei Bârsăul de sus, în suprafaţă de 191 ha. 9300 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Sărături şi Tăuşor, judeţul Târnava Mică, proprietatea Elisabeta Toldalaghi, în suprafaţă de 52 ha. 4400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Cuiaş, judeţul Arad, proprietatea Comunei Cuiaş, în suprafaţă de 27 ha. 400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 3737/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Milova, judeţul Arad, proprietatea Statului dată în folosinţa Mânăstirei Ortodoxă română Izbuc, în suprafaţă de 300 ha. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive şi revoluţia 100 na. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 3738/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Perişorul, judeţul Brăila, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, în suprafaţă de 158 ha. 9250 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Greoni, judeţul Caraş, proprietatea Comunei Greoni, în suprafaţă de 100 ha. 7100 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 3739/940.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispoziţiunile legilor; pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie, revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere technic-silvic, fie asupra proprietăţii etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V şi ultimul. — Domnul Director al Direcţiei Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

PUBLICAȚIILE INSTITUTULUI DE CERCETĂRI ȘI EXPERIMENTAȚIE FORESTIERĂ DIN ROMÂNIA

SERIA I.

Analele Institutului de Cercetări și Experimentație Forestieră.

Vol. I. Anul 1934

M. DRĂCEA Prof.: Cuvânt înainte.
C. CHIRIȚĂ Dr., T. BĂLĂNICĂ și R. MUNTEANU: Contribuțiuni la cunoașterea stațiunilor și exigențelor staționale ale castanului bun în România. Cercetări în Oltenia, la Tismana și Polovraci. (Extras) . . . . . Lei 100
C. C. GEORGESCU Dr.: Studii phyto-geografice în bazinul inferior al Văii Cernii (Băile Herculane). (Extras) . . . . . Lei 100
M. PETCUȚ: Cercetări în legătură cu germinația semințelor, care în mod obișnuit răsar în anul al II-lea. (Extras) . . . Lei 100

Vol. II. Anul 1935—1936

GR. ELIESCU Dr.: Contribuțiuni la cunoașterea morfologică și botanică a lăcustei Isophya specioasa Friv. (Extras) . . . . Lei 100
C. C. GEORGESCU și M. BADEA: O nouă specie de Cercospora parazită pe ace de Juniperus. (Extras) . . . . . Lei 20
C. C. GEORGESCU și M. BADEA: Maladia răsfrângerii conurilor de molid. Rhynchophora retroflexa. Nov. Sp. (Extras) . . Lei 40
C. C. GEORGESCU și V. MELANIDE: Formațiuni de lemn în scoarță la Acer tataricum. (Extras) . . . . . Lei 40
C. C. GEORGESCU și I. MOLDOVANU: Considerațiuni asupra culturii rășinoaselor în parcul dendrologic dela Dofteana-Bacău. (Extras) . . . . . Lei 60
M. PETCUȚ și A RĂDULESCU: Cercetări în legătură cu greutatea la litru și numărul de semințe la kg, pentru câteva specii lemnoase . . . . . , Lei 40
S PAȘCOVSKI: Tisă și ienuper la Cislău (Buzău) . . . . Lei 20
S. PAȘCOVSKI: Câteva stațiuni de plante lemnoase din Ardeal Lei 20

Vol. III Anul 1937

C. D. CHIRIȚĂ Ing. Dr.: Nisipurile dela Hanul-Conachi, din punct de vedere naturalist și forestier . . . . . Lei 80
V. N. STINGHE Prof. și G. T. TOMA Ing.: Tarife de cubaj și tabele de coeficienți de formă și de înălțimi reduse, pentru salcâm (în special pentru cel de pe nisipurile din Oltenia) . . . . Lei 50
C. C. GEORGESCU Ing. Dr. și M. BADEA: Mătura vrăjitoarei la cais (Taphrina armeniacae. Georg. et Bad). . . . . Lei 20
AT. HARALAMB Ing. Dr.: Trei stațiuni de Taxus baccata L. în Munții Buzăului . . . . . Lei 20

Vol. IV. Anul 1938

C. D. CHIRIȚĂ: Studiul solurilor forestiere după tipurile naturale de arborete . . . . . , Lei

C. D. CHIRIŢĂ: Contribuţiuni la cunoaşterea exigenţelor nucului american (Juglans nigra) faţă de sol . . . . . Lei
C. D. CHIRIŢĂ: Cercetări asupra umidităţii solurilor forestiere, în regiunea de câmpie . . . . . Lei
C. D. CHIRIŢĂ şi T. P. BĂLĂNICĂ: Cercetări asupra nisipurilor din Sudul Olteniei. . . . . Lei
G. T. TOMA şi A. CONSTANTINESCU Variaţia greutăţii lemnului de foc. Lei
AT. HARALAMB şiM. ENE: Monografia piscicolă a pârâului Caşoca afluent al Buzăului . . . . . Lei
S. PAŞCOVSKI: Observaţiuni asupra unor esenţe exotice . . Lei
AN. V. RĂDULESCU: Observaiţuni fenologice la speciile lemnoase din Bucureşti făcute în sezonul de vegetaţie 1937 . . . . Lei
AT. HARALAMB: Câteva staţiuni noui de mojdrean . . . Lei
AT. HARALAMB: Alte două staţiuni de tisă în jud. Buzău . . Lei

SERIA II.

Referate, comunicări.

C. C. GEORGESCU Dr. şi M. BADEA: Dare de seamă asupra maladiilor criptogamice, de importanţă economică, apărute în pădurile ţării în anul 1933, 1935, 8°, pp. 43 . . . . . Lei 40
D. A. SBURLAN Dr.: Intrebuinţarea lemnului în construcţia străzilor şi a şoselelor. Realizări şi curente noui. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1935, 8°, pp. 23. . . . . Lei 20
TR. HEROIU Dr.: Utilajul unui birou modern. (Extras din „Bulet. IROM"), 1935, 30/21, pp. 33 . . . . . Lei 40
M. PETCUŢ şi P. CRETZOIU: Contribuţiuni la cunoaşterea florei dintre Dunăre şi Carpaţii Sudici. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1936, 8°, pp. 10 . . . . . , Lei 20
D. A. SBURLAN Dr.: Trasarea jilipurilor şi ulucelor. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1936, 8°, pp. 15 . . . . . Lei 20
AT. HARALAMB Dr. şi A. RĂDULESCU Dr.: O plantaţie de pin silvestru la poalele podgoriei muntene. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1936, 8°, pp. 15 . . . . . Lei 20
I. C. DEMETRESCU Dr.: Legea din 20 Aprilie 1935, pentru pădurile de protecţie. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1936, 8°, pp. 41. Lei 20
I. C. DEMETRESCU Dr.: Noule păduri şi legile noastre silvice. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1936, 8°, pp. 9 . . . . . Lei 20
M. PETCUŢ şi C. CHIRIŢĂ: Lupta împotriva secetei, privită din punct de vedere silvic, 1937, 8°, pp. 15. . . . . Lei 20
AT. HARALAMB Dr.: Noui contribuţiuni la cunoaşterea staţiunilor naturale de pin silvestru în Vrancea. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1936, 8°, pp. 15 . . . . . Lei 20
D. DRĂMBĂ Dr.: Studiul torentului Valea lui Bogdan. 1937, 8°, pp. 79 . . . . . Lei 20
M. PETCUŢ: Semănături sau plantaţiuni de stejar? (Extras din „Revista Pădurilor", 1937, 8°, pp. 29 . . . . . Lei 20
TR. HEROIU Dr.: Cunoştinţe de economie forestieră în şcoala românească. (Extras din „Revista G-lă a Invăţământului"), 1937, 8°, pp. 15 . . . . . , , , Lei 20
M PETCUŢ: Pădurile dela limita dintre Vlăsia, Mostiştea şi Bărăgan. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1937, 8°, pp. 14 . . Lei 20
AT. HARALAMB Dr. şi P. CRETZOIU: Hippophae rhamnoides L. pe litoralul românesc al Mării Negre. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1937, 8°, pp. 10 . . . . . Lei 20
GR. ELIESCU Dr.: Lithocolletis populifoliella Tr. un fluture vătămător frunzelor de plop. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1937, 8°, pp. 10. Lei 20

M. PETCUŢ şi C. CHIRIŢĂ: Impăduririle în sprijinul agriculturii, din Sudul Basarabiei. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1937, 8°, pp. 35. Lei 20

I. C. DEMETRESCU: Consolidarea proprietăţii agricole din punct de vedere silvic. (Raport prezentat la cel de al XIII-lea Congres Agricol), 1937, 8°, pp. 21 . . . . . Lei 20

I. C. DEMETRESCU: Capitalul în economia forestieră. (Referat la a 50-a Aduanre generală a Societăţii „Progresul Silvic", 1937, 8°, pp. 18. Lei 20

AT. HARALAMB: O staţiune de Pinus banatica Georg. et Ion. şi Pinus silvestris L. pe valea Sohodolului de Runc în Oltenia. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1937, 8°, pp. 15 . . . . . Lei 20

S. PAŞCOVSKI: Ciocănitorile şi seminţele forestiere. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1937, 8°, pp. 14 . . . . . Lei 20

V. SABĂU Dr.: Organizarea producţiei lemnului în cadrul politicii forestiere naţionale, 1938, 8°, pp. 102 . . . . . Lei 80

V. SABĂU: Politica de amenajare a pădurilor româneşti în lumina statisticii, 1938, 8°, pp. 42+17 tabele . . . . . Lei 60

V. DINU Dr.: Politica forestieră. Evoluţia şi stadiul actual al doctrinei. Problema românească. 1938, 8°, pp. 61 . . . . . Lei 40

D. A. SBURLAN Dr.: Prelucrarea manuală şi mecanică a traverselor în pădure. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1937, 8°, pp. 24. Lei 20.

I. C. DEMETRESCU: Despre sensul articolului 13 alineatul g. din Codul nostru silvic în vigoare. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1937, 8°, pp. 8. . . . . , Lei 20

ATH. HARALAMB Dr.: Experienţe în materie de ameliorăţiuni alpine. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1938, 8°, pp. 14 . . . Lei 20

S. PAŞCOVSKI Ing.: Contribuţiuni la flora Cadrilaterului. (Extras din „Revista Pădurilor" Nr. 3/938 cu o hartă a regiunii cercetată), 1938, 8°, pp. 12 . . . . . Lei 20

S. PAŞCOVSKI Ing.: Hibrizi între Alnus glutinosa (L.) GAERTN şi A. INCANA (L.) MNCH. (Extras din „Revista Pădurilor" Nr. 4/938), 1938, 8°, pp. 8 . . . . . , Lei 20

D DRĂMBĂ Ing. cons.: Ridicările topografice speciale pentru studiul terenurilor în alunecare. (Extras din „Revista Pădurilor" Nr. 3—4/1938), 1938, 8°, pp. 30 . . . . . Lei 20

D. A. SBURLAN Dr.: Vehicule cu roţi pneumatice pentru tracţiunea animală. (Extras din „Revista Pădurilor" Nr. 5/938), 1938, 8°, pp. 20. Lei 20.

D. A. SBURLAN Prof.: Contribuţiuni la studiul pădurilor inaccesibile din România. 1938, 8°, pp. 109 . . . . . Lei 80

M PETCUŢ şi GR. ELIESCU Dr.: Cauzele uscării frasinului din pădurea Comarova. (Extras din „Revista Pădurilor" Nr. 10/938), 1938, 8°, pp. 10 . . . . . , , , , Lei 20

M. PETCUŢ Ing. cons.: Vitalitatea rădăcinilor de stejar. (Extras din „Revista Pădurilor Nr. 2/939), 1939, 8°, pp. 18 . . . . Lei 20

ATH. HARALAMB Ing.: Pin silvestru spontan în împrejurimile Curţii de Argeş. (Extras din „Revista Pădurilor Nr. 3/939), 1939, 8°, pp. 10. Lei 20

I. LUPE Ing.: O staţiune de tisă în munţii Gurghiului. (Extras din „Revista Pădurilor" Nr. 3/939), 1939, 8°, pp. 8 . . . . . Lei 20

GR. ELIESCU Dr.: Contribuţiuni la cunoaşterea insectelor vătămătoare pădurilor din România (I). „Revista Pădurilor" Nr. 6/939, 1939, 8°, pp. 10 . . . . . , , , , Lei 20

Dare de seamă asupra activităţii Institutului dela 1 Aug. 1933—Dec. 1936; —1939, 8°, 72 pagini . . . . . 40 Lei

Dare de seamă asupra boalelor de importanţă economică în pădurile ţării, în 1934—1938; —1940, 8°, ... 40 Lei

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef: **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1940

Preşedinte: **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi: **Alimăneştianu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier: **Rădulescu M.**

Secretar general: **I. Zeicu**

Secretari: **Al. Butoi**, **Haralamb At.**

MEMBRII:

Bunescu M. C.
C. Chiriţă
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
St. Rodoteatu
V. Sabău
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: **N. Burculeţ, Vencu Georgescu** şi **I. Paladian.**

Cenzori supleanţi: **St. Georgescu, Şt. Predescu** şi **Gr. Vasilescu.**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

EPUIZAT

III. — SERIA C. — **TRATATE ȘI MANUALE:**

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCUREȘTI

I 24935

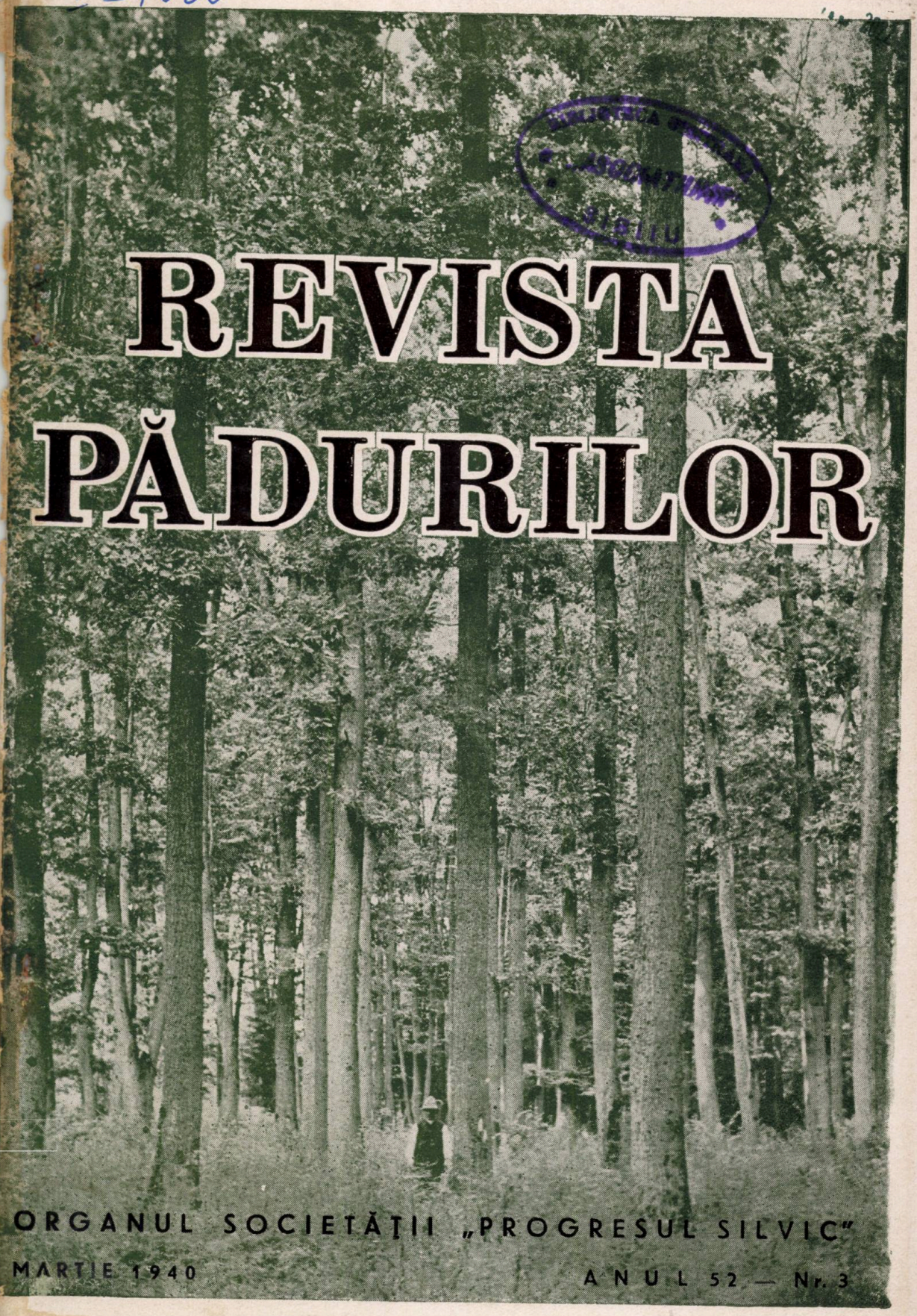

BIBLIOTECA ... ASOCIAȚIUNII ... SIBIIU

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

MARTIE 1940 ANUL 52 — Nr. 3

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Înscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 52, Nr. 3 MARTIE 1940.

SUMARUL:

Titus Petrescu: Teoria erorilor și verificarea ei asupra fenomenelor silvice. 145

P. Cretzoiu: Distribuția geografică generală a plantelor lemnoase din România (II) 152

At. Haralamb: Contribuțiuni la cunoașterea florei fânețelor de munte (Broasca-Buzău) 156

Al. Beldie: Sorbus cretica în Bucegi 160

I. M. Pavelescu: Observațiuni în legătură cu noul tarif al lemnului rotund de stejar 162

T Bălănică: Robinia pseudoacacia var. rectissima 169

Aur. Constantinescu: Efectele iernii grele din anul 1939/40 173

Artur Coman: Plante cu flori albe în mod excepțional 175

Materiile tanante:

I. Rătan: România și materiile tanante 176

I. Lupe: Materiile tanante forestiere 178

I. Petö: Materiile tanante derivate din produse forestiere 181

Andrei Mălăescu: Extractele tanante întrebuințate în industria pielăriei . . 186

I. Moldovan: Moliftanul 192

Aur. Chibeleanu: Scoarța de stejar pentru tanin 197

Vlad Macedoneanu: Avis — Arad 201

Cronica internă (p. 205), *Cronica externă* (p. 210), *Cărți* (p. 214), *Reviste* (p. 222), *Informații* (p. 232), *Cercul de studii forestiere* (p. 234), *Necrolog* (p. 237), *Ceacs* (p. 240), *Publicații* (p. 241).

SOMMAIRE

La théorie des erreurs et sa vérification sur les phénomènes forestiers T. Petrescu

La distribution géographique générale des plantes ligneuses de Roumanie (II) . . . P. Cretzoiu

Contributions à l'étude de la flore des prairies de montagne (Broasca-Buzău) . . . . . At. Haralamb

Sorbus cretica dans le massif montagneux de Bucegi . . . . . Al. Beldie

Observations concerant le nouveau tarif des prix du bois de chêne en grume . . . . . I. Pavelescu

Robinia pseudoacacia var. rectissima . . . T. Bălănică

Les effets de l'hiver exceptionnel de 1939/40. Aur. C-tinescu

Plantes exceptionnelement à fleures blanches . . . . . Artur Coman

Les matières tannantes.

Chasse et pisciculture:

INHALT

Die Fehlertheorie und ihre Anwendungen an die forstlichen Phänomenen . . . . . T. Petrescu

Die rumänischen Holzpflanzen im Rahmen ihrer allgemeinen pflanzengeographischen Verbreitung (II) . . P. Cretzoiu

Beiträge zur Kenntnis der Flora der Gebirgswiesen (Broasca-Buzău) At. Haralamb

Sorbus cretica in Bucegigebirge . . . . . Al. Beldie

Bemerkungen um den neuen Preistarif des Eichenrundholzes . . I. Pavelescu

Robinia pseudoacacia var. rectissima . . . T. Bălănică

Die Nachwirkungen des strengen Winters vom Jahre 1939/40 . . . . Aur. C-tinescu

Pflanzen die ausnahmsweise weisse Blumen tragen . . . . . Artur Coman

Gerbstoffe.

Jagd und Fichereiwesen.

Clişeu Ing. L. Nicolaescu

Ocolul silvic Cerna Vodă. Aspectul unui arboret de salcie în regiunea inundabilă a Dunării.

Aspect d'un peuplement de saule de la région inondable du Danube.

... 2014 - IUL. 2005

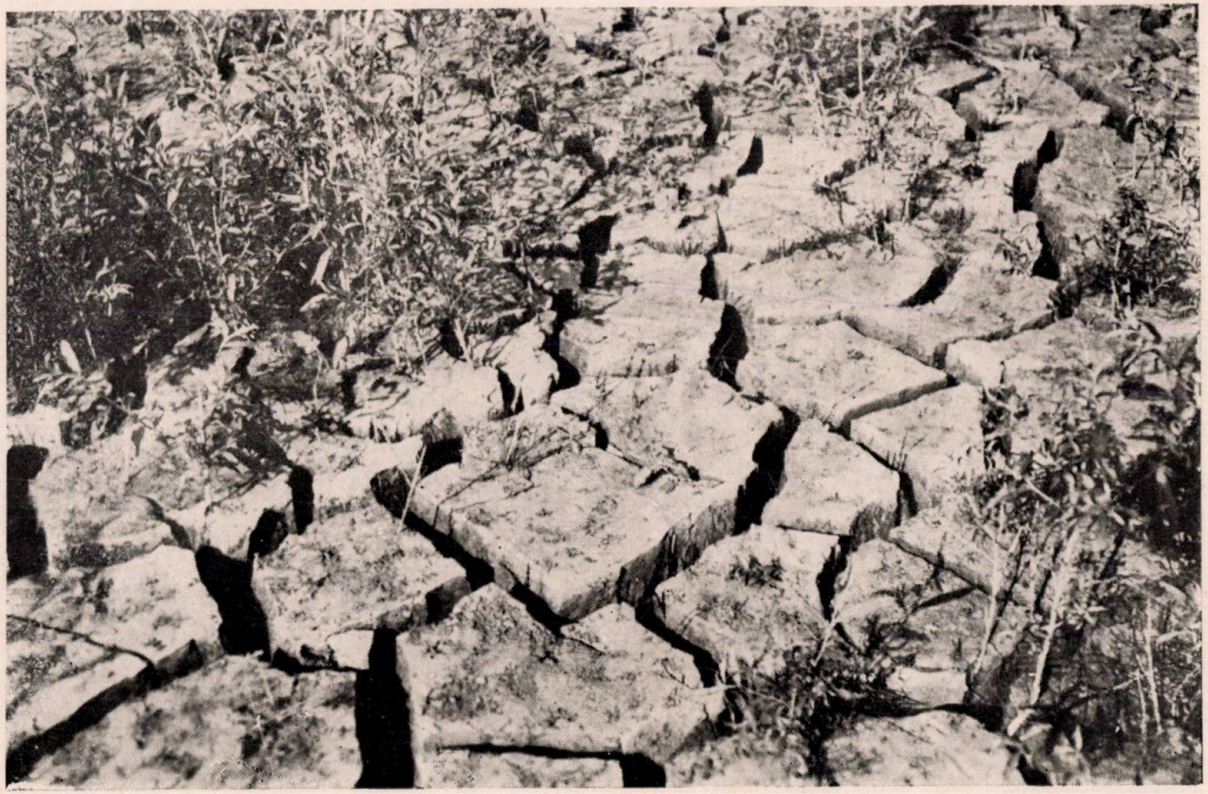

Clișeu Ing. L. Nicolaescu

După trecerea apelor de inundație în regiunea inundabilă a Dunării.
Après le passage des eaux dans la région inondable du Danube.

S T U D I I

TEORIA ERORILOR ŞI VERIFICAREA EI ASUPRA FENOMENELOR SILVICE

de Ing. TITUS PETRESCU (BOZOVICI)

Profitând de un exemplu dintr'un articol anterior din Revista Pădurilor „Scopul şi importanţa Statisticei" de Dr. V. Sabău, încerc a studia cazul citat de H. Vater referitor la înălţimile a 125 arbori dintr'o piaţă de experimentaţie făcută într'un arboret de pin de 9 ani.

Luând aceste 125 înălţimi din tabela Nr. 1 din articolul citat mai sus, şi grupând aceste înălţimi pe clase de 20 cm. începând cu clasa 57—77 cm., avem coloanele 1, 2 şi 3 din tabloul Nr. 1 din pagina următoare.

După această nouă grupare a înălţimilor observăm că numărul arborilor din clasele respective sunt simetric aşezate faţă de înălţimea de 177 cm care este totodată şi media celor 125 înălţimi. Diferenţele dintre înălţimile respective şi 177 cm pot fi privite ca erori accidentale provenite din cauze diverse.

Pentru a simplifica calculele vom calcula în tabloul Nr. 1 coloana 4 şi 5 înălţimile medii pe clase de înălţimi. Iar diferenţa dintre 177 cm şi înălţimile medii pe clase se trece în coloana 6 (Tabloul 1).

Aceste diferenţe pot fi privite ca erori ale clasei respective, numărul erorilor din clasă fiind egal cu numărul arborilor din aceiaşi clasă.

Bine înţeles erorile provenite din diferenţele de diametre sub 177 cm vor fi negative.

Trecând aceste rezultate în tabloul Nr. 2, vom avea:

39809.

TABLOUL Nr. 1.

1	2	3	4	5	6
Clase de înălțimi	I	n	In	I_m	ε
	cm	no.	cm	cm	cm
57— 77	61	1	61		
	70	1	70		
		2	131	65.5	−111.5
77— 97	—	—	—	87.0	90
97—117	102	1	102		
	107	1	107		
	113	1	113		
	114	1	114		
		4	436	109.0	68.0
117—137	117	1	117		
	119	1	119		
	120	1	120		
	126	2	252		
	129	2	258		
	132	1	132		
	137	1	137		
		9	1135	126.1	− 50.9
137—157	139	3	417		
	142	1	142		
	143	1	143		
	146	2	292		
	147	2	294		
	148	1	148		
	149	2	298		
	150	2	300		
	153	2	306		
	156	1	156		
	157	1	157		
		18	2653	147.4	− 29.6

1	2	3	4	5	6
Clase de înălțimi	I	n	In	I_m	ε
	cm	no.	cm	cm	cm
157—177	158	1	158		
	159	4	636		
	162	2	324		
	164	1	164		
	165	3	498		
	167	1	167		
	169	4	676		
	170	2	340		
	171	1	171		
	172	3	516		
	173	2	346		
	175	2	350		
	176	3	528		
		29	4870	167.9	−9.1
177—197	177	2	354		
	178	1	178		
	179	1	179		
	180	2	360		
	181	3	543		
	182	1	182		
	183	1	183		
	184	2	368		
	185	1	185		
	186	1	186		
	187	1	187		
	188	2	376		
	190	1	190		
	192	2	384		
	193	1	193		
	194	3	582		
	195	3	585		
	196	1	196		
		29	5411	186.6	+9.6

1	2	3	4	5	6
Clase de înălțimi	I	n	In	I_m	ε
	cm	no.	cm	cm	cm
197—217	197	1	197		
	198	2	396		
	200	1	200		
	201	3	604		
	202	2	404		
	203	1	203		
	204	1	204		
	206	2	412		
	209	3	627		
	214	1	214		
	216	1	216		
		18	3676	204.2	+ 27.2
217—237	219	3	657		
	221	1	221		
	222	1	222		
	223	1	223		
	227	1	227		
	233	1	233		
	234	1	234		
	236	1	236		
		10	2253	225.3	+ 48.3
237—257	237	1	237		
	246	1	246		
	247	1	247		
	254	1	254		
		4	984	246.0	+ 69.0
257—277	262	1	262		
	270	1	270		
		2	532	266.0	+ 89.0
277—296	—	—	—	287.0	+110.0

TABLOUL Nr. 2.

1		2	3	4		5	6	7	8	
Clasa de înălţimi		N	I_m	ε		ε^2	$\lvert\varepsilon\varepsilon\rvert$	Rez. din calcul	Dif.	
Faţă de origina veche	Faţă de origina nouă			+	−				+	−
		No.	cm.	m	m	m^2	m^2	No.	No.	No.
57— 77	(—1,2)—(—1,0)	2	65,5		1,115	1,243	2,486	0,25	1,75	
77— 97	(—1,0)—(—0,8)	0	87,0		0,900	1,810	0,000	1,25		1,25
97—117	(—0,8)—(—0,6)	4	109,0		0,680	0,462	1,848	4,25		0,25
117—137	(—0,6)—(—0,4)	9	126,1		0,509	0,259	2,331	10,65		1,65
137—157	(—0,4)—(—0,2)	18	147,4		0,296	0,083	1,584	19,60		1,60
157—177	(—0,2)—0	29	167,9		0,091	0,008	0,252	26,50	2,50	
177—197	0—0,2	29	186,6	0,096		0,009	0,261	26,50	2,50	
197—217	0,2—0,4	18	204,2	0,272		0,074	1,332	19,60		1,60
217—237	0,4—0,6	10	225,3	0,483		0,233	2,330	10,65		0,65
237—257	0,6—0,8	4	246,0	0,690		0,476	1,904	4,25		0,25
257—277	0,8—1,0	2	266,0	0,860		0,792	1,584	1,25	0,75	
277—297	1,0—1,2	0	287,0	1,100		1,210	0,000	0,25		0,25
	Total:	125					15.912	125,00		

Din tabloul Nr. 2, col. 1, 2, 3, 4 observăm că faţă de origina nouă a înălţimilor avem tot atâtea erori negative cât şi pozitive. Cele negative sunt în număr de 62, iar cele pozitive de 63.

Se observă că toate aceste erori sunt cuprinse între două limite fixe —1,2 şi +1,2.

Şi se mai observă că erorile nu sunt uniform împrăştiate în acest interval ci cele mai mici sunt cele mai numeroase.

Deci sunt îndeplinite toate condiţiunile pe cari trebue să le îndeplinească erorile accidentale. Acum să rezumăm câteva cunoştinţe din teoria erorilor.

Se ştie că Gauss a făcut legătura între calculul erorilor şi calculul probabilităţilor.

Probabilitatea unui eveniment este definită prin raportul dintre numărul cazurilor favorabile şi numărul cazurilor posibile a producerii acelui eveniment.

In cazul nostru considerând erorile în valoare absolută şi socotind raportul dintre cazurile favorabile a producerii erorilor pe intervale şi numărul total al erorilor avem:

intervalul	0—0,2;	0,2—0,4;	0,4—0,6;	0,6—0,8;	0,0—1,0;	1,0—1,2
numărul erorilor	58	36	19	8	2	2
probabilitatea	58	36	19	8	2	2
sau	125 0,464	125 0,288	125 0,152	125 0,064	125 0,016	125 0,016

Deci probabilitatea prezenței erorilor de diferite mărimi, adică în diferitele intervale urmează o anumită lege. Care este această lege?

Se poate reprezenta grafic, considerând pe linia absciselor cele 12 intervale ale erorilor și construind dreptunghiuri pe abscisele respective cu laturi proporționale cu jumătatea cifrelor 0,464; 0,288 — de o parte și de alta a axei x-ilor.

Ducând curba care limitează dimpreună cu axa x-ilor toate aceste arii dreptunghiulare (porțiunile de arii mici triunghiulare cuprinse în interiorul curbei compensându-se cu ariile triunghiulare cari rămân în afară), se obține figura de mai jos:

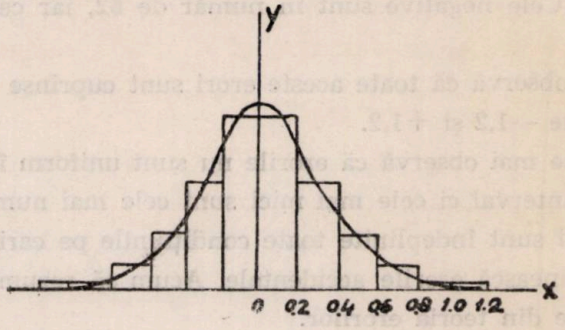

Această curbă se apropie ca formă de cele ce fac parte din familia de curbe având ca ecuație:

$$y = ae^{-h^2x^2}$$

Trecând în ecuația de mai sus două valori ale abscisei și ordonatei a două puncte diferite depe curba de mai sus, obținem ecuația următoare:

$$y = 0{,}25\ e^{-(2{,}36)^2 x^2}$$

Pentru a pune și mai mult în evidență legea după care se repartizează rezultatele observațiunilor de mai sus, vom aplica în cele ce urmează tabelele de probabilități.

Pentru aceasta trebue să reamintim câteva noțiuni întrebuințate în teoria erorilor.

Se numește mijlocia erorilor valoarea expresiunii:

$$(1) \qquad \epsilon_m = \pm\sqrt{\frac{\Sigma\,|\,\epsilon\epsilon\,|}{n-1}}$$

în care în cazul nostru $\Sigma\,|\,\epsilon\epsilon\,|$ este suma patratelor erorilor înmulțite respectiv cu numărul erorilor din același interval, adică suma din coloana 6 din tabloul Nr. 2, iar n este numărul tuturor erorilor adică 125.

Se numește probabilitate normală valoarea expresiunii:

$$(2) \qquad p = \frac{2}{\sqrt{\pi}}\int_0^{hk} e^{-t^2}\,dt = \frac{2}{\sqrt{\pi}}\left(hk - \frac{1}{1}\frac{h^3k^3}{3} + \frac{1}{1.2}\cdot\frac{h^5k^5}{5} - \ldots\ldots\right)$$

în care

$$(3) \qquad h = \frac{1}{\epsilon_m\sqrt{2}}$$

Insemnând cu η valoarea lui k pentru care $p = \frac{1}{2}$ avem din (2) considerând numai primii doi membri ai seriei

$$(4) \qquad h\eta = 0.47694$$

Și înlocuind pe h din (3) în expresiunea (4) avem:

$$\eta = \epsilon_m \times 0.67449$$

Iar în expresiunea (2) înlocuindu-se

$$hk = h\eta \times \frac{k}{\eta} = 0.47694 \times \frac{k}{\eta}$$

pentru diferite valori ale raportului $\frac{k}{\eta}$ se calculează tabele pentru valoarea lui p din expresiunea (2).

Dăm mai jos un extras din aceste tabele:

TABLOUL Nr. 3.

$$p=\frac{2}{\sqrt{\pi}}\int_0^{\frac{k}{\eta}} e^{-t^2}\,dt$$

$\frac{k}{\eta}$	p	Dif	$\frac{k}{\eta}$	p	Dif
0,00	0,00000		3,31	97442	
0,01	00538	538	3,32	97486	44
0,82	41979		4,10	99453	
0,83	42440	461	4,20	99539	108
1,65	73452		4,90	99905	
1,66	73714	289	5,00	99926	21
2,48	90562		∞	1.00000	
2,49	90694	132			

Să aplicăm cele de mai sus cazului nostru.
Avem:

$$\epsilon_m=\pm\sqrt{\frac{1.5912}{125-1}}=0{,}3582 \text{ m sau } \epsilon_m=\pm 35.82 \text{ cm}$$

$$\eta=35.82\times 0.67449=24{,}13 \text{ cm.}$$

$$k=20 \text{ cm.}$$

Deci raportul $\frac{k}{\eta}=\frac{20}{24.13}=0.8288$

pentru primul interval avem deci argumentul 0.8288 pentru intervalele următoare vom avea: $2\frac{k}{\eta}; 3\frac{k}{\eta}$ etc.

Trecând aceste date într'un tablou avem:

TABLOUL Nr. 4.

1	2	3	4	5	6	7	
k	$\frac{k}{\eta}$	p	Δp	$125x\Delta p$	n	Dif +	Dif −
0,0	0,0000	0,00000	—	—	—	—	—
0,2	0,8288	0,42385	0,42385	53,00	58	5,00	—
0,4	1,6576	0,73672	0,31287	39,20	36	—	3,20
0,6	2,4864	0,90647	0,16975	21,30	19	—	2,30
0,8	3,3152	0,97464	0,06817	8,50	8	—	0,50
1,0	4,1440	0,99479	0,02015	2,50	2	—	0,50
1,2	4,9728	0,99920	0,00441	0,50	2	1,50	—

In acest tablou s'a trecut în coloana 1 valorile succesive ale lui k şi în coloana 2 s'a trecut valoarea argumentului $\frac{k}{n}$ corespunzător. In coloana 3 s'a calculat valoarea lui p cu ajutorul tablelor reproduse în tabloul Nr. 3 interpolându-se valorile corespunzătoare.

In coloana 4 s'au calculat diferenţele dintre valorile succesive ale lui p.

In col. 5 s'au înmulţit aceste diferenţe cu numărul total de 125 şi s'a găsit numărul de erori rezultat din calcul, care trebue să se afle în intervalul respectiv.

In coloana 6 s'a trecut numărul de erori rezultate din observaţii iar în col. 7 s'au trecut diferenţele dintre numărul erorilor rezultate din calcul şi cele rezultate din observaţie.

Observăm că cu toate că avem un număr destul de mic de observaţii (125) concordanţa dintre cele două serii de cifre este aproape perfectă, neavând nepotriviri mai mari de 4%.

Trecând aceste diferenţe din tabloul 4 în tabloul 2 coloana 8 avem diferenţele şi faţă de valorile relative ale observaţiilor.

In concluzie, putem să afirmăm că şi fenomenele silvice ca şi toate fenomenele din ştiinţele cari se bazează pe observaţii sunt supuse aceloraşi legi ale teoriei probabilităţilor.

Desigur că acest exemplu nu demonstrează afirmaţia de mai sus ci numai o confirmă în cazul acesta izolat.

Intr'un articol viitor vom încerca să demonstrăm că în afară de înălţime sunt supuse aceloraşi legi şi celelalte elemente ale unui arboret şi în general, toate fenomenele de acest gen.

La théorie des erreurs et sa vérification sur les phénomènes forestiers.

Die Fehlertheorie und ihre Anwendung an die forstlichen Phänomenen.

Verfasser unterwirft das von H. Vater in den „Mitteilungen aus der Königlich-Sächsischen forstlichen Versuchsanstalt zu Tharandt, Bd. I, S. 8—12 veröffentlichte Beispiel, einer eingehenden mathematischen Untersuchung und kommt zu dem Schluss, dass die 125 neunjährigen Stämme aus einer Kiefernversuchsfläche sich auf die verschiedenen 20 cm Höhenstufen nach der Gauss'schen Glockenkurve verteilen.

DISTRIBUȚIA GEOGRAFICĂ GENERALĂ A PLANTELOR LEMNOASE DIN ROMÂNIA

de PAUL CRETZOIU (București)

(II)

In numărul din Noembrie 1939 al Revistei Pădurilor m'am ocupat de distribuția generală a speciilor genului Acer ce cresc la noi în țară precum și a fagului oriental.

Continuând, în cele de mai jos ne vom ocupa de distribuția generală a laricelui, liliacului și iarba neagră:

5) Larix decidua Mill. Această specie e reprezentată la noi numai prin var. polonica (Rac.) Ostf. et Syr.-Larss.,

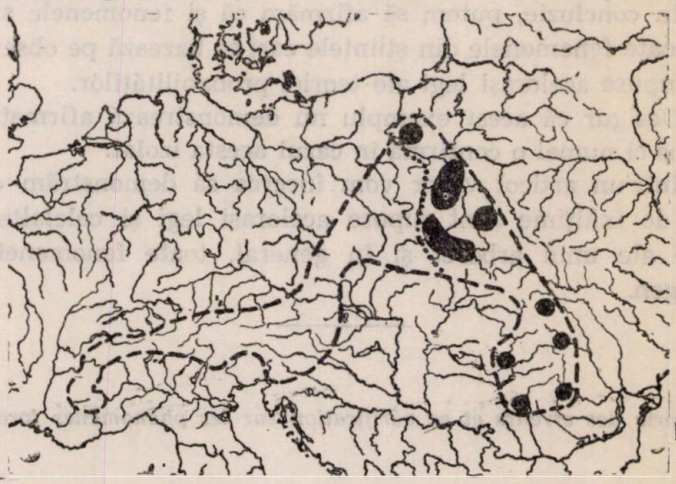

Fig. 1. Zona de răspândire a speciei Larix decidua Mill. In cuprinsul ei, răspândirea varietății polonica (Rac.) Ostf. et Syr. Larss. este indicată cu pete negre.

în Die Pflanzenareale, 2 Reihe, Heft 7, p. 63, harta 62. — Această varietate ocupă numai partea estică a arealului speciei tipice, excluzându-se cu aceasta; Larix decidua Mill. tipic se află numai până la limita vestică a var. polonica (Rac.) Ostf. et

Syr.-Larss., astfel că varietatea din munții noștri și ai Poloniei are cu totul caracterul unei rase geografice sau al unei subspecii.

Genul Larix Mill. este propriu emisferului boreal; în regiunile mai sudice (în Europa până la 44° lat. N., în Asia până la 27° lat. N., în America de Nord până la 39° lat. N.) speciile sunt montane sau alpine, în regiunile mai nordice scoboară în plin șes. Cele 10 specii ale genului (în România numai una) au o distribuție foarte diferită; cele din regiunile mai meridionale au o răspândire mai mică, cele mai nordice o răspândire mai largă. Europa are o specie, Asia 6 și America de Nord 3.

Genul Syringa L. — A. Lingelsheim, in Engler, Das Pflanzenreich, IV/243, I-II, 1920, p. 74. — Cele 30 de specii ale genului sunt repartizate cu totul inegal în Europa (cu 2 specii)

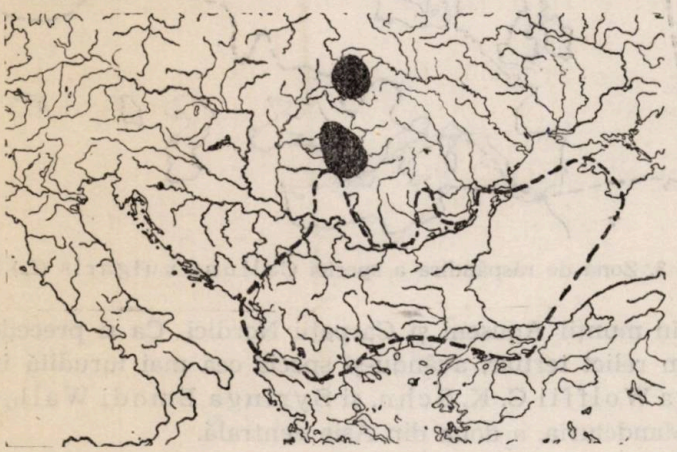

Fig. 2. Zona de răspândire a speciei Syringa vulgaris L. Petele negre arată răspândirea speciei Syringa Jozsikaea Jacq.

și în Asia (cu 28 specii). In Asia speciile se află repartizate în zonele temperate, începând din Caucaz, peste Persia, Afganistan, Hymalaya, Tibet, China centrală și nordică, Mandciuria, regiunea Amur, Korea până în Japonia. Majoritatea speciilor se află în China centrală unde desigur că se află centrul de evoluție al genului. In flora țării noastre avem 2 specii.

6) Syringa vulgaris L. — P. Cretzoiu, Die europäischen Syringa-Arten, in Hannig-Winkler, Die Pflanzenareale,

4 Reihe, Heft 6, 1938, p. 73, harta 54 a. — Specia aceasta cu distribuţia geografică numai în Sudul ţării, trecând de aci în Nordul peninsulei Balcanice, Bithynia şi vestul Crimeii, are ruda sa cea mai apropiată în Syringa oblata Lindl. din Korea şi China. E desigur un relict terţiar.

7. Syringa Jozsikaea Jack. — P. Cretzoiu, l. c. 1938, p. 73, harta 54 b. — E un endemism al ţării noastre, aflat nu-

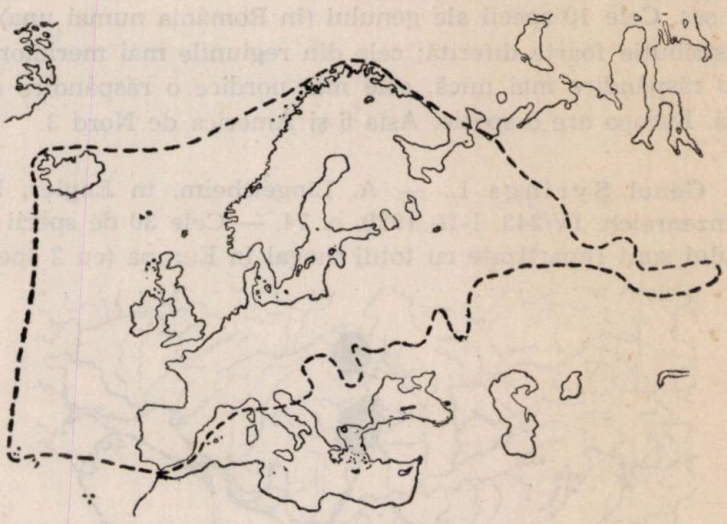

Fig. 3. Zona de răspândire a speciei Calluna vulgaris (L.) Hull.

mai în munţii Apuseni şi Carpaţii Nordici. Ca şi precedenta e tot un relict terţiar, avându-şi specia cea mai înrudită în Syringa Wolffii C. K. Schn. şi Syringa Emodi Wall., prima din Mandciuria, a doua din Asia centrală.

8. Calluna vulgaris (L.) Hull. — W. Beijerinck, in Hannig & Winkles, Die Pflanzenareale, 4 Reihe, Heft 6, 1938, p. 74—77, harta 55. — Calluna, din familia Ericaceae, e un gen monotipic. Această singură specie e răspândită pe cea mai mare parte a Europei, afară de regiunea Est-Mediterană. In Asia pătrunde foarte puţin ca o prelungire peste Urali a arealului său european. In ţara noastră, Calluna vulgaris (L.) Hull. e o apariţie rară a Carpaţilor (jud. Putna, etc.). Calluna vulgaris (L.) Hull. este un element atlantic al zonei temperate şi reci. Optimul desvoltării sale se întinde peste Anglia, Franţa apuseană, Belgia, Olanda, Germania de N—W, Danemarca şi Scandinavia de S—V.

La distribution géographique générale des plantes ligneuses de Roumanie (II)

Die rumänischen Holzpflanzen im Rahmen ihrer allgemeinen pflanzengeographischen Verbreitung (II).

Es werden hier die Verbreitungskarten folgender Holzgewächse gegeben: Larix decidua mit der var. polonica (Rac.) Ostf. et Syr.—Larss., Syringa vulgaris L., Syringa Jozsikaea Jacq. und Calluna vulgaris (L.) Hull.

Din lucrările Institutului de cercetări și experimentație forestieră

CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA FLOREI FÂNEȚELOR DE MUNTE [1]).

(BROASCA — BUZĂU)

de AT. HARALAMB
Inginer subinspector silvic

Râul Buzău, dela Nehoiași (locul unde primește pe Bâsca, cel mai de seamă afluent al său) străbate în partea dela Nord de aici regiunea munților ce-i poartă numele. Crestele cele mai înalte ale acestor munți ating: Tătarul-Mare 1481 m, Siriul 1668 m, Golul Tehărăului 1363 m, Poiana din Cale 1356 m, Cașoca Mică 1349 m, Penteleul 1775 m, Piciorul Caprei 1524 m, Colțul Zănoagei 1536 m.

Broasca, satul de reședință al comunei Siriu, se găsește (ca și celelalte sate componente ale acestei comune) în cuprinsul zonei muntoase, la 7,500 km la Nord de confluența Bâscei. Este situat dealungul văii Buzăului, care trece aici la circa 600 m altitudine. Deși valea este îngustă, se bucură totuși din plin de lumina și căldura soarelui întrucât este orientată N—S. Crestele din apropiere ating: Monteorul 1307, Vf. Ciungilor 1199 m, Vf. Șoimului 1115, Vf. Arșiței 1119 m, Vf. Piciorul Muntelui Caprei 1130 m.

In ce privește vegetația, gorunul pătrunde până aici pe partea stângă (expusă spre Vest) a Buzăului, ținând poalele. In partea superioară se amestecă și apoi cedează locul mesteacă-

---

Cu ocaziunea cercetării problemelor ce am avut de întreprins în cadrul lucrărilor Institutului, am putut consacra uneori un timp oarecare și culegerii vegetației care caracteriza regiunile cercetate.

Chiar dacă comunicarea de față nu ar avea o directă legătură cu problemele pur forestiere sau cu cele ce întreprindem, determinările ce prezentăm, cred că pot fi folosite de cei ce se ocupă mai de aproape cu cunoașterea fânețelor.

nului, fagului şi uneori pinului silvestru. Pe la 800 m altitudine, pe feţele nordice şi vestice, apare şi bradul, iar spre creastă şi molidul.

Materialul floristic, care formează obiectul acestei comunicări, a fost recoltat de noi dintr'o fâneaţă naturală situată la confluenţa râului Caşoca cu Buzăul, dealungul şi pe stânga acestora [1]). Fâneaţa are o întindere de 1,500 ha. Se găseşte pe o terasă nisipoasă, la circa 1,50 m deasupra nivelului scăzut al apelor Buzăului.

*

Dăm mai jos lista plantelor recoltate de noi la 23 Iunie 1936.

Fam. Equisetaceae

1. Equisetum arvense L.

Fam. Gramineae

1. Anthoxanthum odoratum L.
2. Briza media L.
3. Cynosurus cristatus L.
4. Dactylis glomerata L.
5. Festuca pratensis Huds.
6. Festuca rubra L.
7. Festuca valesiaca Schleich.

Fam. Juncaceae

1. Luzula campestris L.

Fam. Orchidaceae

1. Orchis coriophorus L.

Fam. Caryophillaceae

1. Cerastium caespitosum Gilib.
2. Silene vulgaris (Mnch.) Garcke.

Fam. Ranunculaceae

1. Ranunculus polyanthemos L.

Fam. Cruciferae

1. Bunias orientalis L.

Fam. Rosaceae

1. Filipendula hexapetala (L.) Gilib.
2. Potentilla argentea L.

Fam. Papilionaceae

1) Fâneaţa este proprietatea d-lui Alex. Dumitrescu învăţător în comună şi maior invalid din războiul 1916—18.

1. Genista tinctoria L.
2. Lotus corniculatus L.
3. Onobrychis viciaefolia Scop.
4. Trifolium campestre Schreb.
5. Trifolium montanum L.
6. Trifolium pannonicum Jacq.
7. Trifolium pratense L.
8. Trifolium repens L.
9. Vicia cassubica L.

Fam. Polygalaceae

1. Polygala vulgaris L.

Fam. Cistaceae

1. Helianthemum nummularium (L.) Dun.

Fam. Umbelliferae

1. Carum carvi L.

Fam. Convolvulaceae

1. Convolvulus arvensis L.

Fam. Labiatae

1. Prunella vulgaris L.
2. Salvia nemorosa L.
3. Salvia verticillata L.
4. Thymus serpyllum L.

Fam. Scrophulariaceae

1. Alectorolophus major (Ehrh.) Rchb.
2. Euphrasia tatarica Fisch.

Fam. Plantaginaceae

1. Plantago lanceolata L.
2. Plantago media L.

Fam. Rubiaceae

1. Galium cruciata (L.)
2. Galium verrum L.

Fam. Campanulaceae

1. Campanula abietina Griseb.

Fam. Compositae

1. Achillea stricta Schleich.
2. Chrysanthemum leucanthemum L.
3. Hieracium Bauhini Schult.
4. Heracium pilosella L.
5. Hypochaeris maculata L.
6. Hypochaeris radicata L.

7. Leontodon danubialis Jacq.
8. Trimorpha acris (L.) Vierhapper.

*

S'a recoltat deci în total 48 specii, din care aproape jumătate sunt cunoscute drept plante bune furajere. Se vede că papilionaceele (9) și gramineele (7), cele mai furajere dintre toate, sunt familiile cele mai bine reprezentate.

Fâneața, față de regiune, este socotită drept bună, producând mult, mai ales în anii ploioși, terenul fiind nisipos. Terenul este împrejmuit, n'are mărăcini și nici pietre. Ingrășăminte nu a primit până acum.

Beiträge zur Kenntnis der Flora der Gebirgswiesen (Broasca-Buzău).

Contributions à l'étude de la flore des prairies de montagne (Broasca — Buzău).

On donne la liste des plantes récoltées dans une prairie naturelle située dans une région montagneuse des Carpathes méridionales. Cette prairie se trouve sur le territoire la commune Siriu (dép. Buzău), au bord de la rivière Buzău, à 600 m altitude.

SORBUS CRETICA (Lindl.) Fritsch ÎN BUCEGI.

de Ing. AL. BELDIE

In ziua de 24 Martie 1940, cu ocazia unei excursiuni [1]) străbătând grohotişurile ce se întind sub stâncile calcaroase de la „Sfânta Ana" (Sinaia), mi-a fost atrasă atenţia asupra lujerilor unei specii de Sorbus, care vegeta într'un singur exemplar, sub formă arbustivă. Cercetând frunzele uscate de pe jos, încă bine conservate, am constatat, nu fără surprindere, că planta noastră nu este altceva decât: Sorbus cretica (Lindl.) Fritsch. Aceasta, face parte din cercul de afinitate a lui Sorbus aria; specie care nu a fost până acum citată de nicăeri din cuprinsul Bucegilor, sub nici o unitate sistematică. Prezenţa ei deasupra Sinaiei, îmbogăţeşte, astfel, cu încă o plantă lemnoasă, lista vegetaţiei din masivul Bucegilor.

Sorbus cretica (Lindl.) Fritsch [=S. aria (L.) Cr. ssp. cretica (Lindl.) Soó., S. graeca (Spach) C. Koch., S. meridionalis (Guss.) Simk.], este răspândită în Europa sudică, Balcani, Croaţia, Ungaria. La noi în ţară este cunoscută din Munţii Bihorului, Banat, Ardeal. Cea mai apropiată staţiune de Bucegi este cea de pe muntele Piatra Mare, unde Sorbus cretica, a fost găsit sub var. hungarica (Bornm.) Soó (R. Soó: A Sorbus aria-csoport a Magyar Középhegység keleti felében, în „Tisia", II 1937, p. 226).

Deoarece unităţile din cercul Aria, sunt foarte polimorfe, au fost descrise pentru Sorbus cretica, mai multe varietăţi şi forme (R. Soó l. c.). Deocamdată, lipsa de material suficient şi marele polimorfism al frunzelor depe acelaş exemplar, nu ne permit a trage concluziuni precise asupra unităţilor sistematice mai mici.

---

1) Excursie organizată cu studenţii Facultăţii de silvicultură dela Politehnica din Bucureşti.

Dăm mai jos descrierea frunzelor rezultate din acelaş exemplar:

Frunze ovat-eliptice, eliptice, obovate, subrotunde, de (5,5) 6,5—8 (9) cm. lungi şi (3,5) 5—6,5 (7) cm. late, cu vârful mai mult sau mai puţin acut, cu baza trunchiată, cuneată sau uşor îngustată. Peţiolul lung de 9—13 (15) mm. Marginile frunzei spre bază întregi, spre vârf incis dublu serate, până la lobulate. Nervurile secundare în număr de 8—9 (10) perechi, distanţate de 5—9 mm. Faţa inferioară îndesuit alb-tomentoasă. Lamina groasă, pieloasă.

Unele din frunze de mărime mijlocie se aseamănă bine cu var. hungarica (Bornm) Soó şi cu forma acesteia: f. Thaiszii Soó. Altele mai mari, par a trece spre S. aria (L.) Cr. ssp. Soói Mathe (vezi R. Soó l. c.).

Sorbus cretica in Bucegigebirge.

Sorbus cretica dans le massif montagneux de Bucegi.

Sorbus cretica (Lindl.) Fritsch dont son aire géographique s'étend sur la partie méridionale de l'Europe, sur la presque 'île des Balkans, sur la Croatie et la Hongrie, chez nous n'était jusqu'à présent connu que dans l'Ouest du pays (Banat et Transylvanie).

L'auteur vient d'en trouver un exemplaire (de petite taille) dans le massif montagneux de Bucegi (Carpathes méridionales) au dessus de la Ville de Sinaia à l'endroit nommé „Les rochers de Sf. Ana" (1130 m altitude) sur des éboulis calcaires.

COMENTARII — INSEMNĂRI

OBSERVAȚIUNI ÎN LEGĂTURĂ CU NOUL TARIF AL LEMNULUI ROTUND DE STEJAR

de Ing. I. M. PAVELESCU
(Mihăești-Muscel)

Una dintre permanentele griji și preocupări ale conducerii unităților noastre forestiere (mari sau mici) trebue să fie valorificarea la vreme și la prețuri cât mai corespunzătoare calității oricărui produs. Este în acest mod de a ne gospodări și un imperativ, dar și o dorință a specialistului profesionist.

Deaceea noul tarif pentru lemnul rotund de stejar, publicat în „Buletinul Oficial CAPS, Nr. 2", o nouă încercare și o firească tendință către o justă apreciere a unuia dintre cele mai valoroase produse ale pădurilor noastre, nu suportă și nu comportă ca idee nici-o discuțiune, cu atât mai mult, cu cât condițiunile de adaptare, din mai multe puncte de vedere, ce nu mai au nevoe a se destrăma aci, ne sunt în mare parte prielnice. Dar dacă principial așa stau lucrurile, din punct de vedere însă al realizării unui tarif cu posibilități practice de aplicare promptă, problema aceasta încă nu capătă o soluție clară, pentrucă:

a) Un tarif, dacă nu este regional, ci general, trebue să fie mult mai încăpător, astfel ca încadrarea oricărui sortiment și oricărei calități să fie posibilă.

b) Erarhizarea sortimentelor și deci a prețurilor acestora, trebue făcută strict în funcție de calitate, în primul rând și apoi în funcție de raritatea pieselor (dimensiuni excepționale).

c) Tariful trebue să aibă o bază de plecare, dela care, la un centru mediu de consum, un sortiment să ajungă din diverse centre de producție, aproximativ la același preț de cost.

In legătură cu aceste câteva simple principii sunt anunțate observațiunile noastre din articolul de față. In cele ce

urmează vom arăta deci constatările şi părerile noastre, schiţând considerentele de ordin practic în sprijinul acestor susţineri.

1) Tariful actual nu este îndeajuns de cuprinzător.

Intr'adevăr, ocupându-ne de ex. de sortimentul „construcţiuni rurale" constatăm că după tariful actual, acest sortiment trebue ales din piese cu ø < 20 cm (fără coaje), fără condiţiuni de lungime. Preţul loco pădure pe m. c. va fi de lei 500. Ori, lemnul de lucru şi construcţiuni ce realizăm, diferă calitativ în raza aceluiaş ocol sau în aceeaş pădure, după cum provine dintr'o tăere de produse principale, secundare, sau — şi mai ales — accidentale (arbori uscaţi etc.). Iată de aci nevoia unei împărţiri pe calităţi a acestui sortiment şi deci fixarea şi a altui preţ pentru această calitate. Din punct de vedere al raportului dintre un lemn de construcţii rurale de cal. I (provenit din arbori sănătoşi prin tăeri regulate) şi cel de cal. II-a, putem preciza că preţul celui din urmă trebue să fie de maximum 75% din cel de calitatea I-a.

Pe de altă parte, lemnul de construcţiuni rurale, pentru o mai dreaptă valorificare, ar fi trebuit separat în două categorii de preţuri, legate de dimensiunile: până la 4 m. lungime şi cu ø < 16 cm şi o altă categorie cu lungimi mai mari şi cu diametrele, măsurate la jumătatea piesei, până la 20 cm (fără coaje), cu condiţia ca lungimea totală a piesei să nu conducă, la capătul gros, la un diametru mai mare de 22—23 cm fără coaje. Rezultă, evident, nevoia a încă unei categorii de preţ pentru acest sortiment.

Astfel, considerând nevoia amplificării compartimentării tarifului, din alte puncte de vedere, de ex. al varietăţii de stejar: unul ar trebui să fie preţul unui lemn de pedunculat pentru doage sau pentru gater şi altul când este vorba de gorun. Necesitatea de a avea un tarif mai cuprinzător, este deci pe deplin evidenţiată.

2) Erarhizarea sortimentelor şi deci a preţurilor într'un tarif.

Dacă la preţurile, într'adevăr, pe alocuri mult prea mici de până acum, se puteau vinde la vreme toate sortimentele ce rezultau dintr'o exploatare, s'ar putea să nu se întâmple la fel în viitor cu anumite sortimente, mai ales pentrucă permanent

se tinde la majorarea procentului lemnului de lucru și deci implicit, calitativ, acest procent, în totalitatea lui, va fi inferior celui de până acum, în timp ce erarhizarea sortimentelor în ceeace privește prețurile nu este încă riguroasă.

Intr'adevăr, lemnul de furnir și de export își va găsi o plasare sigură la prețurile din tarif, considerând că stejarul de gater cal. I-a și a II-a se va putea preda fabricilor noastre la prețurile tarifului, majorate cu cheltuelile de transport dela pădure la gări, cu cheltuelile de încărcat, fracht, etc. Deasemenea, în parte s'ar putea vinde ca și cel de dogărie loco-pădure conform aceluiaș tarif, administrația noastră fiind singurul important posesor al acestor sortimente de valoare. Insfârșit, un alt sortiment, cum este cel al stâlpilor speciali, are o plasare sigură și rentabilă. Nu tot la fel însă se petrec lucrurile când e vorba de restul sortimentelor: piloți, grinzi, stâlpi normali, traverse, mină și construcții rurale.

Aceste ultime sortimente cu categoriile lor de diametre și lungimi, merită o deosebită atențiune, pentrucă:

a) Sunt inferioare calitativ sortimentelor și calităților arătate de tarif la punctele 1, 2, 3, 4 și 7 (Bulet. CAPS, Nr. 2, pag. 39).

b) Prin forța lucrurilor, pădurile noastre dau în procent mare aceste sortimente.

c) Plasarea acestora nu este pe acelaș plan de siguranță și rentabilitate, ca de exemplu a lemnului de gater sau dogărie, ci de cele mai multe ori este legată de consumul local, care este limitat, de centrele de consum mai apropiate, care sunt întâmplătoare și unele din sortimentele arătate sunt legate de anumite convenții.

Când astfel stau lucrurile, să vedem în fiecare caz în parte locul fiecărui sortiment, în scara prețurilor unui tarif, fie el general, fie regional.

Lemnul de stejar pentru piloți și grinzi de poduri este ales dintr'un material calitativ inferior celui din care se sortează gaterul cal. II-a. Așa este și așa trebue să fie. Deasemenea, judecat în raport cu lemnul de traverse la care viciile sunt cu desăvârșire excluse, în timp ce la o piesă de poduri se îngădue un nod vicios.

Este adevărat, că nu se vor sorta la traverse piese, cari prin dimensiuni — lungimi și diametre — merg la poduri, dar

oricât de mare ar fi coeficientul de majorare datorit rarităţii dimensiunilor în aceste cazuri, nu trebue neglijat că: tot ce nu se poate sorta ca lemn de gater, trece imediat la „poduri". Pentru aceste considerente, apreciem că preţurile lemnului de piloţi şi grinzi trebuesc comparate cu cele ale gaterului cal. II-a loco pădure şi în mod mai real fixate sub ale acestui sortiment cu un procent de 15%—20%, procentul de reducere cel mai mare fiind aplicabil preţurilor pieselor de diametre mari.

Lemnul pentru stâlpi de telefon, lungimi: 6, 7, 8 m şi 19 cm ø < 21 cm, după tariful actual se taxează cu lei 1200/mc loco pădure. Acest material este într'adevăr foarte căutat (la CFR nu putem da cât ni se cere) dar în raport cu calitatea lemnului, cu dimensiunile lui şi faţă de plasarea ce-i este angajată prin convenţiile cu CFR, preţul fixat prin tarif este prea mare. O socoteală simplă confirmă cele de mai sus. Astfel se încasează dela CFR pe materialul fasonat în stâlpi franco teren gară de expediţie lei 1200/mc, lei 1100/mc, lei 1000/mc respectiv pentru stâlpii de 6 m l (8,30 buc/mc), 7 m l (6,20 buc/mc) şi 8 m l. (4,40 buc/mc), ţinând în seamă şi derogările caetelor de sarcini CFR. Cu fasonatul, carbonizatul, transportul în gări, cheltueli de recepţie, scoabe, administraţie etc., se mai cheltuesc în medie lei 450, lei 400 şi lei 350/mc fasonat în stâlpi. Rezultă deci, fără a mai lua în considerare dobânzi, beneficii, cota procentului de refuz, o valorificare nerentabilă. Noi însă credem că nu valorificarea este nerentabilă, ci că preţul fixat în tarif este prea mare. Poate că nouile convenţii să îndreptăţească mai mult preţul de 1200/mc brut loco pădure, impus mai ales de raritatea sortimentului, dar din cele arătate rezultă deocamdată această discordanţă.

Lemnul pentru traverse principale şi secundare, este taxat prin tariful de care ne ocupăm la lei 650/mc şi la 550/mc.

Când cheltuelile — dela doborît şi până la inclusiv fr. vagon — pentru o traversă normală se ridică la lei 45-50 şi pentru o traversă secundară la lei 35—40, preţurile de 650 lei/mc şi 550 lei/mc, brut loco pădure, ţinând compt de încasările ce efectiv realizăm noi pe materialul semi-industrializat în traverse, apar mari, indicând o certă nerentabilitate. In realitate, aceste preţuri nu numai că nu sunt mari fixate prin tarif, dar dacă recunoaştem că lemnul de traversă trebue să fie un lemn perfect să-

nătos, că trebue să fie un lemn de grosimi dela 28 cm în sus, pentru a da prin prelucrare fără alburn baza (talpa) traversei de 24—26 cm, că în tot cazul lemnul acesta este mult superior lemnului de construcţii rurale (500 lei/mc) şi superior celui de mină (900 lei/mc), nu se poate contesta subestimarea lemnului de traverse la aceste preţuri şi deci o majorare este firească, pentru o cât mai logică erarhizare a preţurilor. Natural, că şi angajamentele viitoare ar însemna să ţină compt de aceste preţuri brute pentru a se evita aceste compromisuri din conţinutul unui tarif.

Incă un amănunt, nu trebue uitat cu această ocazie: unităţile silvice care au câţiva mc din aceste sortimente (traverse) şi nu pot prelucra o cantitate prea mică în atari sorturi, sau vre'o unitate care ar dispune chiar de o însemnată cantitate dar la o distanţă şi la o poziţie care fac imposibilă semi industrializarea în traverse, ce fac cu aceste materiale? Se vând cu 650 şi 350 lei/mc, iar lemnul de galerie cu 900 lei/mc?

Iată dar, unde duce lipsa unei erarhizări a preţurilor.

Lemnul de mină, de lungimi de 1—4 m şi $12 < \varnothing < 25$ cm, după tarif, este fixat la lei 900/mc. Lăsând la o parte posibilităţile de plasare, care sunt cu totul accidentale în valorificarea ca atare a acestui sortiment, trebue să observăm, că dacă prin tarif preţul acestuia se stabileşte la aproape dublul celui de construcţie rurală, apoi în această situaţie, amestecul de dimensiuni între aceste două feluri de materiale (până la 20 cm lemn de construcţii, dela 12 cm la 25 cm lemnul de mină), nu mai are sens.

Iată dece credem că lemnul de galerie, trebue ales din piese de 21 cm $< \varnothing <$ 25 cm şi lungimi de 1—6 m, rămânând diametrele până la 21 cm pentru construcţii rurale şi cuprinzând astfel în lungimile arătate, piesele care altfel, respectând tariful, nu s'ar putea încadra în nici o calitate sau sortiment (de ex. o piesă de 26 cm. şi de 5 m lungime?).

Cu aceste observaţiuni, locul acestui sortiment, logic se poate situa în scara preţurilor sub preţul majorat al traverselor secundare.

Lemnul de construcţii rurale cu $\varnothing < 20$ cm, conform tarifului, urmează a se vinde cu lei 500/mc loco pădure. In condiţiunile arătate anterior (punctul 1) preţurile de vânzare ale

acestui sortiment ar putea fi de lei 500 şi lei 400, în funcţie de dimensiunile arătate de noi pentru calitatea I-a.

In fine pentru a conchide, vom schiţa în cele de mai jos şi considerentele care determină alegerea unui punct în raport cu care să se fixeze preţul fiecărui sortiment.

3) Tariful trebue să aibă o bază de plecare. Tariful actual prevede toate preţurile „loco pădure". Ce se întâmplă în realitate?

Dacă diferenţa de transport pe CFR dela diverse gări şi unităţi de producţie la un centru mare de consum ar putea fi considerată ca fără mare rol, în cazul expedierilor pe CFR, nu este neglijabilă diferenţa de transport cu carele la gări, când distanţa poate fi de 2 km şi poate fi de 30 km. Deasemenea, nu fără însemnătate este cheltuiala pentru un mc de stejar care se poate încărca direct din pădure de lângă tulpina din care a fost doborît şi pentru altul, care trebue tăvălit, târât şi scos la marginea pădurii, la un drum practicabil de care.

Ni s'ar putea invoca cumva vre'o lege a compensaţiilor: ce pierdem într'o parte, realizăm eventual în alta!

Dar se va mai putea întâmpla şi altceva: prin locurile mai îndepărtate, cu preţurile raportate loco pădure, independent de toate cheltuelile ce se fac până la centrul de consum, o să rămânem cu materialele în parte nevalorificate la vreme şi deci, să venim cu „revizuiri de preţuri", cari, în mod real vorbind, comportă deplasări şi justificări.

S'ar putea spune, că nu noi sau pădurea purtăm vina, ci consumatorul (fabrică sau individ) care este prea depărtat sau neconvenabil situat de o exploatare şi ca atare el să suporte preţurile loco pădure, noi urmărind o rentă fixă, ori care ar fi situaţia. Părerea noastră este următoarea în această chestiune:

a) Pentru lemnul ce nu se consumă local: furnir, export, gater, doage, stâlpi, traverse, preţul să se fixeze franco-vagon.

b) Pentru restul sortimentelor, preţul să se fixeze la marginea pădurii (drum practicabil).

Logica par'că aşa ar spune.

Natural că chestiunea aceasta, din multe alte puncte de vedere, s'ar mai putea discuta. Ne oprim însă aci, apreciind că

numai observaţiile schiţate sunt suficiente pentru lămuririle ce am crezut necesare. Intr'un articol viitor, ne vom propune să folosim aceste observaţiuni la alcătuirea unui proiect de tarif aplicabil, spre pildă, pădurilor din Direcţia silvică Piteşti.

Bemerkungen um den neuen Preistarif des Eichenrundholzes.

Observations concernant le nouveau tarif des prix du bois de chêne en grume.

L'auteur examine le nouveau tarif établi par l'Administration des forêts domaniales pour la vente des bois de chêne en grume. Par ce nouveau tarif on a tâché d'obtenir des prix de vente en rapport avec la plus rationnelle utilisation des pièces en fonction de leurs longueur et grosseur: bois de mine, de traverses, de scieries, de douves, pour diverses constructions rurales, de poteaux télégraphiques, de pilotis et poutres pour les ponts.

Si pour quelques unes de ces catégories de bois, l'auteur trouve que les prix sont justes, pour d'autres il les estime trop élevés ou trop bas.

ROBINIA PSEUDOACACIA VAR. RECTISSIMA Raber.

de T. BĂLĂNICĂ

Salcâmul este un „subiect" atacat pe rând de țărani, silvicultori, literați și agronomi. Fiecare cu punctele lor de vedere, dar dovedind împreună nouă, celor de azi, cât de național a devenit acest exotic la noi.

Vor fi făcut vrednicile jupânese la început dulceață din florile lui, iar boerii și negustorii își vor fi împodobit grădinile, pentruca mai târziu țăranii să ajungă să-și înverzească satul aproape numai cu salcâm, încât din tradiția deja formată prin această cultură, a intrat în poezia populară și apoi în cea cultă.

Când mai târziu nisipurile sburătoare au devenit o pacoste pentru agricultori, tot salcâmul a fost sortit să salveze câmpurile oprind dunele năvălitoare să potopească holdele. Din acest moment a devenit obiectul de studiu al silvicultorilor, continuând și astăzi să figureze în loc de cinste în preocupările noastre, datorită însușirilor lui forestiere și technologice.

In patria lui de origină încă reprezintă esența de primă împădurire, iar în lucrările de corecție este folosit pe scară întinsă. Pentru acest motiv e cercetat în lucrări de experimentație și în laborator, căutându-se totodată specia care ar corespunde celor mai multe din calitățile necesare unui arbore cultivat în masiv. Prin investigațiile făcute, Americanii au dat însă peste o varietate superioară salcâmului obișnuit, anume Robinia pseudoacacia var. rectissima, despre care vrem să vorbim în rândurile acestea. Nu intenționăm să facem un studiu botanic, nici technologic. Rostul acestei note e să atragă atenția camarazilor noștri asupra acestei varietăți semnalând cele ce s'au scris în revista silvicultorilor americani.

In insula Long Island, nu departe de New York, fermierii deosebesc două feluri de salcâm numite: una salcâm alb (white locust) și alta salcâm galben (yellow locust). Salcâmul alb mai are și alte nume: salcâm moale, comun, cenușiu, verde și negru.

Sub această ultimă denumire de altfel e cunoscut mai ales în literatură (black locust). Celeilalte forme de salcâm (yellow locust) i se mai zice și salcâm tare, durabil, salcâmul lui Sand, salcâm galben de Long Island. Pentru acest al doilea salcâm s'a propus, din cauza formei lui, numele de „shipmast" (catarg de corabie). E și motivul pentru care Dr. O. Raber, care a publicat descrierea științifică a lui, l-a numit Robinia pseudoacacia var. rectissima, așa cum e acum definit și cunoscut.

Cum a ajuns și cine l-a adus în Long Island e mai puțin important deocamdată pentru noi. In literatura dată la sfârșitul articolului se găsesc indicații în această privință. Fapt e că această varietate de salcâm a trezit interesul silvicultorilor americani, care au început a se ocupa de el cam de prin anul 1920, iar de când cu lucrările uriașe de împădurire a preriilor l-au luat serios în cercetare.

Punctul de plecare a fost constatarea că această varietate rectissima are însușiri superioare salcâmului comun (black locust — Robinia pseudoacacia L. — pe care îl avem și noi). In primul rând se impune prin trunchiul lui drept, cilindric, înalt, spălat de crăci și prin longevitate mai mare. Apoi, prin durabilitate: îngropat în pământ durează 100 de ani, pe când salcâmul obișnuit numai 30—50 ani. In sfârșit, nu e atacat nici de insecte nici de ciuperci. Din rezultatele primelor studii făcute reese că Cyllene robiniae Forst. îl lasă în pace.

Partea cea mai curioasă însă — și de aci decurge greutatea în lucrările pe scară mare — e că se înmulțește pe cale vegetativă, pentrucă practic vorbind nu produce semințe. Butașii din rădăcină și drajonii sunt singurele posibilități de înmulțire. In asta e și un avantaj, în adevăr, căci înmulțindu-se pe cale vegetativă păstrează mai credincios caracterele plantei mamă din care provine.

Ca silvicultori ne interesează evident mai ales această problemă a înmulțirii, dacă e vorba să-l folosim la împăduriri, odată ce ne-am convins de calitățile lui superioare.

Fermierii din Long Island și-l procură în modul următor: scot drajonii dela arborii mai bătrâni și-i plantează pe locurile unde vor să-l aibă; sau iau bucăți de rădăcini de 30—60 cm (1—2 foot) și le îngroapă (superficial) orizontal în pământ; alte ori rănesc cu plugul rădăcinile arborilor mai tineri, deja insta-

lați, provocând drajonarea și în felul acesta îl întind peste tot câmpul.

Ținând seamă de aceste procedee, silvicultorii americani au pornit cercetările. Și în 1934 din Martie până în Septembrie au recoltat material din Long Island și l-au plantat în diferite moduri în câmpurile de experimentație. Au sistematizat lucrările pentru a putea stabili concluzii practice, ținând seama de cinci variabile: vârsta și dimensiunile materialului, timpul de plantare, modul de plantare și solul locurilor de experimentație.

Materialul a provenit dela arbori de 5 și 60 ani. Au tăiat dela arborii considerați bucăți de rădăcini de lungimi variind între 7,5—12,5 cm (3—5 inches), le-au îngropat în pământ parte orizontal, parte vertical. Grosimea bucăților de rădăcini varia între 0,16—3,6 cm ($^1/_{16}$—$1\frac{1}{2}$ inches). Materialul l-au recoltat înainte și după începerea sezonului vegetativ. Au făcut plantațiuni de primăvară (Aprilie) și vară (Iunie-Iulie). Locurile de experiență au fost alese pe soluri nisipoase, lehmoase și de tranziție între aceste două feluri.

După un an au făcut bilanțul cercetărilor și au stabilit că rezultatele cele mai bune (procent mare de prindere și viabilitate) au fost obținute pe soluri nisipoase, bine drenate, de preferință cu o sursă de irigare în primele săptămâni după îngropare, făcându-se plantarea în timpul primăverii, cu bucăți de rădăcină groase de 0,6—2,5 cm îngropate vertical, provenind dela arbori tineri și de preferință desvoltate cu un an înainte de folosire.

Rădăcinile îngropate orizontal dau o plantă care tinde să ia forma de tufiș. S'a mai încercat de asemeni să se trateze rădăcinile cu o soluție de rășină și parafină (10% rășină, 90% parafină) pentru a evita o eventuală infecțiune de ciuperci. De asemeni s'a încercat inocularea cu bacterii din nodulele rădăcinilor de salcâm pentru a se stimula creșterea. Nu s'a putut trage însă nici o concluzie din aceste încercări.

In schimb însă s'a stabilit că e recomandabil ca rădăcinile să fie tăiate în timpul repaosului vegetativ și plantate înainte de începerea sezonului (vegetativ) și cât mai curând după toaletare; să fie ferite de îngheț și uscăciune.

Când sunt plantate vertical să se țină seama de orientare, adică să fie îngropate în așa fel ca deasupra solului să rămână

secțiunea dinspre planta mamă. De aci decurge și grija pe care trebue s'o aibă cei care toaletează butașii: mănunchii să-i facă așa fel încât cei care vor planta să știe care capăt trebue îngropat.

Evident o lucrare cu butași costă de 2—3 ori mai mult decât folosind semințele. Incât nu va fi folosită această metodă de înmulțire pe cale vegetativă decât atunci când e vorba să se păstreze tipul superior realizat sau când nu e alt mijloc.

In concluzie, următoarele: dat fiind că România posedă cele mai frumoase păduri de salcâm, ar fi indicat poate să se încerce la noi și cultura acestei varietăți rectissima pentru a obține un lemn și mai prețios decât al salcâmului comun.

BIBLIOGRAFIE:

1. Raber, Dr. Oran: Shipmast locust — a valuable undescribed variety of Robinia pseudoacacia. U. S. Dept. Agric. Circular Nr. 372.
2. Raber, Dr. O.: The history of shipmast locust. Journal of Forestry, 1938, pg. 1116.
3. Detwiler, S. B.: The history of shipmast locust. Journal of Forestry, 1937, pag. 709.
4. Swingle, Charles F.: Experiments in propagating shipmast locust. Journal of Forestry, 1937, pg. 713.
5. Hall, Ralph C.: Growth and yield in shipmast locust on Long Island and its relative resistance to locust borer injury. Journal of Forestry, 1937, pg. 721.
6. Toole, E. R.: Relative durability of black locust and shipmast locust when subjected to four wood decay fungi. Journal of Forestry, 1938, pg. 1120.
7. Hirt, Ray R.: A progress report on laboratory tests of the relative durability of different varieties of black locust subjected to certain wood decay fungi. Journal of Forestry 1938, pg. 53.
8. Schenk, C. A.: Fremländische Wald- und Parkbäume. III. Band. S. 563. Berlin, Parey, 1939.

Robinia pseudoacacia var. rectissima Raber.

Parmi les espèces utilisées dans les travaux de reboisement, une place importante est occupée par le robinier faux-acacia, qui constitue déjà en Roumanie des peuplements imposants.

Une variété de cet arbre, récemment expérimentée par les Américains, Robinia pseudoacacia var. rectissima Raber. marque des qualités supérieures à celles du robinier commun. Cette variété présente une plus

grande longévité, des fûts droits, hauts, cylindriques, élagués. En même temps, son bois est plus précieux, plus résistent aux attaques des insectes et aux maladies cryptogamiques, ce qui le recommande pour une culture plus intense.

Mais il présente aussi des inconvénients quant aux possibilités d'être employé dans les travaux de reboisement car il ne se régénère que par voie végétative.

EFECTELE IERNII GRELE DIN ANUL 1939—40

de Ing. AUR. CONSTANTINESCU
(Berlin)

Iarna grea din acest an, caracterizată prin zăpadă multă şi geruri mari, de lungă durată, nu s'a mai cunoscut în Occident de aproape 100 ani. După unele păreri, a depăşit în intensitate iarna siberiană din 1928/29. Pentru arbori, efectele sale rele

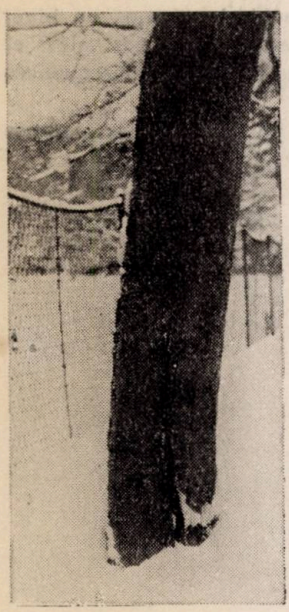

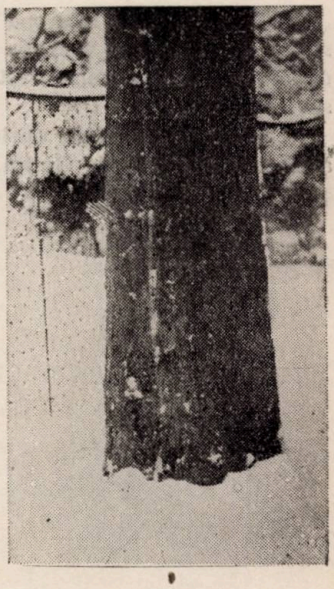

încep să se vadă, datorită gelivurilor la care a dat naştere. Ascunsă rămâne inima de ger care s'a observat pentru prima dată după iarna din 1928/29.

Semnalăm mai jos câteva cazuri de gelivură la platan.

In Germania de Nord la sfârșitul lunei Ianuarie și începutul lui Februarie, temperatura a înregistrat scăderi neobișnuite regiunii (până la —30° C.). Din această cauză platanii de pe o alee din Eberswalde au crăpăt pe o lungime ce ajunge la 2 m. dela pământ. (A se vedea figurile de mai sus). Crăpăturile se găsesc pe partea expusă vânturilor reci dinspre N. și NE. Este interesant de menționat că nivelul apei freatice, în această parte a orașului, este ridicat.

Die Nachwirkungen des strengen Winters vom Jahre 1939/40.

Les effets de l'hiver exceptionnel de 1939/40.

L'occident de l'Europe n'a pas connu depuis longtemps un hiver si dur que celui qui vient de passer: neige abondante, grandes gelées et de longue durée. Comme c'est naturel, il a eu de fâcheuses conséquences sur les arbres.

L'auteur en relève quelques cas observés par lui chez les platanes à Eberswalde près de Berlin.

PLANTE CU FLORI ALBE ÎN MOD EXCEPȚIONAL

de Ing. ARTUR COMAN
(Vișeul de Jos)

In cele de mai jos, semnalăm trei plante pe care le-am găsit în Maramureș prezentând flori albe, dar care în mod normal au flori colorate.

Polygala amara L. Recoltată de mine pe Pietrosul Mare din Borșa, în Zănoaga din jos, pe pășunea alpină. Expoziție nordică și altitudine 1543 m. Multe exemplare cu flori albe, având aripa lungă de 4—5 mm și lată de 1,5—2 mm, iar capsula lungă de 2—3 mm. Solul pe care am găsit aceste plante este de natură calcaroasă, bogat în humus.

Corthusa Mathiolli L. Atunci când această plantă are flori albe, este o mare raritate. Până acum am găsit numai un exemplar în hotarul comunei Vișeul de Sus, pe Valea Novețului ceva mai sus de gura văii Boului, pe malul stâng al Novețului. Locul avea altitudinea de 598 m și expoziție nordică. Solul este format pe ardezie. Planta am recoltat-o dintr'un loc stâncos, unde se găsea cu multe alte exemplare care aveau flori de culoare roșie.

Campanula alpina Jacq. Am găsit câteva exemplare pe Pietrosul Mare din Borșa, la o altitudine de 2077 m și pe expoziție estică. Terenul este de natură granitică. In alte părți ale Maramureșului nu am mai întâlnit exemplare din această plantă prezentând flori albe, deși planta se întâlnește din abundență în multe locuri.

Pflanzen die ausnahmsweise weisse Blumen tragen.

Plantes exceptionnellement à fleures blanches.

L'auteur a trouvé en Maramureș, région montagneuse et nordique du pays, quelques exemplaires de Polygala amara L., Corthusa Mathiolli L. et Campanula alpina Jacq. qui présentaient exceptionnellement des fleures blanches.

PROBLEMELE ZILEI

MATERIILE TANANTE.

ROMÂNIA ŞI MATERIILE TANANTE

de Ing. I. RĂTAN (Cernăuţi).

Revista Pădurilor deschizând discuţia asupra materiilor tanante în ţara noastră, voind să lumineze o problemă de un interes atât de vital, va ajunge, credem, să provoace prin aceasta trecerea la realizări imediate în acest domeniu, deoarece pe zi ce trece economia naţională se circumscrie tot mai adânc resurselor noastre proprii şi cu cât anticiparea noastră este mai neîntârziată, cu atât aducem un real ajutor ţării, în cadrul căruia va trebui privită azi şi problema materiilor tanante.

*

In România, până acum, numai patru instalaţii industriale se ocupă cu procurarea extractelor tanante, dintre care numai două rămân ca fabrici speciale de acest gen:

1) Schneier Teobald — la Holboca — jud. Iaşi, cu un capital de 5.200.000 lei şi 130 C. P., producând în special tanin şi extracte tanante;

2) „Tanara" S. A. — Timişoara, cu 3.277.763 lei capital investit şi 40 C. P., producând: degras, uleiuri pentru tăbăcit, oporon, ricin, untură de peşte, etc.;

Celelalte, două:

„Dermata" din Cluj, ca şi Karres S. dela Mediaş sunt fabrici de talpă, piele, etc., cari produc şi parte din aceste substanţe tanante de cari ele au nevoie.

Faţă de această stare de lucruri, cerinţele celor cca. 100 instalaţii de tăbăcit piei (şi pe lângă acestea, nevoile crescânde şi foarte accentuate ale armatei vor impune încă noui şi multe atari instalaţii), fac ca ţara noastră să importe materii tanante. In anii 1938 şi 1939 am importat următoarele cantităţi:

1938	. .	87.048 kg cu o valoare de	142.456.000 lei
1939 (9 luni)	65.587 „	„ „ „ „	„ 105.233.000 „

Să se observe că importul în primele nouă luni ale anului 1939 a fost cu 4932 kg şi 7.809.000 lei mai mare decât cel corespunzător anului 1938; rezultă deci o tot mai accentuată creştere a acestui import.

Cum aprovizionarea cu piei brute se poate — şi se stărue — soluţiona din disponibilităţile interne (exportând mai mult vite tăiate — carne), şi producerea substanţelor tanante necesare tăbăcăriilor noastre va trebui soluţionată în acelaşi sens şi fără întârziere, fiindcă vastul domeniu forestier al României nu numai că va asigura producerea cantităţilor necesare industriei pielăriei, dar ar putea întrece necesităţile ei, rezervându-se disponibilităţi pentru export.

Cât de presentă este azi problema aceasta, e suficient să menţionăm că recenta scumpire a produselor de pielărie se datoreşte urcării peste măsură a preţului extractelor tanante, care a crescut cu 400 la sută şi fiindcă în acest sector de activitate economică, suntem mereu tributari, atât Germaniei, cât şi Italiei, în timp ce materialul nostru prim, rămâne nevalorificat.

Prezentul impune deci, ca Administraţia noastră forestieră cea mai mare — CAPS-ul — să obţină sprijinul necesar pentru o efectivă creiare a unei industrii de extracte tanante (aşa cum relevă Revista Industrie şi Comerţ că era vorba din anii trecuţi chiar).

*

Din punct de vedere silvic, problema materialelor tanante trebue privită atât prin prizma chimiei lemnului, cât şi prin aceia a raţionalizării exploatărilor, în cadrul scopului urmărit: procurarea materiilor prime pentru extractele tanante.

In Technologie des Holzes, a D-lui Dr. Kollmann F. se redă (pag. 262) pentru diferitele esenţe forestiere, următorul conţinut (la %) de substanţe tanante:

Coaja de molid . . .	7—18	(9)
„ „ pin	4— 8	
„ „ salcie	8—13	
„ „ stejar . . .	5—16	(9)
Lemnul de stejar . .	5—13	(38)
„ „ castan .	până la 8.	

Natural că în afară de acestea găsim mare procent de substanțe tanante și în coaja de anin, mesteacăn, lemnul de salcâm, etc. Procentul de materii taninice variază și el cu vârsta arborelui, cu bonitatea solului, expoziția, etc., corespunzând un maxim la o anumită vârstă a arborelui, deosebită și specifică fiecărei esențe.

*

Polonia rezolvase problema importului de extracte tanante prin creearea unei mari industrii indigene de astfel de produse, utilizând pe lângă coaja de pin și anin, o foarte mare parte de lemn mărunt de stejar, a cărui valorificare a extinsese astfel la maximum.

Cehoslovacia și Austria utilizau în mare măsură coaja de molid, pe lângă tot restul de lemn mărunt de stejar.

La noi problema capătă un aspect accentuat prin:

— coaja de stejar a crângurilor exploatate pe o atât de întinsă suprafață;

— coaja de molid, rezultând din marile noastre exploatări de molid;

— lemnul mărunt de stejar, provenind din exploatările codrului de stejar,

toate până azi pierdute, în timp ce noi importăm anual de peste 150.000.000 lei materii tanante.

Cu destulă aproximație, putem admite că anual, din exploatările noastre obținem:

— coaje de stejar	3.000	tone	× 9% =	270 tone
— „ „ molid	5.000	„	× 9% =	450 „
— lemn mărunt de stejar	1.000	„	× 10% =	100 „
		Total materii tanante:		820 tone

adică cca 820.000 kg anual, ceiace ar întrece mult nevoile noastre imediate și ne-ar rămâne anual în bugetul țării cel puțin 150.000.000 lei, pe lângă ceiace ar mai aduce industria pielăriei, care naționalizându-se, va reduce la minimum importul ei.

MATERIILE TANANTE FORESTIERE

de Ing. I. LUPE

In afară de lemn, a cărui însemnătate e recunoscută de toată lumea, pădurea mai poate aduce un serios aport, prin procurarea materiilor tanante necesare la tăbăcitul pieilor.

Se ştie, că încă din timpuri foarte vechi s'a întrebuinţat, pentru tăbăcitul pieilor de animale şi în alte părţi unde era necesar taninul, coaja copacilor ca material tanant. Chiar şi astăzi se mai întrebuinţează la ţară în regiunea Sibiului pentru cernitul [1]) stofelor de lână pentru surtuce, pe lângă galiscă [2]), scoarţă de arin care prin fierbere dă taninul necesar.

Intrebuinţarea scoarţei de molid pentru tăbăcitul pieilor, este cunoscută de toată lumea; de aceia nu mai găsesc necesar să mai insist asupra utilităţii ei, fapt pentru care a fost trecută între produsele principale ale pădurii alături de lemn [3]).

Cu toată însemnata întrebuinţare a acestui al doilea produs principal al pădurii, scoarţa a fost foarte mult neglijată, în special în exploatările de răşinoase, unde lemnul se cojeşte după tăere. Ea a fost lăsată adesea să putrezească în parchet, alături de crengi şi buturugi, ori a fost folosită în foarte mică parte la acoperitul adăposturilor pentru lucrători. In foarte puţine cazuri s'a strâns scoarţa pentru a fi vândută tăbăcăriilor. De cele mai multe ori s'a spus că nu rentează scoaterea şi transportul, fără să se facă încercări de valorificarea ei.

In acest fel s'a lăsat să se piardă un produs destul de însemnat al pădurii, iar materiile tanante necesare tăbăcitului pieilor au fost importate, trimiţându-se peste graniţă bani românești cari altfel ar fi putut rămâne în ţară.

Extragerea scoarţei de tăbăcit poate fi totuşi destul de rentabilă. In acest scop dau exemplul de mai jos:

In vara anului 1936, fiind în Cehoslovacia, am văzut în Ocolul silvic Dobroč, din cuprinsul Direcţiei silvice Bánska Bystrica, în regiunea de munte, exploatări de răşinoase (molid) la cari se valorificau ambele produse principale: lemnul şi coaja.

Coaja rezultată din exploatare, se tăia cu ocazia cojirei în bucăţi de un metru lungime. Astfel tăiată se aşeza la uscare chiar în parchet, în figuri în forma acoperişului de casă (a se vedea figura de mai jos) acoperindu-se coama cu rulouri de scoarţă pentru a nu pătrunde apa între ele.

---

1) „a cerni" însemnează a vopsi în negru.

2) „galiscă" substanţă cristalizată, probabil o sare a acidului galic.

3) Definiţia pădurii: „Pădurea e o asociaţie vegetală lemnoasă... având ca produs principal lemnul sau coaja".

Aşezarea în figură se făcea în aşa fel, încât la 2 m liniari să conţină un ster de scoarţă. Dupăce se usca bine se transporta în vale, la depozit, iar de aci la tăbăcărie.

Descojirea, manipularea şi transportul costa în acel an 6—7 Kč la ster, iar preţul de vânzare era de 12 Kč, de unde re-

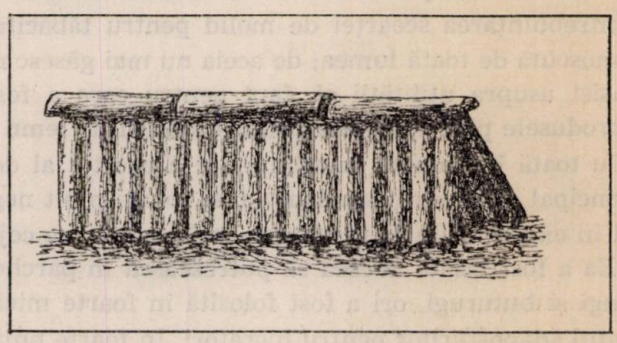

Fig. 1. Aşezarea scoarţei de molid în figuri pentru a se usca.

zulta un venit net de 5—6 Kč la sterul de scoarţă. La o exploatare anuală de 12.000 m³, cât era la acel ocol, rezultau 2000 steri de scoarţă, deci un venit în plus de 10—12.000 Kč.

Din cele expuse mai sus se vede clar, că chestiunea valorificării scoarţei în explotările de răşinoase nu este lipsită de interes, ea putând mări veniturile pădurii, dând totodată de lucru şi celor mai slabi, femei şi copii, deoarece manipularea ei nu cere forţe puternice, fiind un material uşor.

Un alt fapt, care ne îndreptăţeşte să dăm mai multă atenţie acestui produs, este şi acela că în alte ţări, cum e Franţa şi Germania, sunt creiate arborete speciale pentru producerea scoarţei de tăbăcit[4]). Aceste arborete sunt supuse unor tratamente speciale de crâng simplu, cu o revoluţie anumită pentru a produce o coajă netedă cât mai bogată în tanin.

La noi nu se pune problema creierii de arborete pentru producerea scoarţei de tăbăcit, deoarece exploatările de răşinoase ar putea furniza material suficient pentru nevoile interne, dacă s'ar recolta scoarţa rezultată din aceste exploatări.

4) Dr. Jentsch. Die Eichenschälwälder.

In afară de aceasta s'ar mai putea obţine scoarţa de stejar, foarte bogată în tanin, cu ocazia exploatărilor de crâng simplu, în cari avem specii de stejar în elementele crângului şi în exploatările zăvoaielor cu arini a căror scoarţă este deasemeni foarte bogată în tanin.

Un alt produs tanant al pădurii, care la noi nu a fost luat în considerare până acum, îl formează gogoşile de stejari, în special cele de cer, fiind mai mari. Aceste produse accesorii ale pădurii, foarte bogate în tanin, ar putea fi valorificate mai cu seamă în pădurile de cer din câmpie, unde ele se produc în cantităţi uneori destul de mari.

Gogoşile de cer sau colţarii — cum li se mai spune — pot fi strânse din pădure de către copii. In acest sens ar trebui instruiţi copiii în satele din apropierea pădurilor cu cer şi încurajaţi, prin creiarea posibilităţii de plasarea materialului strâns, fie luând Ocolul silvic respectiv iniţiativa, fie şcoala sau stolul străjeresc din care fac parte, care şi-ar face în acest fel şi o datorie faţă de apărarea ţării.

In concluzie: avem în tot cuprinsul ţării — la munte şi la câmpie — materii tanante, pe cari le lăsăm să se piardă fără întrebuinţare şi cari în timpul de faţă sunt foarte necesare pentru bunul mers al înzestrării armatei.

Pentru valorificarea lor se cere însă: iniţiativă, puţină muncă şi multă bunăvoinţă, calităţi pe cari nu ne îndoim că le are orice silvicultor dornic de a-şi servi ţara în momentele prin care trecem.

MATERII TANANTE DERIVATE DIN PRODUSE FORESTIERE

de I. PETÖ (Lugoj)

Mai înainte, un timp nu prea îndepărtat, materiile tanante necesare tăbăcirii pielei, le-a livrat aproape exclusiv pădurea, prin diferite produse forestiere.

In urma evoluţiei industriei chimice, aceste derivate ale pădurii au pierdut mult din importanţa lor. Ele mai sunt rar întrebuinţate, fiind înlocuite prin produse chimice mai eftine. Dar pe de altă parte şi posibilitatea de o mai bună valorizare a produselor silvice a contribuit la înlocuirea materialelor tanante derivate din pădure, prin fabricate industriale.

Având însă în vedere că materialele tanante industriale sunt fabricate în străinătate și astfel procurarea lor în cazul unui conflict economic sau războiu, este foarte îngreunată, se naște o problemă de mare însemnătate, ca substanțele tanante, necesare pentru tăbăcirea pielei, care este un produs de care armata are mare nevoe, să fie produse în țară.

Această problemă este totuș foarte ușor de rezolvat, prin reîntoarcerea la întrebuințarea materialelor tanante, care se pot dobândi din pădure, din diferitele produse forestiere, cum sunt:

a) Rămășițele dela exploatarea parchetelor de stejar și gorun;

b) Coaja unor esențe;

c) Gogoșile de ristic;

d) Frunza unor arbuști.

Este deci datoria noastră a silvicultorilor, să punem la dispoziția industriei indigene de tăbăcit piele și anume atât industriei mari adică fabricelor, cum și celei mici, adică meseriașilor, substanțele tanante necesare prelucrării pielei, pentru consumul intern în general și pentru consumul de care are nevoie armata în special.

In penultimul deceniu al secolului trecut, când chiar în pădurile exploatate de stejar au rămas multe rămășițe nevalorizate și chiar lemne de foc de calitatea mai inferioară au fost greu de comercializat și cu câștig foarte redus, tocmai în regiunea cea mai renumită a stejarului din Europa întreagă, în Slavonia, s'au înființat mai multe fabrici pentru extragerea taninului din rămășițele parchetelor. Prima fabrică de acest gen a fost înființată de câțiva fabricanți de piele englezi cu denumirea: „The Oak Extrakt Company Limited". Această fabrică, după experiențe de câțiva ani, a găsit extragerea taninului din lemnele de stejar așa de rentabilă, că a prelucrat nu numai rămășițele nevalorizabile ale parchetelor, dar a întrebuințat și lemne de foc, adică a folosit tot materialul lemnos ce a rezultat după extragerea lemnului de lucru, adică a buștenilor de cherestea. Cantitatea prelucrată anual a trecut de 80.000 steri.

Ce câștig enorm a adus acest procedeu de extragerea taninului, o dovedește în modul cel mai caracteristic faptul că toate investițiile făcute cu construirea fabricei de tanin și a tuturor instalațiunilor cari s'au ridicat în legătură cu fabrica, au fost amortizate complect după 3 ani de funcționare.

După ce a devenit publică rentabilitatea extraordinară a fabricației taninului din material lemnos de stejar neapt pentru lemn de lucru, s'au înființat și alte fabrici concurente. In primul rând tocmai din cauza acestei concurențe, dar și în urma urcării valorii lemnului de stejar, conjunctura favorabilă a fabricației taninului din lemn, a avut o durată foarte scurtă și chiar prima fabrică pe care am amintit-o mai sus, a sistat funcționarea ei către sfârșitul primului deceniu al secolului nostru.

Pe lângă cauzele mai sus înșirate, au mai contribuit și alte împrejurări la micșorarea rentabilității extragerii taninului din material lemnos. Semnalăm, în primul rând, faptul că în țările în cari a fost exportat taninul din Slavonia, s'a ivit un concurent puternic, tot un produs al pădurii, dar al pădurii tinere din Sud, adică mai bine zis al pădurii Argentinei și anume coaja arborelui Quebracho (Aspidosperum Quebracho blanco). Acesta prezenta în avantaj două însușiri: era foarte eftin și pe de altă parte, în timp ce diferitele surogate de tanin sunt apte numai pentru tăbăcirea pielei mai subțiri, de vițel, Quebracho este folosibil și la tăbăcirea pielei de talpă.

Ce concurență a făcut Quebracho celorlalte substanțe tanante, o arată în modul cel mai caracteristic faptul că proprietarii germani de păduri tratate în crâng cu destinația specială pentru extragerea taninului, au fost nevoiți a cere protecție vamală prohibitivă contra importului de Quebracho.

Dar pe de altă parte într'o măsură însemnată a contribuit la scăderea rentabilității fabricației taninului din lemn și desvoltarea industriei chimice; deci producerea taninului pe cale industrială.

*

Dintre produsele forestiere cu conținut de tanin, cea mai însemnată este coaja de stejar, care conține un procent destul de mare de tanin.

După Profesorul dr. Höhnel, compoziția chimică a coajei este foarte complicată și în parte încă nedescoperită. Insă, cea mai importantă substanță ce se află în coajă, aptă pentru tăbăcit, este taninul ($C_{14}H_{10}O_9$). Taninul se dizolvă ușor în apă, greu în alcool, și deloc în eter. Taninul unindu-se cu o substanță ce se află în pielea crudă, rezistă putrezirii, formând prin această unire „pielea tăbăcită".

Cantitatea procentuală a taninului la stejar depinde în

primul rând de vârsta stejarului respectiv, dar este în funcţiune şi de alţi factori, cum sunt solul, situaţia pădurii şi clima locală. Majorarea conţinutului în tanin este favorabil influenţată de bogăţia solului în substanţe minerale, prin expunerea lui cât mai mult efectului soarelui şi printr'o climă medie cât mai caldă. Vârsta la care conţinutul taninului în coaja stejarului atinge maximul, este 16—20 ani. Cu creşterea vârstei cantitatea scade procentual.

Extragerea taninului rentează deci numai din coaja arborilor tineri. Pentru ca să răspundă şi celorlalte condiţiuni enumerate, cari influenţează favorabil cantitatea de tanin, se înfiinţează arborete speciale pentru obţinerea coajei. Ele sunt tratate în crâng, produsul principal fiind coaja, iar cel secundar materialul lemnos.

Având însă în vedere, că suprafaţa împădurită cu stejar în ţara noastră este foarte redusă şi pe de altă parte, luând în considerare, că stejarul numai tratat în codru ne dă material valoros, ar fi o risipă prea mare să se sustragă o suprafaţă însemnată dela destinaţia ei originală şi să folosească pentru crearea pădurilor speciale de obţinerea taninului.

Soluţionarea problemei o găsim deci în întrebuinţarea materialului extras prin operaţiuni culturale. Conţinutul taninului în coaja arborilor astfel obţinuţi va fi cu ceva mai redus faţă de cel extras din coaja arborilor trataţi în crâng special, fiindcă aceşti arbori, crescuţi într'o consistenţă mai mare, nu pot beneficia de efectul avantajos al soarelui în măsura în care ar beneficia arborii trataţi în crâng special.

Suntem convinşi că şi pe calea aceasta vom putea însă câştiga cea mai mare parte din cantitatea materialelor tanante necesară pentru industria indigenă de tăbăcit.

Pe lângă coaja stejarului şi cea a molidului, se poate întrebuinţa pentru obţinerea taninului, mai ales coaja molidului bătrân, adică a arborilor exploataţi, cari conţine în mediu 8% tanin. Operaţia apare avantajoasă căci şi aşa molidul doborît trebue descojit. Astfel fără nici-o cheltuială specială sau prejudiciu silvic se poate procura aceasta coaje.

Procedeul de urmat la obţinerea coajei este în deobşte cunoscut. Numai în privinţa uzanţelor comerciale amintim că conform uzanţelor bursei din Viena, coaja molidului trebue să fie: sănătoasă şi uscată, la spargere să arate pe suprafaţa spartă

o culoare albă sau galbenă, să nu fie umedă prin ploae sau din alte cauze şi în fine să nu arate urme de mucegai pe partea interioară.

Dacă coaja este spartă, bucăţelele trebuesc să fie după posibilitate uniform de mari; mărimea lor normală să fie de 4 cm. p., iar cea maximă de 12 cm. p.

Pe lângă coaja stejarului şi a molidului, trebuesc încă luate în considerare ca materiale forestiere întrebuinţate pentru tăbăcit, şi gogoşile de ristic. Ele au un conţinut însemnat de tanin, care procentual exprimat este de circa 60%. Aceste gogoşi de ristic sunt, după dr. W. Figder, un produs patologic provocat de înţepătura unei vespi din familia Cynips, care în frunzele sau crăngile tinere depune câte un ou fructificat. Pe acest loc se produce o umflătură prin lărgirea celulelor şi scurgerea sevei, care înconjoară larva eşită, alimentând totodată larva până la desvoltarea ei complectă. Atât timp cât insecta se menţine în gogoşi, acestea sunt negricioase, tari, grele şi foarte bogate în tanin. Dacă însă insecta a părăsit gogoaşa, aceasta devine sur-galbenă, netedă, pufoasă, uşoară şi conţine mai puţin tanin.

In comerţ se deosebesc 4 calităţi de gogoşi de ristic, din cari prima calitate o formează acelea, în care insecta este încă prezentă.

Substanţa valoroasă din gogoşile de ristic este taninul, care prin fierberea gogoşilor ne dă acidul galic şi anume:

$$\underbrace{C_{14}\,H_{10}\,O_9}_{\text{(Tanin)}} + H_2\,O = \underbrace{2\,C_7\,H_6\,O_5}_{\text{(Acid galic)}}$$

*

In fine alte produse care se pot întrebuinţa ca derivate tanante sunt: frunza arbustului de scumpie (Cotinus coggygria Scop. sau Rhus cotinus L.), care este indigen în Dobrogea, Basarabia şi Banat, reprezentând în Ocoalele silvice Orşova şi Berzasca singura vegetaţie pe terenurile calcaroase improductive, în afară de Syringa vulgaris.

Tăbăcarii săteni din Sudul Banatului se folosesc şi azi de frunza de scumpie, pe care o adună împreună cu crengile mai subţiri şi apoi le usucă în locuri acoperite, unde sunt ferite de ploaie. După uscare frunzele acestea se desfac de crengi prin batere cu beţe şi apoi se păstrează în saci.

Chiar și lemnul de scumpie este folosit de tăbăcari, deoarece dă o vopsea galbenă frumoasă, care se întrebuințează pentru vopsirea pielei în culoare galbenă.

Deci din pădurile noastre putem cu ușurință, în caz de nevoie, să alimentăm industria indigenă de tăbăcit cu substanțe tanante.

EXTRACTELE TANANTE ÎNTREBUINȚATE ÎN INDUSTRIA PIELĂRIEI

de Ing. ANDREI MĂLĂESCU
(U. D. R. — Reșița)

I. GENERALITĂȚI

Prelucrarea pieilor brute în piei tăbăcite se face prin îmbibarea pieilor brute cu o serie întreagă de produse, numite materii tanante.

Materiile tanante întrebuințate în industria tăbăcirii pieilor pot fi:

1. Minerale, ca sarea de bucătărie, alaunul, sărurile de crom și fier etc.

2. Organice, cari la rândul lor se subîmpart în:

a) vegetale, cari se extrag din lemn, coaje, rădăcini, frunze, fructe, etc.

b) materii grase ca uleiuri de pește, seu, grăsimi de cal, etc.

c) produse de sinteză, ca despide, maclurin, etc.

d) diverse alte materiale, ca glicerina, aldehida formică, excrementele de câini și de paseri, etc.

Pe noi silvicultorii ne interesează numai substanțele tanante vegetale.

Deaceea în lucrarea de față ne vom ocupa cu industria producerii substanțelor și extractelor tanante, din lemn, coaje, gogoși, etc.

*

Tăbăcirea pieilor cu ajutorul coajei anumitor arbori, bogată în substanțe tanante, cum este la noi în Europa, de exemplu, coaja de stejar, castan, molid, este cunoscută încă din timpurile preistorice.

Tăbăcirea pieilor era cunoscută și în Egiptul din antichitate. S'au găsit în Egipt mumii din antichitate a căror încălțăminte era

confecționată din piele tăbăcită. Diversele operațiuni ale industriei tăbăcitului sunt înfățișate și de tablourile de perete rămase din Egiptul antic.

Erau renumite odinioară pieile persane și cele de Babilon.

In timpul imperiului Arab exista în Africa și Spania o industrie înfloritoare de pielărie.

Arabii, la rândul lor au învățat meșteșugul tăbăcirii pieilor în decursul cuceririlor lor războinice din Asia. Deci Asia este leagănul acestei industrii.

In Europa, Francezii au fost primii, cari au aflat secretul acestei industrii și au început să fabrice ei înșiși piei tăbăcite. Ca amintire despre timpul când Arabii erau meșterii cei mai renumiți ai industriei pielăriei, și astăzi s'au mai păstrat denumirile de „piele de Cordova" sau de „Maroc" (maroquin).

*

Pieile brute înainte de tăbăcire se supun unor operațiuni preparatorii. Inainte de a se curăți de păr, pieile se moaie în apă proaspătă, pentru a le spăla de murdării, și în cazul când au fost sărate, de urmele de sare. In timpul muiatului, pieile se scot odată pe zi din apă și se bat într'o piuă cu ajutorul unor ciocane sau se lucrează cu mâna, pe niște capre formate dintr'un lemn semirotund sprijinit la un capăt pe două picioare. In acest scop se folosesc niște cuțite cu două mânere (mesdrele), având tăișul turtit. Rostul acestor prelucrări mecanice este să moaie pieile. După muiatul lor urmează curățirea de păr, care se realizează, fie cu lapte de var, fie prin încălzirea pieilor în etuve sau în camere de transpirat. Prin încălzire se produce un început de putrezire, pe care ni-l dovedește mirosul de amoniac. Prin aceasta se moaie țesutul celular al pieilor pentru a ne permite curățirea părului.

Acelaș rost îl are și tratarea cu lapte de var.

Dacă după 6—8 zile, pieile lasă să fie smuls ușor părul de pe ele; acestea se scot din baia de lapte de var cu ajutorul unor clești și prin spălare cu apă se tinde la îndepărtarea varului din ele. Complecta îndepărtare a varului din piei, însă, nu se produce decât în timpul curățirii lor de carne și al raderii părului de pe ele.

Raderea pieilor se face pe caprele amintite mai sus cu cuțitoaie ascuțite (mesdrele) având două mânere.

Resturile de var ce ar mai fi rămas în piei se îndepărtează din ele prin frecare cu cuțitoaie cu tăișul turtit, prin tratarea cu soluții de zahăr sau acizi (acid sulfuric, acid clorhidric și lactic).

Tot în acest scop (îndepărtarea varului) se face și umflarea pieilor într'o baie cu acizi diluați (de preferință acizi lactici).

Această tratare a pieilor nu numai că îndepărtează varul din ele, ci și umflă țesutul lor celular, ceeace le face mai apte pentru a absorbi cât mai multe substanțe tanante, care le conservă.

Dacă în piei mai rămân și resturi de var, atunci aceste piei devin vârtoase și fragile.

In trecut, pieile brute astfel pregătite se tratau în putini mari sau în gropi căptușite cu lemn sau zidărie, cu coaja tocată sau măci-

nată, fiind astfel supuse unui proces lent de tăbăcire, care dura 2—8 luni, 1½—2 ani şi chiar până la cinci ani pentru anumite produse mai valoroase.

Reducerea duratei de tăbăcire n'a putut fi realizată, decât după apariţia în comerţ a extractelor tanante.

Prin extracte tanante se înţeleg produsele cari conţin sub formă concentrată substanţe tanante, extrase din anumite părţi ale plantelor.

Cu ajutorul acestor extracte tanante s'a reuşi a se reduce durata procesului de tăbăcire la ½, ba chiar la 1/10-a parte din durata de odinioară.

Extractele tanante se prezintă în comerţ în stare lichidă şi solidă (sub formă de paste sau pulbere). Extractele în pulbere sunt cele mai răspândite şi cele mai căutate, deoarece acestea prezintă avantajul de a putea servi la prepararea imediată a zemurilor de tăbăcit, disolvându-se mai repede în apă.

*

In procesul de tăbăcire al pieilor, pe lângă substanţele tanante, mai joacă un rol foarte important şi aşa numitele substanţe „netanante", de exemplu zahărul, care trece în acid acetic, apoi substanţele netanante cari dau acizi lactici, deoarece aceşti acizi produc umflarea pieilor.

Un conţinut mai pronunţat de aciditate al zemurilor de tăbăcit provoacă o umflare mai mare a pielei şi dă un produs mai rezistent şi mai vârtos, cum este talpa şi curelele de transmisiuni.

Un conţinut mai slab de aciditate în zeama de tăbăcit are drept urmare o umflare mai neînsemnată a pielei, condiţie cerută pentru pieile de suprafaţă (Oberleder).

Substanţele tanante vegetale, cari ajung a fi întrebuinţate în technica tăbăcitului se disolvă în stare coloidală.

Pieile brute absorb din zeama de tăbăcit mai ales coloidii, cari după un timp oarecare de păstrare a pieilor brute în această zeamă, devin ireversibile, adică nu se mai pot întoarce din piele în zeamă şi astfel protejează pieile în mod constant contra putrezirii.

Diversele substanţe tanante întrebuinţate, împrumută proprietăţi diferite pieilor, mai ales în ce priveşte culoarea şi tăria lor. Astfel lemnul de Quebracho le colorează în roşu, care se poate atenua prin aceea că i se adaugă substanţa tanantă mirobolan.

*

Substanţele tanante se extrag din:

a) Lemnul de stejar, castan, quebracho (din Argentina şi Paraguay), catechu (acacia catechu din Indiile răsăritene, Bengal şi Ceylon) şi din lemnul şi rădăcina de Rhus pentaphyllum, care dă un extract numit „Tisero".

b) Coaja de lemn de stejar, molift, salcie, mesteacăn, mimoza (acacia pycnantha, decurrens, molissima din Australia, Africa de Sud şi de Est şi America de Sud), mangrove (coaja

unor specii de Rhizophora din mlaștinile Mangrove ale Africei de Est).

c) Din excrescențele datorite înțepăturilor unor viespi, numite gogoși de ristic, produse pe ghinda, frunzele și lujerii de stejar, rove, sodom, etc.

d) Fructele de valonea, păstăile de Caesalpinia coriaria (numite divi-divi, din Amerîca), păstăile speciilor de acacia din Chili, numite „Algarobila", fructele arborelui Terminalis Chebula din Indiile răsăritene, un fel de nuci cunoscute sub denumirea de „mirobolane".

e) Frunzele și rămurelele tinere de Uncaria și Nauclea din Indiile Olandeze, ale căror extracte se cunosc sub denumirea de „Gambir" sau cuburi de Katechu. Din frunzele și lujerii speciilor de Rhus din Europa de Sud și America, ale căror extracte sunt cunoscute sub denumirea de „Sumach".

f) Sucurile coajei de Eucalyptus occidentalis, al căror extract este cunoscut sub denumirea de „Kino de Australia" și se folosește ca surogat al lemnului de quebracho.

*

Conținutul în apă, substanțe tanante, substanțe netanante și zahăr al materiilor prime întrebuințate pentru obținerea extractelor tanante, ni-l înfățișează tabloul următor [1]):

Denumirea	Apă	Substanțe tanante	Substanțe netanante	Zahăr
	Conținutul în %			
Scoarță uscată de stejar	13,0	6—17	5,5	2,6
„ „ „ molid	14,5	7—18	7,0	5,0
„ „ „ pin	14,5	7—20	10,0	3,5
„ „ „ mesteacăn	13,0	6—14	—	2,2
„ „ „ salcie	13,0	6—13	—	2,2
Lemnul de stejar	14,5	4— 7	—	—
„ „ castan	14,5	7—14	—	—
Scoarța mimoza	14,5	22—43	9,0	4,0
„ mangrove	14,5	30—50	9,0	0,3
Valonea	14,5	16—33	12,0	3,0
Mirobolan	13,0	25—42	14,0	5,5
Divi-divi	13,5	25—50	19,5	10,0
Lemn de Quebracho	14,5	14—26	1,5	0,3
Sumach	12,0	20—33	16,0	4,5

1) După lucrarea: Problema materiilor prime în România, publicată de Banca Națională a României în 1939.

Din datele acestui tablou constatăm, că materiile prime întrebuinţate la obţinerea extractelor tanante, produse în regiunile exotice sunt mult mai bogate în substanţe tanante, ca cele indigene (din Europa) şi această împrejurare ne face să înţelegem pentru ce nu se pot lipsi, în timpuri normale, industriile de pielărie europene de substanţele tanante străine, transoceanice.

De altfel considerabila desvoltare, pe care a luat-o în ultimele decenii, industria tăbăcăriei în cele mai multe ţări europene, a depăşit cu mult posibilităţile de aprovizionare cu extracte tanante produse în interior. Astfel se zice, că Germania nu-şi poate acoperi prin producţie proprie, decât maximum 1/6-a parte din consumul său de tanante vegetale.

Valoarea extractelor tanante totale produse în lumea întreagă într'un an, se ridică la 15 miliarde lei, din care 1/3-a parte, adică 5 miliarde revine extractului de quebracho, locul al doilea ocupându-l extractul de castan, cu o valoare anuală de trei miliarde lei.

II. NECESITĂŢILE ROMÂNIEI ÎN EXTRACTE TANANTE.

In România s'a desvoltat, mai ales după războiul mondial, o industrie de pielărie înfloritoare, care este perfect utilată, putând prelucra 2000 vagoane piei brute anual, în valoare de un miliard lei. Produsele ei sunt suficiente pentru satisfacerea complectă a consumului de încălţăminte civilă şi militară şi de echipamente ale armatei.

Pentru prelucrarea acestei mari cantităţi de piei, industria de pielărie dela noi din ţară necesită aproximativ 900 vagoane de extracte tanante, în valoare de circa 150 milioane lei.

Toată această enormă cantitate de extracte tanante se importă din străinătate.

Astfel în 1936 am importat, din diverse ţări, 912,94 vagoane extracte tannte, în valoare de 116.247.000 lei; în 1937 am importat 850,96 vagoane, în valoare de 133.013.000 lei, iar în primele 9 luni ale anului 1939, am importat 606 vagoane, în valoare de 97,5 milioane lei.

Ţările din cari importăm aceste extracte tanante, în ordinea importanţei importului sunt: Anglia, Jugoslavia, Olanda, Grecia, Franţa, Germania şi Italia.

Cum astăzi Europa se găsește în stare de războiu, ale cărui efecte se resimt și asupra noastră deși noi nu luăm parte la el, îngreunându-ne posibilitățile de import, și cum pe de altă parte importul nu se poate face decât contra devize forte, România are tot interesul să-și asigure industria de pielărie cu materiile prime necesare tăbăcitului pe cale autarchică, adică prelucrându-le în țară.

Timpurile pe cari le trăim sunt foarte grele. De aceea e bine să ne pregătim pentru ca orice eveniment nedorit să nu ne surprindă nepregătiți din nici un punct de vedere.

Și cum industria de pielărie contribue într'o considerabilă măsură la ridicarea potențialului economic al țării, Ministerul Economiei Naționale trebue să ia toate măsurile necesare din timp pentru asigurarea producerii în țară a extractelor tanante de care are nevoe industria pielării.

Esențele forestiere cari ar putea fi întrebuințate la obținerea extractelor tanante sunt: stejarul, gorunul, moliftul, laricele, mesteacănul, aninul, salcia, plopul și castanul.

Aceste esențe ocupă la noi în România următoarele suprafețe [1]):

Denumirea	Vechiul Regat	Ardealul	Bucovina	Basa - rabia	Total
	Hectare				
Stejarul	371.104	178.324	5.257	92.173	636.858
Gorunul	155.319	432.563	—	5.172	593.054
Moliftul	213.747	723.153	204.814	25	1.141.739
Laricele	961	3.346	2.358	—	6.665
Mesteacănul	34.233	40.133	2.500	832	77.698
Aninul	9.194	2.986	723	117	13.020
Salcia și Plopul	99.329	11.553	3.244	12.662	126.783
Castanul	54	649	—	—	703

Din acest tablou constatăm, că stejarul, gorunul și moliftul ocupă suprafețe considerabile. Moliftul care prezintă o creștere lemnoasă comercializabilă (lemn plin) anuală de 2 m. c. la hectar [2]), permite să exploatăm în mod normal, anual o cantitate

1) După lucrarea: Problema materiilor prime în România, 1939.

2) Dr. Ing. Vasile Sabău: Organizarea producției forestiere în cadrul unei politici economice naționale 1937.

de 1.141.739×2=2.283.478 m. c. iar după Ing. A. Hilscher[1]) un m. c. lemn de lucru de molid cu fusul de grosime mijlocie, dă la vârsta de peste optzeci ani o cantitate de 42 Kg. coajă uscată la pădure. In felul acesta cei 2.283.478 m. c. lemn de lucru de molid exploatați anual în România ne-ar putea livra 2.283.478 m. c.×42 Kg.=95.906.076 Kg. coajă uscată la aer.

După Szécsi Zsigmond[2]) 900 Kg. coajă de molid dau 100 Kg. de extract tanant având o concentrație de 28—30° Bé.

In cazul nostru am putea obține 95.906.076 : 9=10656,200 Kg. sau 1065,62 vagoane extracte tanante.

Vedem deci, că, chiar și numai exploatarea coajei de molid și extragerea tanantelor din ea ar putea acoperi în întregime necesitățile României, iar plusul de extracte tanante ce s'ar mai putea obține din celelalte esențe forestiere înșirate în tabloul de mai sus ar putea fi destinat exportului, cel puțin pe timpul cât durează războiul, când am putea fi siguri de plasarea lui, având în vedere că transporturile transoceanice sunt foarte grele din cauza blocadei și din cauza războiului submarin și de mine.

In realitate lucrurile se petrec altfel. Extractele tanante din coaja de molid se folosesc întotdeauna în amestec cu alte extracte mai puțin bogate în substanțe netanante. Singure se folosesc numai pentru tăbăcirea pielor slabe, cum sunt cele de vițel sau pentru așa zisa tăbăcire prealabilă a pieilor tari.

MOLIFTANUL

de Ing. I. MOLDOVAN (Zărnești).

Multe din surogatele și materiile sintetice, la descoperirea cărora cel dintâi impuls l'au dat războaiele moderne cu caracterul lor totalitar sau năzuința autarchică a unor state de a trăi numai din resurse proprii, n'au dispărut de pe scenă odată cu cauzele, cari le-au produs, ci au rămas pe primul plan al preocupărilor economice ale statelor, impunându-se ca materii utile, eftine și indispensabile în diferite ramuri de activitate economică și industrială.

---

1) Ing. A. Hilscher: Fichten Lohrinde. Wademekum f. die Forst- und Holzwirtschaft 1928.

2) Szécsi Zsigmond: Az erdöhasznàlattan kézikönyve.

Printre substanţele de acest gen sunt materiile de tăbăcit, extrase din apele reziduale ale fabricaţiei de celuloză, cari în războiul mondial şi-au găsit prima întrebuinţare practică în pielăriile Germaniei. Ele au fost puse la contribuţie maximă pentru a îndestula multiplele nevoi ale războiului. Au trecut apoi în laboratoarele şi industriile sovietice pentru a da ajutor la realizarea şi succesul diferitelor programe economice cincinale ale acestei ţări.

*

Substanţa tanantă clasică este taninul de origine vegetală. Un hydrat de carbon, care are proprietatea de a lega materiile gelatinose ale pielei şi a forma cu ele un corp solid, maleabil, impermeabil, rezistent la eforturi mecanice şi mai ales imun faţă de bacteriile de putrefacţie, cărora le cade uşor victimă pielea crudă şi nepreparată.

In timpuri normale coaja de valonea de provenienţă mediteraneană şi de Quebracho, specie de arbore din Brazilia, ambele cu un procent ridicat de tanin, au făcut nerentabilă exploatarea coajei de gorun, stejar şi molid, invadând piaţa şi cucerind cu preţul lor eftin toate debuşeurile din ţară.

In vremuri — ca cele de acum — când traficul internaţional de mărfuri suferă turburări serioase, resursele noastre indigene de orice natură trebue puse'n valoare şi afectate pregătirii noastre militare. Pădurile noastre de gorun, stejar şi molid ne vor furniza coaja de tăbăcit necesară argăsirii cu substanţele tanante vegetale, iar fabricile noastre de celuloză vor servi materia brută pentru extragerea substanţelor de tăbăcit din lignină. Aceasta din urmă este tot atât de însemnată pentru prepararea pieilor ca şi taninul de provenienţă vegetală.

*

La fabricaţia celulozei, singura substanţă vegetală ce se extrage şi se valorizează este fibra de celuloză; restul materiilor componente ale lemnului, atât cele organice cât şi cele anorganice se elimină sub formă de soluţii, împreună cu apele reziduale. Astfel se pierde: lingnina, amidonul, eterurile şi oleurile, grăsimile şi răşina, hydraţii de carbon şi diferitele săruri de calciu, magneziul, siliciul, aluminiul, provenite din materia lemnoasă şi ferul, calciul, sulful, clorul, diferiţi acizi şi alcalini, a căror origine este a se căuta în leşia sulfitică, cu care este tratat lemnul în cursul procesului de fierbere şi descompunere.

Fac excepție multiplii acizi cari fac parte organică din compoziția lemnului.

Din aceste materii, fără nici o valoare economică, se extrag substanțele ce pot fi întrebuințate, cu rezultate bune, în chimia tăbăcitului. Lignina însăși și cu deosebire acidul lignosulfonic, produs accesoriu al fabricației celulozei, ar avea proprietăți tanante și însușirea de a accelera viteza de pătrundere a substanțelor naturale de argăsit în porii pielei.

Pentru dobândirea ligninei în condiții de a putea îndeplini un rol în industria pielăriei, este nevoe ca ea să fie curățită de restul materiilor ce se găsesc în leșia reziduală a celulozei și să i se dea o concentrație, în urma căreia să poată suporta un transport mai îndelungat pân'la destinație, unde să poată fi întrebuințată direct în industrie și cu cât mai puține transformări a stării sale de agregație.

Procedeele de purificare adoptate pân'acum se mărginesc aproape exclusiv la eliminarea compușilor de calciu, cari au o înrâurire dăunătoare asupra pielei pe care o fac fragilă și prea aspră. Deodată cu calciul care se găsește sub formă de Ca O, conform cu analizele făcute în laboratorul Fabricei de Celuloză Zărnești, în proporție de 6,69% se îndepărtează și magneziu din MgO, fierul din Fe_2O_3 și siliciul din SiO_2, a căror prezență este foarte redusă și se cifrează la 0,055%, 0,018% și 0,002%.

Pentru aceasta leșia reziduală se tratează mai întâiu cu sodă, adică cu Na_2SO_3, ce intră în combinație cu Ca și —l precipitează sub formă de sulfit de Ca (Ca SO_3) în stare solidă, care se depune la fundul vasului, de unde poate fi din când în când ridicat și îndepărtat.

In continuarea acțiunei de curățire a resturilor de calciu rămase după reacțiunea produsă de sodă aceste lichide reziduale vor fi supuse unui nou tratament cu acid sulfuric, al cărui, anion va forma, cu calciul prezent, gips, care este deasemenea un corp în stare solidă de agregație precipitat la fundul vasului.

Insemnând formula încă necunoscută a ligninei cu R, reacțiunea ce se va produce este următoarea: $RCa + H_2SO_4 = Ca\ SO_4$ (gips) și RH_2, care este chiar formula acidului lignosulfonic, căruia i se atribue însușiri de natură tanantă.

Cu acest din urmă procedeu nu s'a îndepărtat numai calciul, ci și toate celelalte elemente anorganice; apoi s'a păstrat

caracterul de acid al extractului ce urmează a fi întrebuinţat în industria pielăriei, în lipsa căruia efectul argăsitor nu se produce sau cel puţin nu în măsura necesară nevoilor industriale.

Tot pentru promovarea procesului de argăsire trebue să rămână în extract o parte din materiile organice, ca zaharurile cari se găsesc în proporţie de 0,53%; în schimb sulful din SO_2 găsit cu o cotă de participaţie de 0,091% se va elimina în cursul concentrării lichidului ce urmează a se efectua prin vaporizare în vacuum de 80%, unde se ajunge la o îngroşare de 50%.

Deshydratarea aceasta se continuă apoi în alte sisteme de vase prevăzute în afară de vacuum şi cu un dispozitiv de braţe de amestecare, în urma cărei acţiuni se obţine o substanţă uscată pân'la gradul de 80—90% reprezentând un corp solid, care în stare caldă este încă maleabil şi se poate turna în saci destinaţi a servi drept ambalaj pentru expediţie. Mai acceptat în industria pielăriei este acest extract în stare mai puţin concentrată, adică până la 50%, fiindcă are o eficacitate mai mare. In urma stării sale de lichid şi volumului său mai mare, precum şi a ambalajului său mai scump (butoaie) nu suportă transporturi la mari distanţe.

*

Există mai multe sisteme de preparare a acestei materii argăsitoare. Noi ne-am mărginit a expune însă procedeul întrebuinţat la noi în ţară, unde „extractului acestuia de celuloză" i s'a zis: moliftan, numire românească întrebuinţată şi consacrată de mai bine de un an de zile în comerţ şi industrie.

Rar se întrebuinţează în tăbăcărie moliftanul în stare pură, cu toate că acidul lignosulfonic dintr'însul accelerează simţitor procesul de tăbăcit. Produsele obţinute însă sunt de calitate inferioară, sunt prea fragile şi nu se pot întrebuinţa decât în confecţionarea de piese interioare: brandsol, căptuşeli, etc.

Principala şi cea mai însemnată utilizare o găseşte moliftanul ca materie suplimentară în tăbăcitul cu substanţe tanante vegetale, ale căror proprietăţi le ameliorează şi drege din mai multe puncte de vedere.

Astfel se ştie, că cea mai bună şi mai fină piele se obţine prin tăbăcit la rece, procedeu la care substanţele tanante vegetale nu se pretează fără o pierdere însemnată a conţinutului lor de tanin, din care o parte se lasă la fund a colabora la

procesul de argăsire. Moliftanul pune în valoare şi aceste părticele dispersându-le şi disolvându-le prin acidele sale până într'atâta încât devin şi ele flotante, adică sunt puse în situaţia de a acţiona asupra pielei, asupra cărei molecule zahărul din moliftan deasemenea are o înrâurire dispersatoare înlesnind pătrunderea soluţiei şi accelerând procesul de argăsire.

Chimia tăbăcăritului ne învaţă, că pe lângă această reducere a duratei de tăbăcit a pielei, care după vechile metode şi cu vechile substanţe nu arareori ţinea şi un an şi jumătate, moliftanul are un efect îmbucurător şi asupra culorii pieilor tăbăcite pe cari le deschide dându-le diferite nuanţe după durata reacţiunei dar mai ales după concentraţia acidului lignosulfonic, care se găseşte într'însul.

Reţetele de amestec ale moliftanului constitue un apanaj al fiecărui tăbăcar care ţine foarte mult la ele şi nu le divulgă pentru că sunt un secret al fabricaţiei sale, ale cărei produse vor purta chiar prin acest fapt sigiliul individualităţii sale.

Procentul de amestec variază între 45—55% moliftan la restul de substanţe tanante vegetale. Această proporţie se impune a fi remarcată nu numai prin faptul, că întregei soluţii şi îndeosebi celei de provenienţă vegetală i se dă o eficacitate maximă, ci şi pentru motivul, că se descongestionează pădurile cu jumătate din solicitările de coajă de tăbăcărit eliberându-le pentru satisfacerea altor nevoi publice mai greu de substituit cu produse suplimentare.

*

Industria noastră indigenă de moliftan este prea tânără încă pentru a putea satisface cererile interne şi mai ales pentru a putea suprima extractele de celuloză străine, cari mai deţin încă multe din debuşeurile pieţii noastre interne, pe cari le-au cucerit încă de pe timpul când nu aveau concurenţă.

Necesităţile interne în materii tanante sunt de 8000 tone anual, dintre cari jumătate, adică 4000 tone s'ar putea substitui cu moliftan indigen, ale cărui resurse în materii prime pot fi considerate de inepuizabile, dacă vom ţinea seamă, că din ele s'ar putea extrage circa 40.000 tone pe an, adică o cantitate egală cu celuloza ce produc fabricile noastre de acest gen. Actualele instalaţii ce le avem produc numai 1500 tone anual. Cu un oarecare efort în capital şi cu o şi mai stăruitoare acţiune

de cucerire a pieţei, s'ar putea uşor ajunge la o producţie egală cu trebuinţele curente ale industriei noastre de pielărie realizând şi la capitolul acesta o complectă independenţă şi desăvârşită autonomie.

Un viitor de viaţă economică şi industrială normală debarasată de tutela cămăşii de forţă a măsurilor excepţionale ar putea rezerva moliftanului, acestui derivat al celulozei şi implicit şi al lemnului, mari posibilităţi de desvoltare mai ales de afirmare ca marfă de export spre orientul lipsit de materia primă a leşiei reziduale rămasă în urma procesului de extracţie a celulozei.

SCOARŢA DE STEJAR PENTRU TANIN

de Ing. AUREL CHIBELEANU

I. Technica exploatării.

La câteva zile după desfacerea mugurilor, arborii se doboară, se curăţă de crăci, de muşchi şi se taie în bucăţi de un metru. Tăierea trebuie să se facă cu toporul din faţa pământului. Arborii se cojesc cu lingura de fier sau de lemn, în fâşii largi, în termen de câteva ceasuri dela doborîre. Scoarţa se adună şi se aşează la uscat rezemată de o prăjină orizontală, sprijinită în furci de ţăruşi, la înălţimea de 70—75 cm. dela sol. Scoarţa se aşează în „piramidă" întotdeauna cu partea internă în jos pentru a fi ferită de apa de ploaie care dizolvă taninul.

După 7 zile de uscare pierde 33% din greutatea iniţială. Atunci se leagă în legături de 25—30 kg. Legăturile se aşează în stoguri.

Dintr'un mc lemn cu scoarţă rezultă aproximativ 140 kg scoarţă verde, care prin uscare scade la 100 kg şi un metru ster lemn cojit.

Operaţiunile de doborîre, cojire, uscarea scoarţei şi clădirea lemnelor cojite, durează 6—7 ore. Cojirea nu poate întârzia peste 15 zile dela desfacerea mugurilor, fără a prejudicia lăstărirea, cu atât mai mult cu cât arboretul este mai bătrân. Un lucrător cojeşte într'un sezon în mediu 20 cmc. Tăierea făcută jos, în termenul arătat, nu prejudiciază cu nimic viitorul arboretelor sub 30 ani.

Peste această vârstă trebuie restrâns termenul de exploatare în sevă. Din punct de vedere financiar în regiunea Sălaj—Someș la revoluția de 24—25 ani se realizează cel mai mare venit net al pădurii.

Incercările de a recolta scoarța în timpul repausului vegetației, când brațele de lucru sunt mai libere, promit rezultate bune.

Din punct de vedere comercial, scoarța n'are criterii sigure de clasificare și evaluare.

Exploatarea scorței trebuie să se legifereze în vederea raționalizării.

II. Rentabilitatea.

Prin cojire se urcă valoarea lemnelor — în mod destul de arbitrar — în unele locuri cu 30—40% deși puterea calorică se urcă numai cu 5—10%. Valorificarea scoarței în tăbăcării, pe prețuri relativ mari, paralel cu majorarea prețurilor lemnelor cojite, mărește considerabil valoarea produsului inițial.

Pe lângă un anumit raport al prețului lemnului și scoarței din unele regiuni, de exemplu: Sălaj și Someș, valoarea produselor se dublează, iar procentul forestier se urcă dela 3% la 5%.

Această rentabilitate mărită, consolidează proprietatea forestieră mai ales la pădurile particulare, unde se fac cele mai multe exploatări de scoarță. Astfel ele constituesc un element activ în politica noastră forestieră.

III. Cooperarea cu industria de piele.

Valorificarea scoarței fiind condiționată de existența și activitatea industriilor de piele, este absolut necesară colaborarea acestora. Industria de piele trebue să se organizeze astfel încât să întrebuințeze la maximum posibil materiile tanante indigene, iar producția ei anuală să fie cât mai constantă pentru a avea o cerere constantă de materii tanante.

Exploatările de scoarță trebue să se normalizeze, adaptându-se nevoilor permanente și constante ale industriilor de piele, pentru a putea înlocui materiile tanante similare importate.

Trebuiesc studiate posibilitățile noastre de export permanent de tanin, sub formă de extracte tanante. Trebuie să se facă instalații pentru extracția taninului necesar atât pentru consumul intern cât și pentru export, cunoscând că putem majora de 15 ori producția actuală de scoarță de stejar, dacă o reglementăm.

IV. Problema scoarței de stejar față de apărarea națională.

In împrejurările excepționale de azi, materiile tanante se definesc tot mai clar, ca materii prime necesare pentru industria de apărare națională. Cererile pentru scoarța de stejar sunt de 4—5 ori mai mari ca în anii trecuți, iar tăbăcăriile au ajuns să ceară și scoarță recoltată iarna. Efectivele militare trebuiesc aprovizionate cu bocanci, talpă, genți, centiroane, cartușiere, tocuri de revolvere, harnașamente, etc. cari nu se pot fabrica fără tanin.

Incercările din iarna 1939/940 de a recomanda proprietarilor de păduri să-și rezerve parchetele de crânguri de stejar pentru a se exploata în sevă pentru recoltarea scoarței, au rămas fără efect și cel puțin 50% din scoarța aptă pentru tăbăcit din posibilitatea anului forestier 1939/940, s'a consumat ca material de combustiune.

Cum legea pădurilor necesare pentru apărarea națională extinsă în cele mai multe regiuni cu stejar, cu toate modificările din 1938, îngrădește posibilitatea de exploatare a pădurilor apte pentru scoarță, trebuie să oprim risipa acestei materii prime și în consecință credem că este absolut necesar să se declare scoarța de stejar — alături de alte produse — ca materie primă necesară pentru industria de apărare națională.

Pentru a putea satisface cererea de materii tanante din anul 1940 — posibilitatea de a le importa fiind foarte îngrădită — credem că până la reglementarea producției de scoarță din parchetele viitoare, vom fi siliți să atacăm în primăvara curentă, posibilitatea anului forestier 1940/41, atât în pădurile particulare cât și ale persoanelor morale sau ale Statului.

Gerbstoffe.

Les matières tannantes.

A l'enquête entreprise sur le problème des matières tannantes, notre revue a reçu une riche documentation.

Les nécessités du pays en ces matières dépassent ce qu'on en produit à présent à l'intérieur. La considération qu'il faut produire chez nous toute la quantité dont nous en avons besoin, vue la perspective

— à cause du conflit actuel international — de ne pouvoir pas couvrir par importation le déficit, nous obligent de chercher des solutions. Cela d'autant plus que la possibilité d'y aboutir est du domaine de la réalisation. On trouve chez nous: écorce de chêne et d'épicéa en quantités suffisantes, puis des noix de galle et des feuilles de Cotinus coggygria Scop.

Des considérations d'ordre général ou spéciales, ne manquent pas dans les reponses de nos collaborateurs.

Mr. Mălăescu montre l'utilisation des matières tannantes dans les temps passés, ainsi que les méthodes employées pour obtenir le cuir.

Mr. Petö donne quelques renseignements concernant l'expérience faite en Slavonie avec l'exploitation de l'écorce à tannin. En plus, il montre la manière dont il faut présenter dans le commerce l'écorce des arbres et surtout celle d'épicéa.

Mr. Lupe expose la méthode utilisée en Tchécoslovaquie de mettre en valeur l'écorce d'épicéa résultée dans les exploitations forestières. Il montre que l'opération apporte de bons revenus.

Mr. Chibeleanu s'attache à la téchnique de l'exploitation de l'écorce de chêne chez nous. Il donne aussi quelques chiffres sur le revenu en argent.

Enfin, Mr. Moldovan attaque le problème des matières tannantes contenues dans les eaux résiduelles de la fabrication de la cellulose. Il expose le procédé employé par nos fabriques de cellulose de séparer ces matières tannantes. L'extrait obtenu est dénommé en roumain: moliftan. L'auteur croit qu'avec un effort financier on pourra produire toute la quantité nécessaire pour satisfaire les besoins de l'intérieur.

VÂNĂTOARE ŞI PESCUIT

ECOURI

A. V. I. S. — ARAD

de VLAD MACEDONEANUL

In toate colţurile Ţării, inginerii silvici grupaţi în Societăţi de vânătoare A. V. I. S. desvoltă o rodnică activitate pe ogorul aşa de înţelenit al vânătoarei corecte. Modeşti şi tăcuţi, nu s'au gândit nici odată să-şi afişeze succesele, aşa încât uneori nici nu se ştie nimic despre existenţa acestor organizaţii. Dacă modestia — care caracterizează însăşi branşa căreia şi-au dedicat întreaga activitate, — putea fi îngăduită altădată, — astăzi când criticile nedrepte se înmulţesc, socotim că trebuesc scoase la iveală aceste înfăptuiri rodnice, pentru ca să fie cunoscute atât de noi, cât şi de cei din afară de cercul nostru.

Incepem cu o societate puţin cunoscută — A. V. I. S. — Arad. Lăsăm să vorbească „Darea de seamă a maeştrilor de vânătoare, asupra activităţii din anul vânătoresc 1938—39".

Societatea A. V. I. S.-Arad, credincioasă scopului ce a stat la baza înfiinţării sale, şi-a continuat cu succes în anul expirat munca sa constructivă pe cele trei planuri principale:

a) Ocrotirea vânatului şi vânătoarea propriu zisă.

b) Cultivarea şi desvoltarea gustului pentru vânătoare şi formarea de vânători corecţi.

c) Strângerea legăturilor de camaraderie şi crearea de prietenii în afară.

Tradiţia vânătorească la inginerii silvici din regiunea Aradului este veche. Lăsând la o parte perioada dinainte de 1918, ştim că inginerii silvici dela fosta Regiune silvică Lipova şi apoi dela actuala Direcţiune silvică Arad, nefiind constituiţi în Societate de vânătoare, aveau totuş terenuri arendate individual sau rezervate pe seama personalului silvic, unde vânau în co-

mun şi unde activitatea cynegetică era complectată cu întrunirile vesele camaradereşti. Incă de pe atunci, vânătorii streini de corp căutau insistent să li se alăture şi să guste plăcerile unei vânători în tovărăşia inginerilor silvici.

Prin constituirea în Societate de vânătoare, care a avut loc în anul 1931 sub numele de „Cocorul", nu s'a făcut altceva decât s'a încadrat în forme, o stare de fapt. Sub acest aspect, Societatea este — credem — cea mai veche organizaţie vânătorească de ingineri silvici din Ţară.

In cursul sezonului de vânătoare expirat, nu mai puţin de 34 oaspeţi (din afara corpului nostru) ne-au făcut plăcerea de a vâna împreună cu noi pe terenurile Societăţii. Unii din ei s'au dovedit a ne fi prieteni statornici, luând parte în acest sezon la 3—4 vânători. Am primit şi vizita, la una din vânători, a colegilor dela Direcţia Lugoj, de la Inspectoratul silvic Timişoara şi de la Şcoala de Conductori silvici dela Casa Verde, — fapt care ne-a dat prilejul să lărgim cercul camaraderesc. Am avut apoi, deosebita cinste de a avea în mijlocul nostru pe un Domn Ministru în activitate, care — după cum suntem informaţi, — într'un cerc străin de noi, a avut faţă de Societatea noastră cuvinte cât se poate de măgulitoare: „A fost o vânătoare organizată cu adevărat inginereşte" s'a exprimat Domnia Sa. Deci, pe terenul întăririi legăturilor de camaraderie şi a creerii de relaţiuni cu vânătorii din fară, Societatea noastră a făcut în cursul anului expirat, încă un pas înainte.

In direcţia ocrotirii vânatului, Societatea înregistrează progrese deosebite. Continuând hrănirea vânatului în timpul iernii, s'a păşit şi la alte realizări, care — în treacăt amintim — au pus la grea încercare puterile noastre financiare şi numai gestul înţelegător al Societăţii „Progresul Silvic" ne-a ajutat să le ducem la bun sfârşit.

S'au construit în pădurea Glogovăţ 5 voliere pentru înmulţirea fasanului pe cale artificială şi pentru a repara astfel pagubele pe care inundaţia Mureşului ni le face an de an. S'au semănat apoi pe liniile somiere diferite plante: meiu, mohor, tătarcă, porumb etc. destinate a rămâne nerecoltate şi astfel a constitui o hrană naturală în timpul iernii pe seama vânatului liber. S'au arendat terenuri pentru producerea de hrană destinată fasanilor din voliere şi pentru alimentarea adăposturilor

de hrană. Sunt în curs de construire mai multe observatoare pentru împuşcarea de căpriori în pădurile dela câmpie.

In fine, în direcţia distrugerii răpitoarelor, prin premiile acordate paznicilor, s'au cules 203 ouă de păsări răpitoare, în special de coţofene şi s'au distrus 54 prin împuşcare sau otrăvire. In ziua de 29 Mai, câţiva membri ai Societăţii, în cadrul campaniei de stârpire a ciorilor cenuşii, au împuşcat 11 răpitoare de diferite specii.

Dacă evenimentele din primăvara anului 1939 n'ar fi chemat la datorie, în altă parte, pe mulţi dintre noi, şi aceasta tocmai în perioada când lucrările de ocrotire trebuiau să se execute din plin, — bilanţul actvităţii ar fi fost mult mai bogat.

*

Vânatul împuşcat constitue unul din fructele străduinţelor noastre: Este recolta pe care şi-o ia gospodarul. In ce priveşte vânatul mare, deşi am avut autorizaţie de a împuşca 15 ţapi roşii, totuş multiplele îndatoriri de serviciu ale membrilor, nu le-a dat răgazul de a se fosolsi de această plăcere, căci se ştie că vânătoarea de ţapi puternici reclamă timp, iar timp n'am avut. S'a împuşcat abia un exemplar, deşi acest fel de vânat abundă în pădurile Societăţii noastre.

Terenuri de cerbi, mistreţi şi urşi încă nu avem. Este însă şi acesta un obiectiv pe care sperăm să-l atingem în anul ce urmează. In schimb recolta de vânat mic a fost destul de bogată. Lăsând la o parte vânătorile individuale şi rezumând numai rezultatul celor 8 vânători cu bătăiaşi, constatăm că Societatea noastră a împuşcat.

565	epuri
54	fasani
3	sitari
3	potârnichi
3	vulpi
Total 628	piese.

Faţă de anul precedent, cifra vânatului împuşcat nu diferă mult. Rezultatul ar fi fost şi mai bun, dacă timpul defavorabil nu ne-ar fi redus randamentul la 3 din vânătorile cu

mult vânat şi în care am pus cele mai mari speranţe. Dar nu cifra vânatului doborît încântă pe adevăratul vânător.

Societatea noastră de vânătoare urmăreşte numai rezultate materiale, şi nu caută să impresioneze prin numărul vânatului împuşcat. Activând pe linia pe care se mişcă întregul corpul silvic, Societatea noastră are drept ţel să propage dragostea de vânat şi de natură, să formeze vânători corecţi şi să servească drept exemplu altor societăţi. Cine nu ştie câţi tineri din cercurile prietenilor noştri, n'au doborît primul epure la vânătorile noastre şi câte prilejuri am avut de a administra, cu tot ceremonialul cuvenit, botezul de vânători acestor viitori adepţi ai lui Hubertus! Vor rămâne neşterse amintirile acestora despre căldura cu care au fost primiţi în cercul nostru şi despre primele noţiuni de vânătoare corectă pe care le-au primit dela noi.

In alte părţi ale Ţării, rezultatele obţinute de noi ar putea fi socotite excelente. Aci însă, în regiunea de Vest, unde Societăţi bine organizate şi proprietari de terenuri cu importante resurse materiale abundă, trebueşte să muncim mult pentru a ne evidenţia. Deoarece mijloacele noastre materiale sunt modeste, nu ne rămâne decât să compensăm prin munca fiecăruia dintre noi acest neajuns.

V. v. i. s. — Arad.

On fait l'historique de la Société de chasse des ingénieurs forestiers appartenant à la Direction forestière de Arad (dans l'Ouest de la Roumanie).

Puis on expose l'activité de cette société pendant l'année cynégétique de 1939/40.

CRONICA

CRONICA INTERNĂ

● **Adunarea generală anuală a Asociaţiei medicilor veterinari din România.**

S'a ţinut la Institutul naţional zootehnic în zilele de 24—25 Februarie a. c. La şedinţa de deschidere au asistat şi d-nii Prof. G. Ionescu-Şişeşti ministrul agriculturii şi domeniilor, Prof. Mih. Şerban subsecretar de Stat, Prof. Iuliu Radulovici secretar general la acelaşi departament, precum şi delegaţi ai diferitelor asociaţiuni de profesionişti. Din partea Societăţii „Progresul Silvic" a participat preşedintele său, d-l prof. M. Drăcea. D-sa a avut, în acelaşi timp, delegaţia să reprezinte şi Confederaţia profesioniştilor intelectuali (Capir.).

In cuvântarea ţinută de d-l prof. G. Ionescu-Brăila preşedintele asociaţiei s'a accentuat asupra nevoii de desvoltare a stocului nostru de animale şi asupra măririi suprafeţelor semănate cu plante de nutreţ care să asigure hrana necesară vitelor. A mai arătat necesitatea restrângerii consumului în ce priveşte carnea de vită şi a reglementării rechiziţiilor, pentru a se putea asigura lucrul în muncile agricole.

In răspunsul său, d-l ministru G. Ionescu-Şişeşti a făcut apel la colaborarea dintre cele trei corpuri de specialişti ale ministerului, cărora le cere să depună toată energia pentru ridicarea producţiei agricole.

In partea din cuvântare care priveşte reprezentarea corpului silvic, d-l Drăcea a arătat că inginerii silvici se simt totdeauna bine în mijlocul medicilor veterinari. Deşi în fond „s'ar putea uşor strecura sămânţa de conflict" spune d-sa, „nu se cunoaşte în istoria specialităţilor şi a societăţilor noastre nici un moment în care să se fi strecurat o umbră măcar de neînţelegere... Aceasta dovedeşte, odată mai mult, că „cele mai contradictorii năzuinţe pot fi totuşi împăcate, când există bună înţelegere între oameni".

Cu gândul la necesitatea continuării colaborării între cele două corpuri, pusă pe temelia înţelegerii reciproce, d-sa arată că fiecare dintre ele trebue să caute să cunoască cât mai mult pe cealaltă, pentru a-i înţelege „rosturile, firea, aspiraţiile legitime şi doleanţele specialităţii surorei ei vecine. Această indiscreţie este azi nu numai precisă, dar chiar obligatorie".

Cu prilejul acestei adunări, pe lângă chestiunile cari privesc gospodăria asociaţiei, medicii veterinari au avut a se ocupa şi de o serie de probleme ştiinţifice zootehnice cu caracter de multă actualitate.

● **Imitaţia nu are valoare.**

Apropierea epocei de plantări din primăvară prilejueşte d-lui Adrian Maniu, în colţul său din ziarul „Universul" (6.III.1940), interesante observaţiuni în legătură cu parcurile-peluză, pe cari încearcă să le introducă la noi, cei ce ignorează climatul nostru, potrivnic unor asemenea genuri de parcuri. D-l Maniu are dreptate atunci când scrie că „din arşiţa verilor noastre, aşa zisele peluze de gazon se prăjesc, chiar când cu multă cheltuială sunt udate zilnic". Şi adaogă: „pajiştele smălţuite nu cresc oriunde".

Sunt se înţelege indicate aceste parcuri în atmosfera nordică. Climatul le îngăduie şi lumea, care nu are a se ascunde de dogoarea puternică a soarelui, le preferă. Dar la noi, unde, aşa cum prea bine spune d-l Adrian Maniu, aceste pajişti sunt prăjite de soare, ele nu sunt indicate şi pentru motivul că lumea caută şi are nevoie de umbra răcoroasa a arborilor.

Potrivit pentru climatul nostru, continuă d-l Adrian Maniu şi pe bună dreptate, „ar fi să avem parcuri în chip de pădure, şi grădini publice cu pomi fructiferi. Parcul dumbravă ar cere mai puţine cheltuieli şi ar putea fi însufleţit cu zone de ocrotire a vânatului".

In ce priveşte grădinile publice de pomi fructiferi, d-sa arată că aceştia ar împodobi „mai carcteristic şi mai folositor oraşele noastre". Obiecţiunilor ce s'ar face, că grădinile pomifere ar fi devastate, d-sa le opune sancţiunile. Dealtfel existenţa plantaţiilor de meri şi peri dealungul şoselelor din Ardeal, este o dovadă încurajatoare că lumea poate şi respectă astfel de realizări.

Noi subscriem în totul cele susţinute de d-l Adrian Maniu în această privinţă.

● **Munca de folos obştesc în 1939.**

In acţiunea de organizare a tineretului nostru, premilităria este o verigă, iar în programul de activitate al tinerilor ce se încadrează în această organizaţie este şi munca prestată în folosul obştiei.

Inspectoratul general al muncii de folos obştesc ne pune la îndemână o broşură *), în care se pot vedea realizările din acest domeniu, în 1939, al treilea an de existenţă şi aplicare a programului de lucru al acestei instituţii. De data aceasta, programul a fost „modelat după experienţa anilor trecuţi", dând rezultate neaşteptat de frumoase.

Munca a fost împărţită pe trei sezoane: de primăvară, de vară şi de toamnă.

In etapa de primăvară s-a lucrat mai ales la însămânţări, creieri de pepiniere şi plantaţiuni, având următorul scop:

a) să se creieze pepinierele necesare pentru producerea puieţilor ceruţi de lucrările de împădurire;

*) Munca de folos obştesc — 1939; 117 pagini, o hartă şi un grafic.

b) să se îndrepte stricăciunile aduse pădurilor prin tăeri nesăbuite, ca să se evite astfel degradările şi alunecările de teren.

Ministerul de agricultură şi domenii a pus la dispoziţia premilitarilor mii de puieţi pentru lucrările dela punctul b.

S'au creiat: 460 ha de pepiniere şi s'au plantat 21.000.000 puieţi pentru reîmpăduriri şi 480.000 pomi fructiferi.

In această etapă s'a lucrat în special în comunele de origină ale premilitarilor.

In ce priveşte lucrările cu caracter forestier, ele au fost conduse şi supraveghiate de organele tehnice silvice ale Ministerului de agricultură şi domenii. Materialele şi uneltele au fost date şi de organele silvice. La lucrările făcute în primăvară pentru Ministerul de agricultură, cheltuielile necesitate pentru hrănirea premilitarilor şi alocaţiunile personalului de conducere, supraveghere şi control au fost suportate de Minister. S'au plătit astfel: 15 lei pentru hrana unui premilitar, 35 lei pentru instructori, 100 lei pentru comandanţii de tabere, 150 lei pentru medic (în zilele de vizită) şi 300 lei pentru subinspectorii P. P. (în cele 2 zile hotărîte pentru inspecţia taberilor din judeţ).

Ca efective, în primăvară s'au folosit în total 2144 ofiţeri, 4786 instructori şi 186.420 premilitari, din care pentru Ministerul de Agricultură şi Domenii s'au repartizat 501 ofiţeri, 929 instructori şi 29.969 premilitari.

Lucrările executate se detaliază astfel:

a) Lucrări în contul Ministerului de agricultură şi domenii. S'au plantat 9.336.804 puieţi forestieri şi 34.531 pomi fructiferi. S'au scos din pepinieră 3.141.719 puieţi. S'au curăţit 5500. S'au plivit 80 ha. S'au repicat 1.470.920 puieţi. S'au executat 111.797 gropi. S'au altoit 480 pomi fructiferi. S'au plantat dealungul drumurilor arbori pe o lungime de 193 Km. S'au defrişat 1½ ha pădure.

b) Lucrări executate în satele premilitarilor. Suprafeţe plantate 294 ha. Puieţi plantaţi 11.238.601. Puieţi repicaţi 90.620. Pomi fructiferi plantaţi 447.623. Altoiri de pomi fructiferi 554 bucăţi. Curăţiri de pomi 297.156. Puieţi scoşi din pepinieră 1.289.307. Pliviri 1507 ha. Gropi pentru plantare 749.926. Plantaţii executate dealungul drumurilor 819 Km.

In etapa de vară s'au făcut pe tot cuprinsul ţării 200 tabere de lucru, număr triplat faţă de anii trecuţi. Pentru fiecare ţinut s'a ales într'un judeţ, o plasă model, în interiorul căreia s'a lucrat în mai multe comune; numărul lor a variat între 7 şi 20 comune. In celelalte judeţe s'a lucrat în 1—2 comune.

Pentru munca din vară au fost chemaţi elevii şi studenţii, în două serii: dela 9—29 Iunie şi dela 3—23 August. In seria II a fost repartizaţi şi elevii dela şcolile de brigadieri silvici.

Ca efective au fost: 132 ofiţeri activi, 275 ofiţeri de rezervă, 331 instructori şi 18437 premilitari.

Programul acestor lucrări s'a întocmit de Căminele culturale şi a avut de scop ridicarea satelor. Conducerea tehnică trebuia s'o aibă organele tehnice puse la dispoziţie de către judeţele unde se lucra. Lipsa acestora s'a simţit. Uneltele au fost procurate de către Inspectoratul

pregătirii premilitare. Materialele au fost puse la dispoziție de către comunele în cauză.

Dintre lucrările socotite drept silvice s'au executat:

Plantarea a 1624 puieți de pomi fructiferi. S'au curățat 27.937 pomi. S'au plivit 3 ha. S'au făcut 64.248 gropi pentru pomi. S'au altoit 34.512 bucăți.

Experiența făcută cu organizarea taberilor de vară în plășile model este socotită că n'a dat roadele dorite. Se arată cauzele și se preconizează remedii.

In etapa de toamnă muncile s'au făcut la lucrările cerute de apărarea națională și pentru ajutorarea familiilor celor concentrați.

Lucrările din toamnă s'au făcut cu premilitarii rurali, dela 15 Septembrie la 30 Octombrie, în serii de câte 10 zile. Cu acest prilej au fost concentrați 56.000 premilitari.

● Cursuri de piscicultură.

Continuând o acțiune începută acum câțiva ani, Institutul național zootehnic organizează și în primăvara anului acesta al zecelea curs de piscicultură cu aplicații practice de creșterea peștilor în apele de munte și în eleștee.

După obiceiu, regiunea în care se țin aceste lecțiuni diferă de la an la an. Așa, de pildă, s'a ținut la Brașov, la Oradia, la Sibiu, la Făgăraș, la Cernăuți. Se înțelege că locul se alege în funcție de existența în apropiere a instalațiilor de piscicultură. Pentru anul acesta s'a ales Timișoara, în regiunea căreia există asemenea instalațiuni.

Cursurile acestea, deosebit de cele organizate la Chișinău de către Facultatea de Agronomie în unire cu Parid-ul vizând eleșteele, se țin în combinație cu Administrația pădurilor Statului și cu Direcția vânătoarei și pisciculturii în apele de munte, cele două instituții interesate în chestiunile de piscicultură din apele de munte.

Vor avea loc în zilele de 26—30 Martie a. c., demonstrațiile practice făcându-se la eleșteele de crapi ale Domeniilor Banloc și la păstrăvăria Domeniilor Reșița dela Oravița.

Am arătat cu alt prilej utilitatea lor, așa că nu mai este nevoie să stăruim asupra acestei chestiuni. Demn de subliniat este continuarea colaborării eclor trei Instituții la organizarea acestor cursuri. Noi am dori, și nu ne îndoim, că vor lua parte la aceste lucrări câți mai mulți forestieri din partea locului. Suntem siguri că nu vor avea decât de câștigat.

● Expoziția de sculptură Ing. C. Nițescu.

Colegul nostru d-l Ing. silvic C. Nițescu a deschis, în saloanele Soc. „Progresul Silvic" în cursul lunii Decembrie anul expirat, o expoziție de statuete și caricaturi din pământ ars colorat, precum și măști din carton presat, reprezentând mai ales personalități din lumea artistică și politică.

Expoziţia prin lucrările expuse a oferit cu adevărat la noi un gen nou, care a suscitat deosebit interes. Colegul nostru s'a dovedit a fi un abil modelator, dând lutului, printr'o combinaţie de forme, ţinute şi colorit, viaţă şi caracterul subiectelor ce reprezintă. In afară de personalităţile politice şi artistice, au prezentat egal interes, statuetele reprezentând ţinute şi costume din ţara Oltului şi alte regiuni.

Ne bucurăm de talentul şi realizările colegului Niţescu ş-i dorim deplin succes în genul de lucrări ce execută.

Mesajul Tronului şi problemele economice.

Corpurile legiuitoare s'au redeschis cu solemnitatea obişnuită. Cum era şi natural. Mesajul Regal pune în prima linie pregătirea militară a ţării. Imediat însă se situiază problemele economice.

Dealtfel, acestea au constituit preocupări continui pentru toate guvernele care s'au perindat la cârma ţării dela războiul 1914—18. Dar noile rosturi nu au apucat să intre bine pe făgaşurile croite, căci războiul deslănţuit de curând, vine să ridice alte piedici în cale. Alte probleme deci se pun şi ca atare noui transformări şi adaptări se vor impune. Nu este de mirare deci că Mesajul dă acestor probleme o însemnătate deosebită imediat după cele militare.

Aşa dar se cere: stimularea tuturor ramurilor de producţie, raţionalizare şi creiare de noui isvoare. Toate cu unicul ţel: de a face faţă nevoilor armatei şi ale populaţiei civile.

Noi silvicultorii suntem pătrunşi de însemnătatea zilelor prin care trecem; deaceea, atât cât vom fi menţinuţi şi cu cât vom fi menţinuţi mai mult, în locurile în care ne găsim, vom şti să ne facem datoria şi să răspundem îndatoririlor noastre.

At. Haralamb

CRONICA EXTERNĂ

● **Cultura pădurilor preocupă în deaproape şi administraţiile coloniale.**

In trecut, coloniile, dimpreună cu locuitorii lor, erau privite drept ţinuturi de exploatare, într'o formă mai mult sau mai puţin „colonială". Concepţia aceasta trebue socotită, astăzi, ca aparţinând istoriei. Ţările deţinătoare de teritorii coloniale sunt silite să treacă, fără întârziere, la metode de punere în valoare de o formă superioară, dacă vor să păstreze stăpânirea şi avantagiile ei. In locul exploatării pur şi simple, trece, astăzi, fecundarea binefăcătoare a muncii, capitalului şi ştiinţei. Toate domeniile vieţii social-economice sunt supuse, astăzi, grijei de mai bine a metropolelor.

In materie de păduri, asistăm la o mişcare de îndreptare, care poate constitui îndemn şi prilej de ruşinare pentru unele ţări mai tinere, chiar şi din Europa.

In Franţa, chestiunea a fost pregătită, mai întâi, din punctul de vedere al ideilor. Se citează astfel, între altele, un interesant studiu al D-lui R. H. Lecointe: „La politique impériale forestière", în care problema este tratată sub mai multe aspecte. In ultima vreme, s'a trecut şi la aplicarea administrativă în acest câmp. Deputatul R. Sérot a depus în parlament o propunere de rezoluţie pentru întocmirea unui inventar general al teritoriilor din toate coloniile sau ţările sub mandat al Franţei, în scopul de a delimita şi reglementa acele teritorii după cum sunt apte pentru cultura agricolă, pastorală sau forestieră.

Olanda a luat de asemenea o întreagă serie de măsuri de cultură forestieră, în coloniile sale. Rezultatele, în ce priveşte Java, cel puţin, sunt socotite drept excelente.

In Anglia, problema este privită cu atâta seriozitate, încât Secretarul de Stat al Coloniilor a găsit de trebuinţă să cuprindă în raportul său din 1939 către Parlament, referitor la dezvoltarea coloniilor, şi o comunicare asupra chestiunilor de cultură forestieră. Spre a ne putea da seama de spiritul în care sunt privite acolo lucrurile, merită a fi reproduse câteva pasagii din expozeul respectiv:

„In chip obişnuit se crede că silvicultura se ocupă în primul rând cu producţiunea lemnului; în partea colonială a Imperiului, acest termen priveşte activităţi cu mult mai întinse. După cum a dovedit-o „ancheta africană" a Lordului Hailey interesul care derivă dintr'un regim de silvicultură în Africa nu se mărgineşte numai la desvoltarea ce poate fi dată exploatării lemnului pentru consumul interior sau pentru export:

în numeroase cazuri, însemnătatea pădurii rezultă în chip hotărîtor din protecţia nemijlocită pe care o exercită în materie de aprovizionarea cu apă şi de bună condiţionare a împrejurărilor climatice, două lucruri de interes vital pentru chipul de vieţuire al colectivităţilor africane.

Pe mari întinderi, în Africa şi aiurea, păstrarea pădurii sau a oricărei alte forme de pătură vegetală constituie singurul mijloc economic şi practic pentru împiedicarea roaderii pământului şi pentru păstrarea fertilităţii acestuia. Folosirea organizată a vegetaţiei pentru atari apărări este o funcţiune a despărţământului silviculturii care se desvoltă considerabil.

Inrâurirea pe care o săvârşeţşe pădurea asupra climei locurilor învecinate apărându-le de vânturile uscate şi păstrându-le umezeala din pământ şi atmosferă este de o mare însemnătate pentru anumite culturi „economice". Este lucru statornicit, de pildă, că vigoarea şi producţiunea plantaţiunilor de cacao din Africa occidentală depind în mare parte de păstrarea lor în condiţiuni de vecinătate sensibil asemănătoare cu acele ale pădurilor tropicale întotdeauna verzi şi că defrişarea masivă a pădurii, săvârşită sub cuvânt de a întinde cultura de cacao, riscă să vatăme serios producţiunea plantaţiunilor existente. Problema face de trebuinţă o anchetă mai stăruitoare din partea experţilor în climatologie şi ecologia plantelor; în acest sens au fost luate măsuri pentru a se răspunde la nevoie.

Anchetele săvârşite de Despărţământul Pădurilor au dovedit însemnătatea cercetărilor denumite „surveys" ale vegetaţiei pentru hotărârea folosirii pământului. Vegetaţia naturală este obişnuit un bun semn al fertilităţii pământului; uşurinţa şi repeziciunea cu care feluritele tipuri de vegetaţie pot fi mărginite pe plan sunt de un interes deosebit pentru întocmirea de planuri rurale. Folosul metodei va creşte mult odată cu dezvoltarea ridicărilor făcute cu ajutorul avionului; iar până atunci este de folos ca feluritele tipuri de vegetaţie să fie studiate şi răspândite de pe pământ, în vederea identificării lor cu ajutorul avionului".

(După Revue des Eaux et Forêts, 1939/880). (108)

● Dela Centrul internaţional de Silvicultură (C. I. S.).

Intr'o notă a cronicei noastre externe am scris despre întemeierea acestei promiţătoare instituţiuni de politică forestieră cu caracter internaţional (Revista Pădurilor 1939, pag. 557/8, nr. 47). Soarta a voit ca o veche şi fierbinte dorinţă a silvicultorimei de pretutindeni, cu stăruinţă înfăţişată în mai multe congrese forestiere internaţionale, să vadă lumina zilei în foarte turburi şi grele împrejurări de politică internaţională. Unele dintre ţările fruntaşe care au luat parte la zămislirea sa (Congresul internaţional de Silvicultură dela Budapesta din 1936) sau la întemeierea sa formală (11 Mai 1939) au dispărut de pe harta Europei s'au se află în tabere adverse cu arma în mână (Austria, Cehoslovacia, Polonia, Germania, Franţa, Anglia, Finlanda), fără a mai vorbi de starea de suspiciune ce domneşte între atâtea ţări, în

aparenţă mai mult sau mai puţin în raporturi corecte. Cu toate acestea, C. I. S.-ul lucrează hotărît pentru organizarea şi menţinerea sa în viaţă.

După prima sa sesiune, de întemeiere, care a avut loc în ziua de 11 Mai 1939, la Berlin, sediul C. I. S.-ului, a ţinut a doua sesiune în zilele de 9 şi 10 Octombrie 1939, la Roma, în palatul Institutului internaţional de Silvicultură, în cadrul căruia funcţionează de altfel.

Au fost reprezentate la reuniune: Elveţia, Finlanda, Germania, Institutul internaţional de Agricultură, Italia, Olanda, România şi Ungaria. Au cerut iertare pentru neparticipare Danemarca, Jugoslavia şi Lituania. S'a remarcat, între altele, lipsa Franţei ca una dintre cele mai de frunte ţări atât în materie forestieră, cât şi de politică internaţională.

Obiectul sesiunei acesteia, le-au format o mulţime de probleme de organizare şi funcţionare a instituţiei: aderarea de diverse ţări, buget, recrutarea personalului, chipul de plată al cotizaţiunilor, publicaţiuni, bibliotecă, etc.

România a fost reprezentată prin delegatul său permanent D-l prof. M. Drăcea, care a susţinut punctul de vedere al ţării sale. Intre altele, D-sa a susţinut constituirea în fiecare ţară a câte unui mic Centru de Silvicultură, chemat a susţine acţiunea C. I. S.-ului dela Berlin, ideia la care se raliază şi Directorul C. I. S.-ului (D-l Prof. J. Köstler), dorind ca această sugestie să fie aplicată.

(109)

Elveţia îşi pregăteşte economia de războiu.

Departamentul federal al economiei publice a fost autorizat, printr'un jurnal al Consiliului federal, să decreteze întemeierea de sindicate în vederea economiei de război.

Organizarea acestora se face, obişnuit, sub forma asociaţiunilor şi trebuie să ţină seama de interesele economiei de războiu şi de politica comercială exterioară. Departamentul economiei publice poate face ca vânzarea mărfurilor, importate sau produse în ţară, să depindă după cum aparţine sau nu de un sindicat pentru economia de războiu. Sindicatele pot fi însărcinate să se ocupe cu felurite chestiuni privitoare la economia de războiu, de pildă, de import, de export, de producţie, de stocaj şi de repartiţia mărfurilor. Sindicatele stau sub supravegherea Departamentului de economie publică, adică a Oficiului economiei de războiu competent.

Ca urmare a fost creiat, pe lângă altele, la sfârşitul lui Decembrie 1940, „Sindicatul elveţian al lemnului". Constituirea sa a fost prezidată de către Secţia lemnului din Oficiul de războiu al muncii şi industriei. La aceasta au participat o serie de instituţiuni forestiere: Societatea pentru industria bunului, Asociaţia dulgherilor, Asociaţia tâmplarilor, Verband der Hobelwerke, Asociaţia comercianţilor de lemn şi a antreprenorilor şi în cele din urmă, ca observatoare numai, şi Asociaţia elveţiană de economie forestieră.

Rostul acestui sindicat, după statute, se referă la: Implinirea oricăror îndatoriri cerute de către Departamentul economiei publice, privitoare la import, export, stocaj, fasonare şi transport al oricărui fel de lemn de lucru, în afară de cel pentru pastă mecanică. Cu deosebire, organizarea şi realizarea exportului de lemn şi de construcţii de lemn ar intra în preocupările de căpetenie ale Sindicatului. Organele executive sunt: Consiliul de administraţie format din şapte membri cel puţin, care alege un preşedinte şi un secretar şi adunarea generală. Fiecare membru trebuie să accepte numărul de părţi sociale pe care îl fixează Consiliul de administraţie şi să plătească o cotizaţie anuală. Membrii au dreptul la un vot de fiecare parte socială.

Asociaţia de economie forestieră (a proprietarilor de păduri) s'a abţinut de a intra în sindicat, dat fiind locul modest ce i-ar reveni potrivit cu statutele. Reprezentanţii săi au făgăduit, altfel, întregul concurs al acestei puternice asociaţiuni, ceea ce corespunde şi cu dorinţa generală.

In aceste condiţiuni, se crede că lucrarea sindicatului se va mărgini la exportul lemnului prelucrat.

(După Journal forestier suisse, 1940/60—61). (110)

Dispozitive pentru prezervarea lemnului de foc în Elveţia.

Lemnul de foc expus intemperiilor suferă vătămări mai mult sau mai puţin adânci în puterea sa de încălzire. La noi, lucrul, mai întâi, nu e cunoscut în adevărata sa mărime, apoi nici nu prea ne sinchisim noi de atari pierderi.

In Elveţia, unde spiritul de economisire stăpâneşte actele oamenilor într'o măsură nebănuită la noi, cea ce constituie puterea economică a poporului elveţian, lumea s'a sesizat şi a căutat măsuri de apărare. Foarte în deaproape s'a ocupat de acest lucru inspectorul forestier E. Aubert, cre a propus acum 3 ani înmagazinarea lemnului în magazii şi hangare anumite, pentru apărarea sa de intemperii până la uscare şi vânzare. Calea aceasta a fost găsită într'adevăr prea costisitoare, mai cu seamă din pricina marilor cheltuieli de încărcare, în vehicule, tranport dela pădure la magazie, descărcare, aşezare, etc. S'a recurs, atunci, la un alt sistem: al panourilor de tablă ondulată sau de scânduri gelluite pe o faţă, uşor portabile, care se aşează de-a-dreptul pe figurile de lemn de foc la locul tăerii. Amănunte asupra acestor panouri, imaginate tot de Aubert, se pot afla în „Journal forestier suisse", 1940, pag. 42. (111)

Ilie C. Demetrescu

RECENZII

CĂRȚI

SCHENCK, Dr. C. A.: *Fremdländische Walde- und Parkbäume.*
Arbori exotici de pădure și parcuri.
3 volume, format 20/27, 1900 pagini. 472 fotografii și 3 hărți. 1939. Editura Paul Parey. Berlin.

A fost un timp când cultura exoticelor s'a bucurat de mare atenție, stârnind aproape un adevărat entuziasm printre silvicultori și proprietarii de pădure. Acest entuziasm a fost curând urmat de o decepție în urma rezultatelor obținute care nu erau deloc mulțumitoare. Datorită acestei decepții, cultura exoticelor a fost în multe țări părăsită iar în altele, mai înapoiate, nu a fost de loc îmbrățișată.

Dacă căutăm mai deaproape cauzele cărora li se atribue nereușita culturei exoticelor vom afla că, mult, chiar foarte mult se datorește lipsei de cunoștințe despre speciile ce s'au încercat a se cultiva. Fără să se țină seamă de exigențele climatice și edafice s'a încercat a se introduce specii de climat cald în stațiuni cu climatul temperat și continental. De sigur, în asemenea condiții nu se putea să nu ducă la un eșec. La noi, dacă nu mă înșel, s'a încercat să se cultive Pinus maritima, specia cunoscută de climat mediteranian. Gerurile din anii următori au distrus aproape toate exemplarele. Asemenea exemple se găsesc multe în istoria culturii exoticelor în Europa.

In alte cazuri, dacă din punctul de vedere al climei, există o asemănare, în schimb solul nu corespundea cerințelor speciilor. Din acest motiv arborii n'au fost în situație să-și desvolte satisfăcător toate calitățile ce li se atribuia. Nucul american în soluri grele, compacte, uscate va crește mai prost decât pe soluri afânate, reavene cum îi place.

O altă greșeală s'a mai făcut și prin faptul că s'au încercat specii care nici la ele acasă nu se remarcau printre cele mai de valoare, fie în privința creșterii, fie în privința calităților lemnului.

Lucrarea de față, despre exotice, vine tocmai să repare multe din greșelile de cultură făcute până acum cu exoticele. De aici mai departe cultura exoticelor este pusă pe baza adevărată, baza ecologică

Cu această lucrare, C. A. Schenck își încununează în mod strălucit, activitatea sa în domeniul dendrologiei. Ea cuprinde viața unui om închinată arborilor și pădurilor din alte lumi. Aproape 20 ani, autorul a trăit în America, unde a ocupat funcțiunea de șef al administrației pădurilor și industriei de cherestea Vanderbilt. In acelaș timp a fost docent pentru silvicultură, protecția pădurilor și exploatarea pădurilor la Școala de silvicultură din Bilt-

more. Lucrul acesta i-a folosit autorului foarte mult pentru cunoaşterea speciilor lemnoase americane, specii, care pentru Europa au mai multă importanţă, datorită climatului asemănător, în mare parte.

Cele 1900 pagini cât cuprinde lucrarea se împart aproape în mod egal la cele 3 volume. Primul volum însumează 336 pagini text şi 269 pagini fotografii. Textul acestui volum se ocupă cu analiza climatului. Factorul climă este cel care în primul rând trebue să fie cunoscut în cultura exoticelor. Noi trebue să cunoaştem exact care este climatul speciei în ţara de origină şi acel al staţiunei unde voim s'o cultivăm. In această privinţă, autorul a dat o deosebită atenţiune climei.

Ca să ne înfăţişeze, mai amănunţit, condiţiile climatice de vegetaţie ale speciilor în ţările de origină, autorul a divizat aceste ţări în secţiuni climatice. Astfel, America de Nord este divizată în 120 secţiuni. In această privinţă condiţiunile din America sunt prezentate în mod amănunţit; lucru foarte important pentru noi. Asia este divizată în aproape 20 secţiuni. Pentru întinderea continentului asiatic găsim că numărul secţiunilor este prea mic. Probabil numărul redus se datoreşte lipsei de date climatologice.

Ţările Europei considerate în mare parte ca ţări în care se vor cultiva exoticele, sunt grupate în 40 secţiuni, din care, 24 sunt numai în Germania.

Să vedem acum, pe scurt, cum a înţeles autorul să înfăţişeze datele climatologice mai importante din punctul de vedere forestier. Trebue să accentuez, caracterul întregei lucrări este forestier, este pentru silvicultori scrisă.

La fiecare secţiune climatică se dă un tablou cu staţiuni climatologice mai de seamă, alese aşa fel ca să dea cât mai exact caracteristicile secţiunei. Staţiunile climatologice sunt indicate prin situaţia geografică: latitudine, longitudine şi înălţimea deasupra mării. Numărul staţiunilor la unele secţiuni ajunge până la 20, mai ales pentru secţiunile mari. La toate staţiunile se dă temperaturile medii lunare şi anuale la care se adaugă cantitatea de precipitaţiuni anuale şi repartizarea pe luni.

După aceste tablouri ale staţiunilor, urmează o enumerare a pădurilor din secţiune, arătându-se suprafaţa pe care se întinde. Mai departe urmează o descriere generală oro-hidrografică a teritoriului cuprins în secţiune în care se scoate în evidenţă particularităţile mai însemnate, cum sunt: înălţimea munţilor, lacuri... etc.

Tot în acest capitol se aminteşte care este ocupaţiunea de căpetenie a populaţiei: agricultură, pescuit, vânătoare, minierit. Dacă populaţia se ocupă cu agricultura se arată plantele cele mai cultivate. Cunoaşterea acestor plante este o bună indicaţie pentru caracterizarea climatului.

Un alt capitol se consacră, pe scurt, gerurilor, vânturilor, curenţilor marini... etc...

La sfârşitul secţiunei găsim enumerate sub titlul „cele mai importante specii lemnoase“ speciile ce se întâlnesc şi cum sunt ele răspândite.

Volumul întâi se închee cu o colecţie de fotografii, în total 472. Despre aceste fotografii nu credem că este suficient dacă spunem că sunt excelente din toate punctele de vedere. Cele mai variate aspecte de

arbori şi de păduri virgine din America şi Asia se înfăţişează ochiului.

Volumele celelalte sunt consacrate monografiei speciilor. Volumul al doilea cuprinde speciile răşinoase, iar cel ultim foioasele La fiecare specie descrierea monografică se compune din opt capitole ce poartă următoarele titluri:

I. Sinonimele, II. Descrierea botanică, III. Varietăţile, IV. Răspândirea, V. Silvicultura, VI. Protecţia pădurilor, VII. Exploatarea pădurilor (calităţile şi întrebuinţările lemnului), VIII. Dacă merită a fi cultivată.

Aceste monografii sunt mai mari sau mai mici după importanţa lor forestieră; despre Pseudotsuga Douglasii găsim 60 pagini, pe când la alte specii nu trece de o pagină.

Ordinea speciilor nu este cea sistematică ci cea alfabetică; în multe privinţi este mai bună pentrucă orientarea este mai uşoară ne mai fiind nevoie de folosirea indexului alfabetic dela finele volumului al 3-lea.

Meritul lucrării este cât se poate de mare, am putea spune, incalculabil pentru cunoaşterea speciilor exotice. Marele său merit mai constă şi în aceea că se bazează pe realităţi, nu pe teorie, cum spune autorul.

Dacă este adevărat că unele cărţi nu se scriu decât la o anumită vârstă pentru ca să fie bune, atunci cartea de faţă ne confirmă cu prisosinţă acest lucru; autorul, la apariţia ei, a trecut de 70 ani.

Anton V. Rădulescu

WOELFLE, Regierungs-forstrat Dr. Max.: *Waldbau und Forstmeteorologie.*

(Silvicultură şi meteorologie forestieră).

1939, Neumann, Neudamm und Berlin, S. 75.

La München, Institutul de Cercetări Forestiere al Bavariei are 7 secţiuni, între care una de meteorologie forestieră. La această secţiune, condusă de profesorul de meteorologie dela Secţia silvică a Universităţii, s'a organizat începând din 1924 o serie de cercetări cu privire la relaţiile dintre pădure şi temperatură, lumină, precipitaţiuni, umiditatea aerului, vânt, evaporaţiune. Rezultatele acestor cercetări au fost publicate în mare parte la vremea lor în revistele accesibile autorilor iar acum sunt prezentate într'un singur volum unitar, având ca idee conducătoare în discutarea lor interesul gospodăriei silvice pentru acest gen de investigaţiuni. In adevăr, la finele fiecărui capitol dedicat elementelor meteorologice menţionate apare ca un refren răspunsul la întrebarea ce trebue să facă silvicultorul dacă însfârşit este cunoscut modul în care suferă o pădure de ex. din cauza gerului, ori luminii, ori vântului, etc.

Autorul face întâi o scurtă descriere a evoluţiei meteorologiei forestiere, arată stadiul actual al acestei discipline subliniind importanţa ei pentru silvicultură şi-şi fixează astfel cadrul lucrării. Intră apoi în subiect începând cu studiul temperaturii, continuând pe rând cu celelalte elemente meteorologice, din p. d. v. al staţiunii şi structurii arboretului şi insistând mai mult asupra factorului vânt, asupra căruia

cercetările sale personale s'au oprit îndeosebi.

Nu vrem să reptăm ceeace scrie autorul. Broşura e mică, limba folosită e relativ uşoară, încât recomandăm călduros lucrarea să fie cetită cu curaj; cu atât mai mult cu cât e adresată silvicultorului dela ocol. Pe de altă parte, lectura e înlesnită de faptul că nici nu pretinde cunoştinţe avansate de meteorologie, nici nu e încărcat textul cu formule care să sperie. Cartea e scrisă de un silvicultor, pentru silvicultori şi închide în ea o experienţă de 15 ani, care merită a fi luată în seamă, cu atât mai mult cu cât e făcută, la un institut organizat, de personalităţi cu nume cunoscut în literatura de specialitate (Schmauss, Geiger, Amann, Woelfle).

Relevăm cu acest prilej chestiunile de ordin principial pe care şi autorul de subliniază în concluziile sale. Anume: colaborarea între diferitele secţiuni ale Institutului de Cercetări forestiere pentru probleme comune, colaborare între silvicultorii din serviciul exterior şi cei cari conduc investigaţiunile pe teren, însfârşit atitudinea critică pe care trebue s'o ia silvicultorii din serviciul exterior faţă de concluziile cercetărilor. Realizate aceste deziderate, ele conduc la stabilirea unei doctrine cunoscute, valabilă şi fertilă în bune rezultate. Se va putea pune probleme în cercetare conform necesităţilor economiei forestiere ale ţării, se va putea verifica şi adopta învăţăminte care decurg din aceste cercetări. Insfârşit, lucrarea D-lui Woelfle este încă o dovadă că pentru cercetările de această natură, dacă este necesar să se aibă cunoştinţe temeinice de fizică, apoi indispensabil este să ai o cultură de forestier pentru a putea gândi biologic, întrucât greutatea mare pe teren e să ştii cum să pui problema şi cum să valorifici rezultatele, ceeace n'ar putea face decât un silvicultor. Deasemeni colaborarea între silvicultor şi fizician s'a dovedit a fi fructuoasă.

Ca încheere, relevăm spiritul critic care domină în toată lucrarea atât în ceeace priveşte metoda şi aparatura utilizată în cercetări cât şi concluziile la fiecare capitol. Acestea din urmă nefiind considerate valabile decât numai pentru regiunea în care s'a lucrat şi cele asemenea din p. d. v. al staţiunii. Generalizarea oricum ar putea conduce la greşeli în gospodărie şi deci la neîncrederea în posibilităţile ştiinţei aplicate de a contribui la rezolvarea problemelor de economie forestieră.

T. Bălănică

*

VALERIU DINU: Dr. oec. publ., Dr. phil., Ing. silvic: *Der Wald als Glied der rumänischen Volkswirtschaft.*

Pădurea ca ramură a economiei naţionale româneşti.

(Art. în Zeitschrift für Weltforstwirtschaft. Bd. VI, pag. 767—789).

Domnul Dinu are meritul de a fi ajuns să-şi publice acest studiu cuprinzător într'o revistă atât de răspândită şi cu atâta autoritate în lume. In acest fel, se ţine treaz interesul cercurilor forestiere şi economice străine pentru stările economiei noastre pădurăreşti.

De fapt, studii asupra economiei noastre forestiere, bazate, în general, pe acelaş material statistic, s'au mai publicat în limba germană şi apoi şi în cea franceză de D-nii:

Sburlan şi Gh. Ionescu [1]), Sburlan [2]), Dinu [3]), Sabău [4]), spre a nu mai vorbi de cele în limba română.

De aceia nici nu vom afla ceva prea deosebit noi, specialiştii români, în acest studiu. Apoi materialul respectiv a fost publicat, cu repetire, de autor, nu numai ca idei, dar chiar şi ca text identic (fără însă a se menţiona undeva acest lucru). Amintim, astfel, că acelaş text, însă în româneşte a fost prezentat ca lucrare pentru examenul de inginer subinspector silvic, sub titlul: „Pădurea în economia românească". Deasemenea, articolul: „Les forêts en Roumanie" din „Roumanie, Guide economique" este cuprins textual, în cea mai mare parte (cca 80%), în lucrările amintite, de care se deosebeşte numai prin limbă şi oarecari adaosuri de fraze.

Să facem o scurtă analiză a lucrării de faţă.

După o mică introducere, sunt înfăţişate atributele mai însemnate ale economiei forestiere româneşti. Păstrând ordinea şi calificarea dată de autor acestora, aflăm:

1. Elemente statistice:

a) Distribuţia pădurilor (?). Se vorbeşte despre locul pădurilor între celelalte chipuri de folosire a pământului Ţării, despre procentul de împădurire, despre cota de pădure pe cap de locuitor, făcându-se comparaţie cu situaţia din principalele ţări europene. In chip deosebit, stăruie autorul asupra procesului de despădurire desfăşurat în anii postbelici, mai cu seamă ca urmare a reformei agrare;

b. Schimbări în structura domeniilor forestiere. „La constituirea României fiecare provincie istorică avea o structură proprie a proprietăţii forestiere, care a încercat schimbări radicale prin aplicarea reformei agrare şi a legilor de natură socială". Spre a arăta acest lucru, autorul se ocupă cu evoluţia proprietăţii forestiere de Stat în cele patru provincii istorice. Câteva cuvinte sunt rezervate proprietăţii forestiere particulare;

c) Condiţiunile de proprietate. Arată categoriile de proprietăţi forestiere, după provincii, folosind datele şi grupările statisticei din 1929.

d) Speciile forestiere ale pădurii româneşti;

e) Clasele de vârste;

f) Regime;

g) Situaţia pădurii româneşti. Se tratează despre chipul cum au decurs exploatările în perioada postbelică, cât şi despre gradul de exploatare în general a pădurilor noastre;

h) Productivitatea pădurilor româneşti. Pe temeiul unei presupuse creşteri medii de 2,6 m^3 pe an şi ha, se fac comparaţii cu cifra respectivă privitoare la alte ţări;

i) Consumul intern de lemn. Este apreciat, fără niciun fel de justificare, de altfel, la 0,9 m^3 pe an şi pe cap de locuitor. Ţinând seama şi de produsele lemnoase datorită pomilor şi arborilor din afara păduri-

1) Les conditions forestières de la Roumanie. Bucarest, 1932.

2) Holzproduktion, Holzindustrie und Holzhandel von Rumänien. Bukarest, 1932.

3) Der rumänische Wald, Stellung und Bedeutung im Rahmen der Volkswirtschaft. Bucureşti, 1933.

4) a) Die Grundlagen der rumänischen Forstwirtschaft und ihre Bedeutung für den internationalen Holzverkehr. Bucureşti, 1934.

b) Statistisches über die rumänischen Wälder. (Zeitschrift für Weltforstwirtschaft. Bd. IV, pag. 238).

lor, D-l Dinu crede că România ar dispune — după situaţia din 1938 — de un surplus anual de cca. 1 milion m^3 de lemn pentru export.

2. Elementele naturale ale economiei româneşti:

a) Zonele de vegetaţie;

b) Pădurea de răşinoase;

c) Pădurea de fag;

d) Pădurea de stejar.

e) Formaţiuni accesorii (secundare): Pădurile de luncă şi cele de salcâm.

3. Industria lemnului în cadrul industriei naţionale:

a) Evoluţia până la războiul mondial. Un foarte scurt istoric al industriei respective în V. Regat, Transilvania şi Bucovina.

b) Epoca postbelică. In mare parte distrusă de război, industria lemnului s'a desvoltat vertiginos în anii imediat următori păcii, datorită, în deosebi, la două împrejurări favorabile: cerere stăruitoare de mărfuri şi ofertă bogată de material lemnos, rezultat, între altele, şi din defrişerile reformei agrare. După mai multe oscilaţiuni în sus şi în jos, industria respectivă se caracterizează printr'o excesiv de ridicată capacitate de fabricaţiune, faţă de capacitatea de producţiune a pădurilor ţării. Altfel, avem o industrie pe o treaptă relativ inferioară de fabricaţie; industria cherestelei este aceia care dă nota particulară a întregei industrii a lemnului, valoarea producţiunii sale reprezentând 90% din total. Câteva faze sunt rezervate celorlalte ramuri ale industriei lemnului: i. hârtiei şi celulozei; i. chibriturilor; i. distileriei de lemn.

4. Lemnul în comerţul exterior al României:

a) Până la războiul mondial. Scurtă schiţare istorică;

b) După războiul mondial. Ca şi industria lemnului, comerţul nostru exterior a cunoscut în primii cinci ani următori încheierii păcii o creştere extraordinară, datorită cererilor deosebit de stăruitoare, lipsei de concurenţe serioase (dispariţia Rusiei şi a Austro-Ungariei de pe piaţa europeană), tăieri excepţionale. După maximul din 1924 a urmat o continuă restrângere, moderată în cei 5 ani următori, mai rapidă în anii de crize, până la minimul extraordinar din 1933; curba se îndreaptă din nou în sus, rămânând relativ constant cam în jurul cantităţii de 1000 tone anual pentru perioada 1935—1939. Mai departe, autorul examinează natura mărfurilor, ţările cumpărătoare, importul nostru de lemnărie, preţuri, pentru a încheia cu câteva consideraţiuni asupra legăturilor cu Germania în materie.

c) Viitorul comerţului românesc de lemnărie. „Faţă de putinţele normale ale pădurilor noastre, totalitatea exportului nostru de lemnărie n'ar trebui să depăşească cca. 450.000 m^3 lemn de construţie de răşinoase şi părţi de lăzi...". „Nepotrivirea dintre export şi putinţele normale nu poate fi datorită decât incapacităţii conducerii economice faţă de industria cherestelei atât de puternică în România". Presupunând că, astăzi se va impune relativ peste tot principiul continuităţii în cultura şi exploatarea tuturor pădurilor, „nu ştim dacă vom putea menţine exportul nostru total în jurul cifrei de 1.800.000 m^3 anual". Intr'un viitor nu prea îndepărtat lemnul va ocupa un loc mai modest în comerţul nostru exterior, cedând actuala situaţie altor mărfuri, cum sunt animalele, fructele, etc.

5. Pădurea — avere naţională. Plecând dela valoarea pădu-

rilor Statului, estimată în 1931 la 17 miliarde lei stabilizaţi, — singura acceptabilă faţă de celelalte estimaţiuni — autorul ajunge la o valoare de 60 miliarde lei pentru toate pădurile Ţării. Şi totuşi această valoare este minimală dacă se compară cu aceia de 25 miliarde RM. a celor 14¼ milioane ha păduri din Vechea Germanie.

6. Pădurea — prilej de muncă naţională. Autorul apreciază numărul lucrătorilor în exploatarea, transportul, industrializarea şi comercializarea produselor şi al personalului din administraţiile silvice la 750.000, ceace ar face 10% din totalul persoanelor active în producţiunea ţării (40% din totalul populaţiunii).

7. Legislaţia — Organizarea administrativă. Câteva cuvinte despre codul silvic din 1910, completat ulterior printr'o serie de legi speciale. La ordinea zilei este creiarea unui „cod al pădurilor" care să unifice, pe alte baze, actualele legi în vigoare.

In ce priveşte administraţia silvică, insistă asupra transformărilor pe care le-a încercat după 1930. Cu toate reorganizările repetate din aceşti ultimi ani, pare că se cristalizează din ce în ce mai clară dorinţa cercurilor forestiere de separare a silviculturii de agricultură, prin creiarea unui subsecretariat al pădurilor, care să grupeze toate instituţiile forestiere.

Câteva concluziuni. Se enumără, în câteva fraze, problemele cele mai actuale ale economiei forestiere româneşti. Ultimul cuvânt exprimă speranţa unei mai active participaţiuni a Germaniei la comerţul nostru de lemnărie, ceace ar permite şi o ridicare a economiei forestiere româneşti.

O primă observaţiune pe care ne-o prilejueşte simpla înşirare a subtitlurilor lucrării este distribuţia defectuoasă a materiei. Astfel, între altele, nu pricepem de ce grupa de titluri: „Elemente naturale ale economiei forestiere româneşti" n'a fost pusă în capul lucrării, imediat după introducere. Este o lipsă elementară.

O a doua lipsă, foarte serioasă, este nepotrivirea dintre titluri şi conţinut. In general, titlurile enunţă mult mai mult decât e în realitate. Astfel, citind titlul lucrării: „Pădurea ca ramură a economiei naţionale româneşti", te-ai aştepta la o stabilire de raporturi dintre economia forestieră şi celelalte ramuri ale economiei naţionale, la o situare a părţii faţă de tot. In realitate, nu e decât o simplă considerare a economiei forestieră, după cum se poate vedea, de-altfel, şi din rezumarea de mai sus. Acelaş lucru şi în ce priveşte titlurile: „Industria lemnului în cadrul industriei naţionale", apoi „Lemnul în comerţul exterior al României", care — după conţinut ar trebui să sune pur şi simplu: „Industria lemnului"; Comerţul exterior de lemnărie", etc. Lăsăm cetitorului să judece întrucât se potriveşte titlul, numerotat de noi cu 1-a,: „Distribuţia pădurilor" cu conţinutul.

Altfel, stilul este vioi, curgător, animat, cam în genul jurnalist; prezintă însă foarte multe lipsuri sub raportul exactităţii ştiinţifice, cu deosebire a termenilor folosiţi. Apoi, o anumită frecventă formă de exprimare eliptică, licenţioasă într'un grad deosebit, nu poate decât să contribuie la naşterea confuziei. Trebuie să cunoşti chestiunea pentru a putea înţelege despre ce e vorba. Astfel, primele două fraze ale subtit-

lului 1 h: „Intocmirea unei statistici asupra tăerilor de lemn (Holzeinschlag) este la noi încă în formaţiune, încât este greu să dăm date precise. Pentru aceia trebuie să ne mulţumim a adopta ca „produs unitar anual" [(„jährlichen Einheitsertrag" (?)] în mijlociu 2,6 m^3 de hectar, ceace revine la o creştere normală la 16,8 m^3 pentru întreaga suprafaţa păduroasă a ţării". Cetitorul va observa singur lipsa de legătură dintre aceste lucruri. Deasemenea, prima frază a subtitlului 1 i: „Faţă de condiţiunile economice ale ţării noastre credem că se poate admite un consum mediu [„durchschnittlichen Verbrauch" (?)] de 0,9 m^3 pe cap de locuitor, ceace ar corespunde cel mai bine realităţii". Apoi, prima frază a susbtitlului 4 c: „Faţă de putinţele normale ale pădurilor noastre, totalitatea exportului nostru de lemnărie n'ar trebui să depăşească cca. 450.000 m^3 lemn de construcţie şi răşinoase şi părţi de lăzi, deoarece — să nu uităm — pădurile româneşti constau din 25% răşinoase şi 75% foioase". In realitate, D-l Dinu a vrut să spună: ...„totalitatea exportului nostru de lemn de construcţie de răşinoase şi părţi de lăzi n'ar trebui să depăşească cca."...., ceeace este cu totul altceva. Spaţiul Revistei nu ne îngăduie să înmulţim exemplele de acest fel şi mai ales să stăruim asupra unor nepotriviri de cifre dela capitol la capitol.

O descoperire interesantă, pe care ne-o prilejueşte acest articol: D-l Dinu publică fotografii, indicându-se pe D-sa ca autor: „Aufnahmen Dr. V. Dinu". Numai că aceleaşi fotografii se află şi în altă parte, şi anume: 5 din 7, în albumul Casei Pădurilor întocmit de fotograful Fuchs. O a 6-a fotografie este, după ştiinţa noastră, făcută de d-l Petrache dela Laboratorul de Fotografie al Facultăţii de Silvicultură; iar cea de a 7-a aparţine unui fotograf, după toate semnele, dela Cluj sau Turda. Insuşirea bunului altuia credem că ridică aceiaş problemă şi în materie de fotografie ştiinţifică, ca şi în materie de text străin.

Ilie C. Demetreseu

CĂRŢI NOI APĂRUTE:

Teodor Bălănică:

Beiträge zu einer Meteorologie des Bodens: Bodentemperaturregistrierungen in München-Feldmoching

(Contribuţiuni la o meteorologie a solului: Inregistrări de temperatura solului la München-Feldmoching)

119 pagini cu 15 figuri şi multe tablouri în text;
Tipografia Bucovina, Bucureşti, 1940.

REVISTE

JOURNAL OF FORESTRY.
Nr. 1. Ianuary 1938.

Editorial:
Un capitol s'a terminat, altul începe.

Comentarii pe marginea evenimentelor din ultimii patru ani, care au arătat între altele cât de necesar este a avea un „spirit de corp". De unde, datoria morală a conducătorilor societăţii silvicultorilor, de a face să se desvolte acest spirit de corp.

L. J. Markwardt and G. E. Heck:
Termeni standard pentru descrierea lemnului.

E vorba de o standardizare a termenilor pentru descrierea proprietăţilor fizice şi mecanice a lemnului, care să permită în ultimă analiză o comparaţie între diferite esenţe.

Cedric H. Guise:
Statistica învăţământului silvic pe anul 1937: diplome acordate şi înscrieri.

Lucruri care interesează pe profesorii şi studenţii silvici din St. Unite. Noi reţinem faptul că numărul studenţilor e în creştere şi că oglindeşte în variaţia lui (în ultimii ani) situaţia industriei forestiere.

Albert G. Snow Jr.:
Raport asupra stadiului actual al pieţelor de experienţă pentru răriturí stabilite în 1906 în arborete de brad, în parcul Corbin, N. H.

S'au făcut răriturí în 1906, 1915 şi 1935 şi măsurători la intervale periodice. Rezultatele sunt foarte interesante pentru proprietari, pentruca prin răriturí se măreşte venitul anual, descreşte mortalitatea, stabileşte condiţiuni favorabile pentru fructificare.

F. C. Craighead and R. A. St. George:
Experimentări în combaterea insectelor prin introducerea de chemicale în seva arborilor.

W. D. Bedard:
Combaterea lui Dendroctonus monticolae Hopk. Cu ajutorul chemicalelor.

Articolul precedent tratează chestiunea în general şi principial, al doilea un caz particular.

Henry I. Baldwin:
Forma de bandă adoptată la pieţele de experienţă permanente.

Sunt discutate diferite forme ale pieţelor de experienţă. din p. d. v. al timpului şi costului. — Bogată literatură în materie, la finele articolului.

C. E. Ostrom:
Tăierea rasă în arborete tinere de foioase din Nord.
Un studiu în legătură cu excesul comis de proprietari, care găsind o piață favorabilă în industria chimică și a celulozei au nesocotit viitorul pădurilor.

R. A. Chapman:
Erorile comise la determinarea volumului arborilor cu ajutorul metodei planimetrice.

Ray R. Hirt:
Referat asupra încercărilor de laborator făcute pentru determinarea durabilității diferitelor varietăți de salcâm, supuse la diferite boli criptogamice.
Concluzia acestor studii este că duramenul dela varietatea rectissima este mai rezistent decât al salcâmului comun (Robinia pseudoacacia L.).

R. Clifford Hall:
Impozitele înghețate și cele plătite cu anticipație.

Albert A. Downs:
Pagubele cauzate de polei în pădurile de tipul mesteacăn, fag, paltin, Tsuga din Pennsylvania și New-York.

LA RECENZII:
Waldo S. Glock: Principles and Methods of Treering analysis. Carnegie Institution of Washington Pub. 486. VIII+100 pag. +44 fig., 1937.
Clarence F. Korstian: Perpetuation of spruce on cut-over and burned lands in the higher southern Appalachian Mountains. Ecological Mongraphs 7:125—167. 20 Fig. 1937.
Cressy Morisson: Man in a chemical World. The service of chemikal Industry. XI+290 pp. Scriber's Sons, New York and London, 1937.
Richard D. Stevens: Farm timber Crop in Arkansans. Univ. Ark. Coll. Agric. Ext. Circ. 396. 30 pp. 789. 1937.
Hans Meyer-Wegelin: Das Aufästen der Waldbäume. M. & H. Schaper, Hanover, 1937.
Ralph C. Hawley: The practice of silviculture. IV. Ed. XIV+ 252 pp. John Wiley & S. New York 1937.
H. W. Eckardt: Accounting in the Lumber Industry. Harper & Bros. New York and London, 1939, pag. 291.

JOURNAL OF FORESTRY.
Nr. 2. February 1938.
Editorial:
Societatea își face bilanțul.

Congresul ținut în Decembrie 1937, oglindește în lucrările prezentate și discuțiile avute, profesiunea în acțiunea și aspirațiile ei. Concluzia cronicarului dela Editorial este că anul 1937 a fost un an cu câștiguri pentru Societatea silvicultorilor americani, care s'a dovedit vrednică de idealul, scopul și speranța fondatorilor ei, fiind viabilă și în continuu progres. Societatea a dovedit că este formată din oameni serioși, nelipsiți însă de simțul humorului, având un scop comun: să facă pădurea americană (circa 300 mil. ha.) să contribue la bună starea și sănătatea poporului american. Și-a dovedit seriozitatea țelurilor și acțiunii, nu a arătat nici o abandonare

sau micșorare a idealurilor și principiilor de viață, a dovedit dimpotrivă o maturitate intelectuală, curaj, libertatea în gândire, o fortificare a idealurilor profesionale. Societatea s'a dovedit vrednică de continuul sprijin al membrilor ei.

Al 37-lea Congres anual al societății silvicultorilor americani. 16-17-18 Dec. 1937.

Numărul pe Februarie al Revistei conține lucrările congresului anual al Societății.

Cronicarul notează cu satisfacție că programul a fost variat și interesant dela început până la sfârșit; subiectele și vorbitorii au fost bine aleși. Prima zi de congres a fost dedicată „Considerațiunilor asupra problemelor și scopurilor silviculturii" și „recentelor progrese în silvicultură"; a doua zi: „chestiunilor de Societate" și „Economiei forestiere particulare"; a treia zi: „Cooperativei forestiere".

In timpul congresului au fost organizate și trei excursii pentru a se vizita: o facultate silvică (Universitatea din Syracuse), o stațiune de experimentație a facultății din New York, și lucrări de plantație, etc.

Pentru reușita Congresului s'a ocupat un comitet special ales. Cu titlul de detaliu e de notat că organizatorii Congresului au avut grija de întrebuințarea inteligentă a timpului și pentru doamnele silvicultorilor, precum și de banchetul anual.

In cele ce urmează dăm programul Congresului.

Ședința din 16 Dec. 1937.

H. H. Chapman:
Calea progresului.
E adresa președințială cu care a fost deschis Congresul.

S'a trecut apoi la ordinea de zi; subiectul în discuție: „Probleme și tendințe în silvicultură".

William G. Howard:
Problemele de utilizarea terenului în Statul New-York.

P. L. Buttrick:
Programul de utilizarea terenului al Administrației de Colonizare a St. Unite în N. E.

F. W. Besley:
Dreptul de proprietatea forestieră și limitele în care poate fi exercitat.

Ședința de după amiază din 16 Dec. 1937. Subiect: Progrese recente în silvicultură.

Roy Headly:
Noui proiecte și idei în combaterea incendiilor forestiere.

A. G. Simson:
Progrese recente în folosirea radioului în silvicultură.

R. J. Riebold:
Perfecționarea profesională pentru silvicultori.

H. L. Shantz:
Progrese recente în amenajarea vânatului.

Arthur Koehler:
Folosirea defectelor de creștere repede la Pinus australis.

Ședința din 17 Dec. 1937. Subiect: Chestiuni de Societate.

F. W. Besley, Ch. A. Gillet, A. B. Hastings, H. Schmitz, J. S. Illick.
Raportul comitetului asupra organizării serviciului silvic de Stat.

H. I. Baldwin, R. Moore, E. W. Littlefield:
Raport asupra certificării semințelor.

R. W. Hayes, R. P. Holdsworth, E. R. Martell, W. R. Mattoon, R. H. Westveld:
Raport asupra învățământului silvic fermier în școlile de agricultură.

C. G. Bates, C. K. Coopenider, C. R. Hursh, C. J. Kraebel, E. N. Munns, G. R. Phillips, J. Kittredge Jr.:
Influența pădurii asupra regimului apelor.

Ședința de după amiază din 17 *Dec.* 1937. Subiect: Economia forestieră particulară.

E. A. Sterling:
Relațiuni economice între silvicultură și industrie.

W. P. Good:
Programul forestier al industriei hârtiei din Sud.

C. S. Chapman:
Probleme industriale ale practicei forestiere în N. W.

Forrest H. Colby:
Evoluția industrială și practica forestieră în N. E.
Ședința din 18 *Dec.* 1937. Subiect: Eforturile cooperative în silvicultură.

Frank Aaltonen, C. S. Herr, K. E. Barraclough:
Vânzarea cooperativă a produselor forestiere.

Parker Anderson:
Silvicultura fermieră în programul de conservațiune agricolă.

F. G. Wilson:
Pădurile județene — o întreprindere cooperativă.

Ședința de după amiază din 15 *Dec.* 1937. Subiect: Invățământul silvic.

Henry S. Graves:
Perspective în învățământul silvic..

Cedric H. Guise:
Noui probleme în învățământul silvic.

T. C. Spaulding:
Câteva reflecții asupra unei prelungiri a duratei învățământului silvic.

S. T. Dana:
Locul „specialistului" în societate.

R. S. Hosmer:
Câteva observațiuni asupra minimului de cerințe în învățământul silvic cu specială referire la durata învățământului de specializare.

D .S. Jeffers, E. R. Martell:
Un consiliu al școlilor forestiere.

C. F. Korstian:
Referat asupra gradelor academice în silvicultură.

JOURNAL OF FORESTRY.
Nr. 3, March 1938.

Editorial:
„Un program din trei puncte".

E. Fritz:
O pledoarie pentru o justă apreciere a reorganizării serviciului silvic federal.

S. T. Dana:
Comentarii.
In legătură cu articolul precedent al prof. E. Fritz.

Walter Mulford:
Ministerul nostru de conservațiune: Agricultura.

H. H. Chapman:
Principii democratice de administrație.

I. T. Bode:
Silvicultorul din serviciul de informații (și propagandă) și amenajarea vânatului.

Joseph S. Illick:
Silvicultura în construcțiunile noastre.

Katherine Markwell:
Legi recente ale Statelor în materie de silvicultură.

Julian S. Ducan:
Factori instituționali în comparație cu cei technologici în consumul lemnului.

J. W. Kimmey:
Susceptibilitatea genului Ribes față de Cronartium ribicola în West.

T. S. Buchanan:
Pagubele cauzate de Cronartium ribicola în arboretele exploatabile de Pinus strobus.

Secțiunea din New York a Soc. Silv. americ.
Plantațiunile forestiere sub imperiul legii lui Hewitt.

Recenzii:
W. M. Harlow and E. S. Harrar: Textbook of Dendrology.
Mc Graus-Hill Book, N. Y. and London, 1937, pp. 527.

J. W. Toumey, C. F. Korstian:
Foundations of silviculture upon an ecological basis.
New York, 1937, I. Wiley & Sons, pg. 456.

G. Houtzagers:
The genus Populus and its Significance in silviculture.
Wageningen, 1937, H. Veenman & Zonin, 266 pg.

Millard F. Blair:
Practical Tree Surgery.
Boston, 1937, The Christopher Publishing House, 1937.

George W. Snedecor:
Statistical Methods applied to experiments in agriculture and biology.
Ames, Iowa, Collegiate Press, 1937, XIII+337 pg.

W. C. Brown:
The small saw-mill in New-York.
N. Y. State Coll. of. Forestry Tech. Bull. P., 126 pg. 51 fig. 1937.

R. C. Hawley:
Forest Protection.
New York.
John Wiley. 1927. 262 pg.

JOURNAL OF FORESTRY.
Nr. 4, *April* 1938.

Editorial:
Industria lemnului privește la silvicultură.

Syposium despre radio comunicații.
In genul „Problemelor zilei" din Revista Pădurilor, silvicultorii americani discută în acest symposium despre problema radio-comunicațiilor în Serviciul silvic american, unde este deja în uz.

A. G. Simson:
Radio ca un instrument de protecție a pădurilor naționale.
Se arată tipurile de radio cele mai nimerite pentru Serv. Silvic.

Walter J. Quick, Jr.
Utilizarea radioului de către o organizație de stat pentru protecția pădurilor.

H. J. Malsberger:
Radio în combaterea incendiilor forestiere în județe.

William M. Oetmeier:
Radiocomunicația adaptată la protecția în contra focului pe proprietățile particulare.

Emanuel Fritz:
Reducerea deteriorării lemnului la doborîrea lui Sequoia sempervirens.

H. G. Meginnis :
Adâncimea la care trebue semănat salcâmul.

Autorul a ajuns la concluzia că procentul de germinare este funcție și de adâncimea la care e semănată sămânța. Pentru salcâm ajunge la concluzia că e recomandabil să se samene la 0,6—1,2 cm.

Harvey Erickson:
Mișcarea lichidelor prin canalele resinifere radiale.

Recenzii:
Lewis Meriam: Personnel Administration in the Federal Government.
The Brookings Institution, Washington, D. C. 1937, pg. 62.

Paul B. Sears: This is our world. Norman, Oklahoma, Univ. of Oklahoma Press, 292 pg. 1937.

L. A. Hauch: The Beech in Denmark. Copenhagen, 1937, Gyldendal.

C. R. Townsend: The motor truck in woods operations. Woodlands Section, Canadian Pulp and Paper Association, Montreal, 1937, pg. 80.

F. Heske und *R. Torunsky:* Waldbreitungskarte Deutschlands Neumann, Neudamm und Berlin, 1937.

H. J. Lutz, J. B. Ely Jr., S. Little Jr.: The influence of Soil Profile Horizons on root distribution of white pine. Yale Univ. School of Forestry Bull. 44, 1937, pg. 74.

F. Yates: The design and analysis of factorial Experiments. Imperial Bureau of Soil Science (Harpendon, England). Technical communication, 1937, p. 90.

M. Westveld: Increasing growth and yield of young spruce Pulpwood stands by girdling Hardwoods. U. S. Dept. Agric. Circ. 431, 19 pg. 1937.

S. Kamesan: Wood is is good. Forest research Institute, Dehra Dun. U. P. India 1936—37.

D. W. Baxter, B. Labaree, W. Hildebrand: On and off Alaskan Trails. The Ann. Arbor Press, Ann Arbor, Michigan, 1937.

L. J. Pessin: The effects of vegetation on the growth of longleaf pine seedlings. Ecological monographis 8 : 115—149, 1938.

Lars Tirén: Forest-historical studies in the Degerfors district of the province of Västerbotten. Meddelanden fran St. Skogsförsöksanstalt 30 : 67—322. 140 fig. 1937.

W. M. Harlow: Twig Key to the decidous woody plants of Eastern North America. New-York State College of Forestry, Syracuse, N. Y. 1937.

* : Forest conditions in Hamilton County, Tennessee. Forestry Bull. IV+71 pg. 1937.

JOURNAL OF FORESTRY.
Nr. 5, *May* 1938.

Editorial:
Un document silvic important.

Comentarii în legătură cu mesagiul din 14 Martie 1938 al președ. Roosvelt.

Ralph T. King:
Baza unui ocol de vânătoare.

A. L. Mac Kinney and C. F. Kortian:
Imprăștierea semințelor de Pinus taeda.

H. H. Chapman:
Parcuri naționale, păduri naționale și suprafețe sălbatece.

Emanuel Fritz:
Responsabilitatea pentru atitudinea publică față de Ec. forest. particulară.

Frank Heyward:
Temperatura în sol în timpul incendiilor în pădurile de Pinus palustris.

L. W. Smith:
Clasificarea lemnului.

*
* *

Utilizarea lemnului în planul german pe patru ani.

I. V. Anderson:
Producția lemnului în regiunea nordică a Munților Stâncoși.

G. J. Ikenberry, H. D. Bruce, J. R. Curry:
Experimentări cu chemicale pentru înlăturarea vegetației pe suprafețele golite prin incendii.

*

Recenzii:
G. Pinchot: The training of a Forester. Philadelphia, 1937. Lippincott.

G. M. Peterson: Diminishing returns and planned economy. R. Press, New York 1937.

G. H. Collingwood: Knowing your trees. American Forest. Assoc. Washington 1937.

C. P. Ackers: Practical British Forestry. Oxford Univ. Press., New York 1938.

E. Gäumann: Über eine neue Erkrankung der Tanne und der Fichte. Phytopathologische Zeitschr. 10 : 1—16, 1937.

O. Raber: Water utilization by trees, with special reference to the economic forest species of the north temperate zone. Washington 1937. U. S. Dept. Agric. Mesc. Pub. 257.

A. R. Thompson: Safety for tree workers. Washington 1937, U. S. Dept. Interior, National Park Service, Tree preservation Bull. 8.

T. B.

*

JOURNAL FORESTIER SUISSE. *Nr.* 2/1940:

Et. Bauer:
Les conditions forestières de la Pologne.
Condiţiile forestiere ale Poloniei. (6 pag.).

Voyage d'études forestières, du 3 au 8 Juillet 1939.
Călătoria de studii forestiere dela 3—8 Iulie 1939.

Scopul călătoriei a fost studiul tratamentului de aplicat pădurilor de munte şi înainte de toate restaurarea acestor păduri. Prin această restaurare trebuie să se înţeleagă „ansamblul măsurilor destinate de a dota solul cu vegetaţie şi de a-l apăra contra eroziunilor şi a menţine intactă această vegetaţie. Deci nu numai măsuri forestiere ci şi lucrări de geniu rural.

Dintre aceste lucrări cele mai multe sunt împotriva avalanşelor.

Cât despre barajele contra torenţilor se semnalează o particularitate a unui proiect: baraje de gabioane metalice. Acest sistem este socotit că aduce mari servicii acolo unde lipseşte piatra bună pentru lucrări de zidărie şi unde lemnul nu poate fi utilizat (pentru faptul că torentul nu are apă tot timpul, din care cauză lemnul este expus putrezirei). In cazul gabioanelor se recomandă: să se zideasscă pietrele din margine pentru a opune mai multă rezistenţă; să se protejeze gabioanele contra uzurii, printr'un coronament de zidărie sau de lemn; să nu se utilizeze acest sistem decât în torenţii cari nu transportă pietre de prea mare dimensiune.

In afară de aceasta se dă şi trei tipuri de canale din lemn pentru drenarea terenurilor mlăştinoase.

At. Har.

*

REVUE DES EAUX ET FORÊTS. *Nr.* 10/1939.

J. Ruban:
Le traitement en futaie du chêne rouvre mélangé au hêtre, méthodes appliquées, résultats obtenus.
Tratamentul în codru al gorunului amestecat cu fagul; metodele aplicate; rezultatele obţinute. (8 pag.).

Păduri frumoase de acest fel există în Franţa în Nordul Loarei într'o parte importantă din Vestul Franţei. Cele mai de seamă masive se găsesc grupate în regiunile Maine şi Perche. In Bretania deasemenea se găsesc (Lanvaux şi Cranou). Acestea sunt socotite drept cele mai frumoase păduri de acest gen în Franţa. Remarcabile prin înălţimea lor care atinge 24—28 m. sub coronament, precum şi prin calitatea lemnului.

J. Demorlaine:

La rénovation du tourisme. Son influence sur la forêt.

Renovări în turism. Influenţa lor asupra pădurii (2 pag.).

Se ocupă de publicaţiile ce apar cu scopul de a se pune la dispoziţia turiştilor cunoştinţe, de aşa manieră date, ca să facă să se cunoască mai bine pădurea, ajutând-o atunci când va avea nevoie.

Turc:

Les aménagements des bois de la maîtrise de Moulins (1670—1793).

Amenajamentele pădurilor dela Moulins. (20 pag.).

At. Har.

*

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Caietul 1/2, *Ianuarie—Februarie* 1940.

Dengler:

Zum 80. Geburtstag von Gebeimrat Dr. Dr. h. c. Lorenz Wappes.

La a 80-a aniversare a consilierului Dr. Dr. h. c. Lorenz Wappes.

I. *Studii.*

Dr. Erhard Hausendorff: Frostschäden an Eichen.

Vătămări cauzate de ger stejarului.

Folosind o serie de documente din trecutul ocolului Grimnitz, autorul studiază stricăciunile pricinuite stejarului de ger în cursul vremii, dând amănunte atât în privinţa vătămărilor suferite de sămânţă în pământ cât şi a celor suferite de puieţi sau exemplare mature.

Prof. Dr. Werner Schmidt:

Die Bedeutung der Keimschuelligkeit für den Aussaatwert des Samens.

Importanţa iuţelii germinative pentru valoarea seminţelor.

Calitatea seminţelor se judecă de obiceiu după puterea lor germinativă, adică după procentul exemplarelor cari au încolţit în timpul duratei de germinaţie. S'a dovedit însă că, pe lângă aceasta, o mare importanţă are şi iuţeala încolţirii, care ne dă indicaţii asupra energiei germinative a seminţei. Sămânţa care încolţeşte repede (în primele zile) are mai mulţi sorţi de isbândă în semănăturile făcute în câmp liber decât sămânţa care încolţeşte târziu, deoarece aceasta din urmă este mai multă vreme expusă schimbărilor de umezeală şi temperatură, cari pot depăşi la un moment dat limita inferioară necesară germinaţiei.

Prof. Dr. A. Dengler:

Über die Befruchtungsfähigkeit der weiblichen Kiefernblüte.

Despre capacitatea de fructificare a florilor femele de pin.

II. *Comunicări.*

Erdmann:

Gedanken eines alten Kiefernwirtschaftlers über Schädlingsbekämpfung.

Gândurile unui bătrân administrator de pin asupra combaterii insectelor.

Fr. Schweighäuser:

Der Land-und Forstwirtschaftsbetrieb in der Arbeitslosenversicherung.

Intreprinderea agricolă şi forestieră în combaterea şomajului.

G. T. T.

*

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band VI, Heft 11/12 *(August—Sept.* 1939).

Valeriu Dinu, Dr. oec. publ., Dr. phil., Ing. silvic:

Der Wald als Glied der rumänischen Volkswirtschaft.

Pădurea ca ramură a economiei naţionale româneşti.

Insemnătatea deosebită pe care o prezintă acest articol pentru noi, ne-a îndemnat să stăruim mai mult decât de obiceiu asupra sa, la despărţământul „Recenzii" al Revistei noastre (a se vedea pag. 217).

Internationaler forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră externă.

Ne împărtăşeşte multe date despre stările şi faptele forestiere din diferite ţinuturi şi ţări ale lumii.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. VII, Heft. 1 *(Oktober* 1939).

Amerigo Hofmann, Prof., Dr., Ing.:

Beiträge zur Kenntnis der Hartkiefer (Pinus Brutia Ten.).

Contribuţiuni la cunoaşterea lui Pinus Brutia Ten.

Avem deaface cu un studiu monografic al acestei specii de pin. Aria sa de vegetaţie se întinde în părţile orientale ale Bazinului mediteranian, având ca centru Anatolia sud-vestică. Autorul, sprijinindu-se, bine înţeles, pe întreaga literatură existentă, studiază propriu zis exemplarele şi arboretele din Rodos, unde a avut prilejul să profeseze mai mulţi ani.

Atât din punct de vedere forestier, cât mai ales botanic, are o mare asemănare cu Pinus halepensis. După o introducere asupra literaturii, sunt tratate — într'o formă restrânsă —: Răspândirea şi caractere generale; Insuşiri climatice ale ţinutului de răspândire; Comportarea faţă de sol; Vântul ca factor ecologic determinant; Focul, factor de răspândire al speciei; Influenţe vătămătoare; Lemnul; Aspecte de arborete naturale; Creşteri şi tabele de producţiune locale, etc.

Internationaler forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internaţională.

Ni se dă o bună orientare asupra stărilor şi faptelor forestiere din lume.

Ilie C. Dem.

INFORMAŢIUNI

Timpurile excepţionale prin care trecem ne obligă să ne pregătim cu intensitate pentru toate evenimentele. Pentru această pregătire trebue să cunoaştem şi să folosim tot ce solul bogat al ţării noastre ne pune la îndemână.

Economia românească trebue să devină cât mai independentă, îndestulându-se pentru toate nevoile de pace — sau de răsboi — cu materiile prime din ţară.

Una din aceste materii prime de care are nevoie nu numai industria de răsboiu ci şi alte diverse industrii pentru fabricarea unor produse de întrebuinţare curentă, este **răşina.**

Socotim de un interes mare şi urgent cunoaşterea calităţii şi cantităţii de răşină, ce se poate produce în pădurile noastre, greutăţile sau înlesnirile recoltării şi o mulţime de alte detalii care pot să stabilească însemnătatea industrială a acestui produs forestier.

Revista îşi propune să lumineze aceste chestiuni, cu concursul colegilor noştri. Răspunsurile se vor publica în numărul din Mai al revistei.

— In cursul primei jumătăti a lunei Martie a. c., a avut loc la Berna reuniunea Comitetului Internaţional de silvicultură, care-şi are sediul la Berlin. Din partea României a luat parte d-l prof. M. Drăcea, delegat permanent în acest Comitet.

— D-l Ing. Mih. Ştefănescu şeful ocolului silvic Lăpuşna (Jud. Mureş) din Dir. Comerc. a Păd. a fost transferat după cerere ca subdirector al Şcoalei de brigadieri silvici dela Gurghiu (Mureş).

D-l Ing. Popovici Pavel din Direcţia Silvică a fost transferat la Direcţia Comercială a Pădurilor.

(Dec. Min. 3692/1940, Mon. Of. Nr. 46/940).

— D-l Ing. şef silvic Nahlik Alfred a fost detaşat dela ocolul silvic Jiblea, pe lângă Arhiepiscopia Bucureşti, pentru conducerea administraţiei şi exploatarea pădurilor cu care au fost înzestrate mânăstirile din cuprinsul acestei Arhiepiscopii, din ocoalele silvice Mărgineni şi Verbila, în suprafaţă de 5773 ha.

— D-l Ing. silvic Dorin Stănciulescu a fost transferat din Administraţia centrală a Direcţiei comerciale a pădurilor statului, la conducerea ocolului silvic Jiblea (Mon. Of. Nr. 64 bis/1940).

— Din lista inginerilor şefi silvici reuşiţi la examenul ţinut în iarna trecută, pentru gradul de subinspec-

tor silvic, publicat în Nr. 1/1940 al reviste noastre, din eroare a fost omis d-l Ing. Iosif Marcu, deasemenea reuşit.

Următorii ingineri silvici, au fost primiţi în corpul tehnic silvic (Mon. Of. 60/940):

1. Pârvulescu Gr. Const.
2. Iancov C. Nic.
3. Bobei C. Mih.
4. Chiriţă I. Adrian.
5. Bărdeanu I. Mih.
6. Nemeş E. Dorul.

Toţi din Serviciul Direcţiei comerciale a Pădurilor.

7. Smerecinski V. Igor.
8. Ştefaniu D. Aurel.
9. Trifănescu C. Atanasie.
10. Truia M. Simion.
11. Cristescu I. Mircea.
12. Beldie C. Alexandru.

Din Serviciul Direcţiei Silvice.

— Pe viitor ocolul silvic Căscioarele din jud. Vlaşca se va numi ocolul silvic Bolintin (Mon. Of. Nr. 43/940).

— Termenul pentru vânătoarea raţelor şi gâştelor sălbatice, toate speciile, pentru primăvara anului în curs, a fost prelungit până la 31 Martie a. c.

— Prin decizia ministerială Nr. 5.500 din 8 Martie 1940, *relativ la fixarea epocilor de vânătoare a anumitor specii de vânat, pe anul* 1940—1941.

Consiliul permanent de vânătoare avizează următoarele:

1. Cerbii masculi, dela 15 August—30 Noemvrie inclusiv.
2. Căpriori masculi, dela 1 Mai—31 Octomvrie inclusiv.
3. Ciutele dela 1 Noemvrie—15 Februarie inclusiv.
4. Capra neagră, masculi şi femele, dela 1 Septemvrie—30 Noemvrie inclusiv.
5. Capra neagră iezi prohibiţi complet.
6. Iezii de căprioară, cu autorizaţie specială.
7. Viţei de cerbi, cu autorizaţie specială.
8. Ursul la fel ca anul trecut.
9. Mistreţul, prohibit dela 15 Martie—31 Mai inclusiv.
10. Epurii, dela 1 Octomvrie—15 Ianuarie inclusiv.
11. Potârnichea, la fel ca anul trecut.
12. Prepeliţele, etc., dela 15 August inclusiv—31 Decemvrie, inclusiv.
13. Fazanii, ca şi anul trecut.
14. Dropiile, ca în anul trecut.
15. Spurcaci, dela 15 Septemvrie—31 Octomvrie.
16. Cocoşi de munte, ca în anul trecut.
17. Cocoşi de mesteacăn, ca în anul trecut.
18. Ierunci, ca în anul trecut.
19. Sitarii, ca în anul trecut.
20. Becaţine-Dublu, ca în anul trecut.
31. Raţe mari şi gâşte cenuşii, ca în anul trecut.
22. Celelalte specii de raţe, gâşte şi vânat de baltă, ca în anul trecut.
23. Cocorul dela 15 Septemvrie—15 Mai.

CERCUL DE STUDII

III. ING. I. ZEICU: *Soarta pădurilor de interes local.*
28 Februarie 1940.

Conferenţiarul înţelege prin „păduri de interes local" pădurile aparţinând: comunelor, composesoratelor, obştiilor de răzeşi şi moşneni, episcopiilor, bisericilor, şcolilor şi altor instituţiuni de interes public. Până acum noi le-am mai cunoscut şi sub numele de „păduri administrate de Stat".

Numirea de „interes local" este justificată prin rostul lor, de a servi direct ca isvor de venituri în folosul anumitor aşezări omeneşti. Aceasta în contrast cu primul mare proprietar de păduri: Statul şi cu a 3-a mare categorie de proprietari: particularii, cari au scopuri diferite: Statul de a da în primul rând venituri pentru nevoile generale ale ţării, — iar particularii de a aglomera un cât mai mare capital bănesc, pe care de regulă îl deplasează, spre alte centre, fără a contribui prea mult la progresul cultural al localităţilor din jurul pădurilor respective.

S'a înfăţişat evoluţia acestor trei grupări de păduri, datele corespunzând anului 1922 (când s'a făcut prima statistică a pădurilor).

Faţă cu totalul de 7.248.985 ha, s'a găsit că Statul avea 2.078.833 ha, particularii: 2.433.833 ha, iar restul de 2.736.652 ha reprezentau pădurile de interes local (poeni şi goluri).

Prin reforma agrară legiferată în anul următor (1923) s'a produs o esenţială transferare de proprietate în gruparea acestor 3 categorii de păduri. In prima linie a pierdut întreg domeniul silvic (adică toate cele 3 grupe) până în anul 1937, în total 512.374 ha, păduri care au fost defrişate şi date ca păşuni comunale; în al 2-lea rând, au pierdut pădurile Statului şi pădurile particulare 537.798 ha, cari prin reforma agrară au fost transferate asupra comunelor din Ardeal.

Pădurile acestor trei categorii de proprietari, se prezintau în 1937 astfel: Statul 1.875.690 ha, particularii 2.133.793 ha şi pădurile de interes local 2.727.128 ha.

Comparând această nouă situaţie cu cea din 1922, vedem că pădurile de interes local n'au înregistrat prin reforma agrară decât o pierdere de 9.524 ha, faţă de Stat care a pierdut 202.810 ha şi faţă de particularii cari au pierdut 300.040 ha Statul ar fi pierdut mai mult, dacă nu ar fi redobândit, în parte, pădurile expropriate dela absenteişti. Evident a scăzut şi procentul de împădurire pe ţară de la 23,1 la 21,4%.

Procentul de pierdere ar fi fost mult mai mare, dacă nu s'ar fi început din anul 1924 o puternică acțiune de împădurire prin care patrimoniul silvic a redobândit: 265.460 ha prin împădurirea poenilor și a golurilor, 5.780 ha prin plantare de perdele de protecție și 32.335 ha prin plantațiuni făcute pe terenuri degradate.

Așa s'a ajuns, prin munca conștientă a Corpului Silvic, la redobândirea a 303.575 ha pentru patrimoniul silvic.

La cele 2.727.128 ha păduri de interes local, trebue să se mai adaoge 486.763 ha pășuni împădurite și zone de protecție; 98.000 ha terenuri degradate proprietatea persoanelor juridice, încât domeniul silvic de interes local se cifrează la respectabila cifră de 3.311.991 ha. Repartizate pe provincii, ele se găsesc: 72% în Transilvania și Bucovina și numai 28% în Vechiul Regat și Basarabia. In acestea din urmă nu există de loc păduri comunale.

Codul Silvic din 1910, extins în anul 1923 asupra teritoriilor alipite, n'a putut să satisfacă total cerințele de drept administrativ ale pădurilor de interes local din Ardeal și Bucovina, tocmai pentrucă în Vechiul Regat nu existau decât prea puține păduri de acest fel (Obștii) cari aveau un regim mai de favoare. S'a greșit când s'a crezut că pădurile de aceiași origină din Transilvania pot fi administrate la fel cu pădurile Statului.

S'a încercat o reparație adăogând la legea „pentru satisfacerea trebuințelor normale în lemn a populației rurale din Vechiul Regat, Bucovina și Basarabia“ art. 14 privitor la administrația silvico-technică a pădurilor de interes local din Ardeal și Bucovina. Acest articol nici pe departe nu putea suplini legiuirile vechi din Ardeal și Bucovina. De aceea, insuficiența acestui articol, s'a încercat a fi suplinită prin regulamentul acestei legi care, adus în 1925, a detaliat mult obligațiunile proprietarilor și îndatoririle de serviciu ale personalului silvic.

Totuși Serviciul silvic, pentru faptul că se găsea aglomerat de multe și diverse lucrări, n'a putut să satisfacă total cerințele specifice ale pădurilor de interes local din Ardeal și Bucovina.

In anul 1930, când s'a venit, în fine, cu scindarea administrației silvice în două mari compartimente: de o parte pădurile Statului cu o Casă autonomă pentru comercializarea produselor Statului (C. A. P. S.), iar de altă parte Direcția Regimului Silvic (Statul polițist), cu controlul aplicării legilor silvice, care a mai fost încărcată și cu administrația (din punct de vedere technic) a pădurilor de interes local. Acestea au ajuns astfel a-și vedea refăcută, cel puțin în parte, vechea situație pe care au avut-o altădată.

Direcția Regimului Silvic însă, treptat cu desvoltarea altor cerințe pe cari a trebuit să le satisfacă pădurile, a trebuit să se ocupe și cu ameliorarea terenurilor degradate, cu pădurile de interes pentru apărarea națională, cu exigențele turismului. De aceea s'a simțit nevoia unei scindări a acestei direcțiuni, creindu-se, în anul 1936, o nouă Direcție „a ameliorării terenurilor degradate și a pădurilor administrate de Stat“.

Pe cât de bună a părut această scindare pentru nevoile și interesele pădurilor persoanelor juridice, cu toate că li s'a atașat și amelio-

rarea terenurilor degradate pentru toată ţara, cari nu aveau ce căuta la aceste păduri extrem de vaste ca cerinţe administrative, pe atât de puţin indicată s'a dovedit măsura luată prin legea din 1939 a organizării Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, care desfiinţează pur şi simplu această Direcţie trecând-o la Direcţia Comercială a Pădurilor Statului. Neputând rămâne acolo, Ministerul a fost nevoit a reveni, după un timp, recunoscând importanţa şi specificul pădurilor de interes local, creind un Serviciu special ataşat pe lângă Cabinetul Ministerial.

Evident, aceasta nu poate fi decât o măsură de tranziţie, care trebue să fie înlăturată cât mai neîntârziat printr'o nouă aşezare administrativă şi legislativă, care să dea acestor păduri de interes local, cari reprezintă aproape ½ din suprafaţă totală a pădurilor ţării, o nouă aşezare de echilibru juridic în cadrul vieţii de Stat. Modul diferit cum sunt privite azi pădurile de aceiaşi origină din diferite provincii (Obştiile din Vechiul Regat şi Basarabia, apoi Composesoratele în Transilvania şi Bucovina), dau naştere la mari dificultăţi şi daune. Din lipsa unor prevederi legale precise unele păduri cu administraţii silvice proprii au ajuns să fie conduse de către nespecialişti, tocmai astăzi în era de înflorirea breslelor (cazul Fondului Religionar din Bucovina, condus de un minier).

Această ocrotire legală şi de jertfe ce trebue să le aducă Statul, se impune cu atât mai mult, cu cât noi ca Stat agricol care ar trebui să avem un procent de minimum 25% păduri, ne găsim azi la abea 21,4%, iar pe cap de locuitor avem numai 0,30 ha pădure faţă cu 0,35—0,42 ha cât ne-ar trebui, dacă am avea un popor cu un standard de viaţă mai ridicat.

Urmărită de un număr mare de ascultători, conferinţa a prezentat un deosebit interes, iar conferenţiarul, documentat, s'a dovedit un perfect cunoscător al problemei şi al nevoilor de viitor ale acestor păduri.

La discuţii au luat parte d-nii: Ing. Cons. Silvici I. Comaniciu şi M. Petcuţ.

T. H. Cr.

CĂRŢI NOI APĂRUTE:

Ing. Anton V. Rădulescu:

PLOPUL — FOLOASELE ŞI CULTURA LUI

Publicaţie Icef., Seria IV (Broşuri de îndrumări silvice), Nr. 2.

33 pagini cu 6 figuri în text; 10 lei.

NECROLOG

† GHEORGHE ROȘESCU
Inginer Inspector Silvic
Director Regional Arad
27.III.1893—14.II.1940

In seara zilei de 14 Februarie 1940 s'a stins pe neașteptate din viață directorul regionalei silvice Arad, Ing. Inspector Silvic Gheorghe Roșescu.

Fiu de preot din comuna Măstăcani (Jud. Neamț) și-a făcut școala primară în comuna sa natală. Studiile liceale le-a făcut la Liceul Petru Rareș din Piatra Neamț.

Născut și crescut într'o regiune cu păduri, freamătul codrului i-a îndreptat pașii către Școala superioară de silvicultură dela Brănești. Războiul din 1916—1918 i-a întrerupt firul studiilor, pe care le-a continuat după războiu, în 1918—1919, la București.

Tânărul inginer Gheorghe Roșescu fiind mare naționalist, a cerut să fie numit în Ardeal, unde își începe cariera la 23.I.1920, în serviciul central al Consiliului Dirigent din Cluj. După scurt timp s'a evidențiat prin calitățile sale de bun technician și i s'a încredințat (la 2.IV.1920) conducerea herăstrăului din Șibot pendinte de Regiunea silvică din Hațeg, unde a prestat muncă fără preget, care i-a adus din partea superiorilor ordine de mulțumire. In Ianuarie 1921 i s'a încredințat conducerea herăstrăului din Ierbuș și a căii ferate forestiere de pe Valea Gurghiului.

Fiind o energie neobosită, căuta un cerc mai larg de activitate, ceeace l-a făcut să demisioneze dela Stat (în Iulie 1921) și să treacă în Administrația Domeniilor Reșița. A fost numit (în Decembrie 1921) ajutor al Ocolului Văliug, apoi șef al aceluiaș ocol și mai târziu în Centrala Administrației U. D. R. unde a desfășurat o activitate rodnică în domeniul technicei forestiere aplicate.

Insușirile sale de mare naționalist și năzuințele spre conducere l-au făcut să demisioneze dela U. D. R. pentru ca (în Octombrie 1932)

să revie din nou în Administrația Statului, încredințându-i-se conducerea fabricei de cherestea dela Filiași, pentru a o pune la punct. De acolo la 1 Mai 1933 este transferat după cerere în Centrala Direcției Silvice Arad.

In această Direcție, mai întâiu ca ajutor și apoi ca șef al Serviciului Comercial și al Serviciului Technic a introdus vederile sale în lucrările CAPS-ului, isvorîte dintr'o lungă experiență desăvârșită la U. D. R.

Element de o singură linie, conștiincios, spirit pătrunzător și clar văzător al noui ordine în Stat, nu i-a fost greu să ia în 9 Mai 1939 conducerea Direcției Arad. Era tocmai când nourii grei involburau zarea și zăngănit de arme se îndrepta spre hotare, el însuși fiind de curând desconcentrat cu gradul de căpitan.

Concentrările în personalul superior și lipsa de titulari la unele Ocoale din Direcție îi descomplectează cadrele, ceea ce cereau pentru cei rămași eforturi peste puteri. In această situație s'a găsit noul director, chemat să răspundă, în vremuri așa de grele, tuturor cerințelor serviciului.

Spirit de inițiativă și de reforme concomitente cu stările reale, căuta să se convingă personal de contribuția subalternilor săi, deplasându-se cât de des pe teren.

Simțea că toate aceste preocupări sunt în detrimentul sănătății sale, dar cu toate acestea nu s'a cruțat. Grija serviciului l'a măcinat în ascuns, deși exteriorul nu trăda aceasta.

Așa își trăește ultimele clipe din viață Directorul Gheorghe Roșescu.

Ca ostaș, în timpul războiului mondial, sublocotenentul Roșescu Gh. a fost primul ofițer care a deschis focul contra dușmanului la Turtucaia. Foarte iubit de soldați, le-a câștigat pe deplin încrederea făcând zid în jurul lui, jertfindu-se aproape tot efectivul companiei al cărei comandant a fost (el căzând grav rănit). In luptele de pe Valea Jiului la Sterianul a făcut bravuri fiind propus la decorare cu „Coroana României". De asemenea, în luptele dela Răzoare-Mărășești a dat aceiași dovadă că știe să-și apere țara.

Prin trecerea la cele veșnice, Aradul pierde și un bun credincios cu calități creștinești alese, fiind dela naștere crescut și educat în dragostea și frica lui Dumnezeu.

Prin căsătorie s'a legat și mai mult de Ardeal, închinându-i toată rodnicia muncii sale din frageda-i tinerețe până la matura conducere.

Lasă în urma sa o soție istovită de durere și o fică.

Inmormântarea a avut loc, în ziua de 16.II.a. c. la Arad, în fața unei asistențe numeroase, a reprezentanților autorităților, a prietenilor, a colegilor și a personalului subaltern, cari au ținut să dea ultimul salut defunctului. Slujba religioasă s'a săvârșit de un sobor de preoți, răspunsurile fiind date de corul Academiei Teologice din Arad.

A luat cuvântul cucernicul preot Viorel Mihuți arătând calitățile lui de bun ortodox.

Din partea Soc. U. D. R. a venit să dea ultimul salut fostului

lor colaborator, o delegaţie în frunte cu D-l Ing. Mihălcescu directorul silvic, prieten bun al celui plecat dintre noi, care a elogiat activitatea desfăşurată de el la U. D. R., scoţând în evidenţă personalitatea sa de technician desăvârşit, corect, conştiincios şi drept.

Din partea A. G. I. R.-ului (despărţământul Arad) a luat cuvântul D-l Ing. Vladimir Ieşanu directorul fabricei de tutun Arad, care a arătat golul ce se produce între conducătorii instituţiilor locale, unde ing. G. Roşescu era foarte apreciat şi bine cunoscut.

D-l Ing. Inspector General Vasile Petrescu a vorbit în numele Soc. „Progresul Silvic", al Insp. silvic Timisoara şi al Şcoalei de conductori silvici dela Casa Verde.

La mormânt a vorbit, în numele Direcţiei Comerciale a Pădurilor Statului, al Ing. din Direcţia Arad şi al tuturor funcţionarilor săi, D-l Ing. Inspector General Victor Georgescu subdirectorul Regionalei silvice Arad.

Găsească mângâere şi alinare mult îndurerata sa soţie, fică şi întreaga familie, din partea colegilor lui şi a tuturor cari l-au petrecut cu gândul şi cu pasul până la mormânt spre drumul către Eternitate.

Fie-i ţărâna uşoară şi în veci pomenirea lui.

Ing. I. Diaconescu

EDITURA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

A APĂRUT:

Instalaţiuni de transport pentru exploatări forestiere

Partea I: Căi ferate forestiere
Partea II: Funiculare.

de **Prof. D. A. Sburlan**

304 pag.+IX, 240 fig., 3 planşe şi numeroase tabele.

C. E. A. C. S.

CONVOCARE

Domnii acţionari ai Casei de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului Silvic „CEACS" sunt convocaţi în Adunare generală ordinară pentru ziua de 31 Martie 1940, orele 10, în localul Societăţii „Progresul Silvic" din Bucureşti, B-dul Take Ionescu No. 31.

Ordinea de zi:

1. Darea de seamă a Consiliului de Administraţie asupra activităţii pe anul 1939.
2. Raportul Cenzorilor.
3. Discutarea şi aprobarea Bilanţului, Contului de Profit şi Pierdere, precum şi repartizarea beneficiului.
4. Aprobarea Bugetului pe 1940.
5. A hotărî asupra Fondului de rezervă.
6. Alegerea a trei membri în Consiliul de Administraţie în locul d-lor: P. Ioan, Al. Ştefanopol şi V. Sabău al căror mandat a expirat.
7. Alegerea a trei Cenzori în locul d-lor: G. Chercea, Gh. I. Ionescu şi Gr. Vasilescu al căror mandat a expirat precum şi alegerea a trei cenzori supleanţi.

Membrii al căror mandat a expirat precum şi Cenzorii pot fi reales.

Membrii Consiliului aleşi trebue să posede 30 acţiuni iar Cenzorii 20.

Votarea se face în conformitate cu art. 81 şi 82 din statute.

8. Modificarea statutelor:

a) Admiterea ca membri acţionari a conductorilor silvici;

b) Mărirea capitalului dela 4 milioane la 7 milioane prin emiterea a 6000 noui acţiuni a 500 lei bucata;

c) Numirea ca membri de drept în Consiliul de Administraţie CEACS a:

1. Directorului general Caps.;
2. Directorul Direcţiei Silvice din M. A. Dom.;
3. Şeful Serviciului pădurilor administrate de Stat;
4. Preşedintele Consiliului technic al pădurilor;
5. Directorul I. C. E. F.;
6. Reprezentantul Societăţii conductorilor silvici „Codru" cu delegaţie anuală.

Potrivit art. 76 din statute, dacă în ziua de 31 Martie nu se va întruni numărul de acţionari cerut de statute, Adunarea se amână pentru ziua de 7 Aprilie 1940 în acelaş local şi la aceeaşi oră fără nici o altă convocare sau publicaţie, când se va ţine cu orice număr de membri.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurei Dosul cel Mare, judeţul Someş, proprietatea comunei Jichişul de Sus, în suprafaţă de 80 ha. 1800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Ciungi, judeţul Cluj, proprietatea Bisericei greco catolice din Almaş, în suprafaţă de 68 ha. 5400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Bercioiu, judeţul Argeş, proprietatea C. C. Opriţescu ş. a., în suprafaţă de 50 ha. 1250 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 23 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurei Siad, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului din Siad, în suprafaţă de 37 ha. 2500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Laho, judeţul Trei Scaune, proprietatea Bajko Sigismund, în suprafaţă de 35 ha. 9700 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Şerban.**

No. 3729/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Ardusat, judeţul Satu-Mare, proprietatea Maximilian Degenfeld, în suprafaţă de 198 ha. 8600 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive şi revoluţia 100 ani pentru S. I.

şi codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică pentru S. II-a. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Popeşti la Faţă, judeţul Buzău, proprietatea Iancu S. Mihai, în suprafaţă de 32 ha. 8700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Şerban.**
No. 3731/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Dosul ş. a., judeţul Târnava Mare, proprietatea Comunei Ungra, în suprafaţă de 1068 ha. 4500 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 120 ani şi una serie de crâng cu revoluţia 30 ani. Revizuirea în anul 1940.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Tărcătoarea, judeţul Argeş, proprietatea Ch. N. M. Florea, în suprafaţă de 2522 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri sucesive. Revoluţia 98 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Şerban.**
No. 3732/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Diocheţi, judeţul Covurlui, proprietatea Cooperativei Forestiere N. Cincu, în suprafaţă de 663 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii In Ţarina Ciciorii, judeţul Hunedioara, proprietatea Petrilean Ionaş ş. a., în suprafaţă de 15 ha. 6073 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Retevoiasca, judeţul Muscel, proprietatea Vasile Gh. Cârstoiu, în suprafaţă de 5 ha. 3112 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Motnău, judeţul R.-Sărat, proprietatea Paraschiva Anton Bălălău, în suprafaţă de 4 ha. 5450 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Păducelui, judeţul Târnava Mică, proprietatea Şcoalei Primare de Stat din Valea Lungă, în suprafaţă de 2 ha. 3300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţai 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Scărlătoaia, judeţul Muscel, proprietatea D. A. Zamfirescu, în suprafaţă de 1 ha. 2945 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Drumul Aninoasei, judeţul Vâlcea, proprietatea Ilie Ionescu, în suprafaţă de 1 ha. 1650 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Lupoaia Mică şi Lenţica, judeţul Muscel, proprietatea Marin G. Enache, în suprafaţă de 8246 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Pietrii ş. a. judeţul Muscel, proprietatea Ion Badea Ene, în suprafaţă de 5385 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Feltereţu, judeţul Gorj, proprietatea Ion Bobocioiu, în suprafaţă de 6400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Şerban.**
No. 3733/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Pietrosul şi Coasta Titireagului, judeţul Someş, proprietatea Comunei Gârbou, în suprafaţă de 396 ha. 6400 mp. tratată în o serie de crâng simplu cu revoluţia 30 ani şi una serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Cucorani lotul III, judeţul Botoşani, proprietatea Cristea Goilav, în suprafaţă de 87 ha. 9800 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Hinteşti, judeţul Argeş, proprietatea Ilie Berechet, în suprafaţă de 16 ha. 7983 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Leşile, judeţul Argeş, proprietatea Şerban Iordache, în suprafaţă de 12 ha. 2750 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 14 ani. Revizuirea după 14 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Şerban.**
No. 3736/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Vineşti, judeţul Arad, proprietatea Comunei Vineşti, în suprafaţă de 92 ha. 2700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Lazuri de Beiuş, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Lazuri de Beiuş, în suprafaţă de 66 ha. 1600 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Sipotele, judeţul Cluj, proprietatea Beata Iosika Bethlen, în suprafaţă de 57 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Chişlaca, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului din Chişlaca, în suprafaţă de 53 ha. 1200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Brezon, judeţul Caraş, proprietatea Comunei Brezon, în suprafaţă de 40 ha. 2800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Iuda, judeţul Muscel, proprietatea Ion N. Blejan, în suprafaţă de 30 ha. 7000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Dosul Pietroasei ş. a., judeţul Muscel, proprietatea Ştefan P. Ibric, în suprafaţă de 13 ha. 5714 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 23 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Şerban.**
No. 4508/940.

---

a) Amenajamentul pădurii La Cetate, judeţul Cluj, proprietatea Ecaterina T. Barcsay, în suprafaţă de 110 ha. 8000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Boereasca, judeţul Muscel, proprietatea Elisabeta Pr. Tomescu, în suprafaţă de 12 ha. 4900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

Dată astăzi 23 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Şerban.**
No. 4509/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Bârzava, judeţul Arad, proprietatea Composesoratului urbarial Bârzava, în suprafaţă de 191 ha. 4200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Rădvani, judeţul Bihor, proprietatea minorilor Coloman, Iolanda şi Iosif Tisa, în suprafaţă de 186 ha. 1177 mp., tratată în o serie de codru în perioada de aşteptare şi o serie de crâng cu revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Dealul Tomii, judeţul Hunedioara, proprietatea Ioan Hollaky, în suprafaţă de 189 ha. 8600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Gavrileştilor ş. a., judeţul Mureş, proprietatea Societăţii în nume colectiv „Broştean et Co.", în suprafaţă de 176 ha. 6700 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive şi una serie de codru cu tăeri rase, ambele cu revoluţia 60 ani. Revizuirea după 10 an..

e) Amenajamentul pădurii Urviş de Beliu, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Urbarial din Urviş de Beliu, în suprafaţă de 26 ha. 3600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 23 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Şerban.**
No. 4510/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Ascuţitul, judeţul Arad, proprietatea Composesoratului din Bonţeşti, în suprafaţă de 100 ha. 4600 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Purcăreţ ş. a., judeţul Someş, proprietatea Comunei Nuşeni, în suprafaţă de 84 ha. 5700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii de pe islazul comunal, judeţul Gorj, proprietatea comunei Valea cu Apă, în suprafaţă de 10 ha. 4400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

Dată astăzi 23 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Şerban.**
No. 4511/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Sanaiea, judeţul Bihor, proprietatea comunei Sanaieu, în suprafaţă de 122 ha. 5900 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii Mocioni, judeţul Arad, proprietatea Composesoratului urbarial din Mocioni, în suprafaţă de 73 ha. 3600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 23 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Şerban.**
No. 4512/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Dumbrăviţa-Mânăstirea, Osoiu, judeţul Mureş, proprietatea Bisericei greco-catolice din Caşva, în suprafaţă de 143 ha. 7612 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive

şi revoluţia 105 ani şi una serie de crâng cu revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Budeasa Pănciuleasca, judeţul Argeş, proprietatea Elena Al. Dumitrescu, în suprafaţă de 62 ha. 3160 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

Dată astăzi 23 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Şerban.**
No. 4513/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Strâmba Seria III-a, judeţul Gorj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 912 ha. 2200 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul Zăvoaelor Bujorescu, Mircea şi Fulga, Seria IX-a, judeţul Teleorman, proprietatea Statului, în suprafaţă de 397 ha. 7100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 15 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 23 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Şerban.**
No. 4514/940.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Drumul Bârsăului Codru, judeţul Sălaj, proprietatea Gheorghe Kaizler, în suprafaţă de 121 ha. 2200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Ceica, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Ceica, în suprafaţă de 66 ha. 1000 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 23 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Şerban.**
No. 4515/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Sanieu, judeţul Bihor, proprietatea Capitlului rom. cat. din Oradia, în suprafaţă de 610 ha. 7000 mp. Regim şi tratamenet crâng cu rezerve. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Cocârta ş. a., judeţul Tecuci, proprietatea Neculai şi Sultana Beldie, în suprafaţă de 57 ha. 9692 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 29 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Şerban.**
No. 5113/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Baboştia, judeţul Bihor, proprietatea Capitlului Rom. Cat. din Oradea, în suprafaţă de 828 ha. 1300 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Utviniş, judeţul Arad, proprietatea Robert Zelensky, în suprafaţă de 65 ha. 3300 mp., tratată în o serie de codru grădinărit cu exploatabilitate fizică şi una serie de crâng simplu cu revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 29 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Şerban.**
No. 5115/940.

---

a) Amenajamentul pădurei Fetei Plăeşu ş. a., judeţul Sibiu, proprietatea Comunei Presaca Sibiului, în suprafaţă de 146 ha. 8300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Bahna Hrăbuşna, judeţul Rădăuţi, proprietatea Melania Hlaciuc, în suprafaţă de 13 ha. 8400 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 29 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Şerban.**
No. 5116/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Ciocani şi Bogdăniţa, judeţul Tutova, proprietatea Epitropiei Spitalului Bârlad şi Elena Beldiman, în suprafaţă de 355 ha. 7000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Capul Viilor, judeţul Mureş, proprietatea Bisericei reformate din Beica de Jos, în suprafaţă de 37 ha. 2700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 29 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Şerban.**
No. 5117/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Diţeşti-Roşioara, judeţul Prahova, proprietatea N. Gh. Cantacuzino, în suprafaţă de 817 ha. 7750 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revolutia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Cărpiniş Huci, judeţul Mureş, proprietatea Iuliu Farkas junior, în suprafaţă de 25 ha. 3200 mp., tratată în 2 serii de crâng cu revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 29 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Şerban.**
No. 5118/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Figheş-Purna Intunecoasă ş. a., judeţul Ciuc, proprietatea Fabricei de Hârtie Letea-Bacău, în suprafaţă de 1869 ha. 2047 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia 60 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Alunişş, judeţul Odorhei, proprietatea Sekely Sigismund, în suprafaţă de 10 ha. 6200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 29 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Şerban.**
No. 5119/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Şipoteni-Tarniţa trupul Piciorul Popii, judeţul Bacău, proprietatea Alina Al. Krupensky, în suprafaţă de 203 ha. 7700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 7 Martie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Şerban.**
No. 5704/940.

---

a) Amenajamentul pădurilor Petroşani-Arsache, judeţul Vlaşca, proprietatea coasociaţilor din Asociaţiunea de Ameliorăţiuni funciare Petroşani Arsache, în suprafaţă de 628 ha. 4700 mp. Regim şi tratament crâng simplu şi revoluţia 4 ani pentru ambele serii. Revizuirea după 4 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Negoeşti lot. 1 şi parte din 6, judeţul Dolj, proprietatea V. M. Popescu, în suprafaţă de 224 ha. 3900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea în anul 1952. Aprobarea se dă numai din punct de vedere tehnic silvic, ea nu confirmă şi nu atribue din partea Ministerului nici un drept de proprietate.

Dată astăzi 7 Martie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Şerban.**

No. 5793/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Juliţa, judeţul Arad, proprietatea Comunei Juliţa, în suprafaţă de 153 ha. 800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Pandelea, judeţul Dâmboviţa, proprietatea C. Sapatino, în suprafaţă de 78 ha. 247 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Lupeşti, judeţul Arad, proprietatea Comunei Lupeşti, în suprafaţă de 46 ha. 400 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 7 Martie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Şerban.**

No. 5796/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Faţa Harlagiei, judeţul Mureş, proprietatea Comunei Bilbor, în suprafaţă de 910 ha. 200 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Jigoru-Drugu, judeţul Hunedoara, proprietatea Ion Crivedeanu ş. a., în suprafaţă de 160 ha. 5200 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Tărcaia, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului din Tărcaia, în suprafaţă de 103 ha. 9300 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Recea, judeţul Tutova, proprietatea Natalia Al. Căpăţână, în suprafaţă de 58 ha. 1400 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 7 Martie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **M. Şerban.**

No. 5797/940.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispoziţiunile legilor; pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie, revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere technic-silvic, fie asupra proprietăţii etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V şi ultimul. — Domnul Director al Direcţiei Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

SUBSCRIEŢI

BONURI PENTRU ÎNZESTRAREA ŢĂRII.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef : **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1940

Preşedinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi : **Alimăneştianu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **I. Zeicu**

Secretari : **Al. Butoi**, **Haralamb At.**

MEMBRII :

Bunescu M. C.
C. Chiriţă
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
St. Rodoteatu
V. Sabău
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: **N. Burculeţ, Vencu Georgescu** şi **I. Paladian.**

Cenzori supleanţi: **St. Georgescu, Şt. Predescu** şi **Gr. Vasilescu.**

PREŢUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru	instituţii	500 lei
„ „ „ „	particulari	300 „
„ „ „ „	membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „	conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul		25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VA ILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

EPUIZAT

III. — SERIA C. — **TRATATE ȘI MANUALE:**

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUTIU BUCUREȘTI

I 24936

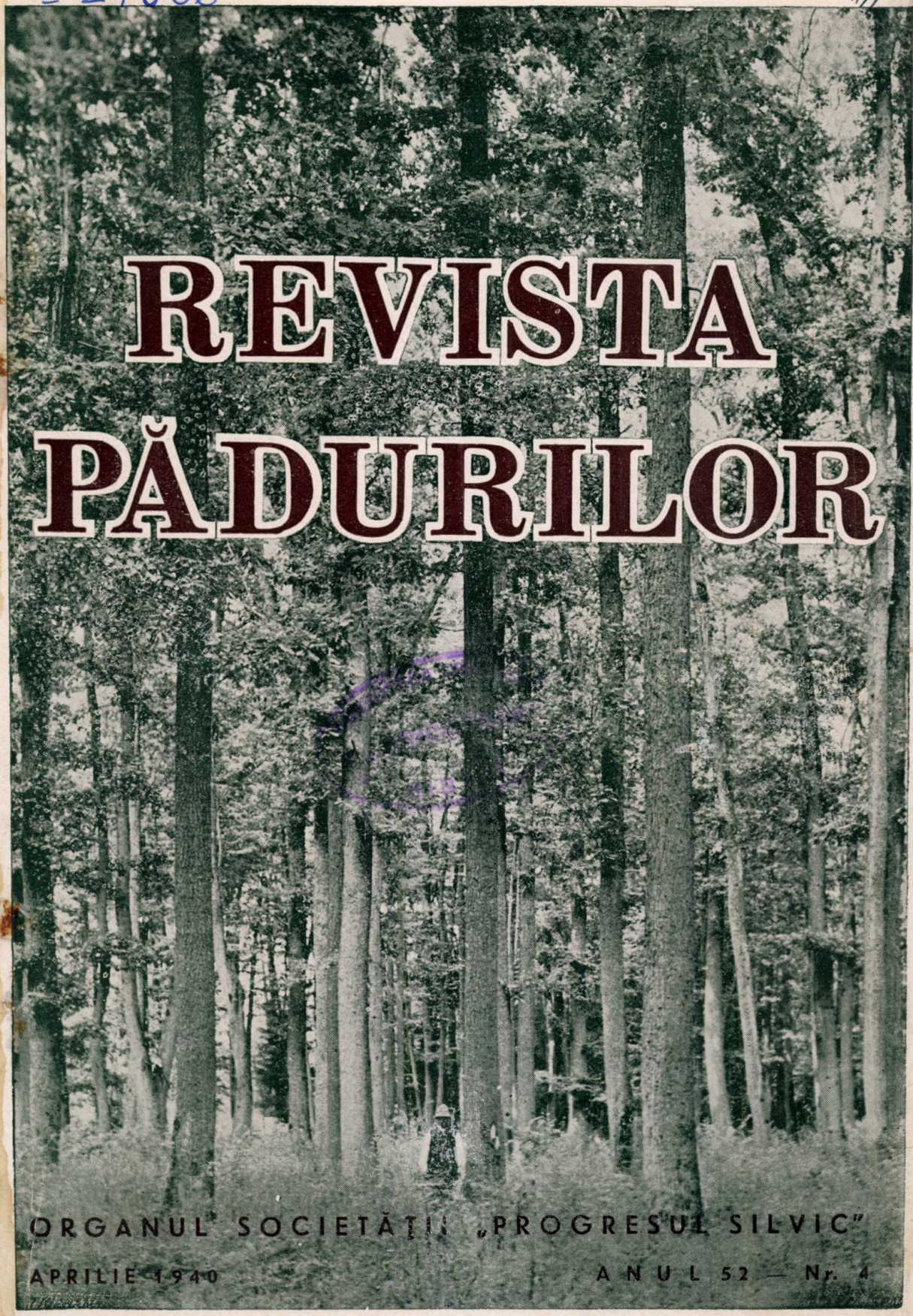

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

APRILIE 1940 — ANUL 52 — Nr. 4

97

- IUL. 2005

REVISTA PĂDURILOR
PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"
Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE
Înscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.
Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 52, Nr. 4 APRILIE 1940.

SUMARUL:

Studii:

Chibeleanu Aur.: Scoarța de stejar — — — — — — — — — — 249
Beldie Al.: Contribuțiuni la flora munților Bucegi — — — — — — 260

Comentarii — Însemnări:

Mălăescu Andrei: Fabricarea extractelor tanante din lemn — — — 267
Popescu C. V.: Micșorarea patrimoniului forestier al Statului — — — 273
Vasiliu V. V.: Cantoane de locuit pentru personalul de pază — — — 277
Manole Horia: Economia națională și războiul — — — — — — — 279
Ghelmeziu N.: Pentru lămurirea unor chestiuni din domeniul tehnologiei lemnului — — — — — — — — — — — — — — 282

Cronica internă (p. 291), *Cronica externă* (p. 294), *Cronica lemnului* (p. 297), *Cărți* (p. 300), *Reviste* (p. 305), *Informațiuni* (p. 323), *Cercul de studii forestiere* (p. 324), *Societatea „Progresul Silvic"* (p. 329), *Publicații* (p. 331)

SOMMAIRE:

Études:

L'écorce de chêne — — A. Chibeleanu
Contributions à l'étude de la flore des montagnes Bucegi — — Al. Beldie

Commentaires:

La fabriaction des extraits contenus dans le bois — — — — An. Mălăescu
La diminution du domaine forestier de l'Etat — — — — C. Popescu
Maisons forestières pour les brigadiers et les préposés — — — V. Vasiliu
L'économie nationale et la guerre — — — H. Manole
Pour clarifier quelques questions du domaine de la technologie du bois — — — — N. Ghelmeziu
Chronique (intérieure, extérieure, mércuriale) — *Les livres* — *Revue des revues* — *Nouvelles* — *Soc. „Progresul Silvic".*

INHALT:

Abhandlungen:

Eichenschälrinde — — A. Chibeleanu
Beiträge zur Kenntnis der Flora der Bucegigebirge — — — — Al. Beldie

Mitteilungen:

Gewinnung von Gerbstoffe aus Holz — — An. Mălăescu
Verminderung des Staatswaldbesitzes — — C. Popescu
Dienstwohnung des Forstschutz personals V. Vasiliu
Die Nationaloeconomie und der Krieg — — H. Manole
Zur Klärung einiger holztechnologischen Fragen — — — — N. Ghelmeziu

Chronik — Bücherschau — Zeitschriftenschau — Nachrichten — Verein „Progresul-Silvic".

I 24956

BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

REVISTA PĂDURILOR ANUL 52 — Nr. 4/1940

S T U D I I

SCOARȚA DE STEJAR

de Ing. AUREL CHIBELEANU
(Zalău-Sălaj)

Tăbăcăriile din țară întrebuințează pentru tăbăcirea pieilor, diverse materii tanante, de natură vegetală, extrase din molid, stejar, mesteacăn, salcie, castan, ristic, quebracho, mimosa, vallonea, mirabolan, mangowe, nucă galică, etc., cari au proprietatea de a transforma pielea brută în piele tăbăcită, rezistentă și durabilă.

Când 80% din producție este piele grea și 20% piele fină, taninul de stejar se întrebuințează în proporție de 60—70% din totalul materiilor tanante vegetale.

Astăzi când producția de piele grea este în continuă creștere, se înțelege că și proporția taninului de stejar crește. Din acest motiv taninul de stejar are o importanță covârșitoare față de celelalte materii similare indigene și astfel se situiază pe primul plan al problemei materiilor tanante din țară.

In lucrarea noastră; „Exploatarea scoarței de gorun" prezentată la examenul de subinspector din anul 1939, am studiat scoarța și pădurile de scoarță precum și situația lor față de politica noastră forestieră.

Dăm în cele de mai jos un foarte scurt extras din acest studiu.

Credem că scoarța și taninul fiind produse ale pădurii, estimația lor cade în atribuția inginerului silvic. Tot așa credem că în primăvara curentă, acesta va fi chemat în foarte multe cazuri să facă acte de estimație pentru punerea în valoare a arboretelor apte pentru scoarță de tăbăcit. Astfel pentru practicianul silvic cunoașterea scoarței și a metodelor de cubarea ei și a estimației taninului, constitue o chestiune de primă urgență în ansamblul problemei materiilor tanante. Iată pentru ce vom

39810

insista mai mult asupra unor formule de cubare și estimație, menite să înlocuiască empirismul de până acum.

Menționăm că asupra tuturor celor de mai jos avem în curs noi cercetări.

I. Cubarea scoarței.

Scoarța și calitățile ei se studiază pe secțiunea transversală a arborelui. In scoarță deosebim o zonă internă (a) de culoare mai deschisă numită scoarță vie și alta de culoare brun roșcată (r) scoarța moartă numită ritidom. In lemn cunoaștem alburnul A, și duramentul R. Dacă notăm cu D diametrul arborelui cu scoarță și cu d diametrul fără scoarță, avem:

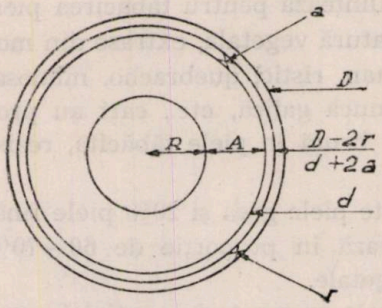

$d = 2 (A + R)$

$D = 2 (A + R + a + r)$ și

$d + 2a = D - 2r.$

Studiul de mai jos se bazează pe următoarele observațiuni:

1) Creșterea scoarței este proporțională cu creșterea lemnului și raportul liniar între scoarță și lemn are o valoare medie egală cu 0,1. Raportul mediu de volum este 0,19.

2) La arborii crescuți în aceleași condițiuni staționale în porțiunile cu ritidom, scoarța vie are o grosime medie constantă, indiferent de vârstă.

3) Intre duramenificare și formarea ritidomului este o analogie perfectă, în care scoarța vie corespunde alburnului, iar ritidomul corespunde duramenului.

4) Ritidomul se produce prin activitatea felogenului secundar și de ordin superior. Activitatea lui este periodică, având o periodicitate prea puțin studiată, de regulă de câțiva ani, spre deosebire de duramenificare, a cărei activitate este anuală.

5) In anii când se formează un nou felogen, numărul inelelor din scoarța vie este egal cu numărul inelelor lemnoase din alburn, iar cel din ritidom egal cu numărul inelelor din duramen. In acești ani (în linii mari) avem următorul raport de dimensiuni:

$$\frac{a}{A} = \frac{r}{R} \text{ sau } \frac{a}{r} = \frac{A}{R}$$

6) Scoarța vie crește și, invers, ritidomul scade periodic cu o periodicitate de câțiva ani, precum se vede în figura alăturată

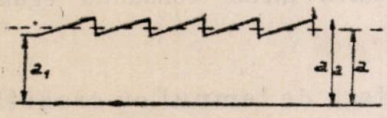

între extremele a_1—a_2 având valoarea medie $a = \frac{a_1 + a_2}{2}$ unde a_1 este grosimea scoarței vii la începutul anului în care se formează noul felogen și a_2 este grosimea la sfârșitul anului care precede formarea felogenului.

7) Conținutul de tanin din scoarța vie rămâne constant la arborii cari cresc în aceleași condițiuni staționale.

8) Taninul din ritidom este neglijabil din punct de vedere industrial.

9) Cantitatea de tanin la m^3 lemn cu scoarță scade, în măsura în care scade proporția scoarței vii față de volumul lemnului.

Cifrele din tablou (pag. 258) s'au calculat pentru arboretele, la care ritidomul apare la 12 ani și pentru cazul când felogenul apare anual, deci ritidomizarea merge paralel cu duramenificarea.

Din această cauză valoarea lui a este mai mică decât se arată la punctul 6 și deci și valorile din tablou. Diferențele însă sunt mici.

*

Relațiunea dintre scoarță și lemn, se exprimă prin raportul $\frac{d}{D}$.

Pe acelaș arbore, valoarea lui la diferite înălțimi este sensibil aceeași, dar diferă dela arbore la arbore și denotă un caracter individual. Media măsurătorilor făcute este 0,899 sau rotund 0,90.

Relațiunea între scoarță și lemn se mai poate exprima și prin

$$f = \frac{D-d}{D} = 1 - \frac{d}{D} \qquad (1)$$

media acestei valori este 1—0,90

adică $f = 0{,}10$.

de unde rezultă că grosimea scoarței de stejar este în mediu de 10 ori mai mică decât grosimea arborelui.

Proporţia scoarţei faţă de lemnul cu scoarţă se exprimă prin:

$$P = 1 - \frac{d^2}{D^2} \qquad (2)$$

$$P = 2\ f - f^2 \qquad (3)$$

Expresiile (2) şi (3) au valoarea medie constantă egală cu 0,19.

*

Proporţia scoarţei vii faţă de lemnul cu scoarţă este:

$$P_a = \frac{4\,a\,(d+a)}{D^2} \qquad (4)$$

In expresia de mai sus d şi D sunt variabile.

Valoarea ei scade cu vârsta, cu atât mai repede cu cât apare mai de vreme ritidomul. Reprezentată grafic dă o curbă concavă.

Pe acelaş arbore valoarea ei scade dela vârf spre bază.

Cifrele din coloana 2 din tablou arată valoarea acestei expresii în funcţie de vârstă, când ritidomizarea începe la 12 ani.

*

Suprafaţa inelului de scoarţă vie este:

$$S = \pi a\,(d+a).$$

în care d este variabil, a constant şi în consecinţă S variază liniar după forma unei drepte cu coeficientul unghiular egal cu πa.

*

Volumul v al scoarţei este $v = V.P = V\,(1 - \frac{d^2}{D^2})$ (5)

în care V este volumul arborelui cu coaje. P fiind constant, rezultă că volumul scoarţei unui arbore este direct proporţional cu volumul lui. V cuprinde volumul arborelui peste 5 cm. grosime în diametru, deoarece lemnul mai subţire se cojeşte greu.

Volumul scoarţei la un m^3 lemn cu coaje este: $v = 1 - \frac{d^2}{D^2}$ exprimat în m^3.

*

Volumul v_a al scoarţei vii este:

$$v_a = V.P._a = V\frac{4\,a\,(d+a)}{D^2} = 1\pi a\,(d+a) \qquad (6)$$

Se vede de aici că valoarea lui (6) scade cu vârsta, deci dela vârf spre bază, exact în aceeaş măsură în care scade valoarea lui (4).

Volumul v al scoarţei se poate determina foarte simplu prin 2 cubări succesive ale arborelui, odată cu scoarţă şi odată fără scoarţă. Volumul căutat este diferenţa între cele două volume $v = V_1 - V_2$.

Deoarece însă ritidomul din scoarţă nu conţine decât cantităţi neglijabile de tanin, ne interesează în special volumul scoarţei vii. Aceasta se cubează cu ajutorul formulei (6) precum urmează:

Trunchiul arborelui doborît se curăţă de crăci până la grosimea de 5 cm. şi se împarte în cilindri de un metru, începând dela bază. Măsurarea lui D, d şi a se face cu ruleta, pe secţiunea transversală dela mijlocul cilindrilor. In acest scop se secţionează trunchiul la distanţă de 0,5 m. dela bază şi pe urmă din metru în metru.

D şi d se măsoară în cm. pe două direcţiuni perpendiculare cu o aproximaţie de 1 mm. La fel se măsoară (a) cu zecimi de mm. Volumul lemnului cu scoarţă va fi pentru fiecare cilindru în parte:

$$V = 100\frac{\pi D^2}{4} \text{ exprimat în } cm^3$$

iar volumul scoarţei vii va fi:

$$v_a = V.P_a = 100\frac{\pi D^2}{4} \cdot \frac{4\,a\,(d+a)}{D^2} = 100\,\pi\,a\,(d+a) \text{ exprimat în } cm^3$$

Ultima expresie reprezintă exact volumul manşonului de scoarţă vie.

Adunând volumul cilindrilor avem volumul trunchiului întreg atât pentru lemnul cu scoarţă ΣV, cât şi pentru scoarţa vie Σv_a. Ţinând seamă că dimensiunea lui a este constantă la arborele crescut în aceleaşi condiţiuni staţionale, avem pentru volumul total al scoarţei vii

$$\Sigma v_a = 100\,\pi a\,(n\,a + d_1 + d_2 + d_3 + \ldots + d_n)\ cm^3$$

Impărţind rezultatul cu un milion avem volumul în m^3.

Proporţia medie de scoarţă vie pentru trunchiul întreg este dată de raportul:

$$\frac{\Sigma v_a}{\Sigma V} = P_{am}$$

Cifrele din coloana 3 din tabloul de mai jos arată valoarea acestei expresii pentru arborii de vârsta 11—30 ani.

*

Cubarea scoarței unui arboret se reduce la cubarea unui arbore, deoarece prin una din metodele date de dendrometrie — e preferabilă metoda lui Hartig — se determină dimensiunile arborelui mediu și volumul acestuia se înmulțește cu numărul arborilor din arboret.

Pentru a compensa diferența de scoarță, datorită caracterelor individuale, se doboară mai mulți arbori de probă ca în cubajele obișnuite și se face media rezultatelor. Impărțirea arboretelor în parcele de studiu se va face cu deosebită grije, în raport cu toți factorii staționali cari influențează creșterea în volum, inclusiv consistența, expoziția, înclinația, etc. cari determină conținutul de tanin din scoarța vie.

Comentând relațiunile ce există între D, d și a, constatăm următoarele:

Referitor la scoarța în general:

1) Pe același arbore, grosimea scoarței scade de jos în sus.

2) La diametre egale, scoarța arborilor are aceeași grosime, indiferent de vârstă.

3) La aceeași etate, scoarța cea mai groasă o are arborele cu diametrul cel mai mare.

4) La aceleași creșteri în diametru, scoarța cea mai groasă o are arborele cel mai bătrân.

Referitor la scoarța vie, când ritidomul apare în același an, iar felogenul cu aceeași periodicitate:

5) Pe trunchiul cu ritidom, scoarța vie are aceeași grosime, pe toată lungimea cu ritidom.

6) La diametre egale, scoarța vie este mai groasă la trunchiurile tinere.

7) La aceeași vârstă, scoarța vie cea mai groasă o are arborele cu diametrul cel mai mare.

8) La aceleași creșteri în diametru, grosimea scoarței vii rămâne aceeași, indiferent de vârstă sau diametrul arborelui.

Cele arătate la punctul 5—8 rămân valabile, dacă în loc de scoarță vie și ritidom, vorbim de alburn și duramen.

II. Estimația taninului.

Taninul de stejar studiat de Freudenberg și Vollbrecht, este un glucosid al acidului quercic, de care acidul elagic este legat sub formă depsidică. Se găsește în scoarța de stejar în proporție medie de 10% de unde se extrage prin dizolvarea lui cu apă fierbinte de 80°—90° C. Este o pulbere amorfă, galben-

roșietică, solubilă în apă, alcool și acetonă, insolubilă în eter și ester acetic. Este puternic acidă iar în soluție alcoolică diluată cu Cl_3 Fe dă o coloratie albastră.

Cantitatea de tanin (p) se exprimă de regulă în procente din greutatea scoarței uscată la aer care mai conține încă 15% apă.

In cele de mai jos noi îl vom exprima în proporții subunitare.

t=G. p, unde G este greutatea scoarței.

G=v. g, unde g este greutatea specifică a scoarței și variază între 0,70—0,80.

deci t=v.g.p.

Conținutul de tanin din ritidom (p_2) este neglijabil iar cel din scoarța vie (p_1) variază foarte puțin la arborii crescuți în aceleași condițiuni de vegetație. Procentul mediu de tanin în scoarța cu ritidom, dacă neglijăm valoarea lui p_2 și diferența între greutatea specifică a scoarței vii și ritidomului este:

$$p = \frac{a}{a+r} p_1 \qquad (7)$$

în care r este grosimea ritidomului.

Din această expresie, care face inutilă o serie întreagă de analize de laborator, se vede că procentul de tanin din scoarță, scade cu îngroșarea ritidomului, deci cu vârsta.

Se vede de aici că (p) este maxim când (r) este nul, deci înainte de apariția ritidomului. In mod obișnuit la crângurile noastre ritidomul apare la 8—14 ani, în majoritatea cazurilor la 12 ani.

Stațiunea optimă pentru creșterea gorunului, este optimă și pentru procentul de tanin, deci căldura, lumina, expoziția sudică sau sudvestică, solul adânc și fertil, consistența redusă, măresc procentul de tanin. In general conținutul de tanin este proporțional cu creșterea materiei lemnoase.

Taninul la un metru cub lemn cu coaje este:

$$t = 1000 \text{ g.p. } (1 - \frac{d^2}{D^2}) \text{ kg} \qquad (8)$$

Valoarea lui t pentru arborii de 11—30 ani s'a trecut în coloana 4 din tabloul de mai jos.

Taninul la ha este egal cu taniul la mc înmulțit cu volumul la ha.

$$T = 1000 \text{ g.p. } V \ (1 - \frac{d^2}{D^2}) \qquad (9)$$

Formulele (8) și (9) sunt generale, utilizabile atât pentru scoarța fără ritidom cât și pentru scoarța cu ritidom. In ultimul caz se introduc în formulă valorile lui g și p, calculate pentru scoarța cu ritidom.

Expresiunile (8) și (9) se mai pot scrie:

$$t=1000\ g.p.\ (2\ f—f^2) \qquad (10)$$
$$T=1000\ g.p.\ V\ (2\ f—f^2) \qquad (11)$$

Când utilizăm valorile medii ale lui $\frac{d}{D}$ și f avem

$$t=190\ g.p.\ kg$$
$$T=190\ g.p.V\ kg.$$

Când ne servim de volumul scoarței vii, avem:

$$t=4000\ a.g.\ p\ \frac{d+a}{D^2} \qquad (12)$$

$$T=4000\ a.g.p.V\frac{d+a}{D^2} \qquad (13)$$

In aceste formule însă g și p reprezintă greutatea specifică și proporția de tanin din scoarța vie.

Greutatea specifică se determină după cum urmează:

Se iau mai multe bucăți de scoarță vie curățite de ritidom, sub formă de inele dela diferite înălțimi ale arborelui și după ce se usucă la aer vreo 5 zile, se cântăresc cu o balanță sensibilă.

Greutatea scoarței să fie 100—150 grame.

Se stabilește exact volumul cu ajutorul a doi cilindri gradați de 250 cm^3, din care ultimul se umple cu 250 cm^3 sământă măruntă (mac sau rapiță), în al doilea se pune scoarța. Se toarnă peste ea sământă până la gradația de 250 cm^3.

Sământa rămasă în primul cilindru arată volumul scoarței.

In toate cazurile, înainte de cetirea gradațiilor se scutură cilindrul pentru ca sământa să se taseze la fel.

Din aceste date avem:

$$g=\frac{G}{v}$$

Procentul de tanin din scoarța vie nu se poate determina decât în laborator prin una din cele două metode întrebuințate; metoda directă a lui Schroeder, care dă cele mai exacte rezultate, sau prin metoda indirectă, întrebuințată foarte mult în industria de piele.

După ce se recoltează vre-o 500 grame depe fiecare arbore, în modul arătat pentru determinarea lui g, scoarţa vie destinată pentru analiză, se macină cât mai mărunt posibil, — în lipsă de mori mici speciale pentru scoarţă — într'o morişcă de cafea şi astfel se prezintă la laborator.

Analiza este foarte anevoioasă şi durează vreo 7 zile.

Laboratoarele fabricilor de piele, în mod normal nu execută analize străine de fabrică, iar laboratoarele instituţiilor publice de chimie, în general nu sunt amenajate pentru analize de tanin.

Astfel determinarea lui p în laborator, pentru fiecare caz în parte, în prezent este foarte dificilă.

Când analizele se pot face cu uşurinţă, stabilirea cantităţii de tanin pentru arborete se face în modul următor:

Se cubează exact volumul mai multor arbori-probă, cu scoarţă cu tot. Fie volumul acesta V_1.

Se cojeşte de pe arbore toată scoarţa. Cojirea se face cu ajutorul mezdrelei, deoarece lucrările de estimaţie se fac înainte de a începe circulaţia sevei. După vreo 10 zile de svântare, se cântăreşte şi se macină toată scoarţa. Fie, G, această greutate.

Se stabileşte conţinutul, p, de tanin pentru gradul de umiditate real al scoarţei.

Taninul T_1 pentru volumul V_1 lemn cu scoarţă este:

$$T_1 = G.p.$$

Taninul pentru un m^3 lemn cu scoarţă este:

$$t = \frac{T_1}{V_1}$$

Prin arborii de probă găsim şi volumul total V al arboretului, iar cantitatea totală de tanin T al arboretului este: $T = t.V$ deoarece valoarea lui t este aplicabilă pentru întreg arboretul.

Se lucrează însă cu suficientă aproximaţie pentru nevoile comerciale, dacă în cazul arboretelor apte pentru scoarţă, de pe soluri bune, expoziţie sudică şi consistenţă normală, în expresiile (12) şi (13) luăm: $g.p = 0,10$.

Intr'adevăr în astfel de arborete valoarea medie a lui g este 0,75 iar procentul de tanin din scoarţa vie este 13—14%.

In această ipoteză am calculat cantitatea de tanin raportată la un m^3 lemn cu scoarţă, în funcţie de vârstă, în intervalul 11—30 ani, aşa cum se arată în rublica 4 din tabloul de mai jos.

Variaţia valorii taninului în funcţie de vârsta arborilor.

Preţul unui kg de tanin dintr'un arbore cu ritidom, are valoare mai mică decât taninul din arborele fără ritidom, de oarece extracţia lui trebue să se facă din mai multă scoarţă, deci cu mai multe cheltueli.

1.	2	3	4	5	6
Vârsta.	Proporţia de scoarţă vie pe secţiuni de vârsta n.	Proporţia medie de scoarţă vie pentru arbori de vârsta n.	Cantitatea reală de tanin la un mc lemn cu scoarţă în kg	Factorul reductor al preţului taninului.	Cantitatea redusă de tanin la un mc lemn cu scoarţă în kg
11	0,190	0,190	19,00	1,000	19,00
12	0,190	0,190	19,00	1,000	19,00
13	0,174	0,187	18,70	0,984	18,40
14	0,161	0,184	18,40	0,968	17,81
15	0,150	0,179	17,90	0,942	16,86
16	0,140	0,175	17,50	0,921	16,11
17	0,132	0,171	17,10	0,900	15,39
18	0,124	0,167	16,70	0,878	14,66
19	0,117	0,163	16,30	0,857	13,96
20	0,111	0,159	15,90	0,838	13,24
21	0,106	0,155	15,50	0,815	12,63
22	0,101	0,151	15,10	0,794	11,98
23	0,096	0,148	14,80	0,778	11,51
24	0,092	0,145	14,50	0,763	11,06
25	0,088	0,141	14,10	0,742	10,46
26	0,085	0,138	13,80	0,726	10,01
27	0,081	0,136	13,60	0,715	9,72
28	0,078	0,133	13,30	0,700	9,31
29	0,076	0,130	13,00	0,684	8,89
30	0,073	0,128	12,80	0,673	8,61

Presupunând că acestea sunt proporţionale cu plusul de ritidom, valoarea taninului scade exact în măsura în care scade cu vârsta, proporţia de scoarţă vie a arborilor.

Cifrele din coloana 5 arată valoarea acestui factor reductor. Se ia ca bază preţul taninului din scoarţa arborilor pe care încă nu s'a format ritidom, de regulă din arborii sub 12 ani.

Pentru a evita calculul de reducerea preţului, am redus cu acelaş factor cantitatea de tanin la mc., urmând ca la stabilirea valorii taninului, să se introducă în formulă preţul de bază din arborii fără ritidom. Cifrele din coloana 6 arată cantităţile reduse de tanin la m^3 lemn cu coajă. Astfel valoarea taninului la ha este:

$$K = L.T = L.V.t \qquad (14)$$

In mod normal în arboretele optime pentru scoarţă, t are valorile din coloana 6. Valoarea lui L, preţul unui kg de tanin loco pădure în scoarţa arborilor, liber de orice impozit, depinde de situaţia pădurei, de conjuncturа pieţei, şi se calculează

prin analize de prețuri, luându-se ca bază prețul dela fabrică. In anul 1939 în pădurile din jurul Zalăului, L a fost egal cu 7 lei, iar în anul 1940 valoarea probabilă va fi 12—14 lei. Volumul V la ha se determină prin inventarieri și cubaje exacte pentru fiecare arboret în parte.

Eichenschälrinde.

L'écorce de chêne.

Appuyé sur des observations très intéressantes en ce qui concernent les relations entre l'écorce et le bois, chez les arbres de chêne, on établit les formules de calcule du volume de l'écorce, d'abord pour l'arbre considéré individuellement; puis on passe à la production de l'hectare de forêt, en utilisant l'arbre moyen.

La seconde partie de l'étude s'occupe à déterminer la quantité du tannin contenue dans l'écorce et les variations de celle-ci avec l'âge.

Din lucrările Laboratorului Botanic
al Şcoalei Politechnice

CONTRIBUŢIUNI LA FLORA MUNŢILOR BUCEGI

de Ing. AL. BELDIE
(Bucureşti)

I.

Semnalarea de staţiuni pentru oricare specie de plante din cuprinsul unui teritoriu al ţării cu vegetaţie remarcabilă, aduce o lumină nouă la cunoaşterea ariilor lor de vegetaţie, încă nedeajuns lămurite.

Urmărind vegetaţia atât de bogată şi interesantă a munţilor Bucegi, se întâlnesc o serie de specii care nu sunt pomenite în lucrările speciale floristice dedicate acestei regiuni. Deasemenea se găsesc specii mai rare sau îndoelnice cari, deşi citate din unul sau puţine puncte ale masivului sau din regiunile învecinate, asupra lor este util să se revină cu indicaţiuni mai precise asupra existenţei şi locurilor lor de creştere.

O parte din plantele interesante din aceste puncte de vedere sunt arătate în lista de mai jos în care se insistă asupra unor genuri critice, în scopul de a contribui la cunoaşterea unităţilor sub care aceste genuri se prezintă în Bucegi *).

In afară de materialul recoltat în urma cercetărilor pe teren, o bună parte din date le-am obţinut cercetând:

1) Herbarul laboratorului de botanică al Facultăţei de Farmacie din Bucureşti (prescurtat Herb. Fac. Farm.), unde am gă-

*) Prima noastră contribuţie de acest fel, cuprinzând specii noi pentru flora Bucegilor ca: Ligularia glauca (L.) Hoffm., Papaver radicatum Rottb., Linaria alpina (L.) Mill., Iris sibirica L., Iris hungarica W. K. etc., este lucrarea: „Câteva plante interesante din flora munţilor Bucegi şi Piatra Craiului" de P. Cretzoiu şi Al. Beldie, în „Acta pro Fauna et Flora universale" Seria II. Vol. II, No. 14—16 din 1937.

sit un preţios material recoltat cu îngrijire de către regretatul Prof. Marcel Brândză şi de către D-nii Prof. Th. Solacolu şi Conf. Dr. Radu Zitti.

2) Herbarul laboratorului de Botanică al Facultăţei de Silvicultură dela Politechnica „Regele Carol II" din Bucureşti, unde se găsesc multe plante din Bucegi recoltate de: Prof. N. Iacobescu, Prof. C. C. Georgescu, M. Badea, P. Cretzoiu şi S. Paşcovschi, precum şi plante din herbarul J. Wolff. (prescurtat: Herb. Pol. Buc.).

*

Cystopteris fragilis (L.) Bernh. f. dentata (Sm. Hook.

Valea Izvorul Dorului, pe stânci la 1290 m. alt.

f. cynapifolia (Hoffm.) Koch.

Valea Jepilor, malul drept, pe stânci în pădure, la 1100 m. alt.

Alisma plantago L.

Valea Isvorul Dorului, în pădure la locuri mlăştinoase. 950 m. alt.

Bromus barcensis Simk.

Această frumoasă graminee a fost descoperită şi citată în literatură, pe muntele Tâmpa de lângă Braşov.

In Bucegi, am găsit-o în două staţiuni şi anume: Pe Brâna Mare a Jepilor, în dreptul văii Urlătoarea Mică, la 1710 m. alt. şi în partea superioară a văii Jepilor, pe faţa Caraimanului, la 2020 m. alt.

Calamagrostis villosa (Chaix) Mutel.

Piatra Arsă (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.); Valea Ialomiţei, lângă „Casa Peştera".

Deschampsia flexuosa (L.) Trin. var. montana (L.) Richt.

Furnica, spre Vârful cu Dor, în păşuni, 1550—1600 m. alt.; Vârful cu Dor, Peleşel, Peştera, Obârşia (leg. Marcel Brândză in Herb. Fac. Farm.).

Festuca apennina De Not.

Vârful cu Dor, Piatra Arsă (leg. M. Brândză in Herb. Fac. Farm.).

Trisetum fuscum (Kit.) R. et Sch.

Valea Cerbului (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.).

Carex contigua Hoppe.

Furnica, pădure (leg. Th. Solacolu in Herb. Fac. Farm.).

Carex canescens L.

Valea Peleșului (leg. Th. Solacolu in Herb. Fac. Farm.); Valea Ialomiței, între Padina și Bolboci (leg. R. Zitti in Herb. Fac. Farm.).

Carex distans L.

Valea Ialomiței, pe muntele Nucet (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.).

Carex divulsa Good.

Pădurea Colții lui Barbeș, 1200 m. alt.

Carex hirta L.

Valea Ialomiței, între Padina și Bolboci (leg. R. Zitti in Herb. Fac. Farm.).

Carex pilosa Scop.

Pădurea Colții lui Barbeș, la „Captări" 1150 m. alt.

Carex stellulata Good.

Valea Peleșului (leg. Th. Solacolu in Herb. Fac. Farm.).

Streptopus amplexifolius (L.) D. C.

Valea Ialomiței, în Cheile Zănoagei.

Thalictrum alpinum L.

Piatra Arsă, 1500—1550 m. alt. (leg. R. Zitti in Herb. Fac. Farm.).

Arabis sudetica Tausch.

Această plantă a fost citată cu preciziune din Carpații de Nord și munții Marmației și Rodnei (J. Prodan).

In Bucegi, am găsit-o într'o singură stațiune, la Colții lui Barbeș, pe brâne la altitudinea de cca 1700 m., în apropiere de stațiunea de Ligularia glauca.

Potentilla thuringiaca Bernh. var. Nestleriana (Tratt.) Schinz et Kell.

Furnica, în poeni pe drumul către poiana „Sfârșitul Lumii" 1350 m. alt.; Sinaia; pădurea de sub „Stâna Regală", în poeni; Valea Babei.

f. parviflora (Gaud.) Focke — Sinaia: pădurea de sub „Stâna Regală", în poeni.

Prunus avium L. Sinaia: sub stâncile „S-ta Ana", un exemplar.

Astragalus australis (L.) Lam. var. Bucsecsii Jav.

Vârful Omul (leg. J. Wolff in Herb. Pol. Buc.).

Lathyrus venetus (Mill.) Rouy.

Sinaia: pe „Calea Codrului" în pădure.

Vicia sepium L. var. montana (Fröhl.) Koch.

Pădurea „Colții lui Barbeș" la 1210 m. alt.

Geranium Caroli — Principis Panțu.

Această remarcabilă plantă, a fost descoperită pentru prima oară în Bucegi și cunoscută din Caraiman, Valea Jepilor și Valea Cerbului. (Panțu: Geraniaceele din România pp. 50—51). Am mai găsit-o în Valea Priponului la 1700 m. alt. precum și pe brânele depe versantul sudic al muntelui Morarul la 1920 m. alt.; totdeauna vegetând în tovărășie cu specia următoare ca și în stațiunea clasică de pe Caraiman (Panțu: Contribuțiuni la Flora Bucegilor).

Geranium coerulatum Schur.

Coștila: Valea Priponului la 1700 m. alt.; Morarul: versantul sudic, pe brâne la 1900 m. alt.

Evonymus latifolius (L.) Mill.

Furnica: la „Chioșcul Davilla" (leg. S. Pașcovschi in Herb. Pol. Buc.); Jepii Mici, în Valea Urlătoarea Mică la 1350 m. alt.

Viola ambigua W. K.

Intre Sinaia și Poiana Țapului (leg. N. Iacobescu in Herb. Pol. Buc.).

Viola, cyanea Čel.

Intre Sinaia și Poiana Țapului (leg. N. Iacobescu in Herb. Pol. Buc.).

Viola lutea Huds. ssp. sudetica (Willd.) W. Becker.

Sinaia (leg. N. Iacobescu in Herb. Pol. Buc.).

Daphne mezerum L. var. alba Ait.

Această frumoasă varietate cu flori albe, am găsit-o pe Brâna Mare a Jepilor, pe versantul nordic al Jepilor Mici la 1730 m. alt.

Bupleurum ranunculoides L.

Coștila: Brâna de mijloc, deasupra Văii Țapului, la 2300 m. alt.

Thymus chamaedrys Fr. f. adscendens Wimm et Gr.

Piatra Arsă, în poiana „Stâna Regală".

f. silvestris Schreb.

Valea Jepilor, la 1350 m. alt.

Thymus parviflorus Opiz.

Furnica, în păşuni, la 1600 m. alt.

Thymus pulcherrimus Schur f. oreades Lyka.

Jepii Mici: în Valea Urlătoarea Mică, la 1670 m. alt.

Thymus carpaticus Čel.

Vârful Piatra Arsă, la 1980 m. alt. (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.); Valea Cerbului, la 1800 m. alt. (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.);

Melittis melissophyllum L.

Valea Jepilor, la 1350 m. alt.

Fraxinus excelsior L. Sinaia: la stâncile „S-ta Ana"; pădurea de sub „Stâna Regală" la 950—1000 m. alt.

Lonicera coerulea L.

Cheile Zănoagei, pe faţa muntelui Dichiu (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.);

Am mai găsit acest arbust, rar în Bucegi, pe versantul nordic al Morarului, în Valea Râpa Zăpezii la altitudinea de cca 2080 m. unde vegetează izolat printre pâlcurile de Rhododendron şi jnepeni.

Aster amellus L.

Muntele Colţii lui Barbeş, pe coaste stâncoase deasupra Vânturişului, la 1500 m. alt.

Este remarcabilă această staţiune înaltă a plantei care vegetează în mod obişnuit, tocmai jos în Valea Prahovei (între Sinaia şi Valea Largă), lipsind în celelalte regiuni din cuprinsul Bucegilor.

Hieracium alpinum L. ssp. gymnogenum Zahn.

Babele, pe stânci, 2200 m. alt. (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.).

Hieracium aurantiacum L. ssp. typicum Zahn.

Jepii Mici (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.).

ssp. carpathicola N. P.

Valea Jepilor, la 2120 m. alt. (leg. P. Cretzoiu in Herb. Pol. Buc.).

ssp. chrysophorum N. P. Valea Jepilor. La 2120 m. alt. (leg. P. Cretzoiu in Herb. Pol. Buc.).

ssp. subaurantiacum N. P.

Piatra Arsă (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.).

Hieracium bifidum Kit. ssp. pseudocardiobasis Zahn.

Sinaia: Stâncile „S-ta Ana".

Hieracium brachyatum Bert. (Bauhini < pilosella).

Pădurea Colţii lui Barbeş, în poeni, la 1100 m. alt.

Hieracium dacicum Uechtr. (sparsum > prenanthoides).

Jepii Mici, în Valea Urlătoarea Mică.

Hieracium caesium Fr.

Sinaia: Stâncile „S-ta Ana".

Hieracium Fritzei F. Schultz. (alpinum > prenanthoides).

Jepii Mici, pe Brâna Mare a Jepilor la 1750 m. alt.

Hieracium Morissianum Rchb. f. ssp. villosifolium N. P.

Valea Cerbului, la 1700 m. alt. (leg. P. Cretzoiu in Herb. Pol. Buc.).

Hieracium nigrescens Willd. (alpinum > murorum).

Jepii Mici: Sub cantonul funicularului „Schiel", la 1950 m. Pe Brâna Mare a Jepilor, la 1750 m. alt.

ssp. brachytrichellum Zahn.

Valea Mălăeşti (leg. J. Wolff in Herb. Pol. Buc.).

Hieracium Pavichii Heuff.

Valea Joiţei, deasupra comunei Predeal (leg. M. Badea in Herb. Pol. Buc.).

Hieracium pietrosenze Deg. et Zahn (alpinum—bifidum) ssp. crassifolium Prodan.

Jepii Mici: Sub cantonul funicularului „Schiel", la 1950 m. alt.

Hieracium praecurrens Vuk.

Sinaia, pe „Calea Codrului", 1050 m. alt.; Valea Jepilor, 1060 m. alt.; Valea Joiţei, deasupra comunei Predeal, 1050 m. klt. (leg. M. Badea in Herb. Pol. Buc.).

Hieracium pseudobifidum Schur ssp. pseudobifidum (Schur) Zahn.

Coştila: pădurea Munticelu, la 1350 m. alt.

ssp. pelesiforme Prod.

Sinaia: Calea Codrului, la 1020 m. alt.

Hieracium prenanthoides Vill. ssp. lanceolatum Vill.

Jepii Mici, pe drumul „Schiel", la 1460 m. alt.

Hieracium Rostanii N. P. (villosum-alpinum).

Valea Jepilor, 1250 m. alt.; Valea Cerbului, 1660 m. alt. (leg. P. Cretzoiu in Herb. Pol. Buc.).

Hieracium stoloniflorum W. K. ssp. eustoloniflorum W. K.

Valea Mălăești (leg. J. Wolff in Herb. Pol. Buc.).

In ce privește materialul de Hieracium, m'am bucurat de prețioasele determinări și revizuiri a D-lor Prof. J. Prodan și Prof. E. J. Nyarady dela Universitatea din Cluj, cărora le aduc, pe această cale omagiile și mulțumirile mele.

Beiträge zur Kenntnis der Flora der Bucegigebirge.

Contributions à l'étude de la flore des montagnes Bucegi.

La flore du massif montagneux Bucegi est bien connue; elle est riche et intéressante.

Toutefois les investigations minutieuses arrivent souvent d'y découvrir de nouvelles espèces quelque fois rares.

L'auteur donne une liste de plantes qui n'ont pas été signalées dans les travaux consacrés à cette région. Il a trouvé aussi utile d'insister sur quelques unes dont la présence était mise en doute. Puis il attache une importance spéciale pour quelques genres critiques.

En dehors du matériel récolté à l'occasion des diverses tournées faites dans la région, l'auteur a utilisé aussi les plantes des herbiers appartenant aux laboratoires des Facultés de Sylviculture et de Farmacie de București.

COMENTARII — INSEMNĂRI

FABRICAREA EXTRACTELOR TANANTE DIN LEMN

de Ing. ANDREI MĂLĂESCU (Oravița)

Dintre speciile forestiere europene, numai lemnul stejarului, gorunului și al castanului are un conținut mai important în substanțe tanante pentru a putea servi ca materie primă la obținerea extractelor tanante din lemn.

Astfel lemnul de stejar și gorun conține în duramentul lemnului de peste 90 ani 4,6 până 7,8%, iar în alburn 1% substanțe tanante. După alți autori lemnul arborelui de stejar între 3—20 ani conține 1,5% substanțe tanante, cel de 100 ani 6,6%, iar cel de 120 ani 9%.

Cantitatea de substanțe tanante dintr'un arbore scade dela bază spre vârf, rădăcina fiind cea mai bogată în asemenea substanțe.

Stejarul din Slavonia conține în medie 5,6% substanțe tanante.

In general lemnul care conține sub 3% substanțe tanante numai poate face obiectul unei extracții, aceasta ne mai fiind rentabilă.

Lemnul de castan nobil este ceva mai bogat decât cel de stejar în substanțe tanante, ajungând la arborii bătrâni până la un conținut de 8—16%. Conținutul rădăcinilor de castan în substanțe tanante se urcă până la 17,5%.

Dintre speciile exotice lemnul de Quebracho, importat din Argentina și Paraguay este cel mai întrebuințat ca materie primă în industria extractelor tanante. Duramenul acestul lemn conține 19—23% substanțe tanante, putând fi întrebuințat după mărunțire în stare brută, ca materie tanantă, iar dacă se supune operațiunii extractive, se pot scoate extracte cu un conținut dela 55% în sus. Astăzi tăbăcirea numai cu extracte de Que-

bracho nu se mai întâlneşte aproape deloc, ci numai în amestec cu alte extracte, de ex.: cu extrasul din coaja de molid.

Se mai prepară extracte tanante şi din lemnul de Acacia catechu din Indiile Răsăritene, Bengal şi Ceylon, din al cărui durament se pot prepara extracte tanante cu un conţinut de 30—50% substanţe tanante. Aceste extracte tanante se aduc în comerţ în blocuri mari şi sunt cunoscute sub denumirea de: „Terajaponica".

In fine lemnul şi rădăcina de Rhus pentaphyllum dă un extras asemănător celui de Quebracho, sub denumirea de „Tisero".

*

In România extractele tanante din lemn s'ar putea produce numai din lemnul de stejar, gorun şi castan.

Lemnul de stejar, însă fiind valoros ca lemn de lucru, nu poate fi întrebuinţat în întregime în industria extractelor tanante. In acest scop se pot întrebuinţa numai deşeurile, lemnele defectuoase şi lemnul de rădăcină. Atunci când lemnul ar trebui transportat dela distanţe mari până la instalaţia de prelucrare în extracte tanante, se obicinueşte a se înlătura alburnul, căci am văzut că conţine numai 1% substanţe tanante; deci alburnul nu rentează a se supune operaţiunii de extragere.

Să vedem care ar putea fi posibilităţile de extracţie a substanţelor tanante din lemnul de stejar, pentru România.

Am văzut [1]) că stejarul ocupă în România o suprafaţă de 636.858 ha., iar gorunul 593.054 ha. deci în total 1.229.912 ha. Pe de altă parte ştim despre creşterile lemnoase comercializabile anuale ale stejarului că sunt de 2,6 m^3 pe hectar [2]), de unde urmează că lemnul ce putem exploata anual se ridică la cantitatea de 1.229.912 ha. $\times$ 2,6 m^3 = 3.197.771 m^3 din care 25% adică 799.413 m^3 este lemn de lucru. Din această cantitate de lemn de lucru obţinem 44% marfă debitată şi 56% deşeuri.

Din cele 56% deşeuri 18% revine rumeguşului, iar 38% reprezintă scurtături, lăturoaie, margini, etc.

Dacă admitem că rumeguşul şi încă 18% din cele 38% scurtături, lăturoaie etc. se ard în cazanele fabricilor de che-

1) Andrei Mălăescu: Extractele tanante întrebuinţate în industria pielăriei. Rev. Păd. Nr. 3/1940 pag. 186.

2) Ing. Dr. Vasile Sabău: Problema materiilor prime în România, 1939.

restea respective şi că numai 20 din cele 56% deşeuri rămase dela prelucrarea lemnului de lucru ne-ar sta la dispoziţie pentru fabricarea extractelor tanante din lemnul de stejar, această cantitate de [1]): 127.906.400 Kg ne-ar putea da o cantitate de 18.272.343 Kg sau 1827 vagoane extracte tanante cu o concentraţie de 20—25° Bé. Ţinând seama că fabrica de extracte tanante din lemn de stejar din Jupanie (Slavonia) [2]) consumă în acest scop anual 80.000 steri deşeuri de stejar, din care produce 6000—7000 tone extracte tanante, deducem — socotind un ster = 0,7 m^3 à 800 Kg — că 7 Kg lemn ne dă 1 Kg extract tanant.

Deci numai din această cantitate infimă de deşeuri ale lemnului de lucru de stejar am putea să producem o cantitate dublă de extracte tanante, faţă de nevoile noastre interne.

Dar în afară de deşeurile fabricilor de cherestea, s'ar mai putea prelucra cu folos şi lemnul de buturugă de stejar care după cum am mai amintit este mai bogat în substanţe tanante, decât lemnul de trunchiu şi de crăci.

La un volum aerian de 3.197.771 m^3 lemn de stejar cât se exploatează anual, corespunde după Burckhardt şi Schindler o cantitate de 18% lemn de buturugă fără rădăcini, adică $3.197.771 \times 0{,}18 = 575.599$ m^3. Dacă am admite că din această cantitate s'ar extrage numai 20% (din locurile mai accesibile şi cu o situaţie mai favorabilă) am ajunge la o cantitate de $575.599 \times 0{,}2 = 115.120$ m^3 materie primă pentru industria extractelor tanante din lemnul de stejar, din care s'ar putea extrage $\frac{115.120\ m^3 \times 800\ Kg.}{7} = 13.156.571$ Kg. = 1315 vagoane extracte tanante anual.

Castanul nobil ocupă suprafeţe mici la noi în ţară şi anume: 54 de hectare în Sub Carpaţii Olteniei şi 649 ha. în Transilvania, deci în total 703 ha. Aceasta nu poate intra deci în considerare la noi.

OPERAŢIUNEA EXTRAGERII TANANTELOR DIN LEMN

Lemnul din deşeurile fabricilor de cherestea, rămăşiţele din parchete de 0.5—1 m lungime, lemnul de buturugă, de

1) 790413 $m^3 \times 0{,}2 = 159.883$ m^3, care socotiţi a 800 Kg m^3 = 127906400 Kg.

2) Szécsi Zsigmond: Az erdöhasznàlattan kézikönyve.

rădăcină şi cel din crăcile strâmbe de 15—30 cm grosime, se curăţă de coajă şi de alburn, se mărunţeşte în foi sau ţăndări subţiri de 2—4 mm cu ajutorul unor maşini rotative cu cuţitele montate pe periferia unui disc, care se roteşte cu mare viteză. Aceste cuţite taie lemnul în cap, adică perpendicular pe direcţia fibrelor. Un dispozitiv cu şurub fără sfârşit mişcat automat împinge lemnul asupra cuţitelor cari, mişcându-se foarte repede, taie aşchii de 2—4 mm grosime, după calitatea lemnului.

Figura de mai jos reprezintă o asemenea maşină:

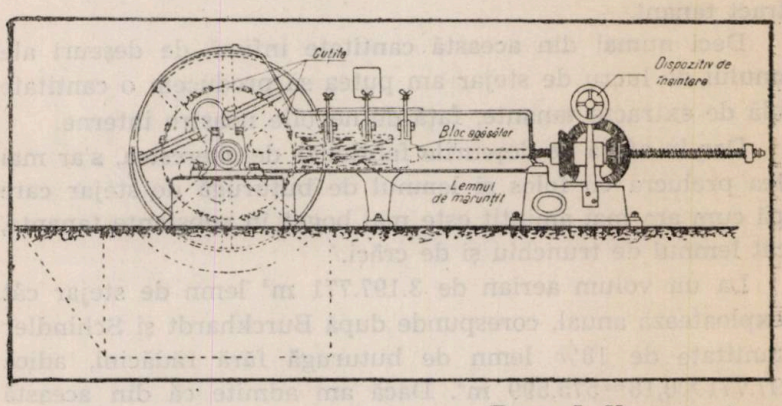

(Desen I. Ungureanu).

Maşină pentru mărunţirea lemnului (Holzraspelmaschine). După Dr. Georg Thenius: Das Holz und seine Destillations=Produkte.

Dispozitivul de punere în mişcare a discului cu cuţitele este situat lateral. După ce s'a terminat de tăiat bucata de lemn fixată în maşină, dispozitivul de împingere a lemnelor se aduce cu ajutorul unei piese de întrerupere a mişcării lui, repede în poziţia iniţială, se fixează altă bucată de lemn în maşină şi operaţiunea de mărunţire reîncepe. Aşchiile se prind pe sub discul cuţitelor şi se conduc cu ajutorul unui transportor mecanic (bandă transportoare sau un pater noster) direct la instalaţia de extracţie.

Prin această mărunţire a lemnului fascicolele de fibre ale acestuia se desfac uşor în fibre elementare cea ce facilitează pătrunderea în fibre a soluţiei de extracţie întrebuinţată.

Extracţia este bazată pe principiul difuziunii. (Dacă despărţim două soluţii printr'o membrană permeabilă cele două soluţii trec reci-

proc una într'alta prin peretele membranos. In cazul extraselor din lemn, peretele membranos este format de pereții fibrelor lemnoase).

Ca soluție de extracție a substanțelor tanante se folosește exclusiv apa lipsită de calcar.

Pentru a reduce din tăria apei datorită eventualului ei conținut de calcar, se obicinuește a i se adăuga puțin acid sulfuric, bisulfit, acid oxalic etc.

Așchiile fine de lemn se așează în căzi largi de lemn sau aramă deschise sau închise la gură, iar în timpurile mai noui se folosesc în acest scop căzi din beton armat.

Cinci până la 9 asemenea căzi formează o baterie.

Se lasă să se scurgă deasupra așchiilor de lemn apă caldă de 30—40°, prin stropire. Cu apa care a trecut prin cadă, se repetă — după ce s'a încălzit în prealabil la aceeaș temperatură — din nou udarea așchiilor încă de vreo 5 ori. De fiecare dată udatul acesta durează câte 12 ore pentru a obține, în felul acesta, cât mai multe substanțe tanante.

In procedeele mai moderne se întrebuințează câte o baterie de căzi, compusă din 5—9 sau chiar 10—12 bucăți. Căzile au fund dublu, cel de deasupra fiind găurit (ciuruit) și sunt prevăzute la gură cu capace de aramă prin care străbat două țevi. Printr'una se scurge apă rece, iar prin cealalta, aburi calzi dela un cazan

Căzile bateriei sunt aranjate, fie în scară, pentru ca leșia să se poată scurge dela sine dintr'o cadă într'alta, fie unele lângă altele, în acelaș plan, când este nevoe să se pompeze lichidul dintr'o cadă într'alta.

Tratarea așchiilor de lemn se face în felul următor:

După ce întregul șir de căzi s'au umplut cu așchii de lemn, se umple prima cadă cu apă, care se încălzește cu ajutorul vaporilor introduși, pe țeava a doua, în cadă. Apa caldă disolvă substanțele tanante din lemn, bine înțeles împreună cu alte substanțe netanante solubile în apă și se îmbibă cu o anumită cantitate din acestea, formând un fel de zeamă (leșie). Zeama formată în prima cadă se introduce sau se pompează în cada următoare, prima cadă umplându-se din nou cu apă curată încălzită cu vapori. Și în felul acesta se continuă muiatul și spălarea așchiilor de lemn, până când fiecare cadă a trecut prin 10—12 asemenea spălări. Zeama scursă din ultima cadă se adună într'un vas colector, unde se produce clarificarea ei, prin decantare. Urmează după aceea încă o curățire chimică. Zeama se pompează într'o căldare, i-se adaugă sânge și cca 300 grame acid sulfuric, apoi se încălzește succesiv până la 60—70°, până când sub acțiunea acestei temperaturi sângele se coagulează și precipitând albumina, antrenează cu sine materiile în suspensiune, substanțele colorante și o parte din substanțele tanante. După decantarea zemei clarificate, precipitatul este presat în filtre-prese și spălat apoi pentru recuperarea părților tanante.

Decolorarea zemurilor se mai poate face și cu ajutorul unor produse chimice ca: bisulfitul de sodiu, bioxidul de sulf, ferocianura de potasiu, acetatul de plumb, cărbunele decolorant etc.

Zemurile astfel purificate și decolorate au o concentrație slabă, de 2—3° Bé; deaceea mai trebuesc supuse înainte de aducerea lor în comerț, unei operațiuni de concentrare, până la 24° Bé.

Aceasta se face în vase închise și sub vid, în cari zeama se încălzește la 50—60°, cu ajutorul a 8 țevi șerpuitoare parcurse de vapori fierbinți aduși dela un cazan. Deci vaporii de încălzire n'au contact direct cu zeama ; când părăsesc vasul închis, ajungând în contact cu aerul — ies sub formă lichidă din cele opt țevi.

Vidul din vas ajută evaporarea apei din zemuri la o temperatură mai joasă (50—60°), decât este temperatura normală de fierbere a apei, care ar provoca descompunerea substanțelor tanante extrase. Vaporii formați în vasul închis se îndepărtează prin pompare.

Când zeama a atins consistența siropului, conținutul ei în substanțe tanante este de 23—40%.

Prin fierbere mai departe, se obțin produse, cari, după răcire, se întăresc într'un fel de pastă de consistența smoalei, care se împachetează în saci de iută sau în butoaie de fag căptușite cu hârtie și se dau în comerț sub denumirea de extracte solide.

In timpurile mai noui concentrarea extractelor se continuă și mai departe, tratând pasta mișcată pe benzi transportoare formate din împletitură de sârmă, cu un contra curent de aer cald, până când produsul, datorită fragilității lui, se pulverizează.

Pulberizarea se mai poate face și sub vid, când se formează la o temperatură mult mai mică o pulbere fină, care trebue să conțină sub 10% umiditate.

Aceste extracte uscate conțin 45—68% substanțe tanante.

Extractul din lemn de stejar și castan se folosește în special la pregătirea tălpii și a curelelor de transmisiune.

Așchiile de lemn epuizate după eșirea dela difuzoare, se întrebuințează ca combustibil la încălzirea instalației.

Gewinnung von Gerbstoffe aus Holz.

La fabrication des extraits tannantes contenus dans le bois.

Tout d'abord on montre l'importance de diverses espèces forestières au point de vue du contenu en tannin. Puis, pour clarifier la question, on apprécie les possibilités des forêts de la Roumanie en bois contenant des substances tannantes.

En deuxième rang on décrie en détail la méthode employée dans les usines pour obtenir le tannin des bois.

MICŞORAREA PATRIMONIULUI FORESTIER AL STATULUI

de CONST. V. POPESCU
Ing. inspector silvic (Bucureşti)

In cursul ultimilor două decenii, patrimoniul forestier al Statului a avut mult de suferit nu numai prin exploatări intense în vederea producerii de venituri necesare refacerii diferitelor lucrări de utilitate publică, dar mai cu seamă prin micşorarea suprafeţelor datorită aplicării legii de reformă agrară, când s'a luat din proprietăţile Statului o mare suprafaţă de pădure şi s'a destinat ca păduri şi păşuni comunale. A urmat apoi exploatarea pentru transformarea lor în păşune, păşuni cari nici astăzi nu pot fi folosite aşa după cum s'a intenţionat de legiuitor, pentrucă s'a urmărit în primul rând exploatarea lor fără ca proprietarii respectivi să se îngrijească de curăţirea lor. Azi suprafeţe întinse, cari au fost păduri în trecut, au rămas locuri goale, acoperite doar de cioate, resturi rămase în urma exploatărilor, îmburuenite, ne mai fiind nici păduri, dar nici păşuni. Scopul urmărit de legiuitor nu s'a putut realiza, iar consecinţele se văd.

Credeam că s'a terminat cu micşorarea domeniului forestier al Statului şi că puţinele păduri rămase vor avea în sfârşit odihna necesară pentru ca printr'o administraţie bună să se poată reface cele exploatate intens şi eventual să se mărească patrimoniul, forestier al Statului, prin cumpărare de păduri particulare. Am observat însă că din cauza lipsei de fonduri nu s'a putut realiza acest scop, nu s'au făcut cumpărări şi domeniul forestier al Statului nu s'a putut mări; din contră s'a micşorat, şi se micşorează din zi în zi. Astfel prin legea de înzestrarea unor mânăstiri ort. din ţară cu întinderi de păduri, şi alte terenuri agricole, lege publicată în M. Of. No. 74 Martie 1938, s'a atribuit din proprietatea Statului, în perpetuă şi deplină folosinţă o suprafaţă de 18.800 ha. de pădure pentru în-

zestrarea a 87 mânăstiri ort., cu scopul ca din veniturile ce se vor realiza prin exploatarea pădurilor, să se restaureze diferite monumente istorice şi să se construiască ateliere, tipografii, etc., pe lângă mânăstiri.

Aceste păduri s'au şi predat, în folosinţa mânăstirilor, de către C. A. P. S. din cele mai frumoase rezerve ale sale.

Acum se pune din nou această problemă şi se urmăreşte să se mai dea, tot din pădurile Statului, încă o suprafaţă de 8.000 ha pentru înzestrarea altor mânăstiri, cari n'au fost prevăzute în legea din 1938. Dacă scopul înzestrării mânăstirilor a fost ca ele să poată avea fonduri necesare pentru nevoile arătate mai sus, cred că ar fi fost cu mult mai bine dacă se proceda altfel, adică pădurile să fi rămas tot în administraţia Statului care este cel mai bun administrator şi în contul lor să se fi plătit o rentă anuală echivalentă cu venitul ce ar fi rezultat din exploatarea posibilităţii normale [1]).

Cum s'a procedat? Din cauza unei lacune a legii, care n'a precizat felul cum trebue făcută această înzestrare, s'a lăsat la bunul plac al mânăstirilor alegerea pădurilor.

Neapărat că fiecare reprezentant al mânăstirilor a căutat să-şi aleagă din proprietatea Statului cea mai frumoasă pădure, fără să ţină seama de alte considerente de interes general naţional. Prin aceasta s'a produs o întreagă revoluţie în administrarea lor, prin scindări de păduri, prin anulări de amenajamente, prin desfiinţări de ocoale silvice, schimbarea personalului de pază, etc. In zadar C. A. P. S. a protestat în nenumărate rânduri, căci totul a fost de prisos, legea din 1938 fiind făcută prin surprindere, trebuia aplicată şi nimeni nu i se putea opune, organul superior fiind Eforia Mânăstirilor înzestrate. N'a trecut mult dela predarea pădurilor în folosinţa mânăstirilor că imediat au început nemulţumirile. Unii din reprezentaţii mânăstirilor observând că porţiunile de pădure ce li s'au atribuit nu sunt din cele mai frumoase, au cerut schimbarea lor şi aceste schimbări s'au făcut, provocând din nou o serie întreagă de corespondentă între C. A. P. S. şi Eforia Mânăstirilor înzestrate. Nici astăzi nu este complet clarificată predarea de-

1) Nota Red.: A se vedea şi „Memoriul cu privire la proiectul înzestrării cu păduri a mânăstirilor" întocmit de Societatea Progresul Silvic şi înmânat la timpul lui (în 1937) forurilor competente. — Tip. „Bucovina", 7 pagini, 1937.

finitivă a pădurilor atribuite mânăstirilor. Şi astăzi sunt în curs noui cereri de schimbări de păduri pentru aceleaşi motive, unele că nu sunt rentabile, atele pentru a fi comasate şi aşa mai departe. O experienţă din trecut, ne arată că starea în care au ajuns pădurile atribuite (sesiile) Episcopiilor imediat după 1920, se prezintă astăzi foarte rău, fiind exploatate intens şi ne mai aducând azi nici un venit din care cauză au şi început cereri de schimb pe motiv de nerentabilitate. Prevăd că se va întâmpla la fel şi cu cele 18.800 ha. cedate mânăstirilor pe baza legii din 1938.

Vom ajunge un timp când după ce se vor face exploatări intense, şi în acestea să se ceară C.A.P.S.-ului înlocuirea lor cu altele mai rentabile.

Acum când se pregăteşte o nouă lege pentru înzestrarea altor mânăstiri, când se urmăreşte luarea din patrimoniul forestier al Statului încă 8.000 ha. pădure, credem că a sosit momentul să se susţie cu tărie interesele Statului, pentru păstrarea acestui patrimoniu forestier, atât de redus din cauza legii Reformei Agrare. Noua lege să aibă avizul C. A. P. S.-ului şi dacă prin legea din 1938 s'au strecurat erori de neiertat, acestea trebuesc reparate prin legea nouă aşa fel că pădurile Statului să fie scutite de această suferinţă. In acest scop propun două soluţii: prima ar fi ca toate pădurile atribuite mânăstirilor pe baza legii din 1938 precum şi cele ce urmează a se da prin noua lege ce este în proect, să rămână nu numai în proprietatea Statului, dar şi în administraţia lui, fiind singurul organ care poate executa o administraţie judicioasă. Să se calculeze venitul anual şi acest venit să fie predat Eforiei Mânăstirilor înzestrate, care la rându-i să-l distribue mânăstirilor proporţional cu necesităţile fiecăreia.

A doua soluţie ar fi comasarea tuturor pădurilor atribuite mânăstirilor înzestrate într'un singur loc, adică numai în raza unei Direcţii sau Ocol Silvic, care să conducă toate lucrările administrative, să întocmească un amenajament comun pentru întreaga suprafaţă, să execute toate lucrările technice silvice şi anual să predea venitul ce va rezulta din exploatarea parchetelor după ce în prealabil se va reţine cheltuelile de administraţie şi cultura pădurilor.

Acest ocol silvic să fie considerat ca un ocol de regim

silvic şi întreaga administraţie să se facă prin Direcţia Regimului Silvic la fel ca la pădurile persoanelor juridice.

Menţionăm că astăzi se urmăreşte ca aceste păduri să fie considerate ca păduri particulare în care Ministerul Agriculturii şi Domeniilor să aibă numai un rol de control general al aplicării Codului Silvic, iar exploatarea şi valorificarea lor să se facă direct de mânăstiri. Dacă reuşeşte această idee şi legea nouă se va definitiva în felul cum s'a proectat, sunt convins că nu va trece mult timp şi aceste păduri vor fi adevărate ruini.

Se impune începerea unei acţiuni în acest sens pentru convingerea celor mari, căci va fi nu numai în interesul menţinerii pădurilor ci şi spre binele mânăstirilor înzestrate.

Verminderung des Staatswaldbesitzes.

La diminution du domaine forestier de l'Etat.

En 1938, plus de 18.000 ha des forêts de l'Etat ont été affectés, en toute propriété, aux diverses monastères orthodoxes du pays. Cela dans le but de leur créer des revenus nécessaires à l'entretien des bâtiments, pour des réparations, ainsi que pour les oeuvres culturales poursuivies par elles.

Il parait que la surface indiquée ci-dessus sera augmentée avec d'autres 8000 ha.

L'auteur de l'article reprend l'idée déjà exprimée qu'au lieu de donner des forêts aux monastères, il y aurait été mieux — de tous les point de vue — de leur destiner une quote annuelle du revenu total des forêts de l'Etat.

Si aujourd'hui il n'y a plus la possibilité de revenir sur les résolutions déjà prises, l'auteur propose que toutes les surfaces affectées, en divers points du pays, soient rassemblées et aménagées ensemble. Enfin leur administration et exploitation doit être mise dans les mains du service forestier de l'Etat, les monastères ne recevant que le revenu de ces forêts.

CANTOANE DE LOCUIT PENTRU PERSONALUL DE PAZĂ.

de Ing. V. V. VASILIU (Cernăuți)

Am mai arătat odată în coloanele acestei reviste condițiunile vitrege în cari sunt puși uneori să facă serviciul funcționarii noștri subalterni, în special funcționarii de cancelarie, subliniind urmările dezastroase pe cari le au asupra sănătății lor aceste condițiuni de lucru.

Cu ocazia vizitării unor instituții particulare, am putut să văd locuințele construite de acestea pentru funcționarii inferiori și pentru lucrători, locuințe îndeplinind toate exigențele de confort și higienă.

La expoziția „Muncă și Voe bună" din anul trecut, orcine a putut vedea că pentru toate întreprinderile particulare cât și pentru cele de Stat, constitue o preocupare de căpetenie și o obligație legală, crearea de condițiuni de viață confortabilă, higienică și plăcută pentru salariați, multe întreprinderi făcând adevărate sacrificii în acest scop.

La noi se cunoaște starea deplorabilă în care se află multe reședințe de ocol și cancelarii. In fiecare an se fac devize, planuri, proecte de construcțiuni pentru ca regulat apoi — pentru economii — să fie suprimate cu ocazia întocmirei bugetului. De abia se pot strecura mici sume necesare unor cârpeli cari, dacă facem bine socotelile, sunt mult mai costisitoare.

Acum însă în mod special mă refer la locuințele pentru personalul inferior, la acele cantoane în cari sunt obligați să locuiască pădurarii și brigadierii noștri.

Prin meseria lor, acești funcționari sunt scoși din comunitatea satelor și obligați să trăiască izolat în mijlocul sau la marginea pădurei, acolo unde a fost ales locul pentru canton.

Sunt ocoale în cari aceste cantoane sunt construcțiuni într'adevăr bine întreținute și, dacă nu sunt confortabile —

suntem mult prea departe de a avea așa ceva chiar la reședințele inginerilor —, sunt totuși locuibile. Aceasta se găsește aproape peste tot, unde gospodăria forestieră a Statului are o oarecare vechime. In Basarabia însă, unde Statul a ajuns proprietarul pădurilor în urma aplicării legei de reformă agrară, pădurile, aproape peste tot, nu erau înzestrate cu cantoane de pădurar.

Simple colibe au fost primite și luate de noi sub numele pretențios de cantoane. Obligând pe funcționarii noștri să locuiască în ele, în 20 ani nu am reușit să facem ceea ce trebuia pentru ameliorarea acestei situații.

Izolate încercări de bună gospodărie, făcute prin așa numitele „artificii", menite să suplinească lipsa de fonduri bugetare, au denaturat; și în loc să dea rezultatele așteptate, au ajuns să fie mai costisitoare decât lucrările ce s'ar fi făcut din nou, iar cheltuelile astfel mascate, pot lua caracterul de abuzuri, resfrângându-se pe nedrept asupra unui întreg corp.

Situația funcționarului, pădurar sau brigadier care, după ce e silit să locuiască izolat, trebue să locuiască în astfel de „cantoane" este ușor de înțeles; ajunge să-și urască locuința și, ori își petrece timpul aiurea, ori — așa cum am găsit câteva cazuri — părăsește complet casa din pădure, luându-și locuință în sat și lăsând cantonul părăsit. In acest din urmă caz, în cea mai bună situație, introduce în el câte un vagabond sau câte un locuitor sărac — pentru care acest „canton" are aparență de palat — care face în schimb serviciul de „ajutor de pădurar". Practica este mai mult decât condamnabilă, având drept urmare că îndepărtează pe pădurar dela rostul lui și se vâră în pădure intruși cari se dedau la tot soiul de abuzuri. Astfel, o economie rău înțeleasă, are drept rezultat menținerea unei situații care influențează puternic asupra bunei stări morale și materiale a personalului nostru, iar pe de altă parte se răsfrânge asupra bunei gospodării forestiere.

Dienstwohnung des Forstschutzpersonals.

Maisons forestières pour les brigadiers et les préposés.

Il ne faut pas cesser — même dans ces temps d'économie — de bâtir des maisons forestières à l'usage des brigadiers et des préposés forestiers.

ECONOMIA NAȚIONALĂ ȘI RĂZBOIUL

de Ing. HORIA MANOLE

Noul budget al statului, pentru 1940/41 s'a desbătut și comentat în toate aspectele lui. Inglobându-se și regiile autonome s'a ajuns — în cifră rotundă — la suma de 103 miliarde lei.

Să încercăm a desprinde, cu cifrele în față, unele concluziuni.

La o populație de 20 milioane suflete, înseamnă o repartiție de 5150 lei pe cap de om. Dându-ne înapoi cu 28 de ani, vedem că la 1912, budgetul țării era de 600 milioane lei-aur. Considerând populația de atunci la 7½ milioane suflete, revenia o contribuție de lei 80 pe cap de om. Așa dar, coeficientul de sarcină, azi, față de 1912, este de 64,4.

Este prima concluzie, la care ne vom opri, și în legătură cu ea — vom desprinde firească întrebare: economia generală a prețurilor se găsește, sau nu, adaptată la acest coeficient?

Categoric, nu! In primul rând, salariile sunt departe de acest coeficient. Apoi, multe din produsele de import se pot socoti cu coeficientul 200, actualmente.

Pentru ca să nu existe o prăpastie, între diferiții factori ai economiei prețurilor, normal ar fi să se adapteze la coeficientul arătat (64,4) tot ce răspunde la valori de schimb.

A doua concluzie, are o aplicațiune asupra materiei ce interesează breasla noastră (e vorba de lemn):

Dacă la 1912 se negocia cheresteaua de brad, pentru export (tip Alexandria) cu lei 40 pro m. c. în stația de încărcare, înseamnă — pe baza celor de mai sus — să se comercializeze, azi, acest sort de marfă, prin multiplicarea lui 40 cu 64,4 și deci să se trateze la prețul de 2576 lei m. c. pro vagon stația de încărcare.

Obiecțiunea care s'ar aduce, și anume că la 1912 nu erau

tarifele pe c. f. r. aşa de ridicate, ca azi, s'ar anihila prin citarea legii cererei şi ofertei. In speţă, marfa fiind foarte puţină şi cererea foarte mare, preţul arătat mai sus ar trebui să fie depăşit, fapt care dacă nu se întâmplă, compensează obiecţiunea. Lista preţurilor U. G. I. R.-ului, pentru marfa specificaţie Alexandria, este cu vre-o 25% mai mică, decât aceea ce ar trebui să fie. O corectare grabnică a acestei liste trebue negreşit să intervină.

Lemnul de foc, articol care se consumă în interiorul ţării, se vindea cu 120—130 lei-aur, vagonul de 10 tone ab staţia de încărcare. Luând, pentru calcul, 120 şi rotunjind cifrele, găsim că valoarea lui — azi — ar trebui să fie 7700 lei, încărcat în staţia de expediţie, fiind vorba despre lemne de fag de foc. Or, la preţul de lei 6000, cât se negociază, în prezent, coeficientul este de numai 50, în loc de 64,4.

Ce se va întâmpla, în acest caz? In baza principiului vaselor comunicante, care în economie are o largă aplicaţiune, nu va trece mult timp şi vom vedea că preţul mai tuturor produselor va depăşi coeficientul de 64,4, cu atât mai vârtos cu cât oferta va fi sensibil mai mică, decât cererea.

O justificare a acestei „preziceri" o avem deja, analizând preţul câtorva produse fie agricole, fie de altă natură.

	1912	1940 (Martie)	Coeficient
	Lei-aur	Lei-hârtie	
1. Grâul	1.200	60.000	50
2. Porumbul (uscat)	900	45.000	50
3. Inul	1.800	300.000	166
4. Fasolea	1.800	180.000	100
5. Slănina	1,80 kgr.	90 kgr.	50
6. Brânza albă	0,60 „	60 „	100
7. Untdelemenul (importat)	0,90 litrul	90 litrul	100
8. Cafeaua	4 kgr.	400 kgr.	100
9. Orezul	0,40 „	42 „	105
10. Lâna	1 „	100 „	100
11. Cuiele	0,40 „	36 „	90
12. Sarea	0,10 „	3,50 kgr.	35

Făcând media generală a acestor coeficienţi, vedem că ea reprezintă — rotund — 87, deci cu mult peste acela stabilit mai sus (64,4).

Am luat această serie de articole, ca unele ce sunt caşi indispensabile, în viaţa oamenilor dela sate şi oraşe.

Dacă, însă, s'ar face o analiză la o serie mai mare de articole, nu cred că rezultatul ar putea diferi cu mult, fie în sus, fie în jos.

In orice caz, coeficientul de 64,4 este — fără nici o discuţie — baza oricărui calcul ce s'ar face, atunci când ar fi vorba să se stabilească scumpirea, în raport cu 1912.

Care este, atunci, motivul, pentru care lemnul, adică materia atât de preţuită — azi — pentru nevoile omenirii, în timp de război, se negociază — încă — la un coeficient cu mult mai mic decât acela stabilit în felul arătat mai sus?

Pe măsură ce trece timpul — şi verificarea o avem din Septembrie trecut şi până azi — toate produsele se scumpesc. Oprirea acestui fenomen nu s'ar putea produce, căci el nu este funcţie de voinţa noastră. Conjunctura de război dictează preţurile, absolut în toate ţările. Raporturile economice, care se găsiau în fiinţă la începutul lui 1939, sunt fundamental răsturnate. Stăpânirea preţurilor, în împrejurări cu totul anormale, nu apare ca posibilă.

Apoi, nu trebue să uităm un fapt care este de copleşitoare însemnătate: cum va fi recolta agricolă în 1940?

Iată, dar, că adevăratele mari probleme, de resort economic, în legătură cu războiul (război de lungă durată, după toate aparenţele) se pun abea de-acum înainte.

Până în prezent, au fost numai tentative, tatonări, încercări, etc.

Faza economică va începe, acum, odată cu venirea primăverei.

Die Nationaloeconomie und der Krieg.

L'économie nationale et la guerre.

On tâche à démontrer que les prix actuels de vente du bois, soit de scierie, soit de chauffage, recalculés en or, sont trop bas si on les compare avec les prix de l'année 1912.

Etant donnée la conjoncture actuelle favorable, on peut demander — d'ailleurs dans l'intérêt de l'économie nationale entière — une réelle adaptation des prix du bois.

PENTRU LĂMURIREA UNOR CHESTIUNI DIN DOMENIUL TEHNOLOGIEI LEMNULUI

Pe marginea articolului „Revoluția tehnică în domeniul lemnului" de d-l Ing. Dr. Val. Dinu

de Dr.-Ing. N. GHELMEZIU

Lemnul și-a consolidat poziția sa importantă printre materiile prime de mare necesitate, în urma găsirii procedeelor tehnice de îmbunătățire a însușirilor, care îl făceau înainte greu de întrebuințat, cu deosebire în lucrări fine. A fost o evoluție târzie, care s'a început abia după ce a existat o aprofundată cunoaștere a acestui material, pentru ca apoi să meargă foarte repede, spre poziția de azi. Condițiunile economice specifice ale unor țări au dat un puls și mai viu valorificării industriale a noilor cunoștințe despre lemn. O susținută propagandă a răspândit aceste cunoștințe în cercuri largi și a sporit încrederea în întrebuințarea lemnului și a materialelor obținute acum din el.

La noi în țară, progresul ce s'a făcut în cunoașterea lemnului este puțin cunoscut. O acțiune pentru răspândirea acestor cunoștințe, o mișcare în favoarea întrebuințării cât mai extinsă a lemnului sunt absolut necesare. Pentru reușita lor credem că este nevoe ca ele să fie dublate de o cât mai exactă cunoaștere a lemnului românesc, cunoaștere care până acum e foarte redusă, fiindcă nu am avut laboratoare utilate, în care să se studieze lemnul și pentru că a lipsit chiar interesul pentru asemenea studii.

Până la încheerea acestor studii, care nu mai pot fi improvizații și deci vor cere timp, răspândirea cunoștințelor despre lemn se poate face și pe baza literaturii, a rezultatelor din străinătate. In felul acesta se sporește chiar interesul și înțelegerea pentru cercetarea lemnului nostru. Nu trebue însă să se difuzeze decât un material fără erori, cules dela surse verificate ca bune. Cei ce încep la noi răspândirea cunoștințelor din

acest domeniu au marele avantaj de a găsi înainte un câmp aproape gol, dar foarte avid pentru asemenea noutăţi. Noi nu avem răspândite până acum, decât un număr redus de idei greşite. Avem, e drept,o seamă de prejudecăţi populare, care nu sunt greşite decât dacă sunt generalizate, în fond ele ascunzând o fărâmă de observaţie locală.

De aceea, acum când s'a ajuns la un însemnat progres în domeniul lemnului, nu mai trebuesc răspândite decât cunoştinţe riguros verificate şi perfect prezentate. Aceasta, bine înţeles, dacă nu vrem ca noi înşine să semănăm greutăţi şi neîncredere în calea acţiunii de cunoaştere a lemnului.

Articolul domnului Ing. Dr. Valeriu Dinu „Revoluţia tehnică în domeniul lemnului", publicat în Buletinul A.G.I.R., anul 21 (1939), Nr. 5 (Mai), pag. 141... 150, cuprinde un variat material informativ pentru cei ce vor să cunoască stadiul în care se găsesc, actualmente, ştiinţa şi tehnica în domeniul lemnului. Sunt însă, în acest articol, o seamă de erori importante, pe care voim să le rectificăm pentru a nu fi însuşite dela început de cetitorul, care vrea să se iniţieze în asemenea chestiuni, mai ales că articolul, prin redarea lui întreagă sau parţială în mai multe publicaţiuni *), este răspândit în cercuri destul de largi.

In cap. 1 autorul scrie că „analiza sumară a constituţiei lemnului indică următoarele părţi distincte: celula lignificată, fibra lemnoasă, lignina şi seva". Din felul cum sunt adunate aci aceste părţi ale lemnului, nu ne putem face o idee justă despre constituţia lui, pe de o parte fiindcă lipseşte un punct unitar de vedere în analizarea constituţiei lemnului, iar pe de alta, pentru că de fapt componentele indicate de autor nu sunt părţi distincte. Astfel fibra lemnoasă este şi o celulă lignificată iar lignina intră în constituţia atât a celulei lignificate cât şi a fibrei lemnoase.

Constituţia lemnului se poate analiza din punct de vedere chimic, morfologic sau fiziologic. Astfel se va spune despre

*) Articolul „Lemnul în construcţie" apărut în ziarul „Excelsior" din 18 Mai 1935 cuprinde în parte cap. 7 cu acelaş titlu din lucrarea publicată în Buletinul A.G.I.R. In cap. VII „Ecourile revoluţiei tehnice în domeniul lemnului" din cartea „Elemente de politică şi administraţie forestieră", 1939, Ed. „Viaţa Forestieră", pag. 125—153, este redat în total articolul din Bul. A.G.I.R., cu o mică modificare şi două complectări.

lemn că este compus din corpii simpli: carbon, oxigen, hidrogen, etc., dacă analiza chimică a avut ca scop aflarea elementelor constitutive, sau este compus din: celuloză, hemiceluloze, lignină, rășini, etc., în cazul când analiza chimică s'a oprit la substanțe complexe. Morfologic lemnul este format din vase, fibre si celule de parenchim sau fiziologic din țesuturi conducătoare, de rezistență, cu rezerve, de cicatrizare, etc.

E drept că în cartea „Elemente de politică și administrație forestieră" (pag. 126) autorul se corectează, oarecum, dând pentru constituția lemnului următoarele elemente: vase, fibre lemnoase și celule de parenchim, însă explicațiile care urmează aci privesc tot celula lignificată, fibra lemnoasă, lignina și seva.

Despre lignină autorul spune că este o materie colorată. Este, credem, cea mai neînsemnată dintre însușirile ce caracterizează lignina, chiar într'o expunere sumară, unde, deobiceiu, se caută să se dea tocmai esențialul.

Datele relative la variația cantității de apă din lemn, așa cum sunt prezentate de d-l V. Dinu, nu arată nici ele ceva precis. Ceeace se vrea să se spună aci, este despre lemnul din arborele în picioare sau absolut imediat după tăiere. La acest lemn cantitatea de apă variază, e drept, cu esența, vârsta și condițiunile de vegetație. Asupra influenței anotimpului, cercetările mai noi *) arată că „variațiile greutății lemnului proaspăt tăiat, după anotimpuri, nu sunt importante și pot fi acoperite prin influența stării meteorologice imediat dinaintea tăierii, cât și prin diferențe individuale dela arbore la arbore". Diferențe de umiditate, uneori foarte mari, se găsesc între alburn și duramen. Deaceea o umiditate medie, fără alte precizări, nu spune nimic. Pentru a evita confuziuni se precizează, în literatura mai nouă, când se dau cifre de umiditate a lemnului, locul din arbore de unde s'a luat piesa (alburn, duramen, înălțimea) și modul de calculare a procentului de umiditate (față de greutatea uscată sau greutatea cu apă, $u\% = \frac{G-g}{g} \cdot 100$ sau $u\% = \frac{G-g}{G} \cdot 100$). Diferența este foarte mare. Astfel umiditatea de

*) H Knuchel: Untersuchungen über den Einfluss der Fällzeit auf die Eigenschaften des Fichten-und Tannenholzes. Z. Schweiz. Forstver. Beih. Nr. 5, Bern 1930, citat în Technologie des Holzes de F. Kollmann la pag. 398.

25%, calculată relativ la greutatea cu apă, corespunde cu cca. 33% față de greutatea uscată, iar la 50% corespunde respectiv 100%. Acum, în mod curent, se calculează procentul de umiditate relativ la greutatea uscată. In literatura mai veche, aproape totdeauna umiditatea a fost calculată față de greutatea lemnului neuscat. Așa se explică cifrele mult mai mici pe care le găsim în astfel de lucrări.

Cifra de 25% umiditate a lemnului de molift, între 80... 100 ani, dată de d-l V. Dinu, este probabil calculată relativ la greutatea cu apă, fiindcă cea mai redusă umiditate a lemnului de molift din arborele în picioare nu scade sub aceea a saturației fibrei, 28...32% calculată față de greutatea uscată și respectiv 22...25% față de greutatea cu apă. Deasemenea cifrele date de autor se referă la duramen *), fiindcă alburnul este mult mai bogat în apă.

După ce lemnul prin uscare a pierdut apa liberă din celule și mai departe a ajuns sub punctul de saturație al fibrei, umiditatea lui rămâne, dacă este ferit de precipitațiuni, funcție numai de umiditatea relativă și temperatura aerului. Precipitațiunile nu au decât o influență redusă, la suprafață și de durată scurtă, apa liberă din lemn pierzându-se foarte repede din cauza deficitului de saturație al aerului înconjurător.

Aceste sunt fapte de o deosebită importanță, de care trebue să se țină seama când se face o descriere tehnologică a lemnului, lucru ce nu a avut în vedere d-l V. Dinu.

La cap. 2, „technica în domeniul producției, transportului și valorificării" d-l V. Dinu întrebuințează termenul „o activitate în domeniul producției pure" și probabil înțelege numai recoltarea produselor, operație din care relevă doar „fasonarea lemnului de foc în metri steri și figurile de material secundar (crăci, resturi, etc.)". Noi suntem obișnuiți să vedem în activitatea de producție și tot ceeace privește creșterea arboretelor (pregătirea solului, semănat, plantat, etc.). De aceea nu apreciem distincția unei „producțiuni pure". Dar chiar dacă ar fi să admitem denumirea aceasta, în tot cazul am fi așteptat să se vorbească și de doborîrea arborilor, descojit, fasonat, de

*) „inneres älteres Holz ohne Rinde" scrie Wilh. Graf zu Leiningen-Westerburg în „Forstlich-Chemische Technologie" din Handbuch der Forstwissenschaft, Vol. II, pag. 701, după care d-l V. Dinu a luat datele.

transportul în interiorul parchetului, pentru care, în adevăr, tehnica a creat maşini, unelte şi procedee de înaintată perfecţiune.

Odată cu introducerea uneltelor şi maşinilor noi, s'au modificat şi metodele de lucru şi s'a căutat să se perfecţioneze prin instruire lucrătorul forestier.

Ultimii ani au adus foarte mari îmbunătăţiri în acest domeniu de activitate, pe care nu le putem vedea din exemplele relevate de autor.

Cifrele relative la consumul de lemn de diferite umidităţi pentru diverse temperaturi de ardere sunt greşite şi n'au înţeles. Ele trebuesc să fie 77, nu 0,77%, la consumul de lemn perfect uscat (u=0%) şi 220, nu 2,20, la consumul lemnului cu 50% umiditate, dacă se consideră consumul de lemn cu 20% umiditate egal cu 100, aşa cum scrie d-l V. Dinu.

Datele cu privire la compoziţia brichetelor de mangal (cap. 4, „cărbunele de lemn") se găsesc în literatura de specialitate numai pentru bricheta „Licalit", la care acel „1% corpuri străine" sunt precis părţi volatile (flüchtige Bestandteile), iar rezistenţa de 60—120 kg/cm^2 trebue indicată ca fiind la compresiune, nu „presiune".

Cap. 5, „lemnul producător de forţă motrice: „gazul pădurilor", prezintă un foarte bogat material documentar pentru a se vedea importanţa noului carburant: gazul din lemn. Această chestiune are o deosebită importanţă chiar pentru ţara noastră, bogată în petrol.

Autorul vorbeşte însă de gazogen ca fiind gazul din lemn *). Este absolut greşit. Gazogenul este generatorul de gaz

*) „Franţa aduce chiar în timpul războiului surpriza gazogenului (gazului din lemn) utilizat ca forţă motrice", „între generatoarele de gazogen", „Franţa, lipsită de petrol, a recunoscut dela început gazogenul ca un carburant naţional", scrie d-l V. Dinu în articolul din Bul. A.G.I.R., la pag. 144... 145.

Deasemenea: „pentru perfecţionarea acestor motoare cu gazogen (gaz de lemn) şi cărbuni de lemn", „înlocuirea benzinei cu gazogen şi cu alţi carburanţi având drept bază lemnul", în articolul „Lemnul, ca înlocuitor al benzinei" din ziarul „Excelsior", 5 Oct. 1935.

Confuzia aceasta este însuşită şi de d-l ing. I. Rătan în recenzia publicată în rev. „Viaţa Forestieră", 1940, Nr. 1, pag. 30, când zice: „generatoarele de gazogen", „problema utilizării deşeurilor şi lemnului inferior pentru producerea gazogenului".

din lemn. E drept că în limba franceză și italiană se zice „vehicule à gazogène" și „autoveicoli a gassogeno", dar aceasta înseamnă că vehiculele au generator de gaz din lemn sau cărbuni de lemn. „Gassogeno" ca și „gazogène" sunt prescurtări pentru „gassogeno a carbone di legna" sau „a legno", respectiv „gazogène à charbon de bois" sau „gazogène à bois".

Așa dar este profund greșit a numi gazogen, care e generatorul de gaz, chiar gazul însuși.

Datele relative la cantitatea de benzină pe care o înlocuește gazul din lemnul de pin și de fag se referă la 1 m^3 (fm = Festmeter) nu la 1 ster cum scrie d-l V. Dinu.

Impărtășim entuziasmul autorului în fața realizărilor din acest domeniu, dar nu putem sacrifica exactitatea cifrelor.

Astfel automobilul cu gazogen, fabricat Alfa-Romeo, care a concurat prima oară la o probă de viteză, a realizat parțial peste 100 km/oră, nu în mediu *), cum scrie autorul.

In cap. 6, „lemnul ca materie primă chimică", sunt făcute trei afirmații eronate de o deosebită gravitate:

obținerea nitrogenului pe cale chimică din zahărul de lemn,

lignina servește ca materie primă pentru obținerea fibrelor textile și

lignina se poate transforma în traverse de cale ferată.

Din zahăr, materie ternară compusă doar din C, H și O, nu se poate obține azot pe nici o cale. Nu știu cum a putut ajunge d-l V. Dinu la o asemenea convingere.

E drept că zahărul — zahărul din lemn în special, fiindcă e mai ieftin — este întrebuințat pentru creșterea unor drojdii, cu deosebire din genul Torula **), care au însușirea de a fi bogate în substanțe albuminoide, deci care conțin azot. Aceste drojdii servesc pentru hrana animalelor și au o ridicată valoare

*) „Teilweise wurde mit diesem Wagen eine Geschwindigkeit von über 100 km. erreicht", în Mittl. d. Ausschusses für Technik in der Forstwirtschaft, Heft 5, 1933, pag. 227 (după care a luat date d-l V. Dinu) sau „l'Alfa-Romeo... eseguiva... l'intero percorso... alla velocità media di km. 64,376, raggiungendo in alcuni tratti velocità molto superiori (90 km. di media da Brescia a Bologna, e 97 da Viterbo a Roma, con punte di 121 km.)", în rev. l'Alpe, anul XX (1933), Nr. 7, pag. 251.

**) după Richard Lechner: Die Entwicklung der Holzhefeherstellung în rev. „Holz als Roh-und Werkstoff, anul 1 (1938), caetul 15 (Dec.), pag. 603.

nutritivă. Pentru creşterea continuă şi în masă, a acestor drojdii, se adaogă zahărului de lemn săruri amoniacale.

R. Herzner *) scrie că zahărul de lemn, în prezenţa azotului din amoniac şi anume 2,3...2,8 kg NH_3 la 100 kg substanţă lemnoasă uscată, serveşte la obţinerea drojdiilor bogate în substanţe albuminoide. D-l V. Dinu spune însă cu totul altceva: „o nouă facultate a zahărului din lemn, asupra căreia se insistă în ultimii ani, este aceea de a putea fi utilizat la obţinerea pe cale chimică a nitrogenului atât de necesar fabricării îngrăşămintelor (din 100 kg materie lemnoasă se obţin deocamdată 2,3—2,8 kg NH^3)".

Cea de a doua afirmaţie, că lignina oferă posibilitatea de a fi utilizată ca „materie primă pentru obţinerea fibrelor textile", este deasemenea profund greşită.

Lignina nu serveşte la fabricarea fibrelor textile. Ea nu poate, prin natura ei **), folosi la obţinerea lor. In industria fibrelor textile din lemn se caută să se elimine complect lignina din celuloză, fiindcă strică fabricaţiei.

Lignina, datorită constituţiei ei fenolice, poate folosi pentru fabricarea unor materii artificiale care înlocuesc răşinile artificiale curate.

R. A. Herzner indică următoarele posibilităţi pentru o mai bună întrebuinţare a ligninei decât ca material combustibil: „seine Verwertung als Ausgangstoff für Kunstmassen, seine

*) „Endlich wäre noch die Eignung des Holzzuckers zu erwähnen, bei Gegenwart von Ammoniakstickstoff (2,3 bis 2,8 kg NH_3 je 100 kg Holztrockenstoff), den man bekantlich aus der Luft gewinnt, zu eiweissreichen Hefen vergoren zu werden und dadurch als Ersatz der im Inland nicht in genügenden Mengen herstellbaren Kraftfutter zu dienen". In R. A. Herzner: Wandlungen der chemischen Holzverwertung im letzten Jahrzehnt. Rev. „Centralblatt für das gesamte Forstwesen", anul 64 (1938), caetul 1 (Ian.), pag. 155.

**) „Das Lignin hat nach allen Erfahrungen einen ganz anderen Bau als die faserförmigen hochpolymeren Naturstoffe.

Man wird also eine technische Entwicklung in der Richtung solcher Kunststoffe als aussichtslos bezeichnen müssen. Es wird im Gegenteil eine Beimengung von Lignin bei solchen Verfahren, bei denen die wertvollen Eigenschaften der Faserstoffe (Zellulose) voll zur Geltung kommen sollen, störend wirken. Daraus ergibt sich die Notwendigkeit, in solchen Fällen das Lignin unter möglichst weitgehender Schonung der Zellulose zu entfernen (Aufschlussverfahren)". Din „Der heutige Stand der Chemie des Lignins" de A. v. Wacek în rev. „Holz als Roh- und Werkstoff", Anul 1 (1938), Caetul 14 (Noemb.), pag. 547.

durch Sulfonierung mögliche Veredelung zu Gerblösungen (Lignosulfosäuren), als Ersatz für Holzkohle, als Treibstoff in Explosionsmotoren und schliesslich seine Verschwelung" (folosirea sa ca material de la care se pleacă la prepararea materiilor artificiale, înobilarea sa posibilă prin sulfonare ca soluții tanante (acizi lignosulfonici), ca surogat pentru cărbunele de lemn, carburant în motoarele cu explozie și în sfârșit prin distilarea sa). Aceste „Kunstmassen" sunt materiile artificiale de care am vorbit mai sus, nu fibre textile, cum scrie d-l V. Dinu.

Acest citat ne dă și singura explicație a afirmației d-lui V. Dinu că din lignină se pot face traverse de cale ferată și anume prin traducerea greșită a cuvântului „Verschwelung" care nu înseamnă fabricarea traverselor, ci distilare uscată la temperaturi joase, deobiceiu fără aer. Deosebirea este enormă. Dealtfel chiar R. H. Herzner scrie că prin acest procedeu se recuperează cu deosebire acetonă și uleiuri, iar cocsul ce rămâne se arde pentru producerea vaporilor.

Deasemenea este exagerată afirmația că substanțele tanante, obținute printr'o extracție preliminară transformării lemnului de stejar în zahăr, „înlocuesc cu perfect succes taninul de Quebracho, Mangrove, Mimosa". In adevăr aceste substanțe pot înlocui în mare măsură materiile tanante din Quebracho, dar pe celelalte numai parțial *).

Tot în acest capitol autorul enumără între materiile textile ce se obțin din lemn și pot înlocui bumbacul, „lâna din lemn". Sub această denumire se înțelege cu totul alt material decât acela de care vrea să vorbească autorul. Lâna din lemn se obține prin tăierea lemnului în șuvițe subțiri și înguste. Ea servește la ambalaj și acum în urmă, amestecată cu diferiți lianți, la fabricarea unor plăci ușoare de construcție (Holzwolleplatten).

Zellwolle, de care vrea să vorbească d-l V. Dinu, materia textilă fabricată din celuloză, s'a tradus în românește cu lâna vegetală. De fapt, mai exact, credem că ar trebui tradusă cu lâna artificială, fiindcă sub numele de Zellwolle se cuprinde și lâna făcută din cazeină („Lanital") sau aceea din materiile

*) „die übrigen Gerbstoffe, wie Mangrove, Mimosa usw. werden sich dagegen nur zu einem gewissen Teil durch Eichengerbstoff ersetzen lassen können" în Mittl. d. Ausschusses für Technik in der Forstwirtschaft, 1933, caetul V (Aug.), pag. 262.

albuminoide din peşte („Fischzellwolle"). Se poate păstra însă în cadrul noţiunei de lână artificială şi aceea de lână vegetală, prin aceasta precizându-se materia primă care a servit la fabricaţie.

Subliniem apoi că glucoza pură este greşit să se spună că se obţine „prin repetate modificări a cristalizării", ci prin recristalizări repetate. Şi mai sunt câteva exprimări false. Nu se spune „acid clorhidric supraconcentrat", ci doar concentrat, sau „acizi uşori" în loc de acizi diluaţi şi nici „fermentare chimică".

În cap. 7, „lemnul în construcţie", găsim deasemenea câţiva termeni neprecişi. Remarcăm doar că „rezistenţa la rupere" nu spune ceva clar decât dacă se arată şi prin ce fel de solicitare (compresiune, încovoere, etc.) s'a produs ruptura. Acesta este cazul cu cifra de 280 kg/cm^2 „rezistenţa la ruptură", pe care o dă d-l V. Dinu pentru lignostone, care cifră e de fapt rezistenţa la forfecare.

Lemnul impregnat pentru pavaje capătă nu „o rezistenţă pe care Deidesheimer o apreciază la 25 ani", ci o durabilitate (sau trăinicie) de 25 ani.

Aceste câteva observaţiuni, pe care le-am făcut şi la care ne limităm, întăresc mai mult ceeace am spus la începutul acestui articol, că cele ce se scriu despre lemn trebue să fie riguros exacte, cu grije controlate. Altfel se formează noţiuni cu totul greşite, dăunătoare acţiunii pentru câştigarea încrederii, la noi, în materialele ce se obţin din lemn. Acum avem şi posibilitatea de a vorbi cu destule preciziuni despre lemn, în urma studiilor ce s'au făcut.

Am considerat o datorie să facem aceste precizări, pentru a nu se răspândi, dela început, ideile greşite pe care le-am discutat.

Zür Klärung einiger holztechnologischen Fragen.

Pour clarifier quelques questions du domaine de la technologie du bois.

Une mise au point de quelques affirmations non correspondantes, faites par Mr. le Dr. Valeriu Dinu dans le Bulletin de l'Association générale des ingénieurs de Roumanie (Bull. Agir) Nr. 5/1939, sur „La révolution technique dans le domaine du bois".

CRONICA

CRONICA INTERNĂ

Serbarea arborilor.

Incetățenită la noi prin truda noastră a forestierilor, și înscrisă apoi în programul de activitate al Străjii Țării, serbarea arborelui s'a desfășurat și în anul acesta odată cu sosirea primăverii.

Pe toate meleagurile țării va fi purces tineretul să planteze mai ales pe locuri unde nesăuința înaintașilor lor a început să arate ceea ce ei nu trebuie să mai facă. Desigur restrânse sunt aceste lucrări dar importante, căci ele le atrage atenția asupra unei stări de lucruri care nu mai poate să dăinuiască.

Multe din aceste manifestări s'au bucurat de atenția câtorva articole prin ziare, dar și mai numeroase sunt acelea despre care nu s'a făcut vreo amintire.

Serbarea străjerilor din București a avut loc, în ziua de 6 Aprilie, ca și în anii trecuți la pădurea statului Pusnicul din ocolul silvic Brănești. Incă de pe acum, străjerii din București au putința să constate cum s'a prins de pământ și cum crește ceea ce cu mâinile lor au pus an de an în pământ.

Serbarea a fost onorată de Inalta prezență a Măriei Sale, Mihai Marele Voevod de Alba-Iulia și a d-lor G. Ionescu-Șișești ministrul Agriculturii și Domeniilor, Petre Andrei ministrul Educației Naționale, V. Țoni subsecretar de Stat la același departament, Teofil Sidorovici Comandantul Străjii Țării și numeroase personalități oficiale din Capitală. Corpul silvic a fost prezent printr'un impozant grup în frunte cu d-l prof. M. Drăcea președintele Societății „Progresul Silvic".

Cu acest prilej au rostit cuvântări D-nii Prof. M. Drăcea din partea Societății „Progresul Silvic", G. Ionescu-Șișești Ministrul agriculturii și domeniilor, P. Andrei ministrul educației naționale și Teofil Sidorovici Comandantul Străjii Țării.

Ziarele au acordat acestei serbări o deosebită atenție. Se cade să semnalăm în această privință, articolul „In pădurea Pusnicul" publicat de d-l Pamfil Șeicaru în ziarul Curentul cu data de 13.4.1940. „Dincolo de simbolul cuprins în simplul act al sădirii unui pom — spune d-sa — Marele Voevod Mihai va desprinde și sensul politicii naționale pe care monarhia o duce: să conserve, să repare, să refacă bogățiile irosite, să apere generațiile viitoare". D-sa mai cere ca Straja Țării să facă din serbarea arborelui un punct de educarea tineretului. De asemenea, se mai

cade să menţionăm şi o notiţă publicată de D-l D. Smeu în Universul cu data de 7.4.1940 unde se omagiază corpul silvic, care a iniţiat la noi serbarea sădirii arborilor.

Câteva zile mai târziu o serbare asemănătoare a fost organizată, tot în ocolul Brăneşti, de către studenţii Facultăţii de Silvicultură. Timpul nefavorabil a împiedecat însă să se desăvârşească programul stabilit.

Inundaţii.

Primăvara aceasta inundaţiile au depăşit pe multe din cele trecute.

Iarna ce abia s'a îndurat să se ducă a fost socotită de mulţi drept „grea". Zăpadă căzută a trebuit să se topească începând cu primele razele calde ale primăverii şi ca atare să se scurgă şi să mărească debitul râurilor; a fost însă multă. De reţinut că primăvara nu a venit prea brusc; altfel dezastrul ce s'ar fi produs ar fi fost neînchipuit mai mare.

Dar n'a fost deajuns apa rezultată din topirea zăpezii, căci la ea a venit să se adauge apa ploilor sosite şi ele pe meleagurile noastre odată cu primăvara.

Am obişnuit, dela un timp, să semnalăm unde s'au produs astfel de manifestări nedorite, şi pe cât cu putinţă să arătăm întinderea răului. De data aceasta nu o vom mai face, căci a înşira aci pe cele întâmplate în primăvara acestui an, ar însemna să umplem pagini întregi. Ne vom mărgini doar să notăm că de la 15 Martie şi până la sfârşitul lui Aprilie (când scrim rândurile de faţă) n'a fost zi când ziarele să nu fi semnalat inundaţii produse în nu ştiu ce colţ de ţară. Ar fi, se înţelege, de mare preţ să cunoaştem întinderea lor şi pagubele produse. Lucrul este însă greu. In ce priveşte circulaţia pe căile ferate, ea a fost în mai multe locuri şi uneori pe mult timp întreruptă. Din această pricină, ziarele au obişnuit să dea aproape zilnic „situaţia liniilor ferate".

Veni-va oare ziua când să înscrim aici că în ţara, în urma măsurilor luate, inundaţiile sunt din ce în ce mai puţin numeroase şi cu pagube cât mai neînsemnate?

Alunecări de terenuri.

La pagubele provocate de inundaţii mai trebuie adăogate şi acelea ale alunecărilor de teren. Apele de infiltraţie au produs asemenea alunecări în mai multe locuri din ţară, mai toate în regiuni locuite, din care cauză pagubele provocate şi pericolul continuu pe care-l prezintă sunt de reţinut.

Din ceea ce ne relatează ziarele, aflăm că în judeţul Buzău de unde ne-au venit numeroase asemenea veşti, la Nehoiu a început să alunece o porţiune de teren de vreo 20 ha, având pe ea livezi, fâneţe şi câteva locuinţe. In plus, a stricat calea ferată între Nehoiu şi Nehoiaşi întrerupându-se circulaţia, antrenând cu ea şi o porţiune din şoseaua naţională Buzău—Braşov.

In Prahova, în Comuna Telega punctul Colibaşi s'au distrus două case şi alte trei sunt ameninţate. La Buştenari o alunecare a barat şoseaua comunală şi a dărâmat trei case.

In Dâmboviţa, în satul Strâmbu pendinte de comuna Vârfuri alunecă o porţiune de circa 10 ha, distrugând 4 case şi ameninţând alte 20.

In satul Giubilani a pornit o suprafață de vreo 70 pogoane cu pruni și 3 case. La punctul Casorlea a fost barată șoseaua Cârlănești-Urseiu. La Bezdead, 6 case sunt pe punctul de a fi dărâmate, iar șoseau care duce dela Bezdead la Pucioasa, la ieșirea din satul Minculești a fost distrusă pe o lungime de 150 m. In comuna Zărăfoaia satul Maluri au alunecat 5 ha în mijlocul satului, dărâmând 9 case. Șoseaua Zărăfoaia-Valea Lungă Știubei s'a crăpat pe o lungime de 300 m.

In Fălciu, surpându-se un mal pe calea ferată între stațiile Dobrina și Crețești, circulația a fost întreruptă, distrugând în același timp și un podeț.

At. Haralamb

Serbarea sădirii arborilor la Lugoj.

Serbarea sădirii arborilor s'a ținut în acest an în ziua de 13 Aprilie, dată de sigur destul de târzie și neobișnuită pentru asemenea lucrări pe meleagurile din jurul Lugojului. Reușita plantațiilor în anul acesta va fi credem asigurată pe deplin, dată fiind umezala din primăvară față de trecut, când cu toată grija ce se punea cu ocazia plantărilor, doar o mică parte din pueți s'au uscat din cauza secetei — specific regiunei — de regulă primăvara.

Dimineața unitățile de străjeri ale lic. Coriolan Brediceanu, lic. Comercial, Școalei Normale, lic. german, lic. de fete, precum și ale Cursului supra-primar s'au îndreptat spre locul numit „Cotul Mic" proprietatea orașului Lugoj, spre a efectua plantarea. Au luat astfel parte aproape 1400 elevi în frunte cu comandante și comandanți.

Programul serbării a fost întocmit de către Direcția Silvică din localitate (Serv. tehnic) împreună cu Straja Țării.

La fața locului, serbarea a început cu ceremonialul străjeresc executat sub conducerea D-rei prof. Iancu. După aceea s'a oficiat un serviciu religios de către confesorul Străjii, păr. N. Sintescu, care la sfârșit a ținut și o însuflețită cuvântare arătând legătura dintre biserică, natură și pădure, cu citate din Sf. Scriptură și din Istoria Mănăstirilor noastre.

A mai luat cuvântul D-l ing. subinspector silvic V. Magdaș Șeful biroului culturii pădurilor din Direcția Silvică arătând printr'o amplă și documentată expunere rostul pădurilor, scopul atâtor munci depuse pentru plantarea terenurilor sterile îndemnând asistența la iubirea și ocrotirea arborilor.

D-l Colonel Panait Boitan Prefectul Județului, un mare iubitor al naturii și prieten al pădurilor, a încheiat seria cuvântărilor adresând străjerilor cuvinte înflăcărate de iubire de patrie și tron.

S'a trecut apoi la sădirea propriu zisă, în gropile făcute de către premilitari, care și acum, ca și în toți anii au luat parte activă la Serbarea sădirii arborilor. S'au sădit 4000 pueți de salcâm, 300 de tei, 200 de nuci americani și 100 de goruni. Unitățile de străjeri au mai sădit, cu câteva zile înainte și în alt loc, alți 1000 de tei, 500 de plopi de Canada și 100 de goruni.

L. Nagy

CRONICA EXTERNĂ

● Dela Centrul internaţional de Silvicultură (C. I. S.) — Berlin.

Urmărind cu tenacitate împlinirea scopurilor sale propuse (a se vedea nota cu nr. 47 din R. P. 1939, pag. 557/8), C. I. S.-ul a ţinut, între 5—7 Martie 1940, cea de a treia sa sesiune obişnuită la Berna, urmând celei de a doua dela Roma (a se vedea nota cu nr. 109 din R .P. 1940, pag. 211/2). S'au înfăţişat, din partea Institutului internaţional de Agricultură, dela Roma, D-nii: Baronul G. Acerbo, preşedintele Institutului, Papi, secretar general, Weber, membru în Comitetul permanent, delegat al Germaniei şi Dr. G. Golay, consilier, apoi D-nii: Prof. Dr. J. Köstler, director al C. I. S.-ului, Krarup, directorul general al Pădurilor (Danemarka); M. Petitmermet, C. Albisetti şi E. Müller (Elveţia); Alpers, Eberts şi Raab (Germania); Prof. Dr. A. Agostini, comandantul Miliţiei naţionale forestiere, Dr. L. Moser (Italia); Dr. Z. Miletic, Subsecretar de Stat al Pădurilor şi minelor (Jugoslavia); H. Upitis, subdirectorul Pădurilor (Letonia); A. Rukniza (Lituania); Dr. J. A. Van Steijn, directorul Pădurilor (Olanda); Prof. Dr. M. Drăcea (România); Ing. Bednarcik (Slovacia); Baronul K. Waldbott, preşedintele C. I. S.-ului (Ungaria) şi Dr. H. Burger (Uniunea internaţ. a Instit. de Cercet. forest.).

Şedinţa s'a deschis, în palatul Parlamentului, sub preşedinţia Baronului Waldbott. D-l Consilier federal M. Etter a rostit cuvântul de binevenire din partea guvernului federal elveţian.

Discuţiunile au avut drept obiect întocmirea statului personalului C. I. S.-ului, a bugetului, publicarea unei reviste, chestiuni de personal şi alte probleme de organizare şi funcţionare a C. I. S.-ului.

După şedinţele respective (7 Martie), participanţii au făcut o excursiune în pădurile din împrejurimile oraşului Berna, ca invitaţi ai administraţiilor forestiere respective.

Sesiunea următoare a C. I. S.-ului (cea de a 4-a) este plănuită a se ţine către sfârşitul anului, la Budapesta.

In treacăt, adăugăm că şi Spania a aderat la C. I. S., pe ziua de 19 Martie 1940, încât numărul statelor-membre se urcă la 16.

(După diverse comunicări). (112)

● Lorenz Wappes.

Lumea forestieră germană a sărbătorit, la începutul acestui an, împlinirea patriarhalei vârste de 80 ani a D-lui Ministerialdirektor, Dr.-Ing. Lorenz Wappes, o personalitate de mâna întâia în viaţa profesională a silvicultorilor germani din ultimile 4—5 decenii.

Remarcat, dela începutul carierii sale, ca un element excepţional de înzestrat în toate privinţele, Wappes a urcat repede scara funcţiu-

nilor în administrația forestieră germană până la cele mai înalte posturi. Pregătirea sa profesională temeinică, vederile sale largi, unite cu un tact deosebit l-au impus în conducerea mai tuturor organizațiunilor forestiere germane din timpul războiului și după aceia. Merite deosebite și-a câștigat Wappe prin conducerea fructuoasă a Uniunii silvicultorilor germani (Deutscher Forstverein) timp de mulți ani. După venirea la putere a regimului național-socialist, în 1933, i s'a acordat înaltul titlu de „Ehrenkurator" al Uniunii, drept recunoaștere a marilor servicii aduse. Deasemenea a fost numit senator al Academiei germane de Științe silvice, înființată pe vară (A se vedea nota cu nr. 62, Cronica externă, R. P. 1939, pag. 689).

O frumoasă și largă activitate a desfășurat sărbătoritul și în câmpul literaturii de specialitate, care s'a desvoltat paralel cu feluritele funcțiuni îndeplinite. A scris, astfel, interesante articole în materie de silvicultură (remarcabile sunt studiile sale asupra lui Pinus strobus), amenajament, politică și administrație forestieră, technică forestieră, enciclopedie forestieră, etc. Pentru cercurile străine, Wappes este mai cunoscut pentru articolul său: Grundlegung, Gliederung und Methode der Forstwissenschaft din Handbuch der Forstwissenschaft (ed. a 3-a din 1912 și a 4-a din 1924) și pentru enciclopedia: Wald und Holz (1931—1935) la a cărei întocmire au participat atât de multe personalități ale științei forestiere germane, sub conducerea sărbătoritului.

In timpul ocupațiunii franceze din Germania apuseană (Rheinland), Wappes a îndeplinit funcțiunea de comisar al guvernului pentru Palatinat (Pfalzkommissar), apărând cu tact și demnitate interesele țării sale.

Wappes constituie și pentru noi, silvicultorii Români, una dintre cele mai frumoase pilde de muncă fructuasă și devotament neabătut în slujba profesiunii și a Țării. Pentru tot ce a creiat în materie de știință forestieră i se cuvine o recunoscătoare cinstire și din partea silvicultorilor români.

(După Der Deutsche Forstwirt 1940, pg. 17). (113)

● **Se amână congresele forestiere.**

După cum s'a arătat în cadrul Cronicei externe (a se vedea nota nr. 65, R. P. 1939, pag. 755/7), cel de al III-lea Congres internațional de Silvicultură era sorocit pentru 1—5 Iulie 1940 la Helsinki (Finlanda), cu predarea unei serii de excursiuni între 26—30 Iunie. Cu acel prilej urma să se țină și cea de a 10 Adunare generală a Uniunii internaționale a institutelor de cercetări forestiere.

Din pricina împrejurărilor grele ce trăim, comisia de organizare a numitului congres, ca și Președintele Uniunii fac cunoscut că acele manifestațiuni se amână sine die.

(114)

● **Tăerea nucului reglementată și în Elveția.**

Față de însemnătatea mare a lemnului de nuc pentru fabricația armelor, tăerea nucului nu poate fi îngăduită pe întreg teritoriul Elve-

ţiei decât pe temeiul unei aprobări din partea autorităţilor. Obişnuit pentru fiecare nuc tăiat se pune îndatorirea sădirii a doi pueţi de nuc. Dispoziţia respectivă poate fi extinsă şi asupra altor arbori foioşi.

(După „Der Deutsche Forstwirt 1940, pag. 131). (115)

Cartele şi pentru lemn în Germania.

Economia de războiu adoptată de Germania în vederea atingerii ţelurilor politice la ordinea zilei a impus o cârmuire centrală foarte întinsă a întregei producţiuni şi distribuţiuni a bunurilor.

Astfel, în materie de lemn, sunt cu de-amănuntul reglementate atât tăerile cât şi vânzările şi preţurile. Lemnul rotund de foioase, de pildă, nu poate fi vândut la consumatorii şi micile stabilimente industriale locale decât în limita cantităţii de 5 m^3 anual, oricare ar fi numărul proprietarilor de păduri. Nevoile anuale ce depăşesc această cantitate nu pot fi împlinite decât pe temeiul unei cartele. Nu se eliberează atari cartele decât membrilor Oficiului central al lemnului (Reichsstelle für Holz sau fostei Marktvereinigung der deutschen Forst- und Holzwirtschaft). Mai trebuie apoi, ca Oficiile exterioare ale lemnului să posede date asupra consumului de lemn al solicitatorului interesat pe anii 1933—1939, din cari să rezulte că acel consum a depăşit cu oarecare regularitate cantitatea de 5 m^3 lemn rotund de foioase. Sunt aceste două condiţiuni împlinite, se eliberează cartela cerută, dacă nu se opune vreo consideraţiune privind ordonarea pieţei.

(După „Der Deutsche Forstwirt", 1940, pag. 83). (116)

Ilie C. Demetrescu

BLOCADA ANGLO-FRANCEZĂ ŞI EXPORTUL LEMNULUI.

Situaţia exportului european de lemnărie.

Exportul european de lemnărie, cifrat anual la cca. 38—40 milioane m^3 lemnărie de diferite sortimente, a fost deţinut până în anul 1938 de 12 ţări exportatoare cari, potrivit situaţiei lor geografice şi a debuşeurilor naturale, au avut următoarele cote de export:

1. Norvegia	cca. 0,9%		
2. Suedia	„ 13,0 „	ţările nordice	39,6%
3. Finlanda	„ 25,7 „		
4. Estonia	„ 0,8 „		
5. Letonia	„ 4,8 „	ţările baltice	6,8%
6. Lituania	„ 1,2 „		
7. U. R. S. S.	„ 19,9 „		19,9%
8. Polonia	„ 10,7 „		10,7%
9. Cehoslovacia	„ 7,6 „		
10. Austria	„ 4,1 „	Europa Centrală	11,7%
11. Jugoslavia	„ 5,2 „		
12. România	„ 6,1 „	ţările sudice	11,3%
	100,0%		100,0%

Mai mult de trei sferturi din exportul total de lemnărie, deţinut de ţările nordice, U. R. S. S.-ul, Polonia şi ţările baltice erau plasate pe pieţele importatoare din Vestul Europei şi din bazinul Mediteranei.

Cehoslovacia, Austria, Iugoslavia şi România îşi plasa deasemeni produsele lor forestiere în bazinul mediteranean, iar o mică parte în ţările din Vestul Europei.

Incorporarea Austriei şi Cehoslovaciei la Germania în Septembrie 1938 şi Martie 1939, a redus exportul total de lemnărie din Europa cu cca. 12%, fără a produce perturbări în structura celorlalte ţări exportatoare de lemnărie, deoarece:

a) Atât Austria, cât şi Cehoslovacia îşi plasau în mod normal majoritatea lemnăriei disponibile în Germania;

b) încorporarea Austriei şi Cehoslovaciei nu au diminuat cererile Germaniei care, găsindu-se în faza înarmării rapide, şi-a mărit şi mai mult importul de lemnărie din celelalte ţări.

c) cererile crescânde de lemnărie din majoritatea ţărilor importatoare au determinat chiar o majorare a exportului de lemnărie.

Isbucnirea războiului european din Septembrie 1939, a modificat completamente structura exportului european de lemnărie.

Blocada Anglo-Franceză a împiedecat, încă din primele săptămâni dela declararea războiului, ca ţările exportatoare din bazinul Balticei să poată trimite mărfurile angajate cu vapoarele lor în ţările din Vestul Europei şi mai ales în bazinul Mediteranei.

Războiul Ruso-Finlandez a făcut ca şi puţinele transporturi de lemnărie, ce mai erau posibile, să fie evitate completamente.

S'au putut face în lunile Decembrie—Martie a. c., oarecari transporturi din Suedia şi ţările baltice pentru Germania, în măsura în care s'au putut efectua transporturile pe Marea Baltică, care a îngheţat aproape în întregime.

In situaţia creiată de ostilităţile dintre Franţa, Anglia şi Germania, comerţul european de lemnărie s'a transformat în aprovizionări locale în bazinul Mării Baltice şi bazinul mediteranean.

De această situaţie beneficiază Canada şi U. S. A. care îşi vor mări considerabil transporturile de lemnărie pentru Anglia, Franţa şi Belgia.

Perspective bune are şi lemnul din Congo belgian care va găsi plasamente rentabile pe pieţele ţărilor industriale din Vestul Europei.

Pacea Ruso-Finlandeză şi economia lemnului.

Prin încheierea păcii din Martie 1940 cu Uniunea Sovietică, Finlanda are posibilitatea de a relua din nou locul său în fruntea ţărilor exportatoare de lemnărie. Înăsprirea blocadei şi pericolul minelor din Marea Nordului vor limita însă transporturile de lemnărie din Finlanda numai până în Olanda şi Belgia. Reluarea exportului de lemn finlandez, chiar numai până în Belgia şi Olanda va fi posibilă numai după ce se va reorganiza industria cherestelei şi se vor reface căile de comunicaţie dela fabrici la porturile de încărcare din Baltică.

Atâta timp cât se va duce războiul pe mare, Finlanda şi ţările nordice nu vor putea exporta lemnul lor în ţările din Vestul Europei şi cu atât mai puţin în ţările din bazinul mediteranean. In acest interval, ţările din bazinul mediteranean vor supralicita lemnul românesc şi iugoslav, pe care-l vor plăti la preţurile ce se vor cere de exportatori şi în calităţile şi specificaţiile ce le vor impune fabricanţii de cherestea.

Urcarea preţurilor lemnului de construcţie.

Evenimentele din ultimile zile, provocate de Germania, prin ocuparea Danemarcei şi a unei părţi din Norvegia, au grăbit închiderea definitivă a Mării Baltice şi a Mării Nordului pentru ori ce trafic de mărfuri, deci şi pentru transporturile de lemnărie.

Finlanda şi Suedia, preocupate să-şi organizeze apărarea naţională şi ne mai având debuşeuri pentru mărfurile lor, au luat măsuri ca fabricele de cherestea să-şi reducă producţia până la clarificarea situaţiei internaţionale. Puţina producţie de lemnărie este grevată de cheltueli foarte mari, astfel încât preţurile de vânzare sunt mai mari.

Ţările industriale din Vestul Europei, avizate numai la lemnul canadian, au fost nevoite să desvolte exploatările indigene şi să urce preţurile materialelor ce rezultă prin debitarea în fabrici.

In această situaţie, urcarea preţurilor lemnului de construcţie apare ca o consecinţă firească a urcării cheltuelilor de exploatare, transport şi achiziţionare şi este amplificată de legea cererii şi a ofertei.

Piaţa Româno—Jugoslavă a rămas singura piaţă pentru comerţul lemnului european.

Inainte de isbucnirea conflictului armat germano-anglo-englez, existau în Europa două pieţe pentru comerţul lemnului european.

a) piaţa baltică, formată din ţările Baltice, Suedia, U. R. S. S., Finlanda, Norvegia şi Polonia care deţinea 75% din comerţul total de lemnărie din Europa;

b) piaţa su-estică, formată din România, Jugoslavia, Austria şi Cehoslovacia, care deţinea restul de 25% din comerţul de lemnărie al Europei.

Preţurile lemnului din România şi Jugoslavia au fost determinate de cotaţiunile lemnului din Nord.

Astăzi însă, când nu există decât piaţa româno-jugoslavă preţurile lemnului de construcţie sunt dictate de către fabricanţii de lemnărie iar caietele de sarcini sunt impuse de către exportatori.

Preţurile lemnului sunt ferme şi au tendinţe de a încerca majorări continue, deoarece lemnul este un articol de războiu, pe care nu-l mai poate furniza decât România şi Jugoslavia.

Exportatorii de lemnărie trebue să se convingă deci de această realitate şi să nu se grăbească de a angaja comenzi mari şi cu termene lungi de livrare, pentru a putea beneficia realmente de majorările de preţuri ce vor surveni.

V. C. Filip.

RECENZII

CĂRȚI

Dr. Ing. G. NICOLAU-BÂRLAD: *Die Photogrammetrie im Forstwesen* dargestellt an der Waldwirtschaft der Karpathen- und Balkanländer. (Fotogrametria în silvicultură cu aplicație la economia forestieră a țărilor carpatine și balcanice). Berlin-Grunewald, Herbert Wichmann, 1938, 109 pag. Sammlung Wichmann Nr. 9.

După aproape 100 de ani de încercări, fotogrametria a realizat, odată cu desvoltarea aviației, într'un timp relativ scurt, progrese atât de însemnate, încât astăzi metodele sale de ridicare prezintă față de cele „clasice" de topografie, avantaje simțitoare. Acestea constau într'o mai mare rapiditate de ridicare și în economie de personal și de cheltueli, pentru condițiuni egale de exactitate.

Micșorarea cheltuelilor de orice natură este o preocupare permanentă a oricărei gospodării forestiere. Rapiditatea în execuție este însă un factor, pe care nu-l va putea neglija mai ales țările în care lucrările cartografice lipsesc sau sunt incomplecte, printre care se pot număra și România și țările balcanice. D-l Ing. Nicolau-Bârlad, făcând studii speciale asupra fotogrametriei și voind să arate importanța acesteia pentru măsurători în general și pentru silvicultură în special, a ales spre exemplificare țările amintite.

Lucrarea a fost prezentată ca teză de doctorat la Politehnica din Dresda. Publicarea ei într'o editură germană constitue o dovadă de aprecierea deosebită de care s'a bucurat.

Se compune din 2 părți: Prima conține o scurtă privire asupra fotogrametriei și asupra evoluției ei dela început până în zilele noastre. Autorul arată întâi care este stadiul actual al fotogrametriei. Trecând apoi la evoluția ei, distinge cinci epoci. Cea dintâi, pe care o numește epoca realizării ideii de aplicare a fotografiei în topografie, începe pe la 1839; ea corespunde cu începuturile fotografiei. Incercările întreprinse până în preajma războiului mondial, pentru a pune fotografia în slujba ridicărilor topografice, au dus la concluzia, că fotogrametria, mai precis geofotogrametria, nu poate avea decât un domeniu de aplicare restrâns. Dar odată cu întrebuințarea avionului și a fotografiei aeriene fotogrametria ia un avânt nebănuit, ajungând în relativ scurtă vreme să-și formeze metode proprii, cari îi permit să se afirme ca disciplină aparte.

Prin cifre și diagrame reprezentând suprafețele măsurate pe cale fotogrametrică în diferite epoci, D-l Nicolau dă o imagină precisă a evoluției acestei discipline până în ultimul timp.

Câteva considerațiuni asupra preciziunii și rentabilității măsurători-

lor fotogrametrice încheie prima parte a lucrării.

A doua parte este întitulată „Fotogrametria în serviciul economiei forestiere şi tehnicei corecţiunii torenţilor din ţările carpatine şi balcanice". De fapt, partea de expunere care se referă special la condiţiunile forestiere ale acestor ţări (România, Iugoslavia, Grecia, Bulgaria şi Albania) este relativ redusă. Mai întâi sunt expuse pe scurt, adesea sub formă tabelară, diferite chestiuni privitoare la caracterul economic şi la lucrările de cartografie din ţările amintite, după care se trece la fondul lucrării, aplicarea fotogrametriei în silvicultură.

Fotogrametria, — după definiţia dată de autor — nu este decât o ramură a tehnicei măsurătorilor, care desvoltă şi stăpâneşte principiile teoretice şi practice ale acesteia prin întrebuinţarea fotografiei, a matematicei şi a mecanicei de precizie, îşi are domeniul principal de aplicare în măsurătorile de teren. Silvicultura îi oferă deci posibilităţi de aplicare ori unde este nevoie de ridicări: lucrări de amenajament, construcţii de drumuri şi instalaţii de transport, etc. Dar în acelaş timp fotografiile aeriene permit să se determine cu destulă precizie elementele caracteristice ale pădurii şi arboretelor: structură, amestec de esenţe, număr de arbori, înălţimea arborilor, etc., dela care se ajunge la determinarea volumului materialului lemnos şi a creşterilor. In acest fel fotogrametria poate fi pusă şi în serviciul estimaţiunilor, al statisticei, administraţiei şi chiar al ştiinţei silvice.

Dela aceste consideraţiuni, D-l Nicolau trece, după o privire retrospectivă asupra cercetărilor şi rezultatelor realizate de fotogrametrie pe teren forestier, la România şi ţările balcanice. Arătând pe scurt caracterul forestier al acestora, precum şi starea amenajării pădurilor şi a mijloacelor de transport, relevă întinsele suprafeţe neamenajate şi lipsite de drumuri pentru a scoate astfel în evidenţă câmpul deschis fotogrametriei.

Ultimul capitol se referă la aplicarea fotogrametriei în operaţiunile de corecţiuni de torenţi. Se arată întinderea terenurilor degradate din România şi Balcani, cauzele de degradare precum şi măsurile de ameliorare ce trebuesc luate. Aplicarea fotogrametriei este indicată aici nu numai pentru avantajele ce le prezintă la ridicarea planurilor şi determinarea suprafeţelor, dar şi pentrucă fotografiile aeriene permit o cunoaştere mai precisă a condiţiunilor terenului şi în general a caracterului regiunii, factori hotărîtori asupra măsurilor de corecţiune ce se vor lua.

Lucrarea este frumos prezentată iar expunerea clară şi însoţită de numeroase tablouri şi fotografii. Cititorul ar putea rămâne totuşi cu impresia că anumite lucruri, în interesul unităţii expunerii, ar fi putut fi omise. Vina este poate numai a stilului, prea enumerativ.

N. Rucăreanu

*

IJJASZ, Dipl.-Ing. E. L.:
Grundwasser und Baumvegetation unter besonderer Berücksichtigung der Verhältnisse in der Ungarischen Tiefebene.
(Apa freatică şi vegetaţia arboresdentă, considerând în special condiţiile din câmpia ungară).
1938, Sopron, Tip. Röttig-Romwalter, pg. 217.

Este teza de doctorat a autorului, lucrată sub conducerea Prof. G. Kraus (catedra de soluri şi ecologie forestieră) şi susţinută la Universitatea din München în semestrul de iarnă 1937/38.

Bazată în primul rând pe materialul de observaţii pe care serviciile silvic şi hidrologic din Ungaria i-l puteau oferi precum şi pe investigaţiuni personale, având ca punct de plecare ideea de a contribui la rezolvarea problemelor forestiere impuse Ungariei de situaţia creată după războiul cel mare din 1914—1918, lucrarea D-lui Ijjász poate fi considerată — datorită cercetării sârguincioase a literaturii în această materie — şi ca o monografie a problemelor pe care le ridică studiul apei freatice. Frecventele citate din cuprinsul cărţii şi bogata bibliografie indicată sunt o mărturie a imensului material consultat.

Cadrul lucrării e delimitat de patru categorii de chestiuni mari, care înseamnă tot atâtea capitole ale cărţii: apa freatică şi clima, apa freatică şi substratul geologic, apa freatică şi solul, şi în sfârşit influenţele reciproce dintre apa freatică şi vegetaţia arborescentă.

Înăuntrul acestor capitole sunt în detaliu tratate elementele componente ale factorilor consideraţi. Astfel, la cap. I (35 pag.) discută relaţiile dintre apa freatică şi presiunea aerului, vântul, temperatura şi umiditatea atmosferică, precipitaţii. In cap. II (6 pag.) se arată condiţiile geohidrologice ale câmpiei ungare. Capitolul III (50 pag.) ne face cunoscute proprietăţile fizice ale solului din Alföld, compoziţia mecanică a lui, higroscopicitatea şi capacitatea pentru căldură, capilaritatea, capacitatea pentru apă a solului, proprietăţile chimice ale apei freatice. In sfârşit, în al IV cap. (86 pag.) cu cele două subîmpărţiri: influenţa vegetaţiei forestiere asupra apei freatice şi influenţa apei freatice asupra vegetaţiei forestiere, e vorba despre pierderile de apă datorite coronamentului arborilor, litierei, consumului de apă al arborilor, importanţa pădurilor dela munte pentru regimul apelor freatice, cercetările întreprinse în Ungaria şi în alte ţări pentru a se constata gradul de influenţă al vegetaţiei arborescente asupra apei freatice, creşterea rădăcinilor în legătură cu apa freatică, influenţele favorabile şi nefavorabile ale acesteia

E firesc ca cercetarea atâtor complexe probleme să conducă la unele concluzii practice, pe care silvicultorii unguri, în una din preocupările lor de căpetenie: împădurirea Alföldului, sunt ţinuţi să le ia în consideraţiune. E de altfel marele merit al lucrării: autorul a vrut să-şi servească ţara şi în nevoile ei imediate, nu numai ştiinţa în general.

Pentru ceea ce ne priveşte, lăsând la o parte chestiunile de pură pedologie, reţinem o parte din concluziile care, credem că, interesează pe mai mulţi. Mai întâi cu titlul de informaţie, un amănunt: Apa freatică în câmpia ungară poate fi considerată ca fiind nu prea departe de suprafaţă: între Dunăre şi Tisa, nivelul ei se află la circa 2—3 m dela suprafaţa solului; dincolo de Tisa, la 4—6 m. O deosebire trebue făcută în legătură cu importanţa pădurilor asupra regimului apelor freatice, între pădurea de câmpie şi pădurea de munte. Ultima are o acţiune de regulare, de evitare a extremelor. Influenţa ei principală constă în micşorarea scurgerilor şi a pericolului inundaţiilor precum şi în alimentarea apei freatice. De unde necesita-

tea de a îngriji de păstrarea pădurilor în aceste regiuni şi pentru motivul pomenit. Pădurea de câmpie poate influenţa apa freatică pozitiv sau negativ, după condiţiile geologice, de sol, hidrologice, climatologice, etc. ale diferitelor staţiuni în care se află.

Din cercetările întreprinse în Rusia, Franţa, India, Ungaria, s'a văzut că nivelul apei freatice e mai coborît şi că varietăţile acesteia sunt mai mici sub pădure decât în terenul liber; de asemeni, coborîrea nivelului apei freatice este mai pronunţată sub arboretele bătrâne decât sub cele tinere. Natura speciilor din care e compus arboretul se face şi ea remarcată în influenţa asupra nivelului apei freatice.

E de observat însă că acţiunea uneia şi aceleaşi păduri poate varia în cursul timpului, în sensul că în unii ani sau în anumite anotimpuri, această acţiune poate fi pozitivă, alteori negativă.

Observaţiile din Ungaria au permis să se constate mai departe că liniile de nivel ale apei freatice (aşa numitele isophreate) oglindesc forma arboretelor însăşi şi raza de influenţă a pădurilor asupra nivelului apei freatice.

Săpăturile la rădăcina arborilor au arătat că adâncimea până la care merg rădăcinile este funcţie de condiţiile staţionale (sol, climă) şi că în cazul când în straturile superioare nu există o umiditate în măsura necesară, rădăcinile tind să ajungă apa freatică, ceace în anumite condiţiuni se şi întâmplă. Cu acest prilej s'a văzut că însuşi pinul negru şi salcâmul, esenţe cunoscute ca suportând uscăciunea nu fac excepţie în această privinţă. S'a mai văzut de asemeni în aceste lucrări că rădăcinile adânci ale pinului silvestru, pinului negru, aninului, stejarului, plopului alb şi salcâmului erau pur şi simplu inundate în timpul nivelului ridicat al apei freatice fără ca prin aceasta esenţele menţionate să sufere. Această inundaţie chiar în timpul sezonului de vegetaţie n'a provocat nici o pagubă dacă a fost de scurtă durată.

Concluzia generală e că apa freatică în cazul când e la un nivel mai ridicat furnizează arborilor apă şi substanţe nutritive şi deci înlesneşte creşterea.

O influenţă păgubitoare a apei freatice se constată atunci când aceasta are însuşiri chimice nepotrivite pentru plante sau când inundarea e de mai lungă durată, pentrucă în felul acesta planta e lipsită de oxigen, iar pe de altă parte provoacă temperaturi joase.

Convingerea pe care şi-a făcut-o autorul în urma susţinutelor şi amănunţitelor cercetări întreprinse este că în lucrările de împădurire din Alföld, apa freatică este un factor staţional care trebue totdeauna luat în consideraţie. De asemeni, atenţie trebue să se dea variaţiei anuale şi pe perioade mai lungi chiar, însuşirilor chimice şi nu mai puţin nivelului limitei copilarităţii în raport cu regiunea rădăcinilor. Când limita capilarităţii se află aproape de suprafaţa solului, se recomandă în lucrările de împădurire utilizarea speciilor potrivite scopului gospodăriei silvice în acea regiune şi evident celorlalte condiţiuni staţionale. Dacă însă această limită a capilarităţii se află la mai mare adâncime dela suprafaţa solului, atunci în lucrările de împăduriri se va da preferinţă la început speciilor mai puţin pretenţioase, resistente la secetă, specii de primă împădurire, la adăpostul cărora pot fi mai târziu introduse spe-

ciile prețioase reclamate de interesul gospodăriei silvice în acea parte a țării.

De sigur, natura și numărul problemelor de amănunt discutate, în cadrul subiectului avut, de autor, cu competența experienței omului pregătit, care a lucrat pe teren atent și metodic, care a știut ce vrea și cum trebue să afle adevărul, competență recunoscută de Universitatea din München prin conferirea gradului academic de doctor, ne-ar îndemna să înfățișăm mai pe larg subiectul tratat. Ne mărginim la cele arătate până aci, întrucât socotim că rostul acestor însemnări e mai ales să facă atenți pe cei preocupați de probleme asemănătoare asupra unei cărți utile prin informațiile bibliografice și propriile observațiuni de pe teren. Dacă am avea să regretăm ceva ar fi în legătură cu technica însăși a organizării măsurătorilor, care, dată în carte cu mai multe detalii, ar fi slujit mai mult poate comparația cu alte investigații de același gen. Aceasta însă nu scade valoarea cărții, care poate fi citită cu folos de oricine vrea să se documenteze asupra problemei apei freatice. Lucrarea aceasta onorează pe autor.

T. Bălănică.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC".

A APĂRUT:

Instalațiuni de transport pentru exploatări forestiere

Partea I: Căi ferate forestiere
Partea II: Funiculare

de **Prof. D. A. Sburlan**

304 pag. + IX, 240 fig., 3 planșe și numeroase tabele.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 16, 15 *August* 1939.

Puster:

Alte und neue Verfahren der Maikeferbekämpfung im Wirtschaftwald.

Metode vechi şi noi de combatere a cărăbuşului în pădurea cultivată.

Intr'un articol apărut în Decembrie 1931, Thiem arată că pentru combaterea cărăbuşului este bine să se folosească prăfuirea cu Dinitrocresol. Autorul este adeptul metodei de combatere ce constă în prinderea gândacilor. In acest articol ne arată avantajele uneia din metode faţă de cealaltă.

Dr. habl. E. Rohmeder:

Die Keimung des Hirschholunder (Sambucus racemosa).

Germinarea seminţelor socului de munte.

Seminţele dacă se usucă şi se păstrează în casă nu răsar în primăvară, ci în al doilea an. Semănate imediat ce au fost culese germinează în cea mai mare parte.

Seminţele curăţate de carne germinează mai bine decât cele cu carne.

M. Krammer:

Aus der Praxis der Tannenverjüngung.

Din practica regenerării bradului.

Bradului trebuie să i se acorde mai multă atenţie de silvicultor.

Autorul ne arată câteva observaţiuni în legătură cu regenerarea naturală.

K. Weinkauff:

Über die Vermeidung verlustrei cher Anwuchsstockungen bei Fichten, Kiefern-und Buchenkulturen.

Despre evitarea unor însemnate pierderi de creştere la culturile de molift, pin şi fag.

Se observă că plantaţiile făcute în tăerile rase, unde solul este mai bogat în argilă, tânjesc câţiva ani în tinereţe.

Această tânjire se datoreşte stratului de argilă care împiedică pătrunderea rădăcinilor. Ca să se înlăture această lâncezire se recomandă să se recurgă la îngrăşăminte începând dela 5—10 ani şi până la 40 ani.

Caietul 17, 1 *Septembrie* 1939.

Prof. E. Münch:

Die Ursachen des Korbwuchses des Junglärchen.

Cauzele creşterii în cuib de barză a laricelor tinere.

Foarte adesea se observă la culturile de larice creşterea în cuib de barză, din care cauză plantele ră-

mân mici și nu se pot întrebuința. Cauzele acestei creșteri ar fi gerul, fie târziu, timpuriu sau de iarnă

Se mai constată că există și o anumită dispoziție la unele proveniențe. Astfel laricea din Alpi este mai predispusă la această pipernicire decât cea din Sudeți.

Dr. h. c. Leopold Hufnagl:
Die Waldschätzung bei der Enteigung.

Estimarea pădurilor la expropriere.

Foarte adesea în ultima vreme s'a expropriat păduri pentru construcții de căi ferate, autostrăzi, canaluri... etc. Autorul caută să ne arate cum ar trebui făcută estimarea acestor păduri.

Fritz P. Müller:
Nachwirkung des Berührungstäubemittels „Lipan" auf die bei der Begiftung überlebenden Kiefernspanner.

Acțiunea ulterioară a „Lipanului" asupra exemplarelor de Bufalus piniarius L. care supraviețuesc otrăvirei.

In anii 1937—38 s'a făcut combaterea lui Bupalus, în Mecklenburg, pe întindere de 2600 ha., cu Lipan, un produs al Casei Ruberoid din Hamburg.

Urmărindu-se indivizii care au supraviețuit otrăvirii, autorul arată că larvele provenite din aceștia sunt mult mai vioaie și se deplasează mai departe pentru căutarea hranei.

Dr. phil. Edgar Krausen:
Studien zur Forstgeschichte geistlicher Grundherrschaften in Südostbayern.

Studii asupra istoriei forestiere a bunurilor mânăstirești din Sud-estul Bavariei.

Pădurile mânăstirilor Gars și Au au fost până la trecerea în posesia statului, la anul 1803, exploatate fără nici un plan, nu s'a ținut seamă de raportul susținut. Din pădure s'a scos, după cum era nevoie, lemn de foc, de lucru, litieră...

Caietul 18, 1 *Octombrie* 1939.

Crug:
Geh.-Rat. Dr. Dr. h. c. Karl Rebel†.

Consilier Dr. Dr. h. c. Karl Rebel†.

Rebel s'a născut la 15 Noembrie 1863, în Augsburg. Silitor la învățătură în tinerețe și un bun practician la maturitate, ajunge să ocupe funcțiuni importante în Administrația pădurilor Bavariei, până în anul 1930, când iese la pensie. Aproape 50 publicații în domeniul silviculturei cuprinde lumea de gânduri a decedatului. Lucrarea cea mai cunoscută și de mai mare valoare este: „Waldbauliches aus Bayern", în 2 volume.

Rebel moare la 4 Iulie 1939 în vârstă de 75 ani.

K. Thielmann:
Beiträge zur Maikäferbekämpfung des Bienwaldes (Pfalz).

Contribuțiuni la combaterea cărăbușului în pădure având mai ales în considerare condițiunile din Bienwald (Palatinat). (Articolul continuă).

Caietul 19—21, 1 *Noembrie* 1939.

A. Frank:

Der Maikäferflug 1939 im Bienwald.

Anul 1939 a fost un an de cărăbuși.

Autorul a făcut o serie de observațiuni meteorologice asupra biologiei cărăbușului. Din acestea rezultă:

Gândacul iese din pământ când temperatura minimă a solului la 15—25 cm. adâncime nu trece de 12 C., iar la 8 cm nu trece de 11° C.

Roirea începe zilnic la apusul soarelui.

Depunera oulelor depinde de zilele călduroase.

Temperatura medie zilnică între orele 5 și 21 trebuie să fie peste 13° C.

Prinderea gândacilor este în funcție de vremea de căldură, în zilele călduroase s'au prins mai mult și invers.

K. Thielmann:

Beiträge zur Maikäferbekämpfung im Walde unter besonderer Berücksichtigung des Bienwaldes (Pflalz).

Contribuții la combaterea cărăbușului în pădure, având mai ales în considerare condițiunile din Bienwald (Palatinat).

Pentru combaterea cărăbușului în pădurile din Bienwald s'a folosit mai multe metode.

Metoda prinderii, metoda prăfuirii cu diferite substanțe otrăvitoare. Rezultate mai bune la prăfuire a dat folosirea unei cantități de 75—80 kg la ha, substanțe otrăvitoare.

Prăfuirea făcută în orele de dimineață este mai eficace decât mai târziu. Temperatura aerului în timpul prăfuirei nu are influență. Este dăunătoare, după prăfuire, ploaia.

Caietul 22—24 Decembrie 1939.

Dr. Cristoph Hofmann și *Dr. Karl Daubershut:*

Freilandverruche mit einem neuen Berührungsgift gegen die Nenne (Limautria monacha L.).

Incercări cu o nouă otravă de contact în contra călugăriței.

Pentru combaterea călugăriței s'a folosit preparatul 2172 al Casei I. G. Farbenindustrie. Față de Dinitr-o-Kresol care este un preparat mai cunoscut în combatere are mai multe avantaje.

In primul rând este mai puțin periculos pentru persoanele care umblă cu el. In al doilea rând, acest preparat se descompune mai încet, ceea ce face ca să fie activ mai multă vreme.

K. Eck:

Standortstypen.

Tipuri de stațiuni.

După autor, tipul de stațiune ar cuprinde toate stațiunile care au între ele asemănări. Luând două exemple din practică, autorul ne arată cum înțelege aceste tipuri de stațiuni.

Ant. V. Răd.

*

HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF.

Anul II (1939), *Caetul 9 (Sept.).*

H. Staudinger și *F. Reinecke:*

Über makromolekulare Verbindungen. Über den Polymerisationsgrad verschiedener Zellstoffe.

Despre combinații macromoleculare. Despre gradul de

polimerizare al diverselor celuloze.

In tehnică se caracterizează celulozele prin măsurarea vâscozității.

Metoda măsurării vâscozității nu arată totdeauna gradul de polimerizare al celulozei, de care depinde rezistența fibrelor. Deaceea sunt necesare și alte determinări și anume: indicele de cupru și indicele α. Gradul de polimerizare al celulozei scade prin prelucrare în fibre artificiale. Poliozele cu grad de polimerizare sub 200 (xylane și manane) nu sunt bune pentru transformarea în fibre, deci trebuesc separate de celuloza cu grad mare de polimerizare.

E. Thiele:

Unfallschutz an Holzbearbeitungsmaschinen.

Apărarea contra accidentelor la mașinile de prelucrat lemnul.

Foarte interesant articol. Se arată care sunt accidentele posibile la diferitele mașini de prelucrat lemnul (fierăstrae circulare, fierăstrae cu panglică, gatere, mașini de rândeluit și geluit, mașini de frezat, etc.) și dispozitivele de apărare contra lor. Autorul susține că toate aceste dispozitive, care marchează un important progres în fabricarea mașinilor, rămân fără o prea mare valoare, dacă nu se dublează cu o perfectă instruire a lucrătorului.

Mici comunicări:

Măsuri economice de răsboi în economia forestieră și a lemnului.

Lățimea admisibilă a tăieturii pânzelor la gatere.

Secția lemnului la expoziția elvețiană din Zürich (1939).

Producția de hârtie și celuloză în protectoratul Boemiei și Moraviei.

Industria chibriturilor în Uniunea Sovietelor.

Determinarea rezistenței la spălare a substanțelor prezervative ale lemnului.

Revista patentelor (aprobate și anunțate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 39 referate asupra literaturii noi apărută în domeniul lemnului.

N. Ghelmeziu

HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF.

Anul 2 (1939), *Caetul* 10 *(Oct.).*

E. Vintilă:

Untersuchungen über Raumgewicht und Schwindmass von Früh- und Spätholz bei Nadelhölzern.

Incercări asupra greutății specifice și contragerii lemnului timpuriu și târziu la lemnul de rășinoase.

Se arată mai întâi procedeul de luare a probelor și aparatura întrebuințată pentru determinarea cât mai exactă a greutății specifice și a contragerii lemnului timpuriu și târziu.

Se stabilesc: valorile greutății specifice, ale contragerii în sens longitudinal, radial și tangențial pentru lemnul timpuriu și târziu la pin, larice, duglas și brad.

Deasemenea se arată relațiile dintre greutatea specifică și procentul de lemn târziu, între contragerea lemnului târziu și timpuriu și greutatea specifică respectivă, între contragerea lemnului timpuriu și târziu și a piesei întregi, cantitatea de umiditate a lemnului târziu și timpuriu și raportul umidității cu greutatea specifică și volumul porilor.

Heinz Frank:

Hartmetallwerkzeuge zur Bearbeitung von Holz, Sperrholz, Schichtholz und Kunstholz (mit besonderer Berücksichtigung des Nachschleifens).

Unelte din metal dur pentru prelucrarea lemnului, a contraplacajelor, a lemnului lamelat și a lemnului artificial (cu deosebită considerare a ascuțirii).

Intrebuințarea metalelor dure pentru confecționarea uneltelor a deschis posibilități noi de prelucrat lemnul și materialele obținute din el. Articolul cuprinde foarte interesante considerațiuni asupra uneltelor din metale dure, a modului de lucru cu ele și în special asupra condițiunilor în care trebue să se facă o bună ascuțire a lor.

Mici comunicări:

Impărțirea pe clase de vârstă a arboretelor Germaniei.

Materiile prime ale fabricării spirtului în Germania.

Economia forestieră și a lemnului în Estonia.

Oficiul de cercetări tehnice al grupei economice a industriei cherestelei.

Norme noi.

Automobile cu gaz din cărbune de lemn în Australia.

Panglici pentru mașini de scris din mătase artificială.

Un aparat simplu pentru măsurat lățimea tăieturii pânzei.

Semnele de recunoaștere ale uneltelor din metal dur.

Congresul secțiunei lemnului din V D I și D F V.

Revista patentelor (aprobate și anunțate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 28 referate asupra celei mai noi literaturi din tehnologia lemnului.

Recenzii:

R. Trendelenburg: Das Holz als Rohstoff.

H. v. Renesse: Werkstoffratgeber.

P. Jaccard: Widerstandsfähigkeit und mikroskopische Struktur des Holzes.

W. W. Barkas: Recent work on moisture in wood in relation to strength and shrinkage.

H. Ebinghaus und *M. Fritsche:* Das Zimmerhandwerk. Ein Lehrbuch und Nachschlagewerk für Studium und Praxis.

O tablă cu însușirile și întrebuințările lemnului de mesteacăn.

N. Ghelmeziu

HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF.

Anul 2 (1939), *Caetul* 11 *(Nov.).*

G. Jayme și *R. Heininger:*

Neue Verfahren zur Bestimmung von Gefügeunterschieden in Hölzern.

Procedee noi pentru determinarea diferențelor de structură a lemnelor.

Se descriu două aparate noi pentru măsurarea volumului lemnului și a porilor din el și metodele de lucru cu aceste aparate. Rezultatele primelor lucrări la plop.

H. Wicht și *Bruno Schulze:*

Untersuchungen über das Osmose-Holzschutzverfahren unter Benutzung des Scheibenverfahrens.

Cercetări asupra procedeului de impregnare prin osmoză cu întrebuințarea procedeului cu rondele.

Articolul cuprinde interesante re-

ferințe asupra încercărilor făcute cu procedeul rapid cu rondele, pentru determinarea celor mai bune paste de impregnat și a timpului celui mai scurt necesar pentru impregnare.

E. Doffiné:

Bauart, Wirkungsweise und Verwendung von hydraulischen Pressen für Holzindustrie.

Felul construcției, acționării și întrebuințării preselor hidraulice pentru industria lemnului.

Sunt trei tipuri de prese: cu plăci calde așezate între coloane, între plăci de tablă sau în rame. Sisteme mai simple de prese sunt construite pentru încleirea la rece. Acționarea acestor prese și felul de manipulare al lemnului se descriu pe scurt în acest articol.

H. Gläser:

Der Holzgaserzeuger in der Holzindustrie.

Generatorul de gaz în industria lemnului.

Scurtă privire asupra progreselor realizate în întrebuințarea generatorului de gaz pentru industriile lemnului.

H. List și *J. Franzl:*

Versuchsbericht über den Sägespänegenerator von Damman & Westerkamp.

Dare de seamă asupra încercărilor făcute cu generatorul de gaz din rumeguș, fabricat Damman & Westerkamp.

Descrierea generatorului, funcționarea, consumul, producția, compoziția gazului și puterea lui calorică.

Mici comunicări:

Al 8-lea congres al lemnului.

Institut pentru cercetarea lemnului la Belgrad.

Instrucțiuni pentru repartizarea lemnului de cofraje și schele.

Uleiul de terebentină carburant.

Carburantul lemn pentru automobile în Finlanda.

Mesteacănul ca materie primă a industriei placajelor în Finlanda.

Lemnul de mină și susținătorii de fier în minele rusești.

Industria ungurească de mosoare.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 59 referate asupra literaturii noi apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

V D I: Verfahrenstechnik. Schriftenfolge für Chemie-Ingenieure, Apparatebauer und verwandte Berufe.

A. Detering: Die Bedeutung der Eiche seit der Vorzeit.

J. D. Studley: Die Zellstoff-und Papierindustrie der Vereinigten. Staaten.

A. Thum și *H.-R. Jacobi:* Mechanische Festigkeit von Phenol-Formaldehyd-Kunststoffen.

H. G. Bodenbender: Zellwolle. Ed. III.

V D I și *D F V:* Erläuterungen zum Merkblatt über baulichen Holzschutz gegen Fäulnis.

Tabelă cu însușirile și întrebuințările lemnului de molift.

N. Ghelmeziu

HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF.

Anul 2 (1939), *Caetul* 12 *(Dec.).*

O Kratky, K. Kainz und R. Teer: *Ein Beitrag zur Micellarstruktur der nativen Zellulose.*

O contribuție la studiul structurii micelare a celulozelor naturale.

Privire generală asupra desvoltării ideilor fundamentale ale noii teorii micelare. Cu ajutorul îmbibării fibrelor cu săruri metalice și a examenului cu raze Röntgen se măsoară spațiile goale intermicelare. Se arată importanța acestor spații intermicelare la solicitările mecanice ale fibrelor.

N. Pallay:
Ergänzende Angaben zum Holzhärte-Prüfverfahren nach Krippel.
Date în complectare la procedeul de încercare a durității lemnului după Krippel.

Se descrie din nou procedeul de încercare după Krippel, care se pare că îmbunătățește sistemul Brinell și se dau rezultatele încercărilor comparative făcute de autor. Se propune normalizarea acestui procedeu de încercare a lemnului.

Heinrich Wienhaus:
Flüchtige Stoffe aus Nadelhölzern.
Materii volatile din lemnele de rășinoase.

Noțiunea, proveniența, compoziția și importanța economică a uleiurilor eterice. Uleiurile terpenice din lemnul esențelor din familiile: Podocarpaceae, Pinaceae, Taxodiaceae și Cupressaceae.

Wilhelm Burger:
Das Schleifen des Holzes in den Reichsbahn - Ausbesserungswerken und- werkstätten.
Șlefuirea lemnului în fabricile și atelierele de reparații ale căilor ferate germane.

Șlefuirea a căpătat o deosebită importanță în toate atelierele de prelucrarea lemnului. In atelierele căilor ferate germane, prin specializarea lor în diferite lucrări și prin standardizarea pieselor, s'a ajuns la o foarte desvoltată întrebuințare a șlefuirii pentru prelucrarea lemnului. Se arată mașinile întrebuințate și condițiunile unei bune șlefuiri a lemnului.

Mici comunicări:

Dare de seamă asupra celui de al 8-lea Congres al lemnului (1 Dec. 1939).

Șomajul în industria engleză a lemnului.

Norme noi.

Economia forestieră și a lemnului în Slovacia.

Cea mai mare conductă de lemn din Europa.

Revista patentelor (aprobate și anunțate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 71 referate asupra celei mai noi literaturi apărută în tehnologia lemnului.

Recenzii:

Robert Kahlert: Erfinder-Taschenbuch.

S. Gayer: Die Holzarten und ihre Verwendung in der Technik.

R. Houwink: Elastizität und Struktur der Materie.

H. Staudinger: Über die makromolekulare Chemie.

F. Kollmann, E. Mörath und *W. Zeller:* Holzhaltige Leichbauplatten.

L. Metz: Holzchutz gegen Feuer und seine Bedeutung im Luftschutz.

N. Ghelmeziu

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

Anul 3 (1940), Caetul 1 (Ian.).

F. Kollmann:
Lorenz Wappes zum 80. Geburtstag.
La a 80-a aniversare a zilei de naștere a lui Lorenz Wappes.

G. Jayme și E. Kerler:
Über die Eigenschaften faseriger Holozellulosen aus Buchenholz.
Asupra însușirilor holocelulozelor fibroase din lemnul de fag.

Procedeul de preparare al holocelulozelor, înălbirea lor, încercările rezistenței și rezultatele lor, studiul optic și chimic al holocelulozelor sunt cuprinse în acest foarte interesant articol. Holocelulozele fibroase din lemnul de fag dau foi foarte bune pentru fabricarea hârtiei.

H. Egner:
Neuere Untersuchungen zur natürlichen Holztrocknung (Schaukeltrocknung).
Noi cercetări asupra uscării naturale a lemnului. (Uscarea în leagăn).

De curând (30.III.1939) a fost patentat un nou procedeu de uscare naturală. Lemnele se așează pe un leagăn piramidal, care se balansează continuu, făcând astfel în jurul lui un curent de aer. Prin aceasta se face uscarea mai repede. Această accelerare se manifestă numai deasupra punctului de saturație al fibrei. Rezultatele încercărilor de până acum nu spun încă precis dacă se crapă mai mult sau mai puțin scândurile uscate cu acest procedeu, decât atunci când sunt uscate în stive.

W. Sahlberg:
Träger aus Bongossiholz.
Grinzi de lemn de Bongossi.

Cu lemnul de Bongossi combinat cu placaj de fag s'au construit grinzi în dublu T. Anterior construirii s'au făcut încercări asupra rezistențelor acestui material. Rezultatele acestor încercări sunt redate de autor în diagrame și tablouri. Se arată și felul de construcție.

H. Opitz și H. Reese.
Über die Eignung des Schichtholzes für die Herstellung von Zahnrädern.
Asupra proprietății lemnului lamelat pentru confecționarea roților dințate.

Foarte interesant articol. Cuprinde date asupra influenței umidității și uleiului asupra materiilor artificiale, asupra rezistenței acestor materiale ca roți dințate, precum și relativ la influența ungerii.

Mici comunicări:
Economia placajului în Europa.
Pometurile în Germania.
Norme noi.
Inlocuirea oțelului cu lemn în construcții.
Semnul de calitate pentru placaj.
Bărci de salvare din lemn de balsa.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 47 referate asupra literaturii noi apărute în tehnologia lemnului.

Recenzii:

v. H. Dubbel: Taschenbuch für den Maschinenbau.

Brit. Standard Inst.: British standard method of test for the toxicity of wood preservatives to fungi.

J. Krahl-Urban: Untersuchungen über den Jahrringbau der Eichen im Preussichen Forstamt Freienwalde.

N. Ghelmeziu

JOURNAL OF FORESTRY

Nr. 6, June 1938.

Editorial:

In legătură cu benzile de protecție în prerii

W. E. Bond:

Integrarea industriilor forestiere în economia statelor din S. E.

N. D. Canterbury:

Desvoltarea industriei lemnului de celuloză în Sud.

G. H. Lenz:

Situația fermierului în legătură cu problema lemnului de celuloză în Sud.

Matt Rue:

Industria de celuloză și hârtie în legătură cu fermele forestiere în Sud.

J. F. McGowin:

Punctul de vedere al industriașului asupra problemei forestiere în Sud.

E. E. Curran:

Relațiuni între caracteristicile de creștere ale lui Pinus palustris și utilizarea lui în industria celulozei.

Albert G. Snow, Jr.

Folosirea acidului „indolebutyric" pentru stimularea formării de rădăcini la butași de Populus grandidentatd Michaux și P. Tremuloides Michaux.

V. M. Mollenhauer, Jr.:

Instrumente și metode folosite la un elagaj experimental la Pinus Strobus.

W. A. Duerr:

Comentarii în legătură cu aplicarea formulei lui Gehrhardt privitoare la realizarea stării normale.

Recenzii:

F. Heske: German Forestry. New Haven, Yale Univ. Press. 1938.

J. D. B.: Harrison: Economic aspects of the forests and forest industries of Canada. Canada Dept. of Mines and Resources; Lands, Parks and Forets Branch Bull. 92. — 1938.

F. D. Mulholland: The forest resources of British Columbia. Dept. of Lands, British Columbia Forest Service, Victoria, B. C. 1937.

Educational Division of the Conservation Comission: West Virginia's renewable natural resources and the public School Student. Charleston, W. Va. 1937.

Sven Petrini: Forest mensuration and forest economics. Stockholm, 1937, Lars Hökerbergs.

O. Lindblad: Forest economics. Skogen 24 : 458 : 461. 1937.

Committee on Forest Conservation and Pacific NW Loggers' Assoc.: Forest Practice Handbook. Wash. 1937.

W. E. Bond, W. G. Wahlenberg, B. P. Kirkland: Profitable management of shortleaf and loblolly pine for sustained yield. — S. Forest. Exp. Sta. Occasional Paper 70. — 1937.

Nr. 7, July. 1938.

Editorial:
Comentarii în legătură cu legea de reorganizare.

E. C. M. Richards:
Viitorul economiei forestiere în Valea Tennessee.

H. H. Chapman:
Câteva tendințe interesante în economia forestieră din St. Unite.

John B. Ratcher:
Recrutarea tinerilor silvicultori în Serviciul forestier.

Siegfried von Ciriacy-Wantrup:
Folosirea multiplă și optimă a terenurilor virgine în diferite condițiuni economice.

John D. Guthrie:
Serviciul muncii în Austria.

William A. Sylvester:
Comparațiune între două metode de construirea tablelor de producție.

Nelson C. Brown:
Pădurile de interes local: un capitol neglijat în economia forestieră americană.

J. L. Mielke:
Extinderea lui Cronartium ribicola Fisch. la pădurile de Pinus Lambertiana Dougl. în Oregon și California.

C. F. Olsen:
Technica pentru evaluarea vigoarei la pueții plantați de Pinus Caribaea Morelet și P. palustris Mill.

Ray R. Hirt and E. J. Eliason:
Desvoltarea maladiei în arborii vii inoculați cu Fomes pinicola.

Recenzii:

St. H. Holbrock: Holy Old Machinaw. A Natural History of the American Lumberjack. Macmillian C. New York 1938.

Water Resources Comittee: Drainage Basin Problems and programs. Washington, 1937, U. S. Govt. Printing Office.

F. P. Keen: Insect enemies of western forests. U. S. Dept. Agric. Misc. Publ. 273, 1928.

Walter Ammon: Das Plenterprinzip in der Schweizerischen Forstwirtschaft. Bern, 1937, Buchdruckerei Büchler.

N. T. Mirov, C. J. Kraebel: Collecting and Handling of the seeds of California Wild Plants. Calif. Berkelew, 1937.

H. M. Walker: The C.C.C. through the eyes of 272 boys. Ohio, 1938, Western University Press.

W. A. Eliot, G. B. McLean: Forest trees of the Pacific Coast. New York, 1938, G. P. Putnam's Sons.

R.Coke: Howto make forestry pay. Cambridge, 1938. W. Heffer & Sons.

T. T. Munger, W. G. Morris: Growth of douglas fir trees of known Seed sources. U. S. Dept. Agric. Tech. Bull. 537, 1936.

*

Nr. 8, August, 1938.

Editorial:
Centenarul preservării lemnului în St. Unite.

G. G. Hahn:
Studii asupra susceptibilității lui Cronartium ribicola Fishla.

E. C. Hirst:
Casele de economie și economia forestieră.

N. C. Brown:
Desvoltări recente în învățământul silvic din Europa.

H. I. Baldwin:
Experimentări în materie de plantațiuni în NE.

R. F. Chandler, Jr.:
Influența aplicării de fertilizatori cu azot asupra producției de semințe la diferite specii foioase.

T. F. Luther:
Incurajarea economiei forestiere particulare în Statul New York.

J. Kittredge, Jr.:
Influența vegetației asupra regimului apelor.

G. A. Pearson:
Tăieri mai forte și producție mai ridicată în arboretele de Pinus ponderosa.

M. T. Bunger, H. J. Thomson:
Desvoltarea rădăcinilor ca factor determinant în succesul sau eșecul arborilor din perdele de protecție în contra vântului în regiunea câmpiilor înalte din S.

Recenzii:

G. M. Hunt, G. A. Gerratt: Wood preservation. McGraw-Hill Book Companq New York, 1938.

H. Prescott: Municipal or community forests. Their importance as a source of future timber supply, for the Conservation of Wildlife and for recreational use. Conservation Dept. Albany, N. Y. 1938.

F. B. Trenk: The County forests of Wisconsin. Wisconsin conservation Dept. Madison 1938.

* * * : *Milizia Forestale al V al XV E. F.* Officino dell'Instituto Italiano d'Arti Grafiche. Bergamo 1937.

F. A. Nikirk: Roads, Canals and Equipnent, Peoria, Ill.

J. A. von Monroy: Deutschlands Holzwirtschaft: Der Vierjahresplan 2 : 10—18. 1937.

*

Nr. 9, Septenber 1938.

Editorial:
O privire retrospectivă și o scrutare a viitorului.

La baza serviciului de cercetări forestiere din St. Unite stau două legi: una din 3 Martie 1891, prin care președintele St. Unite este autorizat a constitui rezervațiuni din domeniul forestier al Statului, a doua din 22 Mai 1928 numită legea McSweeny-McNary (după numele celor doi raportori-susținători ai ei în Parlament) prin care se organizează și se coordonează tot ceeace înseamnă cercetare și experimentație forestieră.

Cei zece ani care au trecut dela sancționarea legei din 1928 oferă redactorului editorialului prilejul unei treceri în revistă a rezultatelor obținute dela intrarea în vigoare a legei McSweeny-McNary. Se constată astfel că în acest timp s'au constituit în toate regiunile importante forestiere din U. S. A. stațiuni de experimentație, încadrate cu personalul technic-științific specializat, s'a întocmit un inventar de cultura pădurilor, s'a determinat multe din aspectele sociale și economice ale economii forestiere, s'a căutat să se înlăture metode false din practica silvică. In rezumat vorbind, s'a pus bazele științifice pentru o silvicultură americană în acești zece ani.

Articolele cari sunt publicate în acest număr al revistei arată ceeace

s'a putut realiza în diversele domenii de activitate ale Serviciului de Cercetări.

Comemorarea acestui prim deceniu prilejuește însă și o scrutare a viitorului. Evident o profețire a hazardată, dar din obstacolele întâmpinate până aci se pot trage unele concluzii utile. In primul rând merită considerație raportul dintre administrație și cercetări. O administrație e necesară pentru bunul mers al lucrurilor. Dar excesul e păgubitor cercetorilor, indiferent dacă excesul provine din interiorul Serviciului de cercetări sau din exterior. Numai o libertate de acțiune și gândire înlesnește o muncă eficientă. In al doilea rând trebue îndreptată atenția către școală. Căci dacă e permisă se cearâ ceva astăzi școalei e tocmai formarea unei discipline științifice și a unor elevi temeinic pregătiți. De aci derivă însă obligația echivalentă pentru Serviciul de Cercetări de a înrola în armata lui pe cei mai bine pregătiți elevi ai școalei. In sfârșit, colaborarea cu Instituții care ar avea preocupări de același gen constitue de asemeni un obiectiv pentru o activitate viitoare. Pentrucă Serviciul de Cercetări forestiere nu are monopolul lucrărilor; școlile silvice superioare, unele facultăți dela Universități, grădinile botanice, etc., urmăresc și ele probleme care mai mult sau mai puțin au contigență ca șt. forestiere. Colaborarea nu poate decât folosi scopului superior al activității lor: mai binele Națiunii.

In concluzie, redactorul declară că silvicultorii din întreaga țară sunt mândri de activitatea desfășurată de Serviciul de Cercetări, îi felicită și le dorește succes în viitor.

Charles L. McNary și *John McSweeny* susținătorii legii din 1928 semnează și ei rânduri comemorative.

Earle H. Clapp:
Un deceniu de existență a legii Mc Sweeny-Mc Nary.

Se arată în amănunt etapele de organizare ale Serviciului de Cercetări forestiere și cuprinsul legii Mc Sweeny-Mc Nary, menționându-se unele lipsuri și completările necesare în legislația silvică pentruca activitatea Serviciului să fie și mai rodnică.

Thornton T. Munger și *Leonard I. Barrett:*
Marșul silviculturii.

Un scurt istoric al practicei silvice în St. Unite, al muncii pionerilor în domeniul economiei și experimentației forestiere, al adaptării activității silvicultorilor la necesitățile actuale ale Națiunii.

* * *

Știința în combaterea incendiilor din păduri.

Focul este un fenomen forestier, dacă putem exprima așa, în St. Unite. In combaterea acestui flagel, Americanii au inovat și o știință și o technică, pe care nu le-au putut moșteni sau însuși dela Europeni. In articolul de față, R .D. Forbes dela Stațiunea de experimentare forestieră din Allegheny, rezumă după mai multe articole cu ce s'a progresat în acest domeniu datorită legii Mc Sweeny-Mc Nary.

C. G. Bates și *Paul O. Rudolf:*
Crearea de noui păduri.

Plantațiunile, operă creatoare a silviculturii, evidentă pentru toată

lumea, s'au desvoltat într'un ritm accelerat în ultimii zece ani. In mediu, se planta până în 1929 circa 18.000 acres anual. In 1936 se ajunsese la cifra de 400.000 acres anual. Acest progres s'a datorat mai ales condițiilor favorabile create și de legea Mc Sweeny-Mc Nary, care a înlesnit cercetările și pe acest domeniu.

F. X. Schumacher:
Idei noui în dendrometrie.

Ultimii zece ani de activitate sunt o mărturie pentru progresul realizat și în domeniul dendrometriei.

W. R. Chapline și R. S. Campbell:
Amenajarea resurselor ocoalelor.

Se insistă în special asupra necesității de a armoniza necesitățile păşunatului cu producția lemnoasă, protecția necesară pentru regimul apelor, conservarea vânatului, organizarea turistică și alte folosințe ale pădurilor.

George Stewart:
Readucerea unui covor vegetal în terenurile pustiite de mâna omului.

Sunt arătate străduințele depuse pentru a înverzi terenurile pustiite de practica irațională din trecut precum și succesele obținute în ultimii zece ani.

W. A. Dayton:
Invățămintele obținute în ultimii zece ani în materie de refacerea păşunilor.

C. J. Kraebel și L. F. Kellogg:
Pădurea, păstrătoare a regimului apelor.

In ultimii zece ani cercetări judicioase au confirmat convingerea că opera de combatere a inundațiilor trebue să înceapă cu menținerea pădurilor și cu împăduririle în basinele de recepție ale fluviilor.

George W. Craddock:
Fixarea solului în terenurile necultivate.

Contribuții la studiul combaterii torenților.

C. R. Hursh și C. A. Connaughton:
Influența pădurilor asupra climatului local.

Fără a contesta influența modificatoare a pădurii asupra climatului regiunii înconjurătoare, autorul arată că trebue să se vorbească în generalizări cu oarecare rezervă atâta timp cât nu se posedă date din toate regiunile. O pledoarie în favoarea pădurilor are sorți de isbândă și fără argumente meteorologice.

Arthur Kehler:
Calitatea lemnului — o reflecție a factorilor de staționali.

J. A. Newlin și L. J. Markwardt:
Lemnul — material de construcție acum și în viitor.

C. W. Sweet:
O mai bună recoltare și folosire a creșterii curente a lemnului.

Rolf Thelen:
Uscarea lemnului și combaterea umidității.

C. E. Curran:
Mărirea posibilităților de aprovizionare cu pastă de lemn a Americei.

E. C. Sherrard:
Explorând labirintul celulozei și ligninei.

George M. Hunt:
Tratarea lemnului pentru protejare și serviciu.

Raymond D. Garver:
Inventarierea domeniului forestier.

B. P. Kirkland:
Avantajele economice și sociale ale amenajamentului.

W. N. Sparhawk:
Reîncadrarea teritoriului forestier în proprietatea publică.

H. B. Steer:
Statistica forestieră în cercetările economice.

R. Clifford Hall:
Ajustarea impunerilor la realitate.

F. C. Craighead:
Cercetare științifică relevă calea pentru combaterea insectelor.

Carl Hartley:
Un deceniu de cercetări în domeniul patologiei forestiere.

Leo K. Couch:
Relațiuni între pădure și vânat: ce s'a realizat prin cercetări.

Leland T. Pierce:
Progresul în ultimul deceniu în serviciul meteorologic pentru prevederea incendiilor.

C. L. Forsling:
O scrutare a viitorului.

După cum arată și titlul e vorba de problemele care ar fi să fixeze obiective viitoare în activitatea Serviciului de Cercetări forestiere. Rezultatele bune de până acum nu înseamnă o epuizare a subiectelor.

*

Nr. 10, October 1938.

Editorial:
Două căi: același obiectiv.

In vara 1938 (27 Iunie—1 Iulie) în Canada s'au întrunit în Congres comun Secțiunea forestieră a asociației Canadiene pentru industria hârtiei, Societatea Inginerilor silvici Canadieni, Societatea inginerilor silvici din provincia Quebec și Societatea Silvicultorilor Americani, în legătură cu al 102-lea Congres al Soc. americane pentru progresul științei.

Acest congres comun al Americanilor din St. Unite și al Canadienilor prilejuește redactorului schițarea paralelismului desvoltării economiei forestiere în St. Unite și în Canada.

Numărul pe Octombrie cuprinde referatele prezentate la acest congres comun.

Avila Bédard și Boutin:
Administrația Domeniilor Coroanei în Quebec.

Se arată clasificarea terenurilor, inventarul avuției forestiere, protecția forestieră, lucrările de exploatare, legile și regulamentele în vigoare, aspectele sociale.

E. C. Manning:
Administrația Domeniilor Coroanei în Columbia Britanică.

Marinus Westveld:
Tratamentul aplicat pădurilor de molift din N.E. St. Unite.

A. Koroleff:
Silvicultura și exploatarea pădurilor.

Harold C. Belyer și T. Robert Sheldon:
Câteva anomalii în determinarea volumului bușteni lor.

Henri Roy:
Cubarea bușteni lor în Quebec.

R. A. Gibson:
Cooperarea în silvicultură.

J. J. De Gryse:
Cooperarea în studiul insectelor în legătură cu protecția pădurilor.

J. F. Martin:
Câteva aspecte economice în combaterea lui Cronartium ribicola.

A.W. McCallum:
Câteva observațiuni asupra lui Cronartium ribicola în Ontario.

Samuel A. Graham:
Relațiuni între insecte și pădurile de altădată și acum.

R. B. Friend:
Relațiuni între insecte și protecția fermelor împădurite.

N. D. Wygant:
Relațiuni între insecte și plantațiunile benzilor de protecție în câmpii.

T. A. McElhanney:
Cercetările în domeniul producției forestiere în legătură cu economia generală canadiană.

R. M. Evans:
Amenajamentul forestier cu foloase multiple.

H. E. Seely:
Fotografia aeriană folosită în serviciul forestier al Dominionului.

F. R. Wilcox:
Folosirea aerofotogrametriei în lucrările forestiere.

Irving T. Haig:
Focul în amenajamentul modern.

Hoyes Lloyd:
Incendiile din păduri și vânatul.

W. E. Halliday:
O clasificare a pădurilor pentru Canada.

T. S. Coile:
Clasificarea pădurilor: clasificarea stațiunilor forestiere cu specială referință asupra vegetației ierbacee.

F. H. Eyre:
Poate fi pinul regenerat fără foc?

C. G. Bates:
Reîmpăduririle și combaterea inundațiilor.

D. Roy Cameron:
Stațiunile de experimentație forestieră ale Dominionului.

J. G. Wright:
Progresul cercetărilor în domeniul incendiilor în păduri.

*

Nr. 11, Nov. 1938.

Editorial:
Cooperarea în materie de protecția pădurilor: poate avea o reușită?

Reflecții în jurul unui discurs ținut la a 63-a adunare a Asociații Americane pentru silvicultură de F. A. Silcox, șeful serviciului silvic federal din St. Unite.

Paul A. Herbet:
Planificarea comunității rurale.

W. T. Cox:
Epurele e folositor în lucrările de răriturl.

Considerațiuni asupra felului de vieață a epurilor în arboretele cu consistența prea mare.

Howard Hopkins:
Recentele desvoltări de colaborare între serviciile silvice federale și de Stat.

Oran Raber:
Contribuții istorice la stabilirea stațiunii originare a salcâmului varietatea rectissima.

E. Richard Toole:
Comparație între durabilitatea salcâmului comun și a varietății rectissima în raport cu patru maladii criptogamice.

A. L. MacKinney și *W. E. McQuilkin.*
Metode pentru stratificarea semințelor de Pinus taeda.

V. L. Harper și *T. A. Liefeld:*
O zi nouă în exploatările de rășină.

Autorul cere metode mai raționale pentru extragerea rășinei, pentruca venitul să crească și arboretele să nu se epuizeze prea repede.

C. H. Diebold:
Influența vegetațiunei asupra stratului de zăpadă și pătrunderii gerului în timpul inundațiilor din Martie 1936.

A. Lumberman:
Raportul susținut în comparație cu tăerea rasă.

J. H. Stoeckeler:
Adaptabilitatea la sol a lui Picea glauca.

A. L. McComb:
Relațiuni între mycorrhizae și desvoltarea și absorbția substanțelor nutritive la pueții de pin în pepinierele din prerii.

*

Nr. 12, December 1938.

Editorial:
Să vină ce va putea.

Comentarii în legătură cu ultimile legiuri.

Robert T. Clapp:
Influența uraganului asupra pădurilor din New England.

In Septembrie 21, 1938 un uragan a pustiit Coastele din New England și a provocat 4 bilioane de picioare cubice doborâturi în pădurile acestui stat. In prezentul articol, autorul discută metodele cele mai indicate pentru valorificarea materialului accidentat.

Edward C. Crafts:
Quantumul furajelor în pășuni.

Se discută o metodă de a aprecia volumul furajelor în funcție de înălțimea vegetației.

James D. Curtis:
Silvicultură peisagistă.

E. W. Littlefield și *E. J. Eliason.*
Observațiuni asupra unei plantațiuni din New York cu un hibrid de larice.

E vorba de hibridul numit Dunkeld (Larix eurolepis, Henry), rezultat din Larix Kaempferi, Sary și Larix decidua Mill, care într'o plantație din Anglia și-a dovedit calitățile forestiere. Incercat și în St. Unite a început a fi întrebuințat în ultimii ani pe o scară mare. Pentru acest motiv se arată rezultatele obținute în plantațiunile efectuate.

George H. Hepting și A. D. Chapman:

Pierderile cauzate de inima roșie în două arborete de Pinus echinata și P. taeda.

E. B. Moore și A. F. Waldron:

O inventariere a regenerării foioaselor în regiunea de munte din New Jersey.

George S. Meagher:

Pădurea întârzie topirea zăpezii.

R. K. LeBarron, Gordon Fox și R. H. Blythe, Jr.:

Influența anotimpului de plantare și a altor factori asupra speciilor precoce din plantațiuni.

Silas Little, Jr.:

Relațiuni între vigoarea de lăstărire și intensitatea tăierilor în arboretele de crâng.

William A. Duerr și Charles H. Stoddard, Jr.:

Rezultatele unei aplicațiuni de grădinărit în arboretele de foioase și Tsuga din Nord.

A. F. Verrall:

Mecanismul probabil al acțiunii protectoare a rășinii în rănile provocate de incendii la Pinus resinosa.

John B. Cuno:

Burghiul de creșteri și technica manipulării.

Recenzii:

Hugh M. Raup: Botanical Studies in the Black Rock Forest, 1938, Black Rock Forest Bull., 161 pp.

Ernst Antevs: Rainfall and tree growth in the Great Basin, 1938, 97 pp., Carnegie Institution of Washington Pub. 469 and American Geographical Society of New York Pub. 21.

Shirley W. Allen: An introduction to American Forestry, 1938, New York, Mc Graw Hill Book Co. 402 pp. Ill.

Willian Atherton DuPuy: The Nations Forests, 264 pp. Illo, The Mc Milliam Co. New York, 1938.

T. B.

★

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. VII, Heft 2 (November 1939).

Chi-Yün Chen:

Über die forstlichen Verhältnisse in der mittelchinesischen Provinz Anhni.

Despre împrejurările forestiere din provincia Anhni a Chinei centrale.

Autorul se ocupă, pe scurt, cu câteva specii forestiere, dintre cele mai însemnate din punct de vedere economic, în privința culturii și folosinții lor. Și anume, este vorba despre: Cunninghamia lanceolata, Aburitio fordii (A. montana), Phyllostachys edulio, Sapium sebiferum, Thea obifera, Rhus vernicifera și Cinnamomum Camphora.

Unele date asupra condițiunilor staționale ale ținuturilor respective

și probleme ale tinerei silviculturi chineze încheeie expunerea, dându-ne o oarecare ideie despre preocupările confraților noștrii din marele Imperiu al Cerului.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Conține multe și foarte interesante știri și date asupra stărilor și faptelor forestiere din toată lumea.

*

Bd. VII, Heft 3 (Dezember, 1939).

Sonderheft: Ungarn.

Număr închinat Ungariei.

Diferite personalități ale vieței publice ungare și mai ales mulți specialiști unguri și excepțional, unul german, tratează câte una din fețele economiei și științei forestiere a vecinilor noștrii dela soare apune. Astfel:

1. Contele Mihály Teleki: Introducere;

2. Gábor Molcsány: Economia Ungariei de azi;

3. Baronul Clemens Waldbott: Asociația generală silvică în serviciul vieței spirituale forestiere a Ungariei;

4. Károly Kaán: Protecția naturii;

5. Z. Fekete: Istoricul și starea de azi a Amenajamentului în Ungaria;

6. Z. Fekete: Tabelele de producțiune ungare;

7. Gyula Roth: Vânătoarea în Ungaria;

8. Gyula Roth: Cercetarea forestieră în Ungaria;

9. Ferenc Lesenyi: Orientare istorică;

10. Tibor Földes: Descrierea proprietăți pădurărești de stat;

11. Wilhelm Schmidt-Colinet: Despre pădurile restituite Ungariei;

12. Ödön v. Pászthory: Impăduririle în Ungaria;

13. P. Magyar: Despre aspectele de sociologie ale silviculturii ungare;

14. Z. Mihályi: Invățământul forestier în Ungaria;

15. Sándor von Ajtai: Despre administrația forestieră a Ungariei.

Lucrarea conține foarte interesante date. Este echilibrată, atât în totul său, cât și în ce privește părțile componente, încât ar putea, în unele privințe, servi chiar ca model. Din păcate, însă, oftările după ce-a fost — și nu va mai fi — ideia revizionistă, constituie și de astă dată fundul gândirei ungare. „Ungaria ciuntită". .„Diktatul dela Trianon"... „nemapomenita, nemiloasa ciopârțire"... „țara răpită"... ș. a., sunt expresii ce revin ca un fel de leit-motiv comandat, dealungul tuturor studiilor. Făcând abstracție de substratul politic și de momentul publicării, lucrarea merită a fi cercetată cu toată luarea aminte.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Ni se dau o mulțime de știri despre stări și fapte de ordin forestier din toată lumea.

Ilie C. Dem.

INFORMAŢIUNI

— D-l Dr. Ilie C. Demetrescu inginer inspector silvic la Institutul de cercetări silvice, a fost numit conferenţiar definitiv la Conferinţa de „administraţie şi politică forestieră" dela Facultatea de Silvicultură a Şcoalei Politehnice din Bucureşti, pe baza concursului ţinut. Numirea s'a făcut, prin Decret regal Nr. 821 pe data de 10 Martie a. c.

— Ciclul de conferinţe din anul acesta al Cercului de Studii forestiere de pe lângă Societatea „Progresul-Silvic" s'a încheiat.

S'au tratat următoarele subiecte:

1) D-l Ilie C. Demetrescu: Sporirea producţiei lemnoase. Sensul şi limitele sale (14.II.1940).

2) D-l Tr. Heroiu: Probleme noi în munca forestieră. (21.II.1940).

3) D-l I. Zeicu: Soarta pădurilor de interes local (28.II.1940).

4) D-l C. C. Georgescu: Despre arboretum (6.III.1940).

5) D-l Marin Rădulescu: Delta Dunării din punct de vedere silvic. (13.III.1940).

6) D-l V. Cota: Vânatul şi vânătoarea în păd. statului. (20.III.1940).

7) D-l D. Teodorescu: Pădurile Eforiei spitalelor civile din Bucureşti şi administrarea lor. (27.III. 1940).

8) D-l Andrei Mălăescu: Pădurile U. D. R. şi administrarea lor. (10.IV. 1940).

— Au fost primiţi în Corpul tehnic silvic cu gradul de ingineri silvici stagiari, următorii ingineri silvici:

1) Găvănescu C. Corneliu din Serviciul Direcţiei Comerciale a Pădurilor;

2) Băluţă M. Ştefan dela Dir. Comerc. a Pădurilor;

3) Palade C. Gh. dela Direcţia Silvică din Minister, numit în post bugetar vacant la Inspectoratul Focşani;

4) Kerschnig Ottmar dela Dir. Silvică;

5) Liscovschi A .Dumitru dela Dir. Comercială a Pădurilor;

6) Rusu D. Ion dela Dir. Silvică.

7) Marcu G .Ion dela Dir. Comercială a Pădurilor.

— D-nii Doru Nemeş şi George-Victor I. Stăncescu, ingineri silvici, au solicitat să fie acceptaţi ca membri ai Societăţii „Progresul Silvic".

— Au fost numiţi ingineri silvici stagiari la Direcţia Silvică în posturi bugetare, d-nii: Alex. Beldie, I. St. Constantinescu, Marcel I. Ionescu şi G. G. Simplăceanu. (Mon. Of. 85 din 9/4/1940.

— Rectificare: In articolul d-lui Tiberiu Cernescu: Istoricul pădurilor composesorale... publicat în Nr. 1/1940 al acestei reviste, la pag. 96 rândul 11, anul 1767 se va înlocui cu 1780.

CERCUL DE STUDII

(Conferințe)

IV. Prof. C. C. GEORGESCU: *Despre Arboretum.*

— 6 Martie 1940 —

Se înțelege prin arboretum un Institut de Cercetări științifice, care se ocupă cu studiul plantelor lemnoase din punct de vedere general și special. Un asemenea Institut cuprinde laboratorii, bibliotecă, colecțiuni, erbare, pepiniere de aclimatizațiune și grădini dendrologice. In mod obișnuit însă, se denumește arboretum o grădină dendrologică, în care se colectează un număr cât mai mare de plante lemnoase, ce pot suporta cultura în aer liber, în condițiunile date climaterice ale stațiunei. Este bine ca arboretumul să se distingă de pometumul, ultimul cuprinzând numai arbori și arbuști roditori, a căror cultură în grădini se face după altă technică decât a plantelor obișnuite.

Problema fundamentală a grădinei dendrologice este ordonarea în spațiu a culturilor. Pe primul plan va predomina ordinea sistematică, după care se alătură familiile, genurile sau speciile, unele lângă altele, astfel ca indiferent de locul lor de origină să se poată compara între ele. Alcătuirea de grupe geografico-sistematice și oecologice este deasemenea de folos pentru a se arăta relațiuni apropiate teritoriale între sippe înrudite, precum și aspectul câtorva asociațiuni caracteristice de pe glob. Nu mai puțin important este și scopul horticol și estetic, care se realizează prin cultura individuală sau în grupe a speciilor și prin reuniunea de grupe de specii, ce dau efecte armonioase peisagistice.

Arboretumul organizat în modul cel mai desăvârșit îl aflăm în apropiere de Boston cunoscut sub numele de Arnold-Arboretum. Acest Institut dispune de un personal numeros, mijloace largi, materiale si științifice pentru a întreprinde, în toate părțile lumei, cercetări asupra plantelor lemnoase. El a devenit astăzi centrul cel mai important de dendrologie. In Anglia există o mare și veche Instituțiune pentru studiul plantelor lemnoase la Kew Garden lângă Londra. Din punct de vedere forestier au importanță arboretumurile de la Barres (Franța) si Mustila (Finlanda), care sunt opera în bună parte a silvicultorilor. In Germania, fără a exista un arboretum propriu zis, totuși, mișcarea dendrologică este foarte înaintată, astfel că în parcuri și păduri există foarte bogate colecțiuni de plante.

Mișcarea pentru crearea unui arboretum trebue să pornească și la noi. In acest scop ICEF a întreprins o anchetă asupra parcurilor din

România şi speciilor exotice, ca să servească ca un prim călăuzitor. In acelaş timp a achiziţionat prin intermediul Administraţiunei un parc dendrologic la Bazoş (Banat) şi a înfiinţat o grădină dendrologică în pădurea Tâncăbeşti-Ciolpani, unde se fac introduceri de exotice încă din anul 1933.

V. Ing. MARIN RĂDULESCU: *Delta Dunării din punct de vedere silvic.*

— 13 Martie 1940 —

O regiune de mare însemnătate pentru ţara noastră, care a preocupat din timpuri străvechi popoarele din Centrul şi Sudestul Europei, precum şi pe cele din Asia Mică şi care nici azi n'a pierdut din covârşitoarea ei importanţă, o constituesc Gurile Dunării.

In această regiune Grecii cei vechi îşi făuriseră cetăţi puternice cu şeapte secole înainte de Christos, de unde îşi exercitau negoţul cu Sciţii şi Dacii; pe aci au trecut cu oştile lor numeroase, Darius regele Perşilor şi Alexandru Machedon; aci s'a stabilit pentru prima dată puterea romană prin părţile noastre; către Gurile Dunării năzueau domnitorii români: Ştefan cel Mare şi Mircea cel Bătrân; aci îşi exercitau negoţul corăbierii veneţieni şi genovezi şi tot pentru această regiune se luptau între ei Ruşii şi Turcii şi se amestecau din când în când şi Austriacii.

De la 1856, după războiul Crimeei, Gurile Dunării trec sub conducerea Comisiunei europene a Dunării, iar din primăvara anului 1939 administrarea lor e lăsată complet în mâinile României.

Explicaţia marilor interese, ce au avut să poarte atâtea popoare pentru acest colţ de ţară ne-o dă faptul că Dunărea străbate Europa pe o lungime de 2900 km. şi udă un basin de 817.000 km^2, cu ţări bogate în produse agricole, minerale şi industriale, care oferă condiţiuni uşoare de trai celor ce le stăpânesc.

Administrarea gurilor Dunării trecând în mâinile noastre, se impune ca de acum înainte, să ne afirmăm cum s'o putea mai bine în această regiune şi să lucrăm cât mai stăruitor pentru punerea ei în valoare din toate punctele de vedere. Deci şi din punct de vedere silvic.

Dacă examinăm mai atent Delta Dunării, vom constata că e un teren nou de aluviune, care se formează prin depunerile aduse de fluviu chiar sub ochii noştri.

Ea începe mai jos de Isaccea dela Furca Ismailului, unde se desparte în două braţe: Chilia şi Sf. Gheorghe. Primul transportă 63%, iar al doilea 37% din apele fluviului. Mai jos de Murighiol, braţul Sf. Gheorghe desparte un nou braţ spre sud: Dunăvăţul, care alimentează lacul Razelm cu apă dulce.

Suprafaţa Deltei atinge 430.000 ha, din care numai 1/31 sau aproximativ 14.000 ha rămâne afară din apă pe timpul celor mai mari viituri, cum a fost cea din 1897. Pe timpul apelor celor mai scăzute, uscatul ocupă 1/6 din întinderea sa, sau 71.000 ha. Restul de 5/6 e acoperit de apă

şi stuf. Bălţile au aproximativ 1,50—2 m. adâncime sub nivelul Mării Negre.

Uscatul e format din grinduri fluviale longitudinale şi grinduri din nisipuri marine.

Cele mai importante sunt grindurile Letea şi Caraorman. Grindul Chilia, numit în antichitate şi Peuce e de origine loessoidă şi nu-i decât o prelungire a pământului din câmpia Bugeacului, care a fost străpuns de apele fluviului.

Deşi suntem lângă mare, clima e secetoasă.

In ce priveşte vegetaţia forestieră, grindurile fluviale sunt acoperite cu păduri de salcie şi plop, iar cele marine (Letea şi Caraorman) sunt formate din fâşii de pădure numite în localitate hasmacuri şi dune de nisipuri marine îngrămădite sub formă de dune.

Hasmacurile sunt formate din Quercus pedunculiflora, Populus alba, P. nigra şi P. tremula, Fraxinus holotrica, şi Fr. oxifilla, Sălcii, Alnus glutinosa, Pinus communis, Malus silvatica şi Corylus avellana.

Dintre arbuşti se găsesc Cornus mas, C. sanguinaea, Rhamnus cathartica, R. frangula, Rosa canina, Viburnum oppulus şi Hyppophaë rhamnoides.

Caracteristica pentru aceste păduri sunt lianele: Vitis silvestris, Clematis vitalba, Humulus lupulus şi Hedera helix, care le dau un aspect tropical.

*

Pe lângă pădurile de mai sus, Delta Dunării cuprinde suprafeţe întinse de nisipuri, care ar putea fi puse în valoare prin împădurire.

Asemenea lucrări s'au început în stil mare în timpul din urmă. Cele mai reuşite sunt plantaţiunile de pe grindurile fluviale, făcute cu plop de Canada, stejar pedunculat, frasin şi Acer negundo, ce cresc uimitor de repede cu aproape 2 m în înălţime pe an şi suportă destul de bine inundaţiile.

Plantaţiunile de pe grindurile marine, s'au început mai de mult. Au fost făcute însă cu pin maritim şi cu salcâm şi n'au reuşit, primele din cauza rigorii climatului nostru de iarnă şi cele din urmă din cauza compoziţiei nefavorabile a nisipului marin pentru salcâm (origină calcară).

Acum pe grindurile marine se fac lucrări de fixarea dunelor prin gărduleţe de trestie şi inerbare pe cale naturală, cu speciile ce cresc autohton în aceste ţinuturi. In acelaşi timp se plantează cu plop de Canada şi se provoacă drajonarea plopului negru şi a celui tremurător prin rănirea rădăcinilor cu plugul.

Lucrând astfel se speră ca în scurt timp pădurilor din Delta Dunării să li se adauge suprafeţe importante, mai ales că ele aparţin statului, că se alocă fonduri importante în buget pentru lucrările de împădurire şi că în timpul din urmă lemnul a început să fie din ce în ce mai căutat pe piaţă în această regiune.

Curând se vor începe şi exploatările în pădurile nou înfiinţate în Deltă. Ca uşurare, populaţia de aci, pe lângă pescuit şi creşterea vitelor, va găsi un isvor nou de câştig din munca în pădure; cu timpul

la adăpostul pădurii s'ar putea clădi aşezări noui în regiuni cari până acum sunt nepopulate.

E o operă naţională, ce se cere în cât mai scurt timp înfăptuită şi pe care e sigur că serviciul nostru silvic o va aduce curând la îndeplinire.

VI. Ing. VASILE COTTA: *Vânatul şi vânătoarea în pădurile Statului.*

— 20 Martie 1940 —

Problema a fost tratată sub latura ei practică.

După ce constată că vânătoarea este un sport numai pentru vânător, pentru un cetăţean oarecare, — conferenţiarul scoate în evidenţă că pentru proprietarul fondului ea trebue să fie în primul rând un izvor de venit. Statul ca proprietar al unei suprafeţe de aproape 2 milioane hectare pădure, nu poate rămâne indiferent faţă de suma pe care o reprezintă arenzile dreptului de vânătoare. In prezent arenzile sunt insuficiente, mai ales în comparaţie cu alte ţări, deci o revizuire a lor se impune.

In strânsă legătură cu posibilităţile de înfăptuire ale corpului silvic pe teren vânătoresc, sunt atribuţiile ce i se acordă de legi în prezent acestui corp. In această privinţă conferenţiarul constată că înainte de 1925:

a) Atât în Ţara liberă cât şi în provinciile alipite, vânatul se valorifică de Administraţia Silvică, după cum era şi firesc, vânatul fiind un produs al pădurii. Excepţie dela această regulă face România, unde din 1925, fără nici un motiv, s'a luat administraţiei silvice această atribuţie. Acest „Cui al lui Pepelea" este păgubitor atât pădurii, cât şi prosperării vânatului, dar mai ales strică arendaşului dreptul de vânătoare. Dacă nu foloseşte nimănui, atunci de ce se mai menţine acest sistem? Mai relevă apoi incompatibilitatea ce se constată azi, când Direcţiunea vânătoarei cumulează funcţiunile de gestiune şi de control. Ea arendează şi tot ea şi controlează.

b) Membrii corpului silvic de toate gradele aveau în Transilvania, în fiecare ocol silvic, o porţiune rezervată pentru vânătoare, în care puteau vâna fără să plătească vre-o arendă, ba — în raza Ocolului — nu plăteau nici taxele de permis de vânătoare. Elevii şcolilor silvice — în scop didactic — putea vâna fără de nici un permis. Azi, personalul silvic nu are în toată ţara nici un teren, iar elevii şcolilor silvice trebue să plătească taxele pe jumătate, măsură de altfel inutilă din moment ce şcolile silvice nu au terenuri de aplicaţii vânătoreşti.

Faţă de atâtea despoieri de drepturi şi încălcări de atribuţiuni, nu este de mirare dacă uneori se ivesc conflicte între organele Caps şi arendaşi. Aceasta nu este o scuză, ci numai o explicaţie a unei stări de lucruri.

In ce priveşte valorificarea propriu zisă, conferenţiarul dovedeşte că arendarea este cea mai extensivă formă de punere în valoare şi cea mai păgubitoare pentru proprietar. In loc de această formă se pro-

pune regia, adică vânatul să fie ocrotit de Caps., iar recolta să fie valorificată prin împuşcarea cu bucata. In schimbul unei sume de 1000—1500 lei oricare cetăţean ar putea să împuşte un ţap sau un mistreţ, fără să fie obligat a întreţine un teren care-l costă zeci dacă nu sute de mii de lei. Numărul vânătorilor ar creşte şi implicit şi veniturile statului. Acest sistem se practică în alte ţări şi chiar la noi la Fondul Religionar din Bucovina. Mai mult, unii arendaşi de terenuri bune, nu ezită să primească oaspeţi din ţări streine, cari plătesc 50—100.000 lei pentru un cerb carpatin de bună calitate.

Dar, fiind că a începe regia pe suprafeţe mari deodată, ar însemna să se facă prea mari investiţii, deocamdată conferenţiarul propune numai 10% din suprafaţă, şi anume la fiecare Direcţiune silvică, câte un teren de cca. 10.000 Ha la munte şi unul de 2—3000 Ha la câmpie sau dealuri alegându-se pădurile nearendate. Contractele existente cu arendaşii conştincioşi trebuesc respectate, iar arendaşii să fie trataţi cu toată bunăvoinţa ca unii ce nu poartă nici o vină pentru situaţia de azi a corpului silvic.

In concluzie, autorul propune:

1. Şeful biuroului vânătoarei dela Caps să nu fie încărcat şi cu alte atribuţii decât cele vânătoreşti. Să i se dea posibilitatea de a putea fi într'adevăr creerul şi nervul întregei acţiuni.

2. In termen de trei luni să nu mai fie Direcţie silvică fără Societate de vânătoare A. V. I. S.

3. Până la începutul anului şcolar viitor, toate şcoalele silvice de orice grad să fie înzestrate cu terenuri de aplicaţie. Nu crede că s'ar putea găsi în Ţara Românească cinvea care să refuze satisfacerea acestei cereri.

4. In şase luni să fie examinat fiecare contract de arendare a dreptului de vânătoare şi în caz de neexecutarea obligaţiunilor, să se facă propuneri de reziliere.

5. Tot în şase luni, Caps. să se fixeze asupra terenurilor pe care urmează a le amenaja şi exploata în regie. Felul cum Direcţia vânătoarei şi Consiliul Permanent vor soluţiona doleanţele dela punctele 3 şi 5 va fi un indiciu de modul cum acestea poartă la inimă prosperarea situaţiei cinegetice.

*

La sfârşitul conferinţei, au luat cuvântul d-nii Romeo Stănescu, C. Ceauşu şi Prof. M. Drăcea.

T. H. Cr.

ŞEDINŢELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE

PROCES-VERBAL No. 3

Şedinţa din 13 Februarie 1940

Prezenţi Domnii: C. Alimănişteanu, Al. Butoi, Const. Chiriţă, M. Drăcea, I. C. Demetrescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, At. Haralamb, H. Lazăr, M. Manoilescu, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, M. Rădulescu, St. Rodoteatu, V. Sabău, V. Stinghe, I. Zeicu.

Şedinţa se deschide la orele 21, sub preşedinţia D-lui M. Drăcea, preşedinte.

D-l Preşedinte Prof. M. Drăcea deschizând şedinţa anunţă încetarea din viaţă a inginerului silvic Ion Ciupală, unul din cei mai distinşi camarazi din Şcoala dela Brăneşti. Destinul l-a lovit crud în ultimul timp. In amintirea memoriei lui, Consiliul păstrează un minut de reculegere.

Se citesc procesele verbale: al Consiliului din 30.I.1940 şi al Comitetului din 6 Februarie 1940. Consiliul aprobă şi ratifică.

Ordinea de zi.

Bugetul Societăţii pe anul 1940.

D-l preşedinte M. Drăcea arată că s'a întocmit un proiect de buget mai restrâns decât anul trecut, atât la cheltueli, cât şi la venituri. Cotizaţiile şi abonamentele se încasează incomplect şi cu greutate. Impozitele s'au mărit considerabil. Cu toate acestea Societatea trebue să facă faţă unor obligaţii luate, cum este cazul Sanatorului de la Amara. Cifra bugetului la venituri şi cheltueli s'a fixat la suma de Lei: 3.500.000, deci cu 800.000 lei mai puţin ca anul trecut.

D-l Mircea Manoilescu arată că ar fi fost de dorit ca membrii Consiliului să fi primit din timp anteproectul de buget pentru a-l putea studia.

După explicaţiile date de D-l preşedinte, Consiliul procedează la cercetarea veniturilor şi cheltuelilor pe articole.

La bugetul extraordinar de venituri, după explicaţiile date de D-l Al. Butoi, Consiliul hotărăşte să se anuleze suma de 209.715 lei înscrisă la art. 33 „Fondul CAPS. Techirghiol".

Cu modificarea semnalată proectul de buget se aprobă în forma prezentată, însumând 3.500.000 lei la venituri şi aceiaşi sumă la cheltueli ordinare. Bugetul extraordinar cuprinde 584.102 lei la venituri şi cheltueli, iar bugetul fondurilor culturale 45.300 la venituri şi cheltueli.

Diverse — Administrative.

— *Cererea Jr. No. 19/940 a Societății conductorilor silvici de a li se acorda o subvenție pentru ridicarea unei case de sănătate la Predeal:*

D-l Președinte M. Drăcea arată că în principiu Societatea Progresul Silvic susține asemenea inițiative. Deocamdată suntem însă angajați cu Sanatoriul de la Amara destinat brigadierilor și pădurarilor. Va trebui să ne concentrăm eforturile asupra acestuia.

Consiliul aprobă punctul de vedere expus de D-l președinte.

— *Cererea unui grup de membri ai Societății de a se acorda un ajutor lunar D-lui Ing. Th. Spirescu pensionar.*

D-l Președinte Drăcea și Prof. V. Stinghe arată că Societatea acordă anual ajutoare, în special văduvelor inginerilor silvici. Nu s'a dat însă niciodată ajutoare permanente. Dacă s'ar urma sugestia colegilor semnatari ai cererii s'ar creia un precedent nedorit.

Consiliul adoptă punctul de vedere exprimat mai sus. Aprobă D-lui Spirescu un ajutor, odată pentru totdeauna, de 4.000 (patru mii) lei.

Ședința se închide la orele 23.30.

Președinte,
M. Drăcea

Secretar General,
I. Zeicu

PROCES-VERBAL Nr. 4.

Ședința din 20.II.1940.

Prezenți: M. Drăcea, M. P. Florescu, I. Zeicu, St. Rodoteatu, C. Chiriță, V. Sabău, At. Haralamb.

Neîntrunindu-se numărul statutar de membri, ședința se suspendă.

Președinte,
M. Drăcea

Secretar General,
I. Zeicu

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Drăguş, judeţul Făgăraş, proprietatea Comunei Drăguş, în suprafaţă de 566 Ha. 7000 mp., tratată în 2 serii de codru cu tăieri succesive şi revoluţia 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Leş, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Leş, în suprafaţă de 57 Ha. 5500 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 40 ani pentru elementul crâng şi 80 ani pentru codru. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 1174/940.

---

a) Amenajamentul pădurei Vărădia de Mureş, judeţul Arad, proprietatea Comunei Vărădia de Mureş, în suprafaţă de 229 Ha. 4600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Monoroştia, judeţul Arad, proprietatea Comunei Monoroştia, în suprafaţă de 167 Ha. 4600 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Mocioni, judeţul Arad, proprietatea Comunei Mocioni, în suprafaţă de 122 Ha. 6000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Stejar, judeţul Arad, proprietatea Comunei Stejar, în suprafaţă de 65 Ha. 800 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Finta, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Gh. Niţescu, în suprafaţă de 48 Ha. 5200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

f) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Slătioara, judeţul Romanaţi, proprietatea Nicolae St. Nicolae, în suprafaţă de 22 Ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

Dată astăzi 7 Martie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 5795/940.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Ţaga, judeţul Făgăraş, proprietatea Familiilor Fulicea şi Bârsan, în suprafaţă de 313 Ha. 600 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Intre Vii-Flinta, judeţul Sibiu, proprietatea Comunei Miercurea, în suprafaţă de 223 Ha. 6900 mp., tratată în 2 serii de crâng cu revoluţia 40 şi 6 ani. Revizuirea în anul 1945.

c) Amenajamentul pădurii Girişul Negru, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Girişul Negru în suprafaţă de 214 Ha. 1700 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 40 ani pentru crâng şi 80 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

d) Revizuirea amenajamentului pădurii Fondul Laday, judeţul Târnava Mică, proprietatea Fundaţiei August Laday şi soţia Ana Beunyei, în suprafaţă de 80 Ha. 8500 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Mărgineni lot. 4, judeţul Neamţ, proprietatea Gh. Penciulescu ş. a., în suprafaţă de 78 Ha. 8177 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 35 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Feneriş, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului din Feneriş, în suprafaţă de 70 Ha. 2300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Plantaţia de Salcâmi Ghizdăveşti, judeţul Romanaţi, proprietatea Ion şi Melania Popescu, în suprafaţă de 12 Ha. 7700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 18 Martie 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 7052/940.

---

a) Amenajamentul pădurei Bucşani Rătoaia, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Moşten. M. Caputineanu, în suprafaţă de 116 Ha. 9200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

b) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Cricov, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Margareta P. Antonescu, în suprafaţă de 19 Ha. 2500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 3 ani, revizuirea în anul 1940.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 7896 din 23 Martie 1940.

---

a) Amenajamentul pădurii Paraoaia, judeţul Ilfov, proprietatea Azilului Elena Oteteleşanu, în suprafaţă de 83 Ha. 2000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Luţu Comarniciu, judeţul Alba, proprietatea Elena Prie născută Nestor, în suprafaţă de

82 Ha. 9300 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Ceret, judeţul Cluj, proprietatea Gh. Horvat Condor ş. a., în suprafaţă de 57 Ha. 5500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Pădurea Satului ş. a., judeţul Cluj, proprietatea Văd. Petrichevici Horvat Coloman ş. a., în suprafaţă de 55 Ha. 5600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurei Grebănoasa, judeţul R. Sărat, proprietatea Al. A. Mihail, în suprafaţă de 55 Ha. 4136 mp., tratată în o serie de crâng cu rezerve şi revoluţia 24 ani şi una serie de crâng grădinărit cu revoluţia 8 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Lată, judeţul Cluj, proprietatea Gh. Gall, în suprafaţă de 31 Ha. 7900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Calomfirescu, judeţul Ilfov, proprietatea Margareta şi Radu Calomfirescu, în suprafaţă de 28 Ha. 4200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 7892/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Doftăneţul, judeţul Prahova, proprietatea Elena Gr. Georgescu, în suprafaţă de 140 Ha. 3200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Catanele Catargioaica, judeţul Dâmboviţa, proprietatea D-tru Murnu, în suprafaţă de 59 Ha. 8100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 7893/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Bârzava şi Dumbrăviţa Groşi, judeţul Arad, proprietatea Statului, în suprafaţă de 11297 Ha. 5700 mp., tratată în 6 serii de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Dorgoş Pătârş şi Zăbolţ Labasinţ, judeţul Timiş şi Severin, proprietatea Statului, în suprafaţă de 4915 Ha. 4400 mp., tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 105 ani şi una serie crâng simplu cu revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurilor Ciala şi Glogovăţ Mândruloc din ocolul silvic Iuliu Moldovan, judeţul Arad, proprietatea Statului, în suprafaţă de 2722 Ha. 1000 mp., tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 100 ani. Revizuirea în anul 1966.

d) Amenajamentul pădurilor Petricani Târpeşti ş. a., judeţul Neamţ, proprietatea Statului, în suprafaţă de 2490 Ha. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 105 ani. Revizuirea în anul 1947.

e) Amenajamentul pădurilor Piatra Găvana ş. a. S. I-a, judeţul Prahova, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1770 Ha. 1900 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Deli Insuflar S. VII, judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 758 Ha. 5400 mp. Regim

şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 35 ani. Revizuirea după 10 ani.
Dată astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.
p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 7894/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Valea Carului, judeţul Iaşi, proprietatea Statului dată în uzufruct Sf. Mitropolii a Moldovei, în suprafaţă de 110 Ha. 2000 np. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Fătuleasca ş. a., judeţul Buzău, proprietatea Gh. Gh. Frâncu Vizireanu, în suprafaţă de 21 Ha. 6440 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.
Dată astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.
p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 7895/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Faţa Băbiului, judeţul Cluj, proprietatea Bisericei reformate din Almaş, în suprafaţă de 109 Ha. 3500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Micească Pauleasca, judeţul Muscel, proprietatea Aurelia Gh. Marinescu, în suprafaţă de 20 Ha. 7000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 16 ani. Revizuirea după 16 ani.
Dată astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.
p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 7897/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Nenciuleasca şi Brânzeasca, judeţul Buzău, proprietatea Gh. Gh. Dănescu ş. a., în suprafaţă de 130 Ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Corţa, judeţul Cluj, proprietatea comunei Miluani, în suprafaţă de 76 Ha. 5400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.
Dată astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.
p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 7898 din 23 Martie 1940.

---

a) Amenajamentul pădurii Clăbucet, judeţul Braşov, proprietatea Comunei Moeciul de Sus, în suprafaţă de 149 Ha. 3880 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Brânzeasca, judeţul Buzău, proprietatea Gh. Gh. Dănescu ş. a., în suprafaţă de 57 Ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 12 ani. Revizuirea după 12 ani.
Dată astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.
p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 7899/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Bâcleş, judeţul Mehedinţi, proprietatea Horaţiu Lazăr, în suprafaţă de 284 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Putila, judeţul Rădăuţi, proprietatea Dumitru Henţar, în suprafaţă de 26 ha. 9450 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia 90 ani. Revizuirea după 15 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 7900/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Cetariu, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial din Cetariu, în suprafaţă de 106 Ha. 2700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Valea Macrii, judeţul Buzău, proprietatea Obştei de Cumpărare M. Ralescu, în suprafaţă de 40 Ha. 7772 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 7901/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Creţuleasca Vintileasca Lot. I şi II, judeţul Dâmboviţa, proprietatea N. şi C. Ivănescu în suprafaţă de 154 Ha. 5270 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Herciu, judeţul Mehedinţi, proprietatea Ovidiu Niculescu, în suprafaţă de 28 Ha. 6000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *Dr. Radulovici.*

Nr. 4902/940.

---

a) Amenajamentul pădurei Vităneşti, judeţul Putna, proprietatea Th. A. Cincu şi N. Cristescu, în suprafaţă de 200 Ha. 3600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani, exploatările începând din anul 1945/46. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Drâncea, judeţul Mehedinţi, proprietatea Marin Duţulescu, în suprafaţă de 11 Ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 7903/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Dosul Galeşului ş. a. judeţul Cluj, proprietatea Comunei Bercea, în suprafaţă de 267 Ha. 5300 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Basarabi, judeţul Baia, proprietatea Ioana Călinescu, în suprafaţă de 81 Ha. 4700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Banca, judeţul Tutova, proprietatea George Radu, în suprafaţă de 58 Ha. 1400 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Ulea, judeţul Tutova, proprietatea Elena D. Borş, în suprafaţă de 58 Ha. 1400 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 7904/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Valea Lupului şi altele, judeţul Cluj, proprietatea Văd. Ferenţi Ludovic ş. a. în suprafaţă de 115 ha. 900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ghiliceni, judeţul Bălţi, proprietatea Statului date în uzufruct Schitului Bocancea, în suprafaţă de 16 Ha. 3900 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 7905 din 23 Martie 1940.

---

a) Amenajamentul pădurii Hârpăşeşti, judeţul Iaşi, proprietatea C. şi Gh. Rusovici, în suprafaţă de 258 Ha. 400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 7907 din 32 Martie 1940.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispoziţiunile legilor; pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie, revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere technic-silvic, fie asupra proprietăţii etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V şi ultimul. — Domnul Director al Direcţiei Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

CĂRŢI NOI :

Ing. Anton V. Rădulescu :

PLOPUL. FOLOASELE ŞI CULTURA LUI.

Publicaţie Icef., Seria IV (Broşuri de îndrumări silvice), Nr. 2.

33 pagini cu 6 figuri în text; 10 lei.

BIBLIOTECA "STRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef : **Stinghe N. V.**

Comitetul de redacţie:

P. Ioan — Ilie C. Demetrescu
D. Sburlan — N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1940

Preşedinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi : **Alimăneştianu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **I. Zeicu**

Secretari : **Al. Butoi**, **Haralamb At.**

MEMBRII:

Bunescu M. C.
C. Chiriţă
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
St. Rodoteatu
V. Sabău
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: **N. Burculeţ, Vencu Georgescu** şi **I. Paladian.**

Cenzori supleanţi: **St. Georgescu, Şt. Predescu** şi **Gr. Vasilescu.**

PREŢUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru	instituţii	500 lei
„ „ „ „	particulari	300 „
„ „ „ „	membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „	conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul		25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

EPUIZAT

III. — SERIA C. — **TRATATE ȘI MANUALE:**

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUTIU BUCUREȘTI

I 24937

REVISTA PĂDURILOR

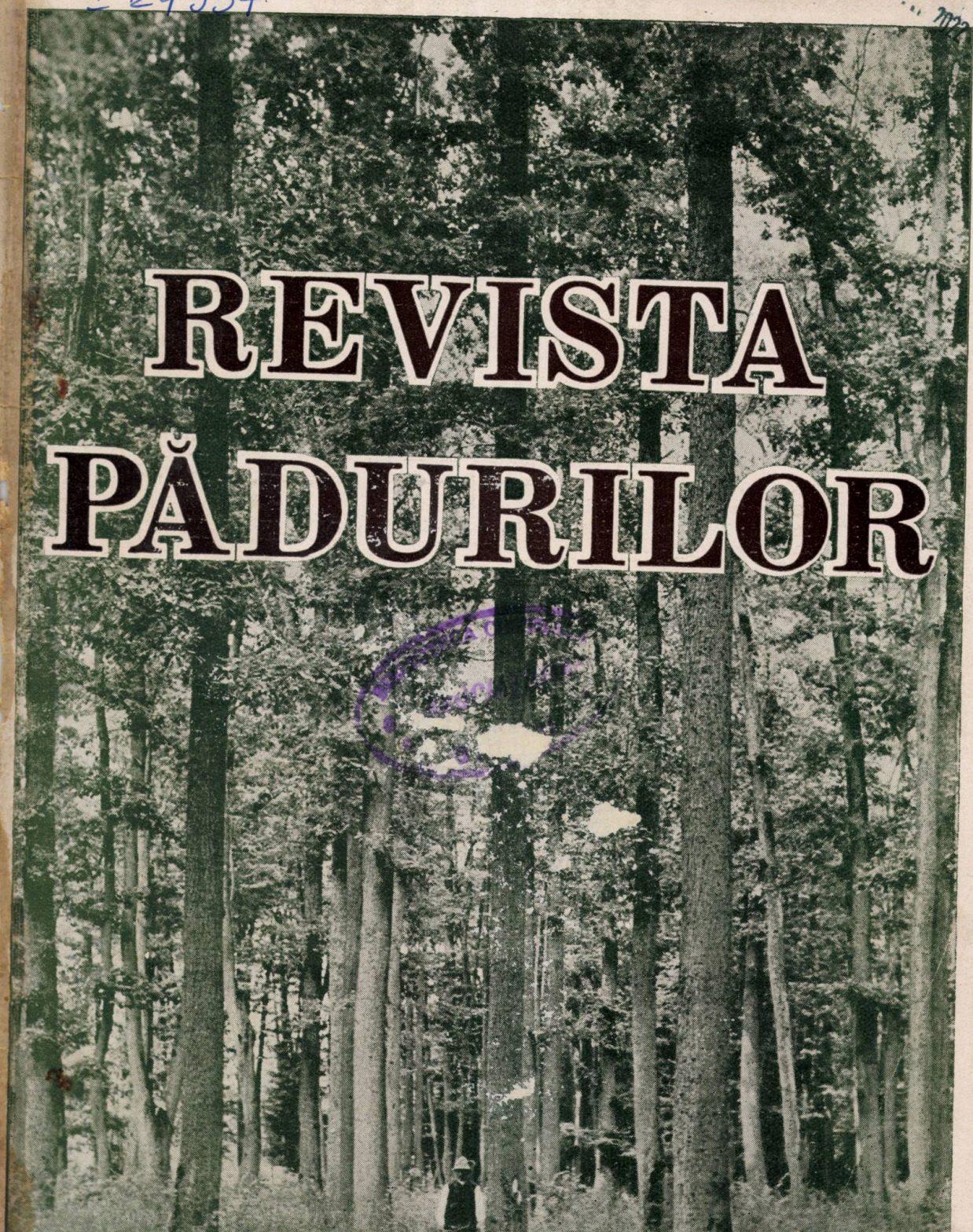

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

MAI 1940 — ANUL 52 — Nr. 5

1940

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 52, Nr. 5. MAI 1940.

- IUN 2005

MAI 2014

SUMARUL:

Studii:

C. Fedorovici: Doborîrea și secționarea arborilor în pădure cu fierăstrăul cu motor portativ — — — — — — — — — — — — — — 337

Artur Coman: Contribuțiuni la flora Maramureșului — — — — — 345

Comentarii — Insemnări:

Mih. Prodan: Inventarierea lemnului rotund în practică — — — — — 348

V. Pană: Tăierea de jos la rășinoase — — — — — — — — — — — 357

H. Manole: Al doilea avertisment — — — — — — — — — — — — 360

T. Bălănică: Isvor artificial — — — — — — — — — — — — — 362

Problemele zilei:

Rășina.

D. Sburlan: Organizarea producției de rășini naturale în țară — — — 364

I. Petö: Producerea rășinei — — — — — — — — — — — — — 367

M. Ene: Prevederi și în acțiunea de rășinare — — — — — — — — 371

M. Ghelmeziu: Posibilitățile de recoltarea rășinei din pădurile noastre — 372

Vânătoare — Pescuit:

Vlad Macedoneanul: Un fapt caracteristic — — — — — — — — 381

Cronica internă (p. 385), *Cronica externă* (p. 386), *Cronica lemnului* (p. 394), *Cărți* (p. 399), *Reviste* (p. 401), *Informații* (p. 410), *Societatea „Progresul Silvic"* (p. 413), *Necrologie* (p. 423).

SOMMAIRE:

Études:

L'abatage et le sectionnement des arbres par la scie à moteur portatif — C. Fedorovici

Contributions à l'étude de la flore de Maramureș — — Ar. Coman

Commentaires:

La pratique du cubage des bois en grumes — — — — M. Prodan

La coupe basse des arbres résineux — V. Pană

Second avertissment H. Manole

Source artificielle — T. Bălănică

Problèmes à l'ordre du jour:

Le gemmage.

Chasse et pisciculture:

Un faix caractéristique V. Macedoneanul

Chronique (intérieure, extérieure, mercurialle) — *Les livres — Revue des revues — Nouvelles — Nécrologie — Société „Progresul Silvic".*

INHALT:

Abhandlungen:

Baumfällung und Ablängung von liegenden Stämmen mittels der Sägemaschine mit tragbarem Verbrennungsmotor — C. Fedorovici

Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramures-Bezirkes Ar. Coman

Mittcilungen:

Buhung der gefällten Bäume in der Praxis M. Prodan

Die Baumfällung bei Nadelholzarten — V. Pană

Zweite Warnung — H. Manole

Künstliche Quelle — T. Bălănică

Tagesfragen:

Die Harzgewinnung.

Jagdwirtschaft — Fischerei:

Eine bezeichnende Tatsache — — — V. Macedoneanul

Chronik —Bücherschau —Zeitschriftenschau — Nachrichten — Nachruf — Verein „Progresul Silvic".

124937

S T U D I I

DOBORÎREA ŞI SECŢIONAREA ARBORILOR ÎN PĂDURE CU FERĂSTRĂUL CU MOTOR PORTATIV

de Ing. C. FEDOROVICI
Curtea de Argeş

Astăzi când lipsa braţelor se resimte atât de mult şi când nu se mai găsesc lucrători de pădure în număr suficient, pentruca exploatările la câmpie, deal şi munte să nu sufere, este de dorit să se înmulţească şi la noi întrebuinţarea ferăstrăului cu motor portativ.

1. Descrierea ferăstrăului cu motor.

După cum se vede din fotografia de mai jos, ferăstrăul e alcătuit dintr'o pânză şi un motoraş care funcţionează cu benzină.

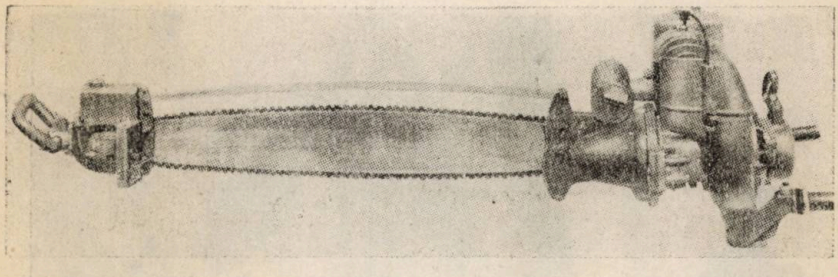

No. 1.

Pânza e înconjurată de lanţ fără sfârşit care se înfăşoară pe două roţi şi e prevăzut cu dinţi tăietori articulaţi.

Ferăstrăul din fig. 1, model 1940 este construit în 6 tipuri, pentru diferitele diametre ale arborilor de tăiat şi anume, până la grosimea de 50 cm, 65 cm, 80 cm, 100 cm, 125 cm şi 150 cm.

39811

Greutatea acestor ferăstraie variază dela 39 la 46 kg; ele sunt deci mai ușor de transportat decât celelalte sisteme vechi, care nu se puteau întrebuința, decât pe terenuri șese.

Puterea motorului este aceiași pentru toate tipurile și anume 8 HP.

Motorul consumă benzină amestecată cu ulei, iar ungerea motorului se face în mod automat și consumă 1½ l de benzină și ½ kg. ulei pe oră.

2. Modul de întrebuințare.

Acest ferăstrău se poate întrebuința la câmpie, dealuri ca și la munte la doborîrea și retezarea arborilor, pentru lemne de foc și lemnul de lucru, la esențe tari ca și la cele moi, exceptând doborârea arborilor din pădurile de crâng unde tăetura trebue să rămâie netedă la tulpină, ca să nu putrezească.

Se mai poate întrebuința la despicatul poligoanelor de traverse în pădure, unde poligonul care rămâne în poziția orizontală pe pământ este tăiat longitudinal în două.

La doborîrea arborilor.

In figura No. 2, se arată cum se doboară un fag, în diam. de 80 cm cu un ferăstrău motor, tip 80 cm.

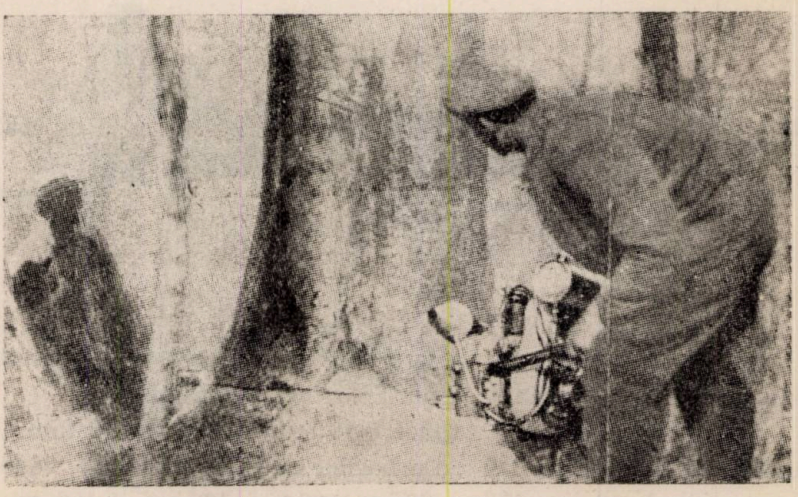

No. 2.

In partea opusă a fagului din figură, s'au executat două tăeri până la $^2/_3$ din grosimea arborelui și anume: o tăere orizontală și a doua oblică (tapa), scoțând o pană de lemn, iar a treia tăere definitivă se face (de cealaltă parte), până în dreptul

No. 3.

primelor două tăeturi, astfel încât în momentul când arborele începe să cadă în partea opusă, nu poate să apuce ferăstrăul.

In fig. 3 se vede cum se doboară un stejar, tăiat de la fața pământului.

No. 4.

La secționarea trunchilor.

Se procedează la fel ca și cu joagărul obișnuit (vezi fig. No. 4), unde se secționează fagul destinat pentru lemne de foc cu tip 125 cm.

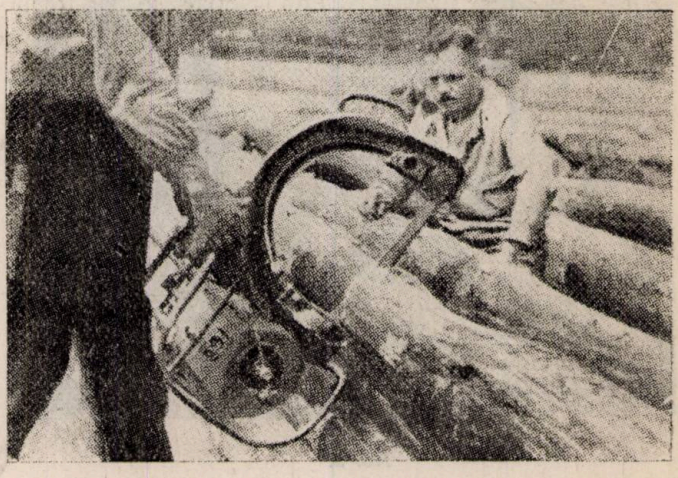

No. 5.

In fig. No. 5 se arată modul cum se secționează un trunchiu, pentru a fi fasonat în lemn de lucru, cu fierăstrăul de tipul 50 cm și cu un singur om.

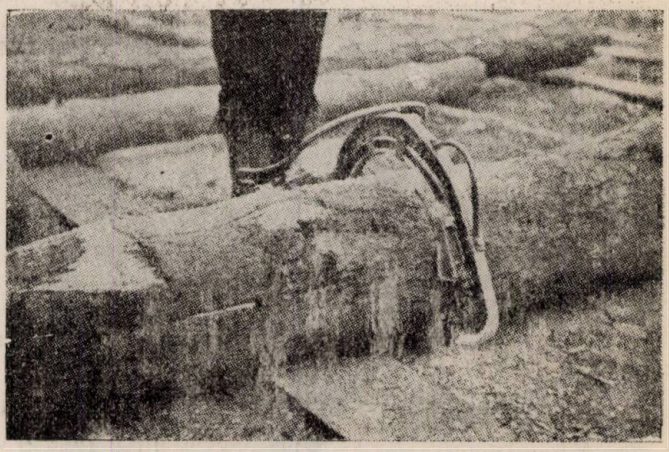

No. 6.

Ferăstrăul motor cu benzină se poate întrebuința și în depozitele de bușteni ale fabricilor, dând un bun randament, fiindcă bușteniі se pot reteza ori unde, ne mai fiind nevoe să fie aduși la un curmător mecanic (coada de vulpe etc.), operație care necesită personal mai mult și manoperă în plus cu transportarea bușteniloг (vezi fig. No. 6).

La fabricile unde există curent electric, se pot folosi două modele de ferăstrae electrice de mână; unul din ele se vede în fig. 7.

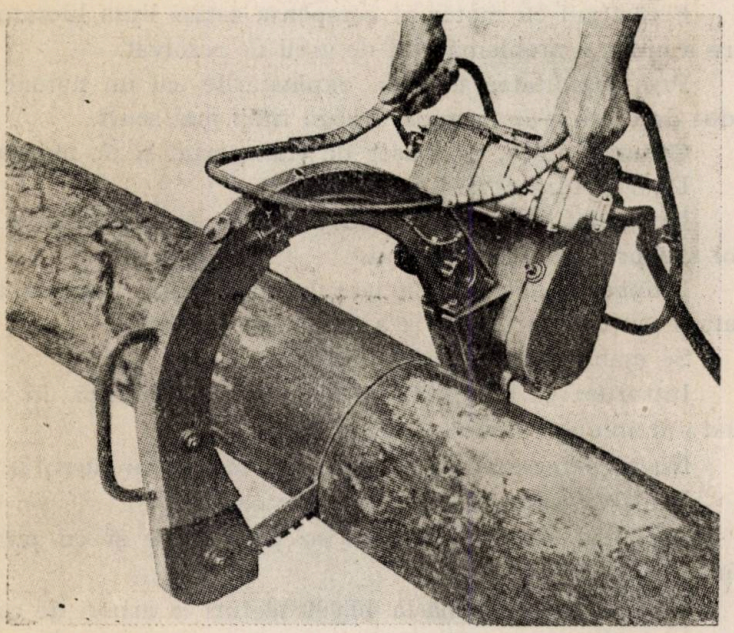

No. 7.

Acestea au însă desavantajul că prin cablul electric împiedică puțin o manipulare mai rapidă.

3. Inconvenientele și avantajele.

Inconveniente.

Intrebuințarea acestor ferăstrae prezintă desavantajul că trebue să aibă la fiecare echipă un lucrător format pentru manipularea lui. Mai joacă un rol, eventuala lipsă de piese de schimb (lanțul) care însă se poate soluționa prin procurarea lor la timp.

Principalul motiv pentru care introducerea ferăstrăului cu motor nu s'a putut face, a fost problema plasamentului lucrătorilor, cărora dacă li s'ar lua o parte din munca lor, ar urma să rămâie fără de lucru.

Un alt inconvenient ar fi eventuala greutate de transport pe terenurile prea accidentate și oboseala, pe care motorul, cu trepidațiile lui o cauzează lucrătorilor ce țin mașina pe brațe.

Avantajele.

Ferăstrăul cu motor ar compensa astăzi lipsa lucrătorilor care a ajuns o problemă atât de greu de rezolvat.

Prin rapiditatea tăerilor, exploatările, cu un număr mai redus de brațe, s'ar termina într'un timp mai scurt.

Greutate mică, deci ușor de transportat și de manipulat.

Dă o tăetură netedă și dreaptă.

Motorul fiind complect acoperit, nu se poate strica prin ploi sau praf și e foarte robust.

Intinderea automată a lanțului fierăstrău, ungerea automată a lanțului ferăstrău și a roților de angrenaj.

Se manipulează fără oboseală.

Intreruperea automată a mersului ferăstrăului, în cazul când s'ar înțepeni lanțul tăetor.

Nu se defectează decât rare ori în timpul lucrului.

Reglarea automată a vitezei motorului.

Ascuțitul dinților lanțului se poate face și cu pila de mână.

Un lanț rezistă până la 40.000 tăeturi la arbori de esență tare, ca fagul, cu un diametru mediu de 50 cm.

4. Randamentul ferăstrăului motor.

In comparație cu joagărul de mână, ferăstrăul motor taie:

Diametrul arborelui	Cu ferestrăul motor	Cu joagărul de mână
50 cm.	cca 18 secunde	2 minute 15 sec.
65 cm.	cca 46 secunde	8 minute
80 cm.	cca 1 minut 5 sec.	20 minute
100 cm.	cca 1 minut 35 sec.	35 minute
150 cm.	cca 4 minute	cca 2 ore

Făcând un calcul de rentabilitate, aplicat la un parchet care s'a tăiat cu joagărul de mână, se pune întrebarea cât ar fi costat aceiași manipulație inclusiv crăpatul și stivuitul metrilor la par, dacă s'ar fi întrebuințat ferăstrăul cu motor de benzină.

Din parchetul I_2 Brădet al Centrului Argeș, exploatat ras în 1939 în suprafață de 13 ha 9500 mp, cu esență fag, altitudinea 650—780 m, panta 10—20% consistența 0,8, a rezultat pe lângă lemnul de lucru și 12.120 st. lemne de foc.

Arborele mediu a avut următoarele caracteristice:

Diametrul terier . . .	=	52 cm
Lungimea trunchiului .	=	24 m
Vârsta	=	100 ani
Cubajul trunchiului . .	=	2,270 m^3.

Timpul necesar pentru doborîrea și secționarea lui a fost după cum se vede în tabloul și diagrama de mai jos.

In tablou, s'a calculat și timpul maxim necesar pentru tăerea lui cu ferăstrăul motor.

In total timpul efectiv întrebuințat:

Cu mâna	=	1 oră 14 minute 15 secunde
Cu motorul	=	8 minute 5 secunde.

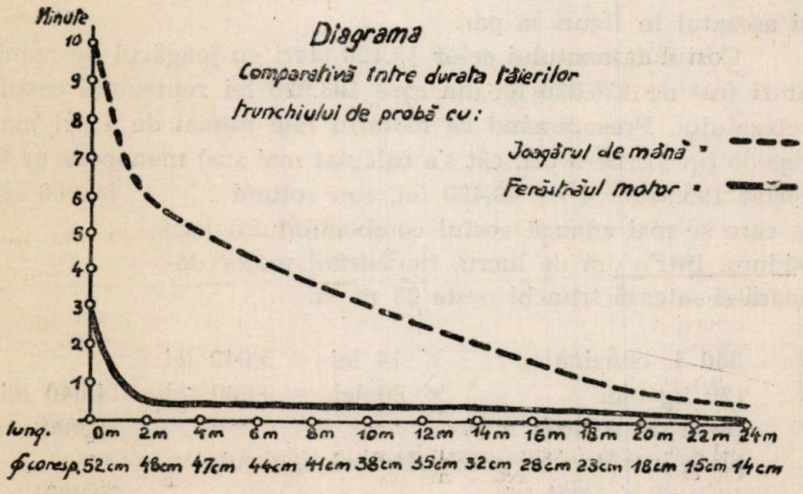

Intervalul de timp între două tăeri fiind acelaş în amândouă cazurile, rezultă că doborârea şi secţionarea arborelui cu motorul se poate face de nouă ori mai repede.

La lungimea trunchiului		Timpul necesar de tăere				La lungimea trunchiului		Timpul necesar de tăere			
La lungimea	Diametrul corespunzător	Cu joagărul		Cu ferăstrăul cu motor		La lungimea	Diametrul corespunzător	Cu joagărul de mână		Cu ferăstrăul cu motor	
m.	cm.	min.	sec.	min.	sec.	m.	cm.	min.	sec.	min	sec.
0	52	10	—	2	40	13	34	2	30		12
1	49	6	—		20	14	32	2	15		11
2	48	5	45		20	15	29	1	45		10
3	47	5	30		20	16	28	1	45		10
4	47	5	30		20	17	27	1	15		8
5	46	5	15		20	18	23	1	—		8
6	44	4	15		18	19	20	1	—		7
7	43	4	—		17	20	18		45		7
8	41	3	30		17	21	16		45		6
9	40	3	30		16	22	15		45		6
10	38	3	15		16	23	14		30		5
11	37	3	—		14	24	14		30		5
12	35	2	45		13						

Fasonatul unui metru ster se plăteşte astăzi cu 36 lei, din care 16 lei retezatul şi 20 lei curăţitul de crăci, crăpatul, şi aşezatul în figuri la par.

Costul fasonatului celor 12.120 steri cu joagărul de mână ar fi fost de 436.320 lei din care 193.920 lei reprezintă costul retezatului. Presupunând că motorul taie numai de 4 ori mai repede (în loc de 9 ori, cât s'a calculat mai sus) manopera ar fi costat 193.920 : 4 = 48.480 lei, sau rotund . . 50.000 lei la care se mai adaugă costul combustibilului loco pădure. Intr'o oră de lucru, fierăstrăul motor doboară şi retează trunchi peste 25 m. st.

360 l. benzină	× 14 lei =	5.040 lei	
120 kg ulei	× 80 lei =	9.600 lei	14.640 lei
piese de schimb			10.000 „
plata lucrătorului conducător al motorului 12 luni × 5.000 lei			60.000 „

costul ferăstrăului motor, tip 100 cm, cca .	90.000 lei
neprevăzute	5.360 „
	180.000 lei

Ar mai fi rămas deci un beneficiu de 13.920 lei și costul motorului amortizat complect.

Pentru acelaș timp de exploatare, s'ar fi putut reduce și 30% din numărul lucrătorilor necesari de obiceiu.

Având în vedere că ferestrăul motor poate să dureze până la 40.000 de tăeturi, la secțiuni de 50 cm, sau 78.000 de tăeturi la secțiuni de 32 cm în diametru, rezultă că poate să reteze arbori pentru 13.000 steri. După aceea trebuie schimbate aproape toate piesele, iar cilindrul dat la alezaj. După asemenea reparații, mașina nu mai poate dura mult.

In rezumat, trebuie să menționăm, că deși beneficiul arătat mai sus n'ar fi tocmai convingător, în vremuri excepționale ca acelea pe care le trăim azi, trebue să urmărim introducerea oricăror procedee la exploatările de păduri, astfel încât cu lucrători mai puțini, să se poată accelera fasonarea materialului lemnos în pădure și să se asigure satisfacerea trebuințelor națiunii.

L abatage et le sectionnement des arbres par la scie à monteur portatif.

Partant du fait que les temps difficiles, et nous en parcouront bien aujourd'hui, le manque de la main d'oeuvre commence à se faire sentir dans les exploitations forestières, l'auteur croit qui'l soit indiqué à chercher d'utiliser la scie à moteur portatif, pour l'abatage et le sectionnement des arbres dans la forêt.

On fait la description d'une telle scie, en montrant les avantages et en même temps desavantages et le rendement. Enfin un calcul comparatif concernant les résultats financiers est fait.

CONTRIBUȚIUNI LA FLORA MARAMUREȘULUI

de Ing. ARTUR COMAN
Vișeul de Jos (Maramureș)

(III)

In cele de mai jos, dau câteva date geobotanice privind teritoriul comunei Poienile de sub munte (Maramureș).

Pinus pumilio Hänke, jep, cunoscut în Maramureș și sub numele de durzău, se găsește în Maramureș din abundență începând dela Țibleș și mergând spre Pietrosul Mare, Ceremos, Koman, Farcău, până la Pop Ivan. Ca fenomen interesant este raritatea lui din valea Lutoasei spre Copilaș până la Farcău. Eu nu am dat peste el în această parte [1]).

Impreună cu durzăul (Jep, Jneapăn), mai se întâlnește și rododendronul (Rhododendron Kotschyi Simk.), cu deosebirea că este mai rar. Pe Farcău se întâlnesc numai câteva exemplare pe lângă pădurea Obnujului până la 1865 m altitudine, pe expoziții sudice.

Juniperus nana Willd., ienuper, în Maramureș șneapen. Foarte mult pe Banița. Dela Peciata spre Nord către Copilaș—Corbul—Farcău se rărește considerabil. Rar se întâlnește în pășunea alpină. In lucrarea lor, Fekete-Blattny dau maximum la Toroiaga (1930 m) și la Pop Ivan (1939 m). L'am găsit în vârful Farcăului (1961m) la 3 pași de punctul geodetic.

Alnus viridis (Chaix) Lam. et D. C., arin de munte, în Maramureș liliac. Am găsit mai multe exemplare pe Farcău la 1947 m altitudine și expoziție estică. Această specie este rară pe teritoriul comunei mai sus amintită. Mai multe exemplare am întâlnit în valea Lutoasa. Punctul cel mai de jos unde l-am întâlnit aici a fost 785 m, expoziția N—W.

---

1) Nici Fekete-Blattny în tratatul lor „Erdéseti Zelentosen...", nu dau vreo stațiune din această regiune.

Am găsit câteva exemplare și la gura văii Copilaș la 1002 m altitudine; erau însă degerate. Expoziția văii este Sud—West. Am găsit cinci tufe pe muntele Bocul la 1516 m altitudine la expoziție estică.

Cotoneaster integerrima Medic. Am întâlnit o tufă pe Farcău la 1923 m altitudine și pe expoziție nordică.

Ribes alpinum L. In lucrarea lor, Fekete și Blattny nu amintesc nimic de prezența în Maramureș a acestei specii. Se găsește totuși. La Poenile de sub munte stațiunea cea mai joasă se află la Stăvilarul Vechi dela gura văii Boșotescu (773 m altitudine). Expoziția este sudică. Se întâlnesc aici vreo 8—10 tufe mari, bogat ramificate. L-am mai întâlnit la îmbucătura pârâului Tarnița pe plaiul care urcă la munte. Au fost aici multe exemplare, dar au fost stricate de vite. Altitudinea locului este de 947 m și expoziția sud-sudestică.

In determinatorul Prodan, speciile de Ribes se numesc agrișI; în Maramureș, Ribes grossularia L. se numește cocăzar, iar celelalte specii, păltinele. Tufele la rândul lor se numesc cocăzari și păltinei.

Câteva corcituri de tufe de Viburnum opulus L. am întâlnit la 1246 m altitudine și expoziție estică pe toate aceste locuri, cu Ribes, printre bolovani.

Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramureș-Bezirkes.

Contributions à l'étude de la flore de Maramureș.

Quelques données sur la flore du territoire de la commune Poienile de sub munte, située en Maramureș, région nordique et montagneuse de la Roumanie.

COMENTARII—INSEMNĂRI

INVENTARIEREA IN PRACTICĂ A LEMNULUI ROTUND

de Ing. MIHAI PRODAN
Stulpicani (Bucovina)

1. Introducere.

Nu toate metodele date de Dendrometrie pentru determinarea lemnului rotund de lucru s'au generalizat în practică.

Formulele cele mai simple, a căror aplicare e comodă și nu necesită un personal specialist s'au consacrat în întrebuințarea practică în diferite transacțiuni comerciale, chiar dacă exactitatea lor lasă de dorit.

După regiuni și după timp, aplicarea acestor formule a diferit ; cu cât lemnul câștiga în valoare, cu atâta încercările pentru a mări exactitatea formulelor aplicate se înmulțeau, tinzând să se aducă diverse corecțiuni formulelor a căror aplicare e încă în uz.

Cea mai răspândită formulă, în practică, este formula simplă a lui Huber:

$$v = s.\ l. \quad (1)$$

unde l este lungimea lemnului rotund, iar s este suprafața secțiunii dela jumătatea lungimii piesei.

Deși întrebuințarea acestei formule s'a generalizat, totuși rezultatele obținute prin aplicarea ei nu corespund volumului real, putând avea loc și diferențe apreciabile. Cercetările diferiților autori au dus la concluzia că modul cum se aplică această formulă e una din cauzele erorilor, față de altă cauză care e constituită de însăși structura acestei formule.

In regiunile unde valorificarea lemnului a ajuns aproape de limita posibilității de întrebuințare, date de ultimele pro-

grese ale tehnicei (de ex., în Germania), corecțiunile propuse de diferiți cercetători au început să-și facă drum și în practica comercială.

In cele ce urmează voiu trece în revistă diferitele moduri de aplicare a acestei formule în practică, arătând apoi cari sunt rezultatele la cari au ajuns diferiți cercetători.

2. Aplicarea formulei lui Huber în practică.

a) Măsurarea lungimii. Formula simplă a lui Huber nu necesită decât măsurarea suprafeței unei singure secțiuni oricare ar fi lungimea bușteanului, sau mai bine zis astfel se aplică ea în majoritatea cazurilor în practică.

Instrucțiunile germane prevăd totuși împărțirea întregii lungimi a bușteni lor valoroși în secțiuni după categorii de valoare și determinarea volumului, separat pentru fiecare parte din buștean după aceiași formulă (mai ales în cazul foioaselor tari).

In pădurile de rășinoase ale Fondului Bisericesc din Bucovina, bușteni i se fasonează astfel ca pe toată lungimea să corespundă aceleiași clase de calitate, din porțiunile de lemn inferior fasonându-se separat bușteni de altă categorie de valoare, astfel că împărțirea în secțiuni se face chiar cu ferăstrăul.

In ceeace privește măsurarea lungimii bușteni lor, aceasta se face la noi, în afară de spronț, neglijându-se în unele regiuni porțiunile mai mici de 0.5 m.; în alte regiuni (Bucovina), măsurarea se face din 10 în 10 cm, cu anumite supralungimi fixe, conform uzanțelor comerciale în vigoare, după lungimea totală în metri a bușteanului.

Instrucțiunile germane prevăd măsurarea lungimii din 10 în 10 cm, începând dela jumătatea spronțului (partea olărită), deasemenea se prevăd supralungimi până la 1% din lungime, fără a trece de 10 cm în total (Bestimmungen über die Ausformung, Messung und Sortenbildung des Holzes in den deutschen Forsten. Berlin 1936. pag. 6 [1]).

---

1) „Bei der Längenmessung ist ein „Übermass bis 1 v. H., jedoch im ganzen nicht mehr als 10 cm zu geben;...". „...Bei Stämme mit Fallkerb beginnt die Längenmessung von der Mitte des Fallkerbes an...".

La buștenii fasonați pentru fabricile de cherestea se face prin aceste rotunjiri în minus o eroare și anume:

a) la neglijarea lungimilor sub 0.5 m o eroare de 1—3% din volum (după cum fasonarea lemnului e mai mult sau mai puțin îngrijită).

b) la măsurarea din 10 în 10 cm, în afară de spronț, o eroare de 0.5—1% din volum.

c) prin acordarea supralungimilor potrivit uzanțelor comerciale, o eroare de 1—1.5% din volum.

Vedem că, supralungimile acordându-se întotdeauna din partea producătorului (aceste supralungimi fiind de 10 cm pentru lungimi până la 7 m, de 15 cm pentru 8 și 9 m și de 20 cm pentru lungimile peste 9 m), rezultă o pierdere pentru acesta de 1,5—4,5% din volumul total al cantității vândute. In caz că măsurătoarea lungimii s'ar face dela jumătatea sprontului și supralungimea s'ar micșora la minimul admisibil, eroarea făcută în detrimentul producătorului ar scădea sub 1%, ceace ar putea fi suportat de acesta, în loc de 2—3% cât putem conta în împrejurările curente (cifra de 1.5% dată mai sus fiind o limită minimă rareori atinsă).

Fără îndoială că zicala: „pădurea nu-i farmacie" trebue să o avem întotdeauna în vedere pentru a nu forța prea mult uzanțele comerciale cari, în țara noastră cel puțin, au deocamdată multe puncte prea oneroase pentru producătorul de lemn. Totuși nu e mai puțin adevărat că e folositor să avem oglindite în cifre toate supramăsurile și aproximațiile cu cari lucrăm, ca să fim lămuriți ce reprezintă ele pentru bugetul unității pentru care lucrăm și să putem micșora aceste pierderi ce nu apar nicăieri în registre dar cari se petrec totuși sub ochii noștri.

Acțiunea pentru ridicarea randamentului financiar se petrece în limite tot mai strânse și dacă reușim să micșorăm cu un singur procent pierderile, încă putem fi mulțumiți. La o cantitate de 15.000 mc. lemn moale de lucru, posibilitate obișnuită la un ocol de munte, 1% din volum face cca. 45.000 lei adică putința de a angaja anual încă doi paznici sau funcționari pentru lucrările în regie.

b) Măsurarea diametrelor secțiunii mediane. Uzanțele comerciale de pretutindeni prevăd măsurarea diametrelor din cm în cm cu rotunjiri în jos, adică neglijând fracțiunile de cm și anume:

Instrucțiunile germane din 1936 prevăd măsurarea unui singur diametru la buștenii sub 20 cm grosime; la buștenii peste 20 cm grosime se măsoară doi diametri încrucișați pe cât posibil cel mai mare și cel mai mic [1]).

Dacă mjlocul bușteanului cade pe un verticil sau pe un nod atunci sunt a se măsura grosimile simetrice de o parte și de alta a acestui loc, astfel că se măsoară 2 diametre de o parte și 2 de alta făcându-se media două câte două.

In pădurile Fondului Bisericesc, uzanțele prevăd acelaș lucru, numai că dacă secțiunea mediană cade pe un nod atunci se măsoară imediat alături, luându-se numai 2 diametri în total (o singură secțiune).

Inainte cu mai mulți ani, în pădurile Fondului se măsurau buștenii din 2 în 2 cm cu rotunjiri în plus și în minus (și în minus pentru medie), ceiace nu dădea rezultate acceptabile pentru producător decât pentru un mare număr de arbori.

In fine L. Hufnagl [2]) amintește că instrucțiunile din pădurile statului din Thuringia prevăd o rotunjire a fiecărui diametru în sus sau în jos, iar media în jos.

3. Erorile provenite la determinarea suprafeței secțiunii mediane.

Considerând structura formulei

$$v = s.\, l$$

vedem că această formulă ar fi exactă pentru cazul unui cilindru, e însă aproximativă pentru celelalte corpuri de rotație de a căror formă se apropie forma morfologică a buștenilor.

Cum în elementele acestei formule nu intră decât o singură secțiune și anume: cea dela mijloc, fără ca ea să fie legată printr'o relație oarecare de lungimea bușteanului, e evident că această formulă nu poate cuprinde variația formei buștenilor și atunci precizia rezultatelor obținute variază după forma arborilor.

---

1) Op. cit.: „Der Mittendurchmesser wird bei Stücken bis 20 cm durch einmaliges Kluppen, wie der Stamm im Walde liegt (waagerechter S.), ermittelt, bei stärkeren dagegen durch zwei zueinander senkrecht stehende Messungen (möglichst der schmalsten und der breitesten Seite)". „...Bei den Einzelmessungen und dem Mittel bleiben überschiessende Bruchteile eines Zentimeters unberücksichtigt".

2) L. Haufnagl: Handbuch der Kaufmännischen Holzverwertung und des Holzhandels. Berlin 1939.

Structura simplă a formulei comportă deci o serie de erori; altă cauză de erori este aplicarea aproximativă a formulei, adică tocmai rotunjirile de cari am vorbit mai sus.

Mai mulţi cercetători s'au ocupat cu determinarea erorilor comise în practică făcând o serie de măsurători directe asupra buştenilor.

Dăm mai jos rezultatele obţinute de Institutul de cercetări pentru producţia lemnului din Brünn, după studiul D-lui F. Korsun: „Cubage des grumes au moyen du produit de la longueur par la surface de la section mediane (Methode d'Huber)", în care autorul are în vedere şi rezultatele obţinute de cercetătorii dinaintea lui ca: F. Judeich, Dr. Schwappach, Ph. Flury, A. Schiffel, Dr. M. Kunze, Dr. Th. Glaser, Dr. E. Bozala, Dr. Busse, ş. a.

Pe baza măsurării a peste 5300 buşteni doborâţi, în pădurea Adamov, afectată şcolii de silvicultură dela Brünn, precum şi pe baza cercetărilor autorilor mai suscitaţi, ale căror studii se referă în total la un număr de peste 70.000 buşteni, s'a stabilit că:

a) Diferenţa între cubajul exact (cu secţiuni din 2 în 2 m şi diametrul măsurat în mm) şi între cubajul făcut prin formula simplă a lui Huber (cu măsurarea diametrelor în mm) este egală cu —1,6% din volumul total în cazul studiului amintit.

Această diferenţă care depinde de forma arborilor este mai mare putând ajunge la —5% pentru buştenii dela rădăcină; pe când la buştenii fasonaţi din vârfuri volumul calculat exact este uneori cu 5% mai mic decât volumul calculat aproximativ, deci eroarea schimbă de semn.

b) Eroarea făcută prin rotunjirea în minus a celor 2 diametre măsurate la secţiunea mediană cât şi a mediei lor, adică neglijarea fracţiunilor de cm, ajunge la 5% din volumul total.

Se constată deci că eroarea totală este de 6,6% din volumul total şi cea mai mare parte a acestei erori se datoreşte nu structurii formulei ci modului de aplicare a ei (rotunjirile făcute).

Ţinând seamă că studiul amintit se referă la buşteni al căror diametru mediu e cuprins între 20—30 cm (diametrul mediu corespunzător fiecărei esenţe), vom discuta valabilitatea acestor rezultate pentru buştenii din parchetele noastre la finele acestui articol.

4. Incercări de corecțiuni aduse formulei simple a lui Huber.

Unii din autorii amintiți mai sus au căutat să aducă diferite îmbunătățiri acestei formule fără să aducă un prejudiciu ușurinței cu care se aplică această formulă în practică.

Astfel, unii (Glaser și Bazala) au propus deplasarea locului unde se măsoară diametrele; această deplasare variază între 0,1—0,5 m dela secțiunea mediană în partea mai groasă. O soluție unică nu există, mărimea deplasării variind după forma bușteniloř.

In privința rotunjirii diametrelor există patru feluri de rotunjiri.

a) Diametrele măsurate în cruciș; fracțiunile de cm neglijate (rotunjire în minus); media rotunjită în jos la cm întregi. Eroarea medie comisă este de: e_1 = —0,7 cm

b) Diametrele măsurate ca mai sus, rotunjite în minus, media luată cu jumătăți de cm. Eroarea este e_2 = —0.45 cm

c) Diametrele ca mai sus, rotunjite în jos și în sus, media rotunjită în jos. Eroarea: e_3 = —0.3 cm

d) Diametrele ca mai sus, rotunjite în sus și în jos, media luată cu jumătăți de cm: e_4 = 0,05 cm.

Prof. Dr. Busse a făcut cel dintâi propunerea în 1927 de a rotunji în plus și în minus, alcătuind și niște tabele pentru diametre din 0,5 cm în 0,5 cm.

Numai la o privire superficială s'ar părea că aplicarea ultimului fel de rotunjire, care dă cea mai mică eroare (practic eroarea de rotunjire tinde către 0), dă naștere la greutăți; la aplicarea ei se vede că lucrătorii cu clupa lucrează la fel de ușor și cu acest sistem.

In privința cubării carnetelor ce conțin diametrele din 0,5 cm în 0,5 cm, surplusul de muncă prin introducerea acestor categorii de diametre în plus este neînsemnat.

5. Aplicabilitatea rezultatelor și concluziuni.

Din studiul luat în considerare rezultă că eroarea în diametru, făcută după primul fel de rotunjire, dă naștere la o diferență în volum de 5%, pe când eroarea datorită structurii formulei este de numai 1,6%.

Aceasta, e adevărat, numai pentru masa bușteniloř relativ subțiri, din care a fost compus lotul asupra căruia s'au făcut măsurătorile (diametrul mediu al întregii mase este în jurul lui 25 cm).

Pentru arbori subțiri eroarea datorită structurii formulei este mai mică din cauză că arborii de dimensiuni mai mici nu prezintă diferențele de volum așa de mari după calculele cu formula simplă sau cea exactă.

In parchetele tăiate ras (sau după o tăiere definitivă), în regiunile de munte de la noi, primul buștean dela rădăcină reprezintă cca 40—65% din volumul întreg al massei lemnoase recoltate (aceste date variază în limite foarte largi atât după starea arboretului cât și după modul cum este condusă exploatarea).

La această cantitate procentul datorit structurii formulei crește și poate ajunge în mediu până la 3—4% din cauză că acești bușteni au partea dinspre rădăcină foarte îngroșată.

La bușteni din tulpină (cel de al doilea buștean) eroarea este mai mică și se poate neglija practic.

Bușteni fasonați din vârfuri, cari nu ajung decât la cel mult 5—8% din volumul total, eroarea poate schimba în cazul cel mai favorabil de semn ajungând la + 1—2%, așa că în total această eroare ajunge până la 2,5—3% din volum în dauna producătorului.

In privința erorii ce se face cu rotunjirea, procentul erorii scade cu diametrul mediu.

Considerând eroarea:

$$e_1 = 0{,}7 \text{ cm} \qquad (1)$$

avem în mediu diametrul exact în funcție de diametrul rotunjit:

$$d_1 = d + 0{,}7 \text{ cm} \qquad (2)$$

în care d este diametrul rotunjit. Notând cu S și S_1 suprafețele secțiunilor corespunzătoare vom vedea că procentul erorii este:

$$p = \frac{S_1 - S}{S} \cdot 100 \qquad (3)$$

Procentul erorii în volum (din volumul aflat cu ajutorul diametrelor rotunjite) este dat deasemenea de expresia (3) întrucât lungimile rămân aceleași.

Dăm un tablou cu aceste procente și un grafic reprezentând variația procentului în funcție de diametrul mediu rotunjit în minus.

Din studiul acestora se vede că procentul erorii comise scade cu diametrul.

d	d_1	S_1	S	dS	E. vol.	Observ.
cm	cm	cm^2	cm^2	cm^2	%	
25,0	25,7	518,74	490,87	23,87	5,57	
30,0	30,7	740,23	706,86	33,37	4,76	
35,0	35,7	1000,98	962,11	38,87	4,04	
40,0	40,7	1301,00	1256,64	44,36	3,51	
45,0	45,5	1640,30	1590,43	49,87	3,13	
50,0	50,7	2018,86	1963,50	55,36	2,82	
55,0	55,7	2436,69	2375,83	60,86	2,56	
60,0	60,7	2893,79	2827,43	66,36	2,34	
65,0	65,7	3390,16	3318,31	71,85	2,16	
70,0	70,7	3925,80	3848,45	77.35	2,01	
75,0	75,7	4500,72	4417,86	82,86,	1,87	
80,0	80,7	5114,90	5026,55	88,35	1,75	
85,0	85,7	5768,35	5674,50	93 85	1,65	
90,0	90,7	6461,07	6361,73	99,34	1,56	

Considerând o tăiere rasă sau definitivă în pădurile noastre de la munte ajunse la exploatabilitate, diametrul mediu al unui astfel de parchet este de 35—40 cm. Eroarea variază între 3,5—4%, iar în cazul unor arborete foarte bătrâne, cum sunt multe din arboretele ce se exploatează astăzi, eroarea medie ar fi cuprinsă între 2—3% din volum, în dauna producătorului.

In pădurile Fondului Bisericesc, inventarierea se face la cioată, cumpărătorul având deci a suporta pierderile prin corhănirea lemnului.

Considerând acest lucru, un cumpărător conștient cu greu ar consimți la o măsurare care să-i scadă 2—3% din cantitatea totală a lemnului cumpărat, dat fiind că prin corhănire se poate calcula cu aceiași pierdere 1—3%. Totuși unde există căi de transport suficiente, în afară de plutit și plutărit și unde nu e necesar să se facă lungi drumuri de alunecare, unde, adică scoaterea lemnului se poate face în mod mai economic, procentul de pierdere la corhănire nu trece de 1—1,5%.

Având în vedere toate pierderile:

a) Pierderi la lungime cca 1—2%

b) pierderi datorită structurii formulei lui Huber cca 2-3%

c) pierderi datorită rotunjiri în minus 3—4%

cari se ridică în total până la 6—9% din volumul total, trebue să-l facem pe acest cumpărător conştient de pierderile pe cari le suferim ca producători din toate aproximaţiile arătate mai sus.

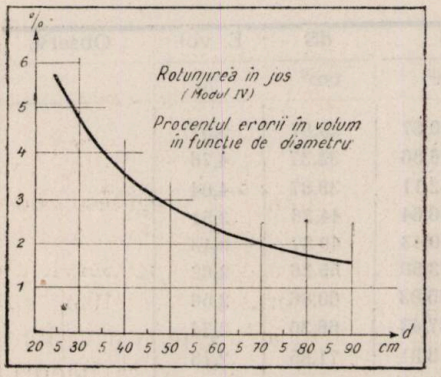

Am putea acorda supralungimile amintite mai sus ca o compensaţie pentru pierderile suferite la corhănire, ar trebui însă se introducă ultimul fel de rotunjire arătat mai sus, mai ales că nici acesta nu anulează pierderile provenite din cauza structurii formulei cari am văzut că se ridică în mediu până la 3%, sau cel puţin al treilea fel de rotunjire, în care caz pierderile prin rotunjire se reduc la jumătate.

Structura parchetelor noastre nu a fost studiată încă şi cum aceste studii nu au o valoare regională, rămâne ca în măsura posibilităţii să complectez aceste date privind parchetele din regiunea de munte a pădurilor Fond. Bisericesc, ocoalele din aceste regiuni oferind prilejuri de acest fel de cercetări.

La pratique du cubage des bois en grumes.

Dans l'article présent, l'auteur traite les différents moyens d'application dans la pratique de la formule de cubage; il prend en considération les divers corrections proposées, pour arriver à des chiffres approchés, autant que possible, du volume réel, de l'arbre mésuré.

De même, on montre les résultats atteints, à cet égard par des nombreux spécialistes.

TĂIEREA DE JOS LA RĂȘINOASE

de Ing. VASILE PANĂ
Cluj

Ocoalele silvice din regiunea de munte se pregătesc pentru tăierea de vară la răşinoase. Deoarece în prezent organele de execuţie se găsesc în faţa instrucţiunilor date de Serviciul comercial din centrala Caps. (Buletinul oficial No. 1/1939) cu privire la exploatarea pădurilor şi întrucât aceste instrucţiuni — în ce priveşte exploatarea răşinoaselor — prevăd ca „tăierea, indiferent de regiune şi lăbărţarea la bază a trunchiului, să se facă din faţa pământului", în cele de mai jos voi căuta să discut puţin această dispoziţie.

Aceiaşi dispoziţie de tăiere „de jos" la răşinoase s'a dat şi de Administraţia Centrală a Fondului Bisericesc din Cernăuţi în anul 1937. Ca urmare a aplicării „întocmai" a acestei dispoziţiuni, fabricile Fondului au primit buşteni de răşinoase tăiaţi dela baza trunchiului (huserul) având lăbărţări pe o lungime ce varia între 0,50—1,50 m. Se ştie însă că primul şi al II-lea buştean din trunchiu dau cherestеaua de calitatea cea mai bună, calitate care exclude lemnul crescut sălbatec, cu fibre neparalele, lemn mort şi putregăios conţinut de partea de lăbărţătură a buşteanului. Din această cauză a trebuit: fie să se lase scândurile rezultate din debitarea acestor buşteni cu partea de lemn sălbatec neretezată, declasându-le în acest caz cu 1—2 clase, ceia ce aducea o scădere de preţ de 500—800 lei la m^3, fie să se scurteze partea defectuoasă obţinând scurtătură, în loc de scânduri normale.

Se scurtaseră deci trunchii în pădure, la doborîre, în lungimile cherestelei normale, sau multiplii, fără a se ţine seamă de partea lăbărţată, neaptă a fi debitată în cherestea.

Faţă cu cele de mai sus, să analizăm cari sunt avantajele şi dezavantajele tăierei de jos la răşinoase.

Desigur, măsura luată de Caps. a fost dictată în primul rând de grija de a recolta pe cât posibil tot materialul lemnos din parchet, inclusiv materialul ce rămânea în cioate; în al doilea rând, s'a avut cred în vedere că cioatele înalte sunt, în special, locașul de desvoltare al larvelor de Hilobius cari prăpădesc plantațiile de molift.

Să discutăm însă și desavantajele acestei practici. Mai întâi se deosebesc două cazuri la exploatarea de rășinoase, după natura mijloacelor de transport ce stau la dispoziție.

a) Când trunchii se scurtează chiar în parchet, în bușteni de fabrică de lungimile obișnuite ale cherestelei sau în multipli ai acestor lungimi și apoi se corhănesc, se dau pe canale până în răcaș, se transportă, etc. Acest lucru se petrece mai ales atunci când transportul la fabrică se face cu calea ferată forestieră care, din cauza curbelor, nu permite transportul de trunchi întregi, aceștia din urmă atingând uneori și 35 metri.

b) Când trunchii nu se scurtează în bușteni decât la depozitul fabricei. Cazul este frequent la exploatările mai accesibile din punct de vedere al reliefului terenului și când transportul trunchilor se face prin plutire.

Pentru cazul vând trunchii nu se scurtează în bușteni în pădure, corhănitul lor în parchet și datul pe uluc întâmpină nespus de mari greutăți din cauza lăbărțării care, în viteza trunchiului, scormonește pământul impiedecând alunecarea, distruge ulucurile, etc.

In cazul tăierii de jos cheltuelile de doborît sunt mai mari, întrucât tăetorii cer cu 5—10 lei de m^3 mai mult, căci sunt obligați să taie în lăbărțătură.

Dar, tăerea din fața pământului la rășinoase în parchetele cu relief accidentat înseamnă doborîrea cu vârful la vale aproape fără excepție; deci trunchiuri rupte până la 40% și nenumărate crăpături interne, defect care apare la debitarea în scânduri.

Pentru a se evita deprecierea cherestelei, partea de lăbărțătură trebuie neapărat să fie scurtată înainte de a se începe scurtarea în bușteni de fabrică, urmând a fi valorificată, în majoritatea cazurilor, ca lemn de foc moale. In acest caz este de văzut însă dacă valoarea obținută de acest material compensează desavantajele arătate până aici.

In ce priveşte desvoltarea lui Hilobius abietis în scoarţa cioatelor, aceasta se poate diminua prin cojirea acestor cioate. Exploatarea de răşinoase lasă pe teren însă atât material din crengi, putregaiuri, iescari, etc., încât desvoltarea lui Hilobius este aproape de neîmpiedecat. Singurul mijloc de a scăpa de atacul lui în plantaţii, este de a micşora suprafaţa parchetelor şi de a le împrăştia în diferitele părţi ale pădurii.

Dar, tăierea din faţa pământului în parchetele accidentate de răşinoase mai are şi desavantajul că lipseşte suprafaţa exploatată, de obiceiu ras, de obstacolele pe care le formează buturugile contra avalanşelor de zăpadă ce se formează în timpul iernilor, avalanşe cari târăsc cu ele în vale pueţii cu pământ cu tot.

Concluzia celor mai sus expuse este că, tăierea din faţa pământului la răşinoase nu poate fi practicată decât cel mult în terenurile puţin accidentate unde nu influenţează direcţia de doborîre a trunchilor, şi numai dacă materialul rezultat prin retezarea părţei lăbărţate se poate valorifica rentabil în parchet, unde ea trebuie să se reteze. In toate celelalte cazuri tăietura la răşinoase trebuie să se facă astfel ca lăbărţătura să rămână în ciotă. Astfel pe lângă faptul că nu poate fi valorificată rentabil, dar ne scuteşte de toată seria de desavantaje arătate mai sus şi, în plus, prin putrezire, contribue şi la ameliorarea solurilor de răşinoase, în general sărăcite de materiile organice.

La coupe basse des arbres résineux.

L'administration forestière roumaine a pris des mésures, pour que dans les forêts de résineux le sectionnement en vue de l'abatage des arbres soit pratiqué aussi bas que possible, tout proche du sol, sans abandonner donc la partie difformée de l'arbre.

L'auteur de l'article, analise les avantages et les désavantages qui en résultent. En conclusion, il croit, que la mésure ne puisse être appliquée, que, tout au plus, dans les terrains peu accidentés, où il n'y a pas question de tenir compte de la direction de la chute de l'arbre; et cela, seulement, si le matériel qui en résulte peut être mis en valeur sur place.

AL DOILEA AVERTISMENT!

de Ing. HORIA MANOLE

In numărul din Ianuarie al Revistei Pădurilor arătam sub titlul: „Un avertisment", situaţia lemnului de foc, pe baza investigaţiilor întreprinse, în lunile Noembrie—Decembrie 1939.

După 6 luni văd, că „prevestirile" mele au fost cu mult depăşite, şi numai sunt decât 3—4 luni până la venirea toamnei, care nu se ştie cum va fi. Se zice, că numai Capitala singură consumă anual cam 100.000 vagoane lemne de foc, ceeace reprezintă vre-o două milioane de metri steri. In acest caz mă întreb: „există — în prezent — în cuprinsul ţării, fasonată această cantitate?".

Dar, în afară de nevoile Capitalei, oare, nu mai sunt şi alte oraşe consumatoare? La cât se evaluiază consumul lor anual? Se găseşte, pe undeva, vre-o statistică?

Apoi: în ipoteza, că trebuinţele oraşelor s'ar putea satisface, cu ceeace este tăiat, mă întreb — iarăşi —: în cât timp, acest lemn, se va putea scoate, din păduri, la gările de încărcare? Căci să nu se uite un singur moment, că lumea rurală iese la câmp şi nu mai poate fi întrebuinţată la căratul lemnelor din păduri.

In fine, încă o întrebare se ridică: dela staţiile de expediţie şi până la cele de destinaţie, cât timp este necesar, pentru transportul pe c. f. r. a unei cantităţi de 2—3—400.000 vagoane?

Să nu se scape din vedere, că suntem în Mai şi că la Septembrie se va începe căratul de sfeclă, când vagoanele c. f. r. sunt supraaglomerate, cu aceste transporturi.

Prin urmare: în următoarele 3 luni, nu se poate face transport de lemne de foc, pe c. f. r., nefiind marfă la gări.

Atunci: când se vor căra sutele de mii de vagoane — în ipoteza că s'ar găsi în staţiuni, asemenea marfă, la Septembrie. Octombrie, a. c.?

Este nevoe să trag concluziuni, sau ele pot fi uşor întrevăzute de oricare cetitor?

După informaţiunile ce posed (şi ele nu m'au păcălit, până acum, niciodată) stocurile de lemne de foc existente sunt neînsemnate.

Şi — totuşi — măsuri trebue luate. Mă tem însă, că este cu mult prea târziu. In orice caz, blocarea, nu ştiu dacă constitue o soluţie. Personal, nu cred aceasta, deoarece efectul blocării nu poate stimula producţia, care — şi aşa — este cum ştim toţi, că este. Peste trei luni, nădăjduim, chestia aceasta se va discuta prin alte prisme, mai apropiate „Crivăţului" aducător de —20°.

Zweite Warnung

Second avertissement

Les conditions exceptionnelles d'aujourd'hui ont empêché jusqu'à présent l'exploitation et le transport du bois de chauffage sur le marché.

Afin de prévenir une crise pendant l'hiver prochain, c'est le temps suprême de prendre les mesures nécessaires.

ISVOR ARTIFICIAL

de T. BĂLĂNICĂ

O notiță iscălită Ing. H. Ribitsch și publicată în „Der Deutsche Forstwirt" din 12 April 1940, semnalează un procedeu utilizat pe vremuri de Genovezi — într'una din coloniile lor in regiunea din Crimea pe unde se află astăzi orașul Teodosia — pentru a obține apă din aer. Cum chestiunea prezintă o importanță netăgăduită pentru pepinierele din regiunile aride, merită, credem, a i se acorda atenția necesară. Până vom reuși să experimentăm personal acest procedeu, ne-ar interesa să știm, dacă este la noi undeva, deja aplicat. Adresăm deci pe această cale camarazilor rugămintea de a ne informa în acest sens.

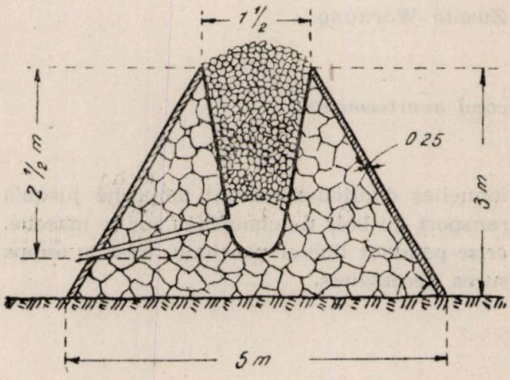

In ce constă procedeul.

Pe un teren plan se face o movilă de prundiș sau piatră fărâmată — după posibilitățile de aprovizionare — în formă de trunchiu de con. Dimensiunile variază după debitele care urmează să fie obținute. De ex.: diametrul bazei mari 5 m, diametrul bazei mici 1½ m, înălțimea 3 m. Prundișul va fi cât mai tasat posibil. Suprafața laterală va fi acoperită cu un strat de pământ bine îndesat, de 25 cm grosime; de preferință, să se lase o „pâlnie" (sau „escavațiune", cum vrem s'o numim). In fundul pâlniei se așează o cupă de argilă sau ciment, o strachină mare la rigoare, de circa 30 cm diametru. Deasupra acestei cupe se instalează un grătar de bare de fer, convenabil de

groase pentru a putea suporta ce se va pune peste ele. Intre grătar şi cupă se practică o deschizătură care permite comunicarea cu exteriorul printr'un tub pentru scurgerea apei adunată în cupă. Deasupra grătarului se pune iarăşi pietriş, mai mărunt decât materialul din care a fost construită movila. Înălţimea pâlniei, circa 2½ m, pentru cazul dimensiunilor date mai sus. Peste pietriş, la gura pâlniei, nu se mai pune pământ ci tot pietriş vârfuindu-se în chip de moviliţă. Odată construită această „fântână aeriană" se toarnă câteva găleţi de apă peste petrişul din pâlnie pentru a spăla de pământ eventualele canale înfundate din pâlnie, unde — încăodată — materialul nu trebue îndesat.

Explicaţia obţinerii apei, prin acest procedeu, e simplă. Se realizează în primul rând o diferenţă de temperatură în interiorul pâlniei — şi mai ales la nivelul cupei din fundul ei, — în raport cu mediul înconjurător (exterior). La această temperatură mai coborîtă, o parte din vaporii de apă se condensează; apa precipitată scurgându-se afară se naşte o diferenţă de presiune, care are ca efect formarea unui circuit continuu: aerul atmosferic pătrunde prin pietrişul din pâlnie, vaporii se condensează în pâlnie, apa se scurge prin tub, ş. a. m. d.

Nu există indicaţii asupra debitului obţinut. Cu oarecare aproximaţie s'ar putea calcula. Deocamdată însă ne mărginim a semnala acest sistem de „fântână aeriană" (sau „isvor artificial") şi încă odată repetăm rugămintea de a ni se comunica, dacă există aplicat undeva la noi în ţară.

Künstliche Quelle

Source artificielle

On décrit le procédé utilisé autrefois par les Genovais pour capter l'eau de l'air atmosphérique dans les régions arides de Crimée.

PROBLEMELE ZILEI

RĂȘINA

ORGANIZAREA PRODUCȚIEI DE RĂȘINI NATURALE IN ȚARĂ

de Prof. D. A. SBURLAN

Banca Națională a României a luat lăudabila inițiativă, de a delega anumite comisiuni de specialiști, care să studieze variatele aspecte ale problemei aprovizionării țării, cu materii prime necesare industriilor sale.

Rezultatul acestor investigații a fost publicat în mai multe volume tratând despre: lemn, petrol, materiale de construcție, metale, minereuri etc.

In volumul al II-lea al acestei serii de publicații se găsește înserat și un raport al comisiunii a VI, privitor la masele plastice și rășinile naturale, raport prezentat de D-nii Prof. N. Dănăilă (președinte), M. Gr. Romașcanu (secretar) și C. Fostiropol (referent).

Din acest raport și din alte lucrări de specialitate am extras câteva date statistice, care ne dau posibilitatea de a stabili importanța acestei probleme pentru gospodăria silvică a României.

Se știe, că rășina naturală este o secrețiune normală și de cicatrizare a unor specii lemnoase (mai ales dintre conifere). Rășina proaspătă e limpede (balsam) și conține cantități mai mari de ulei de terebentină. In aer liber, așa cum se recoltează de obiceiu, ea se întărește și prezintă aspectul amorf, de colorație diferită, pe care îl cunoaștem. In această stare, rășina de pin, cedru, etc. se folosește pentru cult (tămâie).

Prin destilare, rășina dă aprox. 30—50% uleiu de terbentină; restul este colofoniul (sacâzul).

Uleiul de terebentină e folosit în farmacie, în spălătorii, în industria culorilor, lacurilor, cerei etc., la regenerarea cauciucului ș. a. S'a reușit să se prepare din acest ulei, isopren, care se știe că e materia primă a cauciucului sintetic.

Colofoniul e utilizat în industria vopselelor, a săpunului, în industria textilă, a hârtiei, a unsorilor consistente, a insecticidelor, în construcţia drumurilor (amestecat în asfalt îi sporeşte rezistenţa la uzură), în industria explozibililor etc..

Producţia mondială de colofoniu şi terebentină era evaluată în 1936 la aprox. 1 milion tone colofoniu şi 215.000 tone terebentină, din care jumătate produs de St. Unite ale Americei şi 110.000 tone colofoniu respectiv 25.000 tone terebentină, de Franţa.

Alte ţări, ca Grecia, Spania, Germania, Polonia, îşi acoperă nevoile consumului intern din producţia proprie.

Franţa îşi bazează producţia, în mare parte pe plantaţiile făcute în Landes cu pin maritim, specia europeană cu cea mai mare producţie de răşină. In scopul de a perfecţiona producţia şi prelucrarea acestui articol, care alimentează industria indigenă şi comerţul cu străinătatea, ea a creat la Bordeaux un institut al pinului, iar universitatea din Toulouse are şi ea laboratorii speciale în acest scop.

Ţara noastră îşi acoperă necesităţile de răşini şi derivate ale industriilor amintite, exclusiv prin import din Franţa, Grecia, Spania.

Acest import a fost, în 1935 de 3800 tone în valoare de 35 mil. lei; în 1936 de 3500 tone în val. de 52 mil. lei şi în 1937 de 4600 tone în val. de 54 mil. lei. După cum se vede, e vorba de cifre modeste, ceea ce şi explică faptul, că n'a existat până acum, la noi, preocuparea de a iniţia o producţie indigenă a răşinei şi derivatelor sale.

In timpuri normale, e adesea indicat, ca în locul unor industrii susţinute prin tot soiul de avantaje din partea Statului, să se stimuleze schimbul cu alte ţări, de unde anumite produse, pot fi aduse la preţuri mai avantajoase, câştigând în schimb acolo, debuşeuri pentru mărfuri proprii.

In vremuri ca acelea pe care le trăim azi, aprovizionarea cu materii, altă dată din abundenţă oferite pe pieţele internaţionale, se loveşte de multe greutăţi şi riscuri. Dacă aceste materii sunt cerute în mai mare cantitate, pentru industriile de războiu ale ţărilor producătoare, ele nu pot fi procurate în nici un fel; iar populaţia ţărilor avizate în trecut la import este condamnată să sufere lipsuri, sau să caute a-şi rezolva în pripă, problema aprovizionării ce-o preocupă.

Acesta este oarecum cazul ţării noastre. Colofoniul atât de necesar industriilor de războiu (explozibili), fabricării săpunului, hârtiei etc., ca şi uleiul de terebentină cerut în fabricile de vopsele etc., ne lipsesc şi nu le putem aduce de peste graniţă, de cât în mici cantităţi.

Cum putem organiza deci producerea răşinilor în ţară?

Ştim, că dintre speciile ce cresc la noi, se pot răşina numai pinul silvestru şi moliftul. Păduri de pin avem numai 15.000 ha şi sunt situate în locuri greu accesibile. Adesea pinul se găseşte numai diseminat prin păduri, aşa încât de o exploatare normală a răşinii, în asemenea cazuri, nu poate fi vorba.

Presupunând totuşi, că nevoile consumului intern şi în special acelea ale apărării naţionale ne-ar impune să producem răşina în ţară, ori care ar fi cheltuelile, credem că s'ar putea găsi câteva regiuni mai bogate în pin, unde această producţie să poată fi organizată raţional.

Dintr'un studiu recent al D-lui Prof. Georgescu rezultă, că asemenea regiuni ar fi: Valea Buzăului şi a Bâscei şi ţinutul Vrancei. In aceste două regiuni se găsesc 5—6 mii hectare de pin, ce-ar putea fi organizate în vederea producerii răşinei.

In literatură se spune că un trunchiu matur de pin silvestru, răşinat 4 ani înainte de doborîre, după un procedeu american perfecţionat de Kienitz între 1915 şi 1919, dă anual până la 4 kg. balsam (răşină nealterată); în mediu se poate conta pe 3 kg la pinul negru şi pe 2 kg la pinul silvestru.

Socotind că din întinderea pădurilor de pin silvestru amintite mai sus, s'ar propune spre răşinare numai 20%, spre a face faţă nevoilor actuale, răşinarea s'ar putea extinde pe circa 1000 ha, sau la aprox. 500.000 arbori. Aceştia ar da aşa dar o producţie de circa 1000 tone răşină, până în toamna acestui an.

Trunchiurile şi cioatele pinilor răşinaţi ar putea fi supuse unui procedeu simplu de extracţie, din care rezultă între 20 şi 50 kg răşină la m^3. Cele 500.000 cioate rezultate anual, începând de la încetarea răşinării (peste 4—5 ani) ar da: $500.000 \times 0{,}3 = 150.000$ m^3 lemn sau circa 4.500 tone răşină.

In sfârşit, prin recuperarea răşinilor din leşiile cu care se tratează lemnul de molift în fabricile de celuloză (aprox. 250 mii m^3 anual) s'ar putea produce încă 1,5—2 mii tone răşină, care ar acoperi consumul de colofoniu al acestor fabrici şi al celor de hârtie.

In orice caz, cifrele de mai sus ne arată, că chiar dacă am recurge la metodele cele mai energice, de a scoate din pădurile ţării răşina de care avem nevoie, n'am putea avea în primul an mai mult de 2.000—3.000 tone, adică abia ½ din consumul normal al industriilor de pace. Restul n'ar putea fi împlinit, decât aducând răşini de pe pieţele ce-au mai rămas disponibile.

Pe viitor, asemenea momente critice ale aprovizionării de peste hotare ar putea fi uşor trecute, organizând din vreme producerea răşinii, prin cultura speciilor apte a ne-o da: pin austriac şi silvestru, pe suprafeţe cât mai mari. Terenuri potrivite în acest scop avem din belşug, în zona dealurilor şi munţilor mici. Rămâne să se găsească metodele cele mai potrivite de cultură a acestor specii şi de exploatare a răşinii, care să asigure şi o rentabilitate convenabilă şi un oare care grad de siguranţă gospodăriei forestiere respective.

Literatură: G. Fabricius: Forstbenutzung; Hägglund: Holzchemie; Schmied: Harznutzung; B.N.R. Contribuţiuni la problema materiilor prime, Vol. II; V. N. Stinghe şi D. A. Sburlan: Agenda forestieră.

PRODUCEREA RĂŞINEI

de Ing. IOAN PETÖ, Lugoj

Dintre materiile prime întrebuinţate nu numai de economia de pace, dar mai ales de industriile de războiu, este una de mare importanţă: răşina. Producerea ei cade în sarcina economiei silvice în cantitatea, de care va avea nevoie industria indigenă, care o reclamă, între altele, la fabricaţia obuzelor.

Pinus nigra şi silvestris, ar fi între esenţele indigene cele care furnizează răşina în cantitate mai mare şi de calitate mai bună; deci aceste esenţe ar fi de întrebuinţat în primul rând la obţinerea răşinei. Dar tocmai ele nu formează la noi în ţară masive mai însemnate, ci se găsesc numai sporadic, pe când bradul şi molidul, cari dau răşină în cantităţi reduse sunt esenţele de cari dispunem în masive întinse.

Ar trebui deci să folosim în primul rând diferitele genuri de pin de cari dispunem şi anume pin negru şi silvestris, cum şi

montana în măsura disponibilă. Numai întrucât din acestea nu am putea acoperi cantitatea necesară de răşină, să recurgem la producerea ei din molid.

Bradul nu cred că ar fi indicat, deoarece dă răşină foarte puţină.

In ceea ce priveşte pinul negru şi silvestris, aceştia se întâlnesc şi spontan, dar sunt introduşi în pădurile noastre şi pe cale artificială, prin plantaţiuni, în cele mai multe cazuri numai din motive culturale, pentru a popula terenuri, pe care alte esenţe n'ar rezista, sau pentru a ameliora solul. Formarea arboretelor pure sau amestecate cu cele două esenţe de pin s'a făcut din scopul cultural şi nu pentru a introduce o specie cu material lemnos valoros. Aşadar, prin folosirea pinului negru şi silvestris la producerea răşinei, nu se cauzează nici un prejudiciu, din punct de vedere al valorificării acestor două esenţe, ci din contră, ne dă ocazie să obţinem un venit mult mai favorabil decât acela ce l'am realiza prin simpla vânzare a materialului lemnos.

Răşina se poate obţine, pe de o parte din arborii în picioare, ca urmare a însuşirei ce au răşinoasele, de a lăsa să se scurgă răşina, dacă coaja a fost zdrelită sau tăiată. Această scurgere se poate activa prin noui răniri ale coajei. Procedeul se aplică în general, pe arbori, înainte de exploatarea lor, începând cu circa 20 ani. Pe de altă parte, se poate procura răşina din tulpinile rămase în parchete, prin defrişarea lor şi prin extragerea răşinei pe cale industrială. Procedeul merită cu atât mai mult atenţiunea, cu cât buturugile nu se pot valorifica altfel. Se ştie că partea arborilor cea mai bogată în răşină este tocmai buturuga.

Dealtfel conţinutul răşinei la aceste esenţe este influenţat de următorii factori:

a) Vârsta. Cu ea creşte paralel şi conţinutul răşinei;

b) Clima. Cu cât e mai uscată regiunea, cu atât mai multă răşină produc arborii;

c) Expoziţia. Cantitatea maximă de răşină se găseşte pe expoziţii sudice. La fel, când este vorba de arbori, pe aceştia cea mai mare cantitate se află în partea lor expusă spre sud.

Procedeele prin care se scoate răşina din arborii în picioare se pot împărţi în două grupe, după modalitatea colectării răşinei, care se poate face sau în scobituri făcute chiar pe arbori, sau în vase speciale.

La fiecare din aceste modalităţi sunt cunoscute diferite sisteme, după modul de aplicare al inciziunii în coajă şi după felul cum se face reînoirea acesteia. Ele sunt apoi denumite după ţara în care se aplică; altfel cunoaştem sistemul francez, german, austriac şi american.

La fel şi în modalitatea cealaltă, adică la colectarea răşinei în vase, se deosebesc mai multe sisteme, după forma canalelor de adunare şi a vaselor aplicate, cum şi după materialul vaselor întrebuinţate.

Vasele pot fi confecţionate cu gura mare sau mică, primele având desavantajul că uleiurile volatile din răşină se evaporează în cantitate mai mare; au însă avantajul că se pot goli mai uşor. Pentru a evita desavantajele indicate mai sus, se construesc vase cu gura lată, însă acoperită. La fel şi materialul din care sunt făcute vasele, are influenţă asupra calităţii răşinei obţinute. Anume vasele din lut nu se încălzesc atât ca acelea din tablă, din care cauză nu activează evaporarea uleiurilor volatile, nici nu ruginesc, ceea ce constitue un alt avantaj al lor.

Între colectarea răşinei în scobituri făcute pe arbori sau aceea în vase, cea din urmă este de preferat. Aceasta pentrucă la prima modalitate răşina, din an în an, trebue să parcurgă un drum mai lung până când ajunge în scobitura de colectare, întrucât scobitura rămâne pe loc, iar inciziunea anuală se face tot mai sus. Dar cu cât mai lung este acest drum, cu atât mai multe uleiuri volatile se evaporează; ori, acestea sunt tocmai substanţele cele mai valoroase din răşină.

La modalitatea prin folosirea vaselor, acestea se pot muta anual, pe măsura prelungirii inciziunilor pe trunchiul arborilor şi astfel drumul ce face răşina rămâne neschimbat, deci evaporarea uleiurilor volatile este mai restrânsă şi răşina obţinută pe această cale conţine cu 10% mai multă terebentină.

Dar pe lângă aceasta, modalitatea din urmă oferă şi avantajul că graţie ei se câştigă cu circa 20% mai multă răşină rămasă lichidă, decât la modalitatea cu colectarea răşinei în scobituri, la care răşina solidificată reprezintă o cantitate de circa 20% mai mare.

Insă răşina colectată în starea lichidă, este mult mai valoroasă decât cea adunată solificat, din motivele următoare:

a) Răşina lichidă conţine o cantitate mai mare de uleiuri volatile al căror conţinut determină tocmai valoarea răşinei.

b) Răşina solidificată fiind adunată prin radere, conţine şi aşchii. Pe de altă parte are o culoare mai închisă, ceeace micşorează valoarea, având în vedere că răşina în comerţ este clasificată tocmai după culoare.

Procedeul al doilea de obţinerea răşinei este extragerea ei pe cale industrială din tulpini. In timpul războiului mondial am avut ocaziunea să vizitez o fabrică de extragerea răşinei din tulpini, funcţionând în comuna Malaţca (Slovacia), pe domeniul forestier al prinţului Pàlffy, fiind înfiinţată şi condusă de Consilierul silvic Bittner. Din acest domeniu forestier, circa 20.000 ha sunt formate din pin silvestru, posibilitatea anuală fiind circa 200 ha., depe care suprafaţă s'a obţinut prin defrişare anual circa 300 vagoane de tulpini. Fabrica a fost astfel dimensionată, ca să fie tot anul aprovizionată prin buturugile disponibile şi deci continuu în funcţiune.

Buturile înainte de întrebuinţare erau despicate şi mărunţite, pe cale mecanică, în bucăţi de maximum 20 cm. lungi şi 5 cm. groase. Aceste bucăţi erau apoi mărunţite mai departe într'o moară, în aşchii de maximum 4 cm. lungi şi 0,2 cm. groase. Aceste dimensiuni au fost adoptate din motivul, că se puteau valorifica în acest fel şi aşchiile după extragerea răşinei pentru fabricaţia hârtiei, ca lemn de celuloză.

Aşchiile corespunzătoare mărunţite, erau apoi introduse într'un aparat, unde prin aburire se făcea extragerea prealabilă a terebentinei.

Cum pe această cale nu se poate face o extragere perfectă a uleiurilor de terebentină, masa supusă acţiunii aburilor, era reintrodusă într'un alt aparat, în care era tratată cu vapori de benzol, prin care procedeu se scotea aproape toată terebentina existentă.

Răşina obţinută era introdusă în cazane de evaporare prin vacuum, prin care erau extrase şi ultimele urme ale terebentinei, rămânând ca rezidium: colofoniul (sacâz), în starea lichidă. Colofoniul astfel obţinut reprezintă circa 5% din materialul lemnos brut folosit la extragere, iar 25% din el este celuloză, deasemenea valorizabilă.

Luând deci în considerare faptul că nu dispunem de păduri întinse de pin pentru obţinerea întregii cantităţi de răşină cerută de industriile indigene, va fi necesar să recurgem şi la

întrebuinţarea molidului. Ar fi deci recomandabilă facerea unor experienţe pentru a constata întru cât ar fi cazul să folosim şi în acest caz tulpini de molid, pentru extragerea răşinei pe cale industrială în modul descris mai sus.

PREVEDERI ŞI IN ACŢIUNEA DE RĂŞINARE

de Ing. M. ENE

Se simte şi de data aceasta nevoia unei stabilite terminologii silvice în limba română. Dacă se va începe şi la noi să se facă „rezinaj", apoi bine ar fi să zicem, acestei operaţiuni, de acum în colo „răşinare". Termenul a fost deja întrebuinţat de cei competenţi dar poate cu timiditate.

La noi s'au făcut răşinări până acum, în mică măsură, de către sătenii dela munte, care venind la oraş, vindeau cupele mici din scoarţă de molid, pline cu răşină, pentru „parfumat" sau „afumat" în locuinţe iarna. Pentru scopuri ştiinţifice lucrurile stau la fel. Făcându-se fără nici o regulă dar în mică măsură, nu s'a putut vedea, dacă această operaţiune, a avut urmări rele (şi mai ales în ce măsură) asupra exemplarelor răşinate.

Fiindcă noi avem acest produs natural, atât de necesar multor întrebuinţări, e păcat să-l mai cumpărăm dela vecini pe bani grei. O răşinare trebuie să se facă şi la noi, dar o răşinare organizată. Când nevoia cere, trebuie făcute sacrificii; numai că din păcate aceste sacrificii cad iarăş în spinarea pădurii. Dar chiar când se fac sacrificii trebuie să se ţină seama de anumite reguli, aşa fel ca sacrificiile să fie minime şi mai ales să nu dea naştere altor sacrificii, adică ceea ce urmează să nu constitue pierderi de valori. Prevederea trebuie să însoţească totdeauna planul unei noi acţiuni.

Răşina îndeplineşte anumite funcţiuni în economia internă a arborelui. Ea este totodată şi leacul de vindecarea rănilor suferite de arbore (pe acest fapt se şi sprijină răşinarea) şi deci mijloc de apărare. In anii cu sboruri de „muşte" — Ipidae — mulţimea gândacilor atacă chiar exemplarele sănătoase (normal sunt atacate cele plăpânde). Arborele răspunde ofensivei prin înecarea cu răşină a primului val de gândaci. Prin aceasta slăbeşte, şi al doilea val de gândaci îl găseşte apt pentru instalare.

Dacă existenţa răşinei este o necesitate pentru arbore, invers lipsa ei este o pierdere. Technica răşinării are desigur anumite procedee de a obişnui arborele, treptat, cu producerea unui plus de răşină. Totuş pierderea unei anumite cantităţi de răşină se traduce printr'un anumit grad de debilitate pentru arbore.

In operaţiile de răşinare va fi nevoie deci să se ţină seamă de o serie de măsuri preventive, de natură protecţionistă, printre care şi următoarele:

— Nu se va face răşinare în arboretele în care se află focare de Ipidae şi cât mai departe de acestea deoarece mirosul de răşină atrage gândacii.

— In arboretele unde nu sunt insecte se vor face totuş tatonări în privinţa fostelor atacuri (cercetarea exemplarelor suspecte, informaţiuni, date din amenajament, etc.).

— In arboretele care se răşinează se vor face în permanenţă observaţiuni asupra eventualei apariţii a insectei.

Răşinarea deci, ca orice acţiune accidentală în viaţa normală a pădurii, naşte, pe lângă alte probleme şi probleme de protecţie.

De aceea operaţiunile de răşinare nu trebuiesc lăsate pe mâna oricui, iar alcătuirea planului acestei acţiuni trebuie făcut cu discernământ şi ţinându-se seamă de părerile celor cunoscători în materie.

POSIBILITĂŢILE DE RECOLTARE A RĂŞINII IN PĂDURILE NOASTRE

de Dr. Ing. N. GHELMEZIU

Multiplele întrebuinţări ale răşinii — în industria lacurilor, vopselelor, pielăriei, hârtiei, săpunurilor, parfumurilor, medicamentelor, etc., dar mai ales în industria de războiu — fac din acest produs al pădurii o materie primă de o deosebită importanţă. Războiul, atât prin consumul ridicat de asemenea materii, cât şi prin ameninţarea de a nu le mai putea aduce din străinătate, pune, în toate ţările, pe primul plan al preocupărilor, problema producerii răşinii din propriile păduri.

La noi, încă de când regimul devizelor a îngreunat aducerea produselor răşinoase din străinătate, s'a pus întrebarea

dacă putem să procurăm răşina de care avem nevoe din pădurile noastre. De atunci au apărut cereri din partea diferitelor firme, de a li se permite recoltarea răşinii din pădurile de răşinoase. Comun tuturor acestor firme este caracterul lor pur comercial. In general, din cele ce se cer azi în această chestiune, se vede lipsa de orientare asupra posibilităţilor pădurilor noastre de a produce răşină. Faptul că avem păduri de esenţe răşinoase nu este suficient pentru a crede că putem recolta, în mod rentabil, din ele răşina de care avem nevoe şi că numai lipsa de interes a făcut ca până acum să nu avem exploatări de răşină.

In cele ce urmează vom încerca, foarte pe scurt, să vedem pe ce realităţi putem să bazăm exploatarea răşinii în ţara noastră şi care sunt problemele pe care ea le pune.

Răşina brută se poate recolta fie din arborele viu, în picioare, prin rănire continuă, fie din lemnul mort, prin diferite procedee de distilare, extracţie, etc.

1. Să urmărim mai întâi exploatarea răşinii din arborele în picioare.

Dintre factorii naturali, căldura în primul rând şi apoi solul influenţează producerea şi scurgerea răşinii. Situaţia pădurilor noastre de răşinoase mai mult la munte, cu căldură puţină, ne spune, dela început, că nu ne putem aştepta la o producţie comparabilă cu aceea din ţările sudice şi nici chiar din acelea, care la un climat general la fel cu cel dela noi, au pădurile de răşinoase aşezate la şes. In regiunile mai calde, producţia de răşină este atât de mare (4—10 kg anual de arbore la Pinus maritima în Franţa), încât valoarea lemnului devine secundară. Din această cauză acolo nici nu s'a dat prea mare importanţă faptului că lemnul se depreciază prin răşinare şi nu s'a făcut din perfecţionarea sistemului de răşinare în vederea menajării lemnului, o condiţiune de existenţă a exploatărilor de răşină. Metodele de lucru din aceste ţări nu pot fi întrebuinţate fără modificări la noi. Deoarece climatul şi situaţia pădurilor noastre ne arată că nu putem avea producţie mare de răşină, şi cum majoritatea lemnului nostru are însuşiri foarte bune, constituind o valoare ce nu va fi depăşită de aceea a răşinii, metodele de răşinare la noi, în general, trebue să nu aducă prejudicii lemnului. Aceasta impune ca timpul în care se răşinează un arbore să se reducă doar la câţiva ani înainte de tăierea arborelui, exploatarea devenind o operaţiune fină, cu

lucrători instruiţi, unelte speciale şi reguli foarte stricte. Este de văzut dacă în aceste condiţiuni exploatarea răşinii este rentabilă la noi în vremuri obişnuite sau rămâne doar necesară în timp de războiu, când nu se mai pune condiţiunea rentabilităţii.

Dintre conifere, pinii produc cel mai mult prin răşinare. Urmează apoi molifţii, laricii şi brazii. Deasemenea, nu toţi pinii sunt la fel de productivi. In ordinea descrescândă a productivităţii se înscriu: Pinus maritima Poiret, P. palustris Mill, P. laricio Poiret, P. halepensis Mill. şi printre acei cu producţie mai mică, Pinus silvestris.

In ţara noastră avem arborete de pin negru şi pin comun, dar valoarea lor pentru exploatarea răşinii trebue socotită şi după suprafaţa pe care o ocupă, ca şi după repartiţia şi situaţia acesteia, în afară de faptul mai sus amintit, că se găsesc în general la munte, unde este mai puţină căldură.

Arborete naturale de pin negru avem puţine (pe Valea Cernei şi la Şviniţa, care în total, după câte ştim, nu trec de 300—400 ha), adică suprafeţe extrem de mici, situate pe terenuri foarte accidentate. Aceste arborete nu pot constitui o sursă de răşină. Dealtfel parte din arboretul de pe Valea Cernei este declarat monument natural.

Arborete naturale de pin comun avem mai multe decât de pin negru, şi anume în munţii Coziei, ai Buzăului, Vrancei, etc. (împreună cu arboretele rezultate din plantaţii cca 15.000 ha), dar şi aceste arborete sunt împrăştiate pe suprafeţe reduse, aşezate pe terenuri accidentate, încât nu ne putem baza pe ele pentru procurarea continuă a cantităţii de răşină necesară anual.

Plantaţii de pin negru sunt puţine, pe suprafeţe mici, mai mult pentru corecţiuni de torenţi. Plantaţii de pin comun avem pe suprafeţe mai mari. La aceste plantaţii trebuesc făcute încercări pentru a se vedea ce cantitate de răşină dau arborii, care ca structură se deosebesc de acei naturali, datorită creşterii lor rapide. Deasemenea trebue văzut dacă aceşti arbori se pot răşina încă de tineri, deci dacă s'ar putea recolta răşina pe timp mai îndelungat, decât câţiva ani înainte de exploatare.

Pentru ziua de azi arboretele de pin negru şi comun nu ne pot oferi pentru răşinare decât micile parchete care ar veni în rând de exploatare, în care s'ar putea lucra doar câţiva ani

înainte de tăiere, fiindcă lemnul este de bună calitate şi nu trebue sacrificat.

Arboretele rezultate din plantaţii nu ştim să fi ajuns încă la exploatabilitate, astfel că deocamdată nu pot fi luate în consideraţie.

Exemplarele crescute rău, al căror lemn nu ar avea valoare şi s'ar putea destina recoltării răşinii, sunt, în general, situate pe locuri accidentate, unde rolul lor este de protecţie, iar lucrările de răşinare foarte grele şi deci de rentabilitate îndoelnică.

Se vede deci nevoia de a se găsi metoda de răşinare şi modul de organizare a lucrului, care să facă posibilă exploatarea răşinii în arborete mici, dispersate, situate în general la munte, unde condiţiunile de muncă sunt mai grele ca la şes. Deasemenea să se adapteze la producţia mică şi dispersată de răşină aparatura şi instalaţia necesară unei prime prelucrări a răşinii brute în esenţă de terebentină şi colofoniu. Aceste instalaţiuni nu trebue să fie primitive, din cauza proporţiei lor reduse, ci astfel ca să dea produse de calitate superioară. Credem că în special calitatea produselor obţinute, va avea cea mai mare influenţă asupra rentabilităţii acestor mici exploatări.

Pentru viitor, cum baza producţiei de răşină o constitue pinul, va trebui să ne creem arborete de pin, de va fi posibil chiar introducând vre-o specie nouă mai productivă. Ţinând seamă că în condiţiunile ţării noastre este foarte puţin probabil să putem avea o producţie de răşină care să depăşească valoarea lemnului, speciile alese şi modul de cultură trebue să asigure şi un lemn de calitate sau cel puţin atât cât să satisfacă nevoile rurale mereu crescânde pe măsura ridicării satelor. Evident, excepţie pot face culturile de pe unele terenuri degradate, unde, dacă se va putea recolta răşină, va fi un câştig în plus, chiar dacă lemnul nu va fi de calitate, din cauza condiţiunilor de creştere.

In ţara noastră se mai găsesc şi alte specii de pin: Pinus cembra L. şi Pinus montana Mill. Pinus cembra avem extrem de puţin (câteva zeci sau sute de exemplare) aşa că de o răşinare a lui nici nu poate fi vorba. Pinus montana se găseşte pe suprafeţe mari în munţii noştri. El nu se poate răşina, dar din ăcele lui, prin distilare, se obţin materii răşinoase. Producţia este foarte redusă şi întrebuinţările acestor materiale se rezumă doar în farmaceutică.

Bradul produce răşină în coajă. Ea se adună în băşici mici pe coaja arborilor la care nu s'a format ritidomul. Răşina este un balsam de foarte bună calitate, dar cu întrebuinţări mai mult farmaceutice. Ea se recoltează cu o muncă foarte grea prin spargerea băşicilor de pe coaje cu ajutorul unui vas cu cioc, în care se colectează balsamul. Producţia foarte redusă, munca foarte grea şi prejudiciile aduse arborilor (prin înţeparea coajei cu vasul de colectat şi cu cârligele de fier cu ajutorul cărora se urcă lucrătorul pe arbore) au făcut ca să se renunţe la recoltarea răşinii de brad, chiar în ţările în care ea constituia o specialitate. Nu vedem ce ar putea justifica introducerea acestei exploatări la noi.

Larice avem foarte puţin (cca. 3.800 ha) şi cu lemn de bună calitate. De o răşinare a lui nu poate fi vorba. Puţinul pe care-l avem trebue păstrat ca un monument natural (arboretul de pe Ceahlău şi vre-un arboret de pe valea Lotrului). Dealtfel chiar în ţările în care se practică răşinarea laricelui, datorită producţiei mici, a întrebuinţărilor reduse ale răşinii, şi mai ales din cauza prejudiciilor pe care le aduce lemnului procedeul de răşinare, s'a renunţat aproape total la această exploatare.

Moliftul este dintre răşinoase specia cea mai răspândită în ţara noastră. Cu toate acestea, din cauzele pe care le vom vedea mai jos, cel puţin deocamdată, nu ne putem baza recoltarea răşinii de care avem nevoe pe producţia de răşină a pădurilor de molift.

Caracteristic acestei specii din punct de vedere al răşinării sunt următoarele:

— scurgerea răşinii este foarte mică, din cauza redusei sale fluidităţi,
— însuşirile răşinii şi derivatelor sale sunt diferite şi inferioare acelora de pin,
— prelucrarea răşinii de molift în esenţă de terebentină şi colofoniu este mult mai grea decât a aceleia de pin,
— arborele este foarte sensibil la rănire şi lâncezeşte, din care cauză, pentru arboret, pericolul atacurilor de insecte este cu deosebire accentuat, mai ales când pădurile sunt pure de molift,
— lemnul suferă deprecieri fie din cauza uscării lui în apropierea rănii, fie din cauza atacului ciupercilor, bacteriilor sau insectelor.

In timpul războiului 1914—1918, în Germania şi Austria s'au făcut exploatări de răşină din molift. Producţia a fost foarte mică iar urmările au făcut ca răşinarea moliftului să fie complect oprită. Nici în războiul de azi nu ştim să se fi reluat exploatarea răşinii de molift. Nu-i vorbă că acum în Germania, care are foarte întinse păduri de pin la şes, răşinarea acestuia este perfect organizată, încât, fără a prejudicia lemnul, se recoltează o foarte bună parte din răşina de care au nevoe şi nu s'a recurs la molift.

E drept că nerăşinarea moliftului este o pierdere pentru economia generală, date fiind marile suprafeţe pe care le ocupă. Deaceea s'au făcut, în Germania, cercetări pentru găsirea unei metode de răşinare, prin care să nu se aducă nici un prejudiciu lemnului şi vieţii arboretelor şi să se stimuleze scurgerea răşinii. La un rezultat mulţumitor nu cunoaştem să se fi ajuns încă. Noi trebue să facem încercări pentru găsirea metodei cu rezultate satisfăcătoare, deoarece, ca suprafaţă, doar pădurile de molift ar putea constitui acum o sursă bogată pentru producerea răşinii în ţară. In general se poate vedea că moliftul nu ar suporta răşinarea mai mult decât un an înainte de tăiere, fără să se deprecieze lemnul.

Răşinarea moliftului este o operaţie şi mai pretenţioasă de cât la pin. La noi, unde avem întinse păduri de molift, cu lemn de foarte bună calitate, o greşală în exploatarea răşinii, ar putea cauza pierderi imense, aproape cu nimic compensate, prin producţia răşinii. Deaceea trebue să ne convingem că operaţia răşinării este o lucrare pretenţioasă, că necesită multă prudenţă şi deosebită supraveghere. Cunoscând moravurile din jurul pădurilor, să ne gândim la ce pericol de incediu prezintă o pădure, fără o supraveghere serioasă, dar care are la rădăcina fiecărui arbore o ulcică plină cu răşină, iar trunchii pe o bună porţiune bine unşi cu acest material. Chiar dacă vom cunoaşte tehnica răşinării, înainte de a se permite astfel de exploatări, trebue să ne asigurăm o seamă de măsuri eficace contra acelora ce ar vedea în aceste operaţiuni doar un mijloc imediat de câştig.

Astăzi se adună de pe molifţi răşina care s'a scurs din rănile produse în mod natural. Recoltarea o fac copiii cu traista, mai mult „în delict", fapt care asigură rentabilitatea acestei recoltări şi atrage pe mulţi comercianţi. E o practică ce s'a intensificat în ultimul timp. Ea trebue interzisă, deoarece culegătorii nu se opresc la adunarea răşinii din rănile naturale,

ci sunt stimulaţi de cumpărătorii interesaţi să facă răni noi spre a-şi asigura o recoltă mai mare în viitor. Cei ce azi profită de pe urma acestei recoltări clandestine, nu au altă preocupare decât câştigul lor în aceste vremuri turburi.

Ceva mai mult, această răşină este singurul material pe care l-am putea aduna imediat, într'un caz când nu am mai putea aduce produse răşinoase din alte ţări.

2. Să vedem acum care sunt posibilităţile de a obţine răşină din lemnul mort.

Materialul care este în primul rând vizat îl constituesc cioatele şi rădăcinile rămase după exploatare. Acest material se scoate fie cu aparate speciale, fie prin dinamitare, operaţii grele şi destul de costisitoare. Şi aci, cel mai bogat material îl furnizează pinul. După Austerweil şi Roth, cea mai mică fabrică de prelucrat asemenea material, pentru a lucra rentabil, are nevoe de cca. 1 vag. pe zi de cioate şi rădăcini. Dintr'un ha se scot cam 2 vagoane, deci pe an ar fi nevoe de produsul a cca 180 ha iar pentru o perioadă de 50 ani, de aproximativ 9000 ha. concentrate cât mai mult, fiindcă materialul prim nu suportă un transport la distanţă prea mare. La noi nu vedem posibilă o astfel de întreprindere, cu material de pin. Numai mici instalaţii ar putea avea materialul necesar. Trebue să accentuăm şi aici că aceste instalaţii, deşi mici, trebue să fie în măsură a da produse de calitate. Să nu introducem la noi ceeace alţii părăsesc ca înapoiat.

Cioatele de molift şi brad sunt mult mai sărace decât cele de pin, deaceea, până acum, nici nu se folosesc ca material prim pentru extras răşina. Totuşi o experimentare în acest sens trebue făcută spre a vedea dacă este sau nu rentabilă la noi extragerea răşinii din cioatele şi rădăcinile de molift.

O altă posibilitate de a obţine materii răşinoase este aceea de a le extrage din leşiile întrebuinţate la fabricarea celulozei. Nu ştiu dacă se vor fi făcut astfel de extracţiuni până acum în fabricile noastre.

In general extracţia răşinii din lemn (deşeuri, rumeguş, etc.) nu este rentabilă decât în asociaţie cu vre-o prelucrare a restului masei lemnoase.

Pădurile noastre de răşinoase fiind în marea lor majoritate la munte, pe terenuri cu pante mari, scoaterea cioatelor şi rădăcinelor mobilizează foarte mult solul şi poate fi foarte uşor cărat de ape, constituind astfel un mare pericol de degradare a

solului. Nu credem că ne putem gândi la o astfel de exploatare când este foarte probabil un asemenea pericol.

Mai trebue să ne întrebăm iarăşi dacă exploatarea aceasta nu ar sărăci prea mult solul, sărăcire pe care cel puţin în condiţiunile de azi şi probabil încă mult în viitor, nu o putem atenua cu îngrăşăminte artificiale.

Un material puţin costisitor pentru extracţia unor materii răşinoase, cu întrebuinţări în special farmaceutice, cred că îl poate constitui la noi lemnul de ienupăr. Foarte multe terenuri sunt invadate de tufe de ienupăr, care nu se pot distruge uşor. Operaţiunea curăţirii va deveni probabil chiar rentabilă, dacă se va reuşi ca din lemnul rezultat (mai mult crăci) să se obţină un produs de valoare. Pentru extracţia acestor materii răşinoase va trebui construit un aparat simplu şi uşor portabil.

In concluzie:

Pădurile noastre de răşinoase, prin esenţele ce le compun şi climatul în care se situiază, nu pot produce decât puţină răşină. In special suprafaţa redusă a pădurilor de pin accentuiază această situaţie. Exploatările de răşină nu ar fi posibile decât ca subordonate exploatării lemnului. Nici prelucrarea lemnului mort nu poate da decât o cantitate foarte redusă de materii răşinoase.

In cazul unei situaţii în care nu ar mai fi posibilă aducerea materiilor răşinoase din străinătate, singura noastră rezervă imediată o formează răşina ce se adună prin scurgerea din rănile naturale ale arborilor. Cantitatea este redusă şi greu de recoltat. Totuşi ea trebue păstrată prin interzicerea culegerii sale.

Posibilităţile actuale ale pădurilor noastre fiind mici, este nevoe să ne facem depozite mari şi permanente de materii răşinoase din străinătate, încă din timp.

Pentru viitor trebuesc studiate:

— metodele de răşinare care să facă rentabilă recoltarea răşinii în condiţiunile noastre, cu arborete pe suprafeţe mici, dispersate, la munte, etc. fără a aduce vre-un prejudiciu lemnului şi adaptate producţiei noastre viitoare de răşină,

— instalaţiile şi aparatura, de proporţii mici, cu ajutorul căruia să se obţină produse de calitate superioară,

— până se va ajunge la o tehnică perfecţionată în lucru şi se vor preciza normele în acest sens, să nu se autorize nici o firmă să facă exploatări, decât cu metodele

experimentate deja în străinătate şi găsite că nu aduc prejudicii însuşirilor lemnului. Expolatările vor trebui făcute la început pe suprafeţe mici spre a se vedea rezultatul şi cu rezerva de a le putea opri imediat ce se va observa că aceste operaţiuni pun în pericol viaţa pădurii,

— să se creeze păduri de pin, care să dea totuşi şi lemn bun, după ce se va vedea ce producţie au plantaţiile existente.

Exploatările de răşină făcute raţional, cu metode perfecţionate, oameni instruiţi şi supraveghere continuă, credem că vor da rezultate satisfăcătoare.

Neîndeplinirea acestor condiţiuni nu poate aduce decât rău pădurii. Deaceea o experimentaţie prealabilă oricărui fel de exploatare de acest gen este o prudenţă absolut necesară.

Die Harzgewinnung.

Le gemmage.

Dans les articles ci-dessus, l'on soumet à un très sérieux examen les possibilités de notre pays de procurer sur son territoire même, la résine ainsi que ses dérivés.

L'on sait, que de ce point de vue, le pin est l'espèce qui doit être prise, en premier lieu, en considération. Mais, cette espèce n'occupe chez nous d'avantage qu'à peu près 15.000 hectares, et cela, se trouve dans la plus grande partie, en peuplements petits et disséminés.

Notre climat n'est point de nature à permettre aux pins de produire une grande production de résine; en conséquence, la valeur de la résine obtenue ne peut point dépasser celle du bois, qui chez nous est d'une bonne qualité.

Donc, il faut trouver une méthode de gemmage, qui ne devrait pas nuire au bois; pour cette raison l'opération de gemmage ne peut commencer, au plus, qu'un an avant l'exploitation du bois.

Par suite, cette opération nécessitera des ouvriers instruits, des instruments spéciaux et des règles qui devraient être strictement suivies.

Parmi les autres espèces, le Juniperus demanderait une attentation à part et il faudrait entreprendre des recherches à cette egard.

VÂNĂTOARE ŞI PESCUIT

UN FAPT CARACTERISTIC

de VLAD MACEDONEANUL

Am în faţa mea bilanţul pe anul 1939 şi proiectul de buget pe anul 1940 ale Societăţii de vânătoare „Lunca" din Bucureşti. Nu cunosc de aproape această înjghebare vânătorească, dar am auzit vorbindu-se despre dânsa în termeni elogioşi: model de organizare, disciplină, terenuri multe şi bine organizate, membri aleşi, etc. In fine, se spune că este o Societate care ar putea servi de model. De altfel, bugetul său care an de an se cifrează la aproximativ 400.000 lei, precum şi personalităţile marcante ca poziţie socială cari o constituesc sunt indicii sigure că avem de a face cu o puternică Societate de vânătoare, posedând o bună conducere şi suficiente resurse materiale.

Cer iertare Societăţii „Lunca" pentru că mă folosesc aci de bugetul său pentru a scoate în evidenţă o stare de lucruri pe care o găsesc profund păgubitoare pentru cauza vânătorească. Voiu examina bugetul său nu din plăcerea de a critica, ci numai dintr'o sinceră dorinţă de îndreptare a unui rău. Mă leg de bilanţul şi de bugetul său numai din motivul că tocmai acestea mi-au căzut în mână şi nu acelea ale unei alte Societăţi. Prin urmare, este o simplă întâmplare că mă ocup de Societatea „Lunca".

*

Bilanţul este oglinda activităţii gospodăreşti a unei întreprinderi pentru un timp expirat. Bugetul este programul său de viitor. Aceasta din urmă se întocmeşte după o amănunţită examinare a nevoilor gospodăriei şi după luarea în considerare a resurselor sale băneşti şi pe baza acestor două elemente se dă expresiune — prin buget — concepţiei gospodarului în ce priveşte programul său de pe anul ce urmează. Atât bilanţul cât

şi bugetul ne vorbesc în termeni limpezi şi ne caracterizează pe gospodarul care le-a întocmit. Când în bugetul armatei se prevăd sume numai pentru solde şi hrană, neglijându-se dotarea oştirii cu material, când un spital are numai medici, dar îi lipsesc instrumentele medicale necesare, avem de a face cu o organizaţie criticabilă.

Acelaş lucru se poate spune şi despre o Societate de vânătoare. Aceasta nu este (cel puţin, n'ar trebui să fie) numai o organizaţie cu scopul de a înlesni doborîrea unui cât mai mare număr de sălbăticiuni, — ci şi un mijloc de a ocroti şi înnobila specia. Greşit se crede de către majoritatea laicilor, că vânătorul este un om crud din fire, căruia îi face plăcere să vadă sânge, şi care nu urmăreşte altceva decât să ucidă. Vânătorul cu cât se apropie mai mult de ceea ce se cheamă adevărat vânător, cu atât îndrăgeşte mai mult făpturile lui D-zeu, — găseşte mai multă plăcere în a le ocroti, studia felul de trai, obiceiurile şi a le feri de suferinţe, iar împuşcarea nu este altceva decât recolta pe care şi-o ia în calitate de gospodar, aşa cum în înţelepciunea sa, a rânduit Creatorul. D-l Scherping, şeful vânătoarei germane scria nu de mult într'o revistă, că în calitatea pe care o are, este invitat în atâtea părţi la vânătoare, încât n'ar mai avea nevoe de teren de vânătoare propriu. Cu toate acestea, are, nu unul, ci mai multe astfel de terenuri, pentru că simte nevoia de a se ocupa şi de ocrotirea vânatului, în care, numai, îşi găseşte adevărata plăcere. Iată prin urmare adevăratul suflet de vânător.

Prin prisma ideilor înşirate mai sus, să examinăm acum bilanţul şi bugetul Societăţii de vânătoare „Lunca". La o cifră totală de 414.264 lei cheltueli pe anul 1939, — s'a întrebuinţat pentru hrana vânatului suma de 2500 lei, iar pentru distrugerea răpitoarelor 2950 lei, — total 5450 lei pe anul întreg. In proiectul de buget pe anul 1940 sumele cu această destinaţie nu diferă mult de cele din anul 1939.

Se ştie cât suferă vânatul în iernile grele când pământul este îngheţat, zăpada acopere ultimul fir de iarbă sau bob de sămânţă. Bietele animale, rupte de foame şi slăbite de frig, pier în massă. In această privinţă, iarna 1939—40 ne-a oferit aspecte jalnice în cele mai multe părţi ale Ţării. Cu toate acestea Societatea „Lunca", (după cum rezultă din bilanţul său) n'a jertfit decât cca o jumătate de procent din cheltuelile totale, pentru

hrana vietăţilor care în sezonul următor de vânătoare urmau să facă plăcere membrilor săi.

S'au găsit 70.000 lei pentru controlul pădurilor (desigur din punct de vedere al felului cum paznicii îşi fac datoria), pentru contracte, procese, bacşişuri, cheltueli de cancelarie şi de reprezentare; s'a găsit şi o sumă de 50.000 lei pentru a se acorda remize la încasări şi a se plăti „transporturi efectuate cu plăţile" şi chiar 9.024 lei pentru telefonul dela sediul Societăţii, dar pentru hrănirea vânatului şi distrugerea răpitoarelor n'a mai rămas decât 5.450 lei. Iată un fapt care caracterizează mentalitatea vânătorimei din zilele noastre şi care ne lămureşte de ce avem puţin vânat. Societatea „Lunca" să nu caute explicaţie pentru împuţinarea vânatului numai în braconajul care „a atins culmea. S'a observat fraternizarea braconierilor cu pădurarii Statului" cum afirmă în darea de seamă, ci şi în insuficienţa propriei sale gospodării.

Dar cazul Societăţii „Lunca" nu este unic. Din nenorocire, avem atâtea alte societăţi şi arendaşi care nu fac nici atâta. Desigur sunt ani când iarna este uşoară şi vânatul găseşte hrană suficientă şi fără intervenţia omului. Dar nu este mai puţin adevărat, că Societăţile şi arendaşii trebue să fie pregătiţi pentru a preîntâmpina calamităţile naturale şi a nu se expune la pagube ca acelea pe care au avut să le suporte în iarna trecută.

Se pune acum întrebarea: Ce valoare mai poate avea garanţia morală pe care se sprijină Direcţiunea vânătoarei atunci când arendează terenuri prin bună învoială, pentru ca astfel ele să ajungă „în mâini solide, încercate" în ce priveşte corectitudinea vânătorească şi ocrotirea vânatului? Ce valoare mai poate avea această garanţie oferită de atâtea Societăţi de vânătoare sau arendaşi particulari, când o organizaţie de talia Soc. „Lunca", se dovedeşte a fi aşa de streină de preocupările nobile vânătoreşti?

Hotărît lucru: Sistemul este defectuos. In locul garanţiei „morale", trebue să punem o garanţie materială corespunzătoare, apoi clauze categorice în contractul de arendare, iar în caz de neexecutare, contractul să se rezilieze şi garanţia să se confişte. Nu se poate spune că nu avem şi azi contracte destul de bine redactate, dar ceea ce ne-a lipsit totdeauna şi ne lipseşte şi azi este controlul executării lor.

Aș merge și mai departe și aș obliga fiecare Societate de vânătoare să-și întocmească un buget, și apoi acesta să fie supus aprobării organelor de Stat.

Aceste salvatoare măsuri însă nu se vor putea pune în aplicare în actuala organizare (cu inspectori de vânătoare onorifici), ci numai prin cadre statornice, compuse din funcţionari ai Statului, cărora să le poţi da ordine și să le poţi pretinde executarea. Pentru acest serviciu, cele mai indicate organe sunt cele silvice, atât prin pregătirea, cât și prin organizația administrativă.

Eine bezeichnende Tatsache.

Un fait caractéristique

On critique le budget d'une des grandes sociétés de chasse, où l'on constate que les sommes inscrites pour la protection du gibier sont insignifiantes, comparées à celles réservées pour d'autres buts de la société.

C R O N I C A

CRONICA INTERNĂ

Excursia studenţilor Facultăţii de silvicultură din Bucureşti.

Excursia de studii din anul acesta a anului IV al Facultăţii de Silvicultură din Politechnica „Regele Carol II", s'a făcut în intervalul de timp dela 3—12 Maiu, pe un traseu care a oferit excursioniştilor multe şi variate posibilităţi de complectarea cunoştinţelor de specialitate.

Excursia a început Vineri 3 Mai la Turnu-Severin unde s'au văzut minunatele parcuri ale oraşului şi interesantele monumente istorice. Trecând apoi în comuna Şişeşti din judeţul Mehedinţi, s'a cercetat efectele dezastroase ale torenţilor din acea regiune, cauzele acestei situaţii deplorabile şi mijloacele întrebuinţate de localnici pentru stăvilirea răului. Mergând pe Valea lui Bârlan şi apoi pe Valea lui Târlan s'a putut constata caracteristica geologică (nisipuri sarmatice), climaterică şi floristică a acestei regiuni, cum şi succesul lucrărilor de corecţie (făcute din iniţiativa şi cu concursul D-lui Ministru Gh. Ionescu-Şişeşti). S'au văzut apoi lucrările de stingerea torenţilor din Valea Dunării (între Tr. Severin şi Gura-Văii). Cele mai intersante par cele din faţa insulei Banului, unde văile au fost corectate şi coastele consolidate prin cleionaje şi plantaţii cu cărpiniţă, mojdrean, oţetar, pin austriac, etc..

A doua zi, excursioniştii au trecut către Orşova, prin Porţile de fer.

Pe parcurs s'a pătruns pe valea Slătinicului, unde s'a studiat flora caracteristică şisturilor sedimentare din cretacic. Pitoreasca insulă Ada-Kaleh s'a vizitat în drum către Orşova.

Cazanele cu bogata-i şi interesanta floră au oferit alesele peisagii ale defileului şi grota Veteranilor (Pirimbaba).

La înapoere s'a străbătut Valea Mraconiei pentru a vedea exploatările şi instalaţiile de transport (c. f. f., decauville, jilip, etc.).

Duminică 5 Maiu, excursioniştii au urcat pe muntele Domogled, care prin numărul mare şi variat al speciilor, cât şi prin raritatea câtorva dintre ele, a fost declarat în parte ca monument al naturii. Coborîrea s'a făcut prin magnificile văi Arsenea şi Pecinişca. La gura ultimei văi s'a arătat cum lucrează fabrica de var „Moraru" cu două mari cuptoare care ard fără întrerupere.

A patra zi, s'a mers dela Băile Herculane la Mehadia şi de aci, cu trenul forestier până la gura ulucului cu apă depe Valea Sfârdinului şi apoi dealungul lui, parcurgându-se pe jos 6 km. S'au putut astfel vedea variatele lucrări de construcţie ale acestor instalaţii de transport,

făcute pe un traseu unde au trebuit să fie învinse multe greutăţi naturale.

Incântătorul drum dela Mehadia la Caransebeş, a fost din când în când întrerupt, fie de apariţia vreunui torent, fie de trista imagină a arborilor crescuţi chinuiţi — în urma anualei ciuntiri pentru facerea frunzarelor. Deosebit de urâţi apăreau aceşti arbori — destul de numeroşi — acum când frunza nu acoperea îndeajuns trunchiurile diforme.

Pe ravena Sfinea-Mare, s'au văzut numeroasele lucrări de corectare, pentru înlăturarea pericolului de distrugere a locurilor cultivate, a drumurilor şi a căii ferate. Interesantă a fost lucrarea de supraînălţare a unui baraj, făcută din piatră în reţea de sârmă.

De aici s'a mers pe Valea Hidegului, de o frumuseţe rară din punct de vedere turistic şi forestier, către pepiniera Isvorul-Şest. Această pepinieră ne-a rămas în minte ca model pentru viitorul carierii noastre — prin îngrijirea şi frumuseţea pueţilor de molid, repicaţi la 2 ani şi a celor de frasin —; prin felul cum este concepută, este un adevărat generator de viaţă forestieră.

Ziua cincea (Marţi, 7 Mai) o putem numi ziua industriei lemnului. S'a vizitat fabrica „Mundus şi Borlova-Armeniş" care ne-a oferit întreaga gamă a industrializării lemnului. Aici s'a putut vedea lemnul trecut prin toate fazele — dela buştean până la mobila ce satisface exigenţele pariziene, londoneze şi americane.

Cărbunăria Glimboca a prezentat o serie de bocşe, în diverse stadii — lemnele aşezate în grămadă, bocşa acoperită şi cu 6 coşuri, bocşa în curs de ardere şi în sfârşit transformată în cărbune.

Fabrica de mosoare dela Zăvoiu, a firmei Guidi, ne-a arătat o foarte rentabilă valorificare a lemnului de mesteacăn şi a celui de anin.

Situată în imediată apropiere, fabrica de cherestea a firmei „Lomaş" este şi ea un exemplu de construcţie şi instalaţii din cele mai moderne. Ca anexă a fabricii există şi o instalaţie de aburit lemnul.

Dimineaţa zilei de 8 Mai a fost destinată vizitării Parcului „Ocskay" din Simeria. Aici 150 ani de muncă, technică şi artă botanică, ne-au putut prezenta multe, variate şi frumoase specii exotice şi indigene.

După amiază s'a vizitat fabrica de hârtie dela Petreni unde s'a văzut un alt aspect al industriei lemnului cu fazele de prelucrare dela lemnul brut până la hârtia cea mai fină.

S'a trecut apoi la Fabrica de cherestea a Statului din Sebeş, unde s'au cercetat toate instalaţiile pendinte (instalaţii de scoaterea buştenilor aduşi prin plutit, expediere, organizare, etc.).

Ziua următoare (9 Mai a fost rezervată Văii Sebeşului care a prezentat un mare interes prin frumuseţile ei naturale şi lucrările technice. Pe un parcurs de 64 Km. s'a putut vedea sălbăticia stâncilor tăiate de şerpuitoare pârâuri, goliciunea parchetelor tăiate ras, frumuseţea arboretelor de molid, admirabile lucrări de plantaţie, toată gama instalaţiilor de transport pe apă, corectări şi întărituri de maluri şi o mare instalaţie hidraulică: opustul Oaşa.

10 Maiu, zi de înălţătoare simţire românească, a fost petrecută în Sibiu, oraşul de care ne leagă amintiri înscrise în istoria naţională.

Aici Cooperativa „Negovanul" a prezentat un film care a arătat marea contribuţie a cooperaţiei judeţului Sibiu, cu 80% Români. Foarte bine au fost filmate toate fazele de prelucrare a lemnului, începând dela doborîrea arborilor până la transformarea în cherestea.

S'au mai vizitat: muzeul „Bruckenthal" şi minunatul parc „Dumbrava".

Ultima zi (a noua), a fost rezervată vizitării cursului inferior al râului Lotrul (regiunea Brezoiului). De dimineaţă s'a văzut Fabrica de cherestea a Societăţii „Carpatina" şi instalaţiile anexe: canalele de plutire a lemnelor, depozitele de buşteni cu instalaţiile de transport automat al buştenilor la retezat, turbina de apă, presa pentru brichete de rumeguş, etc.

După masă, s'a mers cu trenul forestier până la interesanta staţie de funicular „Păscoaia". Pe parcurs s'au văzut greble, opritori şi lucrări de corecţia malurilor.

Pentru complectarea cunoştinţelor generale indispensabile pregătirii unui viitor inginer, au mai fost vizitate şi alte întreprinderi industriale.

Această excursie a arătat participanţilor cât de vast este câmpul de activitate al inginerului silvic şi ni-a convins asupra greutăţii, dar şi nobleţei acestei meserii. S'a văzut mai ales cât spaţiu de realizări prezintă industrializarea lemnului pentru munca şi priceperea românească.

Realizarea şi reuşita excursii se datoreşte concursului dat de „Comunitatea de avere" din Caransebeş, Direcţiunile şi Inspectoratele silvice prin care am trecut, precum şi de instituţiile industriale particulare pe care le-am vizitat. De accea şi pe această cale, mulţumim încă odată călduros celor care ne-au sprijinit excursia.

Am sfârşit aceste zile, bogate în rezultate, cu profundul sentiment că vom face parte dintr'un corp cu tradiţie de lucru şi cu admirabil spirit de camaraderie.

Gh. Constantinescu
Student

CRONICA EXTERNĂ

● Profesorul Viktor Dieterich a păşit pragul vârstei de 60 de ani.

Intâmplarea a făcut ca să aflu, abia acuma, cu surprindere, că Profesorul V. Dieterich, deţinătorul vrednic al Catedrei de Politică, Exploataţiuni şi Administraţie forestieră dela Universitatea din München, a împlinit la 26 August 1939, frumoasa vârstă de 60 ani.

Însemnătorul acestor rânduri a avut într'o anumită privinţă, fericitul prilej de a cunoaşte în deaproape, ca elev, pe Profesorul Max Endres, care îşi încheia cariera didactică acum 10 ani şi apoi, pe Profesorul V. Dieterich, urmaşul său, care îşi începea cariera dăscălească, de pe aceiaş catedră. Primul, reprezentant strălucit al unei anumite concepţii mai ales în materie de Exploataţiuni forestiere, concepţie sprijinită pe metoda deductivă, celălalt, luptător convins pentru o direcţie sprijinită pe datele certe ale realităţii. Dar nu despre aceste lucruri aşi dori să vorbesc acuma.

Imprejurarea mă îndeamnă, mai curând, să evoc cunoştinţa cu Profesorul Dieterich, pentru a schiţa în două-trei linii caracterul unei personalităţi de elită.

Ca doctorand într'o ţară străină, dezorientat oarecum de schimbarea titularului catedrei în cadrul căreia aveam să lucrez (Prof. Endres), m'am prezentat noului Profesor sub stăpânirea unui puternic sentiment de sfială. Ajuns în faţa unui domn relativ tânăr, cu silueta sveltă, — dacă nu chiar slăbuţă — cu faţa deschisă şi prietenoasă, dar hotărîtă, cu îmbrăcămintea modestă a omului preocupat numai de muncă, am încercat dintr'o dată, o totală uşurare. Obiectul întâlnirei a fost imediat abordat şi problema soluţionată, pe cât îngăduia o primă luare de contact, după puţine cuvinte. A doua parte a discuţiunii au format-o stările din economia forestieră românească. Ceeace m'a impresionat mai puternic din legăturile ulterioare cu Profesorul Dieterich, atât ca şcolar cât şi ca invitat în casa sa, au fost setea sa de a cunoaşte, interesul şi respectul pentru munca elevilor săi, buna sa dispoziţie de a le fi îndrumător, simţul său desvoltat de datorie. La cursurile, lucrările, excursiunile, ca şi în casa sa, nu s'a făcut deosebire între elevii săi germani sau străini. Ba chiar, manifesta un mai viu interes şi mai multă atenţie faţă de străini. Pe câţi dintre noi, abia bâiguind în nemţeşte, nu ne-a împins cu de-a-sila să ţinem referate în cadrul lucrărilor de seminar! Chiar şi după încheierea studiilor şi venirea în Ţară, am fost îndeaproape urmăriţi de interesul şi sfatul Profesorului Dieterich, în cea ce mă priveşte, împotriva firii mele retrase şi sfioase. La o pagină de scrisoare mi se

răspunde cu 2 sau 3. Cel ce rămâne dator cu răspunsul am fost şi sunt întotdeauna eu.

Profesorul Dieterich a fost chemat, aşa dar, în 1930, să fie urmaş al marelui Endres, la vârsta de 50 de ani. Până atunci, D-sa parcursese, deja, o strălucită carieră: a) în administraţia silvică, ca referent în materie de preţuire de drepturi pădureşti şi în materie comercială, apoi ca inspector, pe lângă Administraţia Pădurilor de Stat din Württemberg, etc.; b) în cercetarea ştiinţifică, ca specialist în materie de Dendrometrie şi Creşteri pe lângă Institutul de Cercetări forestiere württemberghez, al cărui preşedinte a fost câtva timp; c) ca scriitor, fiind, între altele, redactor-şef (Herausgeber) timp îndelungat al revistei „Forstliche Wochenschrift Silva". Chiar şi în învăţământul superior Profesorul Dieterich a activat trecător în Freiburg şi Tübingen. Ceeace constituie caracteristica carierii de până în 1930, este o puţin obişnuită varietate de ocupaţiuni. In acest fel, a putut câştiga o mai justă orientare asupra lucrurilor.

Cu toate că în activitatea sa scriitoricească şi de cercetător a cuprins domenii şi discipline variate, ceeace a pasionat în deosebi spiritul său au fost problemele de economie şi exploataţiuni forestiere. Lucrarea sa de doctorat: „Die Elemente der Wertsmehrung in der Forstwirtschaft" (Elementele de creştere a valorii în economia forestieră) atacă o foarte interesantă şi originală problemă asupra condiţionării şi desvoltării valorii şi preţului în producţiunea forestieră.

Fire nemulţumită cu ceeace oferea doctrina şi ştiinţa, chinuit de întrebări fără răspuns, Dieterich şi-a aflat, abia după chemarea sa ca profesor la München, condiţiunile cele mai potrivite pentru cristalizarea gândurilor şi pentru strângerea şi completarea studiilor sale din câmpul Exploataţiunilor forestiere într'un sistem cuprinzător şi bine închegat. Odată cu jubileul său de 60 de ani, ne-a dăruit primul volum din marea sa lucrare: „Forstliche Betriebswirtschaftslehre" (A se vedea recenzia într'unul din caetele viitoare ale Revistei).

Este de bună seamă pripit să facem bilanţul activităţii Profesorului Dieterich. Domnia-sa se află în plină şi tinerească creiaţie. Poate că abia acuma a început sintetizarea unor îndelungate preocupări ştiinţifice. Totuşi, să ne fie îngăduit a nota aicea câteva din lucrările sale, care ne stau momentan la îndemână, ca un modest omagiu adus unei impresionante şi jertfelnice munci, închinate ştiinţei şi datoriei.

1) Die Elemente der Wertsmehrung in der Forstwirtschaft. Diss. Tübingen, 1911.

2) Die Nachhaltigkeit in der Forstwirtschaft. F. Wochenscrift Silva, 1921, Nr. 26.

3) Freheit und Unfreiheit im waldbaulichen Planen und Handeln. F. W. Silva, 1926. Nr. 25.

4) Forstbenutzung:

Die Hauptnutzungen;

Die Nebennutzungen. Art. în Handbuch der Forstwissenschaft. Ed. IV. 1927. Vol. II, pag. 460—551 şi 553—617.

5) Untersuchungen in Mischwaldbeständen. Mitteil. der Württemb. Forstl. Versuchsanstalt, 1928, pag. 1.

6) Versuch einer Systematik forstwirtschaftlicher Betriebe. Silva, 1931. Nr. 25.

7) Zielsetzung in der Forstwirtschaft. Silva, 1931. Nr. 36—38.

8) Vereinheitlichung in der forstlichen Betriebsstatistik. Mitteil. des Reichsforstrates. Berlin, 1931. Heft 31.

9) Grundfragen der Waldwertschätzung. Silva, 1932. Nr. 7—9.

10) Die Auswertung der Reichsstatistik zur Kennzeichung der forstlichen Verhältnisse Deutschland. Silva, 1932. Nr. 34, 35, 38, 39, 41, 42, 44—46.

11) Das Ganzheitstreben in der Forstwirtschaft. Silva, 1933, pag. 225.

12) Forstarbeit und Forsteinkommen in der Wirtschaftskrise. Silva, 1933, pag. 89, 97, 113.

13) Statistische Grundlagen und Methoden einer forstwirtschaftlichen Holzmarktkunde. Silva, 1933, pag. 137, 153, 169, 185, 193, 257, 273, 297, 305; apoi 1934, pag. 177, 185, 241, 250; 1935, pag. 97, 177, 193; 1936 pag. 109.

14) Wissenschaftliche Ziele der forstlichen Hochschulstätten. Silva, 1935, pag. 137.

15) Die forstliche Betriebswirtschaftslehre als Wissenschaft und als Rüstung der forstlichen Betriebsleitung. Silva, 1935. Nr. 45—47.

16) Ein Beitrag zur wirtschaftlichen Standortskunde der Forstwissenschaft. Beispiel: Der Bayerische Wald. Silva, 1936, pag. 1, 9, 17 şi 25. Wald-Forstwirtschaft-Landesplanung. Silva, 1936, pag. 257, 273.

17) Wichtigste Kennziffern der europäischen Wirtschaftsgeographie. Silva, 1937, pag. 261.

18) Zulänglichkeit der Weltholzerzeugung zur nachhaltigen Deckung des Holzschliff-und Zellstoffbearfs. Holzmarkt 1937, Nr. 267, 268.

20) Der Einfluss der Zellstoff-und Papierbedarfs auf die Zielsetzung der Forst-und Holzwirtschaft. Der Papierfabrikant, 1938, pag. 201.

19) Wirtschaftliche Standortskunde als Grundlage einer neuzeitlichen Gestaltung der forstlichen Wirtschaftslehre. Silva, 1937. Pag. 363, 371.

21) Forstliche Betriebswirtschaftlehre. Ein Lehr-und Handbuch. I. Band: Die wissenschaftliche Grundlegung. Berlin: Parey, 1939. Vol. al II-lea se află sub tipar.

22) Numeroase alte articole în legătură cu feluritele probleme forestiere puse de împrejurări, abundă mai ales în ultimele 20 de volume anuale ale revistei săptămânale Silva.

La aceste puţine şi incomplecte rânduri despre personalitatea proeminentă a Profesorului V. Dieterich, să fie îngăduit foştilor săi elevi şi cetitori români a adăuga cele mai bune urări pentru o îndelungă şi tinerească viaţă de muncă şi creaţie ştiinţifică.

Ilie C. Demetrescu

(117)

● **Administrația forestieră franceză sub starea de război.**

Potrivit spiritului actual al legislației privitoare la organizația națiunii pentru timpul de război, s'au adus anumite simplificări față de trecut, în sensul participației mai active și directe a administrațiunilor și organelor civile la conducerea treburilor de război. Astfel, în timpul războiului mondial, a funcționat o „Inspecțiune generală a Serviciului Lemnului", ca, instituție militară, suprapusă Serviciului forestier civil. Astăzi, acest dualism a fost înlăturat. Administrația Apelor și Pădurilor a devenit Serviciul militar al Lemnului de război, care are îndatorirea să se îngrijească de îndestularea cu lemn atât a populației necombatante și a serviciilor publice, cât și a armatelor franceze și aliate, care luptă în Franța. In principiu, aceasta este singura centrală unde se îndreaptă toate cererile de lemn.

Războiul a făcut ca cererea de lemn de toate sortimentele să se intensifice mult. Preocupări deosebite ridică nevoia de lemn de hârtie, știut fiind că obișnuit abia 10% din consumul intern era acoperit din producțiunea națională.

In ce privește prețul lemnului în pădurile particulare, autoritatea competentă a arătat că vânzările sunt libere și că nu s'a acordat nici-un monopol negustorilor însărcinați de Centrele pentru lemnul de război să găsească lemnul trebuitor armatelor și populațiunii necombatante. Pentru pădurile supuse regimului silvic, s'a desființat sistemul normal al vânzării pe cale de licitație. Fixarea prețurilor în atari cazuri s'a făcut de către o comisiune anumită, compusă din reprezentanți ai comerțului, industriei forestiere și ai proprietarilor de păduri comunale și particulare. Tariful are caracter trecător.

In anumite împrejurări, lemnul din păduri particulare poate fi rechiziționat, însă numai pentru nevoile armatelor.

Față de nevoile mari de lemn și dată fiind situația grea ce s'a creiat prin regimul de cumpărare forțată, se prevede o sleire a capitalului lemnos din pădurile Franței.

(După Revue des Eaux et Forêts, 1939, pg. 1008/10).

● **Desființarea Școlii superioare de Silvicultură dela Reichstadt.**

In legătură cu aplicarea planului de raționalizare a învățământului superior și de integrare a noilor provincii cucerite în Reich-ul german, și-a închis porțile la sfârșitul semestrului de iarnă ultim (15 Martie 1939) și Școala superioară de Silvicultură dela Reichstadt (Regiunea Sudeților), după o existență onorabilă de 85 ani. (A se vedea și recenzia lucrării „Forstliche Hochschule Hann.-Münden. 1868—1939" din R. P., 1939, pag. 451). In locul său, a luat ființă o școală de forestieri.

Intemeierea și întreținerea multă vreme a fostei școli se datorește inițiativei private și anume celei mai vechi societăți forestiere din Austria: „Böhmischer Forstverein". In primii săi șase ani, a fost întreținută prin contribuția membrilor societății. Din 1862 și până în 1925, când a fost statificată, întreținerea Școalei a trecut în sarcina unei organiza-

ţiuni speciale, ad hoc, a proprietarilor de păduri din Boemia, subvenţionată, în oarecare măsură, şi de Stat.

Programul de învăţământ a fost croit, mai întâi, pentru doi ani. In 1895, Şcoala a fost ridicată la rang superior, cu trei ani de învăţământ, iar din 1923, cu patru ani.

Rostul acestei şcoli a fost de a pregăti elemente pentru administraţiile silvice particulare. Absolvenţii, după timpul de practică cerut puteau să se prezinte şi la examenul de stat.

Dintre personalităţile, care au ilustrat catedrele numitei Şcoli, sunt de amintit: Robert Micklitz, Friedrich Judeich, Franz Baur, etc.

In total, Şcoala a avut 2440 absolvenţi, dintre cari unii au fost străini (astfel, şi 12 greci).

(După „D. Deutsche Forstwirt., 1940, pag. 228). (119)

Urmările iernei geroase 1939/40.

Iarna 1939/40 este socotită, ca şi iarna 1928/29, între iernile grele şi pentru vegetaţia forestieră. Urmările gerurilor excesive, cu deosebire dela sfârşitul lui Ianuarie şi începutul lui Februarie nu se vor lămuri, în întregimea lor, decât mai târziu (A se vedea şi nota cu titlul similar dela „Cronica forestieră externă", R. P. 1939, pag. 97).

Anumite semne ale vătămărilor respective s'au ivit, însă, chiar de pe acuma. Astfel, după împărtăşirile de curând ale unui silvicultor german, ele constau, în păduri de răşinoase situate la 800 m altitudine (Thüringer Wald), din roşirea şi căderea în masă şi deodată a acelor de brad şi molid. Au suferit vătămări de completă uscare, în primul rând lujerii de un an şi foarte adesea şi cei de doi şi trei ani. Mulţi arbori s'au roşit cu totul. Locurile cele mai vătămate au fost cele expuse loviturilor nemijlocite ale vântului: marginile de arborete, ale tăerilor, etc.

Ar fi interesant de urmărit efectul gerului din iarna trecută şi în pădurile noastre. Cei interesaţi pot afla amănunte în publicaţia: „Der Deutsche Forstwirt, 1940. Caetul 27/28, pag. 227. Deasemenea, la Institutul nostru forestier.

Militarizarea personalului de pază a pădurilor în Germania.

Către începutul anului acestuia a fost emis ordinul Generalfeldmareşalului Göring de a se constitui un corp militarizat al personalului de paza pădurilor. S'au luat măsuri grabnice, mai întâi, cu privire la Guvernământul general (Polonia). Recrutarea s'a făcut pe cale de voluntariat, apelul îndreptându-se către lucrătorii de pădure germani. Răspunsurile au depăşit nevoile. S'au asociat acestora şi numeroşi silvicultori de toate gradele spre a servi ca conducători (Führer) şi ajutoare (Unterführer).

Pregătirea primului corp s'a făcut sub comanda Oberforstmeister-ului Boden, în împrejurimile oraşului Oppeln. Ea a constat mai întâi dintr'o temeinică instruire militară cu mânuirea armelor de foc

portative și polițienească, atât în sens teoretic (legislație, etc.), cât și fizic (gimnastică, sport potrivit, etc.), cărora li s'au adăugat instrucția de specialitate (știința muncii, a instrumentelor de pădure, etc.) și educația politică (weltanschauliche Erziehung).

Cu spiritul de organizare și muncă disciplinată caracteristic germanilor, lucrul a putut fi gata în 2½ luni. In Aprilie, autoritățile superioare, în frunte cu Generalforstmeister-ul Alpers și Guvernatorul general Dr. Frank, au asistat la exercițiile și defilările trupelor, care ar fi produs o deplină satisfacție și uimire.

(După D. Deutsche Forstwirt., 1940, pag. 293).

Ilie C. Demetrescu

PIAŢA LEMNULUI ROMÂNESC

Cererile din afară depăşesc posibilităţile noastre de export.
Preţurile sunt ferme şi prezintă tendinţe de noui urcări.

In noua atmosferă creiată de conflictul armat din Nord-Vestul Europei, piaţa internaţională a lemnului a suferit modificări radicale.

Dintre cele 12 ţări europene exportatoare de lemnărie, au mai rămas astăzi numai România şi Jugoslavia. Dacă la sfârşitul lunei Martie a. c., după încetarea ostilităţilor dintre Finlanda şi U. R. S. S. se mai sconta în reluarea exportului lemnului finic, astăzi însă, situaţia s'a clarificat în mod definitiv: piaţa nordică a lemnului a fost suprimată completamente.

Poziţia României, în compartimentul comerţului european de lemnărie, apare excepţional de bună, fiind o consecinţă a faptului că tot exportul european de lemnărie s'a redus la piaţa lemnului românesc şi iugoslav. In prezent România are cuvântul hotărîtor pe piaţa internaţională a lemnului.

Noua orientare a exportului forestier al României.

Lemnul românesc a fost exportat:

a) cca. 45% pe calea uscatului, spre Ungaria, Germania, Elveţia şi Anglia (via Danzig).

b) cca. 55% pe calea maritimă, prin porturile Galaţi, Brăila şi Constanţa, spre ţările din orientul apropiat, Grecia, Italia, Franţa, Africa de Nord, America de Sud şi Anglia.

In ultimile luni, exportul forestier al României spre Ungaria a scăzut considerabil, din cauza funcţionării defectoase a convenţiei de plăţi cu această ţară, cât şi din cauza sistării complete a exportului lemnului de foc. Deasemeni a scăzut şi exportul lemnului spre Germania, cu toate că contingentele de export pentru această ţară au fost mărite considerabil în acest an.

Datele statistice pentru lunile Ianuarie-Martie a. c., ne arată că exportul nostru forestier s'a deplasat în ultimile luni spre ţările din bazinul Mării Mediterane şi în special spre ţările cu devize forte (Siria, Palestina şi Egipt).

Siria, Palestina şi Egiptul reclamă cantităţi masive de lemnărie pentru nevoile armatelor franceze, engleze şi australiene cât şi pentru consumul intern. Ultimile transporturi de lemnărie, cum au ajuns la Alexandria sau Beyrouth, au fost distribuite armatelor direct din va-

poare. Se cer orice fel de dimensiuni. Vechile specificaţii au fost desfiinţate.

Grecia, vechiul debuşeu al lemnului românesc, care în ultimii 2 ani a preferat lemnul Jugoslav, cere cantităţi mari de lemnărie pentru nevoile interne. Comenzile pentru Grecia constau din mărfuri de calităţi bune. Sunt în curs de livrare comenzi importante pentru această ţară cu care avem o convenţie de plăţi ce funcţionează destul de bine. In portul Galaţi se aşteaptă cca. 1500 vagoane cu cherestea şi cioplitură pentru a fi exportate în Grecia şi insulele ei.

Italia, care în ultimii ani a mărit cotele de import de lemn românesc, necesită în acest an cantităţi şi mai mari de cherestea de brad, lemn de celuloză şi lemn de mină. S'au livrat prin Constanţa partizi mari de lemnărie pentru această ţară şi coloniile ei (Abisinia şi Libia). Sunt în curs de pregătire partizi numeroase cu lemn de celuloză. Se pare că în acest an se vor plasa cantităţi mari de lemn de celuloză în Italia, la preţuri bune (cca. 1.400 lei/un stoc fob Galaţi).

Franţa, ne mai având posibilitatea să se aprovizioneze cu lemn suedez şi finlandez, reclamă deasemeni orice cantitate de lemn românesc, căruia îi acordă, după atâţia ani, regimul preferenţial de care se bucurase în 1934—1936, lemnul austriac.

Spania poate absorbi cantităţi mari de lemnărie, pentru refacerea oraşelor distruse. Exportul în această ţară nu poate fi reluat însă în mod normal, din cauza lipsei unei convenţii de plăţi ce-ar trebui încheiată în timpul cel mai scurt. Se trimit partide izolate.

Anglia, deşi este aprovizionată cu lemn canadian, face toate eforturile pentru a restabili relaţiile cu România şi a importa cât mai mult lemn românesc. In timpul iernii s'au încărcat câteva vapoare cu lemnărie cu destinaţia Hull, Liverpool, Bristol, Londra, etc. Lipsesc însă vapoare pentru Anglia, deşi navlul ce se plăteşte este de 100 Lstg.

Africa de Nord şi America de Sud, avizate la singura piaţă a lemnului european, au angajat cantităţi importante de lemnărie din România.

Turcia are angajamente în România pentru cca. 30.000 m^3 cherestea şi brad şi cca. 20.000 m^3. lemn de mină pentru care plăteşte preţuri bune. Se susţine că Turcia ar fi încheiat o partidă de 20.000 m^3 cherestea de brad din Slovacia şi la preţuri mai mici; nu vedem însă posibilitatea de livrare.

In situaţia actuală avem importante şi variate cereri de lemnărie pentru toate ţările din bazinul Mediteranei, Europa de Vest, Africa de Nord şi America de Sud.

Preţurile lemnului la export.

Din cauza scumpirei mânei de lucru, a materialelor de uzină, sarcinelor fiscale şi majorarea tarifului pe C. F. R., preţurile lemnului de construcţie au suferit în ultimile patru luni majorări destul de mari. Aceste majorări reprezintă cca. 30% din preţurile cotate în Decembrie 1939.

Preţurile diferitelor sortimente de lemnărie destinate pentru export, sunt fixate de către Asociaţia Industriilor Forestiere din România — Secţia Forestieră (U. G. I. R.). Ele au fost revizuite ori de câte ori condiţiunile conjuncturale s'au schimbat. Ultima revizuire s'a făcut la începutul lunei Martie a. c., când s'au majorat preţurile fixate la 11 Ianuarie a. c., pentru a se îngloba în ele:

a) majorarea tarifului pe C. F. R., intrată în vigoare cu începere dela 1 Aprilie a. c.;

b) noua taxă de 5% pentru export;

c) majorarea taxelor de timbru fiscal şi aviaţie;

d) aplicarea taxei cifrei de afaceri de 1%;

e) majorarea cheltuelilor de exploatare, scoatere din pădure a materialelor de uzinaj, etc.

Dăm mai jos preţurile fixate prin listele de preţuri minimale din 11 Martie a. c., pentru principalele sortimente de lemnărie exportate în ţările din bazinul Mediteranei:

Egipt:

Cherestea de brad — specificaţie 4 m.	76 sh (3.230 lei/m³)
Moralli 4 m	74 „ (3.140 „ „)
Marfă lată 4½—6 m	74 „ (3.140 „ „)
Scurtătură 1, 1/2 — 2, 1/2 (8—30 cm)	60 „ (2.550 „ „)
„ 3—3½ (8—17)	65 „ (2.810 „ „)
„ 3—3½ (19—30)	70 „ (2.975 „ „)
Cioplitură 8/8—12/15	64 „ (2.730 „ „)

Siria:

Cherestea de brad — specificaţie de 4 m — . . .	74 „ (3.140 „ „)
Moralli	76 „ (3.230 „ „)
Cherestea de stejar dela 2 m în sus	200 „ (8.500 „ „)
„ „ fag dela 2 m în sus (dela 12) . . .	105 „ (4.460 „ „)
Tei, lemn rotund	85 „ (3.600 „ „)
Plop	80 „ (3.400 „ „)

Palestina:

Cherestea de brad — specificaţia 4 m —	76 „ (3.230 „ „)
Moralli 5—6 m	78 „ (3.320 „ „)
„ peste 6 m	80 „ (3.400 „ „)
Frizuri 38 şi 48 mm. (15 şi 17 cm)	76 „ (3.230 „ „)
Inguste 12—24 mm 4 m	72 „ (3.060 „ „)

Grecia:

Cherestea de brad cl. IV-a lată	19 sh (3.160 lei/m³)
„ „ „ cl. V-a lată	18 „ (3.420 „ „)
„ „ „ 34—48 mm 15 şi 17 cm	18 „ (3.240 „ „)
„ „ „ cl. IV—V-a înguste	17 „ (3.130 „ „)
„ „ „ Madrieri de Pireu	17 „ (3.130 „ „)
Cioplitură de brad 4—8 m	13 „ (2.470 „ „)

Italia:

Cherestea de brad — tombantă 17—40 mm	475 lit (4.510 „ „)
„ „ „ cl. IV-a	415 „ (3.940 „ „)
„ „ „ cl. V-a	390 „ (3.700 „ „)
Lemn de celuloză m. ster.	150 „ (1.425 „ „)
Cioplitură mercantilă	280 „ (2.660 „ „)

Turcia:

Cherestea de brad — specificaţie (cl. V-a)	75 sh (3.140 „ „)
„ „ „ cl. IV-a	82 „ (3.480 „ „)
„ „ „ tombantă	100 „ (4.250 „ „)
„ „ „ loride (12 mm)	90 „ (3.825 „ „)
„ „ „ dulapi 28 cm, 56 mm	90 „ (3.825 „ „)
Lemn rotund — tei —	85 „ (3.600 „ „)
„ „ — plop —	80 „ (3.400 „ „)
lemn de mină	38 „ (1.615 „ „)

Preţurile de mai sus se înţeleg fob porturile dunărene. La ele se acordă 2—3% comision. Pentru vânzările în Grecia, Italia şi Turcia se acordă şi 2—3% sconto, dacă plata se face la încărcare în România.

Clauze noui pentru executarea contractelor

In situaţia actuală, când preţurile sunt supuse la majorări continue, provocate de nouile taxe şi majorări de transporturi, mâna de lucru, etc., Asociaţia Industriilor Forestiere din România a luat câteva măsuri cu totul salutare pentru a pune la adăpost pe exportatorii ce nu sunt orientaţi asupra mersului pieţii lemnului şi a împiedeca pe importatori şi intermediari de a specula conjunctura lemnului. Faţă de majorările continue ale preţurilor, contractele de vânzare ce se încheie astăzi, se vizează de Asociaţia Industriilor Forestiere, după următoarele norme:

1. Plata în dolari liberi;

2. Preţurile sunt valabile pentru vânzări până la 15 Mai a. c., şi pentru livrări până cel mai târziu 31 Iulie.

3. Preţurile sunt fixate pe baza:

a) de Lstg. = 852 lei,

b) taxa de export de 5%,

c) cifra de afaceri de 1%,

d) tarif de transport în vigoare la 1 Aprilie a. c.

Dacă aceste elemente de preţuri se vor modifica în plus sau minus, sau dacă se vor mai înfiinţa taxe noui până la epuizarea contractului, exportatorul e obligat să adaoge în factură în plus sau în minus diferenţa respectivă.

Această clauză face parte integrantă din contract.

4. Pentru contractele existente vizate de U. G. I. R. până la 9 Martie a. c., şi executate după 15 Aprilie a. c., s'a luat dispoziţia de a fi facturate la preţurile listei din 11 Ianuarie a. c., majorate cu 15%. In aceste preţuri sunt cuprinse toate sarcinile survenite după 1 Ianuarie a. c., până astăzi, plus majorarea de fracht ce se va aplica dela 1 Aprilie a. c..

5. Contractele se închee sub rezerva aprobării organelor în drept din România.

Obligaţiunile contractuale de mai sus, impuse de Asociaţia Industriilor Forestiere din România, sunt mai mult decât necesare, deoarece:

a) dau posibilitatea fabricanţilor, care nu au putut prevedea conjunctura favorabilă a lemnului, să beneficieze în parte de nouile preţuri urcate;

b) împiedecă pe importatori şi intermediari de a achiziţiona mărfuri la preţuri reduse pentru a le exporta mai târziu când preţurile se vor urca din nou.

In rezumat; preţurile sunt ferme, prezentând tendinţa de a se majora, ca o consecinţă a cererilor mari ce vin din afară. Fabricanţii de lemnărie, în interesul lor propriu, nu trebue să accepte a vinde decât cantităţi mici de lemnărie, în termene scurte de livrare şi numai la preţurile zilei şi cu prevederea în contracte a clauzelor de mai sus.

Vasile C. Filip

RECENZII

CĂRȚI

SMOLIK, LADISLAV:
Natural ferromanganiferous Concretions as remedy for chlorosis.
(Concreţiuni feromanganoferoase naturale ca remediu în contra clorozei).
Stockholm, 1939, Verhandlungen der vierten Kommission der Internationalen Bodenkundlichen Geselschaft, pag. 95—98.

Un studiu comprimat la 2 pagini, dând în esenţă rezultatele unor experimentări interesante, după cum vom vedea, şi pentru silvicultori. In adevăr, e vorba de boala numită clorozâ, pe care noi o legăm totdeauna de numele de salcâm, căci la noi se vorbeşte în deosebi de cloroza salcâmului.

De unde vine această maladie? Ştiam din Enculescu (Zonele de vegetaţie lemnoasă din România, Bucureşti, Cartea Românească, 1924) că, în general, carbonatul de calciu a fost considerat ca provocator şi anume atunci când era absorbit în cantităţi anormale. Această absorbţie anormală a fost lămurită, după cum menţionează Enculescu, de Arkadij Dementief (La chlorose des plantes et les moyens de la combattre. Ann. Sc. agr. fr. et étrang. Tom. II, fas. 1, Paris 1904) care a arătat că absorbţia anormală se întâmplă când perii absorbanţi sunt distruşi parţial sau total şi deci numai atunci când planta nu-şi mai poate regla absorbţia cantităţii normale de carbonat. Aşa dar, nu carbonatul de calciu în sine mai mult decât o funcţiune deranjată a plantei. Tot Enculescu menţionează şi alte ipoteze ca aceea formulată de Roux (Traité historique, critique et expérimental des rapports des plantes avec le sol et de la chlorose végétale, Paris 1900), după care cloroza s'ar datora acţiunii unor microorganisme, lipsei ferului, etc.

In sfârşit D-nii Petcuţ şi Chiriţă (Impăduririle în sprijinul agriculturii din Sudul Basarabiei, Bucureşti, 1937, Referate, Comunică ICEF., Seria II, Nr. 17), constată prezenţa clorozei la salcâm chiar la vârste tinere, fără a-i da însă o explicaţie.

In studiul, pe care-l semnalăm de data asta, autorul trece în revistă diferitele cauze presupuse de diferiţi cercetători ca provocatoare a clorozei la plante şi anume cantitatea anormală de Fe, Mn, Cu, Ca, Mg, N, Zn, etc. în sol, dar dă în special rezultatul unor experimentări făcute în Sudul Moraviei (fosta Cehoslovacie, actualul protectorat al Boemiei şi Moraviei), unde s'a constatat de asemeni cloroza la meri, peri, pruni, salcie, salcâm, paltin.

Ocupându-se cu cartografierea solurilor din această regiune aparţinând Şcoalei de pomicultură dela

Valtice, a avut și prilejul să încerce diferite metode de combatere a clorozei la pomi fructiferi. Deocamdată dă rezultatul tratării clorozei la peri (numiți Du Lectier) cu concrețiuni bogate în fer și mangan, pe care le-a luat din podzolurile din regiunea Zdár și Jemnice; concrețiunile au fost spălate, uscate, făcute pulbere și puse la rădăcinile perilor tineri (vârsta de 2 ani) cloratici și anume o cantitate de 3 kg pentru 6 exemplare. Pentru controlul experimentării a lăsat alte exemplare din apropiere netratate. Experiența a început-o la 15 Mai 1930; la 11 Iunie 1930 (după 27 de zile) constată o înverzire a frunzelor până atunci galbene, iar anul următor în Mai, frunzele apar normal verzi, în timp ce la exemplarele netratate au continuat să apară galbene. In 1932, după doi ani dela tratare, pomii au continuat să dea frunze verzi.

Aceste prime rezultate l-au condus pe autor să încerce metoda și la salcâm. A aplicat tot 3 kg de concrețiuni însă la un singur exemplar de salcâm clorotic în vârstă de 19 ani. După doi ani, salcâmul tratat era mult mai verde decât ceilalți din jur, netratați. Solul pe care s'a lucrat avea un conținut de cirça 3% CO_3Ca.

Concluzia pentru noi este confirmarea prin aceste experiențe ale lui Smolik că solurile cu un conținut mai ridicat de CO_3Ca sunt improprii culturii salcâmului iar o ameliorare a arboretului instalat, cu manifestațiuni de cloroză, nu e posibilă decât prin amendarea solului cu concrețiuni feromanganoferoase; ceea ce din punct de vedere practic e greu de realizat, ținând seama de suprafețele întinse și deci de cheltuelile pe care le antrenează. Pe dimensiuni mai reduse însă, chestiunea poate că suscită interesul unor experimentări și la noi, cel puțin cu titlul de verificare.

T. Bălănică

Cărți noi:

Prof. D. A. SBURLAN: **Cunoștințe practice despre Industria și comerțul cherestelei.**

Publicație I.C.E.F. Seria IV-a. Nr. 2.

REVISTE

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 1, Ianuarie.

Dr. e. h. W. Hohenadl:

Leistungsprüfung und Rationalisierung.

Controlul producţiei şi raţionalizarea (Articolul continuă).

Hellmuth Gäbler:

Unterscheidungsmerkmale der Tönnchen der Nonnentachine Parasetigena segregata Rdi. und der Kieferneulentachine Panzeria rudis Fall.

Caractere pentru deosebirea pupelor de Parasetigena segregata şi Panzeria rudis.

După observaţii atente, autorul ne dă caracterele pentru deosebirea după pupe a insectelor amintite. Este de mare folos să fie cunoscute fiindcă ele apar de multe ori împreună.

Linck:

Über das Reiben unterständiger Buchen an Kiefernstämmen.

Despre frecarea crăcilor fagilor aflaţi în subetaj de tulpina pinilor.

Fagul aflat în subetaj în arboretele de pin aduce stricăciuni tulpinelor de pin prin frecarea crăcilor. Trebue să se ţină seamă şi la întemeerea arboretelor cât şi la operaţiunile de răriturí de acest fapt.

Rudolf Hoffmann:

Die Abhängigkeit des Höhenwachstums der Poppelheister vom Durchmesser der Steckhölzer.

Dependenţa creşterii în înălţime a lăstarilor de plop de grosimea butaşilor.

Creşterea în înălţime a lăstarilor butaşului de plop în primul an depinde de grosimea lui. Cel mai bine cresc lăstarii dela butaşii al căror diametru este cuprins între 10—20 milimetri.

*

Caietul 2, 1 Februarie 1940.

Dr. habil. Ernst Rohmeder şi Marion Loebel:

Keimversuche mit Zirbelkiefer (Pinus cembra).

Cercetări asupra germinaţiei seminţelor de Pinus cembra.

Seminţele de zimbru nu germinează prea uşor. Unele piedici provin dela grosimea coajei care trece de o jumătate de mm. (0,58).

Păstrarea la uscăciune a seminţelor face ca embrioanele să se usuce. Este bine să se păstreze la +2, în turbă.

La întuneric seminţele germinează mai repede şi mai bine.

Dr. h. c. W. Hohenadl:

Leistungsprüfung und Rationalisierung.

Controlul producţiei şi raţionalizarea.

Pentru controlul producţiei este nevoie a se face inventarieri din

timp spre a se stabili volumul arboretelor. Autorul se ocupă în acest articol de erorile şi greşelile ce se fac pentru determinarea volumului.

Dr. habil. E. Rohmeder:
Zur Nachzucht der Wildrosen.
In legătură cu cultura răsurei.

In anul trecut în Germania se căuta a se răspândi cultura răsurei pentru considerentul că este un foarte bun arbust pentru marginea pădurei şi pentru faptul că fructele sunt foarte bogate în vitamina C. Autorul dă câteva învăţăminte asupra germinării seminţelor şi asupra butăşirii răsurei cu ajutorul hormonilor.

*

Caietul 3, 1 Martie 1940.
H. Thiem:
Über die bisherige Leistung der Maikäferbekämpfung mit staubförmigen Dinitro-ortho-Kresol.
Despre rezultatele de până acum în combaterea cărăbuşului cu Dinitro-ortho-Kresol în pulbere.

Acest preparat se dovedeşte a da foarte bune rezultate, are o mare putere de otrăvire. Este puţin desavantajos din cauză că este vătămător pentru multe alte plante: pomi roditori, zarzavaturi.

Ing. Hans Schwarz:
Die Standorts-und Waldniederung (Landschaftsgliederung) von Niederdonau.
Clasificarea staţiunilor şi pădurilor din ţinutul de dedesubt de Dunăre (Austria).

Autorul analizează staţiunile şi pădurile caracteristice ce se găsesc în acest ţinut.

Dr. Jakale Nofziger:
Bodenuntersuchungsergebnisse zum Kalkdüngungsversuch I.
Rezultatele cercetării solului în urma îngrăşării cu calcar.

Cercetând aciditatea solurilor în parcelele îngrăşate cu calcar, autorul găseşte că pentru determinarea nevoii de calcar este destul să se cerceteze stratul superficial.

Ant. V. Răd.

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 1, January, 1939.

Editorial.
John Evelyn: un precursor.

John Evelyn a fost un englez (contimporan şi prieten cu Robert Boyle şi William Harvey) care a scris în 1662 o carte „Sylva or a discourse of forest trees". Patru ani după apariţia ei s'a notat că milioane de arbori au fost plantaţi.

Acesta e faptul.

Redactorul şef al revistei porneşte dela această constatare pentru a ridica o chestiune, poate de ordin sentimental dintr'un punct de vedere, dar foarte importantă şi semnificativă totodată.

Subliniem ideea centrală: e vorba de un trecut şi de o origină.

El spune: toate profesiunile şi ştiinţele mai vechi şi-au stabilit fundamentele istorice respective, iar membrii acestor categorii de intelectuali îşi cunosc trecutul profesiunii şi sunt mândri de el. De ex.: orice fizician ştie cine a fost Galileu, Newton, J. Clerk-Maxwell, Sir W. Thompson, Volta, Faraday etc. Orice fitopatolog cunoaşte lucrările lui Fabricius, De Bary, Kühn, Brefeld,

Koch, Sorauer, Marshal Ward, E. F. Smith. Orice medic învaţă despre Hippocrates, Paré, W. Harvey, E. Jenner, O. W. Holmes, Pasteur, Osler. Care chimist nu ştie de Lavoisier, Sir H. Davy, Dalton, Mendeléef, Liebig, etc.?

De aceea şi silvicultorii trebue să fie familiarizaţi cu trecutul lor (al silvicultorilor) şi să fie mândri de realizările noui John Evelyn, Zanthier, Georg Ludwig Hartig, Cotta, Hundeshagen, Heyer, Duhamel, Lorentz, Huffel, Schlich, etc., — chiar dacă aceştia nu vor fi fost la înălţimea chimiştilor, fizicienilor, medicilor, botaniştilor, etc., dar ale căror fapte nu sunt mai puţin importante.

In această ordine de idei se vorbeşte mai departe despre trecutul silviculturii, care trebue să urmărească o maturitate intelectuală. Aceasta se va ajunge atunci când marile nume din această categorie de intelectuali vor fi cunoscute şi respectate ca şi proeminentele figuri de medici, fizicieni, chimişti, etc. Silvicultorii trebue să desvolte bazele istorice ale profesiunii ca ştiinţă şi practică. E o chestiune de demnitate şi prestigiu a silviculturii.

In ceea ce îi priveşte, ei încep prin înscrierea lui Evelyn în lista precursorilor, chiar dacă şi alte categorii de intelectuali l-ar considera printre înaintaşi.

Conrad H. Hammar:
Extinderea controlului statului şi amenajarea terenurilor împădurite fără cumpărare.

Suprafeţele care trebuesc amenajate sunt foarte întinse. Lucrul merge greu pentrucă sunt foarte mari cheltuelile, întrucât în sistemul lor de până acum, americanii cumpărau proprietăţile particulare. Autorul are alt plan: autorităţile de stat să exercite controlul şi să facă amenajamentul, proprietarii rămânând mai departe stăpâni. Venitul provenit din vânzarea lemnului ar urma să fie împărţit după un aranjament prealabil, iar autorităţile locale ar primi anumite subvenţii. In felul acesta controlul şi amenajarea ar costa mult mai puţin.

Richard Toole:
Relaţiuni între prezenţa maladiei acelor în plantaţiunile de Pinus taeda şi anumite proprietăţi fizice ale solului.

Un articol interesant pentru fitopatologii forestieri, prin metoda statistică aplicată în materie de maladia arborilor.

John F. Preston:
Rezultatele programului de plantarea arborilor şi arbuştilor al Serviciului de conservarea solului.

Serviciul de conservarea solului a plantat circa 350 milioane pueti pe o suprafaţă de circa 217.500 acres. Mare parte din această întindere are condiţiuni staţionale vitrege pentru plantaţiuni şi se admite pe altă parte că s'au comis pe alocurea greşeli în alegerea speciilor. Totuşi pe circa 80 mii de acres din cele 110 mii cercetate, plantaţiunile sunt mulţumitoare.

A. B. Recknagel:
Silvicultura particulară în Statele din NE cu specială referinţă la partea N din New York.

Se descrie progresul industriei forestiere din NE şi se discută posibilităţile pentru un progres similar în NW, exprimându-se opiniunea că

pentru o industrie forestieră în NW conjunctura e favorabilă.

Nelson C. Brown:
Progresul în pădurile comunale.

Acum câţiva ani s'a manifestat un deosebit interes pentru creiarea şi desvoltarea pădurilor comunale.

Mai târziu ideea a scăzut în intensitate. Totuşi sunt realizări care trebuesc continuate cu atât mai mult cu cât prin aceasta se alătură mişcării şi alţii: inginerii hidraulici, edilii oraşelor etc., ceeace are ca rezultat progresul ideii forestiere.

Henry I. Baldwin:
Noui aspecte în certificarea semînţelor.

O problemă foarte complexă, care n'a putut fi rezolvată decât după multe şi susţinute campanii, certificarea semînţelor trebue cunoscută în obiectivele şi posibliităţile ei pentru a se realiza un progres adevărat şi St. Unite. Articolul îşi are rostul tocmai în această campanie de informare şi este un răspuns la cererea formulată în Congresul din 1937. Două comentarii semnate de E. W. Littlefield şi Hardy L. Shirley urmează articolului.

Michel Afanasiev:
Efectul acidului indolebutyric asupra formării rădăcinilor la câteva esenţe foioasc.

Svend O. Heiberg:
Solul forestier în legătură cu silvicultura.

Se accentuează asupra importanţei însuşirilor fizice şi biologice ale solului pentru producţie în raport cu caracteristicile chimice. Se discută de asemeni influenţa diferitelor metode de tăere, a diferitelor esenţe, a păşunatului, focului, etc., asupra solului forestier.

Frank J. Hallauer:
False interpretări în tendinţele de consumul lemnului.

Consumul lemnului a necăjit pe mulţi silvicultori. Mulţi s'au întrebat chiar de necesitatea diferitelor activităţi forestiere când betonul şi oţelul au câştigat atât de multe domenii de întrebuinţare. Se dovedeşte însă că lemnul n'a pierdut din importanţa lui şi că există tendinţe pentru o întrebuinţare şi mai accentuată.

*
* *

Relaţiune între compoziţia arboretului şi securitatea recoltei.

Titlul acesta este al raportului Comitetului pentru Silvicultură al Secţiunii din New England a Societăţii silvicultorilor americani. Comitetul relevă că există două şcoli în ceea ce priveşte această problemă. Una e de părere că trebue să se copieze natura. A doua, că trebue să se cultive amestecul care aduce cele mai mari şi sigure profituri, iar acela care se realizează în condiţiunile naturale. Opiniunea comitetului este că asociaţiile ajunse la stadiul de climax trebue să servească ca ghid pentru lucrările forestiere în materie de compunerea arboretului.

Elmer M. Bacon:
Intrebuinţarea celulei fitoelectrice pentru măsurarea luminii în arborete.

Celulele fitoelectrice au fost foarte mult folosite pentru măsurarea intensităţii luminii în arborete. Autorul crede că suprafaţa plină a celulei e cauza multor erori şi deaceea propune încorporarea celulei într'o sferă. Rezultatele obţintue cu această modificare sunt prezentate în două forme: prin înregistrări continue şi măsurări pe timp limitat.

*

Nr. 2, February 1940.

Editorial:
Marea raţiune de a fi a Societăţii.

La începuturile ei, mai acum vreo patruzeci de ani, relaţiunile profesionale dintre silvicultori erau dintre cele mai simple. Mai toţi făceau parte aproape din acelaşi serviciu, iar numărul lor era destul de redus. Cu timpul însă situaţia a evoluat în sensul că silvicultorii au ajuns a fi despărţiţi la mai multe şi diferite întreprinderi de stat şi particulare deşi într'un fel se poate spune că în ultimă analiză toţi au acelaşi stăpân: publicul, şi deci unitatea e păstrată. Numai că nu toţi sunt de aceeaşi părere. Ca dovadă se poate cita conflictul care există între silvicultorii din Serviciul federal, Serviciul de Stat, sau înăuntrul aceluiaş Serviciu atunci când jurisdicţiile şi câmpurile de acţiune respective nu sunt definite.

Situaţia aceasta o relevă redactorul şef al revistei în editorialul de care ne ocupăm, întrucât a constatat-o la Congresul silvicultorilor din Dec. 1938, şi ale cărui lucrări sunt publicate în numărul pe Februarie 1939 pe care-l recenzăm acum.

Problema mai gravă pe care o atacă redactorul este aceea a SOLIDARITĂŢII PROFESIONALE pe care de fapt o pune în discuţiune însăşi natura relaţiunilor dintre membrii Societăţii. Reflectând asupra acestei probleme se întreabă dacă se mai poate spera într'o solidaritate profesională când atâtea forţe eruptive şi centrifugale se manifestă cu vigoare. Şi totuşi poate că tocmai aci să stea marea raţiune de a fi a societăţii silvicultorilor: să întărească şi să desvolte spiritul de solidaritate al membrilor, căci ce altă asociaţie ar putea svârli poduri, pentru a face legătura, între diferitele grupe? Trebue să se găsească puncte de ataşament, obiective comune, gânduri comune, în ciuda diferenţelor de opiniune existente înăuntrul Societăţii. Căci fără îndoială, nu poate Societatea să gândească la fel în fiecare an. Ar fi un semn de atrofiere. O caracteristică a membrilor Societăţii este tocmai dinamismul concepţiilor, în sensul căutării de drumuri noui, de orientări noui, de exproprieri noui.

Un lucru rămâne însă mai stabil: acesta e idealul profesional. E ceva care nu se poate schimba de la an la an. Silvicultorii, la urma urmei, n'au produs încă un Hippocrates, de exemplu, care a fost în stare acum 2400 de ani să formuleze un jurământ, care şi în ziua de azi păstrează o putere călăuzitoare în desvoltarea idealismului profesional la medici. Probabil însă că se va ridica vreodată un suflet de silvicultor care să cristalizeze în câteva scurte paragrafe idealurile silvicultorilor, de unde ar fi ei: din Statele Unite, ori Rusia, ori Tumbuktu.

Nu e vorba deci de a discuta idealul profesional ci anumite probleme, obiective ori apropiate, asupra cărora punctul de vedere trebue exprimat de Societate, cum de altfel

s'a şi mai făcut. Trebue însă ca Societatea să-şi păstreze independenţa, nu să fie dominată de vre-un grup oarecare. Singură Societatea poate să scruteze tot orizontul problemelor. Dacă uneori busola se deranjează, nu înseamnă că pilotul trebue schimbat. Societatea Silvicultorilor americani rămâne mai departe în funcţiunea de definire a obiectivelor profesionale.

*

Al 38-lea Congres al Societăţii Silvicultorilor americani s'a ţinut la 15—16—17 Dec. 1938 în Columbia, Ohio. Participanţii au fost mai puţin numeroşi decât în anii trecuţi, înregistrându-se totuşi un număr de 385 de participanţi. Spre deosebire de Congresele precedente, s'au desbătut mai ales problemele silvice de actualitate în regiunile unde agricultura este foarte desvoltată: conservarea solului şi a apei, integrarea vânatului în amenajamentele forestiere, problema formelor de păduri, perdele de protecţie, au fost chestiuni cercetate cu toată temeinicia.

O notă de amănunt, dar care trebue relevată la Congresele americane, e grija manifestată pentru întrebuinţarea timpului Doamnelor Silvicultorilor, care îşi însoţesc soţii la Congrese. Se aranjează pentru dânsele vizitări de muzee şi galerii de artă, biblioteci, universitate, recepţii, etc. De asemeni se dă atenţie banchetului Congresului, cu care ocazie se organizează în afară de producţii muzicale, scenete amuzante (skit) din viaţa silvicultorilor sau anumitor personalităţi. Scopul acestor detalii în organizarea Congresului e evident: strângerea legăturilor dintre membrii aceleaşi familii forestiere.

In cele ce urmează vom da cu titlul de orientare şi indicaţie bibliografică lucrările Congresului.

G. H. Collingwood:
Elementele programului forestier naţional.

Raymond D. Garver:
Patrimoniul silvic naţional.

Charles A. Gillet:
Inceputurile de colaborare în economia forestieră.

William L. Hall:
Progresul şi problemele practicei în economia forestieră particulară.

Clyde Martin, W. J. Damtoft, E. R. Linn, W. M. Oettmeier, B. M. Lufburrow, G. D. Cook, H. Work, S. Moir, J. B. Woods, A. E. Wackerman:
Raportul comitetului pentru economia silvică particulară.

R. W. Hayes, R. P. Holdsworth, E. R. Martell, W. R. Mattoon, R. H. Westveld:
Raportul comitetului pentru învăţământul silvic fermier în şcolile de agricultură.

W. W. Chase, R. T. King, H. L. Shantz, W. P. Taylor, W. H. Wight, N. W. Hosley.
Raportul Comitetului pentru amenajarea vânatului în legătura cu silvicultura.

H. E. Clepper, S. T. Dana, I. T. Haig, H. J. Lutz, H. I. Baldwin:
Raportul Comitetului pentru colaborare cu organizaţiunile ştiinţifice.

Ralph S. Hosmer:
Raportul Comitetului pentru relaţiunile internaţionale.

G. Bates, R. Kilbourne, A. C. Mc Intyre, E. N. Munns, J. R. Pillips, J. Kittredge, Jr.
Raportul Comitetului pentru amenajarea basinelor de recepţie.

C. H. Guise, H. Schmitz, S. N. Spring, Lyle F. Watts, W. Mulford, D. B. Demeritt, H. H. Chapman.
Raportul Comitetului consultativ pentru recunoaşterea Şcoalelor de silvicultură.

E. H. Frothingham, R. S. Hosmer, L. F. Kellog, Thornton T. Munger, G. Pinchot, H. A. Smith:
Raport asupra trecutului comitetului pentru silvicultură.

G. R. Durrel:
Efectele sociale şi economice ale perdelelor de protecţie în prerii în sensul ameliorării solului şi condiţiilor de vicaţă.

John P. Shea:
Părerile unui psicholog asupra serviciului forestier.

John T. Auten:
Un program pentru studiul solurilor forestiere în Statele Centrale.

Willis M. Baker:
Locul silviculturii în conservarea solului şi apei în valea Tennesse.

Victor H. Cahalane:
Incorporarea amenajării vânatului în economia silvică în Statele Centrale.

H. R. Koen:
Problemele economiei forestiere în regiunea Ozark.

L. E. Sawyer:
Situaţiunea economiei forestiere fermiere în Statele Centrale.

A. C. Ringland:
Basinele de recepţie şi drumurile apelor.

Myron Krueger:
Ce este învăţământul silvic?

Gordon D. Marckworth şi P. L. Buttrick:
Pentru ce este îmbrăţişată cariera de silvicultor?

John Sammi:
Brevetarea silvicultorilor.

Cedric H. Guise:
Note statistice dela şcolile forestiere pe 1938: înscrieri şi diplome acordate.

T. Bălănică

LESNOE HOZIAISTVO.
No. 11/1939 Goslestehizdat. Moscva.

P. A. Răbacioc:
Experienţe practice cu ghinda de stejar.

Autorul contestă părerea, că ghinda de stejar îşi pierde foarte repede puterea de germinaţie şi povesteşte două cazuri, cari dovedesc contrariu.

La începutul lunei Iunie 1923 s'a aruncat în coada unui iaz mai multă ghindă (1 Centner) culeasă în 1914 şi abandonată într'o clădire părăsită. In luna Iulie 1923 ghinda a răsărit ca peria.

In acelaşi ocol silvic (guv. Jitomir-Ucraina) autorul a cules în toamna 1927 multă ghindă şi a însilozat-o peste iarnă. In primăvara 1928 o parte din ghindă s'a semănat, iar cca. 15 hl. a fost pusă la păstrare în lăzi cu nisip. Această ghindă s'a semănat în primăvara 1929 în parchetele exploatate în acel an şi a răsărit în întregime.

P. N. Barabanov:

Paltinul de câmp — esenţă cauciucoferă.

In 1938, complectând un erbar în grădina dendrologică de pe lângă Institutul Agronomic din Belorusia (Rusia albă) autorul a remarcat că seva paltinului de câmp aflată în extremităţile părţilor aeriene tinere expusă la aer, se îngroaşă repede şi se întinde, formând fire subţiri, cari se contractau în sensul lungimii, ca şi firele de cauciuc.

Procedând la analiza sevei, a frunzelor, seminţelor şi a lujerilor terminali de 1—2 ani la paltin de câmp şi jugastru s'a găsit:

	% cauciuc	% smoală
sevă-paltin de câmp	1.10	17.6
frunze-paltin de câmp	0.20	5.4
seminţe-paltin de câmp	0.35	3.7
lujeri de lan de câmp	0.25	2.8
lujeri de lan de câmp	0.07	1.5
lujeri de jugastru	0.05	2.0
frunze-jugastru	0.45	5.6
seminţe-jugastru	0.30	2.0

Procentele nu sunt mari; se pot compensa însă prin uşurinţa cu care se poate extrage acest component. Prezintă interes şi smoala, care în industria cauciucului se foloseşte la amestecuri.

Analizele n'au semnalat prezenţa cauciucului la alte acerinee.

Experienţele continuă, autorul exprimându-şi dorinţa, ca ele să continue în tot cursul perioadei de vegetaţie.

V. Lisievici

ZEITSCHRIFT FÜR FORST-UND JAGDWESEN.

Caietul 3—4, Martie-Aprilie 1940

I. *Studii.*

Swart:

Pflanzenzucht und Pflanzung im Dienste der Leistungssteigerung.

Cultura puieţilor şi plantarea în serviciul sporirii producţiei.

Se arată rezultatul unor cercetări, din cari reiese că pentru a putea spori creşterea (producţia) pădurilor, nu este deajuns să întrebuinţăm la plantare puieţi proveniţi din sămânţă indigenă de cea mai bună calitate, ci trebue urmărită o selecţionare a puieţilor înşişi, protejând pe cei mai bine dotaţi şi înlăturând pe cei slabi.

B. Schneider:

Untersuchungen über den Einfluss des Unterbaues auf den biologischen Zustand des Auflagehumus im nordwestdeutschen Kieferngebiete.

Cercetări despre influenţa subarboretului asupra stări biologice a humusului brut în regiunea de pin din Nordvestul Germaniei.

Cercetările de faţă au urmărit timp de 14 ani înrâurirea pe care o exercită asupra solului subarboretul alcătuit din diferite specii de foioase în pădurile de pin din N.V. Germaniei. Analizându-se litiera s'a constatat că frunzişul de fag, care conţine mult acid silicic şi puţin calciu, produce un humus slab, pe când frunzişul de mesteacăn, de castan bun, de Prunus serotina şi mai ales cel de Sorbus aucuparia (scoruş) dă un humus bun, deoarece conţine mult calciu.

S'a mai ajuns la concluzia că pregătirea descompunerii substanţei organice se face de ciuperci, în deosebi de Hymenomycete.

Viața microorganismelor poate fi mult stimulată prin îngrășăminte (var nestins, cenușă de lemn).

III. *Recenzii:*

Handbuch der Pflanzenkrankheiten (Manualul bolilor la plante). Vol. 6. Scos de Dr. h. c. *O. A. Appel.* Fascicola 3, colaboratori: Dr. W. Fischer, Dr. G. Hilgendorff, Dr .H. Sachtleben, Dr. E. Riehm, Dr. W. Troppmann, Dr. A. Winkelmann, Dr. H. Zillig. Berlin: Paul Parey, 1939. Prețul fascicolei 3 17,80 RM.

Recenzent *Liese.*

Lehrbuch der Pflanzenphysiologie (Tratat de fisiologia plantelor) de E. Bünning, K. Mothes, F .von Wettstein. Vol. II: Fisiologia creșterii și a mișcărilor. De Dr. E. Bünning. Cu 23 fig. Berlin: Julius Springer. Prețul leg. 19,80 RM.

Recenzent *Liese.*

Lindner Erwin: Die Fliegen der Palaearktischen Region. (Muștele regiunii Palearctice), fascic. 122—129. Erwin Nägele, Stuttgart.

Recenzent *H. Baron v. Geyr.*

G. T. T.

INFORMAŢIUNI

— D-nii Ing. Anastase Nedelcovici şi Ing. Dem. Grozescu, au fost numiţi membri în Consiliul permanent al agriculturii; primul în calitate de conducător al Direcţiei Comerciale a Pădurilor, iar cel de al doilea în calitate de conducător al Direcţiei Silvice. (Mon. Of. 97 din 24.IV.1940).

— D-l Ing. Al. Beldie, a fost detaşat dela Direcţia Silvică la Icef. pe data de 1 Aprilie 1940.

— D-nii Nic. Iancov dela ocolul silvic Sudrigiu şi At. Trifănescu dela Icef. au cerut să fie primiţi ca membri ai Soc. Progresul Silvic.

— Legea modificatoare a părţii IX-a din legea privitoare la organizarea şi încurajarea agriculturii a apărut în Mon. Of. Nr .97 din 24 Aprilie a. c.

— In Mon. Of. Nr. 98 din 25 Aprilie a. c. a apărut Legea modificatoare a Camerilor agricole.

— Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti angajează urgent un inginer silvic cu practică la Stat de cel puţin cinci ani.

— D-l Ing. Corneliu Şmighelschi, şeful ocolului silvic Bistriţa din jud. Năsăud a obţinut schimbarea numelui, numindu-se pe viitor Corneliu V. Blaga-Şmighelschi. (Decret Regal. 4404/1939).

— D-l ing. I. Moga a fost numit director al regionalei Arad, în loc vacant.

— Cu prilejul zilei de 10 Mai a. c. s'au decernat următoarele decoraţii:

A. *Steaua României.*

I. In gradul de Comandor, d-lui:

1. Ing. Horia Lazăr.

II. In gradul de cavaler, d-lui:

1. Ing. M. Petcuţ.

B. *Coroana României.*

I. In gradul de Comandor, d-lui:

1. Ing. Anastase Nedelcovici.

II. In gradul de ofiţer d-lor:

1. Ing. C. M. Bunescu.
2. Ing. Tr. Heroiu.
3. Ing. Andrei Ionescu.
4. Ing. Th. Păiş.

III. In gradul de cavaler, d-lor:

1. Ing. Aurel M. Comşa.
2. Ing. V. Cota.
3. Ing. C. T. Ionescu.
4. Ing. Mircea Romulus.
5. Ing. Dănilă Roşu.
6. Ing. I. T. Şerbănescu.
7. Ing. Eugen Vintilă.

— D-l Ing. Oprea Ştefănescu a fost însărcinat cu conducerea Ocolului silvic Câmpeni (jud. Turda). Mon. Of. 113 din 17.V.1940.

— Prin Dec. Min. Nr. 9233 din 17.V.1940, s'a înfiinţat pe lângă fie-

care Ţinut o „comisie ţinutală agricolă“ compusă din:

1) Rezidentul regal al Ţinutului,

2) Trei preşedinţi numiţi de către Rezidentul regal, dintre preşedinţii Camerelor agricole din Ţinut,

3) Şeful Inspectoratului agricol de pe lângă Ţinut,

4) Şeful Inspectoratului sanitar veterinar zootehnic de pe lângă Ţinut,

5) Şeful Inspectoratului silvic de pe lângă Ţinut.

Atribuţiile acestei comisii sunt:

a) să coordoneze planul de lucru al Camerilor agricole din cuprinsul Ţinutului,

b) să dea aviz asupra bugetelor Camerelor agricole din cuprinsul Ţinutului,

c) să stimuleze şi să urmărească aplicarea pe teren a planului de lucru, stabilit pentru fiecare Cameră agricolă din Ţinut,

d) să facă propuneri Ministerului Agriculturii şi Domeniilor asupra tuturor problemelor şi nevoilor agriculturii din Ţinutul respectiv.

— In Mon. Of. Nr. 107 din 10 Mai 1940, a apărut următoarea decizie privind, în special, avansările în Corpul inginerilor silvici:

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,

Având în vedere referatul d-lui director al Direcţiei Silvice dela jr. Nr. 4.029 din 1940;

Având în vedere dispoziţiunile art. 76 din legea de organizare a Corpului Silvic,

Decidem:

Art. I. Inscrierea în Corpul Tehnic Silvic, se face prin decizie ministerială, pe baza cererii scrisă a inginerilor şi a actelor prevăzute de art. 5 din legea de organizare a Corpului silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 141 din 26 Septemvrie 1923, cum şi pe baza dovezii de înscriere în Colegiul Inginerilor, Secţia Silvică.

Art. II. Dispoziţiunile legii de organizare a Corpului silvic, privitor la înaintările inginerilor silvici, nu sunt aplicabile decât inginerilor silvici, înscrişi în Corpul Tehnic Silvic, conform normelor de mai sus.

Art. III. Incadrări în gradele prevăzute de lege, se pot face numai prin înaintări la vechime, cu considerarea vechimii în ultimul grad şi a stagiilor maxime cerute de lege pentru fiecare din gradele superioare, aceluia în care se află solicitantul şi cu judecarea activităţii şi constatarea împlinirii şi a celorlalte condiţiuni legale (diplomă, examen, etc.). Pentru gradele dela subinspector în sus inclusiv, vechimile se socotesc dela data reuşitei la examen.

Art. IV. Inaintările inginerilor silvici, se fac de către Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, în urma propunerilor făcute de către Comitetul de înaintare.

In acest scop, Direcţia Silvică va întocmi anual tabloul inginerilor propuşi spre înaintare de către administraţiile respective, tablou ce se va publica în Monitorul Oficial, cu cel puţin 30 zile înainte de începutul lunii Octomvrie, timp în care cei eventual omişi pot prezenta contestaţii Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, Direcţia Silvică, care le va supune Comitetului de înaintări.

Inginerii ale căror contestaţii vor fi găsite justificate, vor fi trecuţi într'un tablou suplimentar fără a mai fi nevoie de a fi publicaţi în Monitorul Oficial.

Pentru inginerii reuşiţi la examenul de subinspector silvic, nu este obligatorie publicarea în Monitorul

Oficial, iar trecerea pe tabloul de înaintare se va face pe baza rezultatului examenului.

Art. V. Inginerii şefi silvici nu se pot prezenta la examenul de subinspector, decât începând cu ultimul an al vechimii minime, necesare pentru avansarea la alegere.

Art. VI. Comitetul de înaintări al inginerilor silvici se compune din: directorul Direcţiei Silvice, directorul pădurilor Statului, directorul I. C. E. F.-ului, preşedintele Secţiei Silvice din Consiliul tehnic, precum şi din directorii altor direcţiuni ce se vor mai înfiinţa, ca membri de drept, şi din câte doi membri din fiecare grad, începând dela gradul de inspector în sus, numiţi anual de către Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, după propunerea Direcţiunii Silvice.

Comitetul lucrează sub preşedinţia ministrului sau a subsecretarului de Stat, ori a unuia dintre membrii comitetului, delegat în acest scop.

Art. VII. Acest comitet stabileşte dreptul de avansare la vechime şi la alegere, iar înaintările nu se pot acorda decât în urma propunerilor Comitetului de înaintări.

Art. VIII. Comitetul de înaintări se va pronunţa numai asupra inginerilor silvici, trecuţi pe tabloul de avansare, care îndeplinesc condiţiunile legale pentru a fi avansaţi la 1 Ianuarie al anului pentru care se întruneşte comitetul.

Art. IX. Comitetul lucrează valabil, numai cu toţi membrii săi.

Participarea la lucrările comitetului este obligatorie. Cei care vor lipsi fără motiv de forţă majoră, vor fi sancţionaţi.

Delegaţia de a participa la lucrările comitetului, prevalează orice delegaţie.

Membrul care lipseşte va fi de îndată înlocuit prin decizie ministerială.

In caz de lipsa unui membru de drept, va fi înlocuit prin subalternul său imediat.

Vor fi admişi pentru avansare numai inginerii care au obţinut majoritate de voturi din numărul total al membrilor comitetului.

In cazul când cardidatul a obţinut numai jumătate din numărul voturilor, preşedintele decide.

Art. X. Inginerii silvici propozabili la înaintare, nu pot fi numiţi în comitet.

Membrii de drept nu votează la gradul al care sunt propozabili.

In acest caz majoritatea se socoteşte în raport cu numărul membrilor.

Art. XI. Pentru fiecare loc propus la avansare la alegere este necesar să corespundă şi o avansare la vechime, numai dacă sunt candidaţi, care să îndeplinească condiţiunile de a fi avansaţi de drept, adică la vechime. In cazul când lipsesc candidaţi la vechime, vor fi propuşi numai candidaţii la alegere. In ce priveşte propunerile de avansare la alegere, pentru gradele de inspector general şi consilier silvic, ele se vor face numai în măsura în care administraţiile, în cadrul cărora funcţionează aceşti ingineri, le pot da utilizarea corespunzătoare gradului la care respectivii candidaţi sunt propuşi.

Având în vedere nevoile de personal superior în conducerea serviciilor silvice şi necesitatea normalizării proporţiunii numărului inginerilor silvici, în fiecare grad, pentru înaintările pe 1 Ianuarie 1940, la gradele de inginer consilier şi inspector ge-

neral silvic, se va propune de către Comitetul de înaintări maximum câte cinci candidaţi pentru fiecare din aceste grade.

Art. XII. Inginerii silvici propuşi de comitet spre înaintare, vor fi trecuţi pe tabloul în ordinea numărului de voturi obţinute şi la acelaşi număr de voturi, în ordinea vechimei în grad şi apoi a vechimii în serviciu.

Inginerii propuşi de comitet spre avansare în anul precedent şi neavansaţi, vor fi trecuţi în acelaşi tablou la început, afară de cazul în care administraţia face între timp contestaţie, asupra activităţii şi calificării acestora, în care caz contestaţiile eventuale se supun Comitetului de înaintări.

Art. XIII. Inginerii silvici cu certificat, vor fi avansaţi după aceleaşi norme ca şi cei cu diplomă dacă au trecut examenul de subinspector silvic.

Art. XIV. Inginerii silvici diurnişti, din cadrul de Stat sunt încadraţi şi avansaţi după aceleaşi norme ca şi cei bugetari.

Art. XV. Cererile referitoare la rectificările de vechime în grad şi de încadrări în Corp din partea inginerilor silvici, se supun Comitetului de înaintări, cu referat din partea Direcţiei Silvice.

Rectificările de vechime pentru trecut derivând din calcule individuale, ale fiecăruia, potrivit timpului servit nu se admit, deoarece Comitetul de înaintări şi ministrul actual nu pot impieta asupra propunerilor făcute de comitetele anterioare şi deciziilor date şi neatacate în contencios, în termenul legal.

Art. XVI. Rectificări asupra încadrărilor din 1 Ianuarie 1924, nu se mai pot face, deoarece conform art. 74 din legea de organizare a Corl pului silvic, aceste încadrări au fost făcute o singură dată în decursul primului an dela aplicarea legii.

Art. XVII. Rectificările de vechime nu se vor lua în considerare de comitet, decât dacă au la bază omisiuni dela prevederile legii şi dacă se referă la ultimul grad în care se află inginerul.

Rectificările de vechime astfel acordate, se vor adăuga la stagiul minimal, prevăzut de lege pentru gradul respectiv.

Art. XVIII. Nu se admit rectificări la avansările făcute, la alegere şi nici pentru anii în care Comitetul de înaintări nu a propus pe candidat la avansare, la alegere.

Art. XIX. Inginerii înaintaţi la gradul de subinspector pe bază de examen, nu pot cere rectificări de vechime pentru grade sau termene anteriore datei examenului de subinspector silvic.

Art. XX. D-l director al Direcţiei Silvice este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

Dată la 7 Mai 1940.

Ministru, G. Ionescu Siseşti.

Nr. 11.863.

Societatea «Progresul Silvic»

CONVOCARE

STIMATE ŞI IUBITE COLEG,

In conformitate cu art. 21 din Statute, cu onoare vă aducem la cunoştinţă că sunteţi convocat la a 54-a Adunare Generală ordinară, care se va ţine în ziua de 8 Iunie 1940, orele 10 dimineaţa la sediul Societăţii din Bucureşti, Bul. Take Ionescu 31.

Intrucât e posibil ca la această dată să nu se întrunească numărul de membri prevăzut de Statute, Adunarea Generală se va ţine irevocabil în a 8-a zi liberă, adică **Duminică 16 Iunie 1940,** la aceiaş oră şi în acelaş loc, cu orice număr de membri prezenţi, fără o nouă convocare.

Programul Adunării Generale este următorul:

ZIUA I — 16 IUNIE 1940.

1. Cuvântarea de deschidere a Domnului Preşedinte.
2. Cuvântările invitaţilor.
3. Darea de seamă a Consiliului de Administraţie şi raportul cenzorilor pe anul 1939.
4. Aprobarea Bilanţului şi Contului de Venituri şi Cheltueli, încheiate la 31 Decembrie 1939 şi descărcarea Consiliului de Administraţie de gestiunea pe 1939.
5. Aprobarea bugetului pe 1940.
6. Alegerea a 6 membri în Consiliul de Administraţie pe 4 ani, cu începere dela 1 Ianuarie 1941, conform art. 28 alin. 5 din Statute, în locul D-lor: C. M. Bunescu, Ilie C. Demetrescu, V. N. Priboianu, Marin Rădulescu, D. A. Sburlan şi Eug. Vâlceanu, al căror mandat expiră la 31 Decembrie 1940.
7. Alegerea pentru 1940 a 3 cenzori şi 3 cenzori supleanţi.

ZIUA II — 17 IUNIE 1940.

Prezentarea referatelor şi discuţiuni asupra problemelor:

1. **„Promovarea economiei forestiere privată".**
   Raportor: d. C. Horia Lazăr.
   Coraportor: d. Ion Zeicu.
2. **„Economia forestieră de războiu".**
   Raportor: d. Dem. Grozescu.
   Coraportor: d. Ilie C. Demetrescu.

Pentru ca desbaterile şi discuţiunile Adunării Generale să poată avea loc în cât mai utile condiţiuni, Consiliul a hotărît următoarele norme:

1. Referatele se vor prezenta la secretariatul Societăţii până cel mai târziu la 10 Iunie, după această dată ne mai putându-se lua în considerare;

2. Referatele vor trata numai câte o latură bine definită a problemelor respective şi într'o cât mai concisă formă.

3. Ele vor fi bătute la maşină, în două exemplare şi vor cuprinde cel mult 5 pagini de coală normalizată (Format A_4 297×210 m. m.);

4. Rapoartele generale vor fi astfel desvoltate, încât să ocupe cel mult 20 de minute de citit;

5. Atât referatele cât şi rapoartele generale se vor tipări şi distribui membrilor prezenţi la Adunarea generală, înainte de deschiderea şedinţelor;

6. Publicarea lor în volum, împreună cu lucrările adunării generale, se va face în ordinea primirii la Secretariatul Societăţii;

7. In şedinţă se vor citi numai rapoartele generale;

8. Pentru discuţiuni se vor face înscrieri la începutul fiecărei şedinţe de probleme, neputându-se vorbi mai mult de 10 minute.

Intervenţiunile incidentale nu vor putea depăşi 5 minute.

Nu se poate lua cuvântul decât cel mult de 2 ori în acelaşi chestiune.

* *
*

Nu ne îndoim, stimate şi iubite coleg, că veţi participa la desbaterile Adunării Generale din acest an.

Primiţi încredinţarea sentimentelor noastre de perfectă camaraderie.

Preşedinte,
Prof. M. DRĂCEA

Secretar general,
I. ZEICU.

CERCUL DE STUDII

(Conferinţe)

VII. D-l Ing. DEM. TEODORESCU: *Pădurile Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti şi administrarea lor.*

— 27 Martie 1940 —

Conducerea cercului de studii al Soc. Progresul Silvic a voit ca conferinţele din anul acesta să se încadreze într'un ciclu care să aibă ca temă: „Gospodăria în marile administraţii forestiere altele decât Statul". Nu s'a răspuns însă decât în parte la acest deziderat.

Una din conferinţe încadrată în acest ciclu a fost aceea a d-lui Ing. Dem. Teodorescu care a vorbit despre pădurile Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, conferenţiarul fiind conducătorul actual al pădurilor Eforiei.

Conferenţiarul a început prin a face un istoric al Instituţiei, istoric care a interesat tot aşa de mult ca şi restul cuvântării. Trebuie să ne ducem cu 250 ani în urmă ca să descoperim origina marei Instituţii de asistenţă socială care este Eforia de azi.

Intre ani 1695—1714 Spătarul Mih. Cantacuzino fratele domnitorului Şerban Cantacuzino ridică Mânăstirea Colţea şi pe lângă ea înfiinţează şi primul spital din Ţara Românească cu 24 paturi.

Intre 1735—1750 Grigore Ghica al II-lea zideşte Mânăstirea Pantelimon şi pe lângă ea creiază două spitale: unul cu 12 paturi pentru boli obişnuite şi altul pentru ciumă şi lingoare (tifos).

In jurul acestor două ctitorii, prin daniile urmaşilor fondatorilor şi a altor donatori şi miluitori, s'au închegat Fundaţiile Colţea şi Pantelimon.

Pe la 1813, alt grup de boieri în frunte cu Marele Ban Grigore Băleanu, înfiinţează al treilea spital cu 20 paturi; acesta este Filantropia, numit pe atunci Iubirea de oameni. Către acest spital au mers mai cu seamă daniile negustorilor.

Aceste spitale s'au gospodărit separat până la 12 Aprilie 1332, când printr'o decizie, Generalul Kisselef le uneşte, creind Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti, instituţia de azi.

De atunci şi până azi, administrarea ei a trecut prin diferite stadii.

„Cu toate greutăţile de tot felul pe care vremurile şi oamenii le-au ridicat de atâtea ori în Calea Eforiei, ea reprezintă şi azi nu numai o generoasă tradiţie naţională, dar şi cea mai importantă instituţie de asistenţă publică românească". In plus ea este aceea care „a închegat

în spitalele sale şi învăţământul medical românesc" pentru care a făcut „toate sacrificiile ca să facă posibilă o cât mai utilă colaborare cu Facultatea de Medicină".

Azi în spitalele, sanatoriile, dispensarele, azilurile, leagănele şi căminele aparţinând de ea sunt 3059 paturi.

Averea Eforiei constă din: 63.721 ha păduri (în care se cuprind şi poieni); 28.651 ha domeniu arabil (în care se cuprind şi bălţi); rente şi acţiuni cari însumează 320 milioane lei; 2.438 ha terenuri petrolifere; imobile şi hoteluri (numai în Bucureşti are 29 imobile) în valoare de 200 milioane lei; uzina electrică şi canalizarea dela Sinaia; colecţii de tablouri; etc. De reliefat că Eforia a fost atinsă şi ea de expropriere luându-i-se 121.424 ha terenuri arabile, în schimbul cărora a primit 300 milioane lei în rentă. Deasemenea i s'a expropriat şi din suprafaţa păduroasă.

Domeniul păduros actual de 63.721 ha (din care 2.837 ha goluri) se repartizează: 7.475 ha la câmp, 12.934 ha la deal şi 43.312 ha la munte. Din total 24,3% (15.488 ha) sunt tratate în crâng sinmplu şi 75,7% (48.223 ha) în codru. Din punct de vedere al compoziţiei masivelor are: 13.186 ha (18%) răşinoase pure; 37.343 ha (52%) fag pur sau fag cu răşinoase; 4.530 ha (%) şleau; 15.456 ha (22%) stejar pur sau stejarul predomină şi 2.650 ha (2%) specii moi altele decât răşinoasele.

In 1937/38 pădurile au adus un venit brut de 14.884.369 lei, cheltuelile însumând doar 3.195.460 lei; deci un venit net de 199 lei pe an şi la ha. In anul 1938/39 acest venit net a urcat la 295 lei pe an şi ha.

Exploatările pădurilor se fac în regie, în antrepriză, dar mai ales în asociaţie cu particularii şi cooperativele. Conferenţiarul descrie sistemul asociaţiei pe care-l socoteşte bun pentru Eforie în stadiul actual al administraţiei forestiere.

Conferenţiarul a vorbit apoi de lucrările de regenerare, de amenajare, de ridicare în plan, de deschidere de drumuri şi de şanţuri.

Pentru ascultători, conferinţa a avut un efect reconfortant, căci au putut să vadă că în afară de Stat, Eforia Spitalelor Civile, această mare instituţie de asistenţă socială, deţinătoare a unui important domeniu forestier, şi-l gospodăreşte cu îngrijire, veniturile din păduri contribuind cu o cotă importantă la marea operă socială pe care o întreprinde.

La sfârşitul conferinţei au luat cuvântul d-nii Mişu Florescu şi prof. M. Drăcea cari au felicitat pe conferenţiar pentru interesanta sa expunere şi au lăudat Instituţia pentru opera ce întreprinde.

At. Har.

VIII. Ing. ANDREI MĂLĂESCU: *Pădurile U. D. R. şi administrarea lor.*

— 10 Aprilie 1940 —

Societatea privilegiată de căi ferate Austro-Ungare (pe scurt St. E. G.) a luat fiinţă la 1 Ian. 1855 prin cumpărarea Uzinelor, Minelor şi Domeniilor din ţinutul Caraşului (Banat) dela Statul Austriac, cu un capital social de 110.000.000 fiorini, repartizat în 550.000 acţiuni à 200 fiorini.

După războiul mondial, Banatul revenind Statului Român, Ministerul Industriei şi Comerţului este autorizat prin Decretul Lege Nr. 2455 din 8 Iunie 1920 să înfiinţeze, împreună cu alte persoane sau Societăţi, o Societate românească pe acţiuni, pentru exploatarea domeniilor, minelor şi uzinelor din Reşiţa, proprietatea „Societăţii Privilegate Austro-Ungare de Căi Ferate de Stat".

Noua Societate s'a constituit în Adunarea generală constitutivă ţinută la 10 Iunie 1920 în Bucureşti în baza statutelor publicate în Mon. Of. Nr. 56 din 13 Iunie 1920, având firma socială „Uzinele de Fier şi Domeniile din Reşiţa" Societate Anonimă (pe scurt Soc. U. D. R.).

La finele anului 1938 capitalul social al acestei Societăţi se ridica la 910.000.000 Lei în acţiuni de câte 500 Lei.

Prin reforma agrară, Societăţii U. D. R. i se expropriază o suprafaţă de 31.206 ha din domeniile sale, astfel că astăzi suprafaţa acestor domenii este de 95.803 ha, care se repartizează după cum urmează:

Pădure	92,0%
Case şi grădini	0,5%
Arătură	0,5%
Fâneaţă şi păşune	5,0%
Improductiv	2,0%
Total . . .	100,0%

După descrierea situaţiei geografice a acestor domenii, conferenţiarul face o scurtă descriere a factorilor mediului, insistând asupra climei (climă cu caracter oarecum mediteranean, regiunea fiind bântuită foarte frecvent de vântul dominant „Coşava"), şi asupra solului, arătând că solul forestier al pădurilor U. D. R. se repartizează pe clase de fertilitate după cum urmează:

6,7% cl. I. (foarte bun).
69,8% cl. II. (bun).
19,9% cl. III. (mijlociu).
3,1% cl. IV. (slab).
0,5% cl. V. (foarte slab).

Trecând apoi la descrierea esenţelor forestiere, arată că arboretele pădurilor U. D. R. sunt compuse procentual din următoarele esenţe:

Fag şi carpen	62,3%
Gorun, stejar, cer, gârniţă	16,8%
Paltin, frasin şi alte foioase	8,0%
Teiu	4,8%
Răşinoase	8,1%
Total	100,0%

Arboretele acestor păduri se repartizează pe clase de vârstă după cum urmează:

1— 20 ani	20,6%
21— 40 „	19,8%
41— 60 „	24,1%
61— 80 „	15,5%
81—100 „	20,0%
Total	100,0%

Insistă asupra eforturilor pe cari le fac silvicultorii cari conduc destinele acestor păduri pentru a spori procentul bradului, prin măsuri culturale adecuate scopului urmărit şi arată că într'o perioadă de 40 ani, care s'a scurs dela întocmirea primului amenajament, s'a reuşit să se sporească procentul bradului din cuprinsul Ocolului Anina dela 12% (în 1885) la 24,2% (în 1926). Arată apoi că silvicultorii actuali ai Reşiţei preconizează şi practică metoda înfiinţării careurilor de brad de câte ¼ ha, în mod artificial, prin plantare şi sămănare sub masiv, în păduri pure de fag în vârstă de 30—40 ani, careuri cari se marchează pe teren şi se supraveghează cu atenţie evoluţia lor. Aceste careuri au menirea de a forma nişte nuclee de răspândire naturală a bradului în arboretul viitor. Pentru crearea acestor careuri se preferă crestele de deal, de unde vântul poate împrăştia cu mai multă uşurinţă sămânţa de brad. Aceste buchete de brad fructifică la vârsta de 50 ani, când masivul înconjurător de fag are vârsta de 80—90 ani. Timp de 10—20 ani, până la tăierea definitivă, răspândeşte cu ajutorul vânturilor de toamnă sămânţa (de brad) care încolţeşte uşor în litiera foioaselor, producându-se sub scutul pădurii bătrâne un seminţiş bogat de brad.

Vorbind despre amenajamente, arată că prima ridicare în plan a pădurilor U. D. R. s'a făcut la 1860, iar la 1864 s'a întocmit şi un plan al tăierilor, mai mult cu caracter informativ. La 1874 s'a întocmit un alt plan al tăierilor bazat pe lucrări detaliate de estimaţie, adoptându-se, pentru regimul codrului, revoluţia de 80 ani, iar pentru regimul crângului revoluţia de 40 ani.

După ce se pune în vigoare Codul Silvic ungar din 1880, se întocmesc amenajamente noui între anii 1884—1905, în cari revoluţia pentru

regimul codrului se fixează la 100 ani, iar pentru crâng la 60 ani (în vederea transformării lui în codru, ceeace mai târziu s'a şi întâmplat).

Amenajamentele actuale s'au întocmit în conformitate cu prevederile Codului Silvic Român între anii 1924—1930, adoptând regimul codrului cu metoda de tratament a tăierilor succesive. Revoluţia de 100 ani cu 5 perioade. Posibilitatea pe suprafaţă şi volum.

S'a lucrat după metoda de amenajare a claselor de vârstă (fără afectaţii delimitate pe teren).

Pădurile U. D. R. sunt împărţite în 57 serii şi 14 amenajamente (câte ocoale erau la data întocmirii amenajamentelor). Conferenţiarul se declară pentru un amenajament unic al întregului Domeniu (sau cel mult pe bazine).

Hărţile generale de amenajament sunt întocmite la scara 1 : 25.000.

Volumul lemnos total al pădurilor U. D. R. a fost estimat la 15.561.000 m^3.

Posibilitatea anuală teoretică s'a stabilit la:

	87.000 m^3	lemn de lucru.
	242.000 m^3	„ „ foc.
Total	329.000 m^3	din tăieri principale.
	136.000 m^3	„ „ culturale (răriturí).
Total general	465.000 m^3.	

Creşterea medie anuală pe ha a pădurilor U. D. R. este de 3,7 m^3 (a masivului principal), lemn plin comercializabil (corespunzător consistenţei medii de 0,8 a pădurilor U. D. R.).

Regenerarea se face pe cale naturală, iar golurile neregenerate, cari se ridică anual la circa 20% din posibilitate, se complectează prin plantaţii. Astfel în 1939 s'au plantat:

	831.550 buc.	pueţi de foioase.
	1.768.100 „	„ „ răşinoase.
Total	2.559.650 buc.	pueţi de 1—4 ani.

Plantaţiile se degajează regulat de buruienile cotropitoare şi se apără de păşunat cu garduri de sârmă ghimpată.

Vorbeşte apoi despre frecvenţa incendiilor şi a delictelor silvice, arătând că în perioada de timp dela 1934—1937 s'au înregistrat 73 cazuri de incendii de pădure, iar delictele scad mereu numeric. De unde în 1932 numărul cioatelor rezultate din delicte era de 21.000, în 1939 acest număr a scăzut la 8300.

Incasările anuale ale Domeniilor U. D. R. din delictele silvice se ridică la o medie de 700.000—800.000 lei.

Trece apoi la descrierea căilor de transport, arătând că Domeniile U. D. R. sunt traversate de 285 km şosele publice şi 745 km drumuri împietruite forestiere proprii.

Pădurile U. D. R. mai sunt traversate la Nord de o reţea de canale de 70 km. lungime, iar la Sud 25 km. lungime.

Căile ferate silvice U. D. R. au ecartamentul de 700 mm, o lungime totală de 101 km, un parc de 13 locomotive de 8—10—12 şi 18 şi 22 tone greutate şi un parc de 10 vagoane închise (pt. cărbuni) 136 vagoane platformă şi 62 truckuri pentru buşteni.

Pe şosele, transporturile se fac cu camioane proprii. Costul transportului cu camioanele se ridică la 13—14 Lei/t.km. sau 20—21 Lei/km.

Zece camioane înlocuiesc circa 130 căruţe.

Costul plutitului pe canale variază între 23—35 Lei/m. st. pe reţeaua dela Nord şi 30—70 Lei/m.st. pe reţeaua dela Sud, după cantitatea transportată anual şi după distanţă.

Costul transporturilor pe C. F. S. variază între 1,8—3,8 Lei/t.km., în raport cu cantitatea şi distanţa de transport.

Pădurile U. D. R. sunt administrate de o Direcţie Silvică cu sediul în Oraviţa, condusă de un director şi subdirector, ambii ingineri silvici.

Direcţia este împărţită în 5 servicii centrale (Personal, Exploatări, Amenajări, Desfaceri, Contabilitate), 9 ocoale, 2 depozite mari silvice şi o administraţie pentru căile ferate forestiere.

Suprafaţa unui ocol variază dela 6.500 până la 17.000 ha.

Fiecare ocol este condus de un inginer silvic, ajutat de personalul de birou necesar, iar la exterior de 2—4 brigadieri şi de un număr corespunzător de pădurari.

Intregul Domeniu este împărţit în 127 cantoane de pădurar, având fiecare o întindere de 400—1.400 ha (în medie 800 ha) şi în 23 brigăzi, cu o suprafaţă de 3—7.000 ha, sau în medie 5.000 ha. Legătura dintre Direcţie, ocoale şi cantoane este facilitată de o vastă reţea proprie de telefoane, însumând o lungime totală de 480 km.

Ocoalele în afară de păduri mai administrează: vii, pometuri, păstrăvării, fierăstraie, cariere, vărării, mărunţitorii, lacuri, etc.

Toate exploatările se fac în regie. La fel şi desfacerea produselor.

Efectivul personalului technic şi administrativ al Domeniilor U. D. R. a fost la sfârşitul anului 1939 de 468 angajaţi, iar acela al muncitorilor de 3.901. Totalul zilelor lucrate de aceşti muncitori în 1939 se ridică la 856.978 zile.

Producţia lemnoasă totală a fost în 1939 de 400.000 m. c., din care circa 52.000 m. c. lemn de mină şi de construcţie, iar restul de 348.000 m. c. lemn de foc.

Din această producţie totală 3/4-a parte se consumă de întreprinderile forestiere, miniere şi uzinale şi de muncitorii şi personalul Soc. U. D. R. Numai 1/4-a parte este disponibilă pentru alte pieţe din ţară sau pentru export. Această constatare ne învederează caracterul de strictă dependenţă a acestor Domenii de uzinele şi minele U. D. R. şi ne explică în acelaş timp motivul pentru care aceste Domenii pot avea o gospodărie atât de intensivă şi de raţională.

Conferinţa a fost ilustrată cu numeroase şi interesante proecţiuni (hărţi, diagrame, tablouri, fotografii, etc.).

La sfârşitul conferinţei, a luat cuvântul d-l prof. M. Drăcea, care a felicitat pe conferenţiar pentru interesanta şi mult documentata D-sale conferinţă.

At. Har.

ŞEDINŢELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE

PROCES-VERBAL No. 5

Şedinţa din 2 Aprilie 1940

PrezenţiD-nii: Al. Butoi, C. Bunescu, C. Chiriţă, M. Drăcea, M. P. Florescu, D. Grozescu, At. Haralamb, V. Priboianu, St. Rodoteatu, V. Sabău, D. Sburlan, V. N. Stinghe şi I. Zeicu.

Şedinţa se deschide la ora 21, sub preşedinţia D-lui Prof. M. Drăcea, preşedinte.

Se citesc procesele verbale ale Comitetului de Direcţie din 6 şi 27 Martie 1940 şi ale Consiliului No. 3 din 13 Febr. şi No. 4 din 20 Februarie 1940, se ratifică şi aprobă.

Intrându-se în ordinea de zi, după discuţiuni, se hotărăşte ţinerea adunării generale pe data de 9 Iunie a. c., iar în caz că nu se prezintă jumătate plus unul din numărul membrilor, Adunarea se amână după opt zile adică la 16—17 Iunie 1940 când se va ţine cu orice număr de membri.

In ce priveşte subiectele de discutat, Consiliul hotărăşte să se puie în discuţie numai un subiect şi anume: Acţiunea de promovare a proprietăţii forestiere, cu consideraţiuni speciale asupra celei particulare.

Consiliul aprobă apoi:

— Societăţii Cultul Eroilor o subvenţie de 3.000 lei.

— Elevilor Facultăţii de silvicultură de la Şcoala Politechnică din Bucureşti, 10.000 lei pentru organizarea serbării sădirii arborilor, care va avea loc la Brăneşti la 14 Aprilie 1940.

— Consiliul regretă că nu poate aproba o subvenţie D-lui Cezar Cristea în vederea tipăririi unor lucrări ale d-sale, din lipsă de fonduri pentru astfel de tipărituri.

— Ia act de scrisoarea trimisă de D-l Ing. Const. Gheorghe la 27 Martie ct., privind felul cum a înţeles d-sa să organizeze serbarea sădirii arborilor anul trecut la Buzău.

— In urma referatului contabilităţii jr. No. 236/940, Consiliul hotărăşte să modifice art. 4 alin. ultim din Regulamentul de editură al Societăţii, în felul următor:

„In preţul de cost intră şi suma acordată ca drept de autor". Dispoziţiunea luată va intra în vigoare începând cu lucrarea D-lui D. Sburlan „Instalaţii de transport etc.".

Şedinţa se ridică la ora 23, anunţându-se următoarea pe data de 9 Aprilie 1940, la ora 21.

Preşedinte, *M. Drăcea.*

Secretar General, *I. Zeicu*

NECROLOG

† IOAN I. CIUPALĂ

1.VIII.1879 — 6.II.1940.

Activ până în ultimele zile ale sbuciumatei lui existenţe, s'a stins din viaţă inspectorul silvic Ioan Ciupală, omul cu suflet cald, cu porniri generoase şi cu o sensibilitate puţin comună.

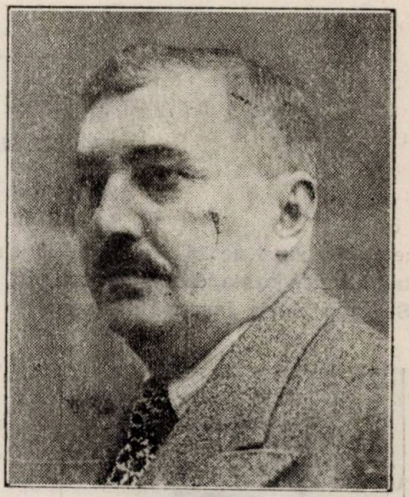

Născut la 1 Aug. 1879 în com. Turcheş, jud. Braşov, copil cu mijloace modeste a încercat mai întâi să-şi facă un drum în viaţă în mediul negustoresc din Brăila, dar mai târziu l-a părăsit pentru învăţătură mai înaltă spre care se simţea atras. Luptând cu greutăţile, a terminat în bune condiţiuni liceul real „Nicolae Bălcescu" din Brăila şi la 1903 intră în Şcoala de silvicultură de la Brăneşti pe care o absolvă printre primii clasificaţi, în primăvara anului 1908.

La început a lucrat vre-o 7 luni la Institutul geografic al armatei, după care, la 1 Mai 1909 intră în serviciul Domeniului Coroanei unde ocupă postul de şef al ocolului silvic Borca până la 15 Aprilie 1921.

Excelent profesionist, a lăsat de sigur multe lucruri bune în Ocolul condus 12 ani şi în special vor rămâne lucrările de amenajare. Dar firea lui în continuă agitaţie dorea un câmp de manifestare mai intens, mai variat. El intră în Aprilie 1921 în Serviciul Cooperaţiei care îi încredinţează postul de director al celei mai mari cooperative forestiere — „Albina" din Tarcău.

Nenorociri familiare îl silesc în 1926 să părăsească acest post de muncă istovitoare şi să-şi caute de sănătatea mult slăbită.

Dar la 1 Ian. 1928 reintră în serviciul Domeniului Coroanei, care îi încredinţează diverse însărcinări, atât în regiunea în care mai activase cât şi în altele. In ultimii 3 ani a lucrat pe domeniul Salcuţa din Dolj

unde şi-a încheiat activitatea la 6 Febr. 1940 când ne-a părăsit pentru o lume mai bună, mai paşnică.

In vremea din urmă se specializase în lucrări de amenajare pe cari le întocmea cu o deosebită conştiinciozitate şi pricepere.

Munca lui a fost însă remunerată cu sgârcenie; dar el n'a fost un materialist.

Decoraţiile multe pe care le-a primit, Coroana României, Serviciul credincios, etc. i-au adus de sigur numai mulţumiri de ordin moral. Una din ele caracterizează însă pentru posteritate sufletul lui generos: „Răsplata muncii cl. I pentru construcţiuni şcolare". A trăit în mijlocul poporului şi l-a dorit luminat şi cu carte; el aprecia ce mare binefacere e aceasta.

Astăzi se odihneşte pe veci la Craiova.

Un gând pios ne pleacă capetele la mormântul lui. In cinste să-i fie amintirea.

Rev. Păd.

---

† IANCU MARINESCU

2.I.1899—† 15.IV.1940

In ziua de 15 Aprilie 1940 s'a stins din viaţă în sanatoriul spitalului Colentina din Bucureşti, în urma unei congestii cerebrale, Ing. Subinsp. silvic Iancu Marinescu.

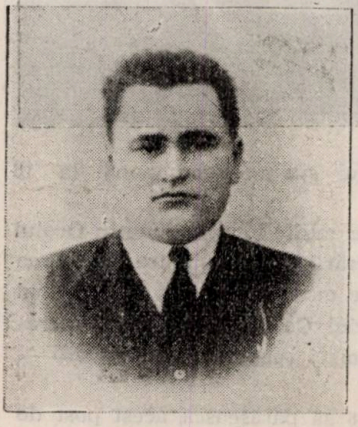

Fiu de învăţător, s'a născut în com. Vişina, jud. Dâmboviţa.

Terminând liceul la Piteşti, a absolvit Şcoala Politechnică în anul 1925.

A intrat în Serviciul Statului la 16.IV.1925, ca inginer ajutor la ocolul Căscioarele. A fost apoi şef al ocolului Novaci dela 15.II.1926 până la 15.IV.1929 şi al ocolului Horezu până la 1.VII.1936 când a trecut ca inspector de control în Direcţiunea Regională Silvică Piteşti, unde din 1939 conducea Serviciul Comercial.

In ultimul timp s'a simţit suferind de inimă, boală căreia, bizuindu-se pe o constituţie robustă, nu i-a dat suficientă atenţie. Insă în ziua de 8 Aprilie 1940, când nimic nu prevestea nenorocirea, a lucrat pentru ultima oară la biurou până la ora 13,30, iar după 2 ore a fost

lovit de o paralizie complectă, din care, după 3—4 zile de îngrijiri, părea a-şi reveni.

Nădejdiile, pe care familia şi numeroşii săi prieteni le puneau în vindecarea sa, nu s'au împlinit şi, cu toate îngrijirile date, deznodământul fatal nu a putut fi împiedicat.

A fost un om drept şi de caracter, un bun camarad, un funcţionar priceput şi cu multă judecată care, oriunde a activat, a avut numai prieteni.

Serviciul silvic al Statului pierde în inginerul Iancu Marinescu un element valoros, tocmai când experienţa şi tactul său puteau fi mai de folos ţării. Familia sa pierde un sprijin şi un sfătuitor de nepreţuit.

A fost înmormântat în ziua de 20 Aprilie în com. Alunu jud. Vâlcea, în apropierea imediată a proprietăţii neconsolatei sale soţii, în asistenţa populaţiei întregului sat, a familiei îndurerate, a prietenilor, a unei foarte numeroase delegaţii de ingineri, conductori şi funcţionari din Direcţia Piteşti, a delgaţiei de ingineri din Direcţia Craiova şi a delegaţiei brigadierilor şi păduarilor dela Horezu, în frunte cu D-l şef al ocolului.

In biserică au luat cuvântul: preotul local în numele comunei, Inginer Oprea Rădescu din partea Societăţii „Progresul Silvic" şi a Direcţiunei Piteşti, Ing. Ghica din partea Direcţiunei Craiova, Ing. C. Profir din partea colegilor din Centrul Direcţiei, Ing. C. Coţifide pentru Şefii de ocoale, Pr. M. Chiriţă din partea Cooperativelor Forestiere, Ing. Georgescu în numele personalului ocolului Horezu şi D-l Grigore Opran, în numele nenumăraţilor prieteni, care l-au iubit şi apreciat.

In faţa mormântului său proaspăt, prea timpuriu deschis de sorţii unui destin implacabil, ne plecăm îndureraţi capetele, rugându-ne pentru odihna sufletului bun al Inginerului Iancu Marinescu şi pentru mângâirea familiei sale, atât de crunt lovită.

O. D. R.

---

† Ing. PETRU FOTOC

Inspector general al Comunităţii de avere din Caransebeş, deputat sinodal, comandantul cohortei de străjeri, fost deputat, etc.

S'a stins din viaţă în dimineaţa zilei de 15 Mai 1940. Prohodul s'a oficiat de 8 preoţi, la 16.V, în Caransebeş, iar înmormântarea s'a

făcut în comuna sa natală Mehadica, însoţit fiind până acolo de un numeros public.

Petru Fotoc a fost camaradul cărturar al Comunităţii de avere. Cultura lui profundă a impus să fie respectat de toţi care l'au cunoscut. Dotat cu o inteligenţă vie, l-a pasionat trecutul „grănicerilor". Nimenia n'a cunoscut istoricul Comunităţii de Avere mai bine decât el. Studiile făcute în acest domeniu le-a cuprins într'o lucrare întitulată „Monografia Comunităţii de Avere", care a rămas însă în manuscris. A mânuit condeiul cu multă măiestrie. Tradiţiile grănicereşti l-au preocupat mereu. Pentru el cercetarea şi cultivarea lor a fost un adevărat cult, propovăduindu-le în numeroase conferinţe pe care le-a ţinut.

Pe teren spiritual şi bisericesc s'a evidenţiat în mod strălucit. A ţinut mult, cu demnitate, dârjenie şi curaj la tradiţia bisericească din „graniţă" şi destinul a vrut, ca încă în viaţă fiind, să se bucure, de faptul că „graniţa" nu a fost văduvită de Episcopia din Caransebeş, — pentru care cauză a luptat atât de mult. Ortodoxia lui profundă l'a determinat să meargă să se închine şi la mormântul Mântuitorului din Ierusalim. Impresiile acestui pelerinaj, le-a redat cu multă căldură sufletească în lucrarea sa: „Pe pământul făgăduinţei".

In serviciul Comunităţii de Avere a urcat cu demnitatea şi competinţă treptele ierarhice dela practicant la gradul de inspector general. In serviciu a fost întotdeauna ordonat, disciplinat, prezent şi conştiincios la datorie.

Faţă de superiori era prevenitor, iar cu subalternii, autoritar, dar şi cu grijă de adevărat părinte. Doleanţele populaţiei le asculta şi le deslega cu multă dreptate şi echitate, fiind un adânc cunoscător şi înţelegător al păturei ţărăneşti. Pe teren s'a afirmat ca excelent silvicultor; dovadă neperitoare sunt plantaţiile din Valea Slatinei, Valea Timişului, Râul Alb, Igegul, înfăptuite într'un interval de 8 ani cât a fost şef de Ocol în Teregova.

In Centrala Direcţiunei Silvice, în calitatea de şef al Serviciului Administrativ, a scris mult, foarte mult; pasionându-l scrisul, a redactat cu multă mândrie „Gazeta Oficială a Comunităţii de Avere", fără a se afişa ca redactor al ei. Şi nu odată pentru această gazetă făcea din noapte ziuă, numai ca să apară în condiţiunile dorite de el.

In societate s'a afirmat cu modestie şi demnitate. Plin de omenie şi cu mult respect faţă de cei mai în vârstă, dar şi bun sfătuitor şi îndrumător al celor mai tineri.

A luat parte la toate mişcările profesionale, naţionale, culturale, bisericeşti şi întotdeauna se afirma ca fruntaş între fruntaşi. A fost deputat în Congresul Naţional Bisericesc, în Sinodul Eparhiei Caransebeşului, deputat sub guvernarea gen. Averescu, membru în Consiliul Judeţului Severin etc. Prin activitatea depusă, s'a achitat cu prisosinţă de obligaţiile impuse de însărcinările avute.

A îmbrăţişat cu multă dragoste mişcarea şi organizarea străjerească. Era fericit ca un elev de liceu, când îmbrăca haina de comandant de străjeri.

Călătoriile îl atrăgeau. A cunoscut ţara foarte bine, iar în străinătate a călătorit în Austria, Cehoslovacia, Germania, Danemarca, Olanda, Belgia, Franţa, Italia, Iugoslavia, Turcia, Palestina, Egipt, Ungaria. Fiind un excelent povestitor, schiţa cu multă plăcere şi vervă impresiile ce le culegea.

Cu moartea Inginerului Petru Fotoc, s'a prăbuşit un element de cultură profundă, silvicultor de elită şi una din cele mai reprezentative figuri ale grănicerilor bănăţeni, lăsând în urma lui un gol ce nu se va putea uşor împlini.

Pe sicriul lui s'a pus în semn de recunoştinţă, pentru truda sa de silvicultor, ramuri de brad din pădurile plantate şi îngrijite de el.

Noi închinăm memoriei lui tradiţionala ramură de stejar în semn de jale ca simbol al serviciului credincios pentru pădure şi pentru sentimentul lui de bun camarad!

Lumina veşnică să-l cuprindă în dragostea ei!

Rev. Păd.

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Cazancea Rozin, judeţul Botoşani, proprietatea Cecilia Roizn, în suprafaţă de 105 ha. 1000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Blesca, judeţul Vaslui, proprietatea Syrago Paulopol, în suprafaţă de 13 ha. 7445 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 9650/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Platoş, judeţul Sibiu, proprietatea Comunei Poplaca, în suprafaţă de 2032 ha. 7600 mp. tratată în o serie de codru cu tărei rase, revoluţia 100 ani ani; o serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 100 ani; o serie de codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică şi una serie de crâng simplu cu revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Coasta, judeţul Argeş, proprietatea Madalina Marcoiu ş. a. în suprafaţă de 83 ha. 1700 mp. tratată în o serie de codru cu tăeri rase şi revoluţia 90 ani şi una serie de codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Zelta ş. a. judeţul Cluj, proprietatea Comunei Zimbor. în suprafaţă de 64 ha. 2600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Voroveni, judeţul Muscel, proprietatea Ioan N. Popescu, în suprafaţă de 59 ha. 5500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Vieroşanca, judeţul Muscel, proprietatea Ion St. Bumbenu şi altul în suprafaţă de 2 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Bălţatu, judeţul Râmnicu Sărat, proprietatea Ion şi Safta Tulucescu, în suprafaţă de 10 ha. 1936 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 9651/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Gruiu Goia ş. a. judeţul Cluj, proprietatea Composesoratului din Sânmihaiul Almaşului, în suprafaţă de 208 ha. 4700 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 9652/940.

---

a) Amenajamentul pădurilor Dârnău şi Părăul Milei, judeţul Trei Scaune şi Buzău, proprietatea Soc. Anon. Ardeleană pentru Industria Forestieră din Bucureşti, în suprafaţă de 62868 ha. 5500 mp. tratată în 5 serii de codru cu teări rase şi revoluţia 60 ani pentru primele 2 şi 90 ani pentru restul de 3 serii. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Clit, judeţul Someş proprietatea Ioan Iojika, în suprafaţă de 605 ha 2400 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Seleuş, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Seleuş, în suprafaţă de 109 ha. 8100 mp. Regim şi tratament crâng compus cu revoluţia 40 ani pentru elementul crâng şi 80 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Chiciora, judeţul Sibiu, proprietatea Comunei Sebeşul de sus, în suprafaţă de 64 ha. 6200 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 100 ani. Revizuirea în anul 1943.

e) Amenajamentul pădurii Ceica, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului din Ceica, în suprafaţă de 60 ha. 5400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Deasupra Satului ş. a., judeţul Cluj, proprietatea Comunei Tuşin, în suprafaţă de 29 ha. 1100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 9653/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Cuied, judeţul Arad, proprietatea Composesoratului urbraial din Cuied, în suprafaţă de 130 ha. 5600 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoulţia 30 ani, pentru elementul crâng şi 90 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Greci, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Marin Z. Dobrescu, în suprafaţă de 108 ha 9800 mp. Regim şi tratament crâng simplu şi revoluţia 6 ani pentru ambele serii. Revizuirea după 6 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Căldăraru, judeţul Vlaşca, proprietatea Constanţa Andrei Rădulescu, în suprafaţă de 103 ha. 800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Darvari, judeţul Romanaţi, proprietatea Eufrosina şi Elena Darvari, în suprafaţă de 28 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

e) Amenajamentul pădurii Aluniş, judeţul Rădăuţi, proprietatea Ecaterina Serafeşco, în suprafaţă de 16 ha. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 9654/940.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Boereasca zisă Ruşeţu, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Aurica Iordache Popescu, în suprafaţă de 165 ha. 9200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Betfia, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Betfia, în suprafaţă de 134 ha. 2600 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Cicera Câmpul Mare, judeţul Arad, proprietatea Comunei Pescari, în suprafkţă de 100 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Valea Drobului, judeţul Bacău, proprietatea Iunius Lecca, în suprafaţă de 49 ha. 1300 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Sfoara Fătuleasca şi Vereş, judeţul Buzău, proprietatea Grigore C. Catrinoiu, în suprafaţă de 38 ha. 3000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Sâc, judeţul Bihor, proprietatea composesoratului din Sâc, în suprafaţă de 37 ha. 1700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Ţiba Mare, judeţul Mureş, proprietatea Familiei Eltetö, în suprafaţă de 33 ha. 7200 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 90 ani. Revizuirea în anul 1948.

Dată astăzi 9 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 9655/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Dealul Podului ş. a. judeţul Someş, proprietatea Comunei Rugăşeşti, în suprafaţă de 175 ha. 3100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Coşerea judeţul Someş, proprietatea Gavrilă Zăpârţan ş. a. în suprafaţă de 56 ha. 2000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Piclava, judeţul Şomeş, proprietatea Ernest Hatfaludi în suprafaţă de 32 ha. 8000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Goleasca I şi altele, judeţul Muscel, proprietatea D-tru Vlăduşel, în suprafaţă de 8 ha. 4138 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 11 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 9856/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Hliboca, judeţul Storojineţ, proprietatea Dr. Alex. Skibniewski, în suprafaţă de 526 ha. 2200 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ilva Tăuşor şi Fundături judeţul Năsăud, proprietatea Comunei Nimigea de Jos, în suprafaţă de 420 ha. 6980 mp. Regim de corversiune la codru cu tăeri succesive şi revoluţia 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Stâlpeni, judeţul Muscel, proprietatea moştenitorilor Sache Dumitrescu, în suprafaţă de 35 ha. 800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Dealul Stejarului, judeţul Odorheiu, proprietatea Bisericei Unitare din Medişor în suprafaţă de 11 ha 2428 mp. tratată în o serie de codru cu tăeri succesive cu revoluţia 80 ani şi una serie de codru grădinărit cu termenul exploatabilităţii 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 11 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 9857/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Zăvoiul dela Prahova, judeţul Prahova, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile, în suprafaţă de 151 ha. 2534 mp. Regim şi tratamnet crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Sărata şi Fundoaia, judeţul Someş şi Năsăud, proprietatea Viorica Hirsch în suprafaţă de 59 ha. 7100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Brătianca, judeţul Argeş, proprietatea Sita St. Martinescu, în suprafaţă de 54 ha. 292 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Revizuirea amenajamentului pădurei Cenaloş, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Cenaloş, în suprafaţă de 49 ha. 7000 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamnetul pădurii Balta Lată, judeţul Mehedinţi, proprietatea Dr. N. N. Isvoranu, în suprafaţă de 25 ha. 7800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Cearda, judeţul Mehedinţi, proprietatea C. N. Popescu, în suprafaţă de 18 ha. 5600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii Lazul Hotchii ş. a. judeţul Someş, proprietatea Composesoratului urbarial din Mesteacăn, în suprafaţă de 15 ha. 100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 12 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 9910/940.

---

a) Amenajamentu lpădurii Călăraşi Lichireşti, judeţul Ialomiţa, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, în suprafaţă de 184 ha. 7500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

b) Amenajamentul pădurii Becheanul Lot. II, judeţul Ilfov, proprietatea S. Munteanu, în suprafaţă de 34 ha. 9027 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 12 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 9911/940.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Cloşani, judeţul Mehedinţi, proprietatea Alexandru, Virgil şi Vasile Alimănişteanu, vândută spre expoatare Soc. Cloşcani, în suprafaţă de 4249 ha. 7970 mp. tratată în două serii de codru cu tăieri succesive şi revoluţia 100 ani. Revizuirea după anul 1951.

b) Amenajamentul pădurii Petre I. Vladnic, judeţul Bacău, proprietatea Petre I. Zamfirescu, în suprafaţă de 436 ha. 5000 mp. tratată în o serie de crâng cu revoluţia 15 ani şi o serie de conversiune la codru prin crâng compus cu revoluţia 96 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Răşina, judeţul Gorj, proprietatea Maria A. Porojnicu, în suprafaţă de 21 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Piscul din mijloc, judeţul Muscel, proprietatea M. C. Manolescu, în suprafaţă de 11 ha. 8800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 15 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 10268/940.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispoziţiunile legilor; pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie, revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere technic-silvic, fie asupra proprietăţii etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V şi ultimul. — Domnul Director al Direcţiei Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef: **Stinghe N. V.**

Comitetul de redacţie:

P. Ioan — Ilie C. Demetrescu
D. Sburlan — N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1940

Preşedinte: **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi: **Alimăneştianu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier: **Rădulescu M.**

Secretar general: **I. Zeicu**

Secretari: **Al. Butoi**, **Haralamb At.**

MEMBRII:

Bunescu M. C.
C. Chiriţă
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
St. Rodoteatu
V. Sabău
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: **N. Burculeţ, Vencu Georgescu** şi **I. Paladian.**

Cenzori supleanţi: **St. Georgescu, Şt. Predescu** şi **Gr. Vasilescu.**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPADURIRI)

166 pagini, 60 lei

EPUIZAT

III. — SERIA C. — **TRATATE ȘI MANUALE:**

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCUREȘTI

124938

Nr. 2022

REVISTA PĂDURILOR

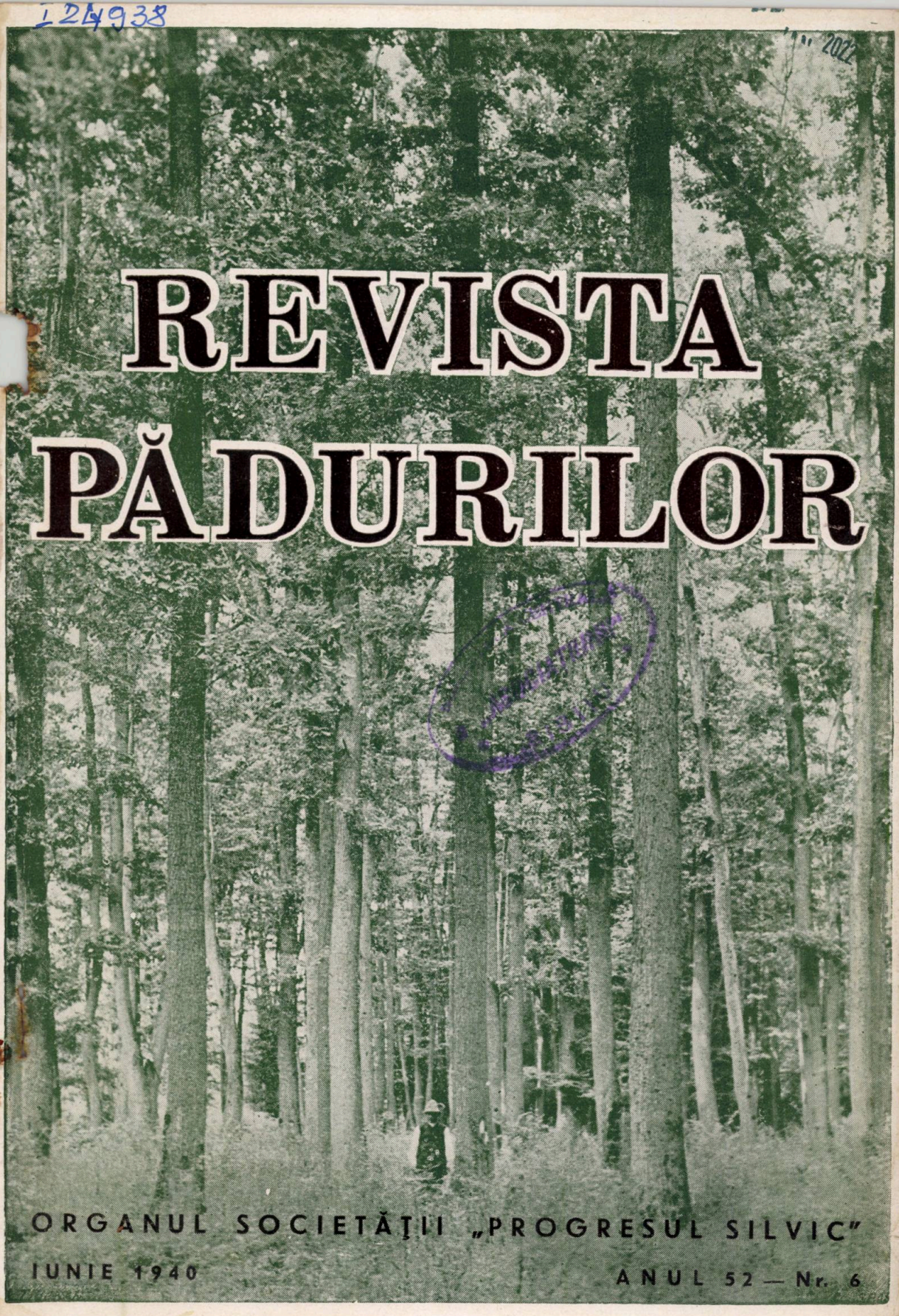

ORGANUL SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

IUNIE 1940 ANUL 52 — Nr. 6

- IUL. 2005
2014

REVISTA PĂDURILOR
PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"
Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE
Înscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.
Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 52, Nr. 6. IUNIE 1940

SUMARUL:

Studii:

Titus Petrescu: Teoria erorilor și verificarea ei asupra fenomenelor silvice (II) — — — — — — — — — — — — — — — 433

Comentarii — Însemnări:

I. Moldovan-Junior: Recepția lemnelor de foc în parchete — — — — 443
A. Mălăescu: Fabricarea extractelor tanante din coajă — — — — — 451
V. V. Vasiliu: Pentru restituirea burselor — — — — — — — — 458

Cronica (pag. 460), *Informații* (pag. 467), *Societatea „Progresul-Silvic"* (pag. 472).

SOMMAIRE:

Études:

La théorie des erreurs et sa vérification sur le phénomènes forestiers (II) T. Petrescu

Commentaires:

La récéption du bois de chauffage dans les surfaces exploitées — — I. Moldovan
La fabrication des extraits tannantes contenus dans l'écorse — — — — A. Mălăescu
Pour le remboursement des subventions — — V. Vasiliu

INHALT:

Abhandlungen:

Die Fehlertherie und ihre Anwendungen an die forstlichen Phänomenen (II) — — — — — T. Petrescu

Mitteilungen:

Die Aufnahme des Brennholzes auf den Schägen I. Moldovan
Gewinnung von Gerbstoffe aus der Rinde — — A. Mălăescu
Für die Zurückersttatung der schulstipendien — V. Vasiliu

I 24933

S T U D I I

TEORIA ERORILOR ŞI VERIFICAREA EI ASUPRA FENOMENELOR SILVICE

de Ing. TITUS PETRESCU (BOZOVICI)

(II)

Omogenitatea arboretelor din punctul de vedere al volumului.

In cele ce urmează voiu studia omogenitatea unei păduri regulate din punctul de vedere al volumului lemnos.

Pentru aceasta voiu aplica aceleaşi principii matematice pe cari le-am expus într'un articol anterior [1]).

Exemplul l-am luat din ocolul silvic Bozovici pădurea Gura Golumbului-Şest expropriată pentru islaz comunal.

Din această pădure s'au ales parcelele 1, 2, 3, şi 5 cu arborete asemănătoare şi cu un volum la hectar aproximativ egal. Suprafaţa totală a porţiunei studiate este de 502 Ha pădure în vârstă de peste 100 de ani, în care nu s'au făcut exploatări regulate ci numai extracţiuni de mică importanţă. Starea de vegetaţie a arboretului este puţin activă existând în pădure un procent însemnat de deperisanţi.

Această suprafaţă a fost parcursă cu 107 locuri de încercare de 50 m/50 m, adică de 0,25 Ha. Locurile de încercare au fost uniform repartizate pe întreaga suprafaţă a porţiunei studiate în aşa fel ca fiecare loc de încercare să reprezinte ca volum, pe unitatea de suprafaţă, media volumului porţiunei din jur. In felul acesta s'au parcurs $107 \times 0{,}25 = 26{,}75$ Ha, adică 5,3% din suprafaţa totală a porţiunei studiate.

Pentru calculul volumului dintr'un loc de încercare s'a întrebuinţat procedeul arborelui mediu al arboretului, doborându-se un singur arbore pentru fiecare loc de încercare. Rezultatele obţinute pentru cele 107 locuri de încercare sunt trecute în tabloul următor.

---

1) Titus Petrescu: Teoria erorilor şi verificarea ei asupra fenomenelor silvice. Rev. Păd. Nr. 3/940, pag. 145.

39812

Tabloul 1.

1	2	3	4	5	6	7
No. crt.	No. arborilor din locul de încercare	Suprafaţa terieră		Diam. mediu	Volumul	
		Totală	medie		arborelui mediu	Total pe locul de încercare
	no.	mp.	mp.	cm.	mc.	mc.
1	68	5,229	0,077	31	0,564	38,352
2	66	7,958	0,120	39	1,253	83,028
3	86	7,415	0,086	33	1,074	92,164
4	431	10,008	0,002	17	0,185	80,592
5	290	8,033	0,027	18,5	0,269	78,624
6	264	8,666	0,031	20	0,308	83,472
7	269	8,025	0,030	19,5	0,261	70,209
8	109	6,190	0,057	27	0,397	43,273
9	58	5,085	0,087	33	0,941	54,578
10	76	3,632	0,048	25	0,338	25,688
11	59	5,582	0,095	35	0,968	58,112
12	55	9,361	0,170	46,5	2,060	113,300
13	99	2,750	0,028	19	0,211	20,889
14	68	5,467	0,080	32	0,928	63,104
15	93	6,283	0,067	29	0,571	53,103
16	87	8,031	0,092	34	0,787	68,469
17	70	6,881	0,098	35,5	0,733	51,310
18	55	7,543	0,137	42	1,347	74,085
19	95	7,586	0,080	32	1,015	96,425
20	82	9,108	0,111	37,5	1,099	90,118
1	58	5,691	0,093	35,5	0,942	54,636
2	70	6,509	0,093	34,5	0,895	62,650
3	52	5,660	0,109	37	1,159	60,268
4	63	5,063	0,080	32	0,839	52,857
5	106	7,034	0,066	29	0,744	78,864
6	101	7,491	0,074	31	0,635	64,135
7	42	6,149	0,146	43	1,791	75,222
28	90	6,374	0,071	30	0,806	72,540
9	71	4,397	0,069	30	0,712	50,552
30	110	4,911	0,045	24	0,429	47,504
1	81	4,143	0,051	25,5	0,369	29,889
2	74	6,381	0,086	33	0,931	68,894
3	95	7,591	0,080	32	0,866	82,270
4	43	9,460	0,220	53	4,035	173,505
5	84	8,919	0,106	37	1,245	104,580
6	55	4,153	0,076	31	0,730	40,150
7	90	8,205	0,091	34	0,943	84,870
8	70	8,199	0,117	38,5	1,907	133,490
9	93	7,578	0,081	32	0,811	75,423
40	98	4,840	0,050	25	0,432	42,336
1	122	8,403	0,069	30	0,623	76,006
2	53	7,469	0,141	42,5	1,799	95,347
3	49	5,632	0,115	38	1,093	53,557
4	43	5,958	0,139	42	1,687	72,541
5	77	5,321	0,069	30	0,794	61,138
6	49	6,418	0,131	41	1,713	83,937
7	49	9,005	0,183	48	2,574	126,000
8	72	6,986	0,097	35	1,244	89,700
9	56	6,357	0,113	38	1,703	95,450
50	72	5,074	0,070	30	0,707	51,995
1	51	3,857	0,075	31	0,894	45,600
2	67	3,572	0,053	26	5,582	38,960

1	2	3	4	5	6	7
No. crt.	No. arborilor din locul de încercare	Suprafața terieră		Diam. mediu	Volumul	
		Totală	medie		arborelui mediu	Total pe locul de încercare
	no.	mp.	mp.	cm.	mc.	mc.
53	55	7,624	0,138	42	2,247	123,800
54	44	6,430	0,146	43	2,135	93,850
55	70	6,747	0,096	35	1,283	89,950
56	69	7,747	0,112	38	1,433	98,985
57	69	6,182	0,089	34	1,155	79,760
58	75	8,789	0,117	39	1,644	123,350
59	42	3,799	0,090	34	0,743	31,200
60	63	5,349	0,084	33	0,906	57,050
1	117	7,606	0,065	29	0,969	113,200
2	80	8,599	0,107	37	1,386	111,990
3	104	7,277	0,069	30	0,808	84,000
4	88	11,300	0,129	41	2,162	190,800
5	49	1,192	0,024	18	0,210	10,600
6	46	4,523	0,096	35	0,832	38,250
7	63	10,684	0,169	46	2,569	162,000
8	75	6,512	0,086	33	1,143	85,950
9	54	8,103	0,150	44	2,296	123,800
70	83	8,516	0,102	36	1,436	119,050
1	72	11,520	0,160	45	1,828	130,150
2	73	4,149	0,056	27	0,560	40,950
3	98	7,270	0,074	31	1,003	98,294
4	91	5,485	0,060	23	0,546	49,980
5	100	2,123	0,021	16	0,110	11,000
6	79	2,101	0,026	18	0,168	13,280
7	61	6,186	0,101	36	1,158	70,600
8	36	9,881	0,114	38	1,612	128,850
9	84	8,725	0,103	36	1,378	115,800
80	70	5,547	0,079	32	0,837	58,600
1	90	4,782	0,053	26	0,467	42,000
2	69	3,805	0,054	26	0,588	40,550
3	74	6,284	0,085	33	1,025	75,900
4	48	6,452	0,134	41	2,626	126,200
5	83	4,091	0,049	25	0,457	37,980
6	65	5,485	0,084	33	1,007	65,040
7	60	7,374	0,123	40	1,518	91,100
8	76	3,707	0,048	25	0,464	35,250
9	92	6,333	0,069	30	0,759	69,850
90	58	8,010	0,138	42	1,836	106,450
1	52	7,673	0,147	43	1,973	102,900
2	58	7,705	0,132	41	1,848	107,150
3	76	6,932	0,091	34	1,281	97,450
4	61	7,767	0,127	40	1,411	86,100
5	92	8,281	0,090	34	1,033	92,300
6	55	6,700	0,121	39	1,534	84,450
7	55	6,935	0,126	40	1,704	93,750
8	84	4,870	0,058	27	0,716	60,200
9	51	7,316	0,143	43	1,959	100,000
100	33	6,065	0,159	45	2,421	92,050
1	51	5,311	0,104	36	1,356	69,100
2	71	4,030	0,057	27	0,549	39,000
3	40	5,706	0,142	43	2,026	81,150
4	75	8,288	0,110	38	1,587	118,950
5	55	7,239	0,131	41	2,072	113,950
6	61	6,594	0,108	37	1,567	95,500
7	81	9,306	0,117	39	1,580	120,000

Ca urmare a acestor calcule avem în tablou (col. 7) volumele pentru fiecare loc de încercare.

La prima vedere aceste 107 volume par a nu fi legate între ele de nici-o lege, nici în ceiace privește mărimea lor nici în ceiace privește numărul lor cuprins în diferite categorii.

Dar luând aceste cifre cari reprezintă cele 107 volume și grupându-le în ordinea crescândă, iar pe de altă parte calculând mijlocia aritmetică a volumelor avem:

$$8.394{,}325 : 107 = 78{,}45 \text{ mc}$$

Față de această medie pe care o considerăm ca origină, grupând cele 107 volume în clase de câte 20 mc rezultă tabloul următor: (No. 2 col. 1, 2, 3).

După această operație calculăm volumele medii pe aceste clase (col. 4).

Diferențele dintre volumele medii pe clase și între volumul mediu de 78,45 mc pot fi privite ca erori (col. 5), întrucât volumul obținut pentru fiecare loc de încercare poate fi considerat prin înmulțirea lui cu raportul suprafeței totale la suprafața locului de încercare ca o măsurătoare efectuată asupra volumului total; iar numărul erorilor din aceiaș clasă este egal cu numărul locurilor de încercare cuprins în această clasă (col. 2). Bine înțeles erorile sunt pozitive pentru clasele cu mediile mai mari decât 78,45 mc și sunt negative pentru clasele cu mediile mai mici decât această cifră.

Un prim rezultat al grupărilor îl avem în tabloul următor (tabl. No. 3, col. 1, 2, 3, 4).

Din acest tablou observăm că:

1. Erorile sunt cuprinse între două limite fixe — 80 mc și +80 mc afară de 3 cari sunt în afara acestui interval.

2. Avem tot atâtea erori pozitive cât și negative, numărul erorilor pozitive fiind 54 iar a celor negative 53.

3. Erorile nu sunt egal repartizate, cele mai mici fiind cele mai numeroase.

Totodată observăm că pentru acelaș interval erorile negative cu cele pozitive nu sunt egale ca număr, fapt care nu va influența asupra rezultatelor întrucât în calcule nu are importanță semnul erorii ci numai mărimea ei.

Suma erorilor pe clase, independent de semn, urmează o anumită lege. Pentru a dovedi aceasta să calculăm acum pro-

Tabloul 2.

1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
Interval	n	V	Vm	ϵ	Inter-val	n	V	Vm	ϵ
	no.	mc	mc	mc		no.	mc	mc	mc
0—	1	10,600				1	78,864		
18,45	1	11,000				1	79,624		
	1	13,280				1	79,700		
	3	34.880	11,627	—66,824		1	80,592		
	1	20,889				1	81,150		
	1	25,668				1	82,270		
	1	29,889				1	83,023		
	1	31,200				1	83,472		
18,45—	1	35,250				1	83,937		
38,45	1	37,980				1	84,000		
	1	38,250				1	84,450		
	1	38,352				1	84,870		
	8	257,478	32,185	—46,266	78,45— 98,45	1	85,950		
	1	38.960				1	86,100		
	1	39,000				1	89,700		
	1	40,150				1	89,950		
	1	40,950				1	90,118		
	1	40,975				1	91,100		
	1	42,000				1	92,050		
	1	42,336				1	92,164		
	1	43,273				1	92,300		
38,45—	1	45,600				1	93,750		
58,45	1	47,504				1	93,850		
	1	49,980				1	95,347		
	1	50,552				1	95,450		
	1	51,310				1	95,500		
	1	51,935				1	96,425		
	1	52,857				1	97,450		
	1	53,103				1	98,294		
	1	53,557				29	2.561.455	88,326	+9,375
	1	54,578				1	93,995		
	1	54,636				1	100,000		
	1	57,050				1	102,909		
	1	58,112				1	104,580		
	21	1.008,478	48,023	—30,428	98,45— 118,45	1	106,450		
	1	58,600				1	107,150		
	1	60,200				1	111,990		
	1	60,268				1	113,200		
	1	61,138				1	113,300		
	1	62,650				1	113,950		
	1	62,104				1	115,800		
	1	64,135				11	1.183,315	108,028	+29,577
	1	65,040				1	118,950		
58,45—	1	68,469				1	119,050		
78,45	1	68,894			113,45—	1	120,000		
	1	69,100			138,45	1	123,350		
	1	69,850				1	123,900		
	1	70,209				1	123,800		
	1	70,600				1	126,000		
	1	72,540				1	126,000		
	1	72,541				1	130,150		
	1	74,085				1	133,490		
	1	75,222				10	1.244,590	124,459	+46,008
	1	75,423			138,45—	1	138,850	138,850	+60,399
	1	75,900			158,45				
	1	76,005			peste	1	162,000		
	21	1.433,974	68,284	—10,167	158,45	1	173,505		
						1	190,800		
						3	526,305	175,435	+96,984

Tabloul 3.

1	2	3	4	5
In intervalul	Numărul erorilor			Probabilitatea
	+	—	Total	
0—20	29	21	50	50 : 107=0,467
20—40	11	21	32	32 : 107=0,299
40—60	10	8	18	18 : 107=0,169
60—80	1	3	4	4 : 107=0,037
>80	3	—	3	3 : 107=0,028
Total	54	53	107	107 : 107=1,000

babilitatea prezenței erorilor de diferite mărimi în aceste intervale (tabloul No. 3, col. 5).

Dacă reprezentăm grafic variația probabilității erorilor, luând pe axa x-lor deoparte și de alta intervalele dela 0 la 80 iar pe axa y-lor să reprezentăm probabilitățile prezenței erorilor

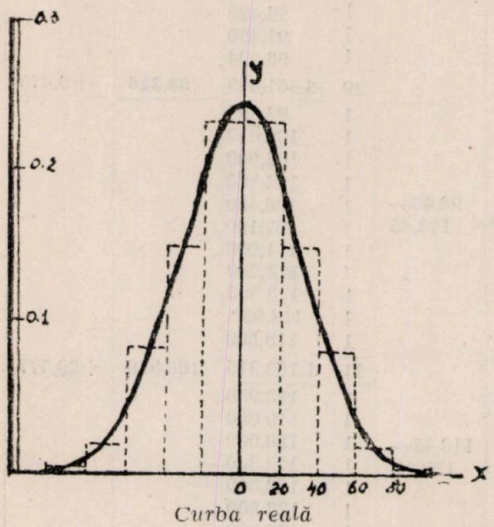

Curba reală

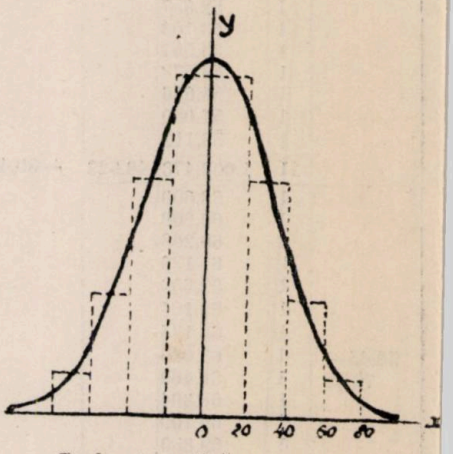

Curba teoretică

din aceste intervale, obținem curba variației acestor probabilități, care se trasează după procedeul cunoscut (curba reală, în stânga). Alături de această curbă am așezat și curba teoretică (în dreapta) care rezultă din calcule, pentru a le putea compara între ele.

In cele ce urmează vom aplica tabelele de probabilităţi; pentru aceasta dăm mai jos un extras din aceste tabele: (tabloul No. 4).

Tabloul 4.

$$p = \frac{2}{\sqrt{\pi}} \int_0 e^{-t^2} dt$$

$\frac{K}{\eta}$	P	Dif	$\frac{K}{\eta}$	P	Dif
0.83	0.42440		2.67	92828	
0.84	42899	459	2.68	92934	106
0.89	45169		2.70	93141	
0.90	45618	449	2.71	93243	102
1.35	63747		3.33	97530	
1.36	64102	355	3.34	97573	43
1.66	73714		3.50	98176	
1.67	74000	286	3.60	98482	306
1.78	77009		4.00	99302	
1.79	77270	261	4.10	99431	129
2.50	90825		4.20	99539	108
2.51	90954	129	∞	1.00000	

Pentru a aplica tabelele de probabilităţi vom face o recapitulaţie a tabloului No. 2, calculând totodată valorile lui ϵ^2 (col. 5) şi valorile lui $|\epsilon\epsilon| = n\epsilon^2$ (col. 6 din tabloul no. 5).

Tabloul 5.

1		2	3	4		5	6
Clasa volumelor		n	Vm	ϵ		ϵ^2	$\lvert\epsilon\epsilon\rvert = n\epsilon^2$
Faţă de origina veche	Faţă de origina nouă			+	—		
		No.	mc	mc	mc	mc^2	mc^2
0— 18.45	/80—/60/	3	11,627	—	66,824	4.462	13.386
18.45— 38.45	/60—/40/	8	32,185	—	46,266	2.144	17.152
38.45—58.45	/40—/20/	21	48,023	—	30,428	924	19.404
58.45—78.45	/20—/0/	21	68,284	—	10,167	103	2.163
78.45— 98.45	0—20	29	88,326	9,875	—	96	2.784
98.45—118.45	20—40	11	108,028	29,577	—	876	9.636
118.45—138.45	40—60	10	124,459	46,008	—	2.116	21.160
138.45—158.45	60—80	1	138,850	60,399	—	3.648	3.648
Peste 158.45	peste 80	3	175,435	96,984	—	9.390	28.170
Total		107					117.503

Făcând suma $\Sigma|\epsilon\epsilon|$ putem calcula:

mijlocia erorilor $\epsilon_m = \sqrt{\frac{\Sigma|\epsilon\epsilon|}{n-1}} = \sqrt{\frac{117{,}503}{107\text{-}1}} = 33.30$ mc.

și eroarea probabilă $\eta = 0{,}67449 \times \epsilon_m = 0{,}67 \times 33{,}30 = 22.46$ mc.

iar $K = 20{,}00$ mc.

și deci raportul $\frac{K}{\eta} = \frac{20{,}00}{22{,}46} = 0{,}89047$

pentru primul interval avem argumentul 0,89047, pentru intervalele următoare se va înmulți acest argument cu 2, 3 și 4 (tabl. 6, col. 1, 2).

Tabloul 6.

1	2	3	4	5	6	7	
K	$\frac{K}{\eta}$	p	$\triangle p$	$107 \times \triangle p$	n	Diferența +	Diferența —
0	0.00000	—	—	—	—	—	—
20	0.89047	0.45190	0.45190	48.35	50	1.65	—
40	1.78094	0.77034	0,31844	34.07	32	—	2.07
60	2.67141	0.92843	0,15809	16.92	18	1.08	—
80	3.56188	0.98366	0,05523	5.91	4	—	1.91
Peste 80	∞	1.00000	0,01634	1.75	3	1.25	—
Total			1.00000	107.00	107		

Din table se calculează valorile lui p pentru argumentele respective (coloana 3). Luând diferențele dintre valorile succesive ale lui p (col. 4) avem probabilitățile teoretice corespunzătoare intervalelor respective (după cari s'a construit curba teoretică dela pag. 438). Aceste probabilități înmulțite cu 107 ne dau (col. 5) numărul teoretic al erorilor din aceste intervale.

Trecem alături numărul real al erorilor din intervale respective (col. 6) și calculăm diferențele (col. 7). Observăm că acordul între calcul și realitate este perfect neavând diferențe mai mari de 2,07, care reprezintă o nepotrivire numai de 1,93%.

In consecință volumul de pe suprafața ocupată de acest arboret se repartizează conform clopotului lui Gauss, forma diagramei fiind aceia dată în figura dela pag. 438. Menționăm că din întreaga suprafață studiată nu s'a măsurat efectiv volumul decât pe 5,3% din totalul acestei suprafețe și cu toate acestea am ajuns la rezultate atât de precise.

In cazul când s'ar mări suprafața parcursă cu măsurătoa-

rea, rezultatele nu pot fi mai precise; tot ceiace putem obţine este numai că putem restrânge intervalele în aşa fel ca concluziile să rămână valabile şi pentru aceste intervale.

Eroarea de temut asupra rezultatelor.

In altă ordine de idei, vom calcula eroarea de temut asupra rezultatelor din calculele anterioare.

Astfel am calculat mijlocia aritmetică a celor 107 volume care este de: 78,45 mc. Această cifră înmulţită cu 4 ne dă volumul la Ha pentru întregul arboret adică 313,80 mc. la Ha.

Aplicând formulele cunoscute din teoria erorilor să aflăm precizia acestui rezultat.

Pentru aceasta vom întrebuinţa formula următoare:

$$\epsilon_x = \frac{\epsilon_m}{\sqrt{n}}$$

In care ϵ_n este eroarea de temut asupra rezultatului.

ϵ_m mijlocia erorilor.

n numărul locurilor de încercare.

In cazul nostru avem:

$$\epsilon_x = \frac{33{,}30 \text{ mc.}}{\sqrt{107}} = \frac{33{,}30 \text{ mc.}}{10{,}35} = 3{,}217 \text{ mc.}$$

Iar la Ha. avem 3,217 mc.$\times$4 = 12,868 mc. adică 4,1%.

Aceasta este eroarea maximă de temut asupra rezultatului, nepotrivirea între realitate şi calcul nu poate fi mai mare decât această cifră.

In practică se întrebuinţează însă eroarea probabilă de temut asupra rezultatului (η_x) care se obţine din formula de mai sus în care se înlocueşte mijlocia erorilor ϵ_m cu eroarea probabilă η.

deci avem:

$$\eta_x = \frac{\eta}{\sqrt{n}} \text{ sau } \eta_x = 0.67449\ \epsilon_x$$

In care η_x eroarea probabilă de temut

η eroarea probabilă

n numărul locurilor de încercare.

Iar în cazul nostru

$$\eta_x = \frac{22{,}46 \text{ mc.}}{\sqrt{107}} = \frac{22{,}46 \text{ mc.}}{10{,}35} = 2{,}170 \text{ mc.}$$

la Ha. revine 2,17 mc.$\times$4 = 8,68 adică 2,8%.

Aceasta este nesiguranța cu care s'a calculat mijlocia aritmetică. In cazul când s'ar mări numărul locurilor de încercare rezultatele obținute ne-ar da o precizie mai mare.

Dar această aproximație este suficientă având în vedere că erorile sistematice rezultate prin întrebuințarea diferitelor metode de cubaj sunt cuprinse tot în jurul lui 2%.

O precizie mai mare ar fi inutilă întrucât erorile accidentale ar fi și așa depășite de erorile sistematice, precizia rezultatului rămânând aceiaș.

Intr'un articol viitor voiu studia variația diametrelor medii și a suprafețelor teriere ale celor 107 locuri de încercare și voiu arăta că și aceste elemente ale arboretului sunt supuse aceloraș legi ale teoriei erorilor.

La théorie des erreurs et sa vérification sur les phénomènes forestiers

Die Fehlertheorie und ihre Anwendungen an die forstlichen Phänomenen.

(II)

In einem regelmässigen Wald aus dem Forstamt Bozovici, hat Verfasser 107 Probeflächen je 0,25 ha angelegt und die Masse jeder Fläche mit Hilfe des Bestandsmittelstammes festgestellt. Er hat dann die Differenzen der Einzelwerte vom Mittelwert berechnet und die Streuung der Abweichungen untersucht. Die Abbildung auf Seite 438 (links) stellt die Frequenzkurve der Abweichungen dar. Diese Häufigkeitskurve ist der Gauss'schen Glockenkurve (S. 438 rechts) sehr ähnlich.

COMENTARII—INSEMNARI

RECEPȚIA LEMNELOR DE FOC IN PARCHETE

de Ing. ION MOLDOVAN-JUNIOR
Zărnești (Brașov)

Realizarea lemnului de foc în majoritatea pădurilor noastre este una dintre cele mai simple și ușoare operațiuni de technică forestieră. Problema se complică numai atunci, când pădurea pusă 'n exploatare este situată pe pante repezi și este întretăiată de pârae înguste și înclinate, adică atunci când materialul lemnos așezat în figuri în parchet nu este accesibil cu nici un fel de vehicul. Atunci va trebui apropiat prin intermediul unei serii întregi de drumuri de alunecare; mijloace de transport, cari fac o considerabilă risipă de material și cărora suntem nevoiți a le sacrifica o oarecare parte din cantitatea lemnului fasonat luat în primire, ce se va pierde sub formă de rupturi, țăndăriri și descojiri, îngropări în pământ, arderi în vetrele din colibele muncitorești, etc. Dacă la toate acestea mai adăugăm uscarea și contragerea lemnului pân'la așteptarea sezonului de transport pe drumurile de alunecare, socotim că ne-am dat seama de toate genurile de pierderi, cărora este supus lemnul de foc dela data recepției până ce va fi adus prin mijloace arătate la un drum principal de transport (drum de car, cale ferată, apă de plutire, etc.).

Un singur fel de pierdere, a cărei existență ni se va înfățișa numai în depozitul de valorizare, expediție sau de păstrare a materialului lemnos, a rămas nerelevată. La noile așezări în figuri și noile inventarieri ce se fac de regulă în aceste depozite, ca etape finale ale lucrărilor de exploatare și transport, acest gen de pierdere se manifestă într'o lipsă surprinzătoare la volum, care nu poate fi nici decum justificată cu obicinuitele pierderi de transport expuse, ci numai cu diversitatea

factorilor de cubaj şi aşezare a figurilor din parchet şi a celor din depozit. Este un fel de pierdere de dată mai recentă, care nu este tratată în nici un manual sau agendă forestieră, fiindcă teoretic ea n'ar trebui să existe, cu toate că a luat fiinţă imediat după terminarea războiului mondial şi stărue să se menţină pe poziţie având tendinţe de permanetizare.

Singura cauză a acestei noi pierderi, care adeseori le egalează pe toate celelalte, este aşezarea nereglementară a bucăţilor de lemn în figurile din parchet. Aşezarea e anume ticluită de muncitori ca să rămână cât mai mari spaţii goale între lemne, cu scopul vădit de a forţa cât mai mulţi steri pentru recepţie şi a-şi înmulţi în consecinţă câştigul, având în vedere că plata se face la unitate de produse fasonate.

Deodată cu curentul democratic şi practicile demagogice de după război, a luat naştere şi acest fenomen din domeniul exploatărilor forestiere, care a trebuit să fie tolerat din cauza lipsei braţelor de muncă în raport cu volumul şi numărul excepţional de mare al pădurilor puse în exploatare astfel încât el a devenit un factor real, de care trebue să se ţină seamă. Este de notorietate publică în cercurile exploatatorilor de lemne de foc, că nu există adevăraţi „metrari", cari să nu uzeze de acest „sistem" al aşezării cât mai artificiale a lemnelor în figuri. Rarile excepţiuni cu figuri aşezate frumos, cu bucăţi de lemne puse „pachet-pachet" denotă — se zice, — că nu avem de a face cu muncitori de meserie, ci cu începători fără experienţă.

Un control sever, o supraveghere permanentă a lucrărilor şi mai ales o tenacitate îndărătnică în a da îndrumări muncitorilor în decursul operaţiunilor de clădire în figuri, în parchet va ameliora situaţia şi va diminua aceste lipsuri; definitiv nu le va mai putea însă elimina. Deaceea la redactarea oricărui calcul de rentabilitate va trebui luată în considerare această pierdere, care altfel ne poate rezerva surprize neplăcute.

Pentru acelaşi motiv în regiunea de munte, asupra cărei examinare insistăm mai ales, unde situaţia terenului impune un transport cu diferite feluri de scocuri şi cu mai multe descărcări, nu se poate da urmare recomandărilor făcute de cei mai mulţi autori de manuale şi studii de dendrometrie, ca să fie redusă supra-înălţarea figurilor din parchete la numai 10 cm, fiindcă atâta nu ajunge pentru acoperirea tuturor pierderilor ce pot veni dela figurile dintre „pari" până'n depozitele de desfacere.

Aici se impune menţinerea înălţimei de 1.20 ca indispensabilă pentru a putea face faţă tuturor necesităţilor.

Intemeem această aserţiune pe date statistice culese dintr'un parchet de 82 ha (Fundul Văii Stânii) cumpărat dela comuna Zârneşti (jud. Braşov) şi exploatat prin tăere rasă în anul 1927 după ce în anii precedenţi se scoseseră răşinoasele de pe aceeaşi suprafaţă. Recepţia definitivă în acest parchet a dat 12.360 steri aşezaţi cu 20 cm supraînălţare, după cum e obiceiul în această regiune. Lemnul a fost aruncat odată în capete şi descărcat în decursul transportului pe scocuri uscate şi în mare parte îngheţate de 3—4 ori pe distanţe variind între 2600—3500 m; apoi transportat cu vehicole ţărăneşti pe distanţă de 16 km la Zărneşti şi aşezat din nou în figuri de 3 m înălţime dând în total 12283 steri de câte 1 m înălţime. O pierdere deci de 20.6%.

Alte şi diferite sunt condiţiile de aşezare în depozite, unde înălţimea de 2—4 metri a figurilor pe cari muncitorii trebue să se şi urce exercitând o apăsare asupra lemnelor şi unde graba cu care trebue să se lucreze din cauza aglomeraţiei de material sosit pe decovile, vehicole, ape de plutire, etc. nu mai permite potriveli migăloase, nu mai dă loc la speculaţiuni interesate. Supravegherea însăşi poate fi exercitată cu mai mare eficacitate fiind vorba de cel mult 10—15 muncitori cari lucrează într'unul sau cel mult două puncte ale depozitului, nu de sute de muncitori cu mai multe zeci de şantiere de lucru împrăştiate pe întreaga suprafaţă a parchetului din pădure. Dealtfel cu preţul de lei 3—4 de ster pentru stivuit în depozit şi interesul muncitorilor de a specula este extrem de redus faţă de preţul unitar de lei 30—60 al lucrărilor din pădure. O serie întreagă de motive, cari justifică îndeajuns valoarea simţitor mai mare a factorului de cubaj din depozit în comparaţie cu cel al figurilor din parchet.

Bilanţul acesta de pierderi de proporţii atât de vaste ne obligă să ne ocupăm cât mai intensiv şi efectiv cu recepţia materialului lemnos în pădure, ca nu cumva să mai contribuim prin o tratare superficială a acestei chestiuni la creşterea lipsurilor semnalate, în loc ca să le micşorăm şi reducem la minimul posibil.

Deosebim două feluri de recepţii: una parţială şi una generală. Cea parţială este făcută de şeful de exploatare al par-

chetului și de brigadierul în circumscripția căruia se face exploatarea. Ea are ca obiect luarea în primire a lucrului prestat de singuraticele echipe de lucrători compuse din 2, cel mult 3 persoane, cari terminându-și porțiunea de pădure angajată doresc să li se facă primirea în vederea decontării și plății definitive. Recepția generală este făcută de șeful Ocolului, șeful centrului de exploatare, șeful de regie, etc. sau de delegații lor, cu scopul de a face inventarierea generală a figurilor de metri steri de pe întreaga suprafață a parchetului exploatat, operând totodată și o verificare a recepției parțiale.

Șeful de exploatare conduce efectiv lucrările pe teren fiind în această calitate responsabil pentru mersul întregei lucrări. El va trebui să fie orientat încă înainte de începerea recepției parțiale asupra calității lucrului prestat de fiecare echipă; va trebui să știe cari sunt muncitorii recalcitranți, cari n'au dat urmare instrucțiunilor sale cu privire la condițiile de fasonare precum: lungimea și grosimea despicăturilor, felul de tăere a crengilor, de așezare în figuri, înălțimi în față și în dos, îndepărtarea mertecilor strâmbi din figuri, etc.

Fiecare echipă trebue să aibă cazierul ei cuprinzând toate datele de interes, astfel ca în momentul când se începe recepția să nu existe nici o necunoscută, care ar putea aduce prejudicii proprietarului exploatator.

Ca instrumente este nevoe numai de un simplu metru, cu care să se poată verifica obicinuitul „băț" sau „măsură" de doi metri ce se găsește la 'ndemâna fiecărei echipe și care dela un metru începând ne indică în mod vizibil și distinct și limita „supraînălțării" convenită și crestată în continuarea lungimei de un metru dela baza bățului în așa fel, încât se poate măsura direct și înălțimea figurilor. Lungimea totală a acestei „măsuri" de doi metri se folosește deci pentru măsurarea lungimii figurilor, iar partea de jos a ei de 1,20 sau 1,30 ne indică înălțimea ce ar trebui să o aibă figurile de lemne.

Ambele operațiuni se îndeplinesc de o singură persoană — în cazul de față de șeful de exploatare — care va da figurei, cu creion colorat, numărul curent al echipei și alăturea un alt număr exprimând lungimea în metri întregi, având în vedere că fracțiunile de metri se neglijează. Va comunica totodată șefului echipei adică brigadierului lungimea figurei pentru ca aceasta să o poată introduce în carnetul de inventariere aflat asupra sa.

Inainte de înscrierea lungimei pe figură, șeful de exploatare va verifica în mai multe puncte, chiar și în dosul figurei, înălțimile, apoi felul cum este așezat lemnul. Dacă găsește lipsuri, le va discuta cu șeful echipei care va hotărî dacă este cazul să se facă atunci la figura vizată scăderile corespunzătoare sau fiind prea mici se vor ținea „la mână" până ce vor mai surveni și altele cu cari împreună se va scădea unu sau mai mulți metri steri din figura ce se găsește în rând la inventariat. In acest caz lungimea scăzută se va despărți de rest prin o dungă verticală trasă la capătul lungimei contată în carnet. Așa, dacă din 5 metri se scade 1 metru, va fi trasă la capătul celui de al patrulea metru izolând astfel pe al cincilea scăzut. A treia persoană care trebuie să colaboreze la lucrările de inventariere este un muncitor din echipa interesată având însărcinarea de a însoți pe șeful de exploatare și a întoarce câte o bucată de lemn de-a-curmezișul fiecărei figuri luată în primire. Este cel mai practic semn, fiindcă este vizibil de departe și servește de bună și sigură orientare. Se va avea însă grijă, ca omul care execută această operațiune să nu comită fraude în favoarea sa și'n dauna exploatatorilor.

Intrebuințarea ruletei la măsurarea lungimilor n'are absolut nici un temei, fiindcă cu plata celor doi băieți ce o manipulează, se încarcă inutil bugetul fără a aduce vr'un folos remarcabil, decât o neînsemnată accelerare în mersul lucrărilor. Accelerarea o putem ajunge mai ușor și într'o proporție cu adevărat simțitoare, atunci când mai dăm șefului de echipă încă un pădurar instruit și echipat cu o a doua „măsură" de lemn și cretă colorată. Acesta, însoțit de un al doilea muncitor din echipa de lucru, va opera de sine stătător pentru același carnet însă, al cărui purtător va putea scrie fără efort după ambii măsurători de metri steri.

Problema scăderilor trebue tratată cu mult tact și adese ori cu multă bunăvoință și răbdare pentru a nu înăspri prea mult raporturile cu muncitorii, cari se arată de cele mai multe ori extrem de sensibili la orice reducere de cantități, ce li se face. O atitudine prea severă, orgolioasă și necruțătoare a personalului stârnește resenz și ne poate face greutăți la viitoarele angajamente de muncitori. Deaceea credem, că cu o supraveghere prealabilă recepției și exercitată zi de zi cu neslăbită stăruință, facem neasemănat mai mult, decât cu o exagerată se-

veritate la recepție. Numai atunci când cerbicia vr'unui muncitor nu se lasă înfrântă nici după aplicarea acestei metode de persuasiune se poate proceda fără cruțare la recepție ținând seamă de adevărul, că din metri steri ticluiți cu meșteșug și rea voință, niciodată nu se poate scădea atâta, cât s'ar cuveni, fără ca să suferim cât de cât daune.

Cu ocaziunea recepției generale, fiecărei figuri i se dă număr curent sau cu ciocanul numărător sau cu o cretă de altă culoare, decât ceea întrebuințată la luarea în primire dela muncitori. Șeful Administrației se va ocupa mai mult de verificarea felului cum s'a făcut recepția sub raport calitativ luând măsuri de îndreptare acolo unde i se pare, că s'au făcut greșeli la aprecierea lipsurilor și la scăderile făcute și marcate pe figuri cu dunga verticală amintită, adică luând dispoziții ca în carnetul de inventariere să fie introduse alte date decât cele ce se găsesc scrise pe figuri reprezentând lungimile constatate cu ocaziunea recepției parțială, cari în cazul de față nu servesc decât spre orientare.

Cu toate că numerotarea cu ciocanul reclamă un om în plus, în Administrații cu sistem de verificări și inspecții de control sau la inventarieri de mai multe mii de metri steri, nu este nemerit să renunțăm la el, fiindcă aceste numere dau o înfățișare mai frumoasă întregei operațiuni de inventariere și inspiră mai multă încredere. Restul rechizitelor și al personalului ca număr este același ca și la recepția parțială cu deosebirea că lucrătorul care face semnele pe figuri — de astă dată ridicând o a doua bucată de lemn cruciș pe cea existentă — va trebui angajat și plătit de exploatator.

Când șeful unei administrații forestiere particulare are nelimitată încredere în personalul care a făcut inventarierea parțială și-o poate însuși renunțând de a mai face una nouă sau face pe teren doar o verificare sumară a datelor introduse în carnetele de recepție.

Dacă lucrarea a fost dată în antrepriză, nu este nevoe de inventariere parțială care în acest caz îl privește pe antreprenor. Șeful de exploatare va trebui să asiste numai, exprimându-și punctul său de vedere sub formă de sfat și însemnându-și în carnetul său de serviciu cantitățile luate în primire de antreprenor însoțite de observațiile sale personale în baza cărora se eliberează apoi avansurile pentru facerea plăților.

Lungimile figurilor se măsoară în direcţie orizontală, iar înălţimile în sens vertical; regulă care în parchete situate la şes sau pe terenuri cu pante dulci se poate îndeplini uşor. La fel şi pe pantele mai mari, atunci când obiectul inventarierii este compus din figuri mai scurte de cel mult 2 m lungime când măsurăm cu măsura de lemn şi cel mult 4 metri când ne folosim de ruletă.

Manualele de dendrometrie recomandă acelaşi procedeu de măsurare pentru orice configuraţie de teren dându-ne tot odată şi ample demonstraţiuni trigonometrice pentru a ne arăta exactitatea acestui fel de măsurătoare.

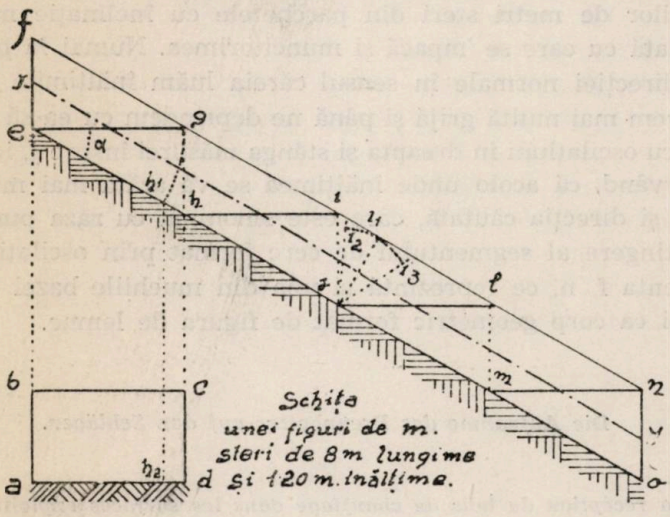

Pentruca figura e, f, g, h, să ne dea acelaşi volum ca şi proecţiunea ei orizontală, adică „abcd", lungimea ei trebue luată în sens orizontal, adică conform cu e, g, fiindcă dacă am lua-o paralel cu terenul am obţinea o valoare egală cu e, h dându-ne în proecţiune lungimea de a h_2, care este cu h_2 o mai mică decât ceea reglementară, fiindcă, e, h_1 este egal cu e, g, iar e, g fiind un catet din triunghiul e, g, h, este egal cu e, h cos α, valoare mai mică decât Ipotenuza, adecă e, h.

In practică acest fel de măsurătoare nu ne serveşte la nimic, pentrucă nu se poate aplica pe teren. Proecţiunea punctelor g, i, l şi n în punctele h, j, m şi o nu numai că constitue tot atâtea izvoare de erori, ci este şi o operaţie migăloasă, care întârzie lucrările şi stârneşte protestul muncitorilor datorită fap-

tului, că majoritatea lor nu înțelege acest joc al măsurei cu mutări de sus în jos și proecțiuni, al căror rost nu-l înțeleg și deci îi fac bănuitori.

Cu mult mai simplu și mai la mintea muncitorilor se poate face recepția măsurând lungimile paralel cu panta terenului în direcția lui x, y; în acest caz însă înălțimea nu se va mai măsura în sens vertical, ci normal pe pantă, adică pe direcția lungimii, fapt care derivă din forma de prizmă dreaptă a figurei de lemne, al cărei volum este egal cu suprafața bazei multiplicată cu înălțimea luată normal pe bază, adică în sensul lui j, i.

Este cel mai expeditiv și mai simplu sistem de măsurare a figurilor de metri steri din parchetele cu înclinație mai însemnată cu care se 'mpacă și muncitorimea. Numai la potrivirea direcției normale în sensul căreia luăm înălțimile trebue să avem mai multă grijă și până ne deprindem cu ea să o căutăm cu oscilațiuni în dreapta și stânga măsurei înspre j, i_2 și j, i_3 observând, că acolo unde înălțimea se va arăta mai mică am găsit și direcția căutată, care este sinonimă cu raza punctului de atingere al segmentului de cerc format prin oscilațiuni cu tangenta f, n, ce reprezintă și una din muchiile bazei mici a prizei ca corp geometric format de figura de lemne.

Die Aufnahme des Brennholzes auf den Schlägen.

La réception du bois de chauffage dans les surfaces exploitées.

L'auteur étudie la manière d'arranger dans les parquets le bois de chauffage en des figures métriques. Il accentue sur les procédés dolosifs des bûcherons et estime que pour éviter toute surprise, en dehors d'une surveillance continue, il faut imposer l'obligation d'un surhaussement qui peut aller jusqu'à 20 cm pour chaque stère.

FABRICAREA EXTRACTELOR TANANTE DIN COAJĂ [1])

de Ing. ANDREI MĂLĂESCU
U. D. R. (Oravița)

Esențele forestiere din România a căror coajă formează o bună materie primă pentru extragerea de substanțe tanante, sunt:

Quercus pedunculata (stejarul propriu zis).
„ sessiflora (gorunul).
„ pubescens (tufă râioasă).
„ cerris (cerul).
Castanea vesca (castanul nobil).
Picea excelsa (molift).

In mod secundar s'ar mai putea exploata coaja de salcie, mesteacăn, brad și larice.

*

Coaja de stejar conține 3—20% substanțe tanante, putându-se produce din ea extracte lichide cu un conținut de 20—25% și solide cu un conținut de 56% substanțe tanante și 26% substanțe netanante.

Deosebim 4 sortimente de coajă de stejar și anume:

1. Coaja lucioasă a lemnului tânăr sub 10 cm grosime.

2. Coaja slab ritidomată, cu crăpături longitudinale, care se obține de pe prăjini de 10—12 cm grosime la vârsta de 20—35 ani.

3. Coaja grosolană (sgronțuroasă) curățită (cu stratul de ritidom îndepărtat) obținută de pe trunchiuri bătrâne.

4. Coaja grosolană necurățată (coaja brută de trunchiuri bătrâne, la care ritidomul n'a fost încă îndepărtat).

In general conținutul de substanțe tanante al coajei de stejar scade dela rădăcină până la vârf cu 3—5%.

In medie coaja lucioasă conține 16—20%, cea slab ritido-

---

1) A se vedea și articolele:
Andrei Mălăescu: Extractele tanante în industria pielăriei. „Rev. Păd." Nr. 3/940, pag. 186.
Idem: Fabricarea extractelor tanante din lemn. „Rev. Păd." Nr. 4/940, pag. 267.

mată 10—14%, coaja de pe trunchiuri bătrâne curățită de ritidom 8—10%, iar cea necurățită 5—8% substanțe tanante, în stare uscată la aer.

Conținutul în substanțe tanante sporește până la epoca când începe a se forma ritidomul. La stejar și gorun formarea ritidomului începe la 14—20 ani, iar la cer la 10 ani.

Coaja trunchiurilor și crăcilor bătrâne se exploatează ca un produs secundar, nu ca un produs principal, cum se întâmplă la crângurile tratate special pentru obținera coajei ca produs principal.

*

Arboretelor de stejar tratate în crâng, cu scopul de a recolta coaja ca produs principal, li se aplică o revoluție medie de 20 ani.

Recoltarea scoarței se face prin cojirea arborilor din care enumerăm:

Securea de cojit, cu care se fac incisiuni în scoarță, iar cu muchia ei se bate coaja mai bătrână, pentru a se putea deslipi mai ușor de pe lemn.

Cosorul, un fel de cuțit special, care servește tot pentru executare de incisiuni în scoarță.

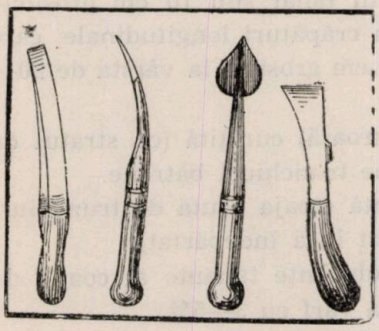

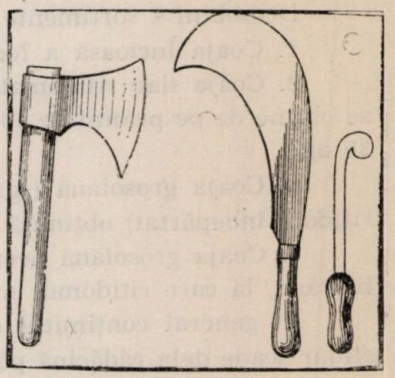

Fig. 1 și 2.
(După Szécsi Zsigmond; desen de I. Ungureanu).

Pana de descojit confecționată din lemn tare, din os sau din fier.

Figurile 1 și 2 ne înfățișează întreaga gamă a uneltelor de descojit.

Epoca cea mai indicată pentru descojirea scoarței de pe lemnul tânăr de stejar verde, începe odată cu înmugurirea

arborilor, fiind optimă în lunile Mai și Iunie, când seva zonei cambiale este mai abundentă. Un alt avantaj al descojirei timpurii îl constitue faptul că lăstarii dați din tulpinele arborilor tăiați în acest scop au timp suficient pentru a se lignifica până toamna.

Vremea constitue un factor important pentru operațiunea de descojire a scoarței. De obicei descojirea se face pe timp liniștit, într'o atmosferă umedă, în timpul unor stropi de ploaie caldă, dimineața și seara. Stejarul se descojește cu 10 zile mai devreme ca gorunul. Deasemenea prăjinele grose se pot descoji mai devreme ca cele mai subțiri. Scoarța de gorun se deslipește de pe lemn mai ușor ca cea de stejar. Descojirea se poate executa la nevoie și iarna, însă în acest caz lemnele tăiate în acest scop se aburesc în prealabil, deoarec altfel scoarța nu se deslipește de pe ele. Asemenea coajă, exploatată iarna, prin aburire, este bună pentru argăsirea pieilor suple.

*

Deosebim 3 feluri de descojiri:

1. Recoltarea coajei de pe arborii doborâți.
2. „ „ „ „ „ semidoborâți.
3. „ „ „ „ „ în picioare.

La descojirea arborilor doborâți, de obiceiu se taie cu securea cât mai aproape de suprafața pământului, numai atâția arbori câți pot fi descojiți în 1—2 ore, deoarece mai târziu descojirea se face mai greu, iar după 24 ore nu se mai poate face decât prin baterea prealabilă a coajei.

Arborele doborât se curăță de crăci (crăcile care urmează a fi descojite se pun la o parte separat; scoarța se curăță de mușchiu, apoi se retează trunchiul în bucăți de 1 m lungime. Cu ajutorul securei sau a cuțitelor speciale se fac 1 sau 2 incisii longitudinale în coaja bucății de lemn respective, apoi cu ajutorul penelor de descojit se deslipește scoarța de pe lemn.

Crăcile se pot reteza în bucăți și mai scurte de 1 m și se descojesc până la o grosime egală cu a unui deget. De obiceiu coaja de pe crăci se deslipește mai greu, deaceeia aceasta se bate în prealabil cu un maiu de lemn sau cu muchia securei. Această batere facilitează descojirea.

Trunchiurile apte pentru lemn de lucru se pot reteza și în lungimi mai mari, corespunzătoare sortimentului respectiv

al lemnului de lucru. In acest caz numai coaja se recoltează în inele de câte 1 m. lungime.

De regulă un tăietor poate da de lucru la 2 descojitori.

La procedeul de descojire a arborilor semităiaţi, arborii se taie incomplect, la înălţimea pieptului, astfel ca să nu se piardă legătura dintre triunchiu şi tulpină, iar tulpina înaltă se taie dela suprafaţa pământului numai după ce s'a terminat descojirea trunchiului. Trunchiurile de arbori astfel spânzurate, se descojesc fără să mai fie retezate în rondele de câte 1 m. lungime şi anume fie în inele de câte 1 m. lungime, fie în fâşii înguste, pe toată lungimea lor. Se descojesc şi crăcile, cari prin faptul că trunchiul mai stă în legătură cu tulpina, îşi păstrează timp mai îndelungat facultatea de a se descoji uşor, astfel că nu e necesară baterea lor, sau numai în mică măsură.

La procedeul de descojire a arborilor în picioare, aceştia se curăţă de crăci până unde pot fi ajunse. După aceea se excută la baza arborelui o incisie orizontală în coajă de jur împrejurul trunchiului, apoi cu ajutorul unui cuţit se desface câte o fâşie de 2—4 cm. lăţime până la înălţimea la care putem ajunge; aceste fâşii se lasă spânzurate pe arbori până se usucă.

Când arborii sunt înalţi, descojirea se face cu ajutorul unei scări.

Uscarea coajei.

Coaja este un produs foarte delicat, care dacă este atins de ploaie îşi poate pierde, prin spălare, până la 70% din conţinutul ei în substanţe tanante, iar părţile bătute ale coajei prind repede mucegai, devalorizându-se complect. De aceea coaja trebue uscată cât mai repede, îndată după ce a fost despuiată de pe trunchiurile tăiate, ferind-o de umezeală şi de ploaie.

Uscarea coajei până la starea de „uscat la aer" se face în pădure, proptind'o de prăjini aşezate în furci ca în fig. 3. sau aşezând-o pe capre improvizate din două perechi de pari bătuţi cruciş în pământ ca în fig. 4.

Dela starea verde până la starea de jumătate uscată, coaja pierde 36% din volum şi 43% din greutate. Dela starea de

jumătate uscată până la starea complect uscată, pierderea în volum este de 15% iar în greutate de 5%.

Coaja jupuită de pe arborii în picioare și lăsată să spânzure pe aceștia până la complecta ei uscare, se rupe numai

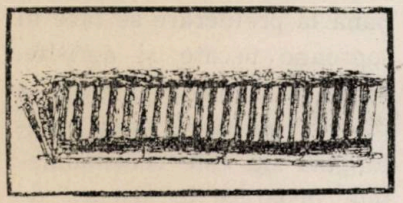

Fig. 3.

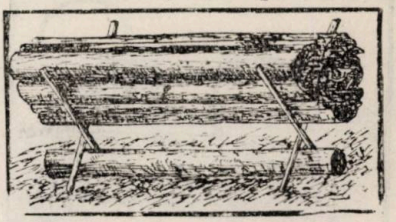

Fig. 4.

(Desen I. Ungureanu după Szécsi Zs.)

după ce s'a uscat. Pe timp frumos această uscare se desăvârșește în 4—8 zile.

După uscare coaja se leagă în snopi, având periferia de 1 m. și lungimea coajei tot de 1 m., cu ajutorul dispozitivelor înfățișate în fig. 5, 6 și 7.

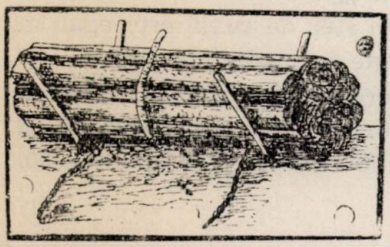

Fig. 5.

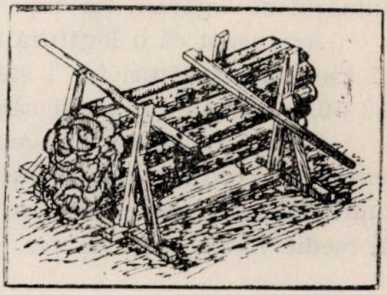

Fig. 6.

(Desen I. Ungureanu după Szécsi Zs.)

Snopii se leagă în două locuri cu sfoară de cânepă, ori cu gujbe de salcie sau mesteacăn, eventual cu curpen. Greutatea unei astfel de legături este de 15 kg. și 12 legături fac 1 m. ster. Coaja fină se așează în interiorul legăturei, iar cea grosolană la exterior.

Acești snopi (legături) se adună în locuri accesibile vehiculelor, unde — întrucât transportul mai departe n'ar fi posibil imediat — se depozitează în stive de câte 12 legături, acoperindu-se cu ponevi sau cu rogojini, dacă nu sunt adăposturi speciale la îndemână.

Transportul coajei se face cu carul sau cu calea ferată,

iar la drumuri mai lungi, încărcătura se acoperă cu ponevi sau rogojini, pentru a preveni o eventuală umezire a ei. Pe timpuri ploioase trebue să se evite transporturile.

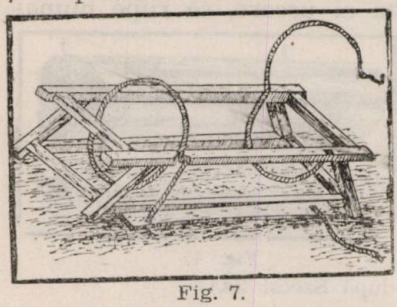

Fig. 7.
(Desen I. Ungureanu după Szécsi Zs.)

Păstrarea coajei până la prelucrare se face în șoproane uscate și aerisite, ferite de izbirea laterală a ploii. O păstrare prea îndelungată nu este recomandabilă, deoarece în decurs de un an se pierde cca 1/3 parte din conținutul coajei în substanțe tanante. Această pierdere este cu atât mai rapidă cu cât coaja depozitată a fost mai incomplect uscată.

Inventarierea și predarea coajei se face: fie după numărul de legături, fie după volum, fie după greutate.

Am văzut că o legătură cântărește în medie 15 kg. și că 12 asemenea legături fac 1 ster. Un ster de coajă este egal cu 0,2—0,3 m^3 massa plină și cântărește în medie 150 kg.

Se mai obicinuește inventarierea coajei și după volumul lemnului descojit, socotindu-se la fiecare ster lemn descojit cu supra înălțarea reglementarea de 10%, o cantitate de 46—98. în medie 75 kg. coajă la aer.

Descojirea trunchiurilor bătrâne de stejar se face astfel că se jupoaie, în timpul sevei, scoarța de pe trunchiurile verzi, în inele de câte 1 m. lungime, imediat după doborîrea arborilor. Dacă coaja este foarte grosolană, se curăță în prealabil de stratul exterior de ritidom, care se ridică la 50—60% din înteaga grosime a coajei.

Cojirea scoarței se face astfel, că se execută 2—4 incisiuni longitudinale în scoarță, pe toată lungimea trunchiului, apoi cu penele de descojit se deslipește coaja de lemn, recurgând la nevoe și la baterea prealabilă a ei, pentru o mai ușoară descojire. Coaja astfel obținută se usucă, se leagă și se depozitează sau transportă după aceleași procedee ca și la coaja din crângurile speciale tinere. Un ster de astfel de coajă uscată la aer cântărește 180—200 kg. în medie 190 kg.

Randamentul. Cantitatea de coajă obținută depinde mai ales de bonitatea solului, apoi de consistența arboretului, de felul descojirii și de pierderile încercate cu ocazia producerii, pierderi cari la arborii doborîți se ridică la 2% *). După Burckhardt și Schindler, în medie generală randamentul în coajă, după un m^3 lemn descojit este de 0,87 st. sau 130 kg. După alții **) la 1.1 ster lemn descojit corespund 46—98 kg sau în medie 0,5 st. = 75 kg coajă uscată la aer. Randamentul este mai mare sau mai mic decât media, după calitatea coajei în următoarea ordine crescândă: coaja cu ritidom și coaja netedă de trunchiu; coaja cu ritidom și coaja netedă de crăci (98, 72, 84, 46 kg). Randamentul la ha este după Ientsch*) de 3000—40.800 kg, iar după Szécsi de 7000 kg. In general, de pe un m^3 lemn descojit din trunchiuri mai în vârstă, se recoltează 100 kg, iar din trunchiuri bătrâne 80 kg coajă uscată de stejar.

*

Munca necesară pentru recoltarea coajei.

1. Producerea coajei de pe arborii tineri de stejar, împreună cu fasonatul și adunatul coajei și a lemnului descojit, pentru un vagon (10.000 kg) coajă uscată, necesită în condițiuni favorabile 100 de zile, mijlocii 120 de zile, nefavorabile 140 de zile à 10 ore de lucru.

2. Ca la punctul 1, pentru 100 st. coajă 70, 90 respective 110 zile de lucru.

3. Producerea coajei de pe trunchiurile bătrâne de stejar doborîte, curățindu-se parțial ritidomul, la 100 arbori: 25,30 respectiv 35 zile de lucru.

Gewinnung von Gerbstoffen aus der Rinde.

La fabrication des extraits tannantes contenus dans l'écorce.

L'auteur qui dans un article précédent a étudié les méthodes d'extraction des matières tannantes contenues dans le bois, nous donne dans cet article des détails sur l'état actuel de la téchnique en ce qui concerne l'extraction de ces mêmes matières, contenues dans l'écorce des arbres.

*) Krippel: Erdöhasználattan.

**) Szécsi, Z.: Az erdöhaználattan Kézikönyve.

PENTRU RESTITUIREA BURSELOR

de Ing. V. V. VASILIU, Cernăuți.

E știut că aproape toți inginerii silvici au urmat Școala de silvicultură și mai târziu secția silvică din Polytechnică în calitate de bursieri pe socoteala Statului. Fără acest ajutor, mulți nu ar fi putut să-și croiască o carieră, fiind sortiți să rămână într'o stare socială inferioară.

Odată intrați în cariera pe care și-au ales-o și au reușit să și-o creeze astfel cu ajutorul Statului, o mare parte din colegi și-au realizat situații materiale care nu numai că-i scoate deasupra oricăror nevoi, dar le-ar putea permite să restitue cel puțin suma care a fost cheltuită de Stat cu bursa în timpul studiilor. Pentru fiecare, această sumă ar reprezinta cel puțin atât cât a primit pe vremuri ca bursier. Contribuția ar fi neînsemnată, dar oferită de toți, ar reuși să creeze pentru Facultatea noastră din Școala Politechnică fonduri destul de apreciabile, cari ar putea fi întrebuințate de conducerea școalei în mod mai mult decât util.

Cu suma ce ar rezulta, s'ar putea îmbogăți materialul didactic al secțiunei, sau s'ar putea creia un fond din care sub forma, atât de uzitată azi în America, de „împrumut" restituibil după un termen de câțiva ani de carieră, s'ar veni realmente în ajutorul atâtor studenți săraci nevoiți azi, din cauza lipsurilor, să facă în fiecare zi sacrificii a căror urmări adânci le vor suferi tot restul vieței.

Deși nu e scrisă nicăeri, această restituire constitue pentru fiecare din noi o obligație morală care, pe lângă contribuția la ridicarea posibilităților de afirmare ale școalei noastre, va avea de rezultat o strângere a legăturilor între inginerii foști elevi și „școala noastră" de care trebue să mărturisim, ne desinteresăm, uitând că acolo trăesc studenții, viitorii noștri colegi de carieră. Statul și școala nu ne-au cerut acești bani, dar cu atât mai prețios va fi fondul care i se va creia și la

care fiecare din noi, contribuind cu minimum pe care l-am arătat, va putea să depună — după posibilități — cât mai mult.

Dacă pentru a se hotărî la acest gest mai e nevoe de vreun argument, rog pe colegi să-și reamintească ce ar fi ajuns fiecare, dacă la timpul său nu ar fi obținut, sau nu ar fi primit bursa salvatoare.

Für die Zurückersttatung der Schulstipendien.

Pour le remboursement des subventions.

Un appel adressé aux ingénieurs qui pendant leurs études ont bénéficié de subventions payées par l'Etat; ils sont invités à rembourser maintenant les sommes reçues afin que d'autres générations puissent en profiter.

C R O N I C A

CRONICA INTERNĂ

● A 54-a Adunare generală a Societăţii „Progresul Silvic".

In anul acesta încărcat de îngrijorări, Adunarea generală a Societăţii noastre a fost sorocită pentru data de 16—17 Iunie. A fost hotărît să se desfăşoare într'un cadru strâns şi simplu, aşa cum şi vremurile o impuneau.

Se presupunea chiar că puţini din cei din „exterior" vor putea să participe, marea majoritate fiind reţinută fie la îndatoririle de serviciu ce le cerea continua prezenţă, fie la obligaţiuni militare. Cu toate acestea, în ziua întâlnirii, sala de şedinţe a Casei noastre era plină, fapt care a bucurat pe fiecare dintre noi.

Deschiderea Adunării a fost onorată cu prezenţa d-lui Prof. G. Ionescu-Şişeşti, Ministrul agriculturii şi domeniilor, care la propunerea d-lui preşedinte al Societăţii, a fost proclamat preşedinte al Adunării.

Ordinea de zi începe să se depene aşa după cum a fost anunţată.

Intâiu a fost cuvântul d-lui prof. M. Drăcea preşedintele Societăţii care a arătat ce datoreşte pădurea românească primului deceniu de „restauraţie" pădurii „adânc măcinată în trecut de reforma agrară"; linişte în interiorul ei „prin treptata încetinire a păşunatului"; contra ofensiva pădurii în regiunea de câmpie, sub formă de perdele de protecţie şi de apărare naţională, cum şi pe coastele surpătoare.

A subliniat apoi „mişcarea foarte puternică şi susţinută în vederea raţionalizării economiei forestiere", relevându-se marile lucrări şi instalaţii tehnice, împădurirea restanţelor şi a parchetelor curente, legiuirile făcute cu scopul ocrotirii şi promovării economiei forestiere. D-l Preşedinte socoteşte cei 10 ani de „restauraţie" drept „începutul veacului restauraţiei pădurii româneşti".

A schiţat înfine „ţintele îndepărtate care alcătuesc idealul nostru forestier":

a) cantonarea definitivă a pădurii în locurile ce i se cuvin,

b) linişte la hotarele şi înăuntrul ei,

c) respectarea strictă a principiului continuităţii

d) primatul interesului comunităţii asupra celui particular, al viitorului asupra prezentului,

e) ajutorarea economiei forestiere particulare şi refacerea sufle-

tească a proprietarului de pădure, „pentru ca să-şi poată îndeplini cu adevărat marile ei funcţii sociale",

f) primatul muncii şi geniului naţional în procesul de producţie forestieră;

g) continuarea operii de luminare a poporului în materie forestieră;

h) organizarea aparte a Corpului silvic cu o funcţie bine definită şi bine diferenţiată în administrarea raţională a pădurilor şi în special a celor de pe domeniile statului.

In încheere, d-l preşedinte a arătat meritele mari pe care le-a dobândit d-l ministru G. Ionescu-Şişeşti „prin felul cum a susţinut cauza pădurilor şi prin curajul cu care în multe împrejurări a împărţit cu inginerii silvici rizicurile profesiunei lor".

A urmat răspunsul d-lui Ministru al agriculturii, care după ce a arătat că vine întotdeauna cu plăcere în mijlocul silvicultorilor, a ţinut să sublinieze „câteva idei esenţiale pentru desvoltarea economiei noastre silvice".

1) Primatul interesului obştesc.

2) Necesitatea delimitării precise în spaţiu dintre silvicultură şi agricultură, delimitare care să permită fiecăreia să se desvolte prin propriile ei forţe. Delimitarea acestora nu trebue însă să excludă colaborarea, dintre ele, cu scopul conservării solului românesc.

3. Păstrarea actualei suprafeţe împădurită a ţării. Procentul actual de împădurire nu trebue să se mai micşoreze; ceva mai mult, trebue sporit. Perdelele de protecţie în stepă şi terenurile degradate, sunt o latură a spaţiului în care trebue să se întindă.

4. Să creiem păduri bune, bine apărate, bine crescute, nu păduri brăcuite şi nici păşunate.

5. Pădurile să fie plantate, crescute şi exploatate de elementul românesc.

In afară de acst îndreptar permanent al economiei forestiere, d-l ministru a ţinut să accentueze asupra unor nevoi presante şi urgente ale prezentului: aprovizionarea populaţiei civile şi a armatei cu lemne de foc pentru iarna ce vine. Se cere ca toţi să muncim din răsputeri să facem faţă tuturor solicitărilor.

Pentru a se putea face faţă, d-sa a ţinut să anunţe „adaptarea diferitelor noastre legiuiri silvice la necesităţile momentului". Acestea i-au prilejuit să repare nedreptatea ce s'a făcut pădurăriei în 1939 prin legea de administrare a ministerului, care a ţintit s'o minimalizeze. Ropote de aplauze s'au produs în momentul când d-sa a anunţat înfiinţarea Direcţiei pădurilor persoanelor juridice şi reînfiinţarea Administraţiei Casei Pădurilor „punându-se din nou în vigoare normele de administrare verificate ca bune în decursul timpurilor".

Cuvântarea atât de frumoasă şi mult aplaudată a d-lui ministru, a fost urmată de mulţumirile exprimate în numele Corpului silvic de către d-l prof. M. Drăcea preşedintele Societăţii. Adunarea în unanimitate a consfinţit apoi hotărîrea luată de Consiliul de administraţie

al Societăţii, de a proclama pe d-l prof. G. Ionescu-Şişeşti ministru al agriculturii şi domeniilor, ca membru de onoare al Societăţii.

In sfârşit această şedinţă de deschidere a mai avut cuvintele de salut ale d-lui Müller ataşat forestier al Germaniei pe lângă legaţia germană din Bucureşti. Adunarea a ratificat prin aclamaţii primirea d-sale ca membru corespondent al Societăţii, primire hotărîtă de Consiliul de administraţie al Societăţii într'una din şedinţele anului 1939.

După amiaza primei zile a fost consacrată treburilor gospodăreşti ale Societăţii: descărcarea Consiliului de gestiunea pe anul expirat 1939 şi votarea bugetului pe anul 1940. In anul expirat, activitatea Societăţii deşi s'a desfăşurat „în vremuri grele", a fost destul de rodnică. Viitorului nu se ştie ce i se va rezerva. Apăsarea vremurilor neliniştitoare menţinându-se, Societatea a înţeles să se restrângă în cheltueli, atât cât îi va fi cu putinţă fără ca activitatea ei să fie prea mult stânjenită.

Ca de obiceiu, înoirea Consiliului provocată de ieşirea „la sorţi" a unora din membri aleşi cu 4 ani mai înainte, a provocat interes. Din cei şase ieşiţi şi anume d-nii C. M. Bunescu, V. Priboianu, E. Vălceanu, M. Rădulescu, D. Sburlan, I. C. Demetrescu, ultimii trei au fost realeşi. In celelalte trei locuri au fost desemnaţi d-nii Tr. Heroiu, C. Emanoil şi N. Ghelmeziu; primii doi se realeg după un an de întrerupere, iar cel de al treilea intră pentru prima dată în Consiliu.

Seara, o bună parte din participanţii la Adunare au luat masa împreună la unul din restaurantele Capitalei. Nu s'au ţinut discursuri, însă cu toţii s'au simţit bine, fiind animaţi de un cald sentiment de camaraderie.

Ziua a 2-a a fost rezervată discutării celor două probleme de interes forestier puse în discuţie:

1) Promovarea economiei forestire particulare;

2) Economia forestieră de războiu.

Prima a avut ca referend şi coreferend pe d-nii C. Horia Lazăr şi I. Zeicu, iar cea de a doua pe d-nii Dem. Grozescu şi Ilie C. Demetrescu.

In jurul lor s'au produs interesante discuţii, care au dus la votarea unor moţiuni, care dacă ar fi însuşite de guvernanţi, un pas în plus spre mai bine se va face.

Lucrările celei de a 54-a Adunare generală s'au terminat într'o zi şi jumătate. Aşa trebuia să fie. Vremurile au cerut-o. Şi iarăşi membrii prezenţi au plecat cu toţii spre posturile lor, mai împovăraţi de răspunderea ce-i apasă, şi mai îngrijoraţi, cum de mult n'au fost, de vremurile prin care trecem.

At. Haralamb

CRONICA EXTERNĂ

La 80 de ani ai Profesorului Max Endres.

Cu prilejul împlinirii patriarhalei vârste de 80 de ani (3 Aprilie 1940), se cade, credem, ca şi silvicultorii români şi mai ales slujitorii tinerei ştiinţe forestiere române, să-şi amintească de Profesorul Endres.

Ilustrul jubilar are o origină relativ modestă, dar predestinatoare a strălucitei sale cariere. A văzut lumina zilei şi a trăit anii copilăriei în cadru pădurăresc, fiind fiu de forestier cu serviciul în Franconia.

Studiile de specialitate le-a făcut, mai întâi, la Academia forestieră din Aschaffenburg, apoi la Universităţile din München (cu Roth şi G. Hayer) şi Berlin. A trecut doctoratul — după ce lucrase şi în administraţia silvică bavareză şi după ce făcuse şi examenul de Stat — la Universitatea din München cu lucrarea: Die Produktionsfaktoren in der Waldwirtschaft (1884).

Lucrarea vieţii sale a ramificat, mai ales, în trei direcţiuni: 1. ca dascăl în învăţământul superior; 2. ca scriitor; 3. ca factor determinant al treburilor de politică forestieră practică din ţara sa. In toate acestea, Endres a strălucit ca foarte puţini dintre semenii săi.

Cariera dăscălească şi-a început-o la Politehnica din Karlsruhe, mai întâi ca asistent şi docent (1886—1888), apoi ca profesor suplimentar (1888—1891) şi definitiv (ordinarius) (1891—1895). De acolo, a trecut, prin chemare, la München, ca urmaş al lui Lehr, la catedra de Politică, Estimaţie, Istorie şi Administraţie forestieră, pe care a slujit-o în chip cu adevărat magistral, timp de 35 de ani. Prelegerile sale, strălucitoare ca formă şi grele ca gânduri, erau urmărite cu pasiune de numeroşi studenţi germani şi străini, nu numai forestieri, dar şi economişti şi jurişti. Trebuie să fie foarte puţini silvicultori germani, cari au studiat la numeroasele academii, şcoli superioare şi facultăţi de Silvicultură germane în vremea lui Endres şi cari să nu fi ascultat cel puţin un semestru şi cursurile sale.

Prestigiul deosebit de care s'a bucurat Endres în cadrul Corpului profesoral l-a impus ca membru al Senatului Universităţii din München (1901—1907) — căruia nu-i aparţin toţi profesorii ca la universităţile noastre — şi apoi ca rector (rector magnificus) (1907—1908).

Lucrarea scriitoricească a Profesorului Endres este impresionantă, egalând, cel puţin, pe cea dăscălească. Publicaţiunile sale mai cunoscute şi în afara graniţelor germane sunt: 1. Die Waldbenutzung vom 13. bis Ende des 18. Jahrhunderts. Ein Beitrag zur Geschichte der Forstpolitik. Tübingen, 1888; 2. Handbuch der Forstpolitik mit besonderer Berücksichtigung der Gesetzgebung und Statistik. (ed. I, 1905; ed. II, 1922), lucrare de mare anvergură (peste 900 pag.), unică în felul său, consti-

tuind, la vremea sa, cel mai complet izvor de orientare asupra doctrinei de politică forestieră şi a stărilor economiei şi legislaţiei forestiere din diferitele ţări ale lumii; 3. Waldwertrechnung und Forststatik (ed. a IV-a în 1923) sintetizează într'o desăvârşită formă clasică (în peste 325 pag.) ştiinţa şi doctrina respectivă, creiată în cea de a doua jumătate a secolului al 19-lea de Faustmann-Oetzel-Pressler-Gustav Heyer; 4. Forsten. Articol în Handbuch der Staatswissenschaften, ed. a IV-a, vol. IV, 1927, pag. 246—300; 5. Jagd. Idem, vol. V, 1923, pag. 371—376; 6. Numeroase sunt articolele publicate în revistele de specialitate şi mai cu seamă în periodicele al căror redactor şi coredactor a fost. Dintre acestea enu-

In pădurea Landshut, la sărbătorirea prof. Endres.

mărăm: Forstwissenschaftliches Centralblatt (din 1915 şi în prezent); Allgemeiner Anzeiger für den Holzproduktenverkehr (1905—1917); Holzwelt (1917—1918), Holzhandelsblatt (din 1918).

In domeniul practic al politicii forestiere, personalitatea Profesorului Endres s'a manifestat cu stăpânire asupra spiritului contimporanilor săi. Ca preşedinte al Comisiunii pentru comerţul lemnului în sânul Consiliului forestier superior al Reichului, ca membru în Comisiunea permanentă a tarifelor căilor Reichului, ca membru în Consiliul de economie forestieră al Uniunii silvicultorilor germani, etc., Endres a fost un mare şi temut apărător al pădurii şi al unei sănătoase economii forestiere.

Nici câmpul internaţional al economiei şi politicii forestiere nu i-au fost deloc străine Profesorului Endres. Ba se poate spune, că a fost unul dintre cei mai tari cunoscători din vremea sa şi în această direcţiune. Lucrarea amintită mai sus, Forstpolitik, este, de altfel, cea mai temeinică probă. Participanţii la Congresul internaţional de Silvicultură

dela Roma, din 1926, își reamintesc de magistrala comunicare a Prof. Endres, ca trimis oficial al guvernului Reichului: Die gesetzlichen Grundlagen zur Pflege und Förderung der Waldwirtschaft (Actes. Vol. III, pag. 62).

Prestigiul ce a știut și putut să-și făurească, în toate manifestările sale profesionale, i-au atras onoruri deosebite. Regele i-a acordat titlul de Geheimer Rat (Consilier privat); Facultatea de Filosofie a Universității dela Giessen și Școala superioară de Cultura solului dela Viena, pe acela de Doctor honoris causa. Societatea silvicultorilor ruși din Petersburg l-a numit membru de onoare, etc.

Asupra concepțiunilor Prof. Endres în materie de estimație și politică forestieră ar fi greu să stăruim în cadrul prezentei cronici. Oricum,

La sărbătorirea prof. Endres, cu prilejul ieșirii sale la pensie.

a aparținut, în linii largi, școalei liberalismului economic, care a caracterizat vremea sa. La aceasta, a admis și a pledat cu căldură pentru anumite abateri, pe cari, prin natura lucrurilor, le impune economia pădurărească.

Subscriitorul acestor rânduri își îngăduiește, și pentru alte socotințe, să evoce în două-trei vorbe sărbătorirea Prof. Endres, cu prilejul ieșirii sale la pensie. Intr'o asemenea împrejurare, chiar și pentru o personalitate de proporții cu mult mai reduse, în buna noastră țară, s'ar fi organizat banchete scumpe, în săli strălucitoare, cu nelipsitele și nesfârșitele discursuri, în care, a doua zi, după trecerea fierbințelei, adesea nimeni nu mai crede. Marele Endres a fost sărbătorit simplu, la pădure și în sala sa de cursuri. Potrivit programului obișnuit, s'a făcut, în ziua de 5 Iulie 1930, o excursie de studii la pădurea Landshut a Universității München, a cărei gospodărire o dirijase și supraveghease Prof. Endres. Cu acest prilej, s'a pus la cale și sărbătorirea ieșirii la pensie a Prof. Endres. S'a aranjat o masă simplă, formată din crenvuști, pâine și bere. In cadrul pădurii, pe care o iubea atât de mult sărbătoritul, s'au petrecut câteva ore pădurărești și vânătorești, între cei trei profe-

sori de ştiinţe forestiere (Endres, Schüpfer şi Fabricius), rectorul Universităţii (Eichmann), câţiva docenţi, asistenţi şi studenţi silvici. Au fost rostite şi câteva scurte cuvântări ocazionale. Ultima lecţie a Prof. Endres a fost aleasă deasemenea ca prilej de sărbătorire. In sala şi de pe catedra împodobită cu brad, pe care a slujit-o una dintre cele mai luminate şi pasionate minţi, şi-a ţinut Prof. Endres ultima sa prelegere, la sfârşitul semestrului de vară 1930, întocmai ca şi cele obişnuite. După încheiere, a ascultat sărbătoritul, vădit mişcat, cele câteva cuvântări simple, dar solemne şi totdecdată afectuoase, rostite de colegii săi de învăţământ şi studenţi, nu mai puţin mişcaţi. La ambele sărbătoriri, n'a lipsit cuvântul de omagiu nici al elevilor săi români.

Cei ce au ascultat, în ultimii ani, pe Profesorul Endres, vor păstra cu afecţiune imaginea unui bătrânel scurt, bine legat, cu păr şi bărbuţă albă, peste fire de simpatic, depănându-şi cu convingere robitoare prelegerile ce sunau a alte vremuri mai aşezate şi potolite decât ale noastre.

Datorită războiului, căruia i-a sacrificat singurul său fiu, şi a propagandei decurgătoare, Profesorul Endres n'a fost un prieten al ţării noastre. Cu elevii săi români s'a purtat, totuşi, ca un adevărat profesor şi gentelman. In numele acestor elevi, ca şi al cetitorilor săi români, ne îngăduim a exprima Profesorului Endres cele mai bune felicitări şi urări, cu prilejul împlinirii patriarhalei vârste de 80 de ani.

Ilie C. Demetrescu

(122)

Proprietatea forestieră de Stat din Marca de Est în creştere.

Sub influenţa liberalismului economic din secolul al XIX-lea, ca şi a periodicelor greutăţi financiare, pădurile de Stat din Austria au fost vândute în cea mai mare parte. In momentul Anschluss-ului din Martie 1938, suprafaţa rămasă în gospodărirea Direcţiunii generale a Pădurilor din Viena se ridica numai la modesta cifră de 469.000 ha.

Vederile în materie ale actualilor conducători ai Germaniei sunt tocmai opuse factorilor politici din vechea Austrie. Generalfeldmareşalul Göring, Ministrul Pădurilor şi Vânătoarei din Reich, a dat dispoziţiuni ca să se mărească, prin orice mijloace, proprietatea păduroasă de Stat, şi din noua provincie până la procentul existent în Reich.

Cu toată greutatea vremurilor, s'au luat măsuri pentru aducerea la îndeplinire a dispoziţiei date. Până la sfârşitul anului 1939, se cumpăraseră 53.610 ha şi se obţinuseră pe altă cale 7480 ha pădure. După 1 Ianuarie pădurile Fondului habsburgic familial, în întindere de 14.730 ha au fost trecute, deasemenea, Administraţiei forestiere a Reichului. Dacă mai ţinem seama şi de cele 17.880 ha păduri de Stat din Boemia şi Moravia sudică, suprafaţa pădurilor de Stat din Marca de Est au încercat o creştere de 96.400 ha sau de 22%.

Suntem, fără îndoială, în faţa unei sănătoase politici forestiere de Stat.

(După Cbtt. f. das ges. F. wesen, 1940, pag. 100). (123).

INFORMAŢIUNI

— D-l Ing. şef silvic I. Vlad din serviciul pădurilor Epitropiei Sf. Spiridon din Iaşi şi-a trecut, de curând, examenul de doctorat la Universitatea din München, obţinând calificativul „foarte bine".

Lucrarea d-sale de doctorat se intitulează: Zuwachsverhältnisse im Mittelwald (Condiţiuni de creştere în crângul compus).

— Au fost primiţi în corpul tehnic silvic, cadru de stat, următorii ingineri silvici cu gradul de ing. silv. stagiari:

1. Băncescu G. C. din Adm. fondului bisericesc din Bucovina pe data de 17.III.1940.

2. Sârbescu I. Ion din Direcţia comercială a pădurilor, pe ziua de 1.XI.1939.

3. Voinea N .C. din Direcţia comercială a pădurilor, pe ziua de 15. X 1939.

— Pe baza dec. min. Nr. 1208 din 14.VI.1940 publicată în Mon. Of. 142 bis din 22 Iunie 1940, toţi funcţionarii bugetari aparţinând de Min. Agr. şi Dom. sunt obligaţi să se înscrie ca membri în Casa de Credit a Ministerului.

In acest scop se plăteşte o cotizaţie de 2% din salariul brut, care se va reţine prin statele de salarii, cu începere dela 1 Iunie a. c.

— Prin dec. min. Nr. 975 din 1.VI. 1940 (Mon. Of. 129 bis din 5.VI.1940 au fost confirmaţi şi numiţi ca membri de drept în Consiliul de administraţie al Casei de Economie, Credit şi Ajutor a funcţionarilor Ministerului de Agricultură şi Domenii, d-nii: Ing. Dem. Grozescu şi Ing. An. Nedelcovici.

Prin aceiaşi decizie, D-l V. Sabău a fost numit cenzor supleant.

— După noua tabelă de salarizare a funcţionarilor publici, Corpul silvic va avea următoarele salarii bugetare:

Ing. Consilier silvic . . .	28.000
Ing. inspector g-ral silvic .	23.000
Ing. inspector silvic . . .	21.000
Ing. subinsp. silvic	18.000
Ing. şef silvic	15.000
Ing. silvic cl. I	12.000
Ing. silvic cl. II	10.000
Ing. silvic stagiar	9.000
Conductor silvic princ. cl. I	12.000
Conductor silvic princ. cl. II	10.000
Conductor silvic cl. I . . .	8.000
Conductor silvic cl. II . .	6.500
Conductor silvic ajutor . .	6.000
Brigadier silvic princ. cl. I .	4.500
Brigadier silvic princ. cl. II .	4.250
Brigadier silvic cl. I . . .	3.750
Brigadier silvic cl. II . .	3.300
Brigadier silvic cl. III . .	3.000
Pădurar cl. I	2.250
Pădurar cl. II	1.750
Pădurar cl. III	1.500

— In cursul lunei Mai a. c., Suedia a aderat la Centrul internaţional de silvicultură cu sediul la

Berlin, urmând a fi reprezentată de d-l F. Aminoff.

In felul acesta, sus numitul Centru numără azi 17 state membre.

*

— Având în vedere nevoile de lemn de foc ale armatei, instituţiilor publice şi ale populaţiei civile, Ministerul Economiei Naţionale a dat la 15 Iulie a. c. următoarea decizie:

Având în vedere dispoziţiile decretului lege Nr. 1.764 al puterilor excepţionale, publicat în Monitorul Oficial Nr. 125 din 31 Mai 1940, pentru prompta aprovizionare cu lemne de foc:

Decidem:

Art. I. Numărul inspectorilor de control general dela C. A. P. S. şi Direcţia Silvică se fixează câte unul pentru două Direcţiuni regionale sau Inspectorate silvice de pe lângă Ţinuturi. Inspectorii generali cu delegaţii speciale nu vor putea fi mai mult de trei de fiecare direcţie: C.A.P.S. şi Direcţia silvică, cu excepţia controlorilor financiari contabili.

Personalul ingineresc de control ce prisoseşte după încadrarea pentru vremuri excepţionale stabilită de comun acord cu Marele Stat Major, împreună cu o parte din inginerii silvici din serviciile din Centrala Ministerului şi a Direcţiilor regionale şi Inspectorate silvice de pe lângă Ţinuturi, vor fi trecuţi pe teren (Ocoale), în vederea conducerii lucrărilor de exploatare şi aprovizionare cu lemn a armatei, autorităţilor şi populaţiei civile.

Art. II. Activitatea desfăşurată de către organele silvice se consideră serviciu prestat în interesul apărării naţionale.

Abaterile, abuzurile, neregulile, neglijenţele şi împotrivirile de orice natură constatate în sarcina organelor ce activează în întreprinderile forestiere se vor pedepsi conform Codului Justiţiei Militare.

Art. III. Exploatatorii de lemn de foc, de toate categoriile, sunt obligaţi să comunice în termen de 10 zile prin declaraţii semnate, organelor silvice judeţene, situaţia exploatărilor în raport cu programul de lucru, conform normelor stabilite de minister.

Programul de exploatare va putea fi modificat de organele silvice judeţene, în sensul ca aceste exploatări să se facă în timp util pentru satisfacerea aprovizionărilor cu combustibil ale armatei, populaţiei civile şi autorităţilor.

Se va executa cu precădere scoaterea din pădure a lemnelor tăiate până în prezent şi transportul lor la gările de încărcare.

Neexecutarea programului de lucru prezentat Ministerului, lipsa de declaraţie sau declaraţia mincinoasă, se va sancţiona conform art. 28, 30, 31 şi 32 din legea pentru activarea producţiei, controlul preţului la produsele agricole şi importate din 4 Martie 1940.

Art. IV. In scopul executării programului de tăieri şi transporturi, exploatatorii de lemn de foc vor putea semnala Ministerului Economiei Naţionale eventualele nevoi de desconcentrare a personalului de conducere şi a specialiştilor tehnici, precum şi eventualele necesităţi de scutire de rechiziţii a vehiculelor şi animalelor proprii ale întreprinderilor. Lucrătorii angajaţi sau rechiziţionaţi aflaţi la lucru sau transport la exploatările de lemn de foc, de asemenea vor putea fi scutiţi de către Marele Stat Major pentru timpul cât se prevede că vor activa efectiv la lucrările de exploatare.

Art. V. Pentru întocmirea şi ur-

mărirea aplicării programelor generale de lucru în exploatările de lemn de foc cu excepţia pădurilor exploatate de Stat în regie, Serviciile silvice judeţene se vor completa cu personalul necesar.

Prefectul judeţului, împreună cu organele silvice, va lua toate dispoziţiile necesare în vederea executării programelor de lucru stabilite şi va dispune prin organele administrative locale rechiziţionarea cu plată a lucrătorilor, vehiculelor şi animalelor necesare exploatărilor.

Art. VI. Toţi locuitorii din comunele învecinate cu exploatările de lemn de foc de orice natură, apţi să muncească la pădure, vor putea fi obligaţi de organele locale în subordine să-şi pună serviciile lor la dispoziţia exploatărilor forestiere de lemn de foc.

De asemenea, locuitorii din aceste regiuni care posedă animale şi vehicule de tracţiune animală sau mecanică, vor putea fi obligaţi să transporte lemne de foc din pădure la staţiile de încărcare ale Căilor Ferate de Stat sau particulare, eventual direct în centrele de consumaţie mai apropiate.

Art. VII. Această obligaţie de lucru sau rechiziţie se va face cu plată pe baza de contracte colective de lucru, încheiate la primăria comunei unde se fac asemenea rechiziţii, la preţuri de acord sau cu ziua, stabilite în raport cu piaţa muncii locale şi după natura muncilor prestate.

In cazurile de conflict, preţurile de acord sau cu ziua pentru fiecare exploatare vor fi arbitrate de inspectorul regional al muncii.

Până la fixarea preţurilor de acest organ, lucrătorii rechiziţionaţi pentru lucru sau transport sunt obligaţi să lucreze în condiţiunile stabilite de autorităţile administrative, preţurile arbitrare aplicându-se dela data rechiziţionării.

Se vor rechiziţiona numai lucrători şi vehicule acceptate de delegatul întreprinderii respective în prezenţa căruia se vor face asemenea rechiziţii.

Art. VIII. In cazul când în comunele învecinate exploatărilor nu se găsesc lucrători sau vehicule suficiente apte exploatărilor forestiere, la cererea prefecţilor din judeţele unde se află exploatări cu lipsă de lucrători sau vehicule, se pot face asemenea rechiziţii în judeţele forestiere sau unde s'au făcut mai puţine concentrări şi unde se găsesc disponibili lucrători sau vehicule proprii exploatărilor de lemn de foc.

*

— In Mon. Of. Nr. 147 din 28 Iunie a. c. a apărut următorul *decret-lege conţinând măsuri excepţionale în vederea satisfacerii nevoilor populaţiunii şi a autorităţilor cu lemne de foc în cursul anului* 1940/1941

Art. I. Prin derogare dela legea contabilităţii publice, a codului silvic, a legii pentru administrarea pădurilor din 1930, produsele lemnoase pentru foc, provenite din exploatările pădurilor aparţinând comunelor, composesoratelor, obştiilor de moşneni şi mânăstirilor înzestrate, se pot valoriza şi prin vânzări prin bună învoială pe unitate de produse fasonate pe baza estimaţiunii făcute de organele silvice ale Statului şi aprobate de şeful Inspectoratului silvic respectiv.

Aprobarea vânzărilor făcute pe această cale se va da de către organele tutelare administrative ale pădurilor respective, conform legilor şi dispoziţiunilor în vigoare.

Se rezervă Statului, prin Direcţia

comercială a pădurilor Statului, dreptul să cumpere materialele lemnoase din pădurile de mai sus, pe preţul convenit între părţi în caz de vânzare.

Proprietarii acestor păduri sunt obligaţi să comunice în prealabil condiţiile de vânzare Direcţiei comerciale C. A. P. S., care va răspunde în termen de 5 zile dela primirea înştiinţării dacă înţelege să-şi exercite dreptul de preferinţă.

Orice vânzare făcută fără respectarea acestor dispoziţiuni este de drept nulă.

Art. II. Se aprobă exploatarea în 1940/941 a restanţelor şi cu anticipaţie a posibilităţilor pădurilor în rând, prevăzute în amenajamente sau regulamente de exploatare în vigoare, acestea putând însuma până la un total de maximum trei posibilităţi anuale, inclusiv cele existente, cu obligaţia ca exploatarea lor să se facă în cursul anului.

In cazul când exploatarea nu se face în acest interval, se anulează autorizaţia de tăiere.

In caz când unele păduri nu se vor putea exploata din cauza lipsei mijloacelor de transport imediate, se aprobă a se comuta exploatarea posibilităţilor respective în rând de tăiere a acestor păduri la alte păduri accesibile, aparţinând aceluiaş proprietar şi aflate în rând de tăiere, conform studiilor de amenajare.

Art. III. Se aprobă ca la pădurile ce n'au amenajamente sau regulamente de exploatare în vigoare, exploatarea a 1/100 parte la pădurile tratate în codru şi 1/30 parte la cele tratate în crâng, în conformitate cu art. X, lit. b, aliniat ultim, din decretul-lege, publicat în Monitorul Oficial Nr. 230 din 4 Octomvrie 1938, să se autorize direct de către şefii ocoalelor silvice pentru tăierea unei posibilităţi şi de către şeful inspectoratului pentru două posibilităţi.

La pădurile Statului, autorizarea de tăiere, prevăzută mai sus, se va face pe baza aprobării Direcţiei Regionale C. A. P. S., ce va înştiinţa despre aceasta Inspectoratul silvic.

Art. IV. La pădurile a căror valorificare a lemnului de foc se face pe baza actelor de punere în exploatare, întocmite de organele silvice ale Statului, exploatarea parchetelor ce se vor parcurge cu tăieri rase va începe imediat după delimitare; iar a celor ce se vor parcurge cu tăieri progresive sau grădinărite, imediat după executarea marcărilor pe teren şi prin consemnarea operaţiilor respective printr'un proces-verbal dresat de către şeful de ocol.

Actul de punere în valoare pentru contabilizare se va întocmi odată cu actele de inventariere.

Art. V. Prin derogare dela dispoziţiunile legii pentru pădurile necesare apărării naţionale, publicată în Monitorul Oficial cu Nr. 88 din 13 Aprilie 1935, pădurile destinate definitiv a fi transformate în *păşuni împădurite* pe baza legii de reformă agrară, precum şi a legii pentru completarea măsurilor necesare în folosirea păşunilor comunale din 1933, sau a altor legi speciale, se vor putea exploata anticipat întocmirii studiilor de transformare în păşune pe baza fixării, delimitării şi păstrării zonelor de protecţie, prevăzute atât de art. 3, alin. b, din legea pentru pădurile necesare apărării naţionale, cât şi din avizele principale cu Nr. 24 din 1929 şi 477 din 1933 ale Consiliului tehnic al pădurilor.

Art. VI. Determinarea zonelor de protecţie se va face de către inginerul silvic, şeful ocolului respectiv, împreună cu un delegat al Marelui Stat Major, care vor încheia un pro-

ces-verbal specificând aceste zone.

In cazul când pădurea ce se transformă în păşune a aparţinut Statului va lua parte şi şeful ocolului silvic dela C. A. P. S.

Art. VII. In cazurile unde defalcarea acestor păduri destinate pentru transformarea în *păşuni împădurite*, încă nu s'a făcut pe teren, organele Cadastrului din Ministerul Justiţiei vor lua măsuri de executarea acestor lucrări cu precădere la cererea Ministerului Agriculturii şi Domeniilor.

Art. VIII. Pentru organizarea producţiei lemnoase în vederea asigurării aprovizionării lemnului necesar armatei, autorităţilor şi populaţiei civile, precum şi satisfacerea nevoilor de export, Direcţiunea silvică şi ameliorării terenurilor degradate din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, va elabora norme şi ţine evidenţa statisticei, prezentând situaţiile necesare Ministerului Economiei Naţionale.

Actualul serviciu al pădurilor persoanelor juridice se transformă în Direcţia pădurilor persoanelor juridice şi va intensifica asistenţa tehnică silvică la pădurile aparţinând comunelor, obştiilor de moşneni şi composesoratelor.

Art. IX. Prin derogare dela dispoziţiunile legii pentru organizarea Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, publicată în Monitorul Oficial Nr. 82 din 1939 şi pentru a putea corespunde necesităţilor de ordin tehnic, financiar, comercial, *actuala Direcţie comercială a pădurilor se transformă în Administraţia Casei Pădurilor Statului.*

Până la întocmirea unei legi speciale, pentru organizarea acestei administraţiuni a Casei Pădurilor Statului, această Administraţie este autorizată să aplice integral regulamentul Administraţiei Casei Pădurilor Statului, promulgat prin I. D. R. Nr. 380 din 1935, şi publicat în Monitorul Oficial Nr. 45, din 22 Februarie 1935, întocmit conform art. 18 din legea privitoare la Regiile Autonome din 4 Martie 1934, mărindu-se competinţa Administratorului până la 300.000 lei pentru aprobări de lucrări prin bună învoială şi până la 200.000 lei pentru cumpărări de furnituri de materiale necesare exploatărilor şi comercializărilor.

CĂRŢI NOI.

Prof. C. C. Georgescu:

Dare de seamă asupra boalelor de importanţă economică în pădurile ţării în 1934—38.

Publicaţie I.C.E.F. Seria II-a. Nr. 39.

Societatea «Progresul Silvic»

MOŢIUNILE

celei de a 54-a

Adunare generală a Societăţii „Progresul Silvic"

(16—17 Iunie 1940).

A. *Promovarea economiei forestiere particulare.*

1. Proprietatea forestieră particulară să fie garantată în existenţa ei, în mâinile proprietarilor, iar preemţiunea Statului să se realizeze la preţul remuneratoriu.

2) Impozitul pe succesiuni să se realizeze de către Ministerul de Finanţe, în natură, prin intrarea Statului ca copărtaş.

Reducerea taxelor fiscale de bază pentru pădurile cari se administrează şi se exploatează în baza unui amenajament comun, cu continuitate şi sunt formate prin asociaţiuni de cel puţin 10 proprietari.

3. La impunerea pădurilor să nu se aplice aceleaşi cote ca agriculturii, pentrucă în gospodăria silvică venitul net e mult diferit şi mult mai redus decât venitul net în gospodăria agricolă.

4. Fixarea tarifelor C. F. R. preferenţiale pentru lemne de foc, pe zone de 300 Km.

5. Infiinţarea la Minister a unei direcţiuni de îndrumări silvice.

6. Infiinţarea unei regii de exploatare şi vânzare a produselor pădurilor administrate de Stat, cu dreptul de a se asocia cu CAPS-ul sau oricari alţi proprietari.

7. Extinderea administraţiei de Stat şi asupra pădurilor moşnenilor din vechiul regat, cari nu sunt conduse de ingineri silvici recunoscuţi.

8. Organizarea proprietarilor de păduri în vederea promovării intereselor generale şi particulare legate de economia foestieră particulară.

9. Să se înfiinţeze premii şi diplome de onoare pentru proprietarii particulari cari fac împăduriri şi operaţiuni culturale în păduri, apreciate ca excepţional executate.

B) *Economia foestieră de război.*

Ca şi în celelalte sectoare ale economiei naţionale, şi în economia forestieră este necesară o adaptare integrală a producţiunei, circulaţiei şi consumaţiei lemnului la nevoile specifice economiei naţionale de război.

In acest scop baza trebue să o constitue un plan alcătuit în colaborare, de către autoritățile silvice și cele militare, care să pue la contribuție toate organele din resorturile economice și administrative ale țării și care să se integreze în planul economic general.

In afara problemelor de ordin economic, Corpul Tehnic Silvic este chemat și trebue să se organizeze în vederea soluționării unei categorii de probleme tehnice în legătură directă cu apărarea națională.

ŞEDINŢELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE

PROCES-VERBAL No. 6.

Şedinţa din 9 Aprilie 1940.

Prezenţi D-nii: C. Chiriţă, Ilie C. Demetrescu, C. P. Georgescu, Ath. Haralamb şi St. Rodoteatu.

Neîntrunindu-se numărul statutar de membri, şedinţa s'a amânat.

PREŞEDINTE,
M. DRĂCEA

SECRETAR GENERAL,
I. ZEICU

PROCES-VERBAL No. 7.

Şedinţa din 14 *Mai* 1940.

Prezenţi D-nii: C. Chiriţă, Ilie C. Demetrescu, M. Drăcea, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, C. Horia-Lazăr, G. Năstăsescu, Anastase Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, D. A. Sburlan, V. N. Stinghe.

Ordinea de zi

1. — Adunarea Generală a Societăţii.
2. — Diverse. Administrative.
3. — Comunicări.

Se citeşte procesul-verbal No. 5 din 2.IV.1940 al Consiliului de Administraţie şi se aprobă.

1. — Armonizarea salariilor funcţionarilor de Stat.

D-l Preşedinte referă asupra lucrărilor de armonizare aşa cum se desfăşoară în cercurile politice, cât şi asupra demersurilor Societăţii în materie. Informaţiile de până acum par liniştitoare.

D-l Andrei Ionescu referă deasemenea asupra aceleiaşi probleme, în legătură cu acţiunea C. A. P. I. R.-ului şi A. G. I. R.-ului.

După discuţii la care iau parte D-nii D. Grozescu, C. P. Georgescu, Horia Lazăr, V. Stinghe şi alţi membrii, Consiliul hotăreşte întocmirea unui memoriu, rugând în acest sens pe D-l Andrei Ionescu.

2. — Adunarea Generală: Pentru sesiune în acest an se vor discuta problemele:

1) Economia Forestieră de Război, având ca referend pe D-l D. Grozescu şi coreferend pe D-l Ilie C. Demetrescu;

2) Promovarea Economiei Forestiere Private, având ca referend pe D-l C. Horia Lazăr, iar coreferend pe D-l I. Zeicu.

3. — Diverse. Administrative:

a) Se aprobă cererea Uniuni Generale a Vânătorilor de a i se da sala Societăţii pentru Adunarea Generală la 15 Iunie. In urma propunerilor D-lui D. Grozescu şi a discuţiunilor se decide a fi invitaţi membrii A.V.I.S.-ului, ca şi ceilalţi D-ni ingineri silvici de a se înscrie în Uniune şi de a participa la acţiunea vânătoarei.

b) Se aprobă înscrierea ca membrii în Societate a D-lor N. Ivanov, Doru Nemeşi, G. V. I. Stănescu, Otmar Kersnig, Al. Ivănceanu, Greavu Alexandru.

c) Se supune Consiliului referatul comisiuni pentru cercetarea manuscrisului lucrării D-lui Gr. Eliescu: „Elemente de Protecţia Pădurilor". Consiliul aprobă concluziunile referatului de a se publica lucrarea în Editura Societăţii.

d) Cererea A.V.I.S.-Arad, cu No. 14 din 3 Mai 1940, jur. 326/940, se recomandă Casei Pădurilor.

e) Luându-se în cercetare cererile înregistrate la No. 294 din 24 Aprilie 1940, Consiliul aprobă majorarea salariului personalului administrativ al Societăţii, deocamdată cu 10%, dela data de 1 Mai 1940. Deasemenea se aprobă o îndemnizaţie de 1000 (una mie) lei lunar D-lui Tătulescu, cu începere dela 1 Mai 1940 pentru gestionarea editurii Societăţii.

Şedinţa se ridică la orele 23,45.

PREŞEDINTE,
M. DRĂCEA

SECRETAR GENERAL,
I. ZEICU

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Mândra, judeţul Trei Scaune, proprietatea Montag Emeric ş. a., în suprafaţă de 103 ha. 8600 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Voroveni Huluba, judeţul Muscel, proprietatea moşten. Elisabeta Preot Aurelia Diaconescu, în suprafaţă de 80 ha. 6500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

c) Amenajamentul pădurii Faţa Viilor şi Poeni, judeţul Someş, proprietatea Dr. Petru Poruţiu ş. a., în suprafaţă de 43 ha. 9900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Grindul lui Drugă, judeţul Mehedinţi, proprietatea Petre N. Isvoranu, în suprafaţă de 37 ha. 2700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Balta Lată, judeţul Mehedinţi, proprietatea M. N. Isvoranu, în suprafaţă de 12 ha. 5200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 15 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 10270/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Valea Faurului, judeţul Hunedioara, proprietatea Tiberiu Radu, în suprafaţă de 184 Ha. 5700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Paleologul, judeţul Vlaşca, proprietatea Dan M. Corbescu, în suprafaţă de 177 ha. 8600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Amenajamentul pădurii Garda, judeţul Alba, proprietatea Comunei Băgău, în suprafaţă de 86 ha. 3200 mp. Regim şi tratament crâng simplu Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Pochea, judeţul Alba, proprietatea Fundaţiei Culturale Dr. I. Mihu, în suprafaţă de 52 ha. 6100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Faţa Gărdanului, ş. a., judeţul Mehedinţi, proprietatea Dănilă Racoveanu, în suprafaţă de 10 ha. 3200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

Dată astăzi 7 Mai 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 11760/940.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Luciancа, judeţul Ilfov, proprietatea N. N. Ghiţă, în suprafaţă de 111 ha. 9967 mp. Regim şi tratament crând simplu. Revoluţia 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Măciuca, judeţul Prahova, proprietatea Gh. şi Aurică Gh. Boştinescu, în suprafaţă de 24 ha. 9400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 7 Mai 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 11761/940.

---

a) Amenajamentul pădurii proprietatea oraşului Gheorgheni, judeţul Ciuc, în suprafaţă de 668 ha. 1500 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Dosul Văii Mari, judeţul Muscel, proprietatea Nicolae C. Radu, în suprafaţă de 1 ha. 30 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Ropcea, judeţul Storojineţ, proprietatea Paraschiva Himinciuc, în suprafaţă de 10 ha. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 8 Mai 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 11882/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Comunale a oraşului Gheorgheni, judeţul Ciuc, în suprafaţă de 1402 ha. 8400 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 8 Mai, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 11883/940.

---

a) Amenajamentul pădurilor proprietatea oraşului Aiud, judeţul Alba, în suprafaţă de 1262 ha. 4600 mp., tratată în o serie de crâng cu rezerve şi revoluţia 30 ani, o serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 100 ani şi o serie de agrement cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Faţa Lapoşului Păltiniş, judeţul Ciuc, proprietatea Ioan Popescu ş. a., în suprafaţă de 254 ha. 9800 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase şi revoluţia 50 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 16 Mai 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 12707/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Prăjeşti-Viforeni-Coteni, judeţul Bacău, proprietatea Statului, în suprafaţă de 2831 ha. 800 mp. tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 120 ani. Revizuirea în anul 1944.

b) Amenajamentul pădurii Heltiu Vrânceni, judeţul Bacău, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1812 ha., tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 140 ani. Revizuirea după 10 an.

Dată astăzi 28 Mai 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 13844/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Baiuţ, judeţul Someş, proprietatea Comunei Băiuţ, în suprafaţă de 655 ha. 2300 mp., tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive cu revoluţia 90 şi 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Corneasca Lupoaia, ş. a., judeţul Dâmboviţa, proprietatea Moşt. C. Câmpeanu, în suprafaţă de 77 ha. 3212 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 15 ani pentru Seria I şi 6 ani pentru Seria II-a. Revizuirea după 15 ani.

Dată astăzi 28 Mai 1940, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 13845/940.

---

a) Amenajamentul pădurii comunale a Comunei Lunga, judeţul Trei-Scaune, în suprafaţă de 1117 ha. 9700 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri rase şi revoluţia 100 ani şi una serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurei Făget, judeţul Târnava Mare, proprietatea Composesoratului din Hoghiez, în suprafaţă de 527 ha. 6800 mp. Regim şi tratament cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Lopadia, judeţul Odorheiu, proprietatea Bisericei Reformate din Porumbenii Mici, în suprafaţă de 11 ha. 9700 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 28 Mai 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 13846/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Horlăceni, judeţul Dorohoi, proprietatea I. Haller ş. a., în suprafaţă de 528 ha. 3000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Teiuş, Rudaru, ş. a., judeţul Timiş Torontal, proprietatea Coproprietăţii Teiuş Clopodia, în suprafaţă de 516 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Plantaţia Dessa, judeţul Dolj, proprietatea D. Cioc, în suprafaţă de 261 ha. 1400 mp., regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Scărlătoaia Mioveni, judeţul Muscel, proprietatea Const. şi Rodica I. Niţescu, în suprafaţă de 159 ha. 3100 mp., tratată în o serie de crâng simplu cu revoluţia 14 ani şi una serie de crâng grădinărie cu revoluţia 25 ani. Revizuirea după 14 ani.

Dată astăzi 28 Mai 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 13847/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Carapciu pe Ceremuş, judeţul Storojineţ, proprietatea Vitold şi Alfred Crystofovici, în suprafaţă de 1557 ha. 2000 mp., tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 90 ani. Revizuirea în anul 1949.

b) Amenajamentul pădurii Zănoaga, Dosul Galbenului ş. a., judeţul Hunedoara, proprietatea Composesoratului nobil Zănoaga Paroşeni, în suprafaţă de 966 ha. 1000 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri rase şi revoluţai 100 ani; una serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 100 ani şi una serie de protecţie cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 15 ani .

Dată 29 Mai 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 13975/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Bahna, judeţul Roman, proprietatea Cornelia M. Sasu, în suprafaţă de 122 ha., tratată în o serie de crâng cu revoluţia 25 ani şi una serie de agrement cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Câmpineanca, judeţul Buzău, proprietatea Ştefan Gh. Dobrescu, în suprafaţă de 62 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Corozelu Ciubota, judeţul Tutova, proprietatea Geta C. D. Iarca, în suprafaţă de 54 ha. 810 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată 29 Mai 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 13976/940.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Cloşani, judeţul Mehedinţi, proprietatea Irina Butculescu, exploatarea Soc. Timbex Ltd. din Londra, în suprafaţă de 2371 ha. 7500 mp., tratată în o serie de crâng cu revoluţia 30 ani; una serie de protecţie, una de agrement precum şi 2 serii de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată 29 Mai 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 13977/940.

---

a) Revizuirea regulamentului de exploatare al pădurii Zaganul, judeţul Prahova, proprietatea Gh. Al. Morcovescu ş. a., în suprafaţă de 420 ha. 4000 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 90 ani şi una serie de protecţie cu tratamentul grădinărit. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Colăreţi, judeţul Mehedinţi, proprietatea Adriana Pantazi ş. a., în suprafaţă de 41 ha. 7500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Budeasa, judeţul Argeş, proprietatea Pr. I .C. Sălcescu, în suprafaţă de 18 ha. 2750 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii La Poduri, judeţul Prahova, proprietatea Gr. Gr. Cărbunescu, în suprafaţă de 15 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată 29 Mai 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 13978/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Gura Vărsăturii, judeţul Ialomiţa. proprietatea M. şi N. Chiriacescu, în suprafaţă de 119 ha. 2500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Sfoara Târcoveanu, judeţul Buzău, proprietatea Aneta Gh. Badea ş. a., în suprafaţă de 25 ha. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată 29 Mai 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 13979/940.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispoziţiunile legilor; pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie, revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere technic-silvic, fie asupra proprietăţii etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V şi ultimul. — Domnul Director al Direcţiei Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef: **Stinghe N. V.**

Comitetul de redacţie:

P. Ioan — Ilie C. Demetrescu
D. Sburlan — N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1940

Preşedinte: **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi: **Alimăneştianu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier: **Rădulescu M.**

Secretar general: **I. Zeicu**

Secretari: **Al. Butoi**, **Haralamb At.**

MEMBRII:

Bunescu M. C.
C. Chiriţă
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
St. Rodoteatu
V. Sabău
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: **N. Burculeţ, Vencu Georgescu** şi **I. Paladian.**

Cenzori supleanţi: **St. Georgescu, Şt. Predescu** şi **Gr. Vasilescu.**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 40 lei

LEGAT

III. — SERIA C. — **TRATATE ȘI MANUALE:**

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUTIU BUCUREȘTI

I 24939

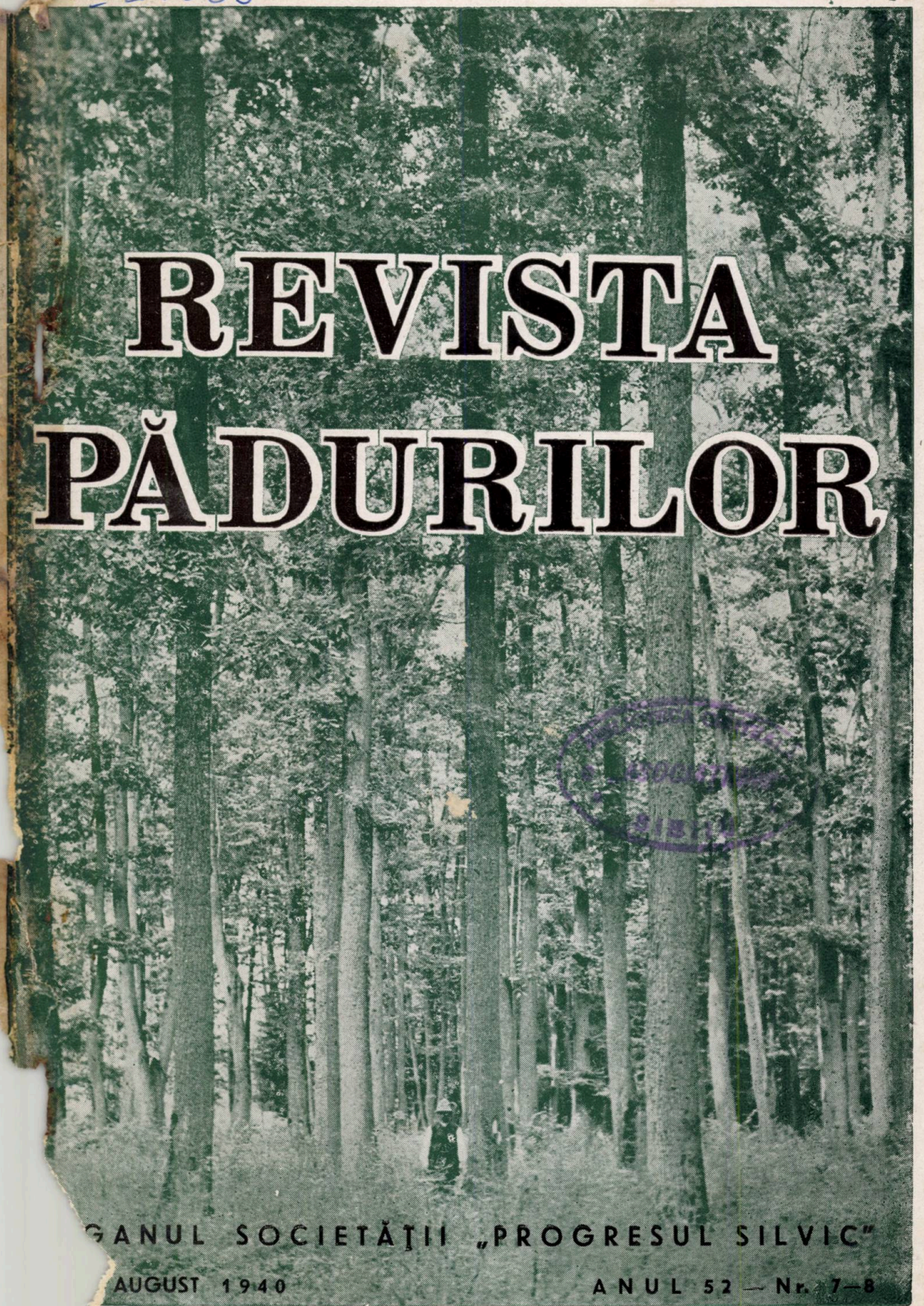

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AUGUST 1940 ANUL 52 — Nr. 7—8

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 52, Nr. 7—8 IULIE—AUGUST 1940

SUMARUL:

Adunarea generală din acest an:

Red. — Un deceniu dela Restaurație — — — — — — — — — — 481

*** — Cuvântarea d-lui prof. G. Ionescu-Șișești, Ministrul agriculturei și domeniilor — — — — — — — — — — — — — 484

*** — Fragment din cuvântarea d-lui prof. M. Drăcea, președ. Societății 488

Prof. M. Șerban: Pădurea noastră — — — — — — — — — — — 492

Comentarii — Insemnări:

Andrei Mălăescu: Exploatarea coajei de molid pentru tanin — — — — 498

Vânătoare — Pescuit:

Otto Witting: Capre negre în regiunea Săcele — — — — — — — — 507

V. M.: O precizare — — — — — — — — — — — — — — — — 508

Cronica internă (pag. 511), *Cronica externă* (pag. 518), *Informațiuni* (pag. 521), *Cărți* (pag. 524), *Reviste* (pag. 528), *Societatea „Progresul Silvic“* (pag. 538), *Publicații* (pag. 554).

SOMMAIRE:

Assemblée générale de la Soc. „Progresul-Silvic“:

Discours de Mr. le prof. G. Ionescu-Șișești ministre de l'Agriculture et des Domaines — —

Fragment du discours de Mr. le prof. M. Drăcea président de la Société — — — —

Notre forêt: par Mr. le prof. M. Șerban, sous-secrétaire d'État au même département — —

Commentaires:

L'exploitation de l'écorce d'épicéa pour obtenir des matières tannantes — — — Andrei Mălăescu

Chasse et pisciculture:

Chamois dans les montagnes Piatra Mare et Ciucaș — — — — Otto Witting

Une clarification — — V. M.

Chronique (intérieure, extérieure) — Les livres — Revue des revues — Nouvelles — Société „Progresul-Silvic“.

INHALT:

Die Generalversammlung des Vereins „Progresul-Silvic“.

Festrede des Herrn Prof. G. Ionescu-Șișești, Minister der Agrikultur. — — —

Auszug aus der Rede des Herrn Prof. M. Drăcea, Vorstand des Vereins „Progresul Silvic“. — — — —

„Unser Wald“ von Herrn Prof. M. Șerban, Unterstattssekretär für Agrikultur. —

Mitteilungen:

Die Fichtenrinde für die Gerbstoffgewinnung — — — — Andrei Mălăescu

Jagdwirtschaft und Fischerei:

Der Steinbock im Ciucaș-und Piatra Mare-Gebirge — — — Otto Witting

Eine Stellungnahme — V. M.

Chronik — Bücherschau — Zeitschriftenschau — Nachrichten — Verein „Progresul-Silvic“

MAIESTATEA SA REGELE CAROL II
SA MAJESTÉ LE ROI CAROL II.
SEINE MAJESTÄT DER KÖNIK CAROL II.

1983

97

- IUL. 2005

2014

DELA ADUNAREA GENERALĂ DIN ACEST AN

UN DECENIU DELA RESTAURAȚIE

Intr'acest an — 1940, „Anul Destinului" — Adunarea noastră generală — a cincizeci și patra — s'a ținut în zilele în cari se împlineau zece ani dela Restaurație.

La sugestia Majestății Sale Regelui, această mare faptă din istoria neamului, s'a comemorat sobru și discret.

Cu atât mai mult se cuvine să ne adâncim gândurile în acești zece ani trecuți, spre a vedea de unde am pornit fiecare în parte și cu toții împreună, unde am ajuns, spre a înțelege încotro mergem și trebuie să mergem.

Aceste analize critice ale înfăptuirilor noastre la fiecare fine de deceniu, revizuirea periodică a concepțiilor, consemnarea precisă, cel puțin parțială, a stărilor de fapt de la începutul și finele unui deceniu, toate acestea constituesc un foarte puternic instrument de propășire.

Și ni-l putem, sau ni se poate impune pe viitor ca normă.

Liniile mari ale aspectelor forestiere ale deceniului au fost schițate în cuvântarea Președintelui Societății la deschiderea Adunării generale.

Revista Pădurilor, organul Societății „Progresul Silvic", mai adaugă următoarele.

Un trecut amar și plin de sbucium a făcut din neamul nostru un popor dinastic în cea mai înaltă accepțiune a cuvântului. In adâncurile înțelepciunii neamului strălucește credința, că stăruința Dinastiei și a Domnului de drept pe tronul Său, pe tronul Domnului tuturor Românilor, a fost temeiul existenței celui mai unitar popor, pe pământul căruia istoria a tras în tot felul hotare trecătoare. Și de aceea, când la 8 Iunie 1930, Regele Țării își intră în drepturile Sale, poporul a văzut împlinindu-i-se bunul său destin și din tot sufletul, în toate colțurile țării s'a bucurat în toate adâncurile sale.

Ca și întregul popor, din adâncurile curate și sănătoase

39813

ale căruia venim, inginerii silvici, şi cu noi toată acea lume de dregători credincioşi pădurii, de veghe în toate colţurile pământului românesc, ca paznici ai liniştei şi ai bunei rânduieli în ţară, noi suntem dinastici din instinct şi prin tradiţie.

Nouă, însă, Restauraţia ne-a adus o bucurie în plus. Căci, după o veche şi întotdeauna mărturisită credinţă a noastră, Regele ţării este apărătorul cel mai tare şi cel mai înţelegător, stâlpul cel mai de nădejde al pădurilor ţării şi al Corpului Silvic.

După Restauraţie au urmat apoi zece ani grei; grei în ţară, grei afară din ţară.

Pripitele întocmiri sociale de împrumut ale deceniilor anterioare dau, mai departe, pas slobod răilor. Şi erau mulţi. Şi numărul lor creştea cu îndârjirea lor în rău.

Cei buni nu-şi mai găseau calea de a face binele.

Chiar cel cu cele mai curate gânduri — şi au fost mulţi — trebuiau adese-ori — în spiritul vremii — să facă el însuşi rele spre a ajunge şi a se păstra câtva timp în locurile din cari se putea face, din când în când, şi câte o fărâmă de bine.

Iar din adâncurile sale în miezul său cel sănătos, nu la suprafaţa ameţită de semidoctism, demagogie şi întinată de rău, — poporul cel bun, şi cu mult bun simţ, poporul cel omenos, îndelung răbdător, aştepta de mult o îndreptare, care să-l lase a-şi vedea de rosturile şi de destinul său. Şi atunci a venit gestul — greu de cumpănit — desigur — dar hotărît — al unui Rege îndrăzneţ, puternic şi cu simţul răspunderii, gestul care în tumult încearcă eroic a stârpi năravuri şi a surpa întocmiri sociale şi politice a căror dăinuire puteau aduce pieirea unui neam nevinovat, care două milenii dovedise — prin greutăţi şi primejdii, — că este demn de o soartă mai bună.

Constituţia cea nouă urmăreşte a face din munca cinstită pentru binele neamului, rostul de temeiu al vieţii fiecăruia dintre noi şi din instaurarea — în fine — a poporului românesc celui adevărat în toate drepturile sale, în propria sa ţară, linia fundamentală a gândirii şi a înfăptuirilor tuturora.

O atât de adâncă prefacere nu se putea înfăptui fără zguduiri. Dar trebuia să se facă şi s'a făcut.

Nouă ne lipseşte încă perspectiva istorică spre a o judeca în toată măreţia ei. Dar s'a făcut, şi s'a dovedit prin aceasta limpede că poporul nostru e vârtos şi că alături de conducă-

torii săi firești el poate reacționa puternic și eficient în potriva răului ce-l bântue.

„N'o s'îndrept eu țara" rămâne azi stigmatul exclusiv și precis al celor răi, de rea credință, neputincioși, cari se descompun lent și sigur în propria lor comoditate și cari trag mulți din juru-le pe calea pierii lor.

Trebue să reacționăm și putem să reacționăm în contra răului! Acest gând este opera cea mai mare a primului deceniu al Restaurației.

Să adâncim, să desăvârșim, să generalizăm și să dăm putere creatoare acestui gând; aceasta trebue să fie opera anilor ce urmează.

Căci, se înțelege, prefaceri adânci și noi întocmiri cer „oameni" mulți, capabili de sforțări de durată pentru înfăptuirea binelui. Și mai cu seamă credință tare în biruința binelui, până ce înoirile prind rădăcini adânci și puternice în pământul țării și în sufletul neamului, până se curăță de necredincioșii în ele și mai cu seamă de cei mai mari dușmani ai lor: de neoarivișți și de neoprofitori. Și aceasta nu se poate înfăptui de cât prin desăvârșirea gândului fundamental al Restaurației, prin unirea tuturor celor buni într'un singur mănunchiu, cu o coheziune atât de mare și cu o voință atât de unitară și de puternică, încât cei răi să fie reduși curând la neputință sau aduși la calea cea bună.

Și toți strânși în jurul Majestății Sale Regelui, Care ne-a dovedit că se poate reacționa în contra răului și Care este simbolul unității și țării noastre.

Căci azi — să deslușim bine ce se întâmplă în jurul nostru! — popoarele sufletește divizate, sunt popoare moarte pe vecie.

RED.

A u s z u g

R e s u m é

Quelques mots sur l'Assemblée générale de cette année de la Société „Progresul Silvic", qui à cette occasion a fêté 10 ans de régne de Sa Majesté le Roi Charles II.

En deux articles qui suivent, on expose les idées exprimées par Mr. le prof. G. Ionescu-Șișești Ministre de l'Agriculture et des Domaines, et par Mr. le prof. M. Drăcea, Président de la Société; dans le troisième article occasionnel, concernant les forêts et les forestiers, se trouvent quelques idées exprimées par Mr. le prof. M. Șerban Sous-secrétaire d'Etat au-même département.

CUVÂNTAREA D-LUI PROF. G. IONESCU-ŞIŞEŞTI MINISTRUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

„Viu întotdeauna cu plăcere în mijlocul D-voastră ca în mijlocul unor camarazi de breaslă şi unor colaboratori aşa de preţioşi ai Ministerului de Agricultură şi Domenii. Cu ajutorul Dv. vom putea să ridicăm potenţialul economic al ţării şi vom spori izvoarele ei de energie şi de producţie. Vă mulţumesc pentru primirea pe care mi-aţi făcut-o, mulţumesc D-lui Preşedinte pentru cuvintele calde cari mi le-a adresat şi vă exprim toată recunoştinţa pentru gestul Dv. de a mă fi proclamat membru de onoare al Societăţii „Progresul Silvic".

Sunt întru totul de acord cu ideile, propunerile şi năzuinţele exprimate de D-l Preşedinte în frumoasa şi substanţiala sa cuvântare.

Dar doresc la rându-mi să subliniez câteva idei esenţiale pentru desvoltarea economiei noastre silvice.

Trăim într'o vreme când interesul comunităţii adică al Statului, al Ţării, trebue să treacă înaintea interesului privat, într'o epocă când deasemenea interesul permanent trebue să treacă înaintea interesului actual. Principiile acestea se afirmă din ce în ce mai mult în toate ţările continentului nostru, — ele trebuesc aplicate şi la noi, şi în nici o altă îndeletnicire nu se cere aplicaţiunea lor mai mult de cât în silvicultură.

Al doilea principiu pe care ţin să-l accentuez este acela al delimitării precise în spaţiu dintre agricultură şi silvicultură, delimitare care va permite fiecărei îndeletniciri să se descolte prin propriile ei forţe.

Această delimitare nu înseamnă o lipsă de colaborare şi încă mai puţin un antagonism, ci dimpotrivă ea condiţionează o înţelegere şi o conlucrare a celor două îndeletniciri, în scopul în primul rând al apărării solului, care este fondul de produc-

ţie permanent. Nu are nimeni nici acum nici în viitor, interesul să transforme România într'o stepă sau într'un pustiu; dimpotrivă, stepa trebueşte îndulcită prin perdele de protecţie, iar devastarea inundaţiilor şi a puhoaelor trebueşte oprită prin conservarea pădurilor. Este îngrijorător să constatăm, că pustiirile cele mai mari ale inundaţiilor din ultimul timp s'au petrecut în Jud. Putna şi Mehedinţi, cari sunt dintre judeţele cele mai despădurite ale ţării. Nu trebue să repetăm metodele cari s'au aplicat cu peste o mie de ani înainte, pădurilor din bazinul mediteraneian şi în special din Peninsula Balcanică, — ci trebue să aplicăm metodele ştiinţifice şi tehnice, cari se aplică azi cu succes în ţări de cultură înaintată.

Al treilea lucru pe care ţiu să-l accentuez în faţa D-voastră, este că trebue conservată actuala suprafaţă împădurită a ţării, suprafaţă a cărei proporţie s'a micşorat sub limita considerată normală în alte ţări. Mai mult de cât atât, afirm aici cu acest prilej necesitatea ca patrimoniul forestier al ţărei să fie sporit. Străduinţele desfăşurate de Dvs. pentru a crea perdele de protecţie în stepă şi pentru a reîmpăduri terenurile degradate şi distruse, dovedesc, că această mărire a patrimoniului forestier se poate realiza şi anume, este necesar să se realizeze în regiunea de limită a vegetaţiei forestiere, acolo unde vegetaţia silvică nu se poate menţine decât cu grije deosebită.

Al patrulea lucru care vreau să-l relevez este, că avem nevoie de păduri bune, bine apărate şi bine crescute, nu de păduri brăcuite şi păşunate.

In sfârşit accentuez că pădurile trebue să fie plantate, crescute şi exploatate de elemente naţionale. Nici o altă ramură de producţie, nu este mai strâns legată de viaţa şi de permanenţa neamului nostru pe pământul strămoşesc. Anumite elemente cari într'un trecut mai depărtat sau mai apropiat, asupra căruia nu e locul să mai insistăm, trebueşte să fie limitate în accesul lor la această avuţie naţională, care este legată de însuşi destinul neamului.

Toate aceste postulate trebue să fie permanent prezente în faţa ochilor noştri şi să ne inspire măsurile ce luăm.

Dar, în afară de acest îndreptar permanent, aş dori să folosesc acest prilej pentruca să atrag atenţia Dvs. asupra unei probleme urgente, care aşteaptă deslegarea în timpul cel mai scurt. Am avut o iarnă lungă şi grea în care s'a consumat toate

rezervele de combustibil. Pentru iarna viitoare, după date pe care mi le-aţi comunicat, nu există tăiat în pădure decât 1/7 din nevoile normale de lemn, iar depozitele din Capitală şi din oraşe sunt secătuite.

Este nevoie ca să desfăşurăm cu toţii o încordare deosebită pentruca să asigurăm aprovizionarea cu lemne a populaţiei pentru iarna viitoare. Sunt greutăţi cari trebuiesc biruite, ceeace nu se va putea face decât dacă inginerii silvici vor colabora cu organele administrative şi cu organele Ministerului Apărării Naţionale, într'o adevărată mobilizare analoagă mobilizării agricole, care ne-a permis în această primăvară să acoperim cu semănături întreaga suprafaţă arabilă a ţării, cu toate greutăţile mari întâmpinate.

In organizarea muncii la păduri, în organizarea transporturilor, autorităţile administrative şi militare trebue să fie alături de inginerul silvic în rezolvarea acestei grele probleme. Dacă cu toate sforţările nu vom putea realiza în lunile ce ne mai despart de iarnă, toată cantitatea de care mai e nevoie, aceleaşi organe, în colaborare, trebue să organizeze o distribuţie raţională şi echitabilă, care să nu favorizeze pe unii şi să lase lipsiţi pe alţii.

Pentru a putea să realizăm în timp scurt cantităţile de lemn de cari avem nevoe, a trebuit să adaptăm diferitele noastre legiuiri silvice la necesităţile momentului. Modificările propuse au eşit din sfaturile exponenţilor Dvs. şi sunt convins că vor duce la rezultatul dorit.

Cu acest prilej s'a constatat că este necesar să se reînfiinţeze Direcţia Pădurilor Administrate de Stat, care se ocupă cu administrarea pădurilor comunale şi a persoanelor juridice şi de asemenea să se transforme Direcţia Comercială a Pădurilor în Administraţia Casei Pădurilor, punându-se din nou în vigoare normele de administrare verificate ca bune în decursul timpurilor.

Aveţi un ideal silvic care călăuzeşte şi însufleţeşte activitatea Dvs. Trebue să fiţi convinşi că un ideal e întotdeauna un ţel îndepărtat, care nu se poate atinge cu uşurinţă şi poate că nici nu ar fi bine să fie atins cu uşurinţă căci atunci năzuinţele şi străduinţele Dvs. ar slăbi. Trebue să fiţi însă mulţumiţi, că vă apropiaţi mereu de acest ideal şi că activitatea Dvs. se desfăşoară pe o curbă ascendentă.

Aceea ce aţi numit aşa de frumos, „conştiinţa forestieră", s'a încetăţenit din ce în ce mai mult în opinia noastră publică.

Această conştiinţă forestieră s'a întărit în timpul celor 10 ani de domnie ai Majestăţii Sale Regelui şi mai ales în ultimii doi ani de când Majestatea Sa a dat Statului Român un nou aşezământ mai corespunzător cu tradiţiile şi nevoile sale, care îngăduе o altă atitudine faţă de pădure.

Tineretul care creşte acum, înţelege şi iubeşte pădurea mai mult de cât generaţiile dinaintea lui. Acest tineret creşte sub călăuzirea şi imboldul direct al Majestăţii Sale Regelui.

De aceea, în această zi de recapitulare a sforţărilor şi muncii D-voastră, sunt în simţământul Dvs. al tuturor să strigăm: Trăiască Majestatea Sa Regele Carol II!".

FRAGMENT DIN CUVÂNTAREA D-LUI PROF. M. DRĂCEA, PREȘEDINTELE SOC. PROGRESUL-SILVIC

. . . . . .

„Restaurația aduce cu sine un început de liniște la hotarele pădurii, puternic agitate și profund măcinate de Reforma Agrară. Sub imperiul „conștiinței forestiere" din ce în ce mai clare și mai generale, șurubul — ce părea fără sfârșit — al Reformei Agrare, nu numai că-și încetinește, sau își oprește pasul, dar chiar, pe alocurea, pornește a se învârti înapoi. Ca atare, coaste surpătoare se împăduresc, se consolidează și se liniștesc; torenți își potolesc furia. La câmpii peisajul se schimbă puternic și neîncetat sub ochii noștri; multe sate ajung adevărate păduri; pădurea, gonită de agricultură și de pășunat, este rechemată cu insistență înapoi de cel ce a păcătuit odată gonind-o. Ea renaște astfel în perdele de adăpost sau de apărare națională.

Incepe astfel a se desăvârși acel mare proces istoric de „cantonare definitivă" a agriculturii și a silviculturii pe terenurile ce cu adevărat se cuvine fiecăreia din ele.

La potolirea defrișărilor și la contraofensiva pădurii, mai cu seamă la câmpie, contribue între altele, și marea criză a agriculturii, deslănțuită la finele deceniului trecut.

Mult mai greu s'a pogorît liniștea binefăcătoare înăuntrul pădurii. Susținută de lipsa unei înțelegeri pentru rosturile acesteia, demagogia — care întotdeauna a făcut din pădure un obiect de compensație politică — a lăsat să dăinuiască până aproape în pragul nouei Constituții — mântuitoare de neam și țară — iluzia că pădurea e chemată să hrănească vitele țării.

Inginerii silvici, convinși de dreptatea cauzei pădurilor, au rămas neîncetat dârji în atitudinea lor protestatară în contra acestei iluzii.

Imprejurări fericite fac ca, — începând în deosebi din 1938 — Ministerul de Agricultură și Domenii — și între noi se găsește D-l Ministru Gh. Ionescu-Sisești, care a făcut acest gest istoric — să aplice strict legile țării și să restrângă păşunatul în pădure (aplause).

Pentru prima dată dela marele guvern conservator P. P. Carp din 1894, pădurile mai trăesc și ele un an liniștit și fericit.

S'a putut face astfel dovada că agricultura și economia vitelor se pot desvolta și fără iluzia păşunatului în pădure; ceva mai mult, cultura nutreţurilor începe să se intensifice puternic, islazurile rupte din trupul pădurii se ameliorează simţitor, economia națională ajungând astfel să îndrepte pe adevărata cale creșterea și ameliorarea vitelor, redând în acelaș timp pădurilor liniștea atât de necesară.

In ce privește starea internă a pădurilor, trecând peste păşunat, subliniem că legiuirile forestiere ale deceniului, ne-au îndreptat spre treptata raționalizare a exploatării pădurilor și folosirii lemnului. La aceasta a contribuit, în deosebi, mișcarea foarte puternică în favoarea exploatărilor în regie și aprovizionării directe cu lemn a autorităților. Sistemul, se înțelege, a întâmpinat rezistență și greutăți: greutățile începutului, rezistența ocultă cu urmări îndepărtate și nevăzute a capitalismului, la care se adaogă greutățile ce decurg din lipsă de fonduri. Ceva mai mult, exploatările în regie trebuiau organizate sub loviturile grele ale crizei, ce se deslănțuise la finele deceniului trecut.

Sistemul însă a rezistat tuturor loviturilor, s'a adaptat împrejurărilor și s'a perfecționat treptat.

Administrațiile forestiere au construit admirabile instalațiuni technice, pentru exploatarea pădurilor și folosirea materialului. Personalul de toate gradele s'a desăvârșit în exploatarea rațională, sortarea, manipularea și comercializarea produselor pădurii. In acest fel, exploatarea în regie, asociindu-și cooperația forestieră cea adevărată, a făcut ca exploatarea pădurilor să țină, mai mult ca înainte, seama de regenerarea lor și a contribuit pe de o parte ca, treptat, poporul român să ajungă mai stăpân în propriile sale păduri, iar pe de alta, ca vremurile noui să găsească organismele angajate în exploatarea pădurilor perfect pregătite spre a fi ușor încadrate într'o economie forestieră dirijată, din ce în ce mai necesară.

Inceputul de raționalizare, naționalizare și planificare sunt trei mari linii fundamentale ale economiei forestiere în primul deceniu al Restaurației.

Dar, dacă trebuește ceva în deosebi subliniat în economia forestieră a acestui deceniu, aceasta este mișcarea foarte puternică și foarte susținută pentru împădurirea restanțelor din trecut și ameliorarea regenerării pădurilor exploatate.

Intinsele tăeri rase ale capitalismului din deceniile anterioare, în cea mai perfectă înțelegere cu ceea ce am putea numi demagogia păşunatului și a exproprierii, lăsaseră mari suprafețe neregenerate în pădurile țării. Incă din deceniul trecut, Administrațiile silvice începuseră a reacționa puternic în contra acestei grave lipse, organizând personalul și rezolvând în mod strălucit problema semințelor forestiere.

In deceniul Restaurației s'a desăvârșit această operă; socotim că acest deceniu este cel în care s'a făcut sau se vor fi făcut cele mai întinse lucrări de împădurire. Deceniilor următoare le rămâne sarcina să apere tinerele arborete create, să treacă treptat la regenerarea naturală a pădurilor și — lucru trebue în deosebi subliniat — să lucreze neîncetat și vreme îndelungă — multe decenii — la ameliorarea arboretelor existente, uneori grav degradate în substanța lor internă, prin exploatări neregulate din trecut, care au scos sistematic din pădure ceea ce era mai bun.

Intr'o altă ordine de idei, deceniul Restaurației a contribuit la înțelegerea treptată, în cercuri din ce în ce mai largi, a rostului pădurilor în economia națională și la asigurarea proprietății forestiere. In gândirea poporului nostru, pădurea tinde, în acest deceniu, să iasă din ce în ce în primul plan al preocupărilor oamenilor de stat, ale poporului și în deosebi ale tineretului.

Legile privitoare la pădurile de protecție și de apărare națională, aplicațiile făcute — în special în ultimul an — cu privire la problemele de apărare națională, cum și contactul din ce în ce mai strâns și mai puternic pe care tot tineretul nostru îl ia cu pădurea, sub îndrumarea Suveranului, arată măsura în care „conștiința forestieră" se deslușește, se luminează, se lărgește și se adâncește în sufletul poporului nostru.

Este adevărat că — în pas cu timpul — interesul general trece din ce în ce mai mult înaintea interesului particular,

în ce privește folosirea pădurilor, dar, în același timp, proprietatea forestieră, care a stat până în ultimul timp sub sabia lui Damokles a exproprierii, a putut, în fine, respira în momentul în care noua Constituție îi redă liniștea necesară.

Invățământul silvic superior — în cadrele Școalei Politechnice — ca și cel mediu și inferior, și-au regăsit în acest deceniu nu numai liniștea și siguranța pe care le-o desființaseră faptele de război, dar și condițiunile necesare unei permanente desvoltări și adaptări la nouile țeluri puse economiei forestiere.

In fine, în condițiunile foarte grele ale anilor de criză, spre mijlocul deceniului Restaurației, a născut, luptând cu toate greutățile, Institutul de Cercetări și Experimentație forestieră, menit ca din experiența trecutului și prin cercetări noui și susținute vreme îndelungă, să elaboreze o doctrină și o știință silvică românească, care nu mai pot fi împrumutate și care trebuesc creiate în conformitate cu specificul țării și al neamului.

Iată, în puține linii mari, cum a evoluat economia forestieră în primul deceniu al Restaurației, pe care noi îl concepem ca un deceniu de reculegere, de ajustare și de revenire grabnică la căi bune, atât cât permite rutina care trebuie desrădăcinată, lipsa de înțelegere pentru păduri — în locul căreia trebuie pusă conștiința luminată și încetineala cu care — prin firea ei și peste tot — evoluiază economia forestieră.

Cei cari cunosc felul cum a evoluat economia forestieră în țări tinere, fără tradiție forestieră, privesc cu liniște și cu bucurie înfăptuirile din primul deceniu al Restaurației și pornesc cu siguranță, cu hotărîre și cu optimism spre deceniile viitoare, în care — suntem convinși — cu înțelegerea și cu ajutorul Capului Statului care a fost și rămâne întotdeauna singurul stâlp al economiei forestiere, noi vom putea păstra și reda pământului și poporului românesc, pădurile care să-l apere și să-l îmbogățească, să-i împlinească nevoile și să-l înfrumusețeze.

Acestea sunt marile linii forestiere ale primului deceniu al Restaurației. Le subliniem, fiindcă ele cinstesc un Rege, un neam și o generație. Sobrietatea pe care ne-o impune timpul de azi, ne împiedică de a ne extinde mai mult".

. . . . . .

PĂDUREA NOASTRĂ

de Prof. MIHAIL ŞERBAN
Fost subsecretar de Stat la Domenii

Pe întinsul cenuşiu al stepei unde am văzut lumina zilei, lemnul se găseşte rar, în depărtări la cumpene de fântână — după cum pe intensitatea mării apare din când în când câte un catarg de vas.

Pe şesul acestui fund de mare secată, casele sunt acoperite cu stuf de baltă, gardurile se fac din lut amestecat cu pleavă, iar drept combustibil servesc paele şi tiziculI (cărămizile de bălegar uscat). Doar căpriorii şi grinzile caselor au dimensiunea anemică a unor prăjini, bune la îngrădituri în regiuni păduroase.

Trăit acolo unde natura imprimă oamenilor şi lucrurilor calmul orizontului, în prima mea călătorie făcută în Ardeal, când trenul trecea pe lângă înălţimile celor dintâi munţi, m'ascundeam în braţele mamei ca nu cumva aceştia să se prăvălească peste mine.

Născut şi crescut departe de pădure, fără să fi avut în stăpânirea mea vreodată un loc umbrit de arbori şi prins în multiplele mele preocupări, n'am avut prilejul să adâncesc problema lemnului. Pot deci să mă consider mai obiectiv şi mai imparţial în importanta discuţie a lemnului care fatal va exista, atât timp cât va există şi o pădure. Lemnul fiind o raritate în regiunea de stepă, am crescut în spiritul de cruţare şi de cinstire a lemnului.

Cu toate că meleagurile copilăriei mele erau Canaanul grâului, totuşi părinţii ne învăţau că risipa pâinei este un păcat. Ce poate fi atunci risipa lemnului decât o crimă? Iată de ce îmi este greu să înţeleg cum poate un român să nelegiuiască pădurile Ţării, care i-au fost adăpost în vremuri de restrişte şi mai ales leagăn al neamului?

Când mă gândesc numai la cantitatea materialului lemnos, ce se irosește pe loc în regiunile păduroase și la marea lipsă de lemn în cele mai bogate comune din șes, îmi dau seama ce mult rămâne de făcut în domeniul technicei și în acel al organizării forestiere.

Ce să spunem de pierderile în material lemnos, nu de acele care au loc într'o exploatare rațională ci, de acelea care încep odată cu neglijarea replantării pădurii și continuă cu lipsa de îngrijire și de apărare a creșterii ei, cu brăcuiri, cu tăeri înainte de vreme sau în mod nerațional, la care se adaogă întregul cortegiu de: incendiii, pășunat, delicte, defrișări, etc.

Prosperarea pădurii își cere înțelegerea rostului ei, deci un anumit grad de cultură și mai presus de toate cere simț gospodăresc și sentimentul răspunderii, organizare și spirit de prevedere.

Apărarea pădurilor este anevoioasă și din cauză că masivul ei lemnos, prin valoarea lui, constitue o mare tentație. El reprezintă laolaltă pe lângă recolta anului în curs și recoltele anilor viitori. Inchipuiți-vă ce s'ar întâmpla dacă românul — care cu greu se gospodărește de pe o lună pe alta — și-ar primi salariul său pe un an întreg. Codrul poartă în sine salariul pe viața întreagă și adesea chiar și venitul ce se cuvine deabia copiilor noștri.

Regimul silvic îndeplinește așa dar un rol asemănător cu acela al secțiunilor tutelare ale justiției. El apără drepturile urmașilor noștri, el ocrotește viitorul națiunii.

Corpul silvic este o armată în permanentă stare de război, menirea acestui corp fiind să lupte și în timp de pace.

După cum războiul se naște din conflictul a două interese contrarii, astfel și războiul pădurii rezultă din contrastul dintre interesul proprietarilor vremelnici și între drepturile permanente ale continuității. Unde se dă o luptă, există patimă și se produc lovituri. De aceia apare ca cea mai strânsă dintre prietenii, camaraderia luptătorilor. Frontul defensivei silvice, pentru ca să-și poată îndeplini greaua, dar importanta sa menire, trebue să fie însuflețit de credință și de solidaritate.

Oastea pădurii trebue să fie o școală a cumpătării, a modestiei, a probității, într'un cuvânt, o școală a elitelor de caracter. Dar ea mai trebuește să fie un exemplu de solidaritate în afară și o familie a comunității sufletești în interiorul ei. Nu-

mai aceia care vor fi reuşit să se stăpânească întâi pe ei înşişi, vor putea aspira să izbutească a disciplina şi pe alţii, în ciuda tuturor resentimentelor pe care orice act de disciplinare le provoacă de obicei. După ce victoria materială va fi consolidată şi printr'o izbândă morală a defensivei, numai după aceia vom putea păşi cu succes şi la ofensiva silvică, pentru recunoaşterea poziţiilor pierdute în patrimoniul forestier al neamului nostru, patrimoniu atât de ameninţat de duşmănii din toate părţile.

Unii vor spune de sigur iredentism silvic, şi-l vor considera drept un năravv, punându-l în sarcina trecutului meu de fost iredentist până la unirea Transilvaniei. Prefer să rămân astfel, de altfel alături de Marele Stat Major al Armatei, care este convins şi chiar foarte atent la bunăstarea pădurilor Ţării.

Crezul pădurii este o dogmă a solidarităţii între diferitele generaţii ale aceluiaş pământ. Ideia silvică este pusă în slujba continuităţii, idee care la rândul ei, se înfrăţeşte cu veşnicia.

Ideia silvică se găseşte implicit şi în slujba progresului cultural. Cine sădeşte, se leagă. Cine se leagă, luptă şi numai acela care luptă poate stăpâni. Fără stăpânire nu există continuitate şi progres. Istoria ne învaţă, că imigranţii, în general străini de sângele şi de sufletul băştinaş, n'au prea sădit nicăieri. Nu atât dragostea era aceia care îi lega de loc, ci interesul. Ei căutau mai mult să profite de cât să-şi înfrăţească truda lor cu rodnicia gliei. De aceia apar pretutindeni acolo unde natura, ca o măicuţă grijulie, a strâns ceva zestre pentru urmaşi. Ei se văd de obicei la pădure, la petrol, la zăcăminte, dar nu se prea văd acolo, unde munca generoasă sfinţeşte cu sudoare şi sângele ei unirea eternă între ţară şi neam. Ei se găsesc la hambar şi pe drumuri, mişunând prin târguri şi în oraşe, unde se dispune, se huzureşte şi se îndeamnă la risipă. Ei apar numai acolo unde se poate prăda zestrea silvică a urmaşilor, încălcând astfel drepturile generaţiilor care vin. Moştenirea lor este grevată de o ipotecă rezultată din lipsa de solidaritate dintre generaţii.

Revenind la stările din Ţara noastră, ne dăm seama cu toţii, că acum după ce am scăpat de regimul partidelor politice, regim care a fost cel mai mare duşman al pădurii, a sosit tim-

pul suprem să salvăm ceiace a mai rămas și să jurăm de a reface totul sub egida înălțătoare a Partidului Națiunii. Deviza trebue să fie ca toți slujbașii mari și mici ai cauzei pădurilor noastre, să ne unim în acelaș cuget și să fim însuflețiți de aceleași simțăminte ale devotamentului față de datoria și de aceiași dragoste față de Țară, Neam și Rege.

Politica Partidului Națiunii cu privire la conservarea suprafeței împădurite, ameliorarea și valorificarea patrimoniului silvic al Țării, nu-și poate trage sevă decât direct din ideia călăuzitoare a mișcării de renaștere național socială și anume: primatul intereselor superioare și permanente ale națiunii. Războiul, reforma agrară, și anarhia politicianistă, au cerut prea multe sacrificii, pentruca să nu înțelegem, cu un ceas mai devreme, că interesele personale trebuesc să fie coordonate cu binele obștesc. Ca transilvănean, îmi pot da mai bine seama ce înseamnă soarta individului și chiar a comunității milioanelor de suflete, atunci când ea nu poate fi apărată de voința și de puterea unei suveranități naționale, etnice și autonome.

Creșterea numărului populației și în special expansiunea creșterii animalelor, s'a considerat a fi fost un pericol pentru propășirea pădurii. Aceste fenomene, sub raporturi agrare sociale primitive, au condus de obicei la defrișări de păduri, proces formulat concis de către D-l Prof. M. Drăcea, zicând: „La noi cu fiecare copil ce se naștea, se mai defrișa un pogon și cu fiecare viței în plus, se pășuna un pogon mai mult"! Această întindere în dauna pădurii, ar fi una din cauzele principale pentru care agricultura noastră a rămas până aici extensivă și pentru ce vitele și pășunile noastre sunt în general cele mai slabe, în comparație cu cele ale vecinilor noștri. Evident, e un aspect al problemei în analiza căreia nu intră acum. Un singur lucru se cere a fi menționat: trebue făcută cultură intensivă și agricolă și silvică. Trebue lucrat pe verticală, nu pe orizontală. Majorând producția pe an și ha, acoperim consumul intern, putând și exporta.

Până ce vom intensifica producția, lucrând cu tenacitate an de an, devine tot mai grea aprovizionarea orașelor cu lemnul de foc și chiar din primăvară, apare grija pentru lemnul necesar în iarna ce vine.

Considerând şi cerinţele mereu sporite ale exportului, devine un interes naţional şi o datorie patriotică consumul cât mai cu cruţare al lemnului românesc. Insemnătatea lui trebueşte echivalată cu importanţa celor mai de seamă mijloace de apărare naţională.

Autorităţile îşi vor face pe de-a-întregul datoria. Totuşi, mijloacele de transport publice, cât şi cele particulare, fiind acum în mare măsură întrebuinţate şi pentru alte necesităţi obşteşti, este bine ca — cel puţin întreprinderile şi organizaţiunile mai utilate — să nu se lase exclusiv în nădejdea destoiniciei altora, ci să se activeze iniţiativa particulară din vreme şi în direcţia aprovizionării cu combustibil cât mai variat. Este necesar să se avizeze nu numai la o raţionalizare a combustibilului în general, ci şi la o înlocuire cât mai mare posibilă a lemnului de foc cu alt combustibil.

Oraşele şi industriile din regiunea gazului metan, pot face mult în direcţia aceasta până la iarna viitoare. Intensificarea consumului păcurii şi al cărbunelui — în special al brichetelor — poate aduce un însemnat aport în cruţarea consumului de lemn în oraş. La ţară, strângerea ciocălăilor de pe câmp, cocenii, resturile pe cari ni le oferă cultura sporită de astăzi a florii soarelui, uscăturile de tot felul dela baltă şi până la deal strânse cu mai multă râvnă ş. a. m. d. pot în mare măsură înlocui lemnul preţios, etc.

Preferinţa moştenită pe care săteanul român o are pentru terenurile descoperite ce abia hrănesc o capră şi stingherea la ce o simt în vecinătatea unei păduri, se poate considera pe drept, ca o fatală, dar firească reacţiune, în contra exploatării nedrepte a fondurilor forestiere, făcute exclusiv în beneficiul celor puţini, privilegiaţi de soartă. Dacă Ţara are nevoe şi vrea să-şi conserve pădurile, din interese climatice, hidrologice, orografice, economice sau militare — trebue neapărat să asigure propăşirea acestor păduri, printr'o exploatare rentabilă în beneficiul celor mulţi, adică a acelora care prin consemnul şi privaţiunile lor fac posibilă cultura pădurii.

In concluzie, hotarul pădurii nu e permis să fie încălcat de interese potrivnice lui. Apărând interese naţionale, el se

aseamănă în funcțiunea sa cu hotarul Țării despre care știm să spunem cu toții: „Pe aicea nu se trece!".

Până ce nu se trasează prin legi și moravuri o graniță trainică între ogor și pădure, până atunci nu se va înd- pta tendința de evoluție care să ducă spre oraș. Calea expansiunii duce acum prea lesnicios spre pădure, în loc ca ea să poată duce spre o muncă mai organizată și mai industrializată, cu un cuvânt mai intensivă și mai rentabilă.

COMENTARII—INSEMNARI

EXPLOATAREA COAJEI DE MOLID [1])

de Ing. ANDREI MĂLĂESCU
Oravița (Banat)

Pentru România, Ungaria, Germania și țările nordice, în afară de coaja de stejar, pentru extracția substanțelor tanante, mai prezintă o deosebită importanță și coaja de molid.

Arborii de 50—80 ani crescuți pe soluri bune dau cea mai bună coajă. Conținutul celor mai bune sorturi de coaje de molid este de 7—18% substanțe tanante. Ritidomul conține numai 2—4%. Prin curățirea coajei de ritidom se pierde din massa ei totală, însă se câștigă procentual în conținutul de substanțe tanante. Totuși, acest procedeu, scumpind producția, nu se întrebuințează.

Dintre toate materiile cu conținut de substanțe tanante, coaja de molid este aceea care pe lângă aceste substanțe tanante, are și cel mai mare conținut de substanțe zaharoase și de alte părți constitutive netanante, și anume: la 100 părți substanțe tanante corespund 34 părți zahăr de struguri și 15 părți zahăr de trestie. Din această cauză coaja de molid este foarte căutată în cazurile de tăbăcit, când se dorește prezența formațiunilor de acizi, cari să provoace umflarea peilor brute (pentru fabricarea talpei și a curelelor de transmisiune). Se mai folosește și ca adaus la alte materii bogate în substanțe tanante, dar sărace în zahăr (mai ales la lemnul de quebracho și la extractele tanante ale acestuia). Sorturile mai deschise de coajă de molid conțin mai mult zahăr, decât cele mai închise.

La trunchiurile de peste 80 ani conținutul în substanțe tanante al coajei nu regresează, însă se formează o mai mare

---

1) A se vedea începutul acestui studiu în articolele publicate în Revista Pădurilor, Nr. 3/1940, Nr. 4/1940 și Nr. 6/1940.

cantitate de substanţe colorante care prejudiciază calitatea coajei ca material tanant.

In timpurile mai noui, atât coaja de stejar, cât şi cea de molid nu se mai întrebuinţează în stare brută la tăbăcit, decât în tăbăcăriile rurale. Industriile de pielărie folosesc astăzi aproape exclusiv extractele tanante obţinute din aceste coji. Extractele tanante obţinute din coaja de molid conţin 19—25% substanţe tanante.

*

Exploatarea coajei de molid se face de obiceiu în pădure, prin cojirea arborilor doborîţi, cu uneltele de descojire cunoscute [1]).

Descojirea este recomandabilă a se face în perioada anului, când coaja se deslipeşte uşor de lemn, adică primăvara şi vara; în alte perioade ale anului descojirea nu se poate face decât după procedeul prin aburire. Dacă doborîrea arborelui nu este posibilă primăvara şi vara, atunci se poate face descojirea pe arbori în picioare în aceste două anotimpuri, urmând ca doborîrea arborilor să se facă în iarna viitoare.

In privinţa vremii în care se face descojirea, cele spuse pentru exploatarea coajei de stejar [2]) sunt valabile şi aci.

Pe trunchiurile doborîte, coaja se taie în inele de câte 1 m lungime. La fiecare inel se face o incisiune longitudinală, apoi se procedează la deslipirea coajei într'o singură bucată.

In acest scop se foloseşte securea, pana mare şi dalta sistem Steyer. Coaja groasă rareori se poate deslipi fără să fie bătută în prealabil.

*

Uscarea, transportul şi păstrarea coajei de molid se face la fel ca la coaja de stejar. Pentru uscarea prealabilă, în pădure, inelele de coajă se aşează cap la cap într'un fel de piramidă, acoperindu-se la vârf cu un rând de inele de coajă.

Coaja de molid se inventariază şi se predă de obiceiu în steri, mai rar după numărul de legături.

*

Randamentul mediu după Burchardt şi Schindler este de 40 Kg la 1 m^3 lemn descojit de molid.

---

1) Ing. A. Hilscher: Fichten Lohrinde. — Wademekum für die Forst und Holzwirtschaft.

2) A se vedea Revista Pădurilor Nr. 4/1940, pag. 267.

După Ing. A. Hilscher[1]) procentul de coajă care revine la 1 m³ lemn de lucru de molid în tăierile rase este următorul:

Caracteristica	In arborete de vârsta								
	40—60 ani			60—80 ani			peste 80 ani		
	kg.	m. st.	mc.	kg	m. st.	mc.	kg.	m. st.	mc.
Cu fusul lung, fără crăci	5[illegible]	0.55	0.077	5	0.47	0.069	46	0.40	0.061
De grosimea mijlocie, puțin crăcănos	53	0.51	0.071	47	0.43	0.063	42	0.37	0.056
Cu fusul scurt, crăcănos . . .	48	0.44	0.061	4	0.37	0.055	38	0.33	0.051

După Krippel[2]), producerea cojei de molid de pe arbori doborîți, de 60—80 ani, necesită pentru 10.000 Kg: 14, 19 respectiv 23 zile de lucru de 10 ore după cum sunt condițiile de muncă de favorabile.

După Ing. A. Hilscher[1]), munca necesară pentru producerea cojei de tăbăcit de molid în inele de 120 cm lungime, inclusiv adunatul și stivuitul ei în locul cel mai apropiat, accesibil vehiculelor, este următoarea:

Caracteristica arboretului	In arborete de vârsta					
	40—60 ani		60—80 ani		peste 80 ani	
	Pentru 100 kg	Pentru 1 st	Pentru 100 kg	Pentru 1 st	Pentru 100 kg.	Pentru 1 st
	In zile de lucru					
Cu fusul lung, lipsit de crăci	0.34	0.36	0.32	0.35	0.30	0.35
De grosime mijlocie, cu ceva crăci	0.38	0.39	0.35	0.39	0.33	0.38
Cu fusul scurt, crăcănos . .	0.42	0.44	0.39	0.43	0.37	0.42

1) Opul citat.
2) Opul citat.

Semnalăm că, la molid coaja se obține ca produs accesoriu, nu principal.

Exploatarea coajei din alte specii.

In ce privește celelalte specii indigene, mai amintim, că coaja de castan (Castanea vesca) conține 17% substanțe tanante și 5—7% substanțe netanante. Din coaja de castan se produc extracte cu un conținut de cca 28% substanțe tanante. Castanul nu produce ritidiom decât dela vârsta de 70 ani în sus.

Intr'o pădure de castani tratată cu scopul de a obține coajă ca produs principal, cantitatea de extracte tanante obținute este de 4—7 ori mai mare ca într'o pădure de stejar de aceeași vârstă. Invelișul fructelor de castan conține 13% substanțe tanante, dar și foarte multe substanțe netanante.

Coaja de brad nu conține, decât cca 5% substanțe tanante. Se întrebuințează rar și numai în amestec cu alte coji mai bogate în substanțe tanante.

Coaja de larice conține 10% substanțe tanante, iar liberul ei până la 16%. Din cauza rarității acestei specii forestiere însă, nu are decât o întrebuințare locală, în deosebi în Anglia și Irlanda.

Coaja de mesteacăn se poate descoji cu două săptămâni mai târziu ca cea de stejar, cu toate că mesteacănul înmugurește mai devreme. Dela 1 st lemn rotund de mesteacăn de 20 ani se obține o cantitate de 65—80 Kg coajă uscată.

Extractele din această coajă conțin 18—23% substanțe tanante și până la 25% substanțe netanante.

Coaja brută de mesteacăn conține 6—14% substanțe tanante. Se folosește mai ales la tăbăcirea prealabilă a pieilor. In partea albă (exterioară) a coajei de mesteacăn se află un conținut de 12% camfor de mesteacăn numit „Betulina". La tăbăcit nu se întrebuințează decât partea interioară a coajei de mesteacăn, care este mai bogată în tanin.

In țările nordice (Norvegia, Suedia, Finlanda și Rusia) coaja de mesteacăn se folosește în deosebi la tăbăcirea pielei numită „de Rusia", care are un miros caracteristic, datorit uleiurilor conținute de coaja de mesteacăn. (După o părere mai veche [1]), „pielea de Rusia" nu se tăbăcește cu coaja de mestea-

1) Szécsis, Opul citat.

căn, ci după ce este gata, tăbăcită cu alte substanţe tanante, se unge cu uleiul de mesteacăn, care se obţine din partea albă a coajei de mesteacăn, prin carbonizarea ei în gropi. Cojirea mesteacănului se face la fel ca a stejarului.

Coaja de anin conţine 16—20% substanţe tanante; însă, în acelaş timp, conţine şi un mare procent de substanţe colorante, din care cauză nu găseşte decât o întrebuinţare limitată în tăbăcării, mai ales că dă şi o piele fragilă.

Coaja de salcie constitue un material de tăbăcit foarte important pentru Nordul Europei. Pielea rusească de iuft, precum şi peile de mănuşi daneze şi scoţiene se tăbăcesc de predilecţie cu coajă de salcie, deoarece aceasta produce piei foarte suple, de culoare deschisă şi cu un miros caracteristic.

Coaja prăjinilor mai groase este cea mai bună şi conţine 8—17% substanţe tanante.

In multe cazuri se obicinueşte amestecarea coajei de salcie cu cea de stejar, obţinându-se în felul acesta piei cu o elasticitate pronunţată.

In România, coaja de salcie căprească din prăjinişurile de fag ar putea face obiectul unei exploatări de extracte tanante, care ar permite răriturile atât de necesare în arboretele de fag şi cari altfel nu pot fi executate din cauza lipsei de căutare a lemnului de salcie dela munte.

In cazuri foarte rare se mai întrebuinţează şi coaja de nuc, fag, ulm şi castan porcesc.

*

In vederea producerii de extracte tanante din coajă, aceasta se usucă bine în uscătorii artificiale, apoi se mărunţeşte grosolan cu ajutorul unor ciocane mecanice, într'o piuă. Produsul acesta mărunţit se macină apoi în mori cu bile sau de felul moriştilor pentru măcinarea cafelei.

Făina de coajă astfel obţinută se supune apoi spălării cu apă caldă în difuzoare după principiul pe care l'am descris pe larg când am discutat producerea extractelor tanante din aşchiile de lemn, astfel că nu mai revenim asupra lui.

Cam 9 Kg de coajă uscată ne dă 1 Kg de extract, care la coaja de molid de exemplu prezintă o concentraţie de 28—30° Bé.

Exploatarea gogoşilor de stejar.

Gogoşile de stejar, numite şi gogoşi de ristic sunt de două feluri:

unele care se desvoltă pe frunzele şi lujerii de stejar, datorită înţepăturii unor viespi, cunoscute şi sub denumirea de nuci de galla,

altele cari se desvoltă în deosebi pe fructele tinere ale gorunului şi stejarului, datorită înţepăturilor viespei Cynips calicis, cunoscute sub denumirea de „Knoppern".

Ghinda înţepată regresează în desvoltarea ei, iar pe mărginile ei exterioare se formează aceste excrescenţe, cari încetul cu încetul cresc aşa de mari, încât acoperă complet ghinda şi cupa acesteia.

Aceste formaţiuni, colorate în galben-brun, sunt neuniforme, colţuroase şi cresc până la 4 cm grosime. Aceste „Knoppern" se adună în pădurile de stejar din Austria de Jos, Carintia, Steiermark, Moravia, Ungaria, Slavonia, Transilvania, Bucovina şi în Balcani, din August până în Octombrie, formând un material excelent pentru tăbăcit, care conţine 24—35% substanţe tanante. La 100 părţi substanţe tanante revin numai 2 părţi zahăr de struguri, care însă fermentează extraordinar de repede şi formează acizi.

Randamentul în „Knoppern" depinde de cantitatea de ghindă şi viespi, deaceea se recomandă — în vederea conservărei viespilor — păstrarea unei cantităţi de 10% din aceste gogoşi, pentru ca larvele din ele să se desvolte complet şi să sboare ca insecte perfecte în liber.

Cea mai mare cantitate de gogoşi se produce pe stejarul penduculat, mai ales pe acele exemplare care au multe flori, deci în deosebi pe arborii cu coronament lăbărţat de la liziera pădurii.

Adunatul acestor gogoşi începe îndată ce acestea s'au copt şi au început să cadă, timpul optim pentru acest scop fiind luna August şi Septembrie.

Adunatul acestor gogoşi începe îndată ce acestea s'au adunat gogoşile „Knoppern". Gogoşile trebuiesc uscate imediat. Neuscate nu se vor ţine mai mult ca o zi în saci, deoarece prind repede mucegai. Uscarea lor se face sub şoproane aerisite, sau liber pe poduri înclinate, aproape de magazie.

Uscarea lor se face în straturi subțiri. Se transportă în saci sau în lăzi. La drumuri lungi se acoperă încărcătura cu ponevi sau rogojini, pentru a le feri de ploaie sau umezeală. Se păstrează în magazii bine aerisite și uscate, în grămezi, cari se vor răvăși de mai multe ori cu lopata, mai ales scurt timp după depozitare și primăvara pentru a nu se mucegăi. Depozitate uscate pierd 10% din greutatea lor, prin depozitare.

Preluarea dela culegători se face în hectolitri, călcate cu picioarele și încărcate cu vârf sau se socotesc 120 Kg drept 100 Kg, cu considerare la scăderea lor prin uscare și prin alegerea celor rele. Se mai obicinuește a se aduna aceste gogoși în dijmă, lăsând culegătorului ¼ până la ½-a parte, care i se răscumpără apoi, pe prețul pieții de toamnă.

Randamentul în „Knoppern" depinde, cum am mai accentuat, de fructificarea stejarului și de cantitatea de viespi. Se poate conta pe o bună recoltă, din 7 în 7 ani. In starea proaspăt căzute, randamentul la ha este de 140 Kg, sau 110 Kg în stare uscată [1]).

In ce privește gogoșile de pe frunze și lujeri, așa numitele nuci de galla, acestea sunt grele și negricioase sau albastru-cenușii la culoare, cât timp larva este încă înăuntrul lor și sunt foarte bogate în substanțe tanante. După ce a sburat insecta perfectă din ele, devin gălbui-cenușii la culoare, ușoare și conțin mai puține substanțe tanante. De aceea, în comerț se disting gogoși negre și albe. Gogoșile (nuca de galla) din Europa Centrală, de pe diverse specii de stejar au un diametru de 1—2½ cm și un conținut de 17% substanțe tanante.

In general gogoșile de ristic se folosesc la tăbăcirea pieilor sub formă de făină.

Concluziuni

Și acum câteva concluziuni, care se referă la întreaga problemă așa cum a fost expusă de mine în articolele publicate de această revistă.

1. România importă anual circa 900 vagoane extracte tanante pentru nevoile industriei de pielărie din țară.

2. In cazul unei eventuale extinderi a războiului și în Balcani, România n'ar mai putea să-și asigure aceste produse

1) Krippel: Opul citat.

tanante prin import, iar fabricele de pielărie ar suferi din lipsa acestor materii și aceasta ar putea avea consecințe grave în legătură cu aprovizionarea armatei cu încălțăminte și echipamente.

3. Deaceea ar trebui să se creeze din timp o industrie proprie pentru producerea de extracte tanante din materiile prime existente în țară, pentru ca astfel orice eventuale evenimente nedorite și neașteptate să ne găsească pregătiți și din acest punct de vedere.

4. Materiile prime din cari s'ar putea obține aceste extracte tanante în România sunt: lemnul și coaja de stejar, coaja de molid, de mesteacăn și de salcie.

5. Prelucrând numai 20% din cele 38% deșeuri de stejar ale fabricelor de cherestea, România ar putea produce 1827 vagoane extracte tanante cu o concentrație de 20—25° Bé, iar dacă s'ar folosi în acest scop și 20% din lemnul de buturugă de stejar s'ar putea realiza alte 1315 vagoane extracte tanante. In total s'ar putea produce 1827+1315=3142 vagoane extracte tanante din lemnul de stejar.

6. La o producție de 3.197.771 m. c. lemn de stejar anual, dacă s'ar exploata numai 60% din coaja acestuia, s'ar putea produce 3.197.771 m. c.×0,6×75 Kg=143.899.695 Kg coajă, din care ar putea rezulta circa 1438 vagoane extracte tanante.

7. Din coaja de molid, am arătat că s'ar putea produce circa 1065 vagoane extracte tanante cu o concentrație de 28—30° Bé.

8. Din cifrele de mai sus rezultă, că România n'ar trebui să fie o țară importatoare de extracte tanante, ci una exportatoare.

9. Instalațiile fabricilor pentru obținerea extractelor tanante fiind costisitoare, proprietarii amatori de a înființa asemenea fabrici, nu se pot aventura în asemenea cheltueli, decât dacă ar avea siguranța plasării acestor produse, și această siguranță nu le-ar putea-o oferi decât Ministerul Economiei Naționale.

10. S'ar putea ca însuși Statul să înființeze 4—5 asemenea fabrici de extracte tanante, urmând ca proprietarii de păduri să-i livreze numai materia primă brută: lemn de stejar sau coajă. Aceasta ni se pare soluția cea mai sigură de reușită.

11. In ce privește rentabilitatea fabricilor de extracte

tanante, după socotelile noastre, dacă kilogramul de asemenea extracte s'ar vinde în țară numai cu 16 lei, pentru un m. c. lemn de stejar prelucrat în asemenea extracte, s'ar putea realiza un preț de 800 lei, pe când valorificat ca lemn de foc abia s'ar putea ajunge la un preț de 250—300 lei/m^3.

După ziarul Curentul din 16 Februarie 1940, prețul actual al unui Kg de extract de castan este de 16,30 lei în Franța și de 80 lei în România, iar prețul unui Kg de extract de Quebracho este de 20,67 lei în Franța și 115 lei în România. Aceste cifre ne dispensează de orice comentariu.

LITERATURA CONSULTATĂ:

1. Problema materiilor prime în România vol. I, tipărită de Banca Națională a României în 1939.
2. Revista „Bursa" Nr. 1833 anul XXXIX din 14 Ianuarie 1940.
3. *Leiningen-Westerburg:* Forstlich-Chemische Technologie. Die Gerbstoffe. Handbuch der Forstwissenschaft, herausgegeben von Heinrich Weber, Bd. II. 1925.
4. *Ing. Siegismund Wexberg:* Extraktion des Holzes. Wademekum für die Forst-und Holzwirtschaft.
6. *Krippel:* Erdöhasználattan.
7. *Szécsi Zsigmond:* Az erdöhasználattan kézikönyve.
8. *Dr. Vasile Sabău:* Organizarea producției forestiere în cadrul unei politici economice naționale. 1937.
9. *Dr. Georg Thenius:* Das Holz und seine Destillations — Produkte 1921.

Die Fichtenrinde für die Gerbstoffgewinnung.

L'exploitation de l'écorce d'épicéa pour obtenir des matières tannantes.

En trois autres articles publiés dans cette revue, l'auteur a exposé les méthodes d'extraction des matières tannantes contenues par les bois et par l'écorce de chêne. Cette fois il s'occupe de l'exploitation de l'écorce d'épicéa et des autres éspèces forestières pour les mêmes utilisations.

VÂNĂTOARE ŞI PESCUIT

CAPRE NEGRE ÎN REGIUNEA SĂCELELOR

de Ing. OTTO WITTING
(Braşov).

In munţii Ţării Bârsei capra neagră se mai găseşte astăzi doar în Bucegi şi Piatra Craiului.

Ea se găsea însă, în secolele trecute şi pe Piatra Mare (1844 m) şi pe Ciucaş (1959 m); acest fapt ni-l dovedeşte o indicaţie istorică, aflată în lucrarea lui Paul Benckner „Consignation etc." din anii 1682—1698 [1]).

După această „Consignation", se aflau în Săcele, din vremuri străvechi, numai 4—5 tăbăcari, privilegiaţi de principii de pe acel timp, de a „prelucra capre negre şi ceeace se mai taie acolo".

Considerând, că Săcelele sunt aşezate chiar la poalele munţilor Piatra-Mare şi Ciucaş, că aceşti munţi aparţineau totdeauna hotarului comunelor săcelene şi că munţii Bucegi şi Piatra Craiului se află la o distanţă de circa 35 km de Săcele, o depărtare care era foarte importantă, avându-se în vedere timpurile de atunci cu starea proastă a drumurilor, — trebue să presupunem cu certitudine, că acele capre negre de cari se vorbeşte în „Consignation" au fost vânate în munţii Săcelelor şi că în consecinţă, la finele veacului al XVII-lea, acest vânat — caprele negre — se afla, probabil în număr destul de mare, în munţii Piatra Mare şi Ciucaş.

Această presupunere a fost confirmată şi de o declaraţie verbală comunicată scriitorului acestor rânduri, de către un bătrân din comuna Zizin jud. Braşov, acum vre-o 10 ani; acest

1) Quellen zur Geschichte der Stadt Kronstadt (Izvoare cu privire la istoria oraşului Braşov), c VI p. 285.

bătrân pretindea că a fost personal de față, când, cu vre-o 60 de ani mai înainte, șeful ocolului silvic Săcele a împușcat, pe Ciucaș, o capră neagră și a dus-o cu el acasă.

Astăzi nu se mai găsesc capre negre în munții Pietrii Mare și Ciucașului.

Der Steinbock im Ciucaș — und Piatra Mare — Gebirge.

Chamois dans les montagnes Piatra-Mare et Ciucaș

D'après les doccuments concernant l'histoire de la ville de Brașov, il en résulte, qu'autrefois dans les montagnes Piatra Mare et Ciucaș il y avait des chamois. Aujourd'hui il n'y en a plus.

O PRECIZARE

In numărul 7/1940 pag. 206, Revista „Carpații", ocupându-se de articolul semnat Vlad Macedoneanu, apărut în „Revista Pădurilor" de pe luna Maiu a. c., nu este de acord cu autorul, asupra necesității de a hrăni vânatul în timpul iernii, minimalizând în același timp necesitatea acțiunii de împuținarea vânatului răpitor. „Carpații" cred că paza este totul, și că vânatul mare, pe un teren întins „cu vegetație luxuriantă", găsește suficientă hrană naturală în pădure, fără a fi nevoe să i se dea fân. Și notița amintită închee astfel: „In ce privește însărcinarea autorității silvice cu controlul executării contractelor de arendare, aceasta nu e o temă de viitor. Conform contractelor privind vânatul din pădurile Statului, acest drept și datorie o are șeful Ocolului Silvic. Care și-o face însă?".

Ne propunem să examinăm — sumar — afirmațiunile revistei „Carpații".

Pentru noi nu este o noutate faptul că în materie de ocrotirea vânatului, paza joacă un rol covârșitor (dar o pază, nu numai contra braconierilor, ci și a animalelor dăunătoare).

Chiar în acest an, într'un articol apărut la rubrica „vânătoare și piscicultură", se afirmă acest lucru. Nu este mai puțin adevărat însă că sunt anumite specii de vânat (fasani, potârnichi, căprioare și cerbi) care dacă în ernile grele nu sunt hrănite și artificial, riscăm să pierdem într'o iarnă tot ce am clădit 3—4 ani în șir.

După cum se știe, iarna 1939/40 a fost excepțional de grea; zăpadă de 2 m grosime acoperea smeurișul și murul, iar vânătorii recunosc în unanimitate că pierderile în stocul de vânat au fost mari din cauza gerului din trecut. „Carpații" care are colaboratori și mijloace de informațiuni în toate colțurile țării, știe tot așa de bine ca și noi, că potârnichile s'au prăpădit în massă de foame și de frig, că cerbii au coborît în sate, iar când au fost urmăriți de lupi n'au ezitat să intre în curțile oamenilor. S'au văzut crengi de plop de 3 cm grosime roase de cerbi, iar un martor ocular ne povestește, că pe un teren al C. A. P. S.-ului, un car de trifoi pus în câteva adăposturi de hrană, a fost consumat până la ultimul fir în 24 ore. Pe alte terenuri, unde arendașii n'au hrănit vânatul și n'au luat nici măsuri de otrăvirea lupilor, — scheletele găsite primăvara sunt o dovadă a ravagiilor pe care lipsa de grijă le-a provocat în iarna 1939/40.

In asemenea împrejurări, pare de neînțeles apărarea pe care o ia „Carpații" unor arendași care s'au lăsat surprinși, nepregătiți, de iarna grea ce a trecut, motiv pentru care vânatul a suferit grele pierderi.

Să trecem acum la partea a doua a notiței din „Carpații", unde se precizează că autoritățile silvice au dreptul și datoria de a controla executarea contractelor de arendare din pădurile Statului, adăogându-se întrebarea: „care și-o face însă?"

Intr'adevăr, există în contractul tip un paragraf care prevede acest lucru. Teoretic, șeful de ocol silvic (căci el este organul de teren) are dreptul și datoria să controleze executarea contractului de arendare a dreptului de vânătoare din pădurile Statului. Noi vedem acest lucru în primul rând ca o datorie, și nu găsim cuvinte să condamnăm lipsa eventuală de interes în această privință.

Vom înșira însă aci câteva piedeci de care se isbește un șef de ocol conștiincios:

1. Arendașii refuză să prezinte recipisele de plata arenzii,

deşi această clauză din contract dacă nu este îndeplinită, vânătoarea trebue să fie oprită. Vânătorul însă răspunde: nu stau de vorbă decât cu Direcţia vânătoarei cu care am încheiat contractul.

2. Cerbii şi căprioriii (ca să nu vorbim decât de vânatul mare mai frecvent la dealuri şi munte) nu se pot împuşca decât pe bază de autorizaţie specială dela Direcţia vânătoarei. Această autorizaţie se comunică arendaşului, inspectorului de vânătoare judeţean şi chiar organelor jandarmereşti, dar se omite a se trimite şi şefului de ocol silvic. Nu se comunică deci tocmai aceluia care în primul rând are posibilitatea să controleze numărul vânatului împuşcat.

Mai poate în asemenea împrejurări un şef de ocol să-şi facă datoria sută la sută?

Dar se pare că acest control al organelor silvice nu este nici dorit, nici apreciat. „Carpaţii" aminteşte în aceeaşi recenzie despre un proces-verbal dresat (probabil de vre-un şef de ocol), în care se spune că arendaşul n'a hrănit vânatul (cerbi şi căprioare). In revistă însă se caută să se demonstreze că nu era nevoie să fie hrănit artificial, căci găsea din abondenţă hrana naturală. Cum, găsea hrana naturală în iarna trecută, când crăpa lemnul de frig şi zăpada atingea 2 metri la munte, iar vânatul mânca — în sensul strict al cuvântului — lemne? Ni se pare că de data aceasta, nu se mai apără o ideie, ci un arendaş. Pe deoparte laşi să se înţeleagă că organele silvice nu-şi fac datoria de a controla executarea contractelor de arendare a dreptului de vânătoare din pădurile Statului, iar pe de altă parte, când se găseşte un şef de ocol care să pună degetul pe rană, se încearcă a se arăta că rău a făcut. Mărturisim că nu mai înţelegem nimic.

V. M.

C R O N I C A

CRONICA INTERNĂ

● Prestigii sporite.

Ceasurile tragice prin care a trecut, de curând, cumintele nostru popor, cu ocazia deslipirii de la trupul ţării a unor frumoase şi dragi provincii româneşti, au făcut să fie trecute sub tăcere două importante schimbări, survenite în administraţia pădurilor noastre. E vorba de transformarea în direcţie a fostului Serviciu al pădurilor persoanelor juridice şi de revenirea fostei „Direcţii Comerciale a pădurilor", la forma de „Administraţie a Casei Pădurilor Statului", cu pronunţat caracter autonom.

Aceste însemnate schimbări erau proiectate mai de mult şi ne-au fost anunţate de D-l Prof. G. Ionescu-Sisești, fostul Ministru al Agriculturii şi Domeniilor, încă de la adunarea din acest an, a Societăţii „Progresul silvic".

Temeiurile acestor transformări le găsim în expunerea de motive, ce însoţeşte Decretul-lege din 27 Iunie 1940.

Se ştie, cu câtă greutate s'a putut face, în excepţional de greaua iarnă a anului trecut, aprovizionarea oraşelor şi satelor, cu lemne de foc. Aceste dificultăţi vor fi pentru iarna viitoare şi mai mari, de oare ce prin concentrarea lucrătorilor la pădure şi a personalului silvic de toate gradele şi din cauza rechiziţionării vehiculelor, pentru necesităţile armatei, exploatările şi transporturile de iarnă şi primăvară nu s'au putut face decât în proporţie de circa 50%. In schimb, lipsa lemnelor de foc a fost şi va fi şi mai mult sporită prin cerinţele armatei şi prin completa epuizare a stocurilor din trecut.

Rezultatul este urcarea, cu tendinţă mereu ascendentă, a preţului lemnelor de foc, care pe unele pieţe de consum (de ex. la Bucureşti) s'a dublat, faţă de cel din anul trecut.

Incă din primele momente ale aplicării nouei legi de organizare a Ministerului Agriculturii şi Domeniilor din 1939 se constatase, că încadrarea prea schematică şi rigidă a serviciilor silvice nu corespunde importanţei şi misiunii acestora. Dacă nu s'a putut reveni imediat la vechile forme, este desigur, fiindcă se căuta să se evite turburarea cauzată de prea desele schimbări şi pentru că se aştepta un moment favorabil acestor operaţii. Acest moment a fost găsit, cu ocazia măsurilor excepţionale, ce trebuiau luate în vederea satisfacerii nevoilor populaţiei şi autorităţilor cu lemne de foc, în cursul anului 1940/41, măsuri ce fac obiectul amintitului Decret-lege.

Pentru ca administrația pădurilor Statului să poată răspunde la toate necesitățile de ordin tehnic, financiar și comercial, acum când i se cere o activitate sporită ca volum și intensitate, era necesar să se prevadă dispoziții, care să-i înlesnească funcționarea. In consecință s'a dispus, ca până la elaborarea unei legi speciale de organizare, această administrație să fie autorizată a aplica integral regulamentul din 1935, întocmit conform legii din 1934, privitoare la Regiile autonome.

In acelaș timp s'a mărit și competința administratorului și anume: până la 300.000 lei pentru aprobări de lucrări prin bună învoială și până la 200.000 lei pentru cumpărări de materiale necesare exploatărilor și comercializării.

Că nu se puteau obține rezultate mulțumitoare cu organizația dată acestor servicii prin legea din 1939, e clar: Dacă pentru fiecare aprobare de exploatare trebuia să se ceară avizul mai multor comisii sau comitete, care prin definiție lucrează cu inerții, și dacă pentru orice cheltuială cu caracter urgent era nevoie să se facă angajări prealabile și să se respecte forme foarte stingheritoare, se înțelege că ar fi trecut, nu numai toată vara, dar și iarna ce vine, până să se poată trece la înfăptuiri.

La timpuri excepționale trebuiesc nu numai oameni încercați, dar și măsuri corespunzătoare. De aceea, trecând peste multe dispoziții legale din trecut, Decretul-lege din 27 Iunie a. c dă deslegare autorităților silvice locale (inspectorate, ocoale), să aprobe exploatări de parchete, să schimbe ordinea tăierilor, să grăbească scoaterea materialului lemnos de pe porțiunile de pădure expropriate pentru islazuri comunale etc., cu un cuvânt, să dispună de o cât mai mare libertate de acțiune.

Conemnând, în aceste câteva rânduri, măsurile luate în scopul aprovizionării populației cu lemnul de foc necesar și transformările operate în organizația serviciilor silvice, am făcut-o nu cu gândul de a remarca împlinirea unor revendicări din trecut, ale Corpului silvic, ci spre a arăta concordanța ce a existat totdeauna, între doleanțele noastre și interesele mari ale țării. Departe de a vedea în aceste schimbări, satisfacerea unui orgoliu, fără sens în aprigele timpuri pe care le străbatem, nu ne putem reține totuși de a constata, că mai curând sau mai târziu, vremurile au statornicit dreptatea revendicărilor noastre. Prin înălțarea instituțiilor în care servim, noi n'am urmărit însă niciodată diminuarea importanței altora, sau răsturnarea unor întocmiri, la fel de necesare pentru progresul armonios al administrației și economiei țării.

In aceste momente de grea încercare pentru cei ce poartă grija de viitorul țării, facem urarea, ca și celelalte dorințe ale noastre, tinzând la o individualizare a administrației silvice și la o regrupare — în întregul ei, să-și găsească o meritată bună înțelegere și o dreaptă rezolvare.

Colaborarea silvică în cadrul axei.

Recentele declaraţii de aderare a României la ţelurile politice şi economice ale ţărilor axei ne dau prilej să examinăm, în lumina câtorva fapte, temeiurile colaborării noastre cu Germania şi Italia, în domeniul economiei forestiere. Găsim această cercetare cu atât mai necesară azi, cu cât cititorul neinformat ar putea crede, că gospodăria noastră silvică s'ar fi desvoltat cu totul izolat, în acest colţ al Europei şi că n'ar avea destule cunoştinţe cu privire la următoarele progrese, ale celor două ţări ale axei.

Pentru a învedera vechimea relaţiilor noastre forestiere cu ţările din Apus şi în special cu Germania, vom face o sumară expunere asupra evoluţiei şi situaţiei actuale a gospodăriei silvice româneşti, asupra tehnicei forestiere născute pe pământul patriei noastre şi asupra nevoilor şi perspectivelor sale de viitor.

După cum se ştie, ţara noastră posedă, de la natură, condiţii favorabile desvoltării pădurilor — deşi nu în măsură egală pe întreg teritoriul său. Nu e mult timp, de când codrii acoperiau o bună parte din întinsul ţării, între Tisa şi Nistru, Ceremuş şi Dunăre.

Până pe la jumătatea secolului trecut, exploatarea pădurilor nu era îngrădită prin legi, ci numai prin anumite obiceiuri locale, menite să le asigure oarecum păstrarea. Din această cauză, cu înmulţirea populaţiei şi cu desvoltarea agriculturii, mare parte din pădurile de la câmpie au dispărut, spre a face loc tot mai larg ogoarelor şi livezilor. Faţă însă cu primejdia despăduririlor şi cu urmările dezastruoase, care deja începuseră să se arate, ale acestei nechibzuite procedări, încă de la 1854 conducătorii treburilor economice ale Munteniei şi Moldovei încep să se gândească la măsuri menite să stăvilească răul. Pe de altă parte, faţă cu valoarea crescândă a lemnelor, se urmăreşte punerea în valoare a pădurilor din anumite regiuni ale ţării, lipsite de mijloace de transport şi rămase până atunci neatinse de secure.

In anii ce urmează unirii principatelor, se trimit tineri români să studieze silvicultura în ţările Apusului, se chiamă specialişti în treburile forestiere din Germania şi Franţa şi se pun bazele administraţiei şi învăţământului silvic.

Lipsa capitalurilor indigene, necesare construcţiei de drumuri şi fabrici pentru valorificarea pădurilor din munţi, face ca procesul instaurării unei gospodării silvice ordonate să sufere întârzieri. Industria forestieră şi comerţul exterior cu produse lemnoase încep a se desvolta cu paşi repezi, abia după 1890, când se deschid rezervele păduroase din munţi.

In scurt timp după aceea, datorită condiţiilor deosebit de favorabile, pe care capitalurile străine le găsiau în România şi marile avantaje acordate de Stat întreprinderilor industriale de orice fel, exploatările forestiere au luat un avânt atât de mare, încât la 1906 ţara noastră ajunsese una din principalele furnizoare de cherestea, ale pieţelor din basinul Mediteranei.

Toate aceste vaste exploatări de păduri au fost organizate şi con-

duse de tehnicieni germani, chiar când capitalul întreprinderilor respective era de altă naţionalitate sau fără vreuna (evreesc), iar maşinile şi uneltele necesare proveniau de asemenea în totalitatea lor, din Germania. Aceasta arată că *vechimea colaborării noastre cu această ţară, în domeniul valorificării pădurilor, se confundă cu însăşi începuturile acestei activităţi la noi.*

La 1894 se separă învăţământul superior agro-silvic, până atunci comun şi se înfiinţează şcoala superioară de silvicultură de la Brăneşti, lângă Bucureşti. Până la acea dată, o bună parte din funcţionarii silvici superiori proveniau din şcolile şi academiile din Germania, Franţa şi Austro-Ungaria.

Şcoala de silvicultură din Brăneşti a pregătit cadrele corpului silvic român până la 1916, fiind organizată pe baze în totul asemănătoare şcolilor superioare silvice din Apus. Cea mai mare parte a profesorilor săi prevenia din şcolile acelor ţări, sau îşi făcuse acolo studii de specializare.

Rezultă de aici, că atât ştiinţa, cât şi administraţia silvică românească au stat, dela primele lor începuturi, într'un strâns contact cu tot ceea ce geniul creator şi adânc iubitor de natură, al poporului german a descoperit şi perfecţionat pentru propăşirea economiei forestiere.

După războiul pentru întregirea ţării, învăţământul silvic superior a fost încadrat la Şcoala Politehnică din Bucureşti. Prin aceasta s'a urmărit să se dea viitorilor conducători ai gospodăriei silvice româneşti, o pregătire cu caracter mai accentuat tehnic, potrivită împrejurărilor în care se desfăşurau acum exploatările de păduri. In această tendinţă de „tehnicizare" a silviculturii, ţara noastră îşi poate revendica, fără modestie titlul de precursoare, deoarece de atunci multe şcoli din străinătate, unele cu vechi şi mândre tradiţii, au mers sau se îndreaptă pe acelaş drum.

Dela 1920 încoace, contactul între silvicultura românească şi aceea a ţărilor din centrul Europei devine şi mai strâns. Prin unirea Bucovinei şi a Transilvaniei şi prin admiterea în cadrele corpului silvic român a inginerilor silvici aflaţi în serviciu, în aceste provincii, la data anexiunii lor, metodele de lucru s'au îngemănat şi completat, elaborându-se treptat cele mai potrivite mijloace de acţiune şi punându-se definitiv bazele silviculturei româneşti moderne.

Spre a învedera, cât de adâncă este actualmente colaborarea dintre noi şi Germania, pe tărâmul silviculturii, e suficient să amintesc, că din cei 1030 ingineri înscrişi în Corpul silvic român la sfârşitul lui 1938, un număr de 105 adică 10% proveniau din şcoli silvice germane, 128 (13%) din şcoli ungureşti (cei găsiţi în Ardeal), 13 ingineri din şcoli ruseşti (în Basarabia) şi numai 10 din cele franceze. Şcoala din Brăneşti trecută după 1918 la Bucureşti, la Politehnică, ne-a dat, în acest interval de timp 774 ingineri silvici (76%).

Trebuie amintit apoi, că încă înainte de 1916, admnistraţia silvică românească obişnuia să trimită numeroşi ingineri silvici în Germania şi Austria, pentru studii de specializare; iar de la 1920 încoace, contactul între silvicultura noastră şi cea germană a devenit şi mai

strâns. Se află actualmente în serviciu şi învăţământul silvic 22 doctori în ştiinţele silvice, provenind din universităţile şi politehnicele germane (numai 3 din Franţa), iar alţi 12 ingineri silvici români şi-au făcut diferite stagii de specializare în adminstraţiile silvice din Germania, (3 în Franţa). In sfârşit, la începutul actualului conflict internaţional se aflau la studii de specializare în universităţile germane încă 5 ingineri silvici români.

Numeroase excursii de studii ale inginerilor şi ale studenţilor noştri forestiere în Germania, Austria (1927, 1930) şi fosta Cehoslovacie, ca şi schimburile de studenţi între noi şi Germania, au dat posibilitate multor ingineri aflători azi în serviciul nostru silvic să cunoască de aproape realizările şi stadiul actual de desvoltare al tehnicei silvice germane.

Cifrele şi datele expuse mai sus dovedesc în mod clar, că ştiinţa şi tehnica silvică germană, ne sunt nouă românilor, de mult şi temeinic cunoscute. De cercetările şi realizările poporului german noi ne-am interesat şi am beneficiat, ori de câte ori a fost vorba să aducem o înnoire în organizarea administraţiei şi învăţământului nostru forestier şi asemenea reforme au fost destul de numeroase, mai ales de la 1920 încoace.

Merită să fie amintite, cu această ocazie, şi numeroasele apeluri făcute în trecut de guvernele noastre, la luminile unor experţi forestieri germani (Pitschak, Schwappach, Gernlein); de asemenea, preferinţele pe care unele administraţii silvice particulare de la noi le-au avut totdeauna pentru silvicultorii germani (Domeniile Coroanei, Schönburg-Waldenburg-Fântânele, Stirbey, Sturdza etc.); în fine faptul, că întreaga gospodărie silvică a unei provincii româneşti, a Bucovinei, a fost organizată şi condusă, timp de un secol şi jumătate, de silvicultorii germani ai fostului imperiu Austro-Ungar.

E de la sine înţeles, că ştiinţa şi tehnica silvică românească au trebuit să elaboreze, în multe împrejurări, procedee de cultură şi exploatare proprii condiţiilor specifice ale ţării noastre şi că a căutat deci, să adapteze serviciul şi învăţământul nostru silvic la necesităţile vieţii noastre politice şi economice. Dacă, de pildă, în Germania s'a desvoltat o silvicultură a răşinoaselor, a pinului, moliftului şi laricelui şi s'a căutat rezolvarea unor probleme importante, referitoare la cultura terenurilor nisipoase, turboase, sărace însă cu o climă umedă, în România, potrivit situaţiei sale geografice şi speciilor ce populează pădurile sale, a trebuit să se insiste în special asupra culturii foioaselor, a stejarului, fagului etc.

Pornind de la principii generale comune, silvicultorii noştri au fost nevoiţi să se gândească mai ales la metodele de regenerare a pădurilor de stejar, situate în câmpiile calde şi uscate, cu ani de fructificaţie rari, cu geruri excesive şi cu secete prelungite, la reîmpădurirea întinselor suprafeţe tăiate ras de emisarii capitalismului devastator, etc.

Ei au avut de luptat cu nisipuri sburătoare, pe care au reuşit să le fixeze în chip magistral prin plantaţiuni de salcâm, azi celebre în întreaga lume; au avut de consolidat coaste surpătoare, de stins torenţii, de ameliorat cursurile apelor din regiunea muntoasă, etc.

In tehnica ameliorării terenurilor degradate, silvicultorii români au avut multe de învăţat din lucrările temeinic concepute şi executate de italieni, cari rămân şi azi maeştri în arta corecţiunii torenţilor şi a valorificării terenurilor neproductive (bonifica integrale) pentru scopuri agricole şi silvice.

Nu mai puţin importantă e activitatea noastră şi în domeniul instalaţiilor de transport şi de industrializare a produselor forestiere, desfăşurată mai ales dela 1930 încoace.

Astăzi silvicultura germană caută metode şi procedee de lucru, care să asigure majorarea producţiei şi folosirea cât mai raţională a lemnului, prin îmbunătăţirea calităţii acestora şi prin reducerea pierderilor, respectiv utilizarea deşeurilor etc. Datorită vechimei organizaţiei sale şi principiilor sănătoase ce stau la bază, dar nu mai puţin seriozităţii pregătirii şi simţului datoriei, ce caracterizează poporul german, silvicultura acestei ţări se află şi va sta desigur totdeauna, în fruntea mişcării forestiere din întreaga lume.

Iată de ce, din colaborarea tehnică silvică, preconizată prin tratatul de comerţ din 1939 şi înfăptuită de curând, în parte, prin cesionarea spre exploatare a acelui complex forestier în jud. Baia, gospodăria silvică românească nu va avea decât de câştigat. Noi cunoaştem de mult felul de a munci al poporului german, la el acasă; vom avea acum ocazia să-l vedem desfăşurând o activitate similară şi pe pământul ţării noastre.

In colaborarea atât de strânsă, ce începe acum, noi aducem buna credinţă caracteristică primitorului nostru popor şi dorinţa de a ne instrui şi progresa. Colaboratorii noştri străini vor şti desigur să folosească preţioasele virtuţi ale neamului nostru şi să-i deschidă drum către înaltele idealuri spre care năzueşte.

de Prof. *D. A. Sburlan*

● **Domnul Profesor Dr. Werner Schmidt (Eberswalde) în trecere prin ţară.**

Domnul Profesor Dr. Werner Schmidt, dela Academia Forestieră din Eberswalde, Directorul Institutului de Cercetarea seminţelor forestiere şi Preşedintele Comisiei respective din cadrul Uniunii Internaţionale a Staţiunilor de Experimentaţie Forestieră, s'a oprit un număr de câteva zile la noi în ţară cu ocazia reîntoarcerii D-sale în patrie, după o vizită cu caracter ştiinţific de mai multe săptămâni făcută în Grecia.

Imediat după sosire, în seara zilei de Sâmbătă 1 Iulie, D-l Prof. Werner Schmidt a ţinut o conferinţă în cadrele Institutului de Cultură Germană din România de sub conducerea d-lui Prof. Gamillscheg.

Conferinţa a tratat o chestiune din centrul preocupărilor ştiinţifice ale D-lui Prof. W. Schmidt, de o mare importanţă în timpurile actuale: problema raselor de arbori şi a seminţelor forestiere.

Faptele prezentate se sprijină pe îndelungi cercetări proprii, cari au condus pe d-l Dr. Werner Schmidt la o metodă originală şi sigură

de a diagnoza într'un interval de scurt timp rasa căreia aparţine o anumită sămânţă de pin silvestru luată în cercetare. Diagnoza aceasta rezultă din felul în care tânăra plantulă de pin silvestru reacţionează faţă de lumină.

Metoda elaborată este întrebuinţată acum pe o scară mare în Germania de către practicieni şi e menită a aduce mari foloase, întrucât permite, ca pe viitor, să se înlăture rasele rele de arbori — este în special vorba de pin silvestru — din cultura forestieră.

Expunerea a fost ascultată cu mare interes de către un numeros auditoriu — între cari şi mulţi ingineri silvici cari urmăresc problemele privitoare la rasele de arbori şi la seminţele forestiere şi a fost însoţită de numeroase proecţiuni luminoase, după clişeele autorului.

La sfârşitul conferinţei, D-l Prof. M. Drăcea a arătat numerosului public prezent marea importanţă a temei desvoltate de către d-l Prof. Werner Schmidt şi poziţia proeminentă pe care Domnia Sa ocupă, prin cercetările sale, în cadrul ştiinţei forestiere germane.

Conferinţa a fost onorată şi de către D-l Ministru al Agriculturii şi Domeniilor, Prof. G. Ionescu Sişeşti, care in cadrul preocupărilor D-sale ştiinţifice la Institutul de Cercetări Agronomice al României, urmăreşte deasemenea problema selecţiunii plantelor în agricultură.

*

In zilele următoare d-l Prof. Werner Schmidt, însoţit de D-l Dr. Rudolf Müller, ataşat forestier pe lângă Legaţiunea Germaniei la Bucureşti, a vizitat sub conducerea d-lui prof. M. Drăcea, Muzeul Silvic din Bucureşti, Institutul de Cercetări şi Experimentaţie Forestieră, laboratoarele Institutului şi ale Facultăţii de Silvicultură şi Institutul de Cercetări Agronomice.

Apoi, într'o excursie de o zi pe valea Prahovei, până la Săcele şi Braşov, d-l prof. Werner Schmidt, însoţit de d-l R. Müller şi de D-nii M. Drăcea, M. Petcuţ şi I. Lupe, a vizitat culturile experimentale ce se fac la „Fruntea lui Văsii" cu rasele de pin silvestru şi de molid din tot cuprinsul ariei de vegetaţie al acestor două specii în Europa, după programul de lucrări al Uniunii Internaţionale a Staţiunilor de Experimentaţie Forestieră, de către Comisia seminţelor forestiere al cărei Preşedinte este d-l prof. W. Schmidt şi în care d-l prof. M. Drăcea, Directorul Institutului de Cercetări şi Experimentaţie Forestieră, este membru.

Cu ocazia acestei scurte excursiuni s'a cercetat şi arboretul de pin silvestru întemeiat din seminţe de obârşie necunoscută, în vârstă de cca 50 ani, de pe domeniul comunei Satu-Lung, cum şi oraşul Braşov unde distinsul oaspete a fost întâmpinat cu deosebită cordialitate de către inginerii silvici din localitate.

M. D.

● Dela Centrul Internaţional de Silvicultură (C. I. S.) — Berlin.

Aşa cum s'a mai arătat şi cu alte prilejuri (a se vedea „Cronica externă" din R. P., 1939, nota nr. 97, pag. 557/8 şi 1940, nota nr. 112, pag. 294), Centrul Internaţional de Silvicultură, cu sediul la Berlin, este socotit ca făcând parte din cadrul Institutului Internaţional de Agricultură dela Roma (I. I. A. R.).

In cursul lunei Mai (20—24) a. c., I. I. A. R.-ul şi-a ţinut la Roma cea de a XV-a Adunare generală, care reprezintă instanţa sa cea mai superioară, fiind constituită din delegaţii statelor aderente (75) şi având loc din doi în doi ani. C. I. S.-ul a fost reprezentat prin Baronul Waldbott, Preşedintele său.

Printre lucrările sale, Adunarea generală s'a ocupat şi de constituirea şi organizarea C. I. S.-ului. Preşedintele I. I. A. R.-ului, Baronul Acerbo şi-a exprimat satisfacţia sa asupra felului cum s'a desvoltat până acuma C. I. S.-ul şi mai ales asupra legii din 4 Aprilie 1940 a Reich-ului german, privind acordarea de privilegii exteritoriale C. I. S.-ului. Preşedintele C. I. S.-ului, Baronul Waldbott a făcut, între atele, o paralelă între metodele deosebite de lucru din agricultură şi silvicultură, insistând asupra lucrărilor trebuitoare pentru viitorul apropiat şi generaţiile viitoare în domeniul silviculturii. Domnul Profesor Dr. Köstler, Directorul C. I. S.-ului a prezentat raportul asupra stadiului de desvoltare a C. I. S.-ului: aderenţele, amenajarea birourilor, situaţia financiară, lucrările înfăptuite sau în curs de înfăptuire.

(După comunicări oficiale). (124)

● O facultate a lemnului la Eberswalde.

Insemnătatea din ce în ce mai mare pe care o capătă lemnul pe de-o-parte, ca materie primă în feluritele sale întrebuinţări şi fabricaţiuni, iar pe de-alta din pricina secătuirii rezervelor sale din lume, a condus guvernul Reich-ului să organizeze şi să pună în funcţiune, cu începere din semestrul de iarnă 1939/1940, la Eberswalde studii anumite pentru o nouă specialitate forestieră: „Diplomholzwirt" (Diplomat în materie de lemn), pendantul relativ al specialităţii Diplomforstwirt(Diplomat forestier, silvicultor, inginer silvic).

Studiile constau din:

a) 3 semestre ştiinţe de bază (ciclul I);

b) 3 semestre ştiinţe de specialitate (ciclul II);

c) lucrări practice pe lângă fabrici de cherestea şi în pădure, şi lucrări de seminar;

d) 6 luni practică deosebită obligatorie.

Disciplinele de studiu şi practică sunt:

I. Introducere în ştiinţa economiei forestiere şi a lemnului 1 sem. à 2 ore/s.;

II. Ştiinţe de bază:

A. Ştiinţe de Stat:

1.	Drept german	1	sem.	à 2	ore/s.
2.	Popor şi economie	1	„	„ 1	„
3.	Economie naţională	1	„	„ 3(+2)	„
4.	Politică economică	1	„	„ 3	„
5.	Finanţe	1	„	„ 1	„
6.	Exploataţiuni generale	1	„	„ 2(+1)	„
7.	Contabilitate şi Bilanţ	1	„	„ 1(+2)	„
8.	Statistică	2	„	„ 1	„
+ 9.	Limbi (engleza)	2	„	„ 1	„

B. Ştiinţe naturale:

1.	Matematici I	1	„	„ 2(+1)	„
2.	Matematici II	1	„	„ 2(+1)	„
3.	Geometrie descriptivă	1	„	„ 2(+2)	„
4.	Mecanica I (Statică)	1	„	„ 2(+2)	„
5.	Mecanica II (Dinamică)	1	„	„ 1(+1)	„
6.	Fizică	1	„	„ 2	„
7.	Chimie anorganică	1	„	„ 3	„
8.	Chimie organică	1	„	„ 2	„
9.	Materii de lucru	1	„	„ 1	„
10.	Maşini I	1	„	„ 3(+3)	„
11.	Maşini II	1	„	„ 2(+2)	„
12.	Maşini III	1	„	„ 2(+2)	„
+13.	Electrotehnica	1	„	„ 2(+2)	„
14.	Botanică generală şi fiziologia lemnoaselor	1	„	„ 3(+3)	„
15.	Botanică sistematică specială	1	„	„ 2(+2)	„
16.	Determinarea lemnelor	1	„	„ 1(+1)	„
17.	Structura şi viaţa arborilor	1	„	„ 2	„
	Total în trei semestre	—		53(+27)	ore/s.

III. Ştiinţe de specialitate:

1.	Silvicultură (excursiuni)				
2.	Patologie forestieră	1	sem.	à 2	ore/s.
3.	Patologie forestieră	1	„	„ 1	„
3.	Zoologie specială I	1	„	„ 1	„
4.	Zoologie specială II (Ent.)	1	„	„ 1	„
5.	Protecţia lemnului	1	„	„ 1(+1)	„

6.	Dendrometrie I (Cubaje) . .	1	„	„ 1	„
7.	Dendrometrie II (Creşteri) . .	1	„	„ 1	„
8.	Exploataţiuni forestiere (Stim.).	1	„	„ 1	„
9.	Tehnologia lemnului I . . .	1	„	„ 2	„
10.	Tehnologia lemnului II . . .	1	„	„ 3(+1)	„
11.	Tehnologia lemnului III. . .	1	„	„ 2(+2)	„
+12.	Căi de transportul lemnului				
13.	Politica forestieră I	1	„	„ 4(+2)	„
14.	Politica forestieră I . . .	1	„	„ 2	„
15.	Politica pieţei lemnului I . .	1	„	„ 1(+1)	„
16.	Politica pieţei lemnului II . .	1	„	„ 2	„
17.	Comerţul internaţ. al lemnului .	1	„	„ 1	„
18.	Drept forestier I	1	„	„ 2	„
19.	Drept forestier II	1	„	„ 2	„
20.	Drept comercial special. . .	1	„	„ 1	„
+21.	Istorie forestieră	1	„	„ 1	„
+22.	Administraţie forestieră . .	1	„	„ 1	„
23.	Tehnologia mecanică a lem. I .	1	„	„ 2(+2)	„
24.	Tehnologia mecanică a lem II	1	„	„ 2(+2)	„
25.	Tehnologia mecanică a lem. III	1	„	„ 2(+2)	„
26.	Tehnologia chimică a lemnului	1	„	„ 2	„
27.	Fabrici de cherestea I . . .	1	„	„ 3(+2)	„
28.	Fabrici de cherestea II . . .	1	„	„ 3(+2)	„
+29.	Limbi (rusa)	3	„	„ 1(+7)	„
30.	Excursii, vizite, seminarii, etc. .	3	„	„ 7(+7)	„
	Total în trei semestre —			54(+27)	ore/s.

sau 27 de ore săptămânale pe semestru.

[Disciplinele însemnate în stânga cu + sunt facultative. Cifrele din paranteză (+1) din dreapta reprezintă orele de lucrări practice].

Această nouă specialitate forestieră a fost ataşată ca un fel de Facultate a lemnului pe lângă Şcoala superioară de Silvicultură dela Eberswalde, întrucât acea instituţie avea creiată deja o tradiţie din cercetarea lemnului. Intr'adevăr, acolo se mai află Institutul Reichului pentru cercetarea lemnului, ca şi alte Institute de Cercetări forestiere de interes pentru specialiştii în lemn. Aceştia află acolo, apoi, înlesnirea de a urma şi alte cursuri forestiere de completare ce li s'ar părea folositoare.

Schimbul de studii similare, atât de obişnuit în universităţile germane, se poate face în Şcoala superioară pentru cultura pământului dela Viena, care este orientată — după cum se ştie — foarte puternic în direcţia tehnică.

(După comunicări oficiale). (125).

Ilie C. Demetrescu

INFORMAŢIUNI

— In Mon. Of. Nr. 162 din 16 Iulie a. c. (p. 3612—3614) a apărut Jurnalul Consiliului de Miniştri Nr. 1708 privind arendarea sau închirierea, de către C. A. P. S. a terenurilor necesare întreprinderilor care se ocupă cu exploatarea şi valorificarea zăcămintelor minerale de orice fel.

— In Mon. Of. Nr. 166 din 20 Iulie 1940 au apărut condiţiunile de admitere în Şcoala de conductori silvici dela Casa-Verde Timişoara.

— In acelaşi Monitor Oficial au apărut condiţiile de admitere în şcolile de pădurari dela Căiuţi şi Brăneşti.

AVANSĂRI IN CORPUL SUPERIOR SILVIC

Prin decizia ministerială Nr. 17.160 din 4 Iulie 1940 apărută în Mon. Of. Nr. 153 din 5 Iulie a. c., următorii ingineri din cadrul de Stat, detaşat şi particular, se înaintează, *la alegere*, pe ziua de 1 Ianuarie 1940:

1. *La gradul de inginer şef silvic*

Cioltan Gh., Cunetchi Ilie, Georgescu C. Nicolae, Jangoci Eugen, Ştefănescu Mihai, Tebeica Alexandru, Ciobotaru Tudose, toţi din serviciul C. A. P. S.; Costăchel Aurel din serv. Primăriei Municipiului Bucureşti; Ţocu Mişu, din serv. C. A. P. S., Mihai T. Vasile şi Ştefănescu Octav din serv. Direcţiunei silvice, Livada Mihai din serv. Ministerului Aerului şi Marinei, Pană Gh. Ion, Dumitraşcu N. şi Zamfir C. din serv. C. A. P. S., Donciu Dumitru din serv. Direcţiunei silvice, Soltischi Constantin şi Mateescu Ion, ambii din serviciul C. A. P. S., Horn Alfred din serviciul Direcţiunei silvice şi Dumitrescu Romulus din serv. C. A. P. S.

2. *La gradul de inginer subinspector silvic*

Radu V. Petre din serv. C. A. P. S., Chibeleanu Aurel şi Spârchez Zeno, ambii din serv. Direcţiunei silvice, Munteanu Victor, Ştefănescu C. Matei şi Căpitanu N. Constantin, toţi din serv. C. A. P. S., Cioc Gh. din serv. Institutului Naţional al Cooperaţiei, Novac Eftimie din serv. C. A. P. S., Smighelschi Cornel din serv. Direcţiunei silvice, Preoţescu D. Ion, Conrad Iosif şi Oprişan Gh., toţi din serv. C.A. P. S. ,Paraschivescu A. din serv. Direcţiunei silvice, Hanner Friederic, Pană Vasile şi Roşca M. Tudor, toţi din serv. C. A. P. S.

3. *La gradul de inginer inspector silvic*

Negulescu Emil din serv. Direcţiunei silvice, Ghica Simion din serv.

C. A. P. S., Haralamb Atanasie din serv. I. C. E. F., Pop Apsolon din serv. Direcţiunei cadastrului şi Mihălcescu Octav din serv. C. A. P. S.

4. *La gradul de inginer inspector general silvic*

Emanoil C. C. din serv. C. A. P. S., Nettea Const. din serv. Direcţiunei silvice, Constantinescu I. Leu din serv. C. A. P. S., Ciurileanu Dumitru din serv. Direcţiei cadastrului şi Sburlan Dumitru din serv. I. C. E. F.

5. *La gradul de inginer consilier silvic*

Ionescu I. Andrei din serv. Consiliului tehnic silvic, Florescu Ioan din serv. Direcţiunei silvice, Ivănceanu Victor din serv. C. A. P. S., Fiera Mihail din serv. Direcţiunei silvice şi Popovici Valer din serv. C. A. P. S.

*

— Prin decizia ministerială Nr. 17.161 din 4 Iulie 1940, publicată în Mon. Of. No. 153 din 5 Iulie a. c., următorii ingineri din cadrul de Stat, detaşat şi particular, se înaintează, *la vechime*, pe ziua de 1 Ianuarie 1940, cu vechimea în grad arătată în dreptul fiecăruia:

1. *La gradul de inginer silvic*

Vintilescu Tr. Nicolae, pe ziua de 13.VII.1939; Urzică Petre, pe 1.I.1937; Zamfir Ion, pe 17.I.1939; Vlaheli D. Ion, pe 25.X.1939; Defour F. Bartolomeu, pe 1.XI.1939; Inculeţ Pavel şi Palade C. Gheorghe, ambii pe 15. XII.1939, toţi din serviciul Direcţiunii silvice; Pocorny Ervin, pe 1.XII. 1937; Marinescu I. Constantin, pe 1. III.1938; Zdetovetchi Alex., pe 1.IX. 1939; Stănciulescu C. Dorin, pe 17. XI.1939; Berliba Boris, pe 1.XII. 1939; Mracec Corneliu şi Ivanov T. Nicolae, pe 15.XII.1939; Preda C. Mihai, pe 16.XII.1939; Müller Frederic, pe 17.XII.1939 şi Gruiescu D. Aurora, pe 19.XII.1939, toţi din serviciul C. A. P. S.; Sereş Nicolae, particular, pe ziua de 1.I.1929; Gheorghescu C. Constantin, din serviciul C. F. R., pe 16.V.1935; Liteanu Vl. Radu, pe 23.VI.1936 şi Florescu Grigore, pe 1.IV.1938, ambii din serviciul U. G. I. R.; Rosman Iosif, din serviciul Domeniului Coroanei, pe 4.II.1939; Suceava Nicolae, din serv. fabricei de celuloză Zărneşti ,pe 17.IV.1939; Braha Visarion, din serv. Fondului bisericesc Bucovina, pe 20.V.1939; Demetrescu Traian, din serv. Primăriei Municipiului Bucureşti, pe 10.VI.1939; Marossi Iuliu, din serviciul Episcopiei romano-catolice Oradea, pe 20. VI.1939; Ştefănescu Gh. Anibal, din serv. Societăţii Reşiţa, pe 2.X.1939; Secărescu Gh. Teodor, din serv. Eforiei Spitalelor Civile ,pe 1.XI.1939; Bărbuceanu Mihai, pe 21.XI.1939 şi Calciu M. Ion, pe 22.XI.1939; ambii din serv. Ministerului Economiei Naţionale şi Haustein F., particular, pe 25.I.1937.

2. *La gradul de inginer şef silvic*

Poenaru M., pe 1.XII.1930, Baboe Gh., pe 8.I.1939, ambii din serviciul C. A. P. S.; Romanciuc Roman, din serv. Fondului Bisericesc Bucovina, pe 15.I.1939; Boambăn Ion, pe 21.IV.1939, din serv. C. A. P. S.; Schmidt Carol, pe 15.VIII.1939, din serv. Direcţiei Silvice şi Manăsterschi Ep., pe 19.XII.1939, din serviciul C. A. P. S.

3. *La gradul de inginer subinspector silvic*

Tcaciuc Anton, din serv. Fondului Bisericesc Bucovina, pe 1.I.1938; Dery Carol, din serv. C. A. P. S.; Tatomir Gh., din serv. Direcţiei silvice; Năstase Ion şi Jurcu Victor, ambii din serv. Fondului Bisericesc Bucovina; Diaconescu Caton, din serv. Direcţiei silvice; Săvulescu Alexandru din serv. Casei Regale Azuga; Ostafie Gh., din serv. Direcţiei silvice şi Teodorovici Gh., din serv. Fondului Bisericesc Bucovina, toţi pe data de 22.XII.1939; Nahaiciuc Tr., din serv. C. A. P. S., pe 1.IV.1939; Obadă D-tru, din serv. Fondului Bisericesc Bucovina şi Dan Mihai, din serv. C. A. P. S., ambii pe 22.XII.1939; Săndulache Gh., pe 1.V.1939; Crăciun Mihai, pe 22.XII. 1939; Mureşanu Iosif, pe 22.XII. 1939 şi Soos Eugen, pe 22.XII.1939, toţi din serv. C. A. P. S.; Drăgan Raiciu, din serv. Direcţiei silvice, pe 1.I.1940 şi Harnagea I. Vasile, din serv. C. A. P. S., pe 22.XII.1939.

4. *La gradul de inginer inspector silvic*

Goanţă Pavel, din serv. Com. de Avere Caransebeş, pe 1.I.1936; Orosz Zoltan, din serv. C. A. P. S. şi Krzizanokschi M. Gr., din serv. Fondului Bisericesc Bucovina, ambii pe 1.I. 1940.

*

Avansările din amintitele deciziuni nu dau dreptul la diferenţe de salariu nici pe trecut, nici în exerciţiul curent, decât în limitele dispoziţiunilor legii bugetare a exerciţiului în curs.

RECENZII

CĂRȚI.

VLAD, Dipl.-Forsting. ION:
Zuwachsverhältnisse im Mittelwald. (Condițiuni de creștere în crângul compus). Teză de doctorat.
München, 1940, Druck: M. Ernst, S. 134.

In țara noastră, crângul compus își are o istorie a sa destul de interesantă, atât pe teren cât și în scris. Aplicat la șes și în regiunea de coline, el a fost obiectul entuziaștilor și întâilor noștri silvicultori nancyeni pentruca mai târziu (prin 1885—95) să sufere o critică acerbă din cauza sistemului de aplicare, întrucât frumoasele păduri românești ajunseră într'o stare de ruină.

N'aș putea spune cu preciziune pe ce suprafață este aplicat acum, dar în publicațiile ceva mai recente *) e citată la categoria „Crâng compus și cu reserve" („Niederwald mit Reserven" la d-l Dinu) suprafața de 339.212 ha. Inițial, găsim acest regim pe o întindere mult mai mică, încât la 1900 ocupa: în pădurile statului 106.000 ha, pe domeniul Coroanei 5.070 ha, în pădurile particulare 16.700 ha (total: 127.770 ha).

D-l Andrei Ionescu, după care luăm datele acestea, a publicat în 1930 și 1931, în Revista Pădurilor, un studiu asupra crângului compus **), în care ne arată cum după 1900 începe în pădurile statului un declin pentru crângul compus, încât în 1910 numai 74.400 ha mai erau tratate în acest regim, întindere care continuă să descrească după această dată, aplicându-se numai pe mici suprafețe pe bază de „amenajamente sumare". In schimb însă, în pădurile persoanelor morale, publice și de utilitate publică suprafața pentru crângurile compuse a crescut. La fel, la pădurile particulare. Statistica din 1928 dă pentru pădurile persoanelor morale, etc. 51.980 ha, pentru pădurile particulare 77.690, ha. Explicarea acestor majorări o găsește D-l Andrei I. Ionescu în obligațiile impuse proprietarilor de păduri tratate în crâng, de către Consiliul Technic, de a lăsa câte 40—100 seminceri la ha, atunci când pădurile erau mai bătrâne de 50 ani.

Revenind la suprafața ocupată de pădurile tratate în crâng compus, să împrumutăm dela D-l Andrei Io-

*) *V. Sabău:* Statistica pădurilor din România pe anul 1929, București 1931; *V. Dinu:* Der rumänische Wald, București 1933.

**) *A. I. Ionescu:* „Contribuțiuni la studiul culturii și technicei crângurilor compuse în România", Revista Pădurilor, 1930, pag. 1151—1168 și 1256—1281; *Al. I. Ionescu:* „Contribuțiuni la istoricul crângului compus în pădurile noastre" Revista Pădurilor 1931, pag. 581—589. In total, 53 pag.

nescu încă vreo câteva date statistice, pentru a avea repere de apreciere în plus pentru problema în discuție.

Din suprafața totală păduroasă a țării, se exploatează în crâng compus: în România 3,5%; în Cehoslovacia 1%; în Elveția 3,5%; în Franța 39,4%; în Germania (înainte de războiul mondial) 3,8%; în Austria (1910) 2,3%; în Belgia 38%. Se vede din aceste cifre că și sub aspectul întinderii problema suscită interes pentru cercetătorul în materie.

Pentru D-l Ion Vlad însă, a cărui lucrare o prezentăm acum cititorilor revistei noastre, punctul de plecare a fost mai personal am putea spune. După o activitate de cinci ani ca șef de ocol la pădurile Epitropiei Sf. Spiridon, D-sa pleacă în Germania, la München, pentru ca în cadrul unei lucrări de doctorat și sub conducerea profesorilor Fabricius, Vanselow, Dieterich, să caute să ajungă la anumite concluziuni, care să-i permită să ia atitudine față de problemă la pădurile pe care le-a administrat și le administrează și acum după reîntoarecerea în țară.

In adevăr, din cele 23.000 ha ale Epitropiei, 21.000 ha sunt tratate în crâng compus. Stejarul și fagul este însoțit de carpen, plop tremurător, tei, paltin, mesteacăn, ulm, frasin, anin, etc. Ca element de codru (rezerve): stejarul, fagul, carpenul, ulmul, paltinul, frasinul. De ,regulă însă,în etajul domînant se lasă stejarul, care este relativ uniform repartizat. O distribuție după șablon este aplicată și pentru celelalte esențe. Revoluția: 30—40 ani. S'a dat prea puțină atenție până acum pentru educarea arboretelor și încă și mai puțină pentru înnobilarea lor. In aceste condițiuni, se constată o degradare a pădurii. Crăci lacome acoperă trunchiul arborilor izolați (stejar, ulm, carpen). Fagul suferă de arsura coajei și nu se mai regenerează din lăstari, iar lemnul lui, după 2—3 revoluții, nu este mai de preț decât după o revoluție. Esențele prețoiase sunt înlocuite în mod natural de mesteacăn și plop. Stejarul, paltinul, fagul, frasinul sunt dominate de plop, care crește mai repede, încât producția tinde a da tot mai mult lemn moale. Se constată mai departe, că nu numai *masa* dar și valoarea lemnului devine mai mică decât în pădurea învecinată tratată în codru, deși condițiile staționale sunt aceleași. Nu este greu de prevăzut deci, că în aceste împrejurări, pădurea se va ruina. Despre un raport susținut nici nu poate fi vorba.

Și atunci se pune întrebarea: ce măsuri trebuesc luate pentru a îmbunătăți situația? Este regimul în sine vinovat sau aplicarea lui? Dacă regimul nu este cel indicat, cum trebue să se procedeze în viitor? Dacă regimul este impropriu, nu antrenează o conversiune în codru prea multe jertfe? Căci pentru cazul dat, la rezerve nu s'a gândit nimeni mai înainte. Trebue, deci, găsită o soluție pentru această problemă, astfel încât veniturile să rămână oarecum aceleași, deoarece Epitropia n'ar putea admite o diminuare a lor.

Preocupat de aceste întrebări, autorul a cercetat pe teren în Germania și în Franța cum sunt tratate și ce rezultate dau crângurile compuse în țări unde silvicultura își are o tradiție și o disciplină recunoscute. Materialul documentar a fost sistematizat și discutat în teza de doctorat de care ne ocupăm.

In această ordine de idei, să ne ocupăm dar de economia lucrării

înainte de a vedea concluziile autorului, căci în actul acesta de prezentare a unei cărţi, metoda este următoarea: vezi în introducere cum pune autorul problema, pentru ca să poţi stabili corespondenţa concluziilor cu întrebările cari l-au chinuit şi-i urmăreşti în cuprins constatările, deducţiile, argumentele.

Materialul este grupat în trei părţi: în *prima* parte se defineşte noţiunea de crâng compus, raportul dintre etajul dominant şi dominat, influenţa reciprocă a acestor două elemente ale crângului compus, cauzele declinului crângului compus. Se datoreşte crângului compus în sine situaţia în care se află pădurile tratate în acest regim sau greşitei aplicări a lui?; în partea *2-a* se studiază condiţiile de creştere în crângul compus, urmărindu-se problema în pădurile de luncă şi din regiunile mai înalte (coline), sub aspectul creşterilor în înălţime, suprafaţă, volum. Coeficienţii de formă nu sunt nici ei neglijaţi. De asemenea producţia în masă şi valoare. In partea *3-a* şi ultima dă indicaţiuni normative: alegerea speciilor proprii pentru crângul compus în pădurile de luncă şi coline, revoluţia de adoptat, regenerarea în crângul compus, conducerea arboretelor.

Materialul documentar, care stă la baza lucrării, este recoltat după cum am menţionat, din Franţa şi Germania. Concluziile sunt trase deci în funcţie de constatările făcute acolo, pentru condiţiile de acolo; totuşi cu posibilitate de a aplica în anumite regiuni de luncă şi la noi.

Ar fi greu şi incomplet să rezumăm lucrarea, care trebue citită pe îndelete şi cu creionul în mână. Tabele de cifre recapitulative (19 la număr) şi 21 de reprezentări grafice întregesc lucrarea, concretizând constatările.

Am arătat punctul de plecare şi economia lucrării. Să schiţăm şi concluzia autorului.

In încheere menţionează avantajele şi desavantajele acestui regim, pentru a conchide, după ce stabileşte cauzele declinului lui, că regimul crângului compus poate da o producţie mare şi de valoare atunci când e bine aplicat şi că poate fi unul din cele mai indicate procedee pentru a converti pădurile în codru, fără a aduce prejudicii prea mari proprietarului.

Ne îndeplinim, credem, o datorie camaraderească, semnalând lucrările de acest gen, pornite dela întrebări isvorîte din activitatea pe teren, studiate ştiinţific pe teren şi în cabinetul de lucru (bibliografia bogată dela finele cărţii este o dovadă), discutată cu maeştrii recunoscuţi în materie de silvicultură. Metoda de lucru şi concluziile cred că pot servi şi altora care se străduesc să lămurească pe teren aceste probleme. Dificultatea începe însă la lectură: este scrisă în nemţeşte, limbă inaccesibilă din păcate încă la mulţi dintre ai noştri. Incât s'ar naşte întrebarea, dacă n'ar fi cazul, ca lucrările de acest gen să fie traduse şi în româneşte, pentru a le putea pune la dispoziţia tuturor din serviciul pădurilor ţării. O garanţie, o recomandare de care se poate ţine seama, e calificativul obţinut de autor la examenul de doctorat. In cazul de faţă, menţionăm că lucrarea a fost încununată cu nota „foarte bine“ (magna cum laude de pe vremuri) pentru care succes îl felicităm pe camaradul nostru, cu atât mai mult cu cât a reuşit să ţină trează, în mijlocul ocupaţiunilor de şef de ocol, tinereasca flacără a dorinţei de studiu şi perfecţionare în meserie.

In concluzie, deci, şi cu asta terminăm, lucrarea camaradului Vlad

închide în ea muncă efectivă pe teren și cercetări în biblioteci, e gândită pentru a deslega o chestiune de ordin practic; reprezintă în ultimă analiză o reală contribuție la rezolvarea problemei crângului compus.

T. Bălănică

*

Dr. P. P. DAIA și ALEX. P. DAIA: *Producerea păstrăvilor* (partea II-a). 44 pagini în „Biblioteca agricolă a ziarului „Universul", Nr. 98. Lei 10.

In. Nr. 4/1937al Revistei Pădurilor am prezentat cititorilor prima parte a broșurii autorilor intitulată „producerea păstrăvilor" și apărută tot în Biblioteca agricolă a Universului (Nr. 68). Aceea, după o descriere sumară a păstrăvului comun și a celui american, se ocupă de producerea păstrăvilor în instalații de pisciculură, și de creșterea lor acolo până la vârsta când ar urma să fie folosiți: sau pentru repopularea râurilor (cazul salmoniculturei extensive), sau pentru creșterea lor, mai departe, în eleștee de creștere (cazul pisciculturei intensive cu caracter pronunțat comercial).

De data aceasta, autorii dau la iveală partea a 2-a a lucrării. Ea privește creșterea păstrăvului în eleștee până în stadiul când urmează să fie dați în comerț pentru consum. Ca atare se tratează despre:

Eleștee și construirea lor (9 pagini); repartizarea diferitelor mărimi de păstrăvi în eleștee și cantitatea de pus la metrul cub de apă (5 pag.); hrănirea lor (4 pag.); ritmul de creștere (1 pag.).

Un capitol mic (II) este consacrat boalelor și inamicilor păstrăvului (3 pag.).

Insfârșit, 16 pagini, constituind cel de al 3-lea capitol al broșurii, se ocupă de comercializarea păstrăvului. Aici se arată cum se transportă icrele, peștișorii mici destinați pentru repopularea râurilor, peștii vii și cei morți destinați pentru consum, precum și procedeul primitiv de afumat, modalitate care îngăduie să se păstreze mai mult timp acest aliment.

Un număr de 22 figuri fac ca cele expuse să fie cât mai ușor înțelese de cititori.

De aceleași proporții modeste ca și prima broșură, materia acestei a 2-a părți, cuprinzând cunoștințe utile pentru crescători, este la fel de clar expusă.

Biblioteca crescătorului de pești din apele de munte se mărește deci cu o nouă contribuție folositoare.

T. H. Crivăț.

HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF.

An. 3 (1940), Caetul 2 (Februarie).

Fr. Kollmann:

Untersuchungen über die Herstellung von Holzwolle, insbesondere Buchenholzwolle, zu Leichtbauplatten.

Cercetări asupra fabricării lânii pentru plăci uşoare de construcţie, în special asupra lânii de fag.

Plăcile de construcţie din lână de lemn îşi găsesc din ce în ce o întrebuinţare mai extinsă. Pentru fabricarea lânii de lemn se întrebuinţează aproape numai răşinoase şi anume sortimente care sunt bune şi pentru producerea fibrelor. Ca să se economisească acest material, s'a căutat să se facă lână de lemn din fag. Fabricanţii s'au angajat cu foarte multă rezervă la noua producţie.

Pentru clasificarea condiţiunilor tehnice şi economice de fabricaţie a lânii de lemn de fag, s'au făcut studii de către Institutul din Eberswalde pentru cercetarea lemnului.

In acest articol se dau rezultatele studiilor întreprinse, care s'au extins asupra: construcţiei maşinilor de fabricat lâna de lemn şi modului lor de lucru, influenţei speciei, sortimentului, umidităţii şi îngheţului lemnului asupra producţiei orare şi a pierderilor, consumului de forţă şi uzurii maşinilor, însuşirilor lânii de lemn din diferite esenţe pentru fabricarea plăcilor uşoare de construcţie, pregătirii lemnului de fag înaintea prelucrării şi asupra sortării acestui material.

A. Frey-Wyssling:

Die Anisotropie des Schwindmasses auf dem Holzquerschnitt.

Anizotropia contragerii în secţiunea transversală a lemnului.

Autorul explică diferenţa de contragere în sens radial şi tangenţial pe secţiunea transversală a lemnului. Inclinarea diferită a micelilor pe pereţii radiali şi tangenţiali ai traheidelor lemnului de răşinoase, este cauza acestei anizotropii.

W. Mühlsteph:

Die Bedeutung der Fasergestalt für die Zellstoffeigenschaften.

I. Mitteilung. Das Aufnahmevermögen der Zellstoffblätter für Flüssigkeiten.

Importanţa conformaţiei fibrei pentru însuşirile celulozei.

Comunicarea I. Capacitatea de absorbţie a lichidelor de către foile de celuloză.

Lungimea fibrei nu este un suficient criteriu pentru calificarea unei celuloze. Forma şi plasticitatea fibrei are o deosebită influenţă asupra calităţii celulozei. Aceste însuşiri se pot estima foarte bine prin

măsurarea capacității de absorpție a diferitelor lichide de către foile de celuloză.

H. Zycha:
Einfluss von Nährsalzen auf den Holzabbau durch Pilze.
Influența sărurilor hrănitoare asupra descompunerii lemnului prin ciuperci.

Asupra desvoltării ciupercilor nu are o influență hotărîtoare numai cantitatea de apă, ci și sărurile care le hrănesc. Astfel putrezirea lemnului poate fi diferită, celelalte condițiuni fiind la fel, după sărurile cuprinse în mediul înconjurător (argilă, nisip, etc.).

Prin încercări de laborator autorul constată că sărurile de azot înlesnesc desvoltarea ciupercilor.

F. Kollmann și F. Schulz:
Versuche über die Drehfestigkeit von Flugzeug-Sperrholz.
Incercări asupra rezistenței la torsiune a placajului pentru aviație.

Formula practică pentru calculul rezistenței lemnului la torsiune, dedusă din formula lui Saint-Venant, este aplicabilă doar pentru încercări cu piese de probă cu secțiune patrată.

Pentru placaj probele nu pot fi de cât de secțiune dreptunghiulară, astfel că formula nu mai este aplicabilă. Se dă o altă formulă, dedusă tot după teoria lui Saint-Venant.

Se dau rezultatele încercărilor comparative cu piese de diferite secțiuni dreptunghiulare, spre a se stabili în ce cazuri formula dedusă se poate aplica.

Mici comunicări:

Aprovizionarea Angliei cu lemn.

Economia lemnului în Franța.

Nevoia de lemn a Italiei.

Intrebuințarea lemnului în construcția vapoarelor.

Lemnul de mesteacăn finlandez.

Lemn de balsa din Ekuador.

Exportul de plăci de fibre al Suediei.

Făina din coji de nucă pentru materiile plastice.

Lacuri pentru lemn.

Un nou procedeu de hidrolizarea lemnului.

Mijloace contra atacurilor insectelor din genul Lyctus.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului. Sunt cuprinse 88 referate.

Recenzii:

Schimazek's Verlagsanstalt K.-G.: Handbuch der Deutschen Holzwirtschaft. Frachtenbuch für Holz und Holzwaren und Nachträge.

A. Franzke: Die Hausbockkäferfrage im Jahre 1938.

B. Neumann: Lehrbuch der chemischen Technologie und Metallurgie.

Dr. Sändig Verlagsges: Handbuch der Papier-und Pappenfabrikation (Papierlexikon).

Dtsch. Heraklith A. G.: Heraklith. Technische Anleitungen.

Böhme, Fettchem. Ges.: Zellwolle. Winke für ihre Veredlung.

E. Gieseking: Holzschutz-Handbuch. Die Verlängerung der Lebensdauer des Werk-und Bauholzes.

K. R. Rybka: Klimatechnik. Entwurf, Berechnung und Ausführung von Klimaanlagen.

F. Kress: Der Zimmerpolier. Ein

Fachbuch für Zimmerleute, Techniker, Architekten aus allen Gebieten des Holzbaues.

Dtsch. Handwerksinst: Die Beleihungsfähigkeit von Holzhäusern.

L. Rödler: Das Holztreppenbau. Gewendelte Treppen.

G. Hempel und E. Eisfeld: Grundlagen zur statischen Berechnung für freigespannte Dachbinder in Holz mit Berechnungsbeispielen und Tafeln.

W. Stoy: Ingenieurholzbau.

*

An. 3 (1940). Caetul 3 (Martie).

David Johansson:

Über Früh-und Spätholz in schwedischer Fichte und Kiefer und über ihren Einfluss auf die Eigenschaften von Sulfit-und Sulfatzellstoff.

Despre lemnul timpuriu şi târziu la moliftul şi pinul suedez şi despre influenţa lor asupra însuşirilor celulozei sulfit şi sulfat.

Proporţia de lemn târziu are o mare influenţă asupra însuşirilor celulozei şi anume deosebit după procedeul de fabricare sulfit sau sulfat. Se arată rezultatele încercărilor comparative şi se fac propuneri pentru o sortare a lemnului de celuloză după proporţia de lemn târziu.

Fritz Armbruster:

Technische Mindestwerte für Kunstharzpresshölzer.

Valori tehnice minimale pentru lemne presate şi încleite cu răşini artificiale.

Noile materiale obţinute prin lipirea foilor de lemn cu răşini artificiale şi presare puternică aduce foarte mari servicii practicei datorită constanţei însuşirilor în toată massa. Se pot azi obţine materiale de acest gen cu însuşirile voite, fapt care este cu deosebire apreciat de tehnicieni.

Categorisirea acestor materiale după valorile minime ale diferitelor însuşiri, precum şi procedeele de măsurarea acestora sunt expuse şi discutate în acest articol.

F. Haase şi E. Dölling:

Neuzeitliche Hobelmaschinen.

Maşini moderne de rindeluit.

Foarte interesant articol, în care se arată noile sisteme de construcţie a maşinilor de rindeluit, îndreptat, etc. Un număr mare de figuri întregeşte foarte bine articolul.

Mici comunicări:

Probleme pentru cercetări chimice în U. S. A.

Proiecte de norme.

Economia forestieră în coloniile franceze.

Plăci de acoperit canale făcute din plăci dure de fibre.

Fabricarea spirtului sulfit în Suedia.

Noi mase plastice din lemn.

Carbonizarea lemnului în Letonia.

Fabrică de gaz din lemn în Corsica.

Incălzirea cu lemn într'o mare industrie.

Incleiarea lemnului cu cleiuri neatacabile de acizi.

Un nou clei pentru lemn.

Noi sisteme de schele.

Revista patentelor anunţate şi aprobate.

Referate asupra literaturii.

Sunt cuprinse 57 referate asupra celei mai noi literaturi din domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

W. Wegelt: Holzwirtschaftliche Monatsblätter. Un tabel cu însuşirile lemnului de larice.

*

Anul 3 (1940). Caetul 4 (Aprilie).

K. Freudenberg şi Th. Ploetz:
Über enzymatische Abbauversuche an Holz.
Asupra încercărilor de descompunere a lemnului prin enzime.

Cunoştinţele asupra chimiei lemnului sunt încă reduse faţă de importanţa pe care acest material a dobândit-o în industria chimică. Cunoaşterea cât mai precisă a componenţilor materiei lemn ar aduce noi lumini în chimia şi întrebuinţările sale chimice.

Problemele care însă se pun în acest domeniu sunt următoarele:

Se găsesc diferiţii componenţi ai lemnului în vreo legătură genetică, adică se pot obţine printr'un proces oarecare din vre-unele materii de origină?

Diferitele materii scoase din lemn pe căi chimice se găsesc ca un amestec în lemn, în care fiecare parte rămâne neinfluenţată de celelalte sau se găsesc într'o strânsă legătură, poate chiar legătură chimică?

Corpurile obţinute pe cale chimică din lemn se găsesc astfel în lemn, adică se găseşte în lemn lignină şi celuloză?

Articolul cuprinde rezultatele încercărilor făcute prin întrebuinţarea enzimelor la descompunerea lemnului pentru a se putea răspunde la ultimele două probleme. Primele rezultate dau speranţa unei adânciri a multor cunoştinţe despre structura şi compoziţia lemnului.

R. Schlüter şi F. Fessel:
Kosten und Wirtschaftlichkeit der künstlichen Holztrocknung.
Costul şi economia uscării artificiale a lemnului.

Cunoaşterea costului uscării artificiale a lemnului este absolut necesară pentru a judeca economia unei întreprinderi de prelucrare a lemnului.

Articolul cuprinde rezultatele foarte interesante obţinute în cursul lucrărilor de perfecţionare a instalaţiei de uscarea lemnului din întreprinderea Siemens & Halske A.-G., Berlin-Gartenfeld, cu care ocaziune s'a studiat şi costul uscării în legătură cu timpul de uscare. Au fost studiate toate componentele preţului de cost. Rezultatele se compară cu acelea ale costului uscării naturale.

E. Gaber:
Versuche über die Reibung von Nadelholz.
Incercări asupra frecării lemnului de răşinoase.

Se dau rezultatele încercărilor făcute pentru a se stabili valoarea frecării între lemnele de răşinoase cu suprafaţa brută din fierăstrău, şi udată. Deasemenea s'a studiat influenţa înclinării diferite a fibrelor celor două piese care se freacă.

Mici comunicări:

Condiţiunile tehnice pentru livrarea lemnului necesar instrumentelor militare.

Valorificarea rumeguşului şi deşeurilor de lemn.

Noi întrebuinţări ale ligninei.

Distilarea lemnului şi răşinii în Suedia.

Fabricarea cărbunelui de lemn în Suedia.

Butoaie din lemn de frasin pentru avion.

Costul cofrajelor în construcţiile de beton armat.

Combaterea putrezirii fagului.

Criterii pentru distribuirea lemnului de susţinere (schele, cofraje, etc.) din construcţie.

Norme pentru dimensionarea cherestelei de răşinoase.

Aprovizionarea cu lemn a Angliei.

Cenuşa de lemn ca îngrăşământ.

Importul de lemn al Angliei.

Lămuriri la proiectul de normă DIN E 4076.

Revista patentelor anunţate şi aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 60 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

E. Dreher: Zur Chemie der Kunststoffe.

*

An. X (1940), Caetul 5 (Mai).

Bruno Huber:

Aus dem Arbeitsgebiete der Holzanatomie.

Din domeniul de lucru al anatomiei lemnului.

Autorul expune, pe scurt, lucrările de anatomia lemnului indigen şi colonial, executate în Institutul botanic din Tharandt. 15 microfotografii foarte bune întregesc textul.

A. Ugrenovic:

Planmässige Untersuchungen über Spaltfestigkeit und Spaltbarkeit.

Cercetări metodice asupra despicării şi rezistenţei la despicare.

Despicarea lemnului nu a fost complect şi sistematic studiată până acum. Autorul dă rezultatele încercărilor sale făcute pentru stabilirea metodei de lucru, a mărimii probelor, influenţei umidităţei, greutăţii specifice, cantităţii de raze medulare, etc. asupra rezistenţei la despicare.

G. Jayme şi R. Heininger:

Neue Verfahren zur Bestimmung von Gefügeunterschieden in Hölzern. II. Untersuchungen an Rotbuche und Aspe.

Procedee noi de determinarea diferenţelor de structură a lemnelor. II. Cercetări la fag şi plop tremurător.

Cu ajutorul metodei de lucru şi a aparaturii descrisă de autori în vol. 2 (1939), p. 377, al acestei reviste, s'au studiat lemnele de fag şi plop tremurător.

Friedr. Merkel:

Richtlinien für den Bau von Späne-Absauganlagen.

Indrumări pentru construcţia aspiratoarelor de praf, rumeguş şi talaj de lemn.

Construcţiei instalaţiei exhaustoarelor trebue să i se dea o deosebită atenţiune, fiindcă altfel consumă multă energie şi devine neeconomică.

Alegerea cantităţii şi vitesei aerului trebue să se facă după materialul de aspirat. Eficacitatea instalaţiei depinde şi de felul cum sunt conduse tuburile de aspiraţie şi de modul de construcţie al separatorului.

Mici comunicări:

Crearea unei secțiuni de cercetare a chimiei macromoleculare la Freiburg i. Br.

Planul de cinci ani pentru economia forestieră română.

Cultura nucului american în Germania.

Mase presate din lignină.

Economisirea lemnului în împachetaje.

Economia lemnului în Letonia.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 66 referate asupra literaturii apărută în ultimul timp în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

W. Schlink: Technische Statik.

K. Egner: Bauholzeinsparung.

VDI und DFV: Untersuchungen über Knotenplatten aus Sperrholz. Verhalten von Schichthölzern bei Feuchtigkeitsänderungen.

Un tabel cu însușirile lemnului de limba (Terminalia superba Engl. et Diels).

*

Anul 3 (1940), Caetul 6 (Iunie).

Helmut Raunecker:

Untersuchungen über die Holzbeschaffenheit von Schwarzerlen des oberbayerischen Moränengebietes.

Cercetări asupra însușirilor lemnului de anin negru din ținutul cu morene al Bavariei [teză de doctorat].

După prezentarea metodei de lucru, autorul expune rezultatele încercărilor făcute cu lemnul de anin negru pentru stabilirea greutății specifice, umflării și contragerii, durității, rezistenței la compresiune, încovoiere, tensiune, izbire și despicare. Rezultatele obținute sunt comparate cu acelea dela alte specii lemnoase.

E. Gaber:

Versuche über Erhöhung der Holzschubfestigkeit durch aufgeleimte und aufgenagelte Bretter.

Incercări asupra măririi rezistenței la alunecare a lemnului prin lipirea sau prinderea cu cuie a scândurilor.

Rezistența la alunecare paralelă cu fibrele este la lemnul de rășinoase foarte mică, pe când aceiaș rezistență perpendiculară pe fibre este foarte mare.

Incercările asupra cărora referă articolul s'au făcut pentru a vedea dacă nu se poate mări rezistența la alunecare paralel cu fibrele a scândurilor sau dulapilor prin lipirea sau prinderea cu cuie de acestea a unor piese cu fibrele perpendiculare pe primele.

Metoda de încercare, rezultatele și comentariul lor sunt foarte interesante.

L. Metz și H. Seekamp:

Prüfgerät zur Messung der Widerstandsfähigkeit von Holzfaserplatten gegen Feuer.

Aparatul de încercat pentru măsurarea rezistenței contra focului a plăcilor de fibră din lemn.

Plăcile de fibră din lemn ocupă un loc din ce în ce mai important între materialele de construcție. Un mare desavantaj al lor îl constitue inflamabilitatea, contra căreia s'au încercat foarte multe procedee tehnice pentru a o micșora sau înlătura complect.

Până acum a lipsit un procedeu de încercare a puterii ignifuge a diferitelor substanţe cu care s'au tratat plăcile de fibră.

In acest foarte interesant articol se descrie aparatul conceput de autori, procedeul de lucru şi se redau rezultatele primelor încercări.

P. Mathes:

Schraubengebläse mit Holzflügeln.

Suflător axial cu aripi de lemn.

După precizarea noţiunei, se arată evoluţia acestor suflătoare şi a întrebuinţării aripilor de lemn pentru acest scop. Descrierea diferitelor sisteme de construcţie. Astfel de suflătoare cu aripi de lemn se întrebuinţează cu randament ridicat numai dacă sunt mari, de ex.: diam. 0,8...6 m şi mai mult, debit 10...100 m^3/s, consum 10...1500 CP.

Mici comunicări:

Nevoia de lemn a Angliei e din ce în ce mai ameninţătoare.

Economia forestieră şi a lemnului în Spania.

Pădurile USSR.

Condiţiunile tehnice de livrare a traverselor de cale ferată neimpregnate pentru Căile Ferate Germane.

Dimensiunile admisibile pentru cheresteaua de răşinoase.

Un curs pentru construcţii speciale în lemn.

Lignina ca materie primă pentru masse plastice.

Instrucţiuni pentru confecţionarea duşumelei oarbe necesară montării „Steinholz"-ului.

Revista patentelor anunţate şi aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 35 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

E. Siebel: Handbuch der Werkstoffprüfung. Bd. 2. Die Prüfung der metallischen Werkstoffe.

S. A. Alfieri & Lacroix: Der Versuchslaboratorium der Cartiere Burgo.

Dreyer: Richlinien für die Aushaltung und Aufarbeitung des Holzes im Walde.

W. Köster: Die Hilfsstoffe in der Zellstoff-und Papiererzeugung.

H. Vogel: Die Sulfitzellstoff-Ablauge und ihre Verwertung.

K. Bergner: Der Holzstoff in der Holzpappenherstellung.

Finanz-Verlag: Kunstseiden- und Zellwolle-Taschenbuch.

H. Klein: Untersuchungen über das Bohren von Kunststoffen mittels verschiedener Spiralbohrerformen.

*: Norddeutsche Holz-Berufsgenossenschaft. Technischen Jahresbericht 1938. Sicherheit und Leistung.

Verlag Julius Springer: Blätter für Technikgeschichte. H. 6.

N. Ghelmeziu

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 3/1940.

J. P. C.:

Du martelage (1 pag.).

Despre marcaje.

Observaţiunea şi deducţia preced orice hotărîre când este vorba să se hotărască să se scoată un arbore dintr'un loc anumit sau situaţia să rămâie aceiaşi. Principiile generale admise pentru pădure vor ghida, în linii mari, orientarea marcării, care va depinde înainte de orice de condiţiile locale ale diviziunii. Şi cum ele sunt adesea extrem de variabile, rezultă de aici că marcarea derutează adesea pe cei ce nu sunt de meserie.

J. Jungo:

Voyage d'études forestières, du 3 au 8 Juillet 1939 (suite et fin) (6 p.).

Călătorie forestieră de studii (3—8 Iulie 1939).

Inceputul articolului în Nr. 2 al aceleiaşi reviste. Relatarea lui în Nr. 3/940 al Rev. Pădurilor.

Valea d'Axers cunoscută în toată Elveţia drept valea cu locuinţe omeneşti permanente la altitudinile cele mai mari (1963 m şi 2133 m.). Regresiunea pădurii. Suprimarea păşunatului şi aplicarea tăierilor culturale sunt indicate pentru îndreptarea situaţiei. Refacerea pădurilor de larice cari manifestau semne de îmbătrânire, pare a se fi găsit soluţia.

Autorul pune apoi concluzii privind întreaga excursie:

1) Refacerea pădurilor de munte este înainte de toate o chestiune forestieră; ea este însă şi una de ordin general. Deaceea rezolvarea ei trebue să fie făcută în colaborare cu cei interesaţi.

2) Problema refacerii cuprinde atât punerea în stare bună a pădurilor existente cât şi creiarea de altele noi.

Pentru cele existente se cere: reglementarea păşunatului şi a strânsului litierei, asanări, introducerea foioaselor, drumuri.

Pentru cele noi, să se observe regulile succesive vegetaţiei: a imita natura şi a o susţine. Imprejmuiri.

Indicaţiuni despre felul cum trebuesc executate aceste lucrări.

Sam. Aubert:

Le Chalet à Roch (Jura vaudois) (2 pag.).

O păşune de munte unde părţile împădurite au creiat multe necazuri forestierilor din lipsă de regenerare la molid. Descrierea staţiunei. Prezenţa unui covor de muşchi şi de afini împiedică regenerarea.

*

* *

Pour assurer le ravitaillement du pays en bois de râperie. (2 pag.).

Pentru asigurarea aprovizionării ţării cu lemn de papetărie.

Ivindu-se dificultăţi la aprovizionarea ţării cu lemn de papetărie, s'au făcut propuneri de mărirea producţiei interne.

Industria elveţiană de papetărie şi de celuloză consumă anual 4—500.000 st. de lemn; din aceştia 300.000 st. sunt acoperiţi de pădurea indigenă.

*

Nr. 4/1940.

H. Badoux:

Quelques constatations au sujet des caisses forestières de réserve en Suisse.

Câteva constatări în legătură cu casele forestiere de rezervă în Elveţia.

Interesante instituţii de credit, a căror alimentare cu fonduri se face în anii când preţul lemnului este ridicat şi de unde se scot bani atunci când preţurile sunt scăzute.

Ch. Gonet:

L'approvisionnement en bois de feu de la population civile. (3 pag.).

Aprovizionarea populaţiei civile cu lemne de foc.

Până la războiul actual lemnul de foc era puţin apreciat şi foarte puţin utilizat. Era înlocuit cu combustibil mineral, gaze, electricitate. Din această cauză economia forestieră a avut mult de suferit. Ea a căutat

să găsească lemnului alte întrebuinţări.

Odată cu războiul care a pus anumite bariere combustibilului mineral din exterior, problema lemnului de foc trece pe primul plan. A trebuit să se importe lemn din Jugoslavia pentru acoperirea nevoilor armatei.

G.-H. Bornand:
Rajeunissement du sapin blanc dans les Carpathes polonaises. (3 pag.).
Regenerarea bradului în Carpaţii polonezi.

*

Nr. 5/1940.

Le travail de la Commission suisse pour l'étude de la neige et des avalanches.
Lucrarea Comisiunii elveţiene pentru studiul zăpezii şi al avalanşelor. (8 pag.).

Inspecţia federală a pădurilor a întreprins de mai mulţi ani observaţiuni în câteva basine unde se formează avalanşe. A stabilit în acest scop şase staţiuni. Ea posedă azi o bogată documentaţie. S'a ajuns aproape la convingerea că nu se pot întreprinde într'un loc lucrări contra avalanşelor de zăpadă înainte de a se întreprinde acolo observaţiuni serioase.

Se arată problemele speciale puse fiecărei staţiuni, alături de cele generale.

Aug. Barbey:
Fortifications de campagne et protection forestière. (4 pag.).

Pădurea joacă rol mare şi în apărarea naţională. Multe lucrări de fortificaţie se fac în cuprinsul ei. Acestea necesită anumite defrişări, pentru spaţiu şi pentru material. Autorul priveşte latura probabilelor atacuri de insecte, provocate de materialul care rămâne pe loc în totalitatea lui.

E. A. (Londra):
Les forêts de la Yougoslavie (2 pag.).
Pădurile Jugoslaviei.

Jugoslavia ocupă locul al 7-lea din Europa în ce priveşte întinderea pădurească (7.780.000 ha). Faţă de suprafaţa ţării, reprezintă 30,6%. Coniferele ocupă 850.000 ha sau 10,9%, stejarul 1.308.000 ha sau 16,8%, fagul 1.844.000 ha sau 23,7%, alte foioase 2.658 ha sau 34,2%, foioase şi conifere amestecate 1.120.000 ha sau 14,4%. Statul dispune de 40% din păduri. Posibilitatea mijlocie este de 15—18 milioane metri cubi pe an, adică 2 m^3 pe ha.

J. Darbellay:
Le noyer, arbre de la défense.
Nucul, arbore de apărare.

Printr'un decret s'a interzis tăierea nucilor fără autorizaţie. Această măsură este asemănătoare cu cele sortite să asigure siguranţa şi menţinerea neutralităţii ţării.

*

Nr. 6/1940.

E. Hess:
Le travail de la Commission suisse pour l'étude de la neige et des avalanches. (11 pag.).
Lucrarea Comisiei elveţiene pentru studiul zăpezii şi al avalanşelor.

Alte spicuiri din lucrarea amintită.

Aug. Barbey:
De l'utilisation du combustible ligneux. (4 pag.).
Despre utilizarea combustibilului lemnos.

Ch. Gonet:
Fonds de réserve forestiers. (3 pag.).
Fonduri de rezervă forestiere.

Considerațiuni pe marginea articolului publicat de d-l Badoux în Nr. 4 al acestei reviste.

At. Har.

JOURNAL OF FORESTRY.

No. 3, March 1939.

Editorial:
Serviciul de ridicări în plan pentru lucrări forestiere pe drumul cel bun.

Se arată misiunea serviciului de ridicări în plan, modul de organizare a lucrului, sumele de care are nevoe pentru o eficientă activitate, ce cere națiunea dela acest serviciu; în esență, o caldă pledoarie pentru această acțiune de inventariere a bunurilor forestiere, indispensabilă pentru formularea unei politici forestiere naționale și rationale a țării.

J. H. Stoeckeler și C. G. Bates:
Perdele de protecție: avantajele solurilor afânate pentru arbori.

Articolul tratează despre cantitatea de umiditate necesară pentru arborii plantați în regiunea de câmpie, cu specială referență asupra efectului exercitat de calitatea și porozitatea solului asupra înmagazinării și folosirii precipitațiilor. Se încearcă să se explice pe baza înregistrărilor de precipitații din Oklahoma și din alte părți, creșterea arborilor și arbuștilor instalați natural în stațiunile cu soluri nisipoase în opoziție cu iarba măruntă care se găsește pe solurile bogate în particule fine, crescând totuși în aceleași condițiuni climatice, precum și dificultățile mult mai mari pe cari le întâmpină în aceste stațiuni lucrările de plantare. Se închee cu o scurtă descriere a umidității și metodelor de conservare a ei — necesare pentru un succes real în acțiunile de plantare pe aceste soluri grele.

D. M. Matthews, A. Z. Nelson, J. E. Rothery.
Comentarii asupra articolului „raportul susținut și tăierea rasă, un caz ipotetic".

Sunt propriu zis trei articole cu același titlu, provocate de un studiu apărut în Numărul de pe Nov. 1938 al revistei. Pot fi privite deci ca o discuție în scris a temei prezentată atunci.

W. C. Sechrist:
Exploatarea profitabilă a răriturilor executate la Pinus strobus.

In pădurile de Stat și particulare din Pennsylvania sunt întinse suprafețe cu Pinus strobus în vârstă de 20—30 de ani, care ar necesita curând o răritură. Numeroase studii au arătat foloasele acestor lucrări, cu o posibilă creștere a veniturilor, o mai bună desvoltare a coronamentelor. Astfel de studii sunt necesare pentru a determina cea mai bună metodă pentru a executa o răritură. Obișnuit însă, proprietarul particular dorește să știe avantajele finan-

ciare ale unei asemenea lucrări. El nu poate fi satisfăcut numai cu răspunsul că arborii care rămân vor produce probabil mai mult lemn de lucru sau foc. El doreşte un venit acum, nu în viitor. Autorul descrie folosul obţinut dintr'o lucrare de răritură executate de el într'o pădure a statului din Mont Alto.

Nelson H. Fritz:
Producţia de Ilex opaca în Maryland.

Ilex opaca (în engl. holly) este întrebuinţat din timpuri străvechi ca decorativ la Crăciun. Are acest obiceiu o anumită semnificaţie şi nu se vede raţiunea de a lupta în contra lui. Numai că metoda de colectare, de obţinere, a condus la distrugerea pe scara mare a acestui Ilex, astfel că în multe părţi e aproape exterminat. Autorul descrie progresele făcute în Maryland, unde colectarea de ramuri de Ilex se face în acord cu anumite metode care îi asigură conservarea şi perpetuarea.

E. F. Rapraeger:
Desvoltarea crăcilor şi nodurilor la Pinus strobus din W.

Un studiu asupra desvoltării crăcilor pentru a se explica formarea de noduri roşii, negre, şi lemnului liber de noduri. Se arată deasemeni posibilitate de a produce lemn de calitate superioară prin lucrări de amenajament şi culturale.

James D. Curtis:
O metodă pentru marcatul arborilor.

In lucrările forestiere e adesea necesar şi se marcheze arborii pentru identificări ulterioare. Problema care se pune e de a găsi o metodă care să cauzeze pagube cât mai mici, să coste puţin şi să aibă un caracter de permanenţă. Descrie în acest sens o experienţă făcută de el cu cue făcute din beţe de bambus.

R. R. Reynolds:
Câştiguri posibile din plantaţiunile de Pinus taeda L.

In general, silvicultorii se străduesc să arate ceea ce nu poate da pădurea. Autorul prezentului articol arată dimpotrivă ceea ce se poate face cu acest gen de pin în Sud şi cât de mult rentează cultura lui.

L. J. Pessin:
Consistenţa arboretului şi caracterul păturii ierbacee ca factori în regenerarea lui Pinus palustris.

Bert R. Lexen:
Un experiment în materie de răriturí la Pinus ponderosa, prin utilizarea arsenitului de sodiu.

*

Nr. 4, April 1939.

Editorial:
Ce aşteaptă pe silvicultorii diplomaţi din **1939.**

Posibilităţile de plasare a nouilor silvicultori, sunt foarte restrânse cu toate că domeniile de acţiune sunt diverse şi multe. Rândurile din acest editorial dovedesc o camaraderească înţelegere a situaţiei dar se termină numai cu o urare ca fiecare să-şi găsească o întrebuinţare cât mai bună şi corespunzătoare calităţilor lui.

H. S. Graves:
Ralph Clement Bryant.

Necrologul profesorului de exploatări forestiere dela Şcoala Sil-

vică din Yale şi a fostului preşedinte din 1920 şi 1931 a Soc. Silvicultorilor americani.

* * *

Comemorarea lui Austin Cary.

Dr. Austin Cary (1865—1936) a fost unul din glorioşii pionieri ai silviculturii de peste ocean. Activitatea lui pe teren, în şcoală şi în sânul societăţii silvicultorilor a îndemnat pe preţuitorii lui să-i ridice un monument la intrarea in pădurea Universităţii din Florida. Cu acest prilej s'a săvârşit un serviciu religios (baptist) şi cu tot ceremonialul de rigoare s'a inaugurat monumentul şi s'a predat custodelui.

Relevăm faptul pentru a se reţine această nobilă caracteristică a sufletului american (cultul oamenilor de bine), cunoscut la noi mai mult din procese cu gangsteri şi scaun electric.

H. T. Gisborne:

Principiile lui Hornby în materie de combaterea incendiilor în păduri.

L. G. Hornby a lucrat mult la organizarea serviciilor de protecţie în contra incendiilor din păduri. A murit chiar cu prilejul combaterii unui foc. H. T. Gisborne dă în articolul de faţă principiile directoare ale activităţii lui Hornby.

J. G. Osborne:

O indicaţie pentru răriturile experimentale.

Programele de lucru ale institutelor de cercetări forestiere au iniţiat pe scară mare lucrări de răriturí. Articolul de faţă vrea să ajute la întărirea acestei idei furnizând date interesante din câteva experimentări.

R. K. LeBarron şi F. H. Eyre:

Obţinerea seminţelor din conurile de Pinus banksiana.

Problema regenerării pădurilor de Pinus banksiana diferă de aceea a celor mai multe răşinoase din nord din cauza conurilor care nu liberează seminţele atunci când ajung la maturitate. Majoritatea seminţelor sunt reţinute mulţi ani în conuri, afară numai dacă un foc nu trece prin pădure, în care caz conurile se desfac şi sămânţa scapă.

Multă sămânţă se găseşte însă în conurile de pe crăcile şi părţile din coronament abandonate în pădure cu ocazia exploatărilor. Expunând aceste conuri căldurii solare, se desfac şi se poate recolta cantităţi importante de sămânţă.

Pornind dela aceste constatări, autorul arată rezultatele obţinute cu o metodă întrebuinţată de el pentru recoltarea seminţelor, fără a mări pericolul incendiilor în pădure.

O. M. Wood:

Paralelă între sistemul rădăcinilor la un Quercus montana Wild. din sămânţă şi altul din lăstari.

Donald D. Stevenson şi R. A. Bartoo:

Influenţa distanţelor pe rânduri şi între rânduri asupra creşterii în plantaţiunile de pin norvegian.

Se face un raport asupra rezultatelor obţinute până acum. Opinia asupra celor mai indicate distanţe a variat şi se observă acum o tendinţă de a le mări. In Pennsylvania separe că s'a ajuns la concluzia (plantaţia în care s'a experimentat nu are decât 16 ani) că se obţin rezultate frumoase — creşteri rapide în diam. şi înălţime — când se lucrează la 10'/10' (adică circa 3 m/3 m)

Henneth H. Garden:
Studii asupra lui Polyporus abietinus.

Wendell E. Davis:
Măsurarea precipitaţiunilor deasupra coronamentului arborilor.

Determinarea raportului dintre cantitatea precipitaţiilor şi aceea a apei care se scurge şi influenţelor pe care le-ar avea diferite tipuri de pădure, a fost obiectul cercetătorilor pentru a putea coordona pe bază de date precise lucrările de amenajarea pădurilor, conservarea solului şi combaterea inundaţiilor.

In acest articol se discută gradul în care pădurea poate să modifice scurgerea apelor, prezentând deasemeni o metodă de măsurarea precipitaţiilor la nivelul coronamentului. La finele articolului, o bogată bibliografie în materie.

A. A. Dunlap şi A. D. McDonnell:
Incercarea germinaţiei în nisip.

Se descrie o metodă simplă pentru a determina procentul de germinaţie a seminţelor arborilor.

S. A. Wilde şi R. Wittenkamp:
Lipsa de fosfaţi şi potasiu la puieţi ca un rezultat al unei insuficiente întrebuinţări de substanţe organice.

Leon S. Minckler:
Transpiraţia arborilor şi a pădurilor.

Se dă rezultatul unor experimentări executate, în apropiere de Syracuse şi Warensburg N. Y, asupra a 12 arbori din 5 specii. Concluzia studiului e că: intensitatea luminii, umiditatea relativă, timpul zilei şi anotimpul sunt factorii care influenţează transpiraţia.

T. Bălănică

REVUE DE EAUX ET FORÊTS.

Nr. 11/1939.

G. Rabouille:
La lutte contre les incendies de forêts au Canada. (16 pag.).
Lupta contra incendiilor în pădurile Canadei.

In Canada incendiile în păduri sunt foarte grave, atât în ce priveşte numărul lor, cât şi suprafaţa parcursă de foc. In 1923, de pildă, s'a incendiat o suprafaţă de 1.980.000 ha, pierderea fiind estimată la 46.700.000 dolari.

Autorul, care a putut să se documenteze la faţa locului, arată metodele folosite contra incendiilor, metode care sunt fructul unei experienţe de 20 ani.

Inainte de aceasta însă, autorul arată cauzele incendiilor; 47% din numărul lor sunt provocate de fumători şi de cei cari campează; 90% din ele sunt provocate în cursul lunilor Mai—August.

Caracteristica pădurii canadiene de nord este: mare întindere, populaţie de densitate mică, dificultăţi de comunicaţie. Sunt factori cari agravează la exces dificultăţile luptei contra incendiilor. Acestea au obligat pe canadieni să aleagă procedeele cele mai rapide, mai simple şi mai eficace pentru combaterea focului.

M. Nègre:
Les forêts de chêne vert. (6 pag.).
Pădurile de stejar verde (Quercus ilex L.).

In regiunea mediteraneană a Franţei această specie începe dela nivelul mării, urcând până la 1400 m în masivul muntos Aigoual. In două departamente (Gard şi Hérault) sunt

54.000 ha asemenea păduri supuse regimului silvic. Toate sunt tratate în crâng simplu, cu revoluție de 20-30 ani, la cele particulare coborînd la 18 ani. Toate păşunate de vite mici (capre, oi), începând dela 10 ani. La pădurile particulare păşunatul începe la 2 ani dela exploatare.

Aceste păduri produc: scoarță pentru tanin, lemn de foc, lemn de industrie (cozi pentru instrumente) şi lemn de crăci pentru brutării. Producția la ha nu depăşeşte 100—150 steri, aceştia fiind constituiți din: 30 st lemn de foc, 20 maldăre de scoarță, 200 legături de crăci a 10 kg. Lemnul acestui stejar fiind greu şi dur, nu se foloseşte ca lemn de lucru.

Prețurile sunt relativ mici, mai ales de când s'a scumpit mâna de lucru.

Autorul arată căile de urmat pentru ameliorarea acestor păduri, cari ar fi: mărirea revoluției, rezerve, stabilire de parcelare raționale, introducerea răşinoaselor.

G. Géneau:

La législation forestière sous l'ancien régime. (17 pag.).

Legislația silvică în vechiul regim.

*

Nr. 12/1939.

A. Joubert:

Organisation de la forêt française et production des bois papetiers. (18 pag.).

Organizarea pădurii franceze şi producția de lemn pentru papetărie.

Azi industria de papetărie franceză lucrează cu materii importate. Trebue să devie de sine stătătoare. In acest caz această industrie trebue să se adapteze materialului francez. Şi pădurea însă trebue să se organizeze de aşa fel ca să procure industriei materiile prime necesare.

Franța dispune de materii prime în cantitate mare, altele decât cele folosite până acum (brad şi molid) de industria respectivă franceză.

Autorul se întreabă şi răspunde:

a) Cum se poate organiza pădurea franceză în vederea acestei adaptări;

b) Cum trebue privit tratamentul masivelor productive;

c) Cum se pot mări suprafețele productive.

L. de Lapasse:

Le traitement des forêts des dunes de Gascongne. (6 pag.).

Tratamentul pădurilor din dunele Gasconiei.

A. Barbey:

Chronique suisse — Henri Biolley.

Rânduri pentru cel ce a fost marele forestier elvețian Henri Biolley.

G. Géneau:

La législation forestière sous l'ancien régime. (16 pag.).

Legislația forestieră sub vechiul regim. (Urmare).

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Caietul 5—6, Mai—Iunie 1940.

I. *Studii.*

Dr. A. Olberg:

Waldbauliche Erfahrungen in Chorin.

Experiențe silvice în Chorin.

Autorul expune observațiile sale din timpul celor 16 ani cât a condus ocolul silvic Chorin (lângă Eberswalde). Articolul continuă.

Mitscherlich:
Das Forstamt Dietzhausen.
Ocolul silvic Dietzhausen.
Este o monografie ştiinţifică a ocolului silvic Dietzhausen făcută de Institutul de Cercetări Forestiere Prusian prin asistentul Mitscherlich. Din ea aflăm, între altele, că cele mai vechi descrieri ale arboretelor datează din anul 1587, adică de acum 353 de ani!

Remarcabilă este experimentaţia făcută în acest ocol asupra distanţei la care trebuiesc plantaţi puieţii de molid. Arboretul în care puieţii fuseseră plantaţi la 1,25×1,25 m a avut la vârsta de 54 ani un volum cu 14% mai mare decât plantaţia de 1 m×1 m, iar cel cu arborii la 1,5 m×1,5 m a avut un volum cu 57% mai mare, de unde rezultă că distanţa optimă este aceasta din urmă.

III. *Recenzii.*

Blanck E.: Handbuch der Bodenlehre. I. Ergänzungsband. 1939. [Manual de Soluri. I. Volum de completare]. Cu 84 fig.; VIII+621 pag. Preţul broş. 84 RM
Recenzent *Albert.*

Hesmer H. und *J. Meyer:* Waldkarten als Unterlagen waldbaulicher Planung. [Hărţile forestiere ca bază a planurilor silvice]. Hannover: M. u. H. Schaper. 1939. Preţul broş. 2,80 RM.
Recenzent *Dengler.*

Baasen Carl: Wald und Bauerntum. [Pădurea şi ţărănimea]. Leipzig: S. Hirzel. Preţul 8 RM.
Recenzent *Dengler.*

G. T. T.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTVIRTSCHAFT.

Bd. VII, Heft 4 (Januar 1940).

Goswin Nutt:
Ausschnitte aus der Entwicklung der französischen Forstwirtschaft.
Aspecte din evoluţia economiei forestiere franceze.

„Că economia forestieră a unei ţări stă în strânsă legătură cu creşterile şi descreşterile populaţiunii, o dovedeşte în chipul cel mai deplin Franţa". Cu acest gând fundamental sunt schiţate momente principale din evoluţia economiei forestiere franceze. Astfel: I. Generalităţi asupra desimii şi mişcării populaţiunii; II. Suprafaţa păduroasă (în decursul timpului); III. Condiţiunile staţionale şi de împăduriri; IV. Proprietatea forestieră; V. Regime şi tratamente; VI. Producţiunea pădurii cultivate; VII. Măsuri de politică forestieră; împăduriri, defrişări, desfacerea de păduri de stat. Din citirea acestui studiu rămâi cu simţimântul unei slăbiri a interesului pentru pădure din partea francezului.

Internationaler Forst-und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internaţională.

Foarte interesant material asupra faptelor şi stărilor forestiere din lume.

Ilie C. Dem.

Societatea «Progresul Silvic»

A P E L

CĂTRE MEMBRII CORPULUI SILVIC ROMÂN DE TOATE GRADELE

Durerea zdrobitoare a deslipirii Basarabiei şi părţii de Nord a Bucovinei, dela Patria Mamă, a fost şi mai mult mărită de bejenia aruncată în rândul populaţiei româneşti din aceste ţinuturi.

Toţi Românii au căutut şi caută din toate puterile să micşoreze durerea fraţilor noştri refugiaţi.

Fără îndoială că fiecare din noi am dat sau vom da dovada înţelegerii, ca Români, acestei triste situaţii şi pe măsura puterilor noastre vom contribui la alinarea durerii fraţilor noştri.

Ca membrii ai aceluiaş Corp, Corpul Silvic, care, având în vedere că el avea de apărat bogăţii publice, nu a fost dintre cel mai iubit, avem datoria nobilă de a veni în ajutorul fraţilor noştri cât mai mult şi cât mai repede.

Facem un apel la toţi membrii Corpului Silvic de toate gradele: ingineri, conductori, brigadieri şi pădurari:

a) Să dea adăpost şi bună primire oricărui frate Român basarabean sau bucovinean membru al Corpului silvic sau familiei lui;

b) să comunice prin şeful erarhic pe cine anume adăposteşte şi ce situaţie are (numele şi pronumele, de unde vine, adresa unde se află în prezent, vârsta, starea materială cu care s'a refugiat şi dacă mai câştigă ceva prin muncă proprie);

c) să dăruiască din propria sa avere o sumă de bani din care să se poată strânge un fond special pentru ajutorarea camarazilor noştri de breaslă şi familiile lor;

d) apelul nostru se îndreaptă în deosebi către camarazii mai mari în grad, Directori Regionali şi Şefi de Inspectorate, să angajeze în această manifestare de Corp întreaga obşte silvică şi să colecteze o sumă cât mai importantă.

Societatea „Progresul Silvic" independent de acţiunea administrativă, a instituit un comitet care să organizeze întreaga operă de ajutorare a refugiaţilor, membri ai Corpului silvic de orice grad şi familiilor acestora.

Strângerea unei sume de bani ni se pare a fi cea mai bună cale, şi cea mai practică, deoarece este greu de stabilit nevoia fiecăruia şi

greu de distribuit efecte. Cu o sumă de bani, orice refugiat, ori unde ar fi el, îşi poate procura hrană, îmbrăcăminte şi încălţăminte.

Colegii noştri, Directori Regionali şi Şefi de Inspectorate, sunt rugaţi să strângă sumele în sensul apelului de mai sus, dând dovezile respective de primire, donatorilor, şi să centralizeze — prin organele exterioare — datele referitoare la refugiaţii silvici cari se găsesc pe teritoriul lor, trimiţând Societăţii atât tabloul sumelor, cât şi al refugiaţilor.

Sumele vor sta deocamdată în depozit la Directorii regionali şi Şefii de Inspectorate, urmând să se facă o justă distribuţie de către Comitet şi să se dea apoi dispoziţiuni de expediţie.

Având în vedere urgenta nevoie, socotim că până la 1 August ar fi cel mai îndepărtat termen la care am dori să primim răspunsul apelului nostru.

Preşedintele Soc. „Progresul Silvic" şi Director I.C.E.F.,
M. DRĂCEA

Preşedintele Consiliului Technic şi Membru în Consiliul de Administraţie S.P.S.,
HORIA LAZĂR

Secretar General al Soc. „Progresul Silvic" şi Director al Direcţiei Pădurilor. Persoanelor Juridice,
I. ZEICU

Preşedintele Secţeii Silvice a Cons. Technic şi Membru în Cons. de Administraţie S.P.S.,
G. NĂSTĂSESCU

Director al Direcţiei Silvice şi ameliorărilor şi membru în Consiliu de Administraţie S. P. S.,
D. GROZESCU

Director C. A. P. S. şi membru în Consiliu de Administraţie S. P. S.,
A. G. NEDELCOVICI

ŞEDINŢELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE

PROCES VERBAL No. 8.

Şedinţa Consiliului de Administraţie din 4 Iunie 1940.

Prezenţi D-nii: Al. Butoi, C. Bunescu, M. Drăcea, I. C. Demetrescu, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, At. Haralamb, Gh. Năstăsescu, At. Nedelcovici, V. Priboianu, St. Rodoteatu, V. Sabău, V. N. Stinghe, Eug. Vâlceanu, I. Zeicu.

Ordinea de zi:

1. — Darea de Seamă a Consiliului de Administraţie pe anul 1939.
2. — Legea armonizării salariilor.
3. — Diverse — Administrative.

D-l I. Zeicu Secretarul General al Societăţii citeşte textul Dării de Seamă asupra activităţii Consiliului pe anul 1939. Consiliul aprobă şi hotărăşte ca D-l Vice-preşedinte V. N. Stinghe şi D-l Secretar General I. Zeicu să aducă anumite modificări de detaliu textului citit.

2. — D-l Preşedinte M. Drăcea referă asupra demersurilor făcute de Domnia-Sa atât în calitate de Preşedinte al Societăţii, cât şi ca Senator al Colegiului Inginerilor, în privinţa unei cât mai bune încadrări în tabelele de salarizare întocmite de comisiunea de armonizarea salariilor însărcinată de Guvern. După informaţiuni şi discuţiuni, la care iau parte d-nii: V. N. Stinghe, D. Grozescu, Gh. Năstăsescu şi D-l T. Păiş şeful personalului C. A. P. S. invitat în Consiliu în acest scop, Consiliul hotărăşte să se continue a se stărui în vederea unei cât mai bune salarizări. D-l Preşedinte M. Drăcea arată că reprezentanţii din Parlament ai Colegiului Inginerilor vor solicita Comisiilor Parlamentare care se ocupă de salarizare, să se acorde inginerilor cel puţin salariile stabilite pentru Corpul Ofiţeresc.

3. — Consiliul aprobă Societăţii A. V. I. S. Cernăuţi un ajutor de 5.000 (cinci mii) lei.

De asemenea se aprobă Societăţii A. V .I. S. Cluj suma de 6.000 (şase mii) lei.

4. — D-l Preşedinte anunţă Consiliului încetarea din viaţă a trei camarazi: Iancu Marinescu, Petru Fotoc şi Victor Pop Hârşianu. După

ce se evocă personalitatea celor dispăruți, în amintirea lor, Consiliul păstrează un moment de reculegere.

Ne mai fiind nimic la ordinea de zi, ședința se ridică.

PREȘEDINTE,
M. Drăcea

SECRETAR GENERAL,
I. Zeicu

PROCES VERBAL No. 9.

Ședința Consiliului de Administrație din 11 Iunie 1940.

Prezenți D-nii: Al. Butoi, C. Chiriță, M. Drăcea, I. C. Demetrescu, D. Grozescu, At. Haralamb, Horia Lazăr, Gh. Năstăsescu, At. Nedelcovici, M. Rădulescu, V. Sabău, V. N. Stinghe, I. Zeicu.

Ordinea de zi:

1. — Stabilirea detaliilor de organizare privind Adunarea Generală dela 16 și 17 Iunie.
2. — Comunicări.

1. — Consiliul ia act că a apărut în Monitorul Oficial convocarea Adunării, că s'a aprobat membrilor Societății un concediu de 4 zile pentru a participa la această Adunare. Se va face de urgență intervenție la Autoritățile indicate pentru a se obține autorizația de ținerea Adunării. Consiliul hotărește, dată fiind situația actuală, să se invite la Adunare D-nii: Gh. Ionescu-Șișești Ministru al Agriculturii și Domeniilor, Mihail Șerban Subsecretar de Stat la același Departament, A. Munteanu și I. Radulovici Secretari Generali ai Ministerului. Având în vedere vremurile turburi și îngrijorătoare prin care trecem, Consiliul hotărăște ca această Adunare să se țină într'un cadru cât mai sobru. De aceia alte invitații nu se vor mai face.

Consiliul hotărăște în unanimitate să propună Adunării Generale alegerea D-lui Prof. Gh. Ionescu-Șișești ca membru de Onoare al Societății Progresul-Silvic.

2. — Consiliul ia act de adresa C. E .A. C. S.-ului No. 2270 din 30 Mai 1940 privind participarea Președintelui Societății, ca membru de drept în Consiliul C. E. A. C. S.-ului, potrivit Statutelor modificate.

Cererea D-lui V. Sabău privind tipărirea, în Editura Societății, a bibliografiei pe 50 de ani a Revistei Pădurilor se trimete la Comisia de editură.

D-l Cassier M. Rădulescu arată că potrivit contractului cu Casa Pădurilor, Societatea este obligată la cota parte din cheltuielile de încălzit;

Se aprobă a se face un abonament de 2.000 lei la revista Aero-Sport.

De asemenea, se hotărește să se angajeze un funcționar nou în locul rămas vacant prin demisia D-lui Adjudeanu.

D-l Președinte M. Drăcea informează Consiliul că în privința salarizării s'a obținut o încadrare superioară celei actuale pentru gradele cele mai mici din Corp și anume egală cu cele acordate pentru treptele din erarhia militară.

Ne mai fiind nimic la ordinea de zi, ședința se ridică.

PREȘEDINTE,
M. Drăcea

SECRETAR GENERAL,
I. Zeicu

PROCES VERBAL No. 10

Ședința Consiliului din 25 Iunie 1940.

Prezenți Domnii: Al. Butoi, C. Chiriță, M. Drăcea, I. C. Demetrescu, M. P. Florescu, Dem. Grozescu, At. Haralamb, At. Nedelcovici, G. Năstăsescu, V. Priboianu, S. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Rădulescu, H. Lazăr.

Ordinea de zi:

1. Inscrierea Membrilor Societății în Partidul Națiunii.
2. Incheierea lucrărilor Adunării Generale și prezentarea moțiunilor.
3. Activitatea diferitelor Comisuni.
4. Comunicări.

Prezidează D-l Prof. Marin Drăcea.

1. *Inscrierea membrilor societății în Partidul Națiunii.*

Deschizând ședința D-l Președinte face un scurt istoric al evenimentelor cari au dus la înființarea Partidului Națiunii.

Inscrierile urmează a se face individual și personal.

Chestiunea se pune totuși la ordinea de zi a ședinței pentru ca Consiliul și prin aceasta Societatea să ia act de această mare reformă politică și să exprime, cu această ocaziune sentimentele sale de devotament față de Marele Reformator, M. S. Regele Carol II, care este și șeful suprem al acestui nou partid al întregei națiuni.

Consiliul autorizează pe D-l Președinte a reînoi și cu acest prilej, M. S. Regelui Carol II, sentimentele de statornic devotament ale membrilor Societății Progresul Silvic, și a se înscrie în registrul dela Palat, în numele consiliului de administrație.

2. *Lucrările Adunării Generale.* Asupra acestei chestiuni, D-l Președinte remarcă următoarele, pentru știința D-lor membrii din Consiliu de administrație cari au lipsit de la lucrările Adunării generale.

a) Participarea a fost mai numeroasă de cât ne-am fi putut aștepta în acest an excepțional de greu. Aceasta dovedește interesul pe care membrii îl poartă lucrărilor Societății.

b) In deosebi este de reţinut profesiunea de credinţă pe care un Ministru al Agriculturii şi Domeniilor, D-l Gheorghe Ionescu-Sisești, a făcut-o în faţa Adunării generale. Perfecta unitate de vederi în această privinţă justifică un vechiu punct de vedere al Societăţii, că anume D-nii Miniştrii ai Agriculturii şi Domeniilor, cari trăind aproape de noi ajung de ne cunosc, se identifică până la urmă cu aspiraţiunile noastre şi împart cu noi riscurile profesiunii; ceea ce sporeşte eficienţa activităţii desfăşurată de Societate.

c) D-l Preşedinte dă apoi citire unei scrisori a D-lui Ing. Insp. general silvic Avram, care arată că D-sa nu este mulţumit de felul cum au fost primite observaţiunile D-sale bine intenţionate asupra conţinutului dării de seamă a Consiliului de administraţie pe anul societar 1939 şi în general asupra mersului lucrărilor Societăţii, cerând ca scrisoarea D-sale să fie publicată în Revista Pădurilor.

Consiliul luând în discuţiune chestiunea, ia act şi găseşte că răspunsul la această scrisoare, care de altfel conţine aceleaş elemente ca şi cuvântarea rostită de d-l Avram în faţa Adunării generale — cuvântarea ce se va publica în întregime, cum se obişnueşte — în darea de seamă asupra desbaterilor — a fost dat de D-l Preşedinte al Societăţii şi de votul unanim al Adunării generale.

d) Moţiunile votate de Adunarea generală se vor prezenta d-lui Ministru al Agriculturii şi Domeniilor de către o comisiune a cărei compunere va fi hotărîtă de d-l Preşedinte.

3. Consiliul ia act de activitatea desfăşurată, în condiţiuni foarte grele, de Comisiunile instituite pentru: pavilionul dela Amara, Vila Carmen Sylva, Vila Govora şi administrarea Căminului. Urmează că aceste comisiuni să facă într'o şedinţă viitoare propuneri concrete pentru administrarea obiectivului respectiv.

Deocamdată Consiliul dă delegaţie D-lui Ing. Insp. silvic Traian Ionescu Heroiu, membru al Societăţii, a se ocupa de întreaga administrare a Casei din Bucureşti a Societăţii.

Se deleagă d-l Ing. Insp. silvic Al. Butoi, secretar, a înlocui pe d-l casier al societăţii M. Rădulescu, cât timp acesta este concentrat.

Cererea d-lui Ing. Bivol (J-l No. 435/940) nu se aprobă din lipsă de fonduri.

Se primesc ca membrii în societate d-nii Ingineri silvici Al. Trifănescu şi C. Ştefănescu.

Se ratifică Procesul Verbal din 2 Mai 1940 al Comitetului de Direcţie.

Se citeşte răspunsul primit de la Majestatea Sa Regele la telegrama adresată de către Adunarea Generală.

De asemeni răspunsurile primite de la D-nii Mircea Cancicov, Ministrul Economiei Naţionale şi de la D-l C. Giurescu, Ministrul Propagandei, la telegramele adresate de către Adunarea Generală.

Ne mai fiind nimic la ordinea zilei, şedinţa se ridică.

Preşedinte, (ss) M. DRĂCEA.

Secretar General, (ss) *Al. Butoi*

PROCES VERBAL No. 11

Şedinţa Consiliului de administraţie din 4 Iulie 1940

Prezenţi Domnii: Al. Butoi, C. Chiriţă, M Drăcea ,I. C. Demetrescu, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, At. Haralamb, Horia Lazăr, Andrei Ionescu, Gh. Năstăsescu, V. Priboianu, M. Rădulescu, St. Rodoteatu, D. A. Sburlan, I. Zeicu.

Şedinţa se deschide la ora 19.

D-l Preşedinte, Profesor M. Drăcea:

De ieri Basarabia şi o parte din Bucovina trec iarăşi, în stăpânire străină.

Această încercare a lui Dumnezeu cade în ziua, în care se împlinesc 436 de ani dela săvârşirea din viaţă a viteazului în lumea întreagă, cunoscutului Domn Ştefan cel Mare şi Sfânt, al cărui mormânt rămâne acum de strajă.

Ca oameni ai pădurii noi nu am săvârşit nici un păcat faţă de pădurile acelui frumos colţ de ţară; le-am păstrat cu sfinţenie, le-am sporit mult, acolo unde lipseau pentru ca ele să slujească întotdeauna la propăşirea acelui bun şi de baştină popor românesc.

Biciuiţi de destin, să stăm drepţi, scrâşnind din dinţi; dar nu cu mâinile la piept. Şi fără a mai crede „în stele“. Să ne încordăm — acum abia — toate puterile, spre a face să vină dreptatea, în care credem ca în lumina soarelui şi care nu poate întârzia. Dar, să luăm aminte că dreptatea nu vine singură la cel ce o are şi nici nu rămâne singură lângă cel ce şi-a dobândit-o o clipă, pe care n'a înţeles-o. Ca un memento pentru viitor să păstrăm vie amintirea greşelilor. Să înţelegem că numai desăvârşita unire sufletească şi prestigiul neamului pot trage hotare în veci neschimbătoare.

O parte din trupul şi sufletul neamului nostru rămân „dincolo“. lângă cei pe cari i-am iubit şi cu cari am împărţit iarăşi bucuriile şi durerile a două decenii din istoria neamului.

Iar acum, să ne reculegem câte-va minute, grele, pline de răspundere, de speranţe şi de legăminte faţă de viitor.

In semn de doliu, ridic şedinţa.

Preşedinte, (ss) M. DRĂCEA.

Secretar General, (ss) *Al. Butoi*

PUBLICAȚIILE INSTITUTULUI DE CERCETĂRI ȘI EXPERIMENTAȚIE FORESTIERĂ DIN ROMÂNIA

SERIA I.

Analele Institutului de Cercetări și Experimentație Forestieră.

Vol. I. Anul 1934

M. DRĂCEA Prof.: Cuvânt înainte.
C. CHIRIȚĂ Dr., T. BĂLĂNICĂ și R. MUNTEANU: Contribuțiuni la cunoașterea stațiunilor și exigențelor staționale ale castanului bun în România. Cercetări în Oltenia, la Tismana și Polovraci. (Extras) . . . . . Lei 100
C. C. GEORGESCU Dr.: Studii phyto-geografice în bazinul inferior al Văii Cernii (Băile Herculane). (Extras) . . . . . Lei 100
M. PETCUȚ: Cercetări în legătură cu germinația semințelor, care în mod obișnuit răsar în anul al II-lea. (Extras) . . . Lei 100

Vol. II. Anul 1935—1936

GR. ELIESCU Dr.: Contribuțiuni la cunoașterea morfologică și botanică a lăcustei Isophya specioasa Friv. (Extras) . . . . Lei 100
C. C. GEORGESCU și M. BADEA: O nouă specie de Cercospora parazită pe ace de Juniperus. (Extras) . . . . . Lei 20
C. C. GEORGESCU și M. BADEA: Maladia răsfrângerii conurilor de molid. Rhynchophora retroflexa. Nov. Sp. (Extras) . . Lei 40
C. C. GEORGESCU și V. MELANIDE: Formațiuni de lemn în scoarță la Acer tataricum. (Extras) . . . . . Lei 40
C. C. GEORGESCU și I. MOLDOVANU: Considerațiuni asupra culturii rășinoaselor în parcul dendrologic dela Dofteana-Bacău. (Extras) . . . . . Lei 60
M. PETCUȚ și A RĂDULESCU: Cercetări în legătură cu greutatea la litru și numărul de semințe la kg, pentru câteva specii lemnoase . . . . . , Lei 40
S PAȘCOVSKI: Tisă și ienuper la Cislău (Buzău) . . . . Lei 20
S. PAȘCOVSKI: Câteva stațiuni de plante lemnoase din Ardeal Lei 20

Vol. III Anul 1937

C. D. CHIRIȚĂ Ing. Dr.: Nisipurile dela Hanul-Conachi, din punct de vedere naturalist și forestier . . . . . Lei 80
V. N. STINGHE Prof. și G. T. TOMA Ing.: Tarife de cubaj și tabele de coeficienți de formă și de înălțimi reduse, pentru salcâm (în special pentru cel de pe nisipurile din Oltenia) . . . . Lei 50
C. C. GEORGESCU Ing. Dr. și M. BADEA: Mătura vrăjitoarei la cais (Taphrina armeniacae. Georg. et Bad). . . . . Lei 20
AT. HARALAMB Ing. Dr.: Trei stațiuni de Taxus baccata L. în Munții Buzăului . . . . . Lei 20

Vol. IV. Anul 1938

C. D. CHIRIȚĂ: Studiul solurilor forestiere după tipurile naturale de arborete . . . . . , Lei

C. D. CHIRIŢĂ: Contribuţiuni la cunoaşterea exigenţelor nucului american (Juglans nigra) faţă de sol . . . . . Lei
C. D. CHIRIŢĂ: Cercetări asupra umidităţii solurilor forestiere, în regiunea de câmpie . . . . . Lei
C. D. CHIRIŢĂ şi T. P. BĂLĂNICĂ: Cercetări asupra nisipurilor din Sudul Olteniei. . . . . Lei
G. T. TOMA şi A. CONSTANTINESCU Variaţia greutăţii lemnului de foc. Lei
AT. HARALAMB şiM. ENE: Monografia piscicolă a pârâului Caşoca afluent al Buzăului . . . . . Lei
S. PAŞCOVSKI: Observaţiuni asupra unor esenţe exotice . . Lei
AN. V. RĂDULESCU: Observaiţuni fenologice la speciile lemnoase din Bucureşti făcute în sezonul de vegetaţie 1937 . . . . Lei
AT. HARALAMB: Câteva staţiuni noui de mojdrean . . . Lei
AT. HARALAMB: Alte două staţiuni de tisă în jud. Buzău . . Lei

Vol. V. 1939.

C. C. GEORGESCU: Răspândirea orizontală a pinului silvestru în Carpaţii României. pp. 78+1 h. . . . . Lei
AT. HARALAMB: Răsp. naturală a pinului silvestru în jud. Buzău. pp. 38+1 h. . . . . Lei
C. C. GEORGESCU: Contribuţiuni la cunoaşterea făinărei stejarului. pp. 19.
GR. ELIESCU: Observaţiuni privitoare la studiul metodei în protecţia pădurilor. pp. 15. . . . . Lei

SERIA II.

Referate, comunicări.

C. C. GEORGESCU Dr. şi M. BADEA: Dare de seamă asupra maladiilor criptogamice, de importanţă economică, apărute în pădurile ţării în anul 1933, 1935, 8°, pp. 43 . . . . . Lei 40
D. A. SBURLAN Dr.: Intrebuinţarea lemnului în construcţia străzilor şi a şoselelor. Realizări şi curente noui. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1935, 8°, pp. 23. . . . . Lei 20
TR. HEROIU Dr.: Utilajul unui birou modern. (Extras din „Bulet. IROM"), 1935, 30/21, pp. 33 . . . . . Lei 40
M. PETCUŢ şi P. CRETZOIU: Contribuţiuni la cunoaşterea florei dintre Dunăre şi Carpaţii Sudici. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1936, 8°, pp. 10 . . . . . , Lei 20
D. A. SBURLAN Dr.: Trasarea jilipurilor şi uluţelor. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1936, 8°, pp. 15 . . . . . Lei 20
AT. HARALAMB Dr. şi A. RĂDULESCU Dr.: O plantaţie de pin silvestru la poalele podgoriei muntene. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1936, 8°, pp. 15 . . . . . Lei 20
I. C. DEMETRESCU Dr.: Legea din 20 Aprilie 1935, pentru pădurile de protecţie. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1936, 8°, pp. 41. Lei 20
I. C. DEMETRESCU Dr.: Nouile păduri şi legile noastre silvice. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1936, 8°, pp. 9 . . . . . Lei 20
M. PETCUŢ şi C. CHIRIŢĂ: Lupta împotriva secetei, privită din punct de vedere silvic, 1937, 8°, pp. 15. . . . . Lei 20
AT. HARALAMB Dr.: Noui contribuţiuni la cunoaşterea staţiunilor naturale de pin silvestru în Vrancea. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1936, 8°, pp. 15 . . . . . Lei 20
D. DRĂMBĂ Dr.: Studiul torentului Valea lui Bogdan. 1937, 8°, pp. 79 . . . . . Lei 20
M. PETCUŢ: Semănături sau plantaţiuni de stejar? (Extras din „Revista Pădurilor", 1937, 8°, pp. 29 . . . . . Lei 20

TR. HEROIU Dr.: Cunoştinţe de economie forestieră în şcoala românească. (Extras din „Revista G-lă a Invăţământului"), 1937, 8°, pp. 15 . . . . . , Lei 20

M PETCUŢ: Pădurile dela limita dintre Vlăsia, Mostiştea şi Bărăgan. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1937, 8°, pp. 14 . . Lei 20

AT. HARALAMB Dr. şi P. CRETZOIU: Hippophae rhamnoides L. pe litoralul românesc al Mării Negre. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1937, 8°, pp. 10 . . . . . Lei 20

GR. ELIESCU Dr.: Lithocolletis populifoliella Tr. un fluture vătămător frunzelor de plop. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1937, 8°, pp. 10. Lei 20

M. PETCUŢ şi C. CHIRIŢĂ: Impăduririle în sprijinul agriculturii, din Sudul Basarabiei. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1937, 8°, pp. 35. Lei 20

I. C. DEMETRESCU: Consolidarea proprietăţii agricole din punct de vedere silvic. (Raport prezentat la cel de al XIII-lea Congres Agricol), 1937, 8°, pp. 21 . . . . . Lei 20

I. C. DEMETRESCU: Capitalul în economia forestieră. (Referat la a 50-a Adunare generală a Societăţii „Progresul Silvic", 1937, 8°, pp. 18. Lei 20

AT. HARALAMB: O staţiune de Pinus banatica Georg. et Ion. şi Pinus silvestris L. pe valea Sohodolului de Runc în Oltenia. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1937, 8°, pp. 15 . . . . . Lei 20

S. PAŞCOVSKI: Ciocănitorile şi seminţele forestiere. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1937, 8°, pp. 14 . . . . . Lei 20

V. SABĂU Dr.: Organizarea producţiei lemnului în cadrul politicii forestiere naţionale, 1938, 8°, pp. 102 . . . . . Lei 80

V. SABĂU: Politica de amenajare a pădurilor româneşti în lumina statisticii, 1938, 8°, pp. 42+17 tabele . . . . . Lei 60

V. DINU Dr.: Politica forestieră. Evoluţia şi stadiul actual al doctrinei. Problema românească. 1938, 8°, pp. 61 . . . . . Lei 40

D. A. SBURLAN Dr.: Prelucrarea manuală şi mecanică a traverselor în pădure. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1937, 8°, pp. 24. Lei 20.

I. C. DEMETRESCU: Despre sensul articolului 13 alineatul g. din Codul nostru silvic în vigoare. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1937, 8°, pp. 8. . . . . , Lei 20

ATH. HARALAMB Dr.: Experienţe în materie de ameliorăţiuni alpine. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1938, 8°, pp. 14 . . . Lei 20

S. PAŞCOVSKI Ing.: Contribuţiuni la flora Cadrilaterului. (Extras din „Revista Pădurilor" Nr. 3/938 cu o hartă a regiunii cercetată), 1938, 8°, pp. 12 . . . . . Lei 20

S. PAŞCOVSKI Ing.: Hibrizi între Alnus glutinosa (L.) GAERTN şi A. INCANA (L.) MNCH. (Extras din „Revista Pădurilor" Nr. 4/938), 1938, 8°, pp. 8 . . . . . , Lei 20

D DRAMBĂ Ing. cons.: Ridicările topografice speciale pentru studiul terenurilor în alunecare. (Extras din „Revista Pădurilor" Nr. 3—4/ 1938), 1938, 8°, pp. 30 . . . . . Lei 20

D. A. SBURLAN Dr.: Vehicule cu roţi pneumatice pentru tracţiunea animală. (Extras din „Revista Pădurilor" Nr. 5/938), 1938, 8°, pp. 20. Lei 20.

D. A. SBURLAN Prof.: Contribuţiuni la studiul pădurilor inaccesibile din România. 1938, 8°, pp. 109 . . . . . Lei 80

M PETCUŢ şi GR. ELIESCU Dr.: Cauzele uscării frasinului din pădurea Comarova. (Extras din „Revista Pădurilor" Nr: 10/938), 1938, 8°, pp. 10 . . . . . , Lei 20

M. PETCUŢ Ing. cons.: Vitalitatea rădăcinilor de stejar. (Extras din „Revista Pădurilor Nr. 2/939), 1939, 8°, pp. 18 . . . . Lei 20

ATH. HARALAMB Ing.: Pin silvestru spontan în împrejurimile Curţii de Argeş. (Extras din „Revista Pădurilor Nr. 3/939), 1939, 8°, pp. 10. Lei 20

I. LUPE Ing.: O staţiune de tisă în munţii Gurghiului. (Extras din „Revista Pădurilor" Nr. 3/939), 1939, 8°, pp. 8 . . . . . Lei 20
GR. ELIESCU Dr.: Contribuţiuni la cunoaşterea insectelor vătămătoare padurilor din România (I). „Revista Pădurilor" Nr. 6/939, 1939, 8°, pp. 10 . . . . . Lei 20
I.C.E.F.: Dare de seamă asupra activităţii Institutului dela 1 Aug. 1933—Dec. 1936; 1939, 8°, 72 pagini . . . . . 40 Lei
C. GEORGESCU: Dare de seamă asupra boalelor de importanţă economică în pădurile ţării, în 1934—1938; —1940, 8°, ... 40 Lei
AT. HARALAMB: Contribuţiuni la cunoaşterea florei fânețelor de munte (Broasca-Buzău). (Extras din Revista Pădurilor Nr. 3/1940) pp. 4.

SERIA III.

Norme. Instrucţiuni.

C-TIN C. GEORGESCU Dr. Ing.: Oidium-ul stejarului. 1933, pp. 24 Lei —
GR. ELIESCU Dr. Ing. Instrucţiuni provizorii pt. combaterea gândacilor Hylobius abietis L., Hylobius piceus Deg. şi Hylobius pinastri Gyll. 1938, pp. 10 . . . . . Lei —

SERIA IV.

Biblioteca de popularizare.

ILIE C DEMETRESCU Ing. Insp. silv.: Indreptar asupra legilor noastre silvice. 1939, pp. 28 . . . . . Lei 10
ANTON V. RĂDULESCU: Plopul (Foloasele şi cultura lui) 1940, p. 33.
D. A. SBURLAN: Cunoştinţe practice despre industria şi comerţul cherestelei, 1940, pp. 55 . . . . . Lei —

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Seria Goriţa, judeţul Caliacra, proprietatea Ivan Andronof ş. a., în suprafaţă de 146 ha. 3900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Petreşti lot. I, judeţul Botoşani, proprietatea Maria V. Andreescu, în suprafaţă de 87 ha. 8300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Cotul lui Bălan ş. a., judeţul Roman, proprietatea Eufrosina A. Bontas, în suprafaţă de 26 ha. 3100 mp., tratată în două serii de crâng cu revoluţia 20 şi 3 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Aluniş, judeţul Roman, proprietatea Mariana Matei Costache, în suprafaţă de 20 ha. 8500 mp. Regim şi tratament crâng simplu şi revoluţia 20 ani., pentru seria I-a şi 3 ani pentru seria II-a. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Orofteana Frunză, judeţul Dorohoi, proprietatea Nicolae şi Natalia Haiu, în suprafaţă de 13 ha. 7800 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 19 Iunie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 15513/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Faţa Lazurilor ş. a., judeţul Someş, proprietatea Composesoratului Frâncenii de Piatră, în suprafaţă de 181 ha. 3800 mp., tratată în o serie de crâng cu rezerve, cu revoluţia 30 ani şi una serie de codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Netoţi, judeţul Prahova, proprietatea Elena Durma ş. a., în suprafaţă de 51 ha 1500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 5 ani. Revizuirea în anul 1943.

c) Amenajamentul pădurii Hreben, judeţul Rădăuţi, proprietatea P. Droniuc, în suprafaţă de 18 ha 900 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Bădeni la Faţă, judeţul Buzău, proprietatea Stat şi Maria R. Costea, în suprafaţă de 12 ha 8800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 18 Iunie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 15514/940.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Cătiaşul, judeţul Buzău, proprietatea Maria A. Apostol ş. a., în suprafaţă de 708 ha 8100 mp., tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive cu revoluţia 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurilor Lomb, Feleac şi Coruş, judeţul Cluj, proprietatea Municipiului Cluj, în suprafaţă de 628 ha 4400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 26 Iunie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 16537/940.

---

a) Revizuirea regulamentului de exploatare al pădurii Remetea, judeţul Ciuc, proprietatea Soc. în nume colectiv Broşteanu & Comp., în suprafaţă de 407 ha 181 9mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Hălăuceşti, judeţul Roman, proprietatea Elena Dr. S. Irimescu, în suprafaţă de 80 ha 3700 mp., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia 8 şi 25 ani. Revizuirea după 8 ani pentru S. I şi 20 ani pentr uS. II.

c) Amenajamentul pădurii Malcovăţ, judeţul Ialomiţa, proprietatea M. Maican ş. a., în suprafaţă de 20 ha 7400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 2 ani. Revizuirea după 2 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Scorniceşti, judeţul Olt, proprietatea Marin Piţigoi, în suprafaţă de 21 ha 5500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Clujoc, judeţul Mureş, proprietatea Bisericei ort. orm. din Lueriu, jud. Mureş, în suprafaţă de 15 ha 4300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Cioranca ş. a., judeţul Dâmboviţa, proprietatea C. D. Bălescu, în suprafaţă de 26 ha 8680 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii Rafailă, judeţul Vaslui, proprietatea Statului, dată în folosinţa Sf. Mânăstiri Rafaila, în suprafaţă de 25 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 4 Iulie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 17087/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Livezeni Uricani ş. a., judeţul Hunedioara. proprietatea Composesoratului nobililor revendicat din Haţeg ş. a., în suprafaţă de 2753 ha 7000 mp., tratată în 5 serii de codru cu tăeri rase şi revoluţia 45 ani şi o zonă de protecţie. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 4 Iulie 1940, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 17174/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Valea Seacă Gârbovana, judeţul Bacău, proprietatea Isidor Beral, în suprafaţă de 288 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Muntele Plescioara, judeţul Gorj, proprietatea V. Voiciloiu, în suprafaţă de 113 ha 5000 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Mociarul de Jos, judeţul Mureş, proprietatea Comunei Beica de Jos, în suprafaţă de 90 ha 5100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Coasta Valea Ursului, judeţul Mureş, proprietatea Bisericei gr. cat. din Beica de Sus, în suprafaţă de 26 ha 5800 mp., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Mânăstirea, judeţul Mureş, proprietatea Bisericei rom. unite din Solovăstru, în suprafaţă de 18 ha 5900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Sărata, judeţul Rădăuţi, proprietatea Vasile şi Ioana Chimcinschi, în suprafaţă de 14 ha 4200 mp., regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 5 Iulie 1940, în Cabinetul nostru

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No 17227/940.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Muntele Drăganul, judeţul Muscel, proprietatea I. Dutescu ş. a., în suprafaţă de 444 ha 8000 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri rase şi revoluţia 100 ani şi o serie de protecţie cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Pantelimon, judeţul Ilfov, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, în suprafaţă de 353 ha 5600 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 30 ani.

c) Amenajamentul pădurei Lunca Fălciu, judeţul Fălciu, proprietatea Târgului Fălciu, în suprafaţă de 49 ha 480 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

d) Amenajamentul pădurii La Furcele, judeţul Alba, proprietatea Comunei Inoc, în suprafaţă de 7 ha 4500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Sălătrucului, judeţul Mehedinţi, proprietatea D. Mihuţ, în suprafaţă de 2 ha 5400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Cârceni, judeţul

Mehedinţi, proprietatea Ştefan Călăpăreanu, în suprafaţă de 1 ha 6000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 5 Iulie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 17228/940

---

a) Amenajamentul pădurii Faţa Strâmbei, judeţul Făgăraş, proprietatea Composesoratului Strâmba Vad, în suprafaţă de 115 ha. 928 mp. Regim şi tratament conversiune la codru cu tăeri succesive. Revoluţia 84 ani. Revizuirea după 21 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Pripoara, judeţul Argeş, proprietatea Alexandru Frunzescu ş. a., în suprafaţă de 28 ha. 312 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Vâlceaua cu Apă, judeţul Gorj, proprietatea Ana C. Staicu, în suprafaţă de 17 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 16 Iulie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *P. Nemoianu.*

No. 18252/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Zănoaga Lalu Mare, judeţul Muscel, proprietatea Iosif Răcaru ş. a. în suprafaţă de 1173 ha. 4000 mp. tratată în 3 serii de crâng cu revoluţia 20 ani şi una serie de protecţie cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Luncşoara, judeţul Arad, proprietatea Composesoratului din Luncşoara, în suprafaţă de 1257 ha. 1600 mp. tratată în o serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 80 ani; una serie de codru cu tăeri rase şi revoluţia 80 ani şi una serie de protecţie tratată în codru grădinărit. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei Bujoreni, judeţul Vâlcea, proprietatea Smaranda Cuprian, în suprafaţă de 120 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 16 Iulie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *P. Nemoianu.*

No. 18253/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor administrate comulativ din Ocolul Silvic Ilva, judeţul Năsăud, proprietatea celor 44 comune grănicereşti din Năsăud, în suprafaţă de 8595 ha. 4891 mp. tratată în 4 serii de codru cu tăeri rase şi revoluţia 100 ani şi două serii de protecţie. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 4 Iulie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 18501/940.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Suici, judeţul Argeş, propreitatea Alexandrina A. N. Stănescu şi Florica Canari, în suprafaţă de 209 ha. 2000 mp. tratată în o serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 80 ani, şi una serie de crâng grădinărit cu termenul exploatabilităţii 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Borleşti-Vărzaru,

judeţul Argeş, proprietatea C. C. Miculescu, în suprafaţă de 20 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 19 Iulie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *P. Nemoianu.*

No. 18506/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Hotărel, judeţul Bihor, proprietatea comunei Hotărel în suprafaţă de 168 ha. 8200 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Podişorul, judeţul Olt, proprietatea Liber Târnoveanu, în suprafaţă de 63 ha. 2500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

c) Amenajamentul pădurii Isvorăneşti, judeţul Mehedinţi proprietatea Filimon Jitea, în suprafaţă de 12 ha. 6700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 19 Iulie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *P. Nemoianu.*

No. 18507/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Tejeac, judeţul Dolj, proprietatea Angela Th. Skeletti, în suprafaţă de 132 ha. 6500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Frăsieru, judeţul Olt, proprietatea Tache Protopopescu, în suprafaţă de 24 ha. 7500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurei Plantaţia de Salcâm Ghisdăveşti, judeţul Romanaţi, proprietatea Ion I. Celăreanu în suprafaţă de 13 ha. 2700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 19 Iulie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *P. Nemoianu.*

No. 18509/940.

---

a) Amenajamentul pădurilor Tutana Alimăneşti ş. a. Seriile II—VII judeţul Argeş, proprietatea Statului în suprafaţă de 4820 ha. 3200 mp. tratată în 3 serii de codru cu tăieri succesive şi revoluţia 105 ani, două serii de codru cu tăieri succesive şi revoluţia 120 ani şi una serie de crâng cu revoluţia 30 ani. Revizuirea după 7 ani pentru primele 3 Serii; după 8 ani pentru următoarele două şi 10 ani pentru Seria de crâng.

b) Revizuirea amenajamentului pădurei Nebuna Ivăneasa Seria XII-a, judeţul Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1562 ha. 700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Amenajamentul pădurei Zăvoaiele Oltului Seria VII-a, judeţul Vâlcea, proprietatea Statului, în suprafaţă de 162 ha. 3400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Brăteşti, judeţul Roman, proprietatea Statului, în suprafaţă de 65 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

Dată astăzi 25 Iulie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *P. Nemoianu.*

No. 19134/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Plaiul Poenilor, judeţul Vâlcea, proprietatea Obştei moşnenilor Plaiul Poenilor, în suprafaţă de 1649 ha. 4500 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase şi revoluţia 92 ani şi o zonă de protecţie. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Aria Ursului, judeţul Mehedinţi, proprietatea C. M. Popescu ş. a. în suprafaţă de 49 ha. 4700 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Cărbuneşti, judeţul Gorj, proprietatea Anastase Iorga în suprafaţă de 14 ha. 4000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Plantaţia de salcâm Ghizdăveşti, judeţul Romanaţi, proprietatea N. I. Celăreanu, în suprafaţă de 13 ha. 2700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Fânatul, judeţul Romanaţi, proprietatea Maria Niculescu, în suprafaţă de 11 ha. 8000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurei Dealul Şcoalei şi Ruptura, judeţul Târnava Mare, proprietatea comunei Calvaser în suprafaţă de 89 ha. 2500 mp. tratată în o serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 84 ani şi una serie de crâng simplu cu revoluţia 10 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii Valea Păducelului judeţul Târnava Mică, proprietatea Bisericei Evreeşti din Valea Lungă, în suprafaţă de 11 ha. 5100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 25 Iulie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *P. Nemoianu.*

No. 19137/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Jigorul, judeţul Huniedoara, proprietatea Iosif Schweigheffer-Junior, în suprafaţă de 116 ha. 200 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia 80 ani. Revizuirea în anul 1944.

b) Amenajamentul pădurii Bercuţ, judeţul Târnava-Mică, proprietatea Bisericei gr. cat. din Ciufud, în suprafaţă de 22 ha. 5500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 1 August 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *P. Nemoianu.*

No. 19930/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Rits şi Baica, judeţul Trei-Scaune, proprietatea Composesoratului Dalnic, în suprafaţă de 198 ha. 5700 mp. tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ferice, judeţul Bihor proprietatea comunei Ferice, în suprafaţă de 193 ha. 7200 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurei Fondul Sulutian Blaj, judeţul Târnava Mică, proprietatea Fundaţiei Suluţiu, în suprafaţă de 151 ha. 5700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoltia 35 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Revizuirea amenajamentului pădurei Seminarul Teologic Blaj, judeţul Târnava Mică, proprietatea Fondului Seminarului Teologic Arhidiecezan din Blaj, în suprafaţă de 77 ha. 6600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 23 ani. Revizuirea după 13 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Curtişoara, judeţul

Gorj, proprietatea Gh. Diaconescu, în suprafaţă de 13 ha. 6700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Farfaroaica şi altele, judeţul Romanaţi, proprietatea I. G. Demetrian, în suprafaţă de 13 ha. 9000 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia 20 şi 10 ani. Revizuirea la finele revoluţiei pentru fiecare serie.

Dată astăzi 1 August 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *P. Nemoianu.*

No. 19931/940.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispoziţiunile legilor; pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie, revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere technic-silvic, fie asupra proprietăţii etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V şi ultimul. — Domnul Director al Direcţiei Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef : **Stinghe N. V.**

Comitetul de redacţie:

P. Ioan
D. Sburlan
Ilie C. Demetrescu
N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1940

Preşedinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi : **Alimăneştianu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **I. Zeicu**

Secretari : **Al. Butoi**, **Haralamb At.**

MEMBRII:

Bunescu M. C.
C. Chiriţă
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
St. Rodoteatu
V. Sabău
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: **N. Burculeţ, Vencu Georgescu** şi **I. Paladian.**

Cenzori supleanţi: **St. Georgescu, Şt. Predescu** şi **Gr. Vasilescu.**

PREŢUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPADURIRI)

166 pagini, 60 lei

EPUIZAT

III. — SERIA C. — **TRATATE ȘI MANUALE:**

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCURESTI

I 24940

REVISTA PĂDURILOR

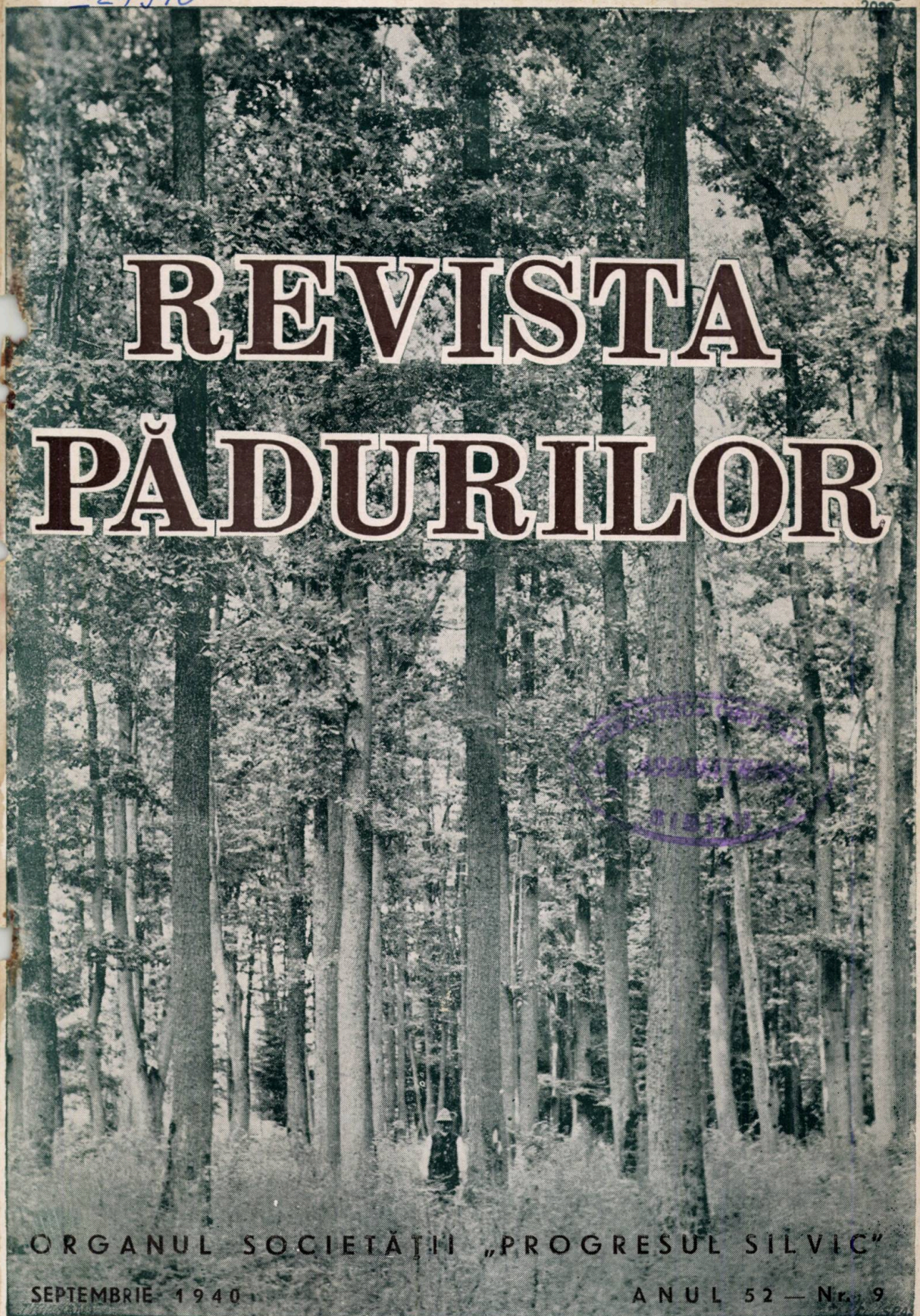

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SEPTEMBRIE 1940 ANUL 52 — Nr. 9

- IUL. 2005

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 52, Nr. 9 SEPTEMBRIE 1940

SUMARUL:

Editorial: Vremuri de restriște — — — — — — — — — — — — 561

Studii:

At. Haralamb și P. Cretzoiu: Contribuțiuni la cunoașterea florei fânețelor de munte (II) — — — — — — — — — — — — — 562

Artur Coman: Contribuții la flora Maramureșului (IV) — — — — — 569

P. Cretzoiu: Două plante interesante din flora României — — — — — 575

Comentarii — Insemnări:

Ilie C. Demetrescu: Basarabia și îngemănarea sa în cuprinsul românesc de viețuire — — — — — — — — — — — — — 576

G. T. Toma: Lucrări de subinspector și lucrări de doctorat — — — — 591

T. Bălănică: Influența reciprocă dintre climă și pădure — — — — — 594

Horia Manole: Dar la anul? — — — — — — — — — — — 600

Vânătoare și pescuit:

V. Cotta: Pădure și vânătoare — — — — — — — — — — — — 603

Cronica: internă (p. 609), *externă* (p. 614), *mercurială* (p. 616); *Informațiuni* (p. 618); *Cărți* (p. 620); *Reviste* (p. 629); *Necrolog* (p. 637); *Publicații* (p. 640).

SOMMAIRE

Etudes:

Contributions à l'étude de la flore des prairies de montagne (II) — At. Haralamb et P. Cretzoiu

Contributions à l'étude de la flore de Maramureș (IV) — — — Ar. Coman

Deux plantes intéressantes de la flore de Roumanie — — — — P. Cretzoiu

Commentaires:

La Bassarabie dans l'éspace roumain — — Ilie C. Dem.

Travaux de sousinspecteur et de doctorat — G. T. Toma

Influence réciproque entre le climat et la forêt — — — — T. Bălănică

Et l'année prochaine? — Horia Manole

Chasse et pisciculture:

Forêt et chasse — — V. Cotta

Chronique (intérieure, extérieure, mercurielle) — Nouvelles — Les livres — Revue des revues — Nécrologie — Publications.

INHALT

Abhandlungen:

Beiträge zur Kenntnis der Flora der Gebiergswiesen (II) — — — At. Haralamb und P. Cretzoiu

Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramureș-Bezirkes (IV) — Ar. Coman

Zwei interessante Pflanzen aus der Flora Rumäniens — — — P. Cretzoiu

Mitteilungen:

Bessarabien im rumänischen Lebensraume — Ilie C. Dem.

Oberforstmeisterarbeiten und Dissertationen — G. T. Toma

Ueber Wechselwirkung von Wetter und Wald T. Bălănică

Und das nächste Jahr? Horia Manole

Jagdwirtschaft und Fischerei:

Wald und Jagd — — V. Cotta

Chronik — Nachrichten — Bücherschau — Zeitscriftenschau — Nachruf.

VREMURI DE RESTRIȘTE

Neamul românesc trăește din nou durerea despărțirii de frați.

Părți de țară, revenite numai de 20 ani să împlinească Moldova lui Ștefan cel Mare, sunt iarăși rupte din cuprinsul pământului nostru.

Este o lovitură cu care Dumnezeu iarăși ne încearcă, desigur spre a ne mântui.

Fiindcă aceste vremuri de restriște vor trezi fără îndoială în toată suflarea românească, mai luminos, simțul răspunderii care călăuzește pașii pe drumul adevărului și dreptății, va trezi în noi mai viu sentimentul demnității, care ne va învăța să strângem puternic rândurile pentru a apăra și mai bine ființa neamului nostru.

Trebue să ne întrebăm fiecare, singur și în tăcere, ce-am făcut cât timp Prutul nu ni-a ami fost hotar? Cum ne-am apropiat sufletește de nevoile acestui colț de pământ căruia 22 de ani i-a fost hărăzit să mai trăiască odată în libertate viața românească?

In ce ne privește și ca slujitori ai pădurii, avem conștiința împăcată că am păstrat cu destulă grijă pădurile acestui scump pământ; le-am apărat și le-am sporit, le-am mărit întinderea, le-am îmbunătățit calitatea, le-am ridicat puterea de creștere. Iar acolo unde nu a fost pădure care să ajute la nevoile sale poporul, am creiat cu osteneală păduri noui care să lupte cu ariditatea ținuturilor și să ajute chiar și apărarea țării.

S'ar fi putut face mai mult? Poate da.

Ce mai este de făcut, vom face când soarele dreptății românești va străluci din nou neamului nostru iar întregit.

Dar să știm că dreptatea nu vine singură la cel ce o are și nici nu rămâne la cel ce nu știe să o apere.

REV. PĂD.

39814

S T U D I I

Din lucrările Institutului de Cercetări Silvice

CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA FLOREI FÂNEȚELOR DE MUNTE

[ZĂGANUL (PRAHOVA) ȘI BABARUNCA (BRAȘOV)]

de Ing. AT. HARALAMB și P. CRETZOIU

Intr'un număr precedent al Revistei Pădurilor [1]) am publicat o listă de plante cari intră în compunerea unor fânețe situate pe teritoriul satului Cheia din județul Prahova, cel mai nordic sat pe Valea Teleajenului.

In contribuția de față dăm lista plantelor recoltate de noi din alte două puncte.

a) Prima a rezultat dintr'o fâneață situată în același cadru geografic ca și cele din articolul precedent: versantul meridional al potcoavei muntoase cunoscută sub numele de masivul Ciucașului. Deci tot la Cheia ca și în cazul primei contribuțiuni. Cum poziția geografică a acestei localități, am preprecizat-o atunci, nu mai găsim necesar să revenim acum. De data aceasta, fâneața se găsește pe pârâul Tâmpa afluent al Teleajenului, mai sus de mânăstirea Cheia, la poalele muntelui Zăganul, locul fiind cunoscut sub numele de fânețele Zăganului. Aceste fânețe au fost creiate prin defrișarea pădurii de fag, situată aici pe un teren așezat cu o foarte ușoară înclinare. Din această cauză, terenul prezintă în unele părți un caracter apătos. Recoltarea s'a făcut de pe o suprafață de circa 2 ha la data de 30 Iulie 1940, timp când, în acest an excepțional de umed, a început cositul fânului. Altitudinea locului este de circa 900 m. Expoziție vestică.

---

1) At. Haralamb și P. Cretzoiu: Contribuțiuni la cunoașterea florei fânețelor de munte (Cheia-Prahova). Revista Pădurilor Nr. 1/1940, pag. 12—15.

b) Cel de al doilea punct este situat pe versantul septentrional (ardelean) al masivului Ciucașului și anume la poalele muntelui Tesla. Locul, cunoscut sub numele de Babarunca, se găsește pe traseul șoselei naționale Ploești-Pasul Bratocea-Satulung-Brașov, la 6 km depărtare de pasul Bratocea. Fânețele ocupă aici împreună cu cele 3—4 așezări omenești, o întindere de câteva ha. Au rezultat din defrișarea poalelor pădurii de fag ale muntelui Tesla. Terenul este ușor înclinat spre Vest, fiind destul de bine drenat, cu excepția câtorva puncte ceva mai umede. Altitudinea locului este de 950 m. Recoltarea s'a făcut de noi în ziua de 1 August 1940, de pe o suprafață de circa 2 ha.

Dăm, pentru fiecare punct în parte, lista plantelor culese:

FÂNEAȚA ZĂGANULUI

Fam. Graminaceae

Phleum pratense L. ssp. nodosum (L.) Schreb.
Holcus lanatus L.
Agrostis alba L.
Bromus hordaceus L.
Anthoxanthum odoratum L.
Cynosurus cristatus L.
Briza media L.
Dactylis glommerata L.
Lolium perenne L.
Deschampsia caespitosa P. B.
Agrostis tenuis Sibth.

Fam. Cyperaceae

Eriophorum angustifolium Roth.
Carex glauca Murr. var. dinarica Heuff.
Carex remota L.
Carex divulsa Good. ssp. Chaberti F. Schultz.

Fam. Juncaceae

Juncus effusus L.
Juncus articulatus L.

Fam. Liliaceae

Colchicum autumnale L.

Fam. Orchidaceae
Orchis maculatus L.
Gymnadenia conopea R. Br.
Epipactis palustris (L.) Cr.
Fam. Polygonaceae
Rumex acetosella L.
Fam. Caryophyllaceae
Lychnis flos-cuculi L.
Dianthus giganteus D'Urv.
Fam. Ranunculaceae
Ranunculus acer L.
Caltha laeta Sch. N. Ky.
Fam. Rosaceae
Spiraea ulmaria L.
Alchemilla mollis (Bus.) Rothm.
Fam. Leguminosae
Vicia silvatica L.
Trifolium strepens Cr.
Ononis hircina Jaq.
Lathyrus pratensis L.
Lotus corniculatus L.
Fam. Lythraceae
Lythrum salicaria L. var. tomentosa (Mill.) DC.
Fam. Cistaceae
Helianthemum nummularium (L.) Dum.
Fam. Violaceae
Viola persicifolia Roth.
Fam. Umbelliferae
Pastinaca sativa L.
Carum carvi L.
Angelica silvestris L.
Daucus carotta L.
Pimpinella major (L.) Huds.
Fam. Guttiferae
Hypericum hirsutum L.
Fam. Primulaceae
Lysimachia vulgaris L.

Fam. Borraginaceae
Myosotis montana Bess.
Fam. Labiatae
Prunella vulgaris L.
Stachys officinalis (L.) Trev.
Fam. Scrophulariaceae
Scrophularia nodosa L.
Alectorolophus Borbasii Dörfl.
Alectorolophus crista-galli (L.) M. B.
Alectorolophus major Rchb.
Fam. Plantaginaceae
Plantago media L.
Fam. Rubiaceae
Galium verrum L.
Fam. Campanulaceae
Campanula abietina Gris.
Campanula glomerata L.
Fam. Composaceae
Achillea stricta Schleich.
Gnaphalium norvegicum Gunn.
Chrysanthemum leucanthemum L.
Cirsium palustre (L.) Scop.
Cirsium oleraceum L.
Lampsana communis L.
Cychorium intybus L.
Centaurea pseudophrygia C. A. M.
Centaurea pseudophrygia f. alpicola Gugl.
Hieracium pilosella L.

FÂNEAŢA BABARUNCA

Fam. Equisetaceae
Equisetum arvense L.
Fam. Graminaceae
Agropyrum intermedium (Host.) P. B. ssp. glaucum (Desf.) R. et S.
Phleum pratense L.
Nardus stricta L.

Bromus commutatus Schrad.
Cynosurus cristatus L.
Briza media L.
Anthoxanthum odoratum L.
Holcus lanatus L.
Deschampsia caespitosa P. B.
Agrostis alba L.
Dactylis glomerata L.

Fam. Cyperaceae
Eriophorum latifolium Hoppe.

Fam. Liliaceae
Colchicum autumnale L.

Fam. Orchidaceae
Orchis maculatus L.
Gymnadenia conopea R. Br.

Fam. Polygonaceae
Rumex acetosella L.

Fam. Caryophyllaceae
Stellaria graminea L. var. Barthiana (Schur.) Simk.

Fam. Rosaceae
Spiraea ulmaria L.

Fam. Leguminosae
Lotus corniculatus L.
Ononis semihircina Simk.
Lathyrus pratensis L.
Onobrychis viciaefolia Scop.
Anthyllis vulneraria L.
Trifolium pratense L.
Trifolium montanum L.
Trifolium alpestre L.
Trifolium pannonicum Jacq.

Fam. Polygalaceae
Polygala vulgaris L.

Fam. Violaceae
Viola tricolor L.

Fam. Umbellaceae
Carum carvi L.
Pimpinella saxifraga L.

Peucedanum cervaria (L.) Lap.

Fam. Convolvulaceae

Convolvulus arvensis L.

Fam. Borraginaceae

Echium vulgare L.

Symphytum officinale L.

Fam. Labiatae

Mentha longifolia L.

Salvia nemorosa L.

Salvia verticillata L.

Prunella vulgaris L.

Fam. Scrophulariaceae

Alectorolophus major Rchb.

Euphrasia stricta Host.

Fam. Rubiaceae

Galium verrum L.

Fam. Dipsaceae

Knautia arvensis (L.) Coult.

Knautia dipsacifolia (Host.) Gr. et Godr.

Fam. Campanulaceae

Campanula glomerata L.

Campanula abietina Gris.

Campanula pseudolanceolata Pant.

Fam. Composaceae

Centaurea pseudophrygia C. A. M.

Centaurea pseudophrygia f. praticola Gugl.

Tussilago farfara L.

Crepis biennis L.

Cichorium intybus L.

Chrysanthemum leucanthemum L.

Cirsium arvense (L.) Scop.

Cirsium oleraceum L.

Leontodon hispidus L.

Leontodon asper (W. et K.) Poir.

Carlina acaulis L.

*

La data amintită, am recoltat deci 64 specii din fâneaţa Zăganului şi 59 din fâneaţa de la Babarunca; deci un număr dublu decât cele din prima noastră contribuţie.

Ne găsim așa dar în fața unui apreciabil lot de plante. Gramineele și leguminoasele, plante prin excelență furajere, sunt bine reprezentate în ambele locuri și mai ales la Babarunca. In amândouă locurile se simte prezența florei de pădure. In fâneața dela Zăganul speciile de umezeală sunt mai numeroase, ceea ce trădează caracterul mai apătos al terenului. Ambele fânețe sunt socotite de calitate bună.

Beiträge zur Kenntnis der Flora der Gebirgswiesen.

Contributions à l'étude de la flore des prairies de montagne.

Les auteurs continuent à donner deux autres listes de plantes qui entrent dans la composition des prairies naturelles de la région montagneuse des Carpathes Méridionales. Une relevée est prise sur le versant Sud, dans le département Prahova, l'autre sur le versant Nord, dans le département Brașov.

CONTRIBUȚIUNI LA FLORA MARAMUREȘULUI

de Ing. ARTUR COMAN
(Vișeul de jos)

IV.

Sorbus torminalis (L.) Cr. In enumerarea plantelor vasculare, Ludovic Wagner semnalează [1]) această specie la mănăstirea Peri unde a fost reședința primilor episcopi romani. Fekete-Blattny în lucrarea lor geobotanică [2]), când este vorba de Carpații nordestici, îl amintesc la Teicu și Peri. Deci în ambele lucrări nu se face mențiune de nici-o localitate din Maramureșul românesc unde să-l fi găsit. Alți autori, deasemenea nu-l amintesc.

Specia aceasta există totuși; din întâmplare am descoperit în Vișeul de Jos, în anul 1937, patru exemplare. Unul în valea Sorii pe o expoziție nordică, la 581 m altitudine. Alte două exemplare le-am aflat pe Dealuți, la expoziție estică și 603 m altitudine.

Cel de al patrulea exemplar, l-am găsit în valea Liberului, la 771 m altitudine, expus spre Sud. Solul este format pe ardezie carpatică.

In hotarul comunei Bacicoiel am aflat un exemplar pe Dealuți, la 574 m altitudine, expus spre Est.

Toate aceste exemplare nu au atins 8 m înălțime.

In hotarul comunei Leordina am aflat însă exemplare care depășesc 8 m înălțime. Astfel se găsesc mai multe exemplare în valea Cucului, la 782 m, expuse spre West și Sud, în pădurea de gorun de sub Palten [3]).

De aici trece în hotarul comunei Ruscova unde devine comun, putându-se observa ușor.

---

1) Maramaros vármegye egyetemes leirára. 1876.

2) Die Verbreitung der forstlich wichtigen Bäume und Sträucher im ungarischen Staate.

3) Această pădure este amintită în opul Fekete-Blattny (în redactarea ungurească la pag. 315).

Spre Poienele de sub munte pătrunde până la Bilipotoc. Aici, la 683 m altitudine, pe o expoziţie sudestică, am descoperit un exemplar care la înălţimea pieptului avea 33 cm în diametru şi 13 m înălţime.

Dela Ruscova sub Vivodni — unde am găsit exemplare pitice la 735 m altitudine, la expoziţie sudică — trece în hotarul comunei Petrova unde pătrunde în Frunişaua până la moara lui Filipiuc.

De aici trece în hotarul comunei Bistra, unde îl găsim la Runcu. Mai multe exemplare se întâlnesc însă sub Tacarnia unde atinge cel mai înalt punct din Maramureş. Are aici 805 m altitudine, la expoziţie sudică. Solul este de natură calcaroasă.

Dela Bacicoiel spre Iza, trece la Dragomireşti unde se găseşte pe Dumbrava, la 692 m şi expoziţie sudică.

De aici în jos, nu am mai dat peste el — nici la Cuhea, nici la Scud unde sunt păduri de gorun. Numai în hotarul comunei Rozavlea pe Valea Sălţa am găsit câteva exemplare la 514 m altitudine şi expoziţie vestică.

De aici încolo spre Mara către Gutâiu nu am avut posibilitate să-l urmăresc.

Trebue să precizez că în Maramureş acest scoruş se găseşte numai în zona pădurii de Quercinee.

Calluna vulgaris (L.) Hull. In Maramureş este cunoscută numai din două localităţi. Prima este din Borşa, unde am recoltat-o în anul 1926 de pe muntele Ceremos. Locul avea 1747 m altitudine şi expoziţie estică. A doua staţiune se află în hotarul comunei Budeşti acolo unde trece şoseaua naţională spre Capnic imediat lângă hotarul judeţului. Expoziţia acestui loc este nordică, iar altitudinea 1130 m.

Juniperus communis L. Date geobotanice asupra acestei specii, privind existenţa lui în valea Vişeului, nu găsim nici în L. Wagner [1]), nici în Fekete-Blattny [2]). In Maramureş această specie este cunoscută în popor sub numele de jneapăn. Există totuşi sporadic; mai numeros însă se întâlneşte numai în patru locuri. La Borşa pe Gruieţi în drumul spre Pietrosu, până la altitudinea de 985 m la expoziţie nordică. Aici în

1) Maramoros vármegye egyetemes leirasa 1876.
2) Verbreitung der forstlich wichtigen. 1913.

marginea drumului am numărat 63 de tufe; ultimul exemplar se găsește deasupra Runcului Pietrosului la 1187 m, expus spre Nord.

L'am mai găsit pe vârful Gurgiețului la 997 m altitudine, expus spre Nord.

In Moisei pe valea Dragașului (malul stâng al râului Vișeu) în sus spre Măgura, ici și colo, câte un exemplar. Expoziția văii este nordică, iar altitudinea 722 m. De aici, coborând spre lanul Ștepan, este rar, diseminat, până în șoseaua națională.

Pe malul drept al Vișeului, în valea Mutuiului sunt 13 exemplare mari cu 2—2,5 m înălțime, pe lângă altele de talie mai mică. Expoziția văii este sudică, iar altitudinea locului 876 m.

In Vișeul de Sus pe Plai am găsit mai multe exemplare (circa 200). Expoziție vestică; altitudine 1070 m.

In valea Sasului am aflat trei exemplare la expoziție estică și altitudie 535 m.

In Vișeul de Mijloc singurul exemplar l-am văzut la gura văii Vinului, având peste 2 metri înălțime. Expoziția văii sudică. Altitudinea 488 m.

In Vișeul de Jos, un exemplar în valea Morii. Expoziție vestică. Altitudine 511 m.

In Leordina, Petrova și Bistra n'am întâlnit nici-un exemplar.

In Ruscova în valea Hodoroviței și spre Vivodni sunt mai multe exemplare. Expoziție sud-estică. Altitudine 537 m.

In Repedea, nici-un exemplar.

In Poenile de sub Munte, pe Hecica, multe exemplare (50—70 bucăți). Expoziția estică. Altitudinea 588 m.

Urcând pe muntele Pecialo, lângă drum, pe poieni, se găsesc câteva exemplare, la expoziția nord-vestică și alt. 977 m. Din cele de mai sus, putem deci conchide că în Maramureș și în special în valea Vișeului, Juniperus communis este slab reprezentat.

Bogat reprezentat l-am întâlnit (și literatura îl menționează) între Gutâiu și Căliman de lângă Țibleș pe hotarul județelor Maramureș-Someș.

Cornus mas L. Numit în popor corniță. Celeilalte specii (C. sanguineia) i se zice sângerel. Dela Lunca-Costiu-

Borşana, în jos, nu-i rară. In literatură, numai L. Wagner îl aminteşte din Rona de Sus. Pe apa Vişeului, ultima staţiune se află în Leordina la Buza Usoiului, unde am descoperit un exemplar bătrân de 4 m înălţime şi 13 cm diametru la tulpină. Expoziţie W—SW. Altitudinea 675 m. Un alt exemplar am întâlnit în Sdeab, cu mult mai jos decât primul. De aici trece la Rozavlea. Imediat lângă comună în pădurea de pin silvestru sunt mai multe exemplare, la expoziţie sudică, altitudinea locului fiind 431 m. Dela Văleni încolo, pe Mara, spre comunele Cornesti-Budeşti-Breb îl găsim pe multe răzoare. Dela Budeşti-Breb-Crăceşti spre Gutâiu în sus nu am avut posibilitate să-l urmăresc.

Crataegus oxyacantha L. şi Craegus monogyna Jacq.

In lucrarea lui Fekete-Blattny, mai sus pomenită, aceste două specii sunt amintite laolaltă, iar nu separat. In ce priveşte răspândirea lor, în Maramureş, este o mare deosebire între monogyna şi oxyacantha; ultimul creşte numai în regiunile calde. L-am găsit la Sighet pe Dobaies, la expoziţie sudică şi 301 m altitudine. In Costini la Seneş cu expoziţie sudestică şi la 381 m altitudine. La Virişmort pe păşunea comunală la expoziţie nordică şi 315 m altitudine. In alte părţi spre Borsand-Bacicoiu Mare-Petrovanu nu am dat peste el, deşi l-am căutat atent. De multe ori lângă Cr. oxyacantha se găseşte imediat şi Cr. monogyna.

Socotesc că datele privind maximum de altitudine atins, din lucrarea lui Fekete-Blattny se potrivesc numai pentru Cr. monogyna.

Sambucus racemosa L. Cel mai înalt punct unde l-am găsit a fost Pietrosul Mare din Borşa, sub Ezer, la 1503 m altitudine, la expoziţie nordică. De acolo în jos, se găseşte în toate părţile. Către toamnă se poate observa bine, căci fructele lui sunt roşii.

La Vişeul de Sus l-am întâlnit lângă apa Vişeului la gura văii Broaştei. La Bistra se poate vedea lângă şoseaua

națională acolo unde traversează calea ferată. Expoziția este nordestică și altitudinea locului 372 m.

Cel mai jos punct este pe malul Tisei pe hotarul comunei Ronișoara la gura văii Jnurovnei. Expoziție nordică și altitudine 335 m.

Populus nigra L. Din literatura botanică de până acum rezultă că în Maramureș, această specie pătrunde numai până la Bușt ina. Am găsit însă mai multe exemplare, groase de 3 m în diametru, la Sarasău în zăvoiul mare de pe malul stâng al Tisei. Grosimea lor nu le poate tăgădui spontaneitatea. Oamenii bătrâni din regiune pretind același lucru.

La Sighet-Bacicoiu Mare-Bârsana sunt mai multe exemplare de dimensiuni foarte mari.

In Valea Vișeului, Rozavlea, Vișeul de mijloc la gura văii Vinului, am găsit mai multe exemplare înalte de 10—17 m. La Vișeul de Jos, Vișeul de Sus, Dragomirești, Sălișt e, sunt exemplare mai tinere sub 8 m înălțime. Pe toți aceștia îi socotesc însă introduși, cu atât mai mult cu cât știu că la Vișeul de Jos, Vișeul de Sus, Dragomirești și Sălișt e, cu prilejul regulării cursului apelor Vișeul și Iza, s'au folosit fascine și țăruși de plop aduși din alte părți.

Salix silesiaca Willd. Până acum, pe valea Vișeului, punctul cel mai de jos cunoscut era gura văii Știopului în Vișeul de Sus, la 526 m altitudine și expoziție vestică.

In Maramureș această specie de salcie are, față de celelalte specii de salcie, aria de răspândire cea mai mare. Pe Pietrosul Mare din Borșa, am găsit două exemplare deasupra Turnului Roșu pe pereți stâncoși, la expoziție estică și 2123 m altitudine. La această înălțime, pe Pietrosul Mare, Jneapănul (Pinus montana) devine pitic și numai în formă de petece mici. De aici în sus începe regiunea unde vegetează Salix herbacea L.

In Maramureș există următoarele specii de salcie: Salix reticulata L., S. retusa L. ssp. Kihaibeliana Willd., S. herbacea L., S. alba L., S. babylonica L. (cultivată), S. fragilis L., S.

triandra L., S. purpurea L., S. elaeagnos Scop., S. hastata L., S. phylicifolia L., S. viminalis L., S. cinerea L., S. aurita L., Salix capraea L. și S. silesiaca Willd.

Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramureș-Bezirkes.

Contributions à l'étude de la flore de Maramureș.

Une nouvelle contribution qui enrichit les données connues jusqu'à présent sur la présence et la répartition de quelques espèces ligneuses de la flore du Maramureș, la région la plus septentrionale de la Roumanie. Il s'agit de: Sorbus torminalis (L.) Cr., Calluna vulgaris (L.) Hull., Juniperus communis L., Cornus mas L., Crataegus monogyna Jacq. et Cr. oxyacantha L., Populus nigra L., Salix silesiaca Willd., et Sambucus racemosa L.

DOUĂ PLANTE INTERESANTE DIN FLORA ROMÂNIEI

de PAUL CRETZOIU

In rândurile ce urmează vreau să atrag atenţiunea asupra a două plante din flora ţării noastre, puţin cunoscute şi a căror arie geografică va trebui încă precizată. Este vorba de un hibrid din genul Pyrus şi de o specie de Silene.

1) Pyrus communis L. var. achras (Gaertn.) Wallr. × Pyrus elaeagrifolius Pall. = Pyrus babadagensis Prod., Flora, ed. II, vol. I, p. 446.

Acest hibrid, cu caractere intermediare între cele două specii, a fost găsit de mine între părinţi, în pădurea Comana (Jud. Vlaşca), la „Crucea-lui-Gligore", în marginea pădurii lângă drum. Până acum era cunoscut numai dela Babadag.

Prin indicaţiunea acestui hibrid dela Comana, trebuie notată deci şi prezenţa speciei Pyrus elaeagrifolius Pall., pe care l-am găsit în aceaşi staţiune în câteva exemplare, pentru Nordul judeţului Vlaşca; mai e cunoscut dela Sud de pădurea Comana, din pădurea Băneasa, de unde a fost colectat de D-l Prof. C. C. Georgescu.

2) Silene Csereii Baumg.

Această frumoasă specie de Silene, destul de bine deosebită de Silene vulgaris Garcke prin carpoforul mult mai scurt decât capsula, petalele de culoare sanguinee şi frunzele aproape cartilaginoase, a fost găsită şi recoltată de mine în munţii Bucegi, sub muchea platoului muntelui Jepii-Mari, deasupra primelor începuturi ale firelor văii Urlătoarea, în locuri umbroase şi stâncoase pe conglomerat, printre următoarele plante: Gentiana lutea L., Libanotis humilis Schur, Pinus montana Mill., Aconitum lasianthum Rchb., ş. a., la cca 2000 m.

Silene Csereii Baumg. e o specie nouă pentru flora munţilor Bucegi. Mai e cunoscută de altfel din multe puncte din ţară: Basarabia, Moldova, partea vestică a Transilvaniei şi din Banat.

Résumé.

Zusammenfassung.

Ein neuer Fundort wird für Pyrus babadagensis Prod. (= P. communis L. var. achras Wallr. × Pyrus elaeagrifolius Pall.) und für Silene Csereii Baumg. angegeben.

COMENTARII—INSEMNARI

BASARABIA ŞI ÎNGEMÂNAREA SA IN CUPRINSUL ROMÂNESC DE VIEŢUIRE

PUNCTUL DE VEDERE FORESTIER

de ILIE C. DEMETRESCU
din
Institutul de Cercetări şi Experimentaţie forestieră. Bucureşti

Introducere

De câţiva ani, de când vântul autarchiei economice bântuie mai cu tărie anumite părţi ale lumii, se vorbeşte cu crescândă stăruinţă despre aşa zisele spaţii vitale, economice naţionale sau, cum le-am putea numi mai pe româneşte, despre cuprinsurile de vieţuire economică naţională. In acest fel, se voeşte a se pune în lumină dependenţa economică reciprocă sau chiar unilaterală a unor grupe de ţări sau ţinuturi şi totodată nevoia de întregire politică mai mult sau mai puţin mărturisită a acestora ,sub o anumită stăpânire.

Atunci când unele State ridică pretenţiuni de dominare politică asupra altor ţări în numele acestei idei de spaţiu de vieţuire, cu atât mai mult suntem noi, nu numai îndreptăţiţi, dar chiar şi îndatoraţi să ne întrebăm şi să cercetăm, în ce măsură intră diferitele ţinuturi româneşti în alcătuirea spaţiului nostru de vieţuire economică şi naţională.

Intâmplarea face ca să mi se pună o atare preocupare cu privire la Basarabia şi anume din punct de vedere forestier [1]).

Pentru a da deslegare mulţumitoare lucrului, adică pentru a arăta în ce măsură este acest frumos ţinut românesc inde-

1) Lucrarea de faţă a fost cerută oficial, fiind pregătită cu puţine zile înainte de actul tragic dela 28 Iunie a. c.

pendent sau dependent de alte ţinuturi româneşti sau străine, va trebui să ne oprim pe deoparte asupra izvoarelor proprii de produse forestiere, iar pe de alta, asupra măsurii în care dă în afară din produsele sale forestiere, sau primeşte din cele ale altor ţinuturi româneşti sau străine. Apoi, va trebui să facem o oarecare paralelă între felul cum se prezentau lucrurile înainte de Unirea din 1918 şi după această dată hotărîtoare a destinelor provinciei noastre de peste Prut.

Ceeace ne interesează aici dintre aceste produse, este lemnul, ca fiind cu mult produsul forestier principal şi apoi, practic, singurul care constitue obiect de schimb şi deci determinator al unei dependenţe oarecare între ţinuturi mai îndepărtate.

I.

Izvoare de produse forestiere în Basarabia

In privinţa vegetaţiunii forestiere naturale, Basarabia ocupă un loc de trecere între ţinuturile de stepă, adică lipsite de păduri naturale, ale Ucrainei, din răsăritul său şi cele mai mult sau mai puţin păduroase ale Bucovinei şi Moldovei, dela apusul său. Condiţiunile staţionale şi anume, cu deosebire, cele de climă, având, în general, un caracter continental excesiv, fac ca pe pământul Basarabiei să se ducă luptă aprigă între formaţiunile arborescente de pădure plină şi cele de ierburi de stepă. In cele mai multe părţi, cum sunt mai ales, cele din sudul provinciei şi apoi cele din mijlocul jumătăţii nordice, stăpâneşte stepa curată (Bugeacul şi stepa Bălţilor). Către centru şi extremitatea nordică, dimpotrivă, aflăm păduri propriu zise (Lăpuşna-Orheiul şi Hotinul-Soroca); deasemenea dealungul Prutului şi Nistrului, în câteva grupe. Intre acestea se interpune o fâşie mai mult sau mai puţin lată de ţinuturi, în care arborii deşi pot creşte în mod natural, nu au desimea şi vigoarea şi nu constitue întinderea trebuitoare spre a putea fi socotiţi ca pădure. Atari ţinuturi, având un caracter de trecere între stepa adevărată şi pădurea adevărată, poartă denumirea de antestepă sau de stepă cu buchete de arbori, ori chiar de stepă cu petice de pădure.

După calculele D-lui Profesor Dr. D. A. Sburlan [2]), sprijinite pe studii de geografie vegetală, pădurea n'ar fi ocupat, în starea naturală, decât cca. 1.240.000 ha, adică ceva sub 28%, în timp ce stepei i-ar fi revenit restul de cca. 3.200.000 ha, sau 72% din întinderea totală a Basarabiei. Nici-o provincie românească nu este atât de săracă în păduri. Pentru țara întreagă, procentele ocupate de cele două grupe de ținuturi (pădure și stepă se inversează aproape: 70% pădure, față de 30% stepă. In Bucovina, pădurea ar deține, în stare naturală, 96%, iar stepa numai 4%.

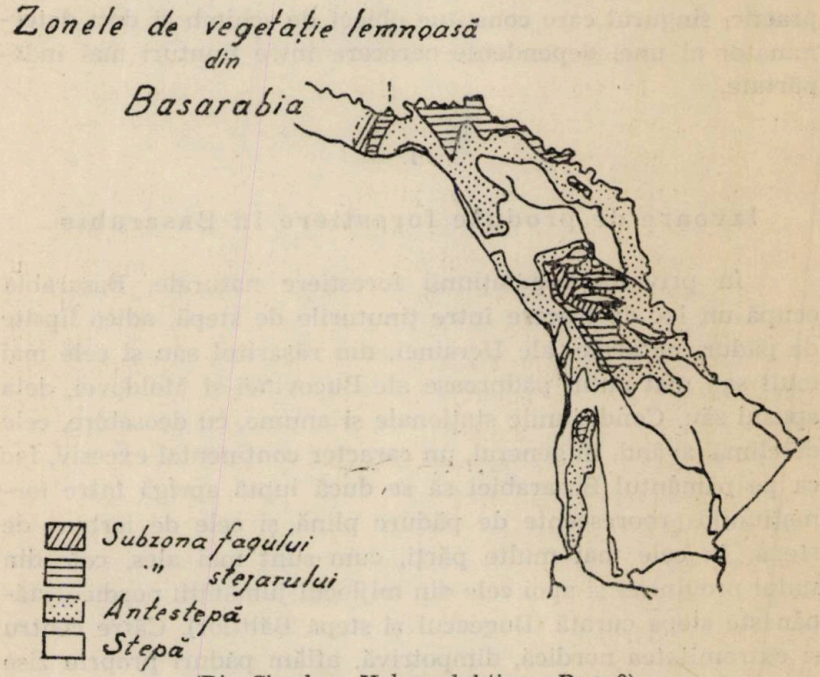

(Din Sburlan: Holzproduktion... Pag. 9).

Pădurile basarabene țin, aproape în totalitatea lor, de subzona stejarilor. O oarecare abatere o constitue un mic sâmbure de fag din centrul provinciei și alți doi din Hotin; apoi micile păduri de sălcii și plopi din luncile Prutului și Nistrului. Pădurile obișnuite, adică cele aparținătoare de subzona stejarilor conțin, în afară de cele câteva neamuri de stejar, și alte

2) Din lucrarea: Holzproduktion, Holzindustrie und Holzhandel von Rumänien. Sibiu, 1933.

neamuri de foioase, cum sunt, mai ales, carpinul, teiul, frasinul, ulmul şi altele. Răşinoasele nu cresc dela sine în Basarabia. Alături de pădurile naturale amintite au fost înfiinţate în ultimile decenii mai multe păduri, în mare parte de salcâm, cu deosebire prin plantaţiuni.

In decursul vremurilor, pădurile basarabene, şi aşa destul de puţine, au suferit — ca pretutindeni în lume — neîncetate strâmtorări, din partea păşunatului cu vitele, a tăerilor neregulate şi a culturilor agricole. Toate acestea au adus vătămări grele pădurilor respective şi cu atât mai mult, cu cât puterea lor de creştere este, în general, slabă, în condiţiunile date de climă aspră.

Sub stăpânirea rusească (1812—1918), pădurile Basarabiei se aflau în cea mai mare parte (83%) în mâinile particularilor şi anume a marilor stăpânitori de moşii. Statul nu deţinea, prin 1890, decât ceva sub 6% din totalul pădurilor [3]). In asemenea împrejurări, nu ne putem aştepta la o bună îngrijire şi cultură a pădurilor, cu atât mai mult, cu cât proprietarii îşi arendau, de cele mai adesea ori, moşiile cu păduri cu tot. La acestea trebuie să adăugăm şi faptul că legile silvice erau foarte îngăduitoare şi foarte respectoase pentru dreptul de proprietate particulară a marilor boeri, mai ales. Până către 1888, libertatea proprietarilor de păduri nu era, practic, întru nimic îngrădită. Abia după intrarea în vigoare a legii pentru protecţia pădurilor, din 1888, se pune oarecare opreliste libertăţii proprietarilor. De fapt, obiectivul principal al legii îl constitue pădurile de protecţie, relativ puţine în Basarabia (abia cca. 30%). In rest, se prescriau anumite îngrădeli la desfiinţarea (defrişarea) şi păşunatul pădurilor, cari însă prezentau atâtea spărturi încât, practic, pot fi socotite ca şi inexistente. Intre altele, îngăduinţa defrişerilor pentru plantaţiuni de pomi roditori şi viţă de vie, a deschis poartă largă tuturor distrugerilor. Date fiind împrejurările prilenice de desfacere a fructelor, strugurilor şi vinului în Rusia ţaristă, proprietarii de păduri găseau mai de folos pentru ei de a defrişa pădurile şi a schimba pământul gras de pădure în grădini de pomi şi vii. Deosebit de aceasta, puterea de vegetaţie şi capacitatea de producţiune a pădurilor rămase de pe urma neîncetatelor defrişeri

3) După datele din lucrarea Friedrich von Arnold: Russlands Wald. Berlin, 1893, Pag. 42.

au suferit grele lovituri prin păşunatul peste măsură al vitelor şi prin tăeri neregulate. In această ultimă privinţă, proprietarii particulari, doritori de cât mai mari şi dese venituri, practicau tăeri la vârste din ce în ce mai mici ale pădurilor. Mai ales în anii răi agricoli, ochii şi nădejdiile tuturor se îndreptau către păduri. Urmarea a fost o continuă sleire a capitalului lemnos de producţiune. La toate acestea s'au adăugat, în ultimii ani de stăpânire rusească, înrâuririle nefaste ale războiului şi revoluţiunii. Slăbirea organizaţiunilor de Stat, înlocuirea ideii de proprietate cu aceea de slobozenie, au prilejuit întinse tăeri şi distrugeri de păduri de tot felul din partea populaţiunilor. Efectele acestor stări anarhice s'au resimţit cu atât mai mult, cu cât suprafaţa şi capitalul lemnos al pădurilor basarabene erau şi aşa mult prea reduse faţă de numărul şi nevoile populaţiunilor înconjurătoare.

Statisticele forestiere, cari cuprind, de fapt, numai o perioadă relativ restrânsă de timp, şi anume a ultimilor 7—8 decenii, oglindesc lămurit fenomenul de continuă restrângere a suprafeţei pădurilor. Cadastrul din 1850 arată o suprafaţă păduroasă de 365.150 ha sau 8,2% din întinderea totală a provinciei. In publicaţiunile Institutului geografic militar rus, aflăm, pentru anul 1895, 251.828 ha sau 5,6%; iar în statistica noastră forestieră pentru anul 1929, numai 219.193 ha sau abia 4,9% din întinderea totală. Aşa dar, în răstimpul 1850—1929, suprafaţa păduroasă a Basarabiei a scăzut cu cca 40%. In ceeace priveşte sleirea capitalului lemnos din pădurile rămase, statistica noastră forestieră pentru anul 1929 ne arată că, în timp ce pentru întreaga Românie, pădurile de vârstele 1—40 ani, ocupă 51% din suprafaţa totală, în Basarabia pădurile de aceleaşi vârste tinere ocupă 93%. Aceasta înseamnă o mare sărăcire a capitalului lemnos. Nu putem să arătăm pe cale de cifre starea de slabă desime a pădurilor basarabene, care are drept urmare o producţiune lemnoasă mai redusă. In cercurile specialiştilor este însă ştiut că aceste păduri stau şi în această privinţă cu mult în urma pădurilor din Ţara întreagă. După anumite aprecieri [4]), puterea de creştere lemnoasă a pădurilor basarabene ar atinge, în mijlociu numai 1,800 m^3 pe an şi la ha faţă de 2,600 m^3 cât ar fi mijlocia pentru întreaga ţară. Amin-

4) Sburlan :Holzproduktion... Pag. 17.

tim că în Bucovina creşterea pădurilor este în mijlociu de 3,100 m^3 pe an şi la hectar. După alte aprecieri [5]), producţiunea lemnoasă a pădurilor basarabene ar fi şi mai scăzută şi numai 1,600 m^3 pe an şi la hectar. In total, ar fi vorba de o producţiune anuală de 360.000 m^3, din care 70% ar reveni lemnului de foc, iar restul de 30% celui de lucru şi construcţii de tot felul.

Intrând sub regimul românesc, Basarabia a adus, în 1918, păduri relativ foarte puţine şi în cea mai mare parte secătuite, mai întâi, din pricina naturii proprietăţii şi a regimului de îngăduinţă al legilor silvice ruseşti şi apoi, şi din aceea a tăerilor, păşunărilor şi distrugerilor anarhice din perioada războiului şi a revoluţiunii.

Pentru îndepărtarea stărilor primite, Statul Român a luat neîntârziat o întreagă serie de măsuri atât represive, cât şi de ajutorare şi lucrare proprie. Ele s'au continuat neîntrerupt şi se continuă şi astăzi cu hotărîre.

Primele măsuri ale autorităţilor româneşti, au fost de a pune oprelişte folosinţelor anarhice ale pădurilor şi a întrona progresiv ordinea. După aceea, aproape totalitatea pădurilor a fost trecută în proprietate de Stat, ca urmare a aplicării legilor de reformă agrară. Numai un rest neînsemnat de 9% din suprafaţa totală (şi anume cca. 20.000 ha) a fost lăsat mai departe, în proprietatea răzăşească, fiind format din păduri mărunte, greu de administrat şi de interes prea local. In acest fel, s'au creiat cele mai bune condiţiuni pentru o cultură forestieră mai avansată, ştiut fiind că Statul, ca apărător al intereselor obşteşti, este cel mai în măsură să păstreze şi să îngrijească pădurile, potrivit intereselor amintite.

In Iulie 1921, a fost prezentat Parlamentului român un proiect de lege în a cărui expunere de motive se puteau citi rândurile: „Actualul cod silvic rus, care se aplică în Basarabia, conţine dispoziţiuni cari sunt de natură a împiedica o bună gospodărie silvică".

„Pădurile din Basarabia se găsesc într'o stare deplorabilă şi a continua mai departe aplicarea regimului codului rus, riscăm a compromite cu desăvârşire viitorul pădurilor, deaceea

5) Ostianu: Problema lemnelor de foc în Basarabia, 1931.

am crezut că este necesar a se aplica codicele silvice din vechiul regat".

Intr'adevăr, Parlamentul a adoptat proectul de lege propus, format dintr'un singur articol. Astfel se desfiinţează legislaţia silvică rusească şi se introduce cea românească, cu începere dela 1 Mai 1922. Basarabia este prima provincie românească care şi-a unificat legislaţia silvică cu a Vechiului Regat. Deosebit de codul silvic şi de legile sale modificatoare, toate celelalte legi silvice votate în urmă, se aplică, bine înţeles şi în Basarabia, fără nici-o diferenţă. In acest fel, regimul silvic prescris pentru gospodărirea pădurilor a devenit din ce în ce mai aspru şi mai potrivit cu interesele obşteşti. Defrişarea pădurilor este oprită aproape cu totul; deasemenea păşunatul cu vitele stricător. Tăerea lor nu poate fi făcută decât cu învoirea autorităţilor şi numai după ce s'au luat toate măsurile ca părţile de pădure tăiate să fie nemijlocit reîmpădurite.

Deosebit de toate acestea, administraţia silvică românească a săvârşit lucrări întinse de îmbunătăţire a pădurilor basarabene, prin cultură proprie.

De unde sub stăpânirea rusească, pădurile respective erau tăiate la vârste relativ mici, de crâng [6]), sub cea românească s'a trecut cu hotărîre la o ridicare continuă a vârstelor de tăere, cu gândul de a se mări capitalul lemnos de producţiune şi de a se obţine nu numai lemn de foc, ci şi de lucru şi construcţie. Până în 1935, din pădurile Statului, peste 60.000 ha erau cultivate în regimul codrului, adică pentru vârste mari, în jurul sau peste 100 ani. Restul de cca. 137.000 ha se cultivau în crâng simplu sau crâng compus, adică la vârste mai reduse. De atunci, suprafaţa de pădure de cultivat în codru a fost continuu mărită, pe socoteala celei de crâng. Deosebit de aceasta, multe suprafeţe de păduri au fost puse la odihnă (trecute în perioada de aşteptare), spre a se reface după devastările şi tăerile prea dese din trecut. Până în 1930, acestea atingeau 27.000 ha sau peste 14% din suprafaţa păduroasă a Statului. Apoi, chiar şi în cuprinsul pădurilor puse în exploatare, tăerile s'au fixat mai prejos decât cele ce ar fi trebuit după socoteli (în 1930, 4087 ha faţă de 5.150 ha, în pădurile Statului).

6) ...„în anul 1918 pădurile cu arborete mai în vârstă de 40—50 ani erau o raritate în Basarabia" (Colpacci Grigore: Contribuţiuni la studiul economiei forestiere..., Pag. 69).

Prin atari măsuri, se urmăreşte — cum am mai spus — mărirea capitalului lemnos de pretutindeni şi obţinerea şi de lemn de lucru şi construcţiune. Dar, pe de altă parte, se reduce, deocamdată, cantitatea de lemn de tăiat. Cu alte cuvinte, se fac economisiri în vederea unei mai bune producţiuni viitoare. O atare măsură n'a putut fi luată decât de prin 1924/25, adică de când s'a îmbunătăţit situaţia căilor de transport şi aprovizionarea cu lemn din alte provincii româneşti.

Lucrări de împădurire s'au făcut şi sub regimul rusesc, cu începere de pe la jumătatea secolului al XIX-lea. Până la începerea războiului mondial (1914), se plantase, în total, suprafaţa de 1.700 ha. Rezultatele acestor lucrări sunt îndoelnice. După războiu, administraţia silvică românească a luat măsuri viguroase pentru lărgirea suprafeţei pădurilor, la împlinirea rariştilor şi golurilor prin împădurire artificială. Din 1919 şi până în vara anului 1936, adică în răstimp de 18 ani, se plantase în total, suprafaţa efectivă de 27.500 ha. In mijlociu ar veni pentru fiecare an cca. 1.500 ha, ceeace face aproape cam cât s'a plantat sub regimul rus în 60 ani. Lucrarea este în neîntreruptă creştere. Astfel, în anul 1935, s'a plantat suprafaţa efectivă de 4.300 ha, iar în primăvara anului următor, de cca. 3.500 ha. Din suprafaţa totală de mai sus, cca. 14.000 ha sunt arborete noui înfiinţate, iar restul împliniri şi refaceri de arborete degradate. Pe lângă această simplă creştere a suprafeţei păduroase, s'a ajuns la mari câştiguri şi în privinţa calităţii lucrărilor, pe temeiul învăţămintelor din trecut şi a obişnuinţei. De unde la început se făceau plantaţiuni numai cu salcâm, astăzi se păşeşte din ce în ce mai hotărît către păduri constituite din specii forestiere locale sau potrivite locului, atât prin plantaţiuni cât şi prin semănături deadreptul. Spre acest sfârşit, se depun stăruinţe mari, de câţiva ani, pentru recoltarea de seminţe forestiere în păduri locale. Astfel, în perioada 1931—1935 ani, Direcţia silvică din Chişinău a putut recolta anual în mijlociu, peste 25.000 kg şi peste 2.300 hl seminţe forestiere diverse. In 1935, recoltările respective s'au urcat la 42.000 kg şi 1.130 hl, la cari trebuie să se adauge şi acelea ale Inspectoratului silvic Chişinău, în cantitate de 68.000 kg şi 1.730 hl, adică în total 110.000 kg şi 2.860 hl seminţe forestiere diverse. Apoi s'au înfiinţat numeroase pepiniere pentru producerea puieţilor trebuitori la facerea plantaţiunilor de

păduri şi pământuri netrebnice (coaste surpătoare, etc.). In 1936, suprafaţa pepinierelor înfiinţate de instituţiile silvice în Basarabia, trecea de 415 ha, cu o producţie anuală de peste 40.000.000 de puieţi [7]).

O lucrare oficială, care ne cade în mână în ultimul moment [8]), arată că suprafaţa împădurită (din nou şi completări de rarişti în păduri existente), de organele silvice ale Statului în Basarabia, cu începere din 1920 şi până în 1939, se urcă la 39.000 ha. In acelaş răstimp, au fost produşi 341.000.000 puieţi în pepiniere silvice şi s'au strâns cantităţile de 1.200.000 kg şi 22.000 hl seminţe.

Alături de lucrările săvârşite direct, organele silvice, în unire şi cu alte autorităţi de Stat, au desfăşurat o activitate stăruitoare de educare forestieră a populaţiunilor, între altele, prin acea „serbare a arborelui", la care a luat parte, an de an, mai cu seamă, şcolărimea.

Marele interes pe care Statul român îl arată, în general, pădurilor Ţării, se vede şi din neobişnuita desvoltare dată serviciilor sale de administraţie silvică. Astăzi, avem trei administraţiuni silvice deosebite, în timp ce până acum 10 ani aveam o singură administraţie. Una, zisă Administraţia pădurilor Statului. O a doua: Direcţia Silvică, se ocupă cu supravegherea bunei rânduieli în toate pădurile Ţării, de orişice fel, precum şi cu ameliorarea terenurilor degradate. A treia este Direcţia pădurilor persoanelor juridice. Desvoltarea mare din ultimii ani a lucrărilor de întindere şi îmbunătăţire a stării pădurilor se datorează şi înfiinţării acestor administraţii silvice. Pe viitor, se aşteaptă şi mai mult dela acestea, deoarece sunt abia la începutul orânduelii lor.

Măsurile acestea hotărîte luate de autorităţile româneşti, vor conduce, de bună seamă, către o întărire a izvoarelor de produse forestiere şi mai ales de lemn din Basarabia. Trebuie, însă, să ne ferim de a ne aştepta la efecte favorabile imediate.

---

7) Datele de mai sus privitoare la lucrările de plantaţiuni sunt luate din lucrarea: Colpacci Grigore: Contribuţiuni la studiul economiei forestiere din Basarabia. 1936. (Manuscris în biblioteca ICEF-ului).

8) Darea de seamă a Serviciului Refacerii Pădurilor din Direcţiunea Comercială a Pădurilor, dela Jurn. Nr. 39.496/940.

Până ce plantaţiunile actuale să ajungă a produce lemn, vor trebui să treacă mai multe decenii. Felul cum se conduc tăerile în păduri, are drept urmare astăzi, o restrângere momentană, chiar a recoltelor anuale de lemn, în schimbul unui mai bun viitor. Este în afară de orişice îndoială că economia forestieră basarabeană se însănătoşează necontenit pentru mai buna stare materială şi putem spune şi sufletească a generaţiilor viitoare.

II.

Economia lemnului în Basarabia

Aşa cum s'a arătat în rândurile de mai sus, pădurile basarabene sunt relativ restrânse ca suprafaţă, sărace în capital lemnos şi cu o creştere lemnoasă anuală redusă. In toate aceste privinţe, Basarabia stă cu mult în urma oricăreia dintre provinciile istorice româneşti. Consecinţa acestor stări de lucruri a fost că de timpuriu, odată cu sporirea populaţiunii, a început să se resimtă cu crescândă tărie şi lipsa de lemn.

Dacă ţinem seama chiar numai de întinderea pădurilor, în Basarabia revine, astăzi, pentru suta de locuitori, cam 7 ha pădure, în timp ce pentru întreaga Ţară, avem peste 33 ha, iar în Bucovina 53 ha. Nevoile de produse forestiere ale locuitorilor apar şi mai grele dacă luăm în considerare şi celelalte părţi slabe ale pădurilor basarabene, pe lângă mica lor întindere, adică: creştere redusă şi capital lemnos sleit. Apoi, producţiunea lemnoasă a acestor păduri se mărgineşte la un redus număr de sortimente şi anume dintre cele mai inferioare: lemn de foc şi un foarte redus procent de lemn de lucru şi construcţii de mici dimensiuni, în primul rând pentru construcţii rurale. Lipseşte cu totul lemnul de lucru şi construcţie de dimensiuni mijlocii şi mari şi mai ales cel de răşinoase. Pentru acoperirea acelor nevoi, Basarabia a devenit, cu mult înainte de Unire, un ţinut de import, adică în dependenţă de producţiunea lemnoasă a altor ţinuturi învecinate, mai bine situate, atât în această privinţă, ca şi a căilor de transport. După calculele D-lui Inginer Silvic M. Ostianu [9]), consumul

9) Problema lemnelor de foc... Pag. 49.

total de materiale combustibile părţi de arbori şi plante ar echivala pentru împrejurările de prin 1930, cu aproape 3.500.000 m^3 lemn de foc. Din această cantitate, abia 8% (ceva peste 250.000 m^3) este acoperită din producţia de lemn de foc proprie a provinciei. Restul de 92% este acoperit de importul de lemn sau, mai ales, cu alte materiale proprii, ca: pae, tulpini de floarea soarelui, porumb, stuf, tizic, etc.

Desobişnuinţa de a folosi lemnul de foc, este aşa de mare, încât autorul amintit a putut să formuleze regula:

„Populaţiunea sătească din toate colţurile Basarabiei, cu sediul la depărtări, în mediu, de peste 20 km dela păduri, arde numai materii nelemnoase [10]). In atari condiţiuni ar intra ¼ a Judeţului Soroca, ²/₃ a Jud. Bălţi, ½ a Jud. Tighina şi Cahul şi în întregime Jud. Ismail şi Cetatea-Albă. O gospodărie ţărănească mijlocie din Nordul Basarabiei, deci dintr'un ţinut relativ mai bogat în păduri, ar avea nevoie pentru un an întreg de 5.200 kg materiale nelemnoase şi numai de 1.000 kg lemn pentru ars. Chiar morile, fabricile de var, etc. nu ard uneori decât materiale nelemnoase. Dacă prin atari materii combustibile complimentare, problema lemnului de foc este într'o oarecare măsură uşurată, ea devine foarte gravă în anii secetoşi, mai obişnuiţi în Basarabia decât în restul Ţării.

In ce priveşte lemnul de lucru şi de construcţie, deşi dezacordul dintre nevoi şi producţiunea proprie este cel puţin tot atât de mare ca şi în privinţa lemnului de foc, problema nu este atât de gravă. Acesta având o valoare mai mare faţă de greutate şi volum, suportă cu mai multă uşurinţă transportul dela distanţă. După acelaş izvor [11]), şi pentru acelaş timp, cca. 63% din producţiunea lemnoasă a pădurilor Statului se desfac pe loc, adică în localităţile din imediata vecinătate a pădurilor; 20,5% în localităţi din raza ocoalelor silvice respective şi numai 16,5% în localităţile din afara unora dintre ocoalele silvice prisoselnice. Nu mai vorbim de producţiunea pădurilor ţărăneşti, care se consumă aproape exclusiv numai pe loc. La această inegală repartiţie, contribuie, pe deoparte, starea rea a căilor de transport din cuprinsul provinciei, iar pe de alta, puterea de cumpărare, în general foarte redusă a populaţiunilor.

10) Idem, pag. 44.
11) Idem, pag. 36.

Basarabia se învecineşte la răsărit şi nord cu ţinuturile de stepă ale Ucrainei şi mai sărace în păduri şi, deci, în suferinţă de lemn şi mai mare decât Basarabia. Spre apus, în schimb, este legată de ţinuturile româneşti, mult mai bogate în păduri şi cu prisos de lemnărie. Norocul face să se adauge la această împrejurare şi faptul că legătura respectivă se face, între altele, şi prin mijlocirea unor favorabile căi de transport: apele plutibile, cum sunt: Nistrul, Dunărea cu Prutul, Bistriţa şi alţi afluenţi ai săi, cum şi Marea. Se ştie că cea mai potrivită cale de transport a lemnului — material greu şi voluminos faţă de o valoare relativ redusă — este în general, apa plutibilă. Puţinele scrieri ce ne pot sta la îndemână, arată că şi înainte de răsboi, adică în timpul când Basarabia făcea parte din spaţiul economic rusesc, se importau însemnate cantităţi de lemn de orice fel, dar mai cu seamă de răşinoase din Carpaţii Moldovei şi Bucovinei. Astfel, „în anii 1884—1886 s'au importat din România în Rusia (în cea mai mare parte pentru Basarabia), material brut şi cherestea de brad în valoare de 1.000.739 ruble" sau 2.662.000 lei aur, „iar din Austro-Ungaria (probabil din Bucovina), în acelaş interval de timp s'a importat material brut şi cherestea de brad în valoare de 4.650.000 ruble"... deasemenea din România „în anii 1902—1905, s'a transportat în Rusia (desigur Basarabia) material lemnos brut, cherestea şi lemn de foc în cantitate de cca. 13.000 vagoane de 10 tone în valoare de 4.700.000 Lei [12]) aur".

Ingemănată în spaţiul economic şi naţional românesc, Basarabia se găseşte, cel puţin din punct de vedere forestier, în mult mai bune condiţiuni, cum este uşor de înţeles. Un ţinut deficitar legat cu altul prisoselnic, într'o singură unitate economică, se întregesc spre folosul amândorora. Potrivit cercetărilor şi statornicirilor D-lui inginer silvic Colpacci Grigore, consumul mijlociu de materiale lemnoase al Basarabiei, din jurul anilor 1935/36, s'ar urca la cca. 745.000 m^3, repartizat pe sortimente astfel: cca. 20.000 m^3 (2,6%) lemn de lucru esenţe tari; 250.000 (33,6%) cherestea şi lemn brut de răşinoase şi 475.000 (63,8%) lemn de foc. Producţiunea locală ar acoperi numai 360.000 m^3 lemnărie, adică 48% din consumul total şi anume din cele mai inferioare sortimente: 10.000 m^3 lemn de

12) Colpacci Grigore: Lucrarea citată. Pag. 10/71.

lucru esenţe tari şi 350.000 m³ lemn de foc. Se aduce din ţinuturile româneşti învecinate, cantitatea de 385.000 m³, adică 52% din consumul total şi anume dintre cele mai preţioase sortimente: 250.000 m³ lemn de răşinoase (întregul consum din aceste materiale), 10.000 m³ lemn de lucru esenţe tari şi 125.000 m³ lemn de foc. Mai toată această lemnărie se aduce din Bucovina şi Moldova şi în oarecare măsură din Transilvania. Suspendarea nagivaţiei pe Nistru reprezintă o pierdere serioasă pentru o şi mai activă aprovizionare a Basarabiei cu lemn bucovinean.

Abstracţie de mica industrie ţărănească de lemnărie (căruţărie, rotărie, dogărie), aflăm în Basarabia şi o oarecare industrie de cherestea, mai ales. Ea este aşezată în primul rând, în legătură cu căile de transport. Cele mai multe şi însemnate fabrici de cherestea sunt situate în localităţiile de pe malul Dunării (Reni, Ismail, Chilia), apoi dealungul Prutului, fiind hrănite cu lemnul adus mai ales din Bucovina şi Moldova. Prin 1935/36, se aflau 15 fabrici de cherestea şi 15 alte întreprinderi industriale mari cu 33 gatere verticale şi o forţă motrice de cca. 835 CP.

Capacitatea lor de lucru, evaluată la 220.000 m³ lemn anual, era utilizată în slabă măsură. Mai există o industrie zisă mijlocie care se ocupă cu o mai intensă prelucrare şi industrializare a lemnului (mobile, căruţărie, dogărie, scule, diverse instrumente, etc.) aşezată uneori în legătură cu centrele de producţie şi mijloacele de transport, alte ori cu centrele de consum (Chişinău, Tighina, Orhei, Bălţi, etc.). Puterea motrice era evaluată pentru 1935/36 la cca. 175 CH.

Incheere

Rezumând cele de mai sus, se poate spune că Basarabia reprezintă provincia istorică românească cu cele mai puţine şi mai slabe păduri. Producţiunea lemnoasă a acestora este departe de a putea acoperi nevoile proprii cele mai elementare, de atari materiale, încât provincia noastră de peste Prut a fost de mai multe decenii, este şi va continua încă multă vreme a fi, un ţinut prin excelenţă deficitar sub acest raport. Problema lemnului este agravată prin încă trei împrejurări: 1. repartiţia neegală a pădurilor sale; 2. lipsa de mijloace interioare de transport potrivite; 2. climat capricios, cu o stărui-

toare bântuială a secetelor cari lipsesc populațiunile de alte materiale complimentare de combustiune (resturi de plante agricole). Din acestea rezultă o mare variațiune în spațiu şi în timp a lipsei de lemn, în general şi mai ales de foc.

Sub regimul românesc s'a desfăşurat o viguroasă lucrare de întărire a pădurilor prin împăduriri noi, prin îmbunătățirea arboretelor, prin ridicarea vârstei de tăere. La acestea trebue adăugat faptul trecerii în proprietate de Stat aproape a tuturor pădurilor, înăsprirea îngrădirilor de folosință a pădurilor, orânduirea unor administrațiuni silvice cu o mai mare capacitate de înfăptuire. Pădurile basarabene au fost conduse, sigur, către o mai sănătoasă producțiune. Efectele măsurilor de acest fel, sunt însă de viitor. Ceeace s'a făcut până acuma poate fi socotită drept o capitalizare pe termen îndelungat.

Basarabia a fost, chiar şi sub stăpânirea rusească, dependentă, sub raportul lemnului, de ținuturile românești excedentare din apusul său. Odată cu reintegrarea sa în unitatea națională şi economică românească, Basarabia îşi află o şi mai potrivită împlinire a nevoilor sale de lemnărie.

După împrejurările din 1935/36, mai mult de jumătate din consumul său de lemnărie, şi anume dintre sortimentele cele mai prețioase, vine din pădurile bucovinene, moldovenești şi transilvănene. Imbunătățirea condițiunilor de transport pe deoparte şi ridicarea puterii de cumpărare a populațiunilor pe de alta, vor face ca îngemănarea provinciei noastre de peste Prut în spațiul vital românesc să fie şi mai deplină, din punctul de vedere forestier.

LITERATURA:

1) *V. Arnold:* Russlands Wald. Berlin, 1893 (traducere din rusește);
2) *Colpacci Grigore,* Inginer Silvic: Contribuțiuni la studiul economiei forestiere din Basarabia. (Manuscris. Lucrare de subinspector. 1936).
3) *Demetrescu C. Ilie,* Inginer Silvic, Dr.: Das Problem der einheitlichen Forstgesetzgebung in Rumänien. București, 1933.
4) *Ionescu Metodie,* Inginer Silvic: Lucrări de înobilarea masivelor în Ocolul silvic Sadova. (Manuscris. Lucrare de subinspector, 1936).
5) *Ostianu M.,* Inginer Silvic: Problema lemnelor de foc în Basarabia. (Manuscris. Lucrare de subinspector, 1931);
6) *Sburlan D.,* Profesor, Dr.: Holzproduktion, Holzindustrie und Holzhandel von Rumänien. Sibiu, 1933.

La Bassarabie dans l'éspace roumain

Bessarabien im rumänischen Lebensraume.

L'auteur tâche à mettre en lumière les rapports forestiers de la Bassarabie avec les autres contrées roumaines ou étrangères. Il envisage:

1) Les ressources forestières de la Bassarabie.

2) La mesure dans laquelle elle envoie au-delà de ses frontières, ou elle reçoit des produits forestiers des autres régions roumaines ou étrangères.

En subsidiaire, on fait une parallèle entre la situation d'avant et d'après l'annexion de cette région à la Roumanie.

La Bassarabie représente la région historique roumaine possédant la plus réduite surface forestière.

D'après diverses estimations, la croissance de ses forêts serait de 1,6—1,8 m^3 par année et par ha, tandisque la moyenne de toutes les forêts de la Roumanie serait de 2,6 m^3 (3,1 m^3 pour les forêts de la Bucovine).

La production ligneuse est loin de pouvoir couvrir les nécessités les plus élementaires de cette région, car elle a été depuis plusieures décades, est et sera pour longtemps, une contrée déficitaire, par excellence, en bois. Le problème du bois est encore plus agravé par la répartition inegale de ses forêts et par le manque des voies de communications. La production locale ne couvre que 8% des besoins en bois de cette réigon. Le reste est couvert par des importations et par d'autres produits combustibles (restes des plantes agricoles). La situation se présente avec le même aspect quand il s'agit de bois de contruction ou de bois d'oeuvre. Ce sont les Carpathes roumaines qui ont été la source extérieure d'approvisionnement en bois, même sous la domination russe, et surtout depuis son annexion à la Roumanie. D'après les circonstances de 1935/36, environ 52% de sa consommation totale en bois a été couvert par les régions mentionnées.

En liaison avec l'importation du bois, a pris naissance en Bassarabie une industrie forestière surtout au long du Danube et du Prut.

Sous le régime roumain s'est développé une vive activité en vue de l'amélioration des peuplements et par élevement du terme de l'exploitabilité. Puis sur de grandes surfaces, on a executé des travaux de reboisement. A tout cela, il faut ajouter le fait que presque toutes les forêts de ce pays ont été passées dans la propriété de l'Etat. Enfin, les restrictions à l'exploitation de ces forêts et l'organisation d'une géstion rationnelle démontrent une grande capacité de réalisation de la part de l'administration roumaine. Jusqu'en 1939 la surface reboisée sous le régime roumain, monte à 29.000 ha.

En même temps on a produit dans les pépinières domaniales environ 340 millions de plants et on a récolté environ 1.200.000 kg et 22.000 hl graines forestières

LUCRĂRI DE SUBINSPECTOR ŞI LUCRĂRI DE DOCTORAT

de Ing. Dr. G. T. TOMA

Răsfoind colecţia lucrărilor de subinspector (dela Biblioteca ICEF.), îţi dai seama că ele cuprind un material valoros şi constituesc o contribuţie de mare preţ la îmbogăţirea literaturii noastre silvice. Este adevărat, cea mai mare parte din ele sunt monografii. Cercetări ştiinţifice se găsesc puţine. Şi lucrul nu este de mirare, fiindcă examenul de subinspector nici nu cere dovedirea capacităţii ştiinţifice, ci urmăreşte principial numai selecţionarea elementelor destinate activităţii de control şi conducere.

Zic „principial", fiindcă în realitate nu este aşa de mult vorba de selecţionare cât de trecerea unei bariere legale, care deschide drumul spre gradele superioare, de cari este strâns legată salarizarea. Poate că ar fi mai bine ca salarizarea să fie legată de gradaţii, adică de vechime, iar de grad să fie legată funcţia. Lucrul acesta va trebui să fie studiat cu prilejul modificării legii de organizare a Corpului silvic, care este de mult aşteptată.

Dar chiar acele puţine însă valoroase lucrări cu caracter ştiinţific strecurate printre tezele de subinspector dovedesc că preocupările de această natură nu lipsesc la şefii de ocoale (cel puţin la unii dintre ei), ori cât ar fi de împovăraţi de gestiunea averii ce le este încredinţată. Poate se va găsi cu timpul mijlocul de a se publica acelea dintre lucrările de subinspector, cari aduc câte o contribuţie originală. Pentru autori ar fi un stimulent, pentru literatura silvică un câştig.

Un alt mijloc, prin care literatura noastră s'ar putea îmbogăţi în lucrări originale, îl constitue examenul de doctorat. Deşi sunt şase ani, de când s'a introdus acest examen la Politechnica din Bucureşti, totuşi primul doctor-inginer silvic n'a apărut încă. Câteva intenţii s'au ivit, dar au rămas până

acum fără rezultat. Faptul acesta nu trebue nici privit cu nepăsare nici interpretat greşit. Nu trebue în nici un caz să se deducă de aici că între membrii Corpului nu se găsesc oameni cu preocupări de ordin ştiinţific. Dovadă, lucrările de subinspector pomenite mai sus, apoi concediile de studii în străinătate. In ultimii şase ani şi-au luat doctoratul şase ingineri silvici în Germania, doi în Franţa, unul în ţară (la Academia Comercială). Prin urmare doctorate în ştiinţele silvice s'au luat, dar nu la noi în ţară. De ce preferă oare tinerii studioşi să plece în străinătate, unde au de luptat cu necunoaşterea limbii, cu dificultăţi provenite din condiţiile forestiere deosebite ale ţării respective etc., în loc să-şi scrie disertaţia în limba maternă şi să-şi treacă examenul de doctorat la Bucureşti? Răspunsul este simplu: pentru că e mai uşor să obţii un concediu de studii în străinătate decât în ţară. Iar pentru ca să faci o lucrare bine studiată, ai într'adevăr nevoie de concediu. O teză de doctorat originală presupune îndelungate măsurători pe teren, îndelungate calcule la birou, îndelungate eforturi pentru o redactare metodică în stil ştiinţific. O disertaţie poate fi şi numai tratarea ştiinţifică a unui subiect oarecare, folosindu-te de literatura existentă. Dar nici asta nu se poate face aşa, printre picături.

In Germania, cea mai mare parte a tezelor de doctorat se pregătesc în institutele de cercetări. Aceste institute au pieţe de experienţă permanente, în cari se fac măsurători periodice, al căror rezultat se găseşte înscris în anumite registre. Un material din ce în ce mai bogat se acumulează cu timpul în institutele forestiere. Acest material nu este aproape niciodată studiat din toate punctele de vedere ,adică folosit „până la epuizare". Cineva care se prezintă în institut, cu gândul de a face o teză de doctorat, este de obiceiu primit cu bucurie, fiindcă el devine prin aceasta un adevărat colaborator, un om care-şi pune serviciile lui la dispoziţia institutului. Profitul doctorandului este că activând într'o instituţie, în care se lucrează după procedee ştiinţifice, îşi însuşeşte metoda de cercetare şi poate, sub îndrumarea profesorului respectiv, să-şi pregătească disertaţia. Profitul institutului este că a prilejuit producerea unei lucrări mai mult, sporindu-şi prin aceasta prestigiul.

Foarte frecvent este cazul următor. Un tânăr silvicultor,

ieşit nu de mult din şcoală — cetăţean german, bine înţeles — se angajează în institut ca asistent şi activează în această calitate câţiva ani. In acest timp face câteva lucrări pentru institut, dintre cari una o prezintă la facultate ca disertaţie. Cunosc pe cineva care a prezentat drept teză de doctorat o lucrare ce a fost cerută institutului în mod oficial de către Administraţia silvică a Statului (Reichsforstamt). Era vorba de alcătuirea unei table de producţie, care să dea, nu volumul nici creşterea la hectar, ci procentul diferitelor sortimente (în funcţie de vârstă şi de diametrul mediu).

Am ţinut să amintesc acest lucru, pentru a-l pune faţă în faţă cu prejudecata ce există la noi, că o lucrare de serviciu, chiar când are un caracter ştiinţific, nu poate fi prezentată ca teză de subinspector sau ca disertaţie de doctorat. Aceasta este o concepţie greşită, la care trebue să se renunţe. Ştiinţa este un lucru prea scump, pentru ca să poată fi suportată de punga unui particular. La noi, unde pădurile sunt aşa de puţin studiate şi deci aşa de puţin cunoscute, ar trebui creiate toate înlesnirile posibile pentru a da un avânt mai mare cercetării ştiinţifice. Inginerilor, cari doresc să treacă examenul de doctorat în ţară, trebue să li se dea putinţa de a-şi pregăti disertaţia folosind timpul Statului şi banii Statului. Aceasta nu este o pagubă, ci mai degrabă un câştig pentru ţară. De nu se va face aşa, tinerii noştri cu dor de perfecţionare vor evada în străinătate ca şi până acum, iar pe primul doctor-inginer silvic dela Politechnica din Bucureşti îl vom aştepta încă multă vreme.

Travaux de sousinspecteur et de doctorat.

Oberforstmeisterarbeiten und Dissertationen.

Vor sechs Jahren wurde an der Technischen Hochschule Bukarest die Doktorprüfung eingeführt. Trotzdem hat an der Forstlichen Fakultät noch niemand bis jetzt promoviert. Verfasser prüft die Ursachen dieser Tatsache und schlägt für die Stimulierung der wissenschaftlichen Tätigkeit auf forstlichem Gebiet eine grössere Unterstützung von seiten des Staates vor. In diesem Sinne wäre es wünscheswert, die Möglichkeit zu finden, auch die besten von den Oberforstmeisterarbeiten (Arbeiten, welche in Rumänien für die Oberforstmeisterprüfung erforderlich sind) zu veröffentlichen.

INFLUENȚA RECIPROCĂ DINTRE CLIMĂ ȘI PĂDURE

de T. BĂLĂNICĂ

Intre pădure și climă există un complex de relații mai greu sau mai ușor de definit (de dovedit, de exprimat) după cum se pune problema și după posibilitățile de investigațiune.

Că pădurea (existența, prezența ei) e condiționată de climă, e un lucru dovedit și admis. Mai dificil de rezolvat e cealaltă parte a problemei: influența pădurii asupra climei.

Privind puțin istoric chestiunea, vedem că ea a început să agite spiritele cercetătorilor la începutul secolului trecut, în Franța, pentrucă defrișările pe scară mare, din timpul revoluției franceze, au fost urmate de inundații, formațiuni de torenți, etc., calamități cari au fost considerate ca o consecință a devastării pădurilor. Plângeri împotriva stricării pădurilor începuse să curgă deja prin 1792, dar Administrația Statului (francez) a început a se ocupa de chestiune ceva mai târziu, după ce se mai liniștise lucrurile, și anume prin 1803 când s'a cerut tuturor prefecților să alcătuiască statistici despre despăduririle efectuate în departamentele respective. Răspunsurile primite în anul următor stau la baza a două lucrări semnate de Rougier de la Bergerie [Les forêts de la France Leurs rapports avec les climats, la température et l'ordre des saisons, etc. Paris 1817] și Rauch [Régénération de la nature végétale, etc. Paris 1818]. Lucrul surprinzător în statisticile de bază din aceste lucrări e ideea comună că pădurea are o influență asupra climei (temperaturii, precipitațiilor, etc.) fără a se aduce însă cercetări, cifre, în sprijinul afirmației. Rauch găsește explicația acestui acord în faptul că o carte a lui, „Harmonie hydro-végétale et météorologique" publicată la Paris în 1802, a circulat și stat desigur la îndemâna prefecților care s'au slujit de ea pentru rezolvarea chestiunii. In 1822, s'a

repetat povestea cu cereri de statistici și răspunsuri, fără a se aduce ceva nou. Singur un conservator de ape și păduri, pe nume Dralet, declară că deoarece cercetările n'au condus la nici o concluzie ca lumea, se mulțumește cu păreri și presupuneri.

Firește problema a început să aibă răsunet și în alte țări, în Elveția, Belgia, Germania. O lucrare a lui Moreau de Jonnes, publicată la Bruxelles în 1825 e tradusă de Widenmann în nemțește [Untersuchungen über die Veränderungen, die durch Ausrottungen der Wälder im physikalischen Zustand der Wälder entstehen" Tübingen, 1828]. Humbold, în „Ansichten der Natur", 1859, ia și el atitudine față de problemă (dacă pădurea are o influență asupra climei) arătând că o deslegare nu se poate găsi decât prin cercetări exacte.

Și în adevăr, în Germania, pentru prima dată, se pun bazele unei meteorologii forestiere experimentale, începându-se cercetări în statele germane (Bavaria, Prusia, Austria) și apoi în Elveția, Franța, Suedia, etc. Menționăm ca date istorice 1864, anul când s'a hotărît în Bavaria înființarea stațiunilor meteorologice forestiere și 1866, anul când a început să funcționeze prima stațiune, pentrucă e vorba de cercetări organizate și oficial [căci altfel, se pot cita anterior lucrărilor din Bavaria, încercările lui Krutzsch, Tharandt, primul care a început observațiuni comparative în pădure, în 1854, și ale lui Nördlinger, care în 1860 a pornit cercetările în Hohenheim] și numele a doi cercetători Ebermayer (München) și Müttrich (Eberswalde) care și-au legat numele de aceste cercetări.

Rezultatele tuturor acestor străduințe le cunoaștem dela cursul de politică forestieră, capitolul „foloase imateriale ale pădurilor" și se pot găsi rezumate și în lexiconul forestier al lui Busse pe care l-am folosit și noi în parte pentru aceste date. Se insistă în aceste cercetări în special asupra a patru elemente climatice: temperatura aerului, umiditatea aerului, cantitatea de precipitațiuni, evaporațiune, fără a se găsi însă în cifrele obținute o expresie a influenței pădurii asupra climei. Va să zică, la început în mod speculativ, mai târziu experimental, problema cercetată n'a putut fi rezolvată. Adică nu s'a găsit în observațiunile făcute un răspuns afirmativ, categoric: da, pădurea are o influență asupra climei. Pentrucă în fond asta se urmăria, să se pună la îndemână politicei forestiere o armă

puternică, constatarea ştiinţifică a faptului că pădurea influenţează clima, pentru ca măsurile, legiuirile ce le-ar fi luat guvernul ţării pentru păstrarea, apărarea pădurilor, să poarte girul ştiinţei, care singură putea să înfrângă zelul devastatorilor, sau cel puţin al negatorilor.

Lucrul acesta, după cum am spus, se cam ştia. Dacă revenim asupra lui, o facem pentru a sublinia cauza pentru care cercetările întreprinse cu atâta ardoare n'au condus la rezultatul urmărit şi pentru a arăta noua poziţie a meteorologiei forestiere, creată, evident, de evoluţia ştiinţei în genere şi de cercetările lui Ebermayer, Müttrich şi Schubert în special. Consideraţiunile care urmează ne sunt prilejuite şi înlesnite de un articol al Prof. R. Geiger, Eberswalde, publicat în Forstarchiv, 15, 195—200, 1939 şi întitulat „Über die Wechselwirkung von Wetter und Wald.

Insuccesul cercetărilor din secolul trecut se datoreşte felului cum s'a pus problema pentru stadiul de atunci al ştiinţei; era prea greu pentru a o putea rezolva. S'a încercat să se folosească mai întâi datele măsurătorilor publicate de primele staţiuni meteorologice, examinându-se acestea în aşa chip încât să se poată stabili o diferenţă între datele ţinuturilor împădurite şi între acelea din ţările mai sărace în păduri. Nu s'a obţinut nici o concluzie valabilă pentrucă pe de o parte staţiunile erau prea rare pe acea vreme, iar pe de alta alţi factori climatici (latitudine, altitudine, forma terenului, situaţia faţă de centrele de acţiune ale atmosferii, etc.) nu permiteau — potrivit stadiului de atunci al ştiinţei — să se stabilească cu certitudine influenţa pădurii. Mai târziu se ivi ideea că despăduririle bruşte sau împăduririle, pe scară mare, dintr'o ţară, ar prezenta pentru scopul urmărit un prilej de cercetări foarte important. Asemenea cazuri se ivesc în decursul istoriei unei ţări. Numai că în ţările unde pădurea se distruge pe scară mare nu prea se găsesc condiţiuni prielnice de cercetări, iar pe de altă parte împăduririle durează foarte mult. O metodă însă încununată de succes este aceea folosită de Prof. Schubert (Eberswalde). El a studiat numai un element meteorologic, precipitaţiunile, folosindu-se pentru observaţiunile lui nu de staţiunile meteorologice obişnuite, ci de 28 staţiuni pluviometrice — constituite într'o reţea strânsă şi urmărindu-le timp de un deceniu în Letzlinger Heide. A analizat cu mult discernământ şi spirit

matematic datele rezultate din observaţiuni şi eliminând influenţele altor factori (altitudine, latitudine, etc.) a dedus că pentru regiunea considerată din cantitatea precipitaţiilor 6% se datoresc prezenţei pădurilor şi că influenţa pădurii e mai simţită (mai mare) în timp de secetă.

Ce s'a întâmplat cu staţiunile iniţiate în 1864 în Germania şi imitat apoi în toată Europa? Ebermayer la München şi Müttrich la Eberswalde au înfiinţat cunoscutele staţiuni duble. O staţiune era în pădure, o alta corespunzătoare era în câmp liber. Diferenţa dintre clima de pădure şi cea din câmp liber urma să definească influenţa pădurii asupra climei. Prin aceasta s'a făcut însă o confuzie în felul de a considera macroclima şi microclima. Ebermayer şi Müttrich verbeau despre clima pădurii însă faceau observaţiuni numai în zona trunchiurilor, deci numai într'o parte din domeniul climei pădurii. Pe urmă, distanţele dintre staţiuni şi liziera pădurii erau, în genere, mici, de 100—300 m încât, firesc, nu se putea obţine ceeace se urmăria.

Dar, Geiger ia şi altfel chestiunea. Şi anume dela titlu. Ce va să zică „influenţa pădurii asupra climei?". Măreşte pădurea cantitatea precipitaţiunilor? Micşorează pădurea variaţiile de temperatură? Micşorează pădurea intensitatea vânturilor? Includ aceste întrebări clima unei întregi ţări? Sunt adică de domeniul macroclimei? Să amânăm, zice el, răspunsul la aceste întrebări în forma în care sunt puse. Să schimbăm adică domeniul, să cercetăm relaţiile dintre climă şi pădure în domeniul microclimei, pentrucă pe acest domeniu se petrec precis influenţe reciproce între climă şi pădure. Asta o ştie tot silvicultorul care a lucrat pe teren. Dar chiar dacă nu s'ar şti din practică, un experiment ipotetic ne convinge despre aceasta. Să considerăm o suprafaţa complect goală. Direct la sol domneşte o microclimă cu caracter extrem. Vara şi în timpul zilei, temperaturi mari (50° C. şi mai mult); noaptea, frig; în anotimpurile de tranziţie pericol de ger. Vântul este neîmpiedicat, de unde evaporaţie mare. Solul se usucă. Să presupunem că plantăm această suprafaţă. Deocamdată puieţii nu influenţează microclima. Există practic numai o acţiune a climei asupra puieţilor, care trebue să se adapteze condiţiilor staţiunii. Abia după ce plantaţia se închide, se schimbă relaţiile. Suprafaţa solului e acum umbrită. Asta înseamnă că razele soarelui

nu mai sunt absorbite de suprafața solului ci de un spațiu de mai mulți decimetri. Rezultă o îndulcire în mersul temperaturii; la suprafața solului se stabilește o zonă liniștită care e ca un strat protector în contra evaporațiunii. Când plantația a ajuns în starea de păriș, umbrirea solului și liniștea stratului de aer sunt și mai asigurate. Relațiile evoluiază cu desvoltarea plantațiunii. Se formează un strat intermediar între suprafața solului și suprafața arboretului. Suprafața arboretului are rolul de ceea ce se chiamă „suprafața exterioară activă", adică la nivelul ei se petrece tot procesul fenomenelor meteorologice, stratul intermediar în care practic nu mai este vânt, transmite la sol, temperaturile atenuate de sus. Evaporațiunea solului se reduce și ea căci se produce numai la nivelul suprafeței exterioare a coronamentelor.

Insfârșit, când arboretul e bătrân, stratul intermediar menționat a devenit spațiul trunchiurilor, în care este de astădată posibilă o mișcare a aerului. Către exterior spațiul acesta e închis de zona coronamentelor, la suprafața căreia se petrec toate fenomenele meteorologice.

Ce concluzie se impune, dar, cunoscând din practică aceste lucruri, sau bănuindu-le existența în cazul unui experiment ipotetic, raționând deci? Numai una: clima trebue cercetată deasupra coronamentelor și în raport de ea să se afle modificările dinăuntrul arboretului.

In adevăr, această concluzie a îndrumat nouile cercetări pe un alt drum decât pe cel de până acum. Incepând din 1924 au început să lucreze, în Germania, Geiger, Schmid-Curtius, Ungeheuer, studiind clima în arborete de pin, stejar, molift, fag, folosindu-se de turnuri de observație înalte de 17—27 m (în raport cu înălțimea arboretelor), care au permis să se vadă în cifre diferența dintre clima pădurii și aceea de deasupra coronamentelor și să se constate că într'un arboret bătrân există un număr de microclimate dispuse orizontal, unul deasupra altuia și anume: la suprafața solului, în zona trunchiurilor, în partea inferioară a coronamentelor și deasupra coronamentelor. Dar și mai felurite sunt microclimatele dispuse unele lângă altele, în care deasemeni se petrec influențe reciproce între climă și pădure. In această ordine de idei e de menționat liziera și forma pădurii, care merită multă atenție căci microclimatele sunt extrem de variate. De altfel, faptul e cunoscut de silvicul-

torul practician și în lucrările de regenerare se ține mult seama de aceste influențe reciproce dintre climă și pădure. Lipsesc însă măsurători, care să dea silvicultorului date pe bază de cifre. Se recunoaște azi din ce în ce mai mult că microclima e un factor staționál foarte important, și că pe viitor va trebui să fie luat în considerație tot așa precum și solul forestier ca factor staționál astăzi, are însemnătatea lui.

Așa dar, adevăratele relațiuni dintre climă și pădure trebuesc căutate pe acest domeniu al microclimei. De aci se va putea trece la macroclimă, căci în ultimă analiză macroclima nu este altceva decât influența și suma tuturor microclimatelor. Dacă cunoaștem regimul căldurii, radiației, apei, în întreaga pădure și comparăm cu cele corespunzătoare pentru solul descoperit trebue să se vadă și o influență mai depărtată a pădurii.

In rezumat, deci, meteorologia forestieră a devenit dintr'o știință ajutătoare a politicei forestiere o știință ajutătoare a silviculturii. Câmpul ei de activitate e microclima. Pentru silvicultură și meteorologie începe o nouă tovărășie de muncă.

Über Wechselwirkung von Wetter und Wald.

Influence réciproque entre le climat et la forêt.

On discute la nouvelle position de la météorologie forestière, qui étant devenue expérimentelle et non plus spéculative comme au commencement, n'est plus une science auxiliaire de la politique forestière mais de la sylviculture. Son champ d'investigation est le microclimat.

DAR LA ANUL?

de Ing. HORIA MANOLE

E oare prea de vreme să ne gândim la viitorul apropiat? Sau, e temerar să punem astfel de întrebări, acum, într'o zodie ce nu poate fi deslușită? Pentru „individul, luat în parte, s'ar putea să fie încă de vreme, dar pentru colectivitate, nicidecum.

S'au dat interview-uri, prin presă; s'au elaborat soluții, toate cu același scop: asigurarea combustibilului, pentru lumea consumatoare.

Și — firește — se scrie despre gazul metan, ca succedaneu al lemnului, ca și cum ar fi vorba despre faimoasa „ciupercă japoneză", vindecătoarea tuturor boalelor. Se vorbește despre întrebuințarea cărbunelui, la încălzit; despre gazul de sonde, etc., etc.

Fără îndoială, oricare din soluții, sau chiar numai părți din ele, ar ușura mult mereu actuala problemă a combustibilului. Decât, nici una din ele nu se pretează la improvizațiuni. Și, mai cu seamă, nici una nu se poate rezolva, nici măcar parțial, în timpurile de azi.

Rămâne pentru cel puțin $1^1/_2$—2 ani, tot lemnul, baza încălzitului, ca și până acum.

Din Martie a. c. și până în August 1940, s'au întocmit tone întregi de situații, pe la autorități, având de scop să se țină o evidență a mersului tăierilor și transpoartelor, pe la depozite și gări. Bună idee, dar rău aplicată.

Defectuos felul de întocmirea situațiilor, care absorb o bună parte de timp prețios, în loc de a se da mâni de ajutor,

pentru intensificarea lucrului. De către autorități, desigur, către particulari.

Cred că se poate ști, fie chiar cu 10% aproximație, cantitatea de lemne de foc, ce se găsește pe cuprinsul țării, tăiate, și se poate — prin urmare — stabili ceeace mai trebue, pentru acoperirea tuturor nevoilor, până la 1 Aprilie 1941. Din cercetările mele rezultă, că mai este nevoe încă pe cât se află tăiat, în prezent.

Poate fi această nevoe acoperită, în viitoarele 3—4 luni?

Poate fi transportată la gări, cantitatea respectivă, până la Noembrie și cu vagoanele până la Ianuarie 1941?

Am mai pus aceste întrebări, acum câteva luni, tot prin Revistă.

Da! S'ar putea executa un astfel de program, cu 100.000 lucrători în plus pe termen de 3 luni. Altfel, nu!

Și, dacă lucrurile se prezintă astfel, cum rămâne cu aprovizionarea anului 1941, care începe, obicinuit, la 1 Aprilie? Din moment ce se pune întrebarea, pentru nevoile acestei ierni, mă gândesc, în ce fel se poate răspunde la a doua propoziție?! Dacă e vorba să se acopere nevoile unui an, respectiv 700.000 vagoane, sau 15 milioane metri steri, obligați suntem să întrezărim modalitățile. Nu de alta, dar pentru a se face economie cu hârtia ce se întrebuințează, pentru șapirografiatul circulărilor! Dacă ar fi așa de ușor, ca producția să se intensifice, prin circulări, am avea, desigur, munți uriași de lemne de foc, prin gări.

Din nefericire, aceia ce sunt puși ca să producă efectiv, pe teren, au nevoe de *brațe, de vite, de căruțe* și de *capitaluri*. Costul producției este dublu, față de trecut. De unde să ia exploatatorul, diferența de numerar, pentru a putea să producă aceiași cantitate, ca în trecut? Creditul e de domeniul istoriei. Atunci? Insolubilă problemă, în aparență, căci dacă s'ar proceda în materia aceasta, așa cum se procedează în agricultură, unde Banca Națională face împrumuturi pe gaj, soluția ar fi ca și „oul lui Columb".

Suntem, așa dar, în August 1940.

Chestiunea lemnului de foc să nu-și închipuie cineva că s'a rezolvat și — prin urmare — nămeții se pot întroeni la

ușă. Chestiunea aceasta este rezolvată pentru nevoile curente, pe 2—3 luni, din anul în care ne găsim.

Dar, subiectul care mă preocupă de un an, neîncetat (și am avut dreptate, până acum, să constitue un subiect de preocupare) îmi va da, cu siguranță, motive să revin, peste câteva luni.

Und das nächste Jahr ?

Et l'année prochaine ?

Quelques réflexions sur l'approvisionnement en bois de chauffage de la population pour l'année prochaine.

VÂNĂTOARE ŞI PESCUIT

PĂDURE ŞI VÂNĂTOARE

de Ing. silvic VASILE COTTA

Chestiunea raporturilor dintre slujitorii pădurilor şi arendaşii dreptului de vânătoare din păduri mă preocupă de multă vreme. Un „fapt divers" semnalat în revista „Carpaţii" mă determină să atac şi în scris această nevralgică problemă. Imi voi da osteneala să rămân pe linia strictei obiectivităţi şi am nădejdea, că adevărurile pe care le voi spune cu toată sinceritatea, vor fi de folos cauzei vânătoreşti.

In cuprinsul dării de seamă asupra mugetului de cerbi din toamna trecută *) cronicarul semnalează nemulţumirea unui vânător din Moldova şi anume că: „întreaga vânătoare i-a fost stricată" din pricină că şeful ocolului silvic „a găsit cu cale să trimită echipe în pădure, pentru a marca arborii, tocmai în săptămâna dinainte de începerea boncăluitului. Aceşti oameni la 1 Octombrie încă nu terminaseră marcatul". Iar, mai departe se adaugă: „Singura lui răsplată (a vânătorului N. A.) sunt plăcerile din cele două săptămâni (cel mult!) cât stă la mugetul cerbilor. Şi pe acestea să i le strice oamenii care marchează copacii, sau îndeplinesc alte asemenea lucrări, care pot fi făcute în dragă voe şi în restul de 50 săptămâni ale anului"?

Orice vânător care ştie ce înseamnă a fi deranjat la o vânătoare, de către trecători sau alţi oaspeţi nepoftiţi, va da deplină dreptate vânătorului moldovean. Ştim cu toţii cât de neplăcut este să ai ca vecin la o vânătoare cu bătăiaşi în pădure, pe unul care nu stă liniştit, sau câtă enervare îţi cauzează un cetăţean care trece pe poteca de alături cântând de răsună pădurea, tocmai atunci când tu vânător, stai cu ochii şi urechile încordate în aşteptarea unei vulpi, — pe care, de altfel, ai putea-o găsi şi peste o lună-două. Supărarea de acest gen este

*) Rev. Carpaţii Nr. 12/1939, pag. 364.

însă incomparabil mai mare atunci când riscând cheltuelile și oboseala unui drum lung pentru a putea gusta plăcerea apropierii unui cerb, cauze ca cele de mai sus îți strică toate planurile. Din acest punct de vedere deci înțelegem supărarea vânătorului moldovean.

Care sunt mijloacele de a îndrepta această stare de lucruri? Căutându-le, vom ajunge la raporturile de azi dintre organele silvice și dintre vânători.

Cerbului îi trebue înainte de toate, liniște, — iar această din urmă condițiune nu este îndeplinită decât în masivele de păduri de mare întindere. Suprafața de 10.000 ha reprezintă din acest punct de vedere un minimum. Terenurile de cerbi din Maramureș, Țibleș, Gurghiu, Sebeș, etc. sunt o dovadă; regele munților nu se mulțumește cu o stăpânire în miniatură. Ii trebue spațiu vast.

Dar cifra de 10.000 ha este tocmai suprafața mijlocie a pădurilor pe care le cuprinde un ocol silvic de Stat. Lucrările de cultura și exploatarea pădurilor dintr'un asemenea ocol silvic sunt multe și variate. Ele se execută în tot decursul anului. Pentru ca șeful de ocol să poată mulțumi pe arendașul dreptului de vânătoare, ar trebui ca timp de 4 săptămâni cât durează mugetul cerbului să suspende orice activitate la pădure, pe întreaga suprafață de 10.000 ha a ocolului. De ce? Fiindcă, potrivit situației de azi, n'are de unde să știe în care anume parte a pădurii dorește arendașul să vâneze. Să nu fie cu supărare, dar această întrerupere de activitate nu este cu putință. Pădurile reprezintă în economia națională mult mai mult decât să ne putem permite luxul unei asemenea pauze, iar capitalurile de milioane lei angajate de Stat într'o exploatare, cer să fie remunerate.

O soluție totuși există: arendașul să ia din timp contact cu șeful de ocol, să-i comunice în care anume porțiune de pădure intenționează a urmări cerbul, și prin bună înțelegere să caute a se eșalona lucrările în așa fel în cât să fie menajate atât interesele silvice cât și cele vânătorești. Cel ce scrie aceste rânduri, chiar în toamna trecută a amânat o lucrare silvică, într'o vale unde un vânător și-a exprimat dorința de a urmări un cerb capital.

Țin să precizez că aci nu mă ocup de cazul special din Moldova la care m'am referit, pe care de altfel nici nu-l cunosc. Eu privesc problema în general.

Se pune acum întrebarea: câți din arendașii dreptului de vânătoare țin acest strâns și atât de necesar contact cu organele silvice? Sunt puțini aceștia, foarte puțini. Și dacă este așa, nu e de mirare că uneori se produc situații ca cele semnalate și deci nemulțumiri.

Și acum să-mi dea voie cititorii, ca „fără ură și părtinire" ci numai cu dorința sinceră de îndreptare, să înșir câteva din cauzele care contribuie la înrăutățirea raporturilor dintre organele silvice și vânătorii-arendași.

Mulți dintre acești arendași, odată ce s'au înarmat cu contractul de arendare a dreptului de vânătoare dintr'o pădure, își închipuie că nu mai există alt stăpân în pădure afară de ei, că în fața intereselor lor, toate celelalte nevoi de gospodărire ale unei păduri trebuie să tacă.

Desigur un contract de arendare creează anumite drepturi, dar de aci și până a te crede stăpân exclusiv într'o pădure de zeci de milioane, cu multe alte drepturi mai de seamă, este o mare distanță. Urmarea, sunt conflictele pe care vânătorii le numesc: „lipsă de bună voință", „mizerii" sau „chiar dor de șicană".

O altă cauză sunt paznicii de vânătoare. Oameni, de cele mai multe ori recrutați din mediul rural, fără cultură, uneori braconieri, cari au avut conflicte cu organele silvice, odată ce au ajuns să poată umbla fără frică prin pădure și mai ales puși sub aripa ocrotitoare a stăpânului lor arendaș, om poate cu mare influență, — găsesc că a sosit momentul să se poată răfui, fără riscuri, cu personalul silvic. Lipsa de vânat sau insuccesul la o vânătoare este pus în sarcina personalului silvic care „din răzbunare" îi strică socotelile. Acești oameni zi de zi strecoară câte o insinuare în urechile stăpânului, care în lipsă de informații din altă sursă, le crede sută la sută. Așa se întâmplă că fără de nici un temeiu, sufletul vânătorului se umple de amărăciune, dacă nu chiar de revoltă împotriva personalului silvic, care, în fond, n'are nici o vină.

Urmează apoi corolarul: paznicii pădurilor reacționează la aceste nemotivate înțepături și tensiunea este gata. La urma urmei sunt și ei oameni și au și ei o sensibilitate.

Ca să nu mai lungesc lista, nu voi mai arăta decât o singură cauză de neînțelegeri: lipsa de tact din partea câte unui arendaș. De multe ori acesta din urmă este avizat la concursul

șefului de ocol: mijloace de transport, case de adăpost, gonaci, etc., servicii pe care i le și face. Și atunci, nu trebue să apară drept o pretenție exagerată dacă acest șef de ocol se așteaptă ca cel puțin *de formă* să fie invitat la o vânătoare cu bătăiași. Aceasta mai mult ca un semn de atențiune, pentru că șeful de ocol vânător, ori are teren propriu de vânătoare, ori face parte dintr'o filială a A. V .I. S.-ului sau altă societate de vânătoare; prin urmare, are unde să vâneze. Or, ce se întâmplă? Cunosc cazuri concrete când arendașul nici nu anunță data și locul vânătoarei, necum să se gândească să invite și pe șeful de ocol, uitând că în contract există o clauză conform căreia șeful ocolului are dreptul să ia parte la vânătorile cu bătăiași.

Arendașilor care se consideră persecutați, le-aș recomanda să citească încă odată contractul de arendare al dreptului de vânătoare. Să vadă dacă și-au îndeplinit la timp toate obligațiile și apoi să mărturisească cinstit în fața conștiinței lor, dacă șeful de ocol a avut sau nu motive din belșug să ceară rezilierea contractelor de arendare.

Interesele pădurii și ale vânătoarei sunt aceleași. Atât în gospodăria silvică, cât și în cea vânătorească, pentru a se putea realiza progrese, este nevoie de întinderi mari. Nici una nici alta nu se împacă cu pulverizarea proprietății. Apoi și una și alta au nevoie de liniște. Pășunatul le este un dușman comun. Chiar înmulțirea vânatului — până la un punct — nu prejudiciază interesele pădurii.

Tocmai de acea, în alte țări ambele aceste ramuri ale economiei naționale stau în aceaș mână. La noi nu este așa, dar acest fapt nu exclude posibilitatea unei armonioase conlucrări în interesul comun.

Dar pentru a se putea realiza această colaborare, trebuesc îndeplinite — între altele și următoarele condițiuni:

1) Arendașii terenurilor de vânătoare din păduri să-și dea seama că:

a) pădurile ocupă 22% din suprafața țării;

b) arenda dreptului de vânătoare nu reprezintă decât 1% din ceace produce lemnul;

c) în economia națională pădurile se înscriu cu un venit brut anual de cca. 5 miliarde lei;

d) la export lemnul ocupă locul al treilea ca valoare, urmând imediat după cereale și petrol.

A pretinde deci ca interesele silvice să fie subordonate celor vânătorești este o absurditate.

Armonizare de interese, da. Dar subordonare — nu!

2) Slujitorii pădurilor Țării sunt în număr de 10.000. Ei reprezintă o forță organizată care ar putea aduce nebănuite servicii cauzei vânătorești. Dacă sunt scoși din situația de a putea cu adevărat activa și în această direcțiune, cel puțin să fie lăsați în pace. Să înceteze înțepăturile și specularea slăbiciunilor unora dintre ei, speculare făcută cu scop vădit de denigrare. Să înceteze mai ales calificativul de braconieri. Se poate întâmpla ca între cei 10.000 să se găsească și astfel de rătăciți. Dar nu este îngăduită generalizarea. Și în armată s'au găsit uneori trădători de Țară, și cu toate acestea nimenea nu s'a gândit să afirme că întreaga armată este compusă din trădători. Chiar în corpul magistraților s'a ivit nu de mult un asasin, fără ca să-i treacă cuiva prin minte să spună că magistrații sunt asasini.

In unele publicații vânătorești citesc adesea nume de pădurari contravenienți la legea vânătoarei. Uneori mai apare și câte un țăran. Dar n'am văzut trecute pe această listă neagră și persoane sus puse. Și, Doamne, câte sunt! Ori cine este îndreptățit să creadă că această largă publicitate dată unor cazuri de braconaj comise de unii pădurari, este făcută cu o anumită tendință.

Mă feresc să contribui la înăsprirea relațiilor dintre cele două tabere; de aceea, nu voi vorbi aci de adevărata persecuție pe care unii ingineri silvici o au de suferit la arendarea de terenuri, din partea unor inspectori de vânătoare, când aceștia cu o perseverență demnă de o cauză mai bună, folosesc dramul de putere primit dela stăpânire pentru răzbunări personale și în ciuda evidenței și a drepturilor câștigate, înlătură pe inginerii silvici, în favoarea altora.

*

Armonia dintre pădure și vânătoare este necesară și în prezent, dar mai ales ea va fi necesară în viitor. Intrevăd momentul, când pentru vânatul mare vor veni zile și mai grele decât cele de azi. Se știe că în agricultură desele răsturnări ale pământului în urma arăturilor, cauzează pagube vânatului mic cu pene. Dispariția mărăcinilor depe răzoare, a ierbii și a tres-

tiei, privează de adăpost vânatul. Cu un cuvânt, intensificarea agriculturii este în dauna prosperării vânatului mic.

Lucrurile se petrec cam la fel și la păduri cu deosebirea că aci avem de a face cu vânatul mare. Gospodăria silvică dela noi, păşeşte hotărît spre intensificare. Aceasta înseamnă părăsirea tăierilor rase pe suprafeţe mari şi trecerea la altę sisteme de recoltare a produselor lemnoase, anume prin tăieri răspândite în mai multe porţiuni. Mai înseamnă rărituri extinse, cu toată gama de lucrări, începând dela marcarea arborilor şi până la scoaterea lemnului din pădure.

Iată cum într'un viitor foarte apropiat, vânatul mare nu se va mai putea bucura de liniştea de până acum.

Înţelege ori şi cine că în asemenea împrejurări o armonioasă colaborare dintre silvicultori şi vânători va fi indispensabilă, căci altfel se vor deschide sumbre perspective pentru economia vânatului.

Să se pună frână pornirilor pătimaşe; să se ferească de a turna venin în suflete. Unii vânători să înţeleagă că atâta timp cât vor exista copaci, — în pădure tot numai silvicultorul va rămâne stăpân, — şi oricât ar vrea, nu se vor putea lipsi de concursul acestuia atunci când este vorba de vânatul din pădure.

Cât timp am fost şi eu şef de ocol, m'am înţeles totdeauna bine cu arendaşii. Personal, n'am avut nici un motiv de nemulţumire. Mai ştiu apoi că se găsesc destui vânători cari cultivă armonia cu organele silvice. Nu acestora sunt adresate rândurile de mai sus. Atât ca vânător cât şi ca silvicultor doresc să văd realizată buna înţelegere, şi atunci când aceasta se va traduce în fapt, cu siguranţă alta va fi înfăţişarea cinegetică a Ţării.

Wald und Jagd.

Forêt et chasse.

Quelques considérations concernant les rapports, aujourd'hui pas trop amicales, qui existent entre les forestiers d'une part, et les chasseurs, d'autre part.

CRONICA

CRONICA INTERNĂ

● **Expoziţia de vânătoare 1940.**

A fost organizată de Direcţia vânătoarei, în saloanele Arta. Scopul urmărit ni-l mărturiseşte programul tipărit cu acest prilej: „După expoziţia naţională de vânătoare din 1935, expoziţia actuală, — deşi mai restrânsă — are un caracter documentar. Ea tinde să înfăţişeze vânătorimei româneşti evoluţia desvoltării vânatului dela 1937 până în 1939 inclusiv. Deasemeni sunt expuse, trofeele capitale, cari nu au mai figurat până acum la vreo expoziţie. Pentru studii comparative, sunt prezentate aci câteva din trofeele cari au figurat în sala de onoare a Expoziţiei internaţionale de vânătoare din Berlin 1937, distinse cu plăci de onoare".

Ne-am găsit în faţa unei expoziţii având cu adevărat caracter strict documentar? Să dăm în această privinţă curs aprecierilor făcute de revista de vânătoare „Carpaţii":

Expoziţiile documentare „înfăţişează piesele în vederea studiului şi a învăţămintelor... La aceste expoziţii spectaculosul este eliminat aproape cu desăvârşire. Ele nu se adresează publicului mare care să vină să se încânte sau să stee mirat în faţa unor trofee sau grupuri de animale naturalizate. Ele servesc exclusiv controlul şi programul de viitor.

„Mărturisim că o asemenea expoziţie este ceva arid şi organizarea ei nu prea avea loc în cadrul Lunei Bucureştilor. Tocmai de aceea din expoziţia noastră de acum nu s'a eliminat elementul spectaculos şi de dragul comparaţiei au fost admise unele trofee care nu aveau ce să caute în cadrul 1937—1939. S'a făcut deci o tranzacţionare între cele două tipuri de expoziţii... Frumosul expoziţiei a cerut să fie sacrificat în mare parte elementul tehnic şi trofeele au fost grupate nu după puncte de vedere tehnice, care să faciliteze comparaţiile, stabilirile de date şi de situaţii, ci după cerinţele gustului".

Prin urmare, nu am avut de a face cu o expoziţie strict documentară, aşa cum se afirmă în program, ci cu un tip de expoziţie de tranziţie.

După această precizare, să dăm o raită prin expoziţie.

La parterul clădirii, a fost aranjată secţiunea documentară realizată de Direcţia vânătoarei în colaborare cu o antenă a sa — Secţiunea

cinegetică a Institutului național zootehnic. Aici o serie de diagrame înfățișează: repartizarea și densitatea vânatului în cuprinsul țării, producția socotită în cantitate și în bani, numărul vânătorilor și variația lor dela 1930 (28.756 inși) până la 1939 (28.874 inși), repartizarea și densitatea lor pe județe, societăți de vânătoare (azi 1021 cu 32.110 membri).

Sugestivă, pentru silvicultori, este diagrama privind „actuala organizare a vânătoarei în România", de unde organele silvice de orice natură ar fi ele, sunt total eliminate. Pentru cine știe să citească poate vedea în ea „o politică" și poate să găsească și cheia „lucrului care trebuie lămurit".

La etajul expoziției sunt expuse trofeele. Aflăm: 41 trofee de cerb, 8 de lopătar, 202 de căprior, 42 de capră neagră, 1 de muflon, 23 colți de mistreț, 7 urși, 6 râși, 4 lupi, 1 cocoș de mesteacăn, 2 cocoși de munte și 4 spurcaci.

Trecem asupra „punctelor" obținute de fiecare. Cei interesați găsesc indicațiuni prețioase în Revista Vânătorilor (Nr. 5—6/1940) și Carpații (Nr. 7/940). Adăogăm doar că evaluarea s'a făcut după formulele Centrului internațional de vânătoare cu sediul la Berlin.

Problema progresului și regresului vânatului la noi a preocupat și preocupă încă pe mulți, dând naștere deseori la controverse. Oficialitatea afirmă că vânatul este în progres. Nu încercăm să pătrundem acum în acest domeniu.

Reținem deocamdată din darea de seamă, asupra expoziției, a Revistei Vânătorilor (Nr. 5—6/940 pag. 10), remarca privitoare la cocoșul de mesteacăn, cel expus în sala Arta fiind „probabil unul din ultimele exemplare ale stocului din România, care merge spre dispariție". Cu toate acestea a fost ucis, deși pe permisele de vânătoare se arată că vânarea acestei păsări este interzisă. Cum, adică cel care l-a împușcat, nu era ținut să respecte opreliștea? Era o faptă de așteptat din partea cuiva care deține sau a deținut o fărâmă din autoritate. Era o atitudine de așteptat din partea unuia care în Revista Carpații (Nr. 6/940 pag. 175—177 „prin expuneri isvorîte absolut numai din dorința de promovare a intereselor superioare vânătorești" socotește că „unicul criteriu al unei chemări (de a conduce interesele vânătoarei N. A.) este numai activitatea și succesul documentat cu dovezi impecabile".

Dar poate, pușcașul a avut autorizație? In acest caz însă ne întrebăm: măsurile de ocrotire nu se aplică tuturor? Dar chiar așa, cum l-a îndemnat inima pe țintaș să smulgă o autorizație și să tragă, când se știe că suntem amenințați cu dispariția cocoșului de mesteacăn? Aceasta ca să facă dovada „activității și succesului documentat cu dovezi impecabile" în materie de vânătoare? Și drept culme, — un fel de colac peste pupăză — trofeul a fost și expus în expoziție, ca un indiciu al progresului și al corectitudinei vânătorești.

Numărul mare de trofee de capră neagră ni-a reţinut atenţia în mod deosebit. Ştiam că acest gingaş animal, locuitor al stâncăriilor munţilor cei mai înalţi era obiectul unei deosebite ocrotiri, în urma alarmei dată că ar fi pe cale de dispariţie. Intre măsurile luate (pază specială, asocierea proprietarilor şi arendaşilor terenurilor cu capre negre) aceea a declarării ei ca monument al naturii este cea mai veche. Incă din 25 Februarie 1933, Comisia Monumentelor Naturii a hotărît prin declararea ei ca monument al naturii, interdicţia totală de a fi împuşcată. Numai în 1938 (22 Ianuarie) Comisia Monumentelor Naturii a îngăduit Direcţiei Vânătoarei să dea autorizaţii de vânătoare recomandând însă ca acestea să se acorde cu mare parcimoniozitate.

Din examinarea programului tipărit, rezultă că din exemplarele expuse au fost împuşcate: trei înainte de 1920; nouă între 1920 şi 1929 şi treizeci în perioada 1930—1939. Din cele treizeci trofee realizate în ultima decadă, zece au fost vânate în anii de totală interdicţie (1933—1937), deci în contravenţie la legea pentru protecţia monumentului naturii. Chiar dacă cei ce le-au vânat vor fi avut vreo autorizaţie, valabilitatea ei este nulă, căci din moment ce avem de a face cu un monument al naturii, nici-o autoritate în afară de Comisia Monumentului Naturii nu putea hotărî valabil. Deci, la o expoziţie oficială, aflăm trofee realizate în contravenţie.

Râsul deasemenea ne-a reţinut mult atenţia. Şi acest animal rarisim în fauna ţării noastre a format obiectul unei deosebite atenţii din partea celor chemaţi să vegheze la conservarea faunei (nu vânătorii, căci după cum văzurăm ei nu prea ştiu de restricţiuni, când este vorba de pasiunile lor). In acest scop, râsul a fost declarat monument al naturii încă dela 22.II.1933. Cu alte cuvinte, ca şi în cazul caprei negre, interdicţie totală de a fi vânat. Dacă pentru capra neagră a intervenit o schimbare în 1938, pentru râs situaţia este neschimbată până azi. Şi nici nu trebue să se schimbe.

Au ţinut seamă vânătorii de aceasta? Nici de cum, căci în expoziţie cinci din cele şase exemplare expuse sunt împuşcate — călcând legea — în anii de interdicţie (1938 şi 1939).

Prin urmare, şi în acest caz, contravenţie la legea pentru protecţia monumentelor naturii.

După cele văzute, ne întrebăm acum dacă oamenii de rând, care vânează fără drept sau trecând peste ceeace le este îngăduit, îndemnaţi fie de pasiune, fie din nevoia de hrană sau câştig, când ar avea cunoştinţă de cele de mai sus, — ar putea să spună: voi, cei ce vă credeţi monopolizatori ai corectitudinei vânătoreşti, cu ce îndreptăţire ne taxaţi pe noi drept braconieri?

Insfârşit, mai relevăm un alt aspect al expoziţiei şi prin aceasta al problemei vânătoarei la noi. In ce mâini se găseşte vânatul românesc? Să lăsăm şi în acest caz să ne răspundă tot programul expoziţiei. In acest scop, reproducem paginile 13—14, adică două din cele cinci pagini care se referă la trofeele de căpriori.

Nr. crt.	Numele Proprietarului	Terenul în care a fost vânat	Anul
218	P. Wittgenstein	Crasna-Sălaj	1939
219	H. Karp	Busd-Tr. Mare	1938
221	Dr. I. Stoichiţia	Oaşa	1937
222	Valer Pascu	Someşeni-Satu Mare	1939
223	Ing. D. Obadă	Valea Putnei-C. Lung	1939
224	Gh. Medweszcky	Bobeşti-Storojineţ	1938
226	Petrigenar Nicolae	Sighişoara-Tr. Mare	1938
227	I. Rampelt	Busd-Tr. Mare	1938
228	Huszar Iosif	Filipişul Mare-Mureş	1938
229	Kovaci Carol	Măieruş-Braşov	1939
230	I. Sziksay	Busd-Tr. Mare	1939
231	Gh. Medweszky	Cosmin-Cernăuţi	1939
232	H. Gunnesch	Mediaş-Tr. Mare	1939
233	Matei Pompei	Eremitu-Mureş	1938
234	B. Hălmaciu	Brateiu-Tr. Mare	1938
235	H. Karp	Busd-Tr. Mare	1939
236	E. Krestel	Mediaş-Tr. Mare	1939
237	D. Iuchum	Axente Sever	1939
238.	Gh. Medweszcky	Iucica	1939
239	W. Gorcinschi	Copşa Mică-Tr. Mare	1938
240	Ilie Oreştianu	Beşineu-Tr. Mică	1939
241	E. Theil	Mediaş-Tr. Mare	1939
242	St. Tiller	Mediaş-Tr. Mare	1939
243	Gh. Medweszky	Bobeşti-Storojineţ	1939
244	Sandu Stoichiţia	Podele-Hunedoara	1939
245	Carl Caspari	Moşna-Tr. Mare	1939
246	Nicolae Săulescu	Mădăraş-Ciuc	1939
247	Fr. Weber	Mediaş-Tr. Mare	1939
248	Gh. Medweszky	Bobeşti-Storojineţ	1938
249	E. Wangler	Izmenele-Vâlcea	1939
250	A. Capesius	Apold-Tr. Mare	1937
251	E. Wangler	Călimăneşti-Vâlcea	1937
252	Nicolae Săulescu	Lăpuşna-Mureş	1937
253	A. Antonovici	Fundul Moldovei-C. Lung	1937
254	Surariu Nicolae	Crisbav-Braşov	1938
255	Peter Wittgestein	Crasna-Sălaj	1937
256	H. Tontsch	Moşna-Tr. Mare	1939
259	Surariu Nicolae	Cribav-Braşov	1937
260	H. Schuster	Moşna-Tr. Mare	1938
261	Gh. Medweszcky	Bobeşti-Storojineţ	1939
262	Chiriac Bruno	Haghic-Trei Scaune	1938
263	M. Bell	Daneş-Tr. Mare	1938
264	Fr. Siegmund	Nemşa-Tr. Mare	1939

Nr. crt.	Numele Proprietarului	Terenul în care a fost vânat	Anul
265	W. Corcinscky	Copşa Mică-Tr. Mare	1939
266	H. Knall	Bărghiş-Tr. Mare	1939
267	Surariu Nicolae	Hăghic-Trei Scaune	1938
268	Gh. Medweszcky	Bobeşti-Storojineţ	1937
269	Fr. Siegmund	Ibişul Nou-Tr. Mare	1939
270	St. Botschner	Mediaş-Tr. Mare	1938
271	I. Fronius	Mediaş-Tr. Mare	1939
272	S. Schwartz	Moşna-Tr. Mare	1938
273	E. Schuster	Mediaş-Tr. Mare	1939
274	Gh. Medweszcky	Bobeşti-Storojineţ	1937
275	S. Karr	Moşna-Tr. Mare	1938
276	Rudolf Tontch	Moşna-Tr. Mare	1939
277	Gh. Medweszcky	Bobeşti-Storojineţ	1938
278	I. Rampelt	Mediaş-Tr. Mare	1939
279	Gottfried Gross	Hetiur-Tr. Mare	1932
280	N. Iacobescu	Harghita-Odorhei	1937
281	N. Iacobescu	Harghita-Odorhei	1937
282	Simion Vulcu	Pianu-Alba	1922
283	Peter Wittgenstein	Crasna-Sălaj	1937
284	Albert Terplan	Apold-Tr. Mare	1936
285	Gottfried Gross	Alişul Mare-Tr. Mare	1932
286	Michael Bartmus	Sighişoara-Tr. Mare	1932
287	N. Petringeneru	Sighişoara-Tr. Mare	1937
288	N. Iacobescu	Harghita-Odorhei	1938

Menţionăm că am redat două pagini din zece, celelalte opt nediferind prea mult.

Mai este nevoie de comentarii?

T. H. Crivăţ

● † **Prof. G. N. Wysotzky.**

In primăvara acestui an a murit curând după ce împlinise 75 de ani, Prof. G. N. Wysotzky, unul dintre cei mai cunoscuţi pedologi forestieri ruşi.

Şi-a început activitatea ştiinţifică în 1892, participând la expediţia organizată în Sudul Rusiei, care avea de scop să elaboreze măsurile de luat pentru silvicultura stepelor, protecţia semănăturilor în contra secetelor, protecţia solului în contra spulberării şi uscării de către vânt, şi care a reuşit să aducă dovezi minunate asupra posibilităţii şi necesităţii împăduririi stepelor.

Pentru cercetările sale ulterioare, Wysotzky şi-a ales ocolul silvic experimental Velico-Anadol, lângă Mariupol, în stepa din Sudul Rusiei.

In curs de 12 ani reuşeşte să împădurească 538 ha în stepă, dovedind că pădurea poate să fie instalată în această regiune. A prelucrat o technică specială pentru cultura pădurilor în stepă şi a precizat speciile de arbori şi arbuşti care sunt cele mai proprii stepelor. A preconizat o metodă a lui, care mai târziu s'a generalizat, anume aceea de a introduce în etajul al II-lea, arbuştii, nu ca până atunci ulmii.

In cursul cercetărilor sale, urmăreşte problema protecţiei pe care o oferă pădurile din stepă în contra vântului şi zăpezii, participarea lor la fertilitatea solului, etc.

Urmăreşte mulţi ani prin cercetări comparative problema umidităţii solului în pădure şi câmpie şi creiază teoria aşa numitului „orizont mort". Stabileşte de asemeni o teorie în privinţa influenţei pădurii asupră climei, dovedind între altele că pădurea accelerează circuitul apei. A arătat importanţa pădurii pentru irigarea stepelor şi a lămurit problema economiei apei şi ameliorărilor ţinuturilor nisipoase uscate care se întind în Rusia pe suprafeţe întinse.

Hidrologia, climatologia, pedologia, geobotanica, silvicultura şi împădurirea stepelor sunt domenii în care Wysotzky a lucrat ca un mare cunoscător. Ocoalele experimentale dela Velico-Anadol şi Mariupol au devenit adevărate modele pentru silvicultura stepelor.

Pentru meritele sale şi după aproape 50 de ani de activitate ştiinţifică, staţiunea de experimentaţie dela Velico-Anadol a primit numele lui, la 21 Februarie 1940, când şi-a serbat a 75-a aniversare.

Cu Wysotzky, pedologia forestieră rusă pierde un reprezentant strălucit.

(După Buchholz, în Forstarchiv, **16**, 196—197, 1940).

T. B.

● **Măsuri deosebite în Elveţia pentru îndestularea cu lemn de foc.**

In iarna 1939/40, s'a simţit şi în Elveţia lipsa de lemne de foc mai ales. Spre a se preîntâmpina repetirea unei atari situaţiuni neplăcute, a trebuit să intervină autoritatea federală.

Printr'un decret special, bazat pe decretul excepţional al măsurilor de apărare a ţării şi păstrarea neutralităţii sale, se împuterniceşte departamentul economiei publice de a da instrucţiuni cantoanelor privind tăerile de lemne. Cantoanele, la rândul lor sunt împuternicite să arate proprietarilor de păduri cantităţile de lemn ce au să tae în fiecare an. Atari dispoziţiuni nu sunt legate de acelea ale legii federale de poliţie forestieră din 11 Octombrie 1902.

Contravenienţii la dispoziţiunile de mai sus, ca şi neglijenţele dovedite la aplicarea lor se pedepsesc cu amendă, care poate merge până la 20.000 franci .

In legătură cu aceste tăeri deosebite, se vorbeşte stăruitor în cercurile oficiale forestiere din Elveţia despre creiarea obligatorie a fondului de rezervă forestier, mai ales pentru proprietarii de păduri persoane juridice de drept public (comune, etc.).

(După Journal f. suisse 1940, pag. 113 şi 134).

(126)

Ilie C. Demetrescu

MERCURIALE

In aceste timpuri nestatornice, când hotarele şi întocmirile economice ale mai tuturor ţărilor Europei sunt supuse la atât de mari schimbări, e greu să mai iei ca puncte de reper, pentru judecarea unor situaţii, cifre de acum 10 ani. Ele nu mai au aceeaş însemnătate, ca în ajunul războiului, când din compararea lor se puteau trage atât de interesante concluzii.

Şi totuşi, până la stabilizarea noilor întocmiri şi până când cei încleştaţi în lupte şi revendicări vor reveni la paşnicele îndeletniciri de altă dată, să căutăm să deslusim, din înşirarea câtorva cifre, modul cum a evoluat economia noastră forestieră în ultimii 10 ani (până la isbucnirea războiului). Să nu se aştepte cititorul, la cifre statistice relative la întinderea pădurilor, consum, etc., pe cari nici nu le avem, de altfel la dispoziţie. Plecând însă de la constatarea, că în ţara noastră o bună parte din produsele forestiere utilizează ca mijloc de transport calea ferată, să examinăm o statistică a traficului de mărfuri pe CFR. Ea a apărut recent în „Foaia oficială" a Direcţiei generale CFR. pentru anii 1929 şi 1938.

S'au transportat în total în 1929 circa 17,8 iar în 1938 aproximativ 21,9 mil. tone mărfuri, ceeace înseamnă un spor de 23% pentru anul 1938. Acest spor se datoreşte în bună parte petrolului, fiindcă recolta de porumb a fost în 1929 mai bogată ca în 1938. In adevăr în aceşti doi ani s'au transportat pe calea ferată 1340 respectiv 920 mii tone de cereale diverse şi 595 respectiv 1185 mii tone grâu (recolta de grâu fiind mai bună în 1938).

De sigur, pe noi ne interesează să ştim, ce cantităţi de lemne s'au transportat pe calea ferată în cei doi ani.

Statistica arată că s'au transportat	în 1938	în 1929
Lemne de foc (mii tone)	3737	3949
Cherestea şi lemn de construcţie (mii tone)	2136	1456

Lemnul de foc a încercat deci o scădere de circa 200.000 tone, ceea ce se explică prin folosirea pe o scară mai mare a încălzirii centrale cu petrol şi cărbuni şi prin introducerea gazului metan în unele oraşe din Ardeal şi zona petroliferă.

Cantitatea de lemn de construcţie transportată pe c. f. a crescut, dimpotrivă, cu 780.000 tone. Explicaţia acestui spor se explică prin aceea că după cum se ştie 1929 a fost un an de criză (crahul de la bursa din New York s'a produs în acest an) pe când 1938 a fost cotat, în

întreaga lume, ca un an de repriză în toate compartimentele vieții economice.

Mai arată această cifră, că exportul nostru de lemne (o bună parte din cantitatea transportată pe c. f. a fost destinată exportului), n'a scăzut, cum era de așteptat, după marile exploatări practicate între 1921—1927, ci chiar a crescut; ceeace arată, că atunci când conjunctura e bună, prevederile pesimiste sunt în mare măsură corijate de împrejurări.

In fine, statistica în chestiune mai arată, că lemnele de foc au parcurs în 1929 o distanță medie de 135 km, iar în 1938 de 145 km; cele de construcție 119 respectiv 132 km, ceea ce ne confirmă, faptul cunoscut, că masivele în exploatare s'au depărtat de centrele de consum (cazul lemnelor de foc) și că o bună parte din exportul de lemne de construcție din 1938 s'a făcut pe uscat (spre Germania).

D. A. S.

INFORMAŢIUN

— D-l Mircea Manoilescu ing. insp. g-l silvic a fost numit, pe data de 27 Iulie a. c. membru în Comitetul de direcţie al Administraţiei Casei Pădurilor Statului, pe o perioadă de 4 ani.

— D-l Valeriu Popovici ing. cons. silvic a fost delegat, pe data de 22 Iulie a. c., a exercita atribuţiunea de subadministrator al Casei Pădurilor Statului.

— D-nii Dem. Grozescu şi I. Zeicu au fost numiţi membri ai Consiliului superior al învăţământului profesional mediu şi inferior. Numirea s'a făcut pe data de 25 Iulie a. c. pe termen de 4 ani.

— D-l Dănilă Roşu ing. insp. g-l silvic a fost delegat cu conducerea direcţiei silvice Cluj pe data de 1 August 1940.

— D-l Mih. Boldur inginer consilier silvic şeful Inspectoratului de regim silvic de pe lângă Ţinutul Suceava, a fost numit, pe o perioadă de 2 ani, membru în comisia de control a Fondului bisericesc ortodox român din Bucovina.

— D-nii Andrei Boldescu ing. insp. g-l silvic şi Ivanov Andrei ing. insp. silvic din Casa Pădurilor Statului au fost puşi în retragere din oficiu pentru a-şi aranja drepturile la pensie, pe data de 1 Decembrie 1940.

— D-l Vasilescu C. Iosif ing. insp. silv. subdirectorul regionalei XII silvice Cernăuţi, a fost transferat în centrala Direcţiei silvice, fiind delegat cu conducerea Serviciului de regim silvic.

— D-l Protopopescu Gh. ing. silvic fost şef al ocolului silvic judeţean Storojineţ, a fost repartizat la Inspectoratul silvic de pe lângă Ţinutul Olt.

— D-l Ionescu D. Dumitru fost şef al serv. silv. judeţean Tighina. a fost repartizat la Inspectoratul silvic de pe lângă Ţinutul Prut.

— D-l Teodor Dan ing. şef silvic a fost detaşat, pe data de 16.7.a. c., dela Inspectoratul silvic Timişoara, la conducerea ocolului silvic regal de vânătoare Chişinău-Criş din Jud. Arad.

— D-l Zahariaş Iuliu ing. şef silvic a fost transferat pe data de 1 Iulie a. c., dela Serv. silv. al jud. Fălciu ca şef al Ocolului silvic Arpaşul de jos din jud. Făgăraş, în locul d-sale fiind delegat a gira, d-l Ajtay Ladislau dela Inspectoratul Silvic Focşani.

— Cu prilejul constituirii guvernului prezidat de d-l ing. I. Gigurtu, la departamentul Agriculturii şi Domeniilor au fost numiţi:

D-l prof. G. Leon, ministru adinterim;

D-l D. Topciu, subsecretar de Stat:

D-l P. Nemoianu, subsecretar de Stat;

D-l P. Ioan, inginer consilier silvic, ca Secretar general, delegat să rezolve chestiunile privitoare la păduri.

D-l Val. Dinu, inginer subinspector silvic.

— In Mon. Of. 185 din 12.8.1940 a apărut decizia de primire în Corpul silvic a următorilor ingineri silvici:

1. Gyurich Petru din serviciul Episcopiei române Unite din Oradia.

2. Palffy Antonie din serviciu particular.

— Reşedinţa ocolului silvic Sovata se mută pe data de 1 August a. c., din Tg. Mureş, la Sovata.

— Pe ziua de 1 August a .c. a luat fiinţă Sectorul silvic (Ocolul) Brăduţ cu reşedinţa în Comuna Vărghiş.

— In Mon. Of. Nr. 177 din 2 August a. c., a apărut Caietul de sarcini pentru lucrările de tehnică cadastrală.

— Prin dec. min. de agric. şi dom. 18.550 din 15.VII.1940, (Mon. Of. 163 din 27.VII.1940), a luat fiinţă la Min. de Agr. şi Dom. Comisia permanentă a lemnului, organ destinat să organizeze coordonarea şi controlul producţiei, circulaţiei şi consumului lemnului necesar şi populaţiei civile, atât în economia internă, cât şi în străinătate.

Pentru conducerea politicii lemnului şi aplicarea dispoziţiunilor acestei comisiuni, a luat fiinţă un Serviciu al lemnului în cadrul Direcţiei Silvice din Minister (Dec. min. 21330. 31/VII. a. c.).

Acest serviciu se compune din patru birouri:

a) B. statisticei lemnului
b) B. producţiei lemnului
c) B. industriei lemnului
d) B. comerţului lemnului.

El a fost încadrat precum urmează:

1. Şef al serviciului lemnului, Ing. Insp. general silvic, I. Băleanu.

2. Şeful biroului industrializării, Ing. Insp. general silvic Avram Gheorghe.

3. Şef al biroului statisticei, Ing. subinsp. silvic Sabău.

Impiegat Kent Zenaida, dela Direcţia P. P. J.

Dactilograf, Popârlan dela Dir. P. P. J.

4. Şeful biroului producţiei, Ing. Insp. silvic, Nicolae Ion.

Subşeful biroului producţiei, Ing. subinsp. silvic, C. Chiriţă.

Impiegat Crăciun Ion dela Direcţia P. P. J.

5. Şeful biroului comerţului, Ing. Insp. silvic, Răuţă Eugeniu.

Subşef ing. subinspector silvic, Petre Maior.

Impiegat N. Gheorghiu dela Administraţia Casei Pădurilor Statului.

Dactilografă, Chirca Lavina, dela Direcţia P. P. J.

(Dec. dela Jn. 21331 din 31 Iulie 1940, Mon. Of. 180 din 6 August 1940, pag. 4032).

— D-l Ing. Györke Ştefan, dela Inspectoratul Chişinău a fost repartizat la Inspectoratul silvic Cluj. (Mon. Of. 187 din 14.8.1940).

RECENZII

CĂRŢI

Prof. C. MOTAŞ şi Ing. agr. V. ANGELESCU:

Punerea în valoare a apelor de munte.

1939; Bucureşti, 157 pagini cu 31 figuri în text şi 1 hartă, în publicaţiile Institutului de Cercetări Agronomice. Seria „Metode, îndrumări, rapoarte, anchete", Nr. 49.

Am semnalat în această revistă aproape toate scrierile cu caracter piscicol, apărute în ultimii ani, privind apele de munte — domeniu de preocupări care în mod natural intră în câmpul de activitate al Serviciului silvic.

Cartea pe care o prezentăm de data aceasta, se datoreşte în principal d-lui C. Motaş profesor la Universitatea din Iaşi şi conducătorul de azi al staţiunei piscicole marine dela Agigea (în apropiere de Constanţa). Ne găsim în faţa unei autorităţi în materie; numele şi lucrările d-sale fiind, de multă vreme, bine cunoscute şi mult apreciate, în lumea camenilor de ştiinţă de peste hotare. Cel de al doilea autor — d-l V. Angelescu — este inginer agronom la Institutul de cercetări agronomice din Bucureşti.

Lucrarea — aşa cum spune şi d-l prof. G. Ionescu-Şişeşti, în prefaţă — aduce „o cunoaştere mai precisă, ca până acum, a ţelurilor şi mijloacelor pentru a putea pune în valoare apele de munte...". Pentru un domeniu de activitate, în care aproape totul se găseşte la început, cunoaşterea acestor ţeluri, precum şi a putinţelor şi mijloacelor de realizare, sunt de mare importanţă, căci putem fi feriţi de a porni pe căi ce n'ar fi cele adevărate.

Mai puţin preocupaţi de tehnica lucrărilor de punere în valoare, autorii pun în principal principiile care stau la baza repopulării apelor de munte cu Salmonide, pornind dela cunoaşterea amănunţită şi exactă a caracterelor fiziografice şi biologice ale acestor ape. In acest scop, au întocmit şi un plan de organizarea întregii acţiuni, în care — se înţelege — se indică şi organele socotite că trebuie să fie angajate în această misiune. In acest angrenaj, autorii, ca şi d-l prof. G. Ionescu-Şişeşti, văd colaborând şi Serviciul silvic; „altfel repopularea ar cere un personal nou şi costisitor".

Subliniem această precizare, căci ea vine dela persoane competente: d-l prof. G. Ionescu-Şişeşti a cărui competenţă ştiinţifică este dublată de o vastă experienţă administrativă. D-l prof. Motaş ca unul care pe lângă valoarea sa ştiinţifică, a cunoscut organizarea şi realizările din alte ţări, unde Serviciul silvic este temeiul întregei organizări.

Să trecem acum în fugă asupra materiei cuprinsă.

Lucrarea are două părţi.

In prima parte se dau: principiile și planul de organizare al acțiunii de punere în valoare a apelor de munte. Aici materia este repartizată în șase capitole.

In capitolul I (de 42 pagini) se expun caracterele fiziografice și biologice ale apelor curgătoare de munte. Este vorba deci despre: caracterele fiziografice, floră și faună, pentru ca în final să se stabilească cinci zone piscicole: zona păstrăvului, zona lipanului, zona mrenei, zona plăticei și zona Acipenseridelor. Din acestea, regiunea de munte a cursurilor de apă cuprinde pe primele trei.

Cap. II (de 9 pagini) intitulat „economia piscicolă a apelor de munte", tratează despre: importanța păstrăvului în economia apelor de munte; importanța economică a Salmoniculturii în regiunile de munte; depopularea, repopularea și valorificarea acestor ape.

Primul pas de făcut în vederea repopulării — spun autorii — este reglementarea pescuitului și aplicarea riguroasă a legii pescuitului, apoi stârpirea dușmanilor naturali, higiena și purificarea apelor otrăvite de resturile dela industrii. Aducerea la îndeplinire a acestui deziderat — adăogăm noi — cere personal de supraveghere. Acesta nu poate fi, în condiții normale, în care să se țină seamă și de factorul economie, decât personalul silvic.

A doua serie de măsuri — repopularea artificială, necesitată de mica prolificitate a Salmonidelor „nu s'ar putea face cu succes, dacă n'ar colabora la această operă" și Serviciul silvic, „altfel (așa cum spun autorii) repopularea cere un personal nou și costisitor".

Cap. III (de 18 pagini) cuprinde bazele științifice ale repopulării și punerii în valoare. Pentru aceasta este nevoie să se facă pe teren o serie de cercetări care să ne ducă la cunoașterea caracteristicelor și bonității apelor de munte.

Cap. IV (de 19 pagini) se ocupă de speciile de Salmonide indigene și aclimatizate la noi, stăruindu-se asupra celor indicate pentru repopulare. Așa, ni se vorbește despre:

a) Păstrăvul comun (Trutta fario L.) obișnuit în apele noastre de munte.

b) Păstrăvul de lac (Trutta lacustris L.) care ar exista în Lacul Roșu dela Cheile Bicazului, socotit de unii drept o formă a păstrăvului comun, adaptată la viața de lac de munte.

c) Lostrița (Salmo hucho L.), specia de Salmonide din Europa Centrală care atinge talia cea mai mare. Se găsește în basinul Dunării fiind cunoscută în Germania, Austria, Cehoslovacia, Ungaria, Jugoslavia, Bulgaria, Polonia și România. In basinul superior al Dunării, lostrița se găsește atât în fluviu, cât și în afluenții săi; pe când în basinul inferior, nu se întâlnește decât numai în afluenți. La noi este cunoscută în Bistrița, Olt, Jiu, Lotru, Ceremuș, Prut, Mureș și Vișeu.

d) Lipanul (Thymallus thymallus L.) răspândit în toată Europa, afară de Irlanda, Sudul Franței și peninsula Iberică.

Dintre speciile introduse se menționează:

e) Păstrăvul curcubeu sau american (Trutta irideus) introdus din America, o specie care nu poate și nici nu trebue să înlocuiască păstrăvul nostru indigen.

f) Fântânelul sau somonul de șipot (Salmo fontinalis Mitsch.) originar din America de Nord, a fost introdus pe Barnar, un afluent al Bistriței din sus de Broșteni.

Autorii dau și o cheie de determinare a Salmonidelor, precum și biologia fiecăreia din speciile semnalate.

Cap. V (de 25 pagini) tratează despre „amenajarea și repopularea apelor curgătoare de munte". Aici se arată:

a) Condițiile pe care trebue să le îndeplinească un curs de apă spre a fi repopulat;

b) Planul general de amenajarea și repopularea apelor de munte;

c) Tehnica repopulării;

d) Exploatarea rațională a cursurilor de apă.

Se precizează:

In vederea repopulării artificiale, se cere să se înființeze stațiuni de repopulare conduse de oameni pricepuți.

Tehnica repopulării trebue să fie organizată așa ca să dea rezultatele așteptate în concordanță cu capacitatea biogenică și bonitatea apei.

Repopularea urmează să fie aplicată după un plan metodic.

La această operă, autorii arată că trebue să colaboreze, pe lângă biologii de specialitate, și Corpul Silvic (ingineri, conductori, brigadieri și pădurari).

Cap. VI (de 6 pagini) este rezervat „organizării științifice și administrative a repopulării cursurilor de apă de munte".

Aici se arată organizarea din Franța, în care Corpul silvic are rolul de căpetenie.

Apoi, care ar trebui să fie organizația la noi. Autorii arată că repopularea „nu se poate face temeinic dacă nu va avea la baza ei o serioasă organizare tehnică și administrativă". In acests cop se cere „un plan de valorificare bazat pe date biologice, fiziografice și economice". Succesul punerii în executare a planului, după autori, depinde de colaborarea dintre: Direcția vânătoarei și a apelor de munte, Casa Pădurilor Statului și Institutul de cercetări agronomice.

In Partea II-a a lucrării ni se dă o aplicare a unora din principiile enunțate, la condițiile românești. Se publică astfel:

1) Monografia limnobiologică piscicolă a pârâului Bărnărel, afluent de dreapta al Bistriței la circa 15 km în amonte de Broșteni.

2) Harta limnobiologică piscicolă a basinului superior al Bistriței — zona lipanului — anume porțiunea cuprinsă între localitățile Crucea și Borca din jud. Neamț. Ia hartă se pune în evidență „ansamblul caracterelor fiziografice și biologice sub raportul economiei piscicole a râului Bistrița și afluenților săi din regiunea Crucea—Broșteni—Borca".

La sfârșit se dă o bogată bibliografie și semnele convenționale de folosit pentru trasarea hărților limnobiologice și piscicole. Un număr de 31 figuri și patru planșe conținând câteva plante din flora apelor și câteva specii din fauna piscicolă, fac lucrarea, în părțile la care se referă, mai ușor de urmărit.

In concluzie, lucrarea pe care o prezintăm azi este, așa cum și autorii singuri o spun, un îndreptar în mâna celor chemați să ducă la îndeplinirea acestei mari opere. De aceea, ea nu trebuie să lipsească de pe masa de lucru a silvicultorilor.

Ing. At. Haralamb.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR:
Realizări agricole în 1930—1940.
București, Inst. de arte grafice Luceafărul, 281 pagini.

Cu prilejul împlinirii a zece ani de domnie ai M. S. Regelui Carol II Ministerul de Agricultură și Domenii a scos broșura de față în care se arată realizările obținute în toate domeniile de activitate din cadrul acestui Minister.

Volumul începe cu un articol introductiv al d-lui minsitru G. Ionescu-Șișești care vorbește despre M. S. Regele Carol II, primul agricultor al țării. Regalitatea, spune d-l prof. Șișești, a fost în toate timpurile, legată de pământ. „In toate timpurile marii monarhi au sprijinit agricultura și au văzut în prosperitatea claselor rurale cea mai sigură chezășie a puterii statului". Vorbind despre exploatarea domeniilor Coroanei, pe cari întemeetorul dinastiei Regele Carol I le concepea „ca pe o mare școală de agricultură a Nației" se arată între altele că „exploatarea pădurilor a fost o pildă pentru exploatațiile Statului și particularilor".

Sub Regele Carol II exploatațiile silvice ale Coroanei se fac după regulele cele mai stricte ale științei silvice. „Cu o viziune îndepărtată a viitorului, pe care numai un monarh o poate avea, se plantează suprafețe întinse de stejar, la Cocioc, Gherghița și Segarcea și cu o tenacitate de pionier se plantează cu salcâm terenurile improductive și nisipurile sburătoare dela Sadova".

După această introducere încep să se succeadă dările de seamă ale diferitelor Direcțiuni.

Trecem peste realizările economice-agrare, peste cele agricole, zootehnice, veterinare și pescărești, ca să ne oprim asupra celor forestiere și vânătorești.

Despre realizările în materie forestieră și activitățile diferitelor instituții silvice se găsesc expuneri la pag. 138—181. Deceniul Restaurației, „analizat sub aspectul înoirilor adusе în viața forestieră a țării, constitue pentru păduri o etapă profund constructivă și cu accentuate tendințe de consolidare a economiei silvice în toate sectoarele de activitate".

Asupra realizărilor vânătorești se tratează la pag. 182—194. Interesant este caracterul pe care-l acordă vânatului redactorul paginilor privitoare la vânătoare. Hrănindu-se în păduri, pe terenuri arabile și în bălți, vânatul, după autor, trebue socotit drept un produs „al tuturor acestor factori și prin consecință un produs al țării întregi, susceptibil de a forma o ramură economică deosebită și administrată ca atare".

Cu alte cuvinte: nu trebue socotit un accesoriu al altei ramuri economice (spre pildă, pădurea) și ca atare nu poate cădea în lotul administrativ al aceleia (recte al silvicultorilor). Formula este deci tendențioasă.

Se face apoi un scurt istoric. Până la 1921 „vânătoarea nu era considerată factor economic". Administrația era fracționată. Se vâna fără control „aproape toate terenurile de vânătoare erau considerate ca un res nulius la dispoziția tuturor. Se vâna până la distrugere și chiar până la dispariția completă a unei specii". Cu 1921 începe „etapa constructivă". Se votează legea, se creiază Direcția vânătoarei, Consiliul permanent compus din 12 membri „toți vânători cu experiență cinegetică și administrativă, călăuziți de

dorința de a se introna ordinea și disciplina în această ramură".

...„A trebuit să se facă educație vânătorească, să se facă acceptate restricțiile, înlăturând abuzurile particularilor și chiar ale autorităților cari din nefericire erau foarte numeroase".

...„Vânatul a început să se înmulțească iar veniturile să crească în mod excepțional".

Se vorbește apoi — între alte realizări — despre convingerea Direcțiunei vânătoarei că „o bună administrație vânătorească nu poate fi concepută fără baze științifice și de statistică" care a dus la creiarea a 2 instituții anexe: secția de cinegetică din cadrul Institutului de cercetări zootehnice și secția de ornitologie din cadrul Institului de cercetări agricole.

Vorbind despre administrarea pescuitului în apele de munte, se arată că „întreaga activitate a acestei secțiuni se bazează pe o poliție severă a apelor de munte, pe studiul științific al acestor ape, pe repopularea lor prin mijloace naturale și artificiale și prin încurajarea inițiativei particulare pentru ameliorarea lor".

Despre activitatea Institutului de Cercetări silvice se relatează la pag. 207-213. Se vorbește în prealabil de nevoia studiilor științifice pentru a se creia o doctrină silvică proprie adaptată condițiilor variate ale țării noastre. Institutul ia naștere în 1933 și se desvoltă, nu însă în ritmul dorit „mai ales că dela înființare și până în prezent au fost numai ani de restricțiuni bugetare". Deasemenea Institutul „a fost nevoit să lucreze mai mult ceea ce s'a putut decât ceea ce a voit", deoarece o activitate științifică se desvoltă cu sprijinul unor importante posibilități materiale, cu personal, material, instalații și condițiuni favorabile de lucru. Institutului i-a stat la dispoziție sume modeste, personal ajutător extrem de redus și donațiuni insuficiente, iar condițiunile de lucru au fost cu totul necorespunzătoare".

Despre activitatea Consiliului tehnic se vorbește la pag. 229—238. Despre secția pădurilor din compunera actualului Consiliu tehnic, la pag. 230—232.

La partea rezervată învățământului profesional găsim, în cinci pagini (274—279) tratându-se și despre învățământul superior silvic. Un foarte scurt istoric, până la încadrarea lui în Politechnică, cerută „de necesitatea de a se imprima pregătirii silvicultorilor un mai pronunțat caracter tehnic". Se constată că nevoia de tehnicizare a învățământului silvic s'a văzut la noi mai înaintea altor țări ca Franța și ca Germania, cari ulterior nouă au luat măsuri similare.

Perioada 1923—1930 este socotită ca „un răstimp de adaptare la ritmul și modul de desfășurare al învățământului politehnic". Perioada ce a urmat este considerată drept „completare și desăvârșirea evoluției începute".

Se vorbește apoi de colaborarea dintre Facultatea de silvicultură și Institutul de cercetări silvice „grație căreia s'au creiat câteva laboratorii comune".

Dela 1930 aplicațiunile practice la pădure au luat o mare desvoltare. „In ultima vreme s'a reușit să se creieze și mijloace proprii de deplasare la pădure".

Studenții au avut multe înlesniri de traiu.

Numărul studenților a variat: mulți dela războiu până în 1930, scăzut până la 1935 și apoi iar în creștere.

At. Haralamb.

GEIGER, Rudolf și FRITZSCHE, Günter.

Spätfrost und Vollumbruch.

(Ger târziu și prelucrarea adâncă a solului).

Forstarchiv, **16**, 141—156, 1940.

Ocolul silvic Finowtal afectat Școalei Superioare de Silvicultură din Eberswalde oferă o mare varietate de aspecte din punct de vedere al condițiilor staționale și al vigoarei de creștere a diferitelor arborete. Există foarte frumoase păduri de stejar, prețioase prin lemnul de furnir pe care îl produc, precum și arborete degradate de pin; soluri foarte bogate de morene, precum și sărace soluri nisipoase. In afară de aceasta, varietatea se mai datorește și intervenției conducătorilor ocolului, profesori la Eberswalde, cari au creat mereu suprafețe de experimentație.

Mulțimea condițiilor staționale și arboretele existente creiază o mare varietate de microclimate. Căci microclima este clima pe spații mici și anume o funcție între altele și de configurația terenului, condițiile de sol, natura împăduririlor, etc.

De aci, posibilitatea de felurite cercetări.

Pentru Eberswalde și pentru ținuturi ceva mai îndepărtate, interesează pe silvicultori, dintre aspectele acestor microclimate, gerul târziu, ca unul dintre cele mai neprielnice. Chiar pinul atât de rezistent suferă în această privință. Atenția silvicultorilor asupra acestei probleme a fost în ultimul timp din nou atrasă mai ales pentrucă sub scutul pinilor se voia să se introducă douglasul, pentru a se înnobila și deci a se ridica valoarea mizerelor arborete de pin. De aci, punctul de plecare a cercetărilor de micrometeorologie în acest ocol Finowtal și pe aceste suprafețe pentru profesorul Geiger, de când a luat catedra de meteorologie la Școala superioară de silvicultură dela Eberswalde. Problema atrăgea pe profesor nu numai pentru motivul de a găsi o deslegare, pentru a da cu alte cuvinte practicianului posibilitatea de a se apăra în contra acestor vătămări, dar și pentru motivul că asemenea cazuri *tari* pot fi ca și în medicină „bubele frumoase" — foarte instructive.

Danckelmann, Dengler, Schubert, studiase mai înainte problema. Evident însă, din punct de vedere silvic primii doi, meteorologic al treilea, însă utilizând altă metodă decât aceea studiului de care ne ocupăm. In adevăr, se discuta asupra suprafețelor vătămate puternic de ger târziu, fără a se face măsurători de temperaturi chiar pe aceste suprafețe. Este un gol în cercetările de până acum, pe care lucrarea D-lor Geiger și Fritzsche vor să-l umple. Dar autorii au mai avut o șansă cu suprafețele alese și anume: în parcelele în care au lucrat, s'au făcut independent de preocupările lor imediate o mobilizare profundă a solului în 1937 și 1939. Această împrejurare a înlesnit constatarea unor fapte de mare importanță pentru silvicultorii de acolo, după cum vom vedea.

Mai întâi să vorbim însă pe scurt de locul de cercetare și despre metoda întrebuințată.

Vecinătățile nu ne interesează. Altitudinea punctului celui mai ridicat de pe această suprafață este 37 m, iar a celei mai coborîte 35 m. Terenul este mai mult plan, prezentând în partea vestică un aspect mai vălurat. In 1925 s'a exploatat ras arboretul de pin care exista (110 ani). S'a semănat apoi în 1926 tot cu pin, a reușit și în primii ani a vegetat

minunat, până în 1931, când un ger târziu (în Iunie) a început seria vătămărilor. Actualmente a mai rămas 1,5 ha din semănătura de altădată destul de vătămată şi ea. In partea estică, circa 5 ha a fost arat, în 1939, adânc cu plugul şi plantat pin în amestec cu molift şi foioase. Invecinat cu aceasta, în parcela alăturată încă o suprafaţă de circa 4,5 ha a fost arată adânc cu plugul, în 1937, şi plantată la fel ca precedenta.

Pe aceste suprafeţe menţionate s'au instalat 30 de termometre de minimum la o înălţime de 10 cm deasupra solului şi anume de aşa manieră răspândite pe suprafaţa cercetată, încât să se poată observa şi discuta apoi dacă accidentul de teren (deal-vale), prelucrarea solului (aratul adânc, proaspăt, mai vechiu), însuşirile fizice ale solului (bun conducător de căldură ori nu), pătura ierbacee, etc. au ori nu o influenţă asupra gerului târziu.

Bineînţeles, s'a avut grijă să se verifice termometrele înainte şi după măsurătorile pe teren şi să se ia seama la instalarea lor să se evite vecinătatea vreunui tufiş sau arbore, lucru care ar modifica condiţiunile de observare.

Rezultatele au fost dintre cele mai interesante. In primul rând, s'a constatat o mare diferenţă între temperaturile citite la 10 cm deasupra solului pe suprafeţele vătămate de ger târziu şi între datele staţiunii meteorologice din Eberswalde, staţiune situată la 9,5 km depărtare de suprafeţele cercetate. Astfel se verifică încă odată, că ceea ce se citeşte la 2 m deasupra solului, în apărător, la o staţiune meteorologică are pentru silvicultor în anumite staţiuni şi pentru lucrul pe dimensiunile reduse, o valoare foarte relativă. Pentru a fixa ideile, să dăm exemplul numeric: la staţiunea meteorologică, media temperaturilor minime în luna Mai a fost 7,2° C; pe suprafeţele cercetate 3,0° C. In Iunie, la staţiune 10,9° C, la locul de experienţă 4,0° C. In Iulie 13,6° C la staţiune, faţă de 7,7° C la teren. Vasăzică, diferenţe foarte mari (4—7° C). Dacă se mai ţine seama şi de faptul că pinul începe să dea lujeri noui abia în a treia decadă a lui Mai se apreciază şi mai mult importanţa minimului care apare în Iunie, lună hotărîtoare în felul acesta pentru vegetaţie.

Dar în afară de asta, repartiţia frecvenţei temperaturilor minime la Staţiunea din Eberswalde şi de pe suprafeţele unde s'a lucrat, este concludentă. La staţiune, în toate nopţile se înregistrează temperaturi mai mari decât zero şi abia dacă se apropie de două ori de această valoare. Pe suprafeţele cercetate frecvenţa temperaturilor joase creşte şi se înregistrează temperaturi negative chiar până la —6° C, lucru care nu poate fi înregistrat în apărător la staţiune. Aşadar, numai la 10 km depărtare, o climă foarte schimbată. Ceea ce înseamnă, că, silvicultorul trebue să aibă şi măsurători pe propriul lui teren de activitate, atunci când vrea să lucreze ţinând seamă şi de date meteorologice.

Revenind la suprafeţele cercetate, adică la observaţiunile făcute pe ele, mai menţionăm că ploaia şi vântul uniformizează temperaturile, adică nu se mai constată diferenţe notabile între diferite staţiuni, pe când pe cer senin, radiaţia puternică provoacă temperaturi joase chiar în Iunie (—10° C), încât nu ne mai mirăm de pagubele pricinuite de gerul târziu. Pe silvicultor îl interesează însă, în primul rând posibilităţile de îndreptare a răului, de prevenire a lui. De

aceea, odată constatată origina acestor pagube, modul cum ia naștere gerul târziu trebue de asemenea lămurit. In această ordine de idei se precizează că există două feluri de ger târziu: advectiv și din radiațiune. In cazul gerului advectiv, aerul rece e transportat, adus mai ales din direcțiuni nordice, ceeace se chiamă val de frig. In contra lui nu există propriu zis măsuri de protecție. In cazul radiațiunei, gerul ia naștere la fața locului. Este cazul cel mai frecvent și care poate fi evitat sau temperat prin măsuri de ordin cultural. In adevăr, cercetările recente ale lui Geiger și Fritzsche confirmă prin cifrele obținute și dau explicarea fizică a fenomenului constatat de silvicultori mai înainte, și anume influența protectoare a mobilizării solului în contra gerului târziu la Hohenlübichow unde propriu zis se aplica metoda lui von Keudell (aratul adânc).

Pentru a evidenția pe baza măsurătorilor lor acest lucru, Geiger și Fritzsche pun în paralel la scara convenabilă curba temperaturilor minime medii precum și aceea din unele nopți caracteristice cu profilul terenului.

Două concluzii reies din aceste comparațiuni: prima, că stațiunile mai înalte sunt mai calde decât stațiunile mai joase unde se localizează gerul; a doua, că solul mobilizat adânc modifică regimul schimbului de căldură la suprafață, îmblânzind sau evitând complet gerul. Cu mențiunea însă, că acest lucru este valabil pentru acea stațiune unde partea minerală a solului e bine reprezentată, pentruca prin mobilizarea lui calitatea de bun conducător de căldură să nu se modifice. Pentru a da și aci o cifră, citâm diferența de 4° C care există între temperaturile minime medii între suprafețele înțelenite și cele lucrate adânc. In unele cazuri particulare diferența aceasta a fost găsită chiar de 5,5° C! (Mai cald adică cu această diferență pe solurile mobilizate).

Dar nu numai din acest punct de vedere există diferență între suprafețele lucrate și cele nelucrate. Numărul orelor de ger exprimă și el în mod elocvent diferența de stațiune. In adevăr, pe suprafețele înțelenite gerul durează de circa 5 ori mai mult decât pe suprafețele mobilizate adânc. Să dăm cifre și aci: în 17 nopți, pe suprafețele arate profund, durează gerul 25 ore; în 19 nopți, pe suprafețele nelucrate, durează gerul 128 ore. Este o diferență!

In sfârșit se mai ia în considerațiune intensitatea gerului și pericolul pe care-l prezintă. Temperaturile înregistrate pot arăta cât de puternice sunt aceste geruri târzii, dar efectele lor sunt funcții și de alte mărimi. Și anume: timpul când apar, numărul și repetarea lor (frecvența), etc. Toți acești factori sunt discutați ținându-se seama și de observațiuni fenologice.

In concluzie, cercetările de care ne ocupăm, dovedesc că silvicultorul poate, prin lucrări culturale, modifica microclima în ocolul său. Evident, starea timpului (vremea) nu poate fi schimbată, însă anumite măsuri pot fi luate pentru a micșora pagubele care eventual s'ar produce. Concluzia este valabilă pentru stațiunile și condițiile în care s'a lucrat. O generalizare nu e permisă decât pe bază de noui cercetări în alte

ocoale, alte staţiuni şi o lărgire a metodei de investigaţiune în direcţia măsurării radiaţiunii pe diferite soluri şi a repartiţiei temperaturilor în sol şi imediat deasupra lui în aer. In ceea ce îi priveşte, autorii declară că au deja în pregătire problemele menţionate.

Cam acesta este rezumatul cuprinsului lucrării. Cine se interesează mai în amănunt de ea, de acest gen de cercetări, încearcă la lectură un nobil sentiment de satisfacţiune şi de admiraţie pentru magistrala tratare a subiectului şi exploatare a observaţiunilor, prin metodica şi sugestiva prezentare a datelor în tabele şi curbe. E un model de lucru în domeniul meteorologiei forestiere.

T. Bălănică

CĂRŢI NOI:

ANALELE INSTITUTULUI DE CERCETĂRI ŞI EXPERIMENTAŢIE FORESTIERĂ
Vol. V, 1939.

Cuprinde:

1. **Prof. C. C. Georgescu:** Răspândirea orizontală a pinului silvestru în Carpaţii României. pp. 78+1 h.
2. **At. Haralamb:** Răspândirea naturală a pinului silvestru în judeţul Buzău, pag. 38+1 h.
3. **C. C. Georgescu:** Contribuţiuni la cunoaşterea făinării stejarului, pp. 19.
4. **Gr. Eliescu:** Observaţiuni privitoare la studiul metodei în protecţia pădurilor, pp. 15.

REVISTE

JOURNAL OF FORESTRY.
Nr. 5, May 1939.

Editorial:
Probleme de actualitate în învățământul silvic.

Se spune că universitățile reflectă sufletul țării. Dacă asta-i adevărat, atunci și învățământul silvic este oglinda profesiunii de forestier. Așa încât de buna stare a învățământului silvic se interesează cu egal drept profesorii, studenții și tot Corpul silvic.

Pentru o ridicare materială a învățământului s'a luptat mult în ultimii ani. Se pune acum problema și pentru o ridicare a standardului spiritual. Lucrul e posibil acționându-se pe trei căi: o întărire a Corpului profesoral, o mărire dela 4 la 5 ani a duratei de studii, o remaniere a programului didactic.

Intărirea Corpului profesoral nu se poate face peste noapte. Ea se poate realiza treptat recrutându-se dintre tineri profesioniști cei mai apți, cei cari promit a fi mai bine dotați, asigurându-se acestora un standard decent de vieață materială, timp liber pentru studii, cercetări și călătorii. Tot așa de important este crearea și păstrarea unei atmosfere intelectuale în facultate.

Mărirea duratei studiilor se face și la alte categorii de învățământ și chiar la mai mult de 5 ani. Mult timp școlile silvice din America s'au străduit să standardizeze un minimum de cunoștințe profesionale. Pentru realizarea acestuia e nevoe însă de o durată de cinci ani.

Revizuirea programului didactic al Școalei merită deasemeni multă atenție. Sunt unele cursuri prea elementare, la care trebue să se renunțe fie din cauza naturii lor, fie din cauza manierii în care sunt predate.

Acum, dacă înscrierile studenților vor descrește, după cum e foarte probabil, se vor ivi greutăți pentru administrația școalelor. Dar trebue să se lupte pentru menținerea profesorilor, pentruca să se înlesnească cercetările. In adevăr, o statistică din St. Unite ne arată că nu-i deloc secetă de programe de cercetări și experimentație silvică. Dintr'un total de 1300 proiecte, 250 aparțin școlilor silvice. Se mai arată de asemeni că pentru aceste cercetări s'a cheltuit în anul trecut financiar 7 mil. dolari, din care sumă circa 165.000 dolari a fost repartizată școlilor, ceeace e puțin.

Activitatea de cercetări și experimentație în unele școli silvice din America este practic nulă, deși orice școală trebue să aibă un program de cercetări și instrucțiuni dacă vrea să fie considerată demnă pentru o universitate geloasă de acest nume. Nu înseamnă, evident, că orice profesor trebue să facă cercetări pe teren. Dar nici o facultate dela o adevărată universitate nu poate pretinde respect înnăuntrul și în afara ei, dacă nu se găsește în Corpul didactic, câ-

ţiva profesori care să aibă contribuţiuni rezonabile la programul cunoştinţelor.

Aşa încât, în rezumat, pentru şcolile silvice din America se ascunde în viitorul apropiat o mică furtună, care nu-i în fond de cât o binecuvântare deghizată; greutăţile vor întări învăţământul silvic, iar şcolile care vor rămâne vor concentra asupra lor toată atenţia celor interesaţi.

George H. Wirt:
Joseph Trimble Rothrock: tatăl silviculturii în Pennsylvania.

Un articol comemorativ scris cu prilejul serbării centenarului dela naşterea lui J. T. Rothrock.

Harris A. Reynolds:
Păduri comunale.

Pentru foarte multe oraşe din statele din Est, industria forestieră a avut o parte importantă în vieaţa economică a comunităţii. Astăzi, fabricile de cherestea abandonate stau ca pietrele de mormânt ale unei industrii moarte. Multe oraşe în declin găsesc cauza decăderii lor în abuzul care s'a făcut cu resursele naturale, în special pădurile. Ca un complement la această situaţie sunt fermele părăsite. Pentru o renaştere a acestor comunităţi sunt puţine speranţe, afară dacă nu se vrea o refacere a pădurilor. Desigur, pentru un proprietar particular lucrul e greu, dar o comunitate, la care s'ar adăuga ajutorul Statului poate şi trebue să întreprindă o acţiune. Problema este acum în posibilităţile profesiunii.

John F. Preston:
Apropiera de silvicultura fermieră.

Aproximativ 30% din suprafaţa totală forestieră şi circa 40% din suprafaţa forestieră particulară este în formă de economie fermieră. In general, aceste ferme împădurite sunt tăiate ras şi îmburuenite. Se încearcă în articolul de faţă să se arate cauzele care au condus la actuala situaţie şi se propune o încercare pe baza unui plan, care să fie urmărit timp de 25 de ani, pentru redresarea acestor ferme. In felul acesta s'ar lucra coordonat, eforturile ne mai fiind irosite fără nici o socoteală.

J. Nelson Spaeth şi *M. Afanasiev.*
Efectul sterilizării cu hipoclorit de calciu asupra germinării unor anumite seminţe.

Sterilizarea seminţelor cu hipoclorit de calciu are ca rezultat o întârziere a germinaţiei şi o reducere a procentului de germinaţie.

W. H. Kilby:
Căile ferate canadiene şi pădurile din Canada.

Se arată dependenţa mutuală dintre desvoltarea marei industrii şi marele resurse naturale. Protecţia în contra focului este o necesitate capitală pentru ambele partide. Se arată metodele întrebuinţate şi rezultatele obţinute. In materie de conservarea pădurilor, educaţia e cea mai mare dintre necesităţi.

Paul O. Rudolf:
Pentru ce nu reuşesc plantaţiunile.

Plantaţiunile au devenit o activitate forestieră majoră şi opinia publică reacţionează după succesele înregistrate în acest domeniu. O necesitate pentru asigurarea succesului este şi aflarea şi recunoaşterea greşelilor; de unde urmează că este de

mare valoare practică să se determine influenţa diferiţilor factori care cauzează insuccesul. Cărţile de specialitate şi studiile generale arată care sunt cauzele principale ale mortalităţii plantelor, sunt însă de valoare generală.

Un studiu întreprins de Staţiunea de experimentaţie forestieră pe teritoriul Huron, pentru cazul din 1936, când a bântuit o secetă aspră, a permis să se constate că 1) mortalitatea cea mai mare au suferit-o puieţii cu sistem radicelor pe un singur plan şi superficial, 2) că temperaturile ridicate şi seceta sunt factorii cei mai de temut, în special temperaturile ridicate, 3) că nici aciditatea solului şi nici procentul de materii fine din sol nu par a avea o legătură cu materialul care a rezistat secetei.

G. A. Pearson:
Mortalitatea în arboretele de Pinus ponderosa tăiate ras.

Henry E. Clepper:
Revistele pentru silvicultori.

Un articol foarte interesant. Se enumără periodicele, din America, în care apar lucrări referitoare la economia forestieră, de ştiinţă şi de popularizare, în variatele domenii de activitate ale profesionistului şi omului de ştiinţe. Se fac de asemeni recomandaţiuni de felul cum trebuesc scrise articolele şi căror reviste pot fi trimise. Se arată mai departe technica funcţionării unui Comitet de redacţie şi administrativ al revistei. In general, articolul e scris pentru tinerii silvicultori, cari vor să-şi înceapă o îndeletnicire a condeiului, fie pentru a-şi face o profesiune fie pentru a avea o ocupaţie în afară de programul obişnuit al instituţiei la care servesc.

William T. Hicks:
Aspecte economice ale comercializării în cooperative a produselor forestiere.

Un subiect care a mai fost desbătut în coloanele acestei reviste. In prezentul articol se analizează acest tip de organizare discutându-se în general diferitele faze ale cooperaţiei considerându-se în special aspectele economice.

H. H. Chapman:
Studii de specializare silvică la şcoli faţă de brevetarea de către stat.

In America, profesiunile intelectuale în genere, dar mai ales silvicultura în special nu se învaţă şi se definesc totdeauna, în toate cazurile ca la noi, în Europa. Silvicultorii americani, iubitori şi entuziaşti de meseria lor au căutat să ridice standardul intelectual al profesiunii comparând şi membrii şi ocupaţiunile lor cu alte corporaţii (medicina, avocatura, ingineria) pe cari opinia publică le cunoştea şi le respectă. Profesorul Chapman, care s'a întrebuinţat mult pe acest domeniu, pledează şi de astădată pentru o precizare a minimului de cunoştinţe pe care orice şcoală trebue să-l predea viitorilor silvicultori.

Kenneth P. Davis şi *Karl A. Klehn.*
Combaterea incendiilor în pădurile de tipul Pinus Strobus din West.

Problema prezentată în special pentru amenajişti. Autorii descriu condiţiunile în care este util să se ia măsuri de precauţiune în contra incendiilor, rezultatele care pot fi obţinute şi costul operaţiunilor.

Alice Stuart:
Accesibilitatea pădurilor naţionale pentru recreaţiune.

Se face o comparaţiune între nouă regiuni din Serv. Forestier al St. Unite şi posibilităţile de acces cu scop de recreaţiune la pădurile naţionale pentru populaţia civilă.

Nr. 6, Junie 1939:

Editorial.
Medalion: Decanul Henry S. Graves.

Cuvinte de apreciere pentru Prof. H. S. Graves (dela Şcoala de silvicultură de pe lângă Universitatea din Yale), care la sfârşitul anului şcolar 1939 îşi încheie cariera didactică, prin retragere la pensie. Se arată realizările şi bogata activitate ca şef al serviciului silvic, ca profesor, ca decan al şcoalei de silvicultură, unde peste tot a cinstit funcţiile pe care le-a îndeplinit.

Eino Saari:
Congresul internaţional forestier din 1940 în Finlanda.

O invitaţie a prof. Saari dela Universitatea din Helsinki, adresată silvicultorilor americani, de a participa la Congresul internaţional de silvicultură din 1940, care conform hotărîrilor luate în 1936, la Congresul de la Budapesta, urma să aibă loc în Finlanda.

F. R. Wilcox:
Posibilităţile fotografiei din stratosferă şi substratosferă pentru administraţia silvică.

Utilizarea aerofotogrametriei în legătură cu lucrările silvice s'a desvoltat mult şi repede în ultimii ani. Se propune acum să se folosească fotografii luate din stratosferă şi substratosferă, pentru acelaşi scop. Deşi ultimul tip de fotografii prezintă anumite dificultăţi de ordin technic, are totuşi avantaje care sunt discutate în detaliu de autor.

Robert K. Winters:
Consumul de lemn de foc în Sud.

Se arată metoda întrebuinţată de Serviciul Statistic pentru a calcula consumul de lemn de foc în Sud, rezultatele obţinute şi interpretarea lor.

Edwin C. John:
Studiul chimiei în învăţământul silvic.

Silvicultura este o ştiinţă aplicată bazată pe ştiinţele naturale. Din această cauză multe programe de învăţământ la şcolile de silvicultură includ lucrări de introducere în toate ştiinţele naturale. Intr'un fel, acesta e un lucru bun pentrucă dă o perspectivă studentului şi o introducere în zestrea de cunoştinţe ştiinţifice a lumii; în altfel însă, e rău pentrucă se face un lucru superficial. Ar rezulta un mare folos, dacă fiecare student silvic şi-ar adânci (pentru lucruri ulterioare) una din disciplinele de bază.

Dr. E. C. Jahn prezintă cazul chimiei, arătând necesitatea ei pentru practica silvică, (lucrări de silvicultură, de protecţia pădurii, de technologie, de cercetări şi experimentaţie, în amenajament) şi felul învăţământului chimiei.

Carl Bahr:
Politică economică şi comercială necesară pentru o reuşită economie forestieră particulară.

B. C. Goodell:

O sondă de sol pentru determinarea adâncimii la care îngheaţă solul.

Măsurătorile de adâncime la care înghiaţă solul au importanţa lor în studiul economiei apei. Ele reprezintă un mijloc pentru a afla efectul vegetaţiei asupra apărării solului de îngheţ sau cel puţin a reducerii efectului îngheţului asupra solului. In articol, se descrie o metodă simplă pentru determinarea adâncimii solului îngheţat, precum şi instrumentul întrebuinţat în această metodă.

K. E. Barraclough:

Planificarea folosinţei terenurilor judeţene.

Se descrie programul arătându-se cele mai bune condiţii pentru o activitate silvică.

Ernst J. Schreiner:

Câteva aspecte ecologice ale geneticei forestiere.

Se discută în paralel obiectivele şi metoda de lucru în ecologie şi genetică, pentru a se stabili în concluzie că eforturile în ambele domenii trebuesc coordonate în vederea unui scop comun, producerea de arbori din ce în ce mai buni.

Clyde S. Martin:

Ce măsuri practice sunt necesare pentru desvoltarea economiei forestiere particulare?

Desvoltarea economiei forestiere particulare depinde în întregime de factori economici. Acţionând deci asupra acestor factori, în sensul de a se asigura un venit rezonabil pădurilor particulare se poate spera ca măsurile de ordin cultural să fie introduse şi la aceste categorii de păduri, pentru o mai bună stare a lor.

D. S. Olson:

Punctul de vedere al pepinieristului comercial analizat de un silvicultor.

Mult timp conducătorii pepinierelor statului şi cei dela pepinierele particulare înfiinţate cu scop comercial nu s'au putut pune de acord în privinţa producţiei. Pentru necesităţi de ordin public, naţional, cum e realizarea planului de ridicare a economiei forestiere particulare, e necesară o armonie între aceste două categorii de producători. E teza pentru care pledează autorul articolului.

Henry I. Baldwin:

Comercializarea lemnului de foc în New Hampshire.

Se arată ce s'a făcut în New Hampshire în domeniul comercializării lemnului de foc astfel ca să realizeze prin producerea lui o îmbunătăţire a stării arboretului şi să se asigure un plasament pentru mâna de lucru neîntrebuinţată.

Benson Paul:

Variaţii în greutatea specifică a lemnului de primăvară şi de vară la patru specii de pin.

Un studiu din domeniul technologiei lemnului. Se descrie metoda întrebuinţată, se publică şi se discută rezultatele obţinute. Fotografia aparaturii, grafice şi tabele întregesc expunerea.

E. M. Hornibrook:
O clasificare revizuită a arborilor de întrebuinţat în studiile şi comercializarea lemnului de Pinus ponderosa în regiunea Black Hills.

Un amenajament în arboretele de Pinus ponderosa impune o selecţiune judicioasă a arborilor de rezervă. Silvicultorul care marchează trebue să ştie care tip de arbore are cele mai mari potenţialităţi de creştere şi care are mai puţin. Problema silvică în marcare este deci a se şti să se aleagă după anumite caractere (vârsta, desvoltarea coronamentelor) care arată o capacitate de creştere mai mare sau mai mică. Arborii aleşi pentru tăere trebue să fie aceia la care a încetat creşterea, sau care au perdut posibilitatea de a se adapta la un plus de lumină, substanţe nutritive, umiditatea solului. Arborii aleşi pentru a rămâne în arboret, pentru a forma nucleul tăerii a doua, trebue să fie aceia care îşi vor menţine încă mulţi ani capacitatea productivă.

T. Bălănică

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 7/1940.

Ad. Besson:
Les forêts de la commune de l'Isle (Vaud) en 1797.
Pădurile comunei Isle (în Vaud) în anul 1797. (6 pag.).

La anul menţionat Ilustra cameră a pădurilor din Berna a ordonat o anchetă asupra întinderii şi compunerii domeniului forestier aparţinând comunei Isle. Autorul articolului de faţă face o comparaţie între starea de azi şi cea de acum 150 ani.

Suprafaţa de azi este mărită faţă de trecut, prin cumpărarea unei suprafeţe de pădure şi a alteia de păşune (care ulterior s'a împădurit).

Vitele acum 150 ani păşunau o parte din pădure; o bună parte însă era interzisă, accesul fiind oprit prin garduri ce înconjurau pădurea. Azi interesul pentru păşunatul în pădure a scăzut. Noile condiţii de viaţă cer din ce în ce mai mult lemn.

C. A. (Londra):
Les forêts de Norvège.
Pădurile Norvegiei (2 pag.).

Suprafaţa împădurită a Norvegiei cuprinde 7.970.000 ha adică circa 24,7% din suprafaţa totală (322.538 km^2). Răşinoasele în primul plan 5,5 milioane ha. Partea de sudvest a ţării este cea mai împădurită; apoi vine centrul ţării în Nordul oraşului Oslo şi în particular judeţele cuprinse în Valea Glomma (Osterdar). Cele mai frumoase păduri sunt dealungul ţărmului mării şi în special în jurul fiordurilor.

Reprezentantul foioaselor este mesteacănul. Dintre conifere: molidul (66%) şi pinul silvestru (34%).

Bogăţia de lemn alb şi roşu a prilejuit creiarea unei frumoase industrii de lemn. Producţia anuală este de 5,8 milioane m^3 molid şi 2,5 milioane m^3 pin. Producţia de pastă chimică (în 1935) a fost de 462.000 tone, iar de pastă mecanică de 398.000 tone în 1935 şi de 425.000 tone în 1938. Norvegia se clasează a 6-a în pastă mecanică (5,6%).

Cea mai mare parte exportată, în special în Anglia (care absoarbe 90% din exportul Norvegiei) apoi în Statele Unite şi Franţa.

Ca şi în Suedia, plutitul lemnului este unul din mijloacele de transport folosite.

D. C.:

Le calorifère „Decalor".

Caloriferul sistem „Decalor". (1 pag.).

In Elveţia a preocupat mult problema sobelor de încălzit sau pentru bucătărie cari folosesc ca combustibil lemne, cu scopul economisirii lemnului şi obţinerii celui mai mare randament.

In coloanele revistei noastre am mai semnalat aceasta în Nr. 1/1939 pag. 39. A se vedea deasemenea Journal forestier suisse Nr. 5/1938 pag. 105—110.

In articolul de faţă, autorul semnalează un sistem de calorifer care utilizează lemnul, oferind un randament „superior celor cunoscute până acum".

H. B.:

Comment préparer l'écorce d'épicéa pour la tannerie.

Cum să se prepare scoarţa de molid pentru tanin. (2 pag.).

*

Les forêts grecques et leur exploitation.

Pădurile Greciei şi exploatarea lor.

Reproducere după Revue internationale du bois (Nr. 71—73 pag. 310-312).

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORST-WIRTSCHAFT.

Bd. VII, Heft 5/6 (Februar-März 1940).

Franz Heske:

Die Wälder der europäisch-afrikanische Grossraumes.

Pădurile marelui spaţiu europeano-african.

Se urmăreşte a se arăta în linii largi misiunea Europei în Africa, cu aplicare la economia forestieră, misiune care îi este impusă de situaţia geografică, istorie şi soarta sa. Ideile exploatării cu continuitate şi a culturii pădurii, născute, precizate şi aplicate cu succes în ţările europene de veche cultură vor constitui temeiurile viitoarei economii forestiere africane. Particularităţile pădurii africane oferă extraordinare putinţe de învăţătură şi experienţă.

Studiul conţine multe date asupra stadiului actual al exploatării pădurilor respective şi interesante sugestii asupra viitoarei desvoltări a lucrărilor.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internaţională.

Ca de obiceiu ni se oferă un bogat material de date asupra stărilor şi faptelor forestiere din diferite părţi ale lumii.

Ilie C. Dem.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Caietul 7—8, Iulie-August 1940.

Studii:

Dr. A. Olberg:

Waldbauliche Erfahrungen in Chorin.

Experienţe silvice în Chorin.

Este continuarea studiului început în n-rul trecut al revistei. In această ultimă parte autorul arată condiţiile de vegetaţie ale pinului, posibilităţile de producere a lemnului de

valoare, conducerea răriturilor, problema vânatului în ocolul silvic Chorin.

Dr. A. Hill:
Holzabfuhrwege im Umlegungsverfahren und die Regelung ihrer Unterhaltung.

Dr. C. Müller-Kögler:
Eingehen von Kiefernspannerraupen durch Frost?
Mor larvele de geometride prin ger?

O serie de experienţe de laborator au arătat că larvele de geometride supuse timp de 3 ore la o temperatură joasă (—12 până la —18° C) îngheaţă şi mor. Este probabil aşa dar că gerul mare ucide şi în pădure aceste larve.

Recenzii:

Lustig, Ernst: Zwischenkultur im Forst. [Culturi intermediare în pădure]. M. Rohrer, Brünn (Wien) Leipzig. Preţul broş. 2 RM.
Recenzent *Dengler.*

Notiţe:

Hermann-Göring — Akademie der deutschen Forst- wissenschaft.
Academia de ştiinţe silvice germane „Hermann Göring".
In Academia de ştiinţe silvice „Hermann Göring", de curând înfiinţată, au fost primiţi:

I. *Membri ordinari:*
Abetz, Aichinger, Baader, Dengler, Dieterich, Eberts, Eidmann, Geiger, Graser, Heske, Hilf, Huber, Hugershoff, Köstler, Krauss, Lemmel, Münch, Schenck, Schimitschek, Seeholzer, Tschermak, Vanselow, Wiedemann, Wittich, Zwölfer.

II. *Membri corespondenţi:*
Bauer, Brückner, Gaber, Graf, Hesmer, Kollmann, Künkele, Liese, Metzger, Olberg, Rubner, Schmauss, Winter, Mayer-Wegelin.

III. *Membri de onoare:*
Albert, Bernhard, Endres, Escherich, Hausrath, Schubert, Tubeuf, Wappes.

G. T. T.

N E C R O L O G

† I. C. NISTOR-VALEANU
Inginer inspector general silvic
Directorul forestier al Soc. „Carpatina"
în vârstă de 56 ani

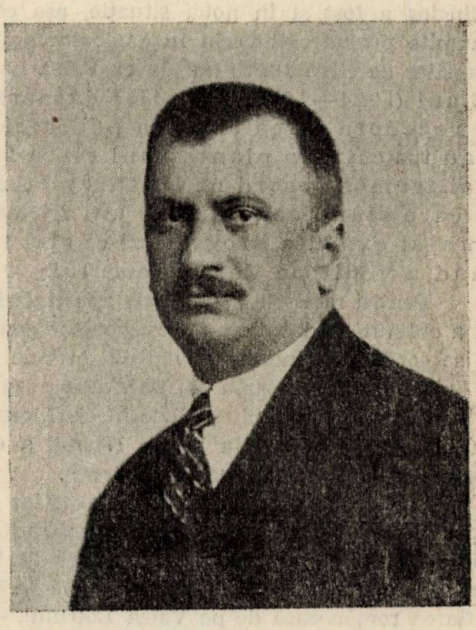

In noaptea de 18 spre 19 Iulie 1940, s'a stins din viaţă, la Brezoi (Vâlcea), Inginerul inspector general silvic I. C. Nistor-Văleanu, după 2 ore de suferinţi în urma unui atac de cord.

Originar din satul Oanţu (jud. Neamţ), după ce a terminat cu succes liceul din Piatra Neamţ (secţia reală), a intrat ca bursier în Şcoala superioară de silvicultură de la Brăneşti, ale cărei cursuri le-a urmat în anii 1905-1910 făcând parte din promoţia a XIII-a.

Intrând în serviciul Statului, a fost numit numai la ocoalele de munte cele mai grele, rând pe rând la: Soveja (Putna), la Domneşti (Muscel), la Regina Elisabeta (Tarcău) din jud. Neamţ, unde s'a manifestat în lucrări de plantaţiuni ca succesor a lui M. Anania, unul dintre primii silvicultori care s'au ocupat cu problema plantaţiilor în munţii Tarcăului.

A muncit cu râvnă şi cu o pasiune sinceră de silvicultor al terenului, căci a avut parte numai de munţi grei de ridicat şi păduri îndepărtate.

In acest timp cât a fost în serviciul Statului a fost un exemplar de corectitudine.

Nu rareori, I. C. Nistor-Văleanu, pentru dârzenia sa în serviciul Statului, a avut şi neplăceri; dar totdeauna a învins, căci nu era nici timid, nici dispus la tranzacţii dictate de moment.

In 1924, încredinţându-i-se conducerea technică a pădurilor Soc. „Carpatina" de pe Valea Lotrului, a dimisionat din cadrele Statului, şi nu uşor i-a venit lui I. C. Nistor-Văleanu, să părăsească cadrele Statului unde avea asigurată o perspectivă frumoasă şi asigurarea bătrâneţelor printr'o pensie.

Numirea lui I. C. Nistor-Văleanu, la conducerea pădurilor Soc. „Carpatina" de pe Valea Lotrului, a fost simţită de toţi, căci şi pădurile de pe Valea Lotrului şi-au putut găsi omul.

Din primele momente, grija lui a fost şi aci problema regenerării porţiunilor de păduri exploatate şi rămase în restanţă.

Pe cât de conştiincios a fost în serviciul Statului, pe atât de conştiincios a fost şi în noua situaţie, aşa că a putut schimba în bine, anumite prejudecăţi vechi în exploatarea şi regenerarea unui domeniu forestier de circa 18.500 ha. de pe Valea Lotrului. Aşa că în timp de 16 ani (1924—1940), datorită dârzeniei lui, s'a putut planta şi regenera circa 9000 ha pe Valea Lotrului, pentru care s'au investit în plantaţiuni circa 26 milioane lei. Este cel mai frumos record ce l'a înregistrat ca silvicultor român şi care stând constant 16 ani în acelaş loc, a putut an de an a-şi executa programul ce şi-l făcuse din primele zile, când a venit pe Valea Lotrului.

Pentru meritele sale a fost apreciat şi de colegii de la Stat, astfel că a obţinut gradul de inginer inspector genral silvic, cel mai înalt grad ce se conferă inginerilor silvici din cadrele particulare.

La înmormântarea sa, Soc. „Progresul Silvic" a fost representată prin D-l inginer consilier silvic M. P. Florescu, care în cuvinte simţite, atât la Brezoi, cât şi la Piatra Neamţ, a evidenţiat meritele lui I. C. Nistor-Văleanu ca silvicultor de teren.

La Brezoi, din partea Soc. Carpatina s'a adus ultimul omagiu de către D-l Gogu Ştefănescu, membru în Comitetul de Direcţie al Soc. „Carpatina"; în ziua de Duminică 21 Iulie 1940, după care rămăşiţele pământeşti au fost conduse până la Gara Lotru, urmat de toată suflarea românească de pe Valea Lotrului, — muncitori de la pădure şi dela fabrica „Brezoi", personalul superior şi inferior al Soc. „Carpatina", şi o delegaţie a inginerilor silvici din R. Vâlcea.

De aici, cu trenul a fost dus la Piatra Neamţ pentru a fi înmormântat potrivit dorinţei lui.

In ziua de Marţi 23 Iulie, a avut loc înmormântarea în cimitirul „Eternitatea".

La înmormântare a participat prietenii lui din oraşul Piatra Neamţ, apoi D-l consilier silvic G. Luţescu, directorul regionalei C.A.P.S. Bacău în fruntea unei delegaţii numeroase de ingineri silvici din localitate şi pădurari dela ocoalele Tarcău şi Vadu.

Aici D-l I. Pruteanu, Ing. inspector g-ral silvic a rostit cuvântul de despărţire, în numele Corpului silvic şi al colegilor din jud. Neamţ.

M. P. F.

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Fizeş şi a., judeţul Someş proprietatea oraşului Gherla, în suprafaţă de 601 ha. 3400 mp. tratată în o serie de crâng cu revoluţia 35 ani şi una de crâng şi aşteptare. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dos şi Similoaia, judeţul Mureş, proprietatea Composesoratului Jabeniţă în suprafaţă de 114 ha. 8400 mp. tratată în o serie de crâng simplu cu revoluţia 30 ani şi una serie de protecţie tratată în codru grădinărit. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Braniştea—Valea Satului, judeţul Târnava Mare, proprietatea Cseh Zoltan în suprafaţă de 55 ha. 8300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 1 August 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *P. Nemoianu.*

No. 19932/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Dezna, judeţul Arad, proprietatea Societăţei Anonime Forestiere Dezna, în suprafaţă de 2227 ha. 5300 mp. Regim şi tratament crâng compus cu revoluţia 30 ani pentru Seria I-a şi codru grădinărit pentru Seria II-a de protecţie. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 1 August 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *P. Nemoianu.*

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispoziţiunile legilor; pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie, revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere technic-silvic, fie asupra proprietăţii etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V şi ultimul. — Domnul Director al Direcţiei Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

CĂRŢI NOI:

I. **I. C. E. F.:** Dare de seamă asupra activităţii Institutului dela 1 Aug. 1933—Dec. 1936; Seria II, Nr. 38; 1939, 8°, 72 pagini.

II. **C. Georgescu:** Dare de seamă asupra boalelor de importanţă economică în pădurile ţării, în anii 1934—1938. Publicaţie I.C.E.F. Seria II ,Nr. 39; 1940.

BIBLIO STRA"

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef: **Stinghe N. V.**

Comitetul de redacţie:

P. Ioan — Ilie C. Demetrescu
D. Sburlan — N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1940

Preşedinte: **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi: **Alimăneştianu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier: **Rădulescu M.**

Secretar general: **I. Zeicu**

Secretari: **Al. Butoi**, **Haralamb At.**

MEMBRII:

Bunescu M. C.
C. Chiriţă
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
St. Rodoteatu
V. Sabău
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: **N. Burculeţ, Vencu Georgescu** şi **I. Paladian.**

Cenzori supleanţi: **St. Georgescu, Şt. Predescu** şi **Gr. Vasilescu.**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

EPUIZAT

III. — SERIA C. — **TRATATE ȘI MANUALE:**

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUTIU BUCUREȘTI

I 24941

An. 7922

REVISTA PĂDURILOR

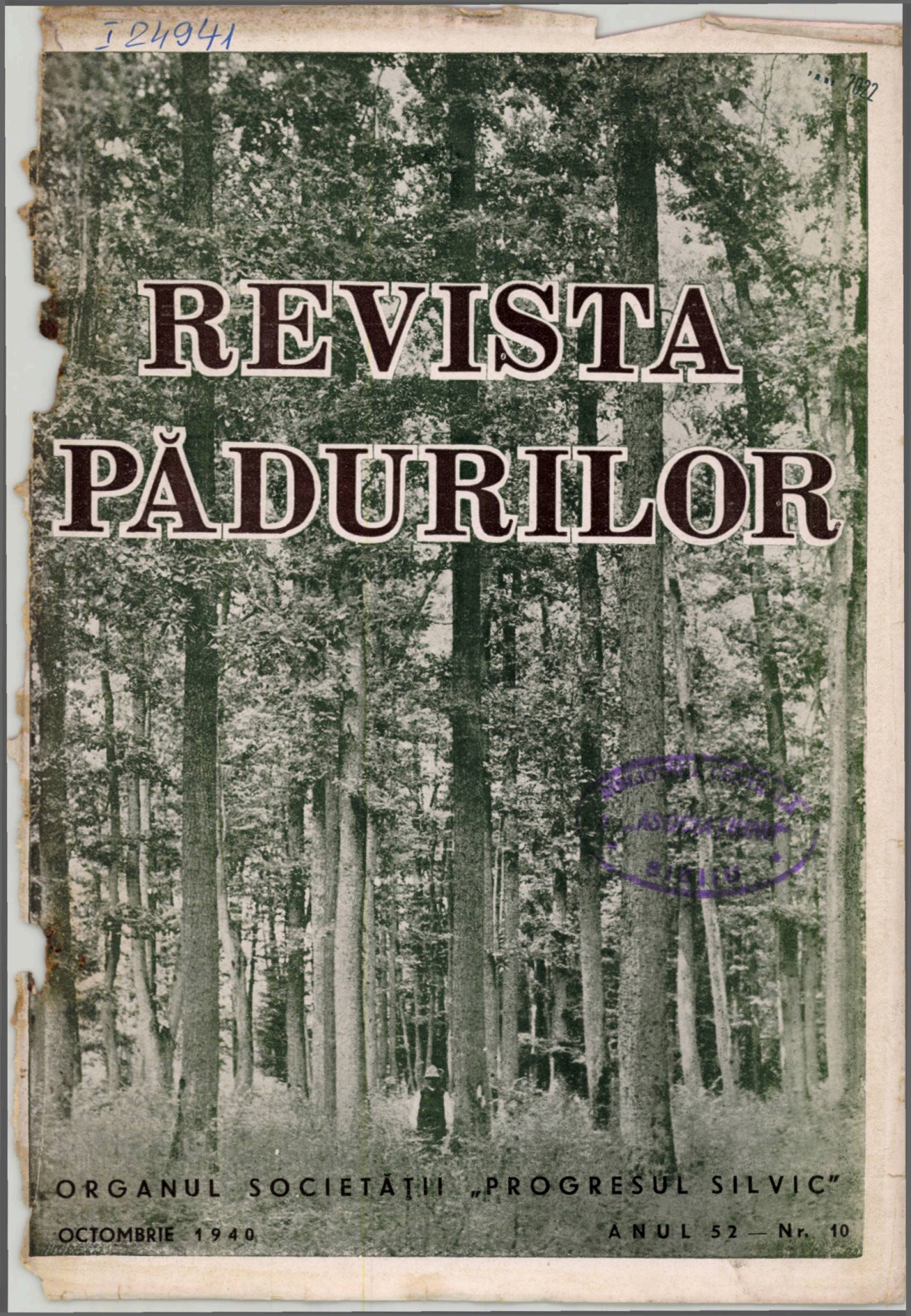

BIBLIOTECA CENTRALĂ
A ASTRA
SIBIU

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

OCTOMBRIE 1940 ANUL 52 — Nr. 10

1950
97
IUL. 2005

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 52, Nr. 10 — OCTOMBRIE 1940

SUMARUL:

Editorial: Innoire — — — — — — — — — — — — — — — 641

Studii:

Iuliu Guran: Compensarea numerică a înălțimilor măsurate în vederea cubajului unui arboret — — — — — — — — — — — — 643

P. Cretzoiu: Hibridul Alnus glutinosa × Alnus incana — — — — — 654

Comentarii — Insemnări:

V. Vasiliu: Impozitele asupra exploatărilor forestiere — — — — — — 657

Ioan Florescu: Note asupra pădurilor României desmembrată — — — — 668

I. Galeriu: Cumpărările de păduri de către Stat în perioada 1910—1940 — 672

Cronica externă (p. 676), *Cărți* (p. 679), *Reviste* (p. 682), *Informațiuni* (p. 689).

SOMMAIRE

Renouvellement — „Revista Pădurilor"

Etudes:

La compensation numérique des hauteurs mesurées en vue du cubage d'un peuplement — Iulian Guran

Le hybride Alnus glutinosa × A. incana — P. Cretzoiu

Commentaires:

Les impôts grévant les exploatations forestières — V. Vasiliu

Notes sur les forêts de la Roumanie amputée — I. Florescu

Les achats de forêts faits par l'Etat dans la période 1910-1940 — — I. Galeriu

Chronique extérieure — Les livres — Revue des revues — Nouvelles.

INHALT

Abhandlungen:

Die rechnerische Ausgleichung der zum Zwecke der Massenbestimmung eines Bestandes gemessenen Baumhöhen — Iulian Guran

Der Bastard Alnus glutinosa × Alnus incana — P. Cretzoiu

Mitteilungen:

Besteuerung der rumänischen Forstwirtschaft— V. Vasiliu

Bemerkungen über die Wälder des vertümmelten Rumäniens — I. Florescu

Staatliche Waldeinkäufe in den Jahren 1910-1940 I. Galeriu

Chronik — Bücherschau — Zeitschriftenschau — Nachrichten.

INNOIRE

Crâncenul răsboi, care iarăşi a cuprins în flacări pământul, a cerut şi ţării noastre un dureros tribut. Hotarele ei, pe care le socoteam statornicite pe vecie la Nistru şi spre Tisa au fost împinse mult către interior.

Am pierdut mai bine de o treime din teritoriul naţional; ni s'au luat samavolnic 321.000 ha de păduri în Basarabia şi N. Bucovinei, 1.585.000 ha. în Ardeal şi 120.000 ha. în Dobrogea de sud şi am lăsat dincolo de nedreptele hotare, ce ni s'au impus, peste 4 milioane de români. Tot ceea ce clădisem în codrii ţinuturilor cedate în cei 20 ani de administraţie românească şi ceea ce năzuiam încă să realizăm, a trebuit să fie părăsit, lăsat altora.

In faţa nemiloaselor lovituri, primite din atâtea părţi deodată, ne închidem durerea în suflet, dar ne oţelim nădejdea, că istoria va recunoaşte neamului nostru, dreptatea ce azi îi este refuzată.

*

Ca organ al unei asociaţii de convinşi breslaşi în slujba ţării, „Revista Pădurilor" s'a bucurat cu suflet curat, de toate manifestările de vitalitate ale statului şi neamului nostru. Menţinându-se mai ales pe linia ştiinţifică, a susţinut când a trebuit înnoiri şi a luptat pentru dreptate, adevăr şi pentru propăşirea neîncetată a scumpei noastre patrii.

39815

Schimbarea de regim și de concepții în conducerea Statului, realizată cu mijloace pașnice și cu înalt patriotism de către D-l General I. Antonescu a fost un prilej de înseninare, în clipele de amărăciune, pe care le-am trăit după mutilarea hotarelor țării.

Suirea pe tron a tânărului și iubitului nostru rege, Mihai I, ca și anunțarea atâtor măsuri de asanare a vieții publice, ne dau cele mai mari nădejdi, că viitorul țării noastre nu va mai cunoaște întunecările din ultima vreme.

Statul legionar, care își propune atâtea înnoiri și urmărește ca România să devină în sfârșit fericita țară a Românilor, va găsi în corpul silvic al țării colaboratori sinceri și slujitori devotați ai patriei și ai meseriei lor, căreia ei le închină întreaga lor putere de muncă.

REVISTA PĂDURILOR

S T U D I I

COMPENSAREA NUMERICĂ A INALŢIMILOR MĂSURATE IN VEDEREA CUBAJULUI UNUI ARBORET

de Ing. IULIAN GURAN

Compensarea grafică a înălţimilor măsurate este foarte mult utilizată în vederea cubajului unui arboret în funcţiune de diametrul terier şi înălţimea medie.

Această modalitate provoacă însă arbitrar, în funcţiune de priceperea fiecărui estimator.

In lucrarea subsemnatului, „Metodele de cubajul pădurilor" 1933, pag. 24, am arătat, că pe lângă compensarea grafică mai există şi o compensare prin calcul numeric, prin metoda exactă a sumei patratelor erorilor celor mai mici [1]), care e mai precisă şi exclude arbitrarul.

In cele ce urmează vom arăta această metodă împreună cu o altă metodă mai puţin exactă şi pe care o vom numi metoda curbelor.

I. — Metoda prin curbe.

In regulă generală, raportul dintre înălţimi şi diametru nu este o constantă, deci înălţimea nu poate fi o linie dreaptă de forma $Y=CX$ ci o linie curbă care treptat cu creşterea diametrului se abate în jos faţă de dreapta $Y=CX$, cu o câtime în funcţiune tot de diametru. Această curbă, după aspectul ce ni-l oferă curbele de acest gen prin compensări grafice, nu poate fi decât de gradul II, iar expresia ei generală este:

$$Y=C_1\ X—C_2\ X^2$$

Pentru a calcula coordonatele vârfului curbei, derivăm ecuaţia de gr. II:

$$\frac{dy}{dx}=C_1—2\ C_2\ X; \qquad C_1—2\ C_2\ X=O; \qquad X=\frac{C_1}{2\ C_2}$$

1) Nu e vorba de erorile cele mai mici, ci de suma cea mai mică a patratelor erorilor (N. R.).

Introducând valoarea lui X în formula inițială obținem:

$$Y = \frac{C_1^2}{4\,C_2}$$

Determinarea constanțelor ecuației.

Din primele măsurători ale înălțimilor în arboretul în cauză și care se raportează pe hârtie milimetrică, se poate face o ideie generală asupra desfășurării curbei înălțimilor. In cazul de față înălțimile măsurate sunt arătate la pag. 13, iar compensarea grafică a curbei la pag. 25 din lucrarea mai sus menționată.

Pentru aflarea constantelor, scriem că prin înălțimile extreme (11 și 28 m.) cari corespund diametrelor 16 și 54 cm. va trece curba și obținem din ecuația $Y = C_1 X - C_2 X^2$ sistemul:

$$\begin{aligned} 11 &= 16\,C_1 - 16^2\,C_2 \\ 28 &= 54\,C_1 - 54^2\,C_2 \end{aligned} \quad \text{de unde:} \quad \begin{aligned} C_1 &= 0.758 \\ C_2 &= 0.0044 \end{aligned}$$

Ecuația e astfel determinată și se scrie:

$$Y = 0.758\,X - 0.0044\,X^2.$$

Aplicabilitatea și controlul formulei.

Cu această formulă se poate determina deci înălțimile corespunzătoare diametrelor cuprinse între 16 și 54 cm, introducând în formulă numai valoarea diametrelor cari le avem din măsurătoarea directă a lor.

In lucrarea sus menționată, la pag. 13, avem măsurate 30 de înălțimi din cari s'au obținut înălțimile compensate și înscrise la pag. 25.

Care e atunci diferența (eroarea) efectivă între aceste 2 procedee? Care este diferența procentuală între înălțimile compensate și cele obținute cu formula de mai sus?

Pentru simplificare notăm cu $\overline{Y}$ = înălțimea compensată grafic și cu Y = înălțimea calculată cu formula $Y = C_1 X - C_2 X^2$.

Eroarea efectivă $Y - \overline{Y} = D$.

Eroarea procentuală: $100\,\frac{Y - \overline{Y}}{\overline{Y}} = P.$

Tabelul No. 1 de mai jos, col. 1—8 incl. consemnează rezultatul calculelor.

TABELUL Nr. 1

Diametru la 1.30 m.	Numărul arborilor	Înălţimi măsurate	Înălţimea mijlocie	înălţimea compensată $\overline{Y}$	Înălţimea calculată $Y = C_1 X - C_2 X^2$	$D = Y - \overline{Y}$	$P = 100\frac{Y-\overline{Y}}{\overline{Y}}$	Σ Di	Σ Pi
cm.		m.	m.	m.			%		%
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
16	6	11	11	11	11.00	0.00	0.00	—	—
18	8	—	—	12	12.22	0.22	2.00	—	—
20	13	—	—	14	13.40	−0.60	−4.28	—	—
22	21	15^{5}; 14	14^{75}	15	14.55	−0.45	−3.00	−5.89	−32.78
24	30	17; 18	17^{50}	17	15.66	−1.34	−7.88	—	—
26	40	17, 18, 19, 20	13^{50}	18	16.73	−1.27	−7.05	—	—
28	53	19; 20	19^{50}	19	17.77	−1.23	−6.47	—	—
30	94	19^{5}; 21	20^{25}	20	18.78	−1.22	−6.10	—	—
32	50	21; 22	21^{50}	21	19.75	−1.23	−5.95	—	—
34	17	21, 22, 22, 23	22	22	20.69	−1.31	−5.95	—	—
36	70	23; 24	23^{50}	23	21.59	−1.41	−6.13	−5.52	−24.48
38	50	23, 24, 25	24	24	22.45	−1.55	−6.45	—	—
40	10	25	25	25	23.28	−1.72	−6.88	—	—
42	18	—	—	25	24.13	−0.87	−3.48	—	—
44	10	26	26	26	24.83	−1.17	−4.50	—	—
46	11	25, 26, 27	26	26	2 .56	−0.44	−1.69	—	—
48	10	—	—	27	26.25	−0.75	−2.77	−4.53	−17.77
50	6	—	—	27	26.90	−0.10	−0.37	—	—
52	—	—	—	27	27.52	0.52	1.92	—	—
54	3	28	28	28	28.00	0.00	0.00	—	—
Total.	600	30						−15,94	−75,03

Discuţia rezultatului.

Diferenţele dintre col. 5 şi 6, consemnate în col. 7 sunt neînsemnate, iar eroarea procentuală admisibilă, întrucât erorile comise la stabilirea înălţimilor nu au o influenţă atât de covârşitoare ca acele comise la măsurătoarea diametrelor, după cum se va vedea mai jos, când vom determina volumul cu ambele rezultate.

Cu datele obţinute, dacă trasăm curba înălţimei calculate, observăm că aceasta se află sub curba compensată, exact cu diferenţele din tabelul No. 1.

Ne putem deci mulţumi cu rezultatul obţinut şi de aci s'ar putea trage concluzia importantă ce o vom desvolta cu altă ocaziune că: măsurătoarea a 2 înălţimi într'un arboret în ve-

derea determinării cubajului prin tabelele generale de cubaj e suficientă.

Datele înălţimilor calculate se pretează şi la interpolare deoarece:

Diam. mijlociu dedus din supr. terieră medie este de 33 cm. (pag. 82).

$Y_{31} = 0.758 \times 31 - 0.0044 \times 961 = 19{,}27.$

$Y_{35} = 0.758 \times 35 - 0.0044 \times 1225 = 21{,}14.$

$$Y_{33} = \frac{19.27 + 21.14}{2} = 20.20 \text{ m.}$$

$$\frac{Y_{32} + Y_{34}}{2} = \frac{19.75 + 20.69}{2} = 20.22 \text{ m.}$$

Diferenţa de 2 cm. e neînsemnată, se neglijează şi s'a ivit aci din cauza rotunjirii datelor introduse în Tabelul No. 1 [2]).

Tangenta la curbă corespunzătoare diametrului X=33 cm.

Formula tangentei este:

$$Y - Y_p = (C_1 - 2\ C_2\ X_p)\ (X - X_p)$$

a) Cu datele obţinute prin interpolare:

$Y - 20{,}20 = (0.758 - 2 \times 0.0044 \times 33)\ (X - 33) = 0.468\ (X - 33)$

$Y = 0.468\ X - 4{,}76.$

b) Cu datele obţinute prin măsurătoare directă.

$Y - 20{,}20 = 0.468\ (X - 33).$

$Y = 0.468\ X - 4{,}78.$

Se menţine diferenţa inoperantă de 2 cm. din cauza rotunjirei valorilor în vederea uşurinţei calculelor numerice.

II. Metoda sumei patratelor erorilor celor mai mici: [3])

Eroarea s'a exprimat astfel: $Y - \bar{Y}$.

Suma patratelor erorilor: $\sum_{i=1}^{i=n} (Y - \bar{Y}_1)^2 = (Y_1 - \bar{Y}_1)^2 +$

$Y_2 - \bar{Y}_2)^2 + \ldots\ldots + (Y_n + \bar{Y}_n)^2$

---

2) Interpolarea presupune că funcţia între punctele considerate este o dreaptă. Dar în cazul de faţă funcţia e o curbă de gradul al II-lea; de aci şi diferenţă de 2 cm între rezultate. (N. R.).

3) Vezi nota 1.

Metoda cere ca această sumă să fie minimă, iar diferențialele parțiale să fie nule.

Fie: $Y = a_1 X - a_2 X^2$.

Atunci:

$$\sum_{i=1}^{i=n} (Y_i - \bar{Y}_i)^2 = \Sigma (a_1 X_i - a_2 X_i^2 - \bar{Y}_i)^2$$

$$= \Sigma (a^2 X_i^2 + \tfrac{2}{2} X_i^4 + Y_i^2 - 2 a_1 a_2 X_i^3 - 2 a_1 X_i \bar{Y}_i + 2 a_2 X_i^2 - \bar{Y}_i)$$

$$= \Sigma [a_1^2 X_i^2 + a_2^2 X_i^4 - 2 a_1 a_2 X_i^3 + 2 (a_2 X_i^2 - a_1 X_i) \bar{Y}_i + \bar{Y}_i^2)]$$

Teoria funcțiilor arată, că suma devine minimă, când diferențialele $-\frac{d \Sigma}{d a_1}$ și $\frac{d \Sigma}{d a_2}$ sunt egale cu zero (nule),

iar valoarea: $\frac{d_2 \Sigma}{da_1^2} \times \frac{d^2 \Sigma}{da_2^2} - (\frac{d^2 \Sigma}{da_1 \cdot da_2})^2$ este pozitivă.

Prin diferențiere se determină coeficienții a_1 și a_2.

$$\frac{d \Sigma}{d a_1} = \Sigma (2 a_1 X_i^2 - 2 a_2 X_i^3 - 2 X_i \cdot \bar{Y}_i);$$

$$\frac{d \Sigma}{d a_2} = \Sigma (2 a_2 X_i^4 - 2 a_1 X_i^3 - 2 X_i \cdot \bar{Y}_i);$$

$$a_1 \Sigma X_i^2 - a_2 \Sigma X_i^3 - \Sigma X_i - \bar{Y}^i = O.$$

$$a_2 \Sigma X_i^4 - a_1 \Sigma X_i^3 - \Sigma X_i^2 - Y = O$$

Notații: $\Sigma X_i^2 = A_{11}$; $\Sigma X_i \bar{Y}_i = A_{10}$

$\Sigma X_i^3 = A_{12}$; $\Sigma X_i^2 \bar{Y}_i = A_{20}$

$\Sigma X_i^4 = A_{22}$;

Obținem:

$$\begin{array}{l|l} a_1 A_{11} - a_2 A_{12} = A_{10} & A_{12} \\ a_2 A_{22} - a_1 A_{12} = -A_{20} & -A_{11} \end{array}$$

$$a_2 = \frac{A_{10} A_{12} - A_{11} A_{20}}{A_{11} A_{22} - A_{12}^2}$$

$$a_1 A_{11} - A_{12} \frac{A_{10} A_{12} - A_{11} A_{22}}{A_{11} A_{22} - A_{12}^2} = A_{10}$$

Prin desvoltare avem:

$$a_1 = \frac{A_{10}\,A_{22} - A_{12}\,A_{20}}{A_{11}\,A_{22} - A_{12}^2}\;;\; a_2 = \frac{A_{10}\,A_{22} - A_{11}\,A_{20}}{A_{11}\,A_{22} - A_{12}^2}$$

Introducem notaţiile:

$$a_1 = \frac{\Sigma\, X_i\, Y_i\, \Sigma\, X_i^4 - \Sigma X_i^3\, \Sigma\, X_i^2\, \overline{Y}_i}{\Sigma\, X_i\, \Sigma\, X_i^4 - \Sigma\, (X_i^3)^2}$$

$$a_2 = \frac{\Sigma\, X_i\, \overline{Y}_i\, \Sigma\, X_i^3 - \Sigma\, X_i^2\, \Sigma\, X_i^2\, \overline{Y}_i}{\Sigma\, X_i^2\, \Sigma\, X_i^4 - \Sigma (X_i^3)^2}$$

Condiţiile de existenţă a acestor coeficienţi a_1 şi a_2 (să aibă valori pozitive) este ca numitorul să fie diferit de zero:

De ex.: $\Sigma X_i^2 \Sigma X_i^4 - (\Sigma X_i^3)^2 \neq 0 \;/\Sigma X_i^3/^2 = \Sigma X_i^3\, X_k^3, i,\ k = 1.2...n;\ i \neq k$

$$\Sigma X_i^2\ \Sigma X_i^4 - /\Sigma X_i^3/^2 = \Sigma X_i^4\, X_k^2 - 2\,\Sigma X_i^3\, X_k^3$$

(vrem să avem un patrat perfect).

$$= \Sigma(X_i^2 - 2\, X_i\, X_k) X_l^2\, X_k^2$$

$$= \Sigma(X^2 - 2\, X_i\, X_k + X_k^2) X_i^2\, X_k^2 - X_i^2\, X_k^4$$

$$= \Sigma[(X_i - X_k)^2\, X_l^2\, X_k^2 - X_i^2\, X_k^4]$$

Se poate vedea uşor că această sumă este mai mare decât zero, căci în membrul I avem un patrat perfect înmulţit cu alţi termeni tot la patrat deci produsul lor e pozitiv şi cu mult mai mare decât termenul al. II-lea, deci numitorul e mai mare decât zero.

Suma (Σ) nu poate fi zero decât dacă toţi termenii sunt zero dar X_i şi X_K nu pot fi zero, deoarece la un arboret nu se pot concepe diametre zero.

Dacă $X_i = X_K$ ar însemna ca toţi arborii să aibe acelaş diametru, ceeace nu e cazul.

Suntem deci siguri, că numitorul e diferit de zero şi deci constantele a_1 şi a_2 nu sunt infinite şi deci ecuaţia $Y = a_1 X_1 - a_2 X^2$ e definită.

Pentru calcularea ușoară a lor, facem tabelul următor No. 2.

TABELUL Nr. 2

X	X^2	$\overline{Y}$	$\overline{Y}^2$	X^3	X^4	$X\overline{Y}$	$X^2\overline{Y}$
16	256	11	121	4.096	65.536	176	2816
18	324	12	144	5.832	104.976	216	3888
20	400	14	196	8.000	160.000	280	5600
22	484	15	225	10.648	234.256	330	7260
24	576	17	289	13.824	331.776	408	9792
26	676	18	324	18.252	457.652	468	12168
28	784	19	361	21.952	614.656	532	14896
30	900	20	400	27.000	810.000	600	18000
32	1024	21	441	33.792	1.048.576	672	21504
34	1156	22	484	39.304	1.336.336	748	25432
36	1296	23	529	46.656	1.679.616	828	29808
38	1444	24	576	54.872	2.085.136	912	34656
40	1600	25	625	64.000	2.560.000	1.000	40000
42	1764	25	625	74.088	3.111.696	1.050	44100
44	1936	26	676	85 184	3.748.096	1.144	50336
46	2116	26	676	97.336	4.477.456	1.196	55016
48	2304	27	729	110.592	5.308.416	1.296	62208
50	2500	27	729	125 000	6.250.000	1.350	67500
52	2704	27	729	140 608	7.311.616	1.404	73008
54	2916	28	784	157.464	8.503.056	1.512	81648
Total	27160			1.138.500	50.198.852	16.122	659636

Deci:

$\Sigma X_i^2 = 27160$ $\qquad$ $\Sigma X_i \overline{Y}_i = 16122$

$\Sigma X_i^3 = 1.138.500$ $\qquad$ $\Sigma X^2 \overline{Y}_i = 659.636.$

$\Sigma X_i^4 = 50.198.852$

$$a_1 = \frac{16.122 \times 50.198.852 - 1.138.500 \times 659.633}{27.160 \times 50.198.852 - 1.138.500^2} = 0.8675$$

$$a_2 = \frac{16.122 \times 1.138.500 - 27.160 \times 659.636}{27.160 \times 50.198.852 - 1.138.500^2} = 0.0065$$

Ecuația este:

$Y = a_1 X - a_2 X^2 = 0.867 X - 0.0065 X^2.$

Controlul rezultatului.

Cu această formulă obținem înălțimea calculată față de înălțimea compensată aritmetic.

Obținem tabelul No. 3 următor:

TABELUL Nr. 3

Diam. 1.30 X	X^2	Înălțimea compens. $\bar{Y}$	Înălțimea calculată $Y=a_1X-a_2X^2$	$D=Y-\bar{Y}$	$p=100\frac{Y-\bar{Y}}{Y}$	ΣD_i	ΣP_i
cm.	m.	m.	m.		%		%
16	256	11	12.08	1.08	9.8		
13	324	12	13.34	1.34	11.1		
20	400	14	14.54	0.54	3.8		
22	484	15	15.69	0.69	4 6	+2.54	+24.0
24	576	17	16.78	−0.22	−1.3		
26	676	18	17.81	−0.19	−1.5		
28	784	19	18.79	−0.21	−1.1		
30	900	20	19.71	−0 29	−1.4		
32	1024	21	20.58	−0.42	−2.0		
34	1156	22	21.39	− 0.61	−2.8	−3.05	−13.3
36	1296	23	22.14	−0.86	−3.7		
38	1444	24	22.84	−1.16	−4.8		
40	1600	25	53.48	−1.52	−6.0		
42	1764	25	24.07	−0.93	−3.7		
44	1936	26	24.60	−1.40	−5.4		
46	2116	26	25.07	−0.93	−3.5	−9.88	−37.3
48	2304	27	25.49	−1.51	−5.6		
50	2500	27	25.85	−1.15	−4.2		
52	2704	27	26.16	−0.84	−3.2		
54	2916	28	26.40	−1.60	−5.7		
Total	—	—	—	—	—	−10.39	−26.6

Discuția rezultatului.

Eroarea efectivă este mult mai mică decât în cazul aplicării primei metode după cum se poate vedea din col. 5.

Deasemenea și eroarea procentuală a tabelelor mai sus arătate.

Expunerea grafică a rezultatelor.

In graficul de mai jos se observă desfășurarea curbelor prin cele 3 procedee expuse mai sus, de unde reese că ultimul procedeu este cel mai exact.

Influența datelor obținute asupra volumelor.

Pentru a vedea influența rezultatelor, vom calcula volumul arboretului citat în lucrarea de mai sus:

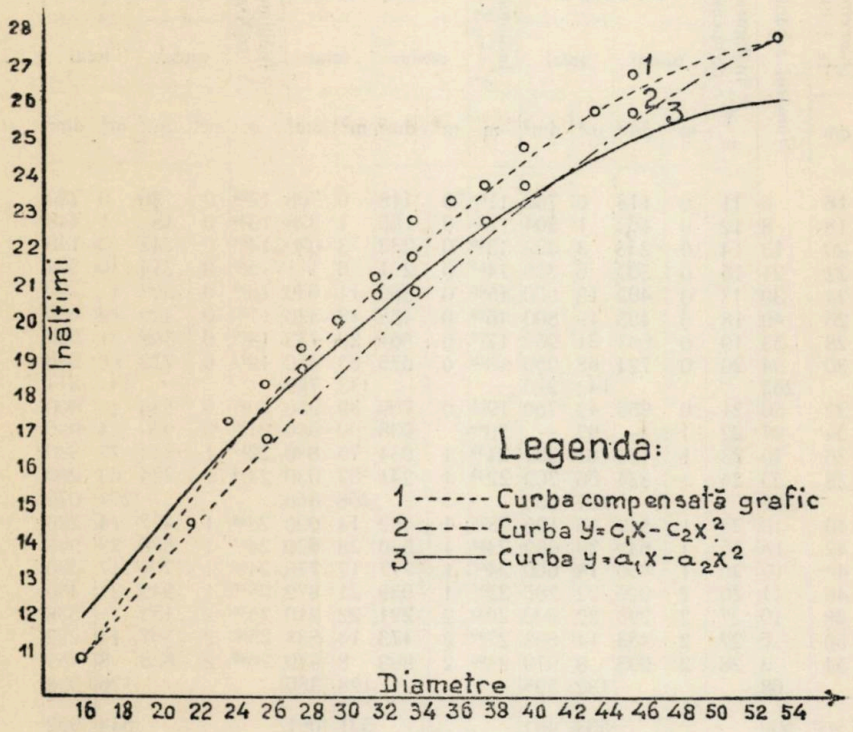

Curbele înălțimilor

după înălțimea mijlocie măsurată (V_1)
„ „ calculată prin procedeul de apropiere (V_2)
„ „ „ „ procedeul exact (V_3)

S'a întrebuințat tabela XX din tabelele Grundner Schwappach, Ed. 1922, obținându-se tabelul No. 4.

In care $V_1=563{,}401$ m. c. $V_1-V_2=32{,}460$ m. c. sau 5,7%.
$V_2=531{,}001$ m. c. $V_1-V_3=18{,}509$ m. c. sau 3,2%.
$V_3=544{,}952$ m. c.

*

Expunând cele de mai sus am voit a arăta 2 metode de compensare numerică, cari sunt superioare compensării grafice, — erorile de 5% fiind tolerabile, — însă necesită calcule cari nu se fac accesibile oricărui estimator.

TABELUL Nr. 4

Diametrul la 1.30	Numărul arborilor	Înălțimea compensată	Volumul				Înălțimea $Y=C_1X\cdot C_2X$	Volumul				Înălțimea $Y=a_1X\cdot a_2X^2$	Volumul			
			unitar		total			unitar		total			unitar		total	
cm		Y m	m^3	dm^3	m^3	dm^3	m	m^3	dm^3	m^3	dm^3	m	m^3	dm^3	m^3	dm^3
16	6	11	0	118	0	708	11^{00}	0	118	0	708	12^{80}	0	130	0	780
18	8	12	0	163	1	304	12^{22}	0	166	1	328	13^{34}	0	181	1	448
20	13	14	0	233	3	029	13^{40}	0	233	3	029	14^{54}	0	242	3	146
22	21	15	0	300	6	300	14^{55}	0	291	6	111	15^{69}	0	314	6	594
24	30	17	0	402	12	060	15^{66}	0	369	11	070	16^{78}	0	397	11	790
26	40	18	0	495	19	800	16^{73}	0	458	18	320	17^{81}	0	490	19	600
28	53	19	0	603	31	959	17^{77}	0	561	29	733	18^{79}	0	596	31	588
30	94	20	0	724	68	056	18^{78}	0	675	63	450	19^{71}	0	712	66	928
	265				143	216				133	749				141	874
32	50	21	0	855	42	750	19^{75}	0	799	39	950	20^{58}	0	836	41	800
34	97	22	1	—	97	—	20^{69}		938	90	986	21^{39}	0	970	94	090
36	70	23	1	160	81	200	21^{59}	1	034	75	880	22^{14}	1	114	77	980
38	50	24	1	334	66	700	22^{45}	1	241	62	050	22^{84}	1	264	63	200
	267				287	650				268	866				277	070
40	10	25	1	519	15	190	23^{28}	1	409	14	090	23^{48}	1	422	14	220
42	18	25	1	649	29	682	24^{13}	1	590	28	620	24^{07}	1	686	28	548
44	10	26	1	866	18	660	24^{82}	1	777	17	770	24^{60}	1	760	17	600
46	11	26	2	026	22	286	25^{56}	1	989	21	879	25^{07}	1	949	21	439
48	10	27	2	290	22	900	26^{25}	2	221	22	210	25^{49}	2	153	21	538
50	6	27	2	483	14	898	27^{90}	2	473	14	838	25^{85}	2	367	14	202
54	3	28	2	993	8	979	23^{00}	2	993	8	979	26^{40}	2	823	8	469
	68				132	595				128	386				126	008
Total	600				563	461				531	001				544	952

BIBLIOGRAFIE

Ing. Iulian Guran: Metodele de cubajul pădurilor. 1933. P. Neamț.

Prof. Dr. H. Brunn: Die Holzmassenkurve. Heft 6/931. Forstwissenschaft. Centralblatt.

Prof. W. Tischendorf: Lehrbuch der Holzmassenermittlung. **1927.**

Prof. M. Moldenhauer: Die Anwendung der Ausgleichungsrechnung nach der Methode der kleisten Quadrate. 1922.

*

Nota Red. — Asupra articolului de mai sus se poate face o discuție mai amplă, cercetându-se dacă este îndreptățită înlocuirea compensărilor grafice printr'o metodă de o mai severă factură matematică, atunci când rezultatele obținute sunt tot atât de puțin sau chiar mai puțin precise. Ne rezumăm însă la următoarele observații:

1. „Metoda prin curbe" vrând să îndepărteze arbitrarul din metoda compensărilor grafice nu reușește decât să micșoreze precizia rezultatelor. Căci condiția ce se pune, ca curba să treacă prin înălțimile

corespunzătoare diametrelor extreme nu este mai puţin arbitrară decât trasarea cu mâna liberă a curbei medii printre mulţimea de puncte de pe diagramă. Valorile extreme sunt şi cele mai nesigure.

In ceeace priveşte precizia, se vede din diagramă că curba respectivă este inferioară tuturor înălţimilor reale măsurate. Compensarea grafică dă oricum rezultate mai aproape de realitate.

2. Metoda celor mai mici patrate este într'adevăr o metodă precisă când curba e bine găsită, dar destul de migăloasă, după cum se poate vedea din articol. Constatăm însă că ecuaţia la care s'a ajuns nu poate fi exactă; căci socotind, după tabloul Nr. 3, suma patratelor erorilor (mai corect abaterilor), găsim $\Sigma\ (Y—Y')^2=19{,}4445$, iar dacă se consideră ecuaţia $y=0{,}818\ X—0{,}00537\ X^2$ (la care se ajunge printr'un procedeu mai simplu), suma patratelor erorilor este numai 5,7144. Fără îndoială că în calcul s'a strecurat vreo greşală. Că rezultatul nu poate fi exact se vede imediat şi după diagramă: curba respectivă se scoboară mult prea jos, la diametrele mari; nu ţine echilibrul care se cuvine între puncte.

Pe de altă parte, erorile (abaterile) ar fi trebuit considerate în raport cu mediile calculate ale înălţimilor (col. 4, Tabl. Nr. 1), nu în raport cu înălţimile compensate grafic, pentrucă se urmăreşte tocmai găsirea prin calcul a unor valori mai bune, pe baza măsurătorilor reale. Numai în felul acesta se poate face şi o comparaţie între valorile rezultate prin compensare grafică şi prin calcul după metoda celor mai mici patrate.

Ecuaţia curbei, calculată în raport cu măsurătorile reale, este: $y=0{,}842\ X—0{,}00574\ X^2$.

Suma patratelor erorilor (abaterilor) este egală cu 4,5789, iar aceea corespunzătoare curbei înălţimilor compensate numai 1,375.

Aceste date arată că în cazul de faţă cele mai bune rezultate le dă tot metoda compensării grafice.

Red.

La compensation numérique des hauteurs mesurées en vue du cubage d'un peuplement.

Die rechnerische Ausgleichung der zum Zwecke der Massenbestimmung eines Bestandes gemessenen Baumhöhen.

Von der Annahme ausgehend dass der Ausdruck der Baumhöhenkurve eines Bestandes $y=ax+bx^2$ wäre, stellt der Verfasser für die Bestimmung dieser Kurve zwei rechnerische Ausgleichungsverfahren dass, die im Vergleich mit der graphischen Ausgleichungsmethode als genauer zu betrachten seien.

Eines geht von der obigen Gleichung aus, deren Unbekanten a und b dadurch bestimmt werden, dass man die Kurve durch die den extremen Durchmessern entsprechenden Höhen laufen lässt. Das Zweite Verfahren stützt sich auf der Methode der kleinsten Quadrate.

Dazu wird von der Redaktion bemerkt, dass die angegebenen Rechnungen die vorausgesetzte Genauigkeit nicht bestätigen.

HIBRIDUL ALNUS GLUTINOSA × ALNUS INCANA

de PAUL CRETZOIU

Despre hibrizi între cele două specii de arin, vorbeşte d-l S. Paşcovski [1]) în această revistă, primul care dă staţiuni certe

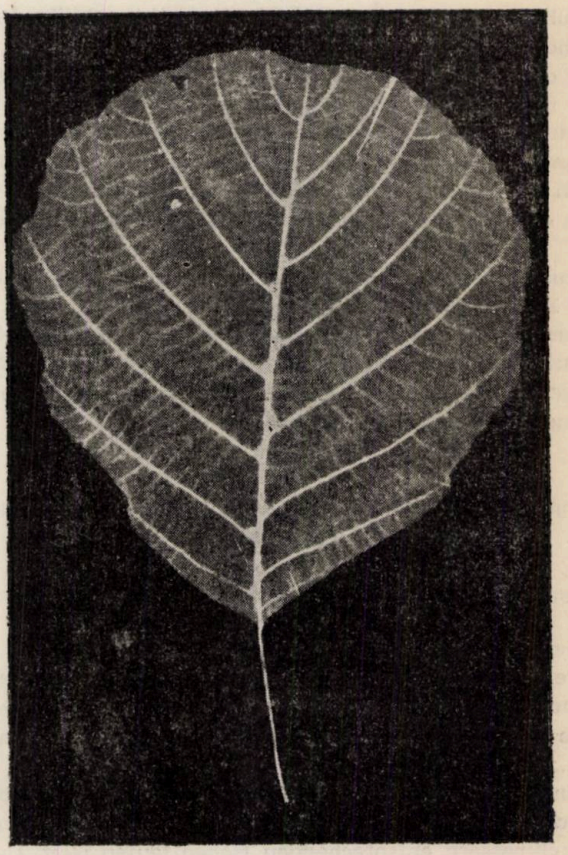

Frunză de Alnus glutinosa (L.) Gaertn.

1) S. Paşcovski, Hibrizi între Alnus glutinosa (L.) Gtn. şi A. incana (L.) Mnch. Rev. Păd. 1938, pp. 352—355, fig. 1—3.

pentru țara noastră. Acest autor citează pentru acest hibrid două varietăți: una mai apropiată de A. glutinosa, numită f. intermedia Callier, aflată în pădurea Aninoasa lângă Cislău (jud. Buzău) și alta mai apropiată de A. incana, numită f. ambigua Beck, găsită de el la Gurghiu (jud. Mureș).

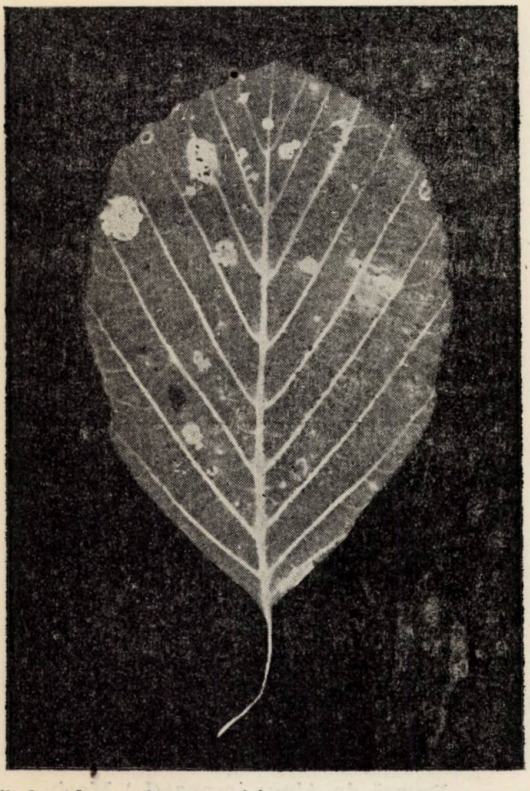

Frunză de Alnus glutinosa × incana, var. intermedia Call.

Intr'o recentă excursie făcută pe valea Someșului-Cald, județul Cluj, am putut găsi [2]) și colecta material [3]) din acest hibrid, într'o localitate nouă și anume între satul Someșul-Cald și Moara-Bodescului de lângă Gilău (jud. Cluj). Exemplarele colectate de aci, se apropie mai mult de Alnus glutinosa, dar se deosebesc de acesta prin frunzele la vârf ascuțite (ca la A.

2) Impreună cu D-nii Dr. Al. Buia, E. Ghișa și P. Pteancu dela Muzeul Botanic din Cluj.

3) Depus la herbarul Muzeului Botanic din Cluj.

incana) şi mai mici; frunzele sunt aproape glabre, numai pe faţa inferioară puţin păroase în lungul nervurelor. Creşte în exemplare mari, frumoase, între părinţi. După caracterele date mai sus, aparţine la:

var. intermedia Callier, in 69. Jahresbericht Schles. Gesellsch. vaterländ. Cult., 2, 1892, p. 83.

Frunză de Alnus incana (L.) Mnch.

Că această varietate a hibridului n'a mai fost observată înainte din ţară decât de D-l S. Paşcovski, o demonstrează şi faptul că herbarul Universităţii din Cluj, pe care l-am cercetat, nu poseda nici un exemplar din Transilvania. Se pare că a fost trecut cu vederea şi nu i s'a dat atenţiunea cuvenită, căci desigur are o răspândire mai largă.

Zusammenfassung.

Es wird ein neuer Fundort für *Alnus glutinosa* × *A. incana*, nämlich in der *var. intermedia Call.* (im Tale Someşul-Cald., Bezirke Cluj) bekannt gemacht.

COMENTARII—INSEMNĂRI

IMPOZITELE ASUPRA EXPLOATĂRILOR FORESTIERE

de Ing. V. V. VASILIU

Chestiunea impozitelor asupra exploatărilor forestiere a mai fost examinată în trecut în coloanele acestei reviste; în această privinţă, semnalăm articolele publicate în Nr. 1/1938, la rubrica „problemele zilei".

In ultimul timp această chestiune a redevenit actuală, pentru faptul că foarte mulţi proprietari de păduri, nevoiţi să-şi exploateze în regie pădurile din cauza lipsei de exploatatori, se lovesc de o fiscalitate excesivă, care-i determină a renunţa la exploatare.

Examinând impozitele şi taxele ce se aplică pădurilor în exploatare şi fără a ne ocupa de cazurile speciale când proprietatea este a unor societăţi pe acţiuni sau când exploatarea se face de astfel de societăţi sau de cooperative supuse unor regimuri speciale, şi cunoscând că exploatările se pot face:

A. De proprietar { I. pentru nevoile casnice; II. pentru vânzare { 1. în crâng; 2. în codru }

B. De antreprenori { 3. în crâng; 4. în codru }

impozitele şi taxele ce se percep sunt următoarele:

A. I. La exploatările de păduri făcute de proprietari pentru acoperirea nevoilor lor casnice, nu se percepe niciun fel de impozit sau taxă.

A. II. La exploatările făcute de proprietarii de pădure în regie pentru vânzare, se disting:

1. Exploatările în crâng la cari se percep:

a) Impozitul agricol, (art. 3, 4, 5 şi 6 legea contribuţiilor directe) şi adiţionalele sale, care reprezintă:

impozit agricol	8%	
adiţionale	3%	pentru judeţ art. 70 Legea C. D.
	2%	„ comună art. 70 Legea C. D.
	8%	„ apărarea naţională
	3%	supra cotă pentru acţiunea sanitară, legea 1.IV.1935 M. Of. Nr. 77/935, modif. legea 26.III.1937 M. Of. Nr. 71/937.
	1%	pentru camerile agricole
	1%	„ agronomi
	1%	„ încurajarea agriculturii
	2%	„ drumuri art. 58 legea drumurilor 6.VIII.1929, mod. legea M. Of. Nr. 171 VII.1931.
Total:	29%	calculat la venitul brut, adică la valoarea lemnului pe picior, fără nici o scădere a cheltuelilor de administraţie, pază sau împădurire, etc.

Evaluarea se face după apreciere, în comparaţie cu alte păduri similare, puse în exploatare.

b) Impozitul comercial, (art. 30 din legea contribuţiunilor directe şi adiţionalele sale cari reprezintă:

impozit comercial	9%	
adiţionale	2%	pentru judeţ art. 70 legea C. D.
	2%	„ comună art. 70 legea C. D.
	4%	„ apărarea naţională
	3%	supra cotă pentru acţiunea sanitară, legea din 1.IV.1935 Mon. Of. Nr. 77 modif. legea 26.III.1937, Mon. Of. Nr. 71.
	1%	pentru camerile de comerţ
	1%	pensii pentru comercianţi
	2%	pentru drumuri conf. art. 58, legea drumurilor 6.VIII.1929, modif. legea Mon. Of. Nr. 171 din 27.VII.1931.
Total:	24%	calculat la venitul net rezultat din venitul brut anual din care se scad:

a) veniturile impuse odată la impozitul agricol sau la impozitul pe proprietăţi clădite.

b) cheltuelile proprii ale exploatării (în cazul unor investiţii amortizabile nu se scade decât cota de amortizare a anului respectiv).

c) impozitul complimentar la comercial (art. 42 din legea C. D.) care se aplică după o scară progresivă a rentabilităţii, calculul făcându-se la beneficiul net în raport cu capitalul, după scara următoare:

Dacă rentabilitatea anuala este de	Supratasa va fi: pentru societăţi pe acţiuni	pt. particulari şi Soc. Coperat.
dela 10— 12% inclusiv	0,5 %	—
12— 13% „	0,75%	—
13— 14% „	1,00%	—
14— 15% „	1,5 %	—
15— 16% „	2,00%	0,5%
16— 18% „	2,5 %	1 %
18— 20% „	3,00%	1,5%
20— 22% „	4,00%	2,0%
22— 25% „	5,00%	2,5%
25— 30% „	6,00%	3,0%
30— 35% „	7,00%	3,5%
35— 40% „	8,00%	4,0%
40— 45% „	9,00%	4,5%
45— 50% „	10,00%	5,0%
50— 60% „	11,00%	6,0%
60— 70% „	12,00%	7,0%
70— 80% „	13,00%	8,0%
80— 90% „	14,00%	9,0%
90—100% „	15,00%	10,0%
100—120% „	16,00%	11,0%
120—160% „	17,00%	12,0%
160—200% „	18 %	13 %
200—250% „	19 %	14 %
250—300% „	20 %	15 %
300—350% „	21 %	16 %
350—400% „	22 %	17%
400—450% „	23 %	18 %
450%500% „	24 %	19 %
500 în sus	25 %	20 %

Pentru particularii cari nu ţin registre regulate — şi aceasta e cazul majorităţii proprietarilor exploatatori de păduri — această suprataxă se aplică numai în cazul când cifra de afaceri trece de lei 4.000.000 (art. 42 al. 3 legea C. D.). Cum particularii nu sunt impuşi decât numai după ce capitalul lor prezintă o rentabilitate de peste 15% şi cum capitalul este considerat cu 1/2 din cifra afacerilor, minimul de venit impozabil este de lei 300.001.

După ce se stabileşte rentabilitatea în funcţie de capital şi venitul impozabil, se scade 10% şi la această sumă se aplică impozitul complimentar.

d) Impozitul supra cotă (art. 58 din legea C. D.) impozit progresiv, care se aplică asupra veniturilor ce au servit la impunerile elementare, dacă trec de 10.000 lei anual, după ce s'au scăzut impozitele elementare cu adiţionalele aferente.

Conform tabelei dela art. 63, această supra cotă este de: (vezi tabloul din pagina următoare):

Tot ce trece de lei 5.000.000, se impune cu 30%, neglijându-se porţiunea mai mică de 1.000 lei.

e) Impozitul pe cifra de afaceri este de 4% pentru lemnul de foc şi de 1,5% pentru lemnul de lucru conform decretului lege Nr. 1321 din 30.III.1929 publicat în Mon. Of. Nr. 78/8.IV.1939 şi se suportă de vânzător, perceperea făcându-se în momentul când materialele sunt puse în circulaţie, la valoarea lor de vânzare.

2. La exploatările în codru se percep:

a) Impozitul agricol stabilit cum s'a arătat sub punctul 1, cu o reducere de 50% conform art. 5 din legea pădurilor necesare apărării naţionale Mon. Of. Nr. 88 din 13.IV.1935, adică 14,5%;

b) Comercialul
c) Complimentarul la comercial
d) Supracota
e) Impozitul pe cifra de afaceri

} aşa cum s'a arătat mai sus sub punctul 1.

B. La exploatările făcute prin antreprenori.

3. In crâng.

a) Impozitul proporţional 9,60% (art. 15 § 8 lit. b) din Legea Timbrului, aplicabil la valoarea contractului, plus toate sarcinile.

Venitul impozabil		Cota	Impozitul	Calculul impozitului pentru veniturile cuprinse în intervalele indicate în prima coloană
In intervale se rotunjesc din 1.000 în 1.000 lei	10.000	0,70%	70	La fiecare 1.000 Lei impozitul creşte cu Lei 7,—
	20.000	0,80%	160	„ „ 1.000 „ „ „ „ 14,—
	30.000	1 %	300	„ „ 1.000 „ „ „ „ 16,—
	40.000	1,15%	400	„ „ 1.000 „ „ „ „ 22,—
	60.000	1,50%	900	„ „ 1.000 „ „ „ „ 31,—
Idem 2.000 în 2.000 lei	80.000	1,90%	1.250	„ „ 2.000 „ „ „ „ 78,—
	100.000	2,30%	2.300	„ „ 2.000 „ „ „ „ 97,—
	150.000	3,15%	4.725	„ „ 5.000 „ „ „ „ 302,50
Idem 5.000 în 5.000 lei	200.000	3,87%	7.750	„ „ 5.000 „ „ „ „ 550,—
	300.000	6,25%	18.750	„ „ 5.000 „ „ „ „ 702,50
	400.000	8,20%	32.800	„ „ 5.000 „ „ „ „ 860,—
	500.000	10 %	50.000	„ „ 5.000 „ „ „ „ 980,—
	600.000	11,60%	z:9.600	„ „ 5.000 „ „ „ „ 1.070,—
	700.000	13 %	91.000	„ „ 5.000 „ „ „ „ 1.090,—
Idem 10.000 în 10.000 lei	800.000	14 %	112.000	„ „ 10.000 „ „ „ „ 2.110,—
	1.000.000	15,50%	155.000	„ „ 10.000 „ „ „ „ 2.111,—
Idem 20.000 în 20.000 lei	1.500.000	17,37%	260.000	„ „ 20.000 „ „ „ „ 4.458,—
	2.000.000	18,60%	372.000	„ „ 20.000 „ „ „ „ 4.458,—
Idem 50.000 în 50.000 lei	3.000.000	19,83%	594.000	„ „ 50.000 „ „ „ „ 12.455,—
	4.000.000	21,10%	844.000	„ „ 50.000 „ „ „ „ 12.800,—

b) Fondul aviației 5% (conform legei fondului aviației) aplicabil la valoarea contractului.

c) Impozitul agricol 29% plătit conform specificărilor de mai sus, aplicabil la valoarea contractului, plus sarcinile, plus impozitul proporțional, plus fondul aviației.

d) Impozitul comercial 24% calculat la venitul net așa cum s'a arătat mai sus punctul 1 b.

e) Impozitul complimentar la comercial care se aplică în mod progresiv, conform scării de sub punctul 1 c.

f) Impozitul supra cotă care se aplică progresiv conform scării de sub punctul 1 d.

g) Impozitul pe cifra de afaceri de 4% pentru lemnul de foc și 1,5% pentru lemnul de lucru conform criteriilor de mai sus, de sub punctul 1 e.

4. La codru. Se plătesc aceleași impozite ca sub punctul B. 3, cu singura deosebire că impozitul agricol se reduce la $^1/_2$ în baza art. 5 din legea pădurilor necesare apărării naționale.

* * *

In afară de toate aceste impozite cari se plătesc la exploatare, cu ocazia transportului și vânzării lemnelor către consumatori, se mai plătesc:

5. Pentru bonurile de transport:

a) Conform art. 4 și 31 lit. d. din legea timbrului, câte 24 lei timbru fiscal și 2 lei aviație de fiecare camion încărcat sau lei 3 fiscal și lei 2 aviație de fiecare transport de căruță, timbre ce se aplică pe bonul de transport obligatoriu, emis în baza legii pentru reglementarea circulației materialului lemnos, publicată în Mon. Of. Nr. 122/30.V.1938.

b) Taxa ad valorem conform art. 166 din legea pentru reforma administrativă din 1938 care este de 2% la valoarea de vânzare și se percepe în folosul comunelor urbane, indiferent dacă trec sau nu pe străzile orașelor.

6. Pentru bonurile de vânzare:

a) Impozit proporțional de 1,68% conform art. 15 § 8 a. din legea timbrului, aplicat în timbre pe bonul de vânzare;

b) Impozitul pentru fondul de aviație 5‰ conform legii pentru fondul național de aviație;

c) Timbrul de factură. Pentru orice vânzare făcută către comercianți sau industriași, factura este obligatorie. Când vân-

zarea se face către particulari, eliberarea facturei este obligatorie dela lei 3.000 în sus (art. 14 § 13 din legea timbrului) bonul de vânzare poate servi în acest caz și drept factură și pentru aceasta se timbrează cu timbrul special de factură dublu. Cu începere dela 18 Iunie 1940, acest timbru este 6% calculat la valoarea vânzărei.

d) Contribuția excepțională pentru apărarea țării de 2% se aplică dela 1 Aprilie 1940 în baza legii publicată prin Mon. Of. Nr. 78/940.

Această contribuție se calculează la prețul de vânzare inclusiv toate sarcinile, prin urmare dacă vânzarea se face la domiciliul cumpărătorului sau la o gară de destinație, taxa de 2% se aplică și la costul transportului care se închide în prețul de vânzare. Această contribuție se aplică în timbre speciale și se percepe pentru lemnul de construcție și de lucru. Pentru lemnul de foc nu se percepe decât când vânzarea se face către fabrică, etc.

e) In cazul, când cumpărătorul trebue să dea dovezi pentru primirea materialelor, acestea sunt timbrate după valoare conform art. 4 § 20 din legea timbrului și art. IV legea F. N. A.

Până la lei 100 cu lei 2 aviație;
Dela lei 100 la lei 10.000, cu lei 3 fiscal și lei 2 aviație;
Dela lei 10.001 la lei 50.000, cu lei 8 fiscal și lei 2 aviație.

* * *

Pe lângă toate aceste impozite și taxe, care se aplică direct la exploatări și la vânzări, mai sunt o serie de contribuțiuni și impozite tot directe, dar cari, aplicându-se în parte pe fiecare natură de lucrări, scumpesc considerabil prețul de cost și îngreuiază mult formalitățile. Astfel sunt:

Asigurările sociale, cu

a) Contribuția unică de 8% din salariul plătit muncitorilor, sau de 8% din salariul cărăușilor calculat la 1/3 din ceeace primește cărăușul, suportată jumătate de patron și jumătate de muncitori.

b) Contribuția suplimentară de 1,20% calculată la totalitatea salariilor și suportată în întregime de patron.

c) Fondul pentru combaterea tuberculozei de 1—2 lei pe

săptămână, suportat pe jumătate de patron, jumătate de muncitori.

d) Fondul pentru construcţii de 0,5% la salarii.

e) Fondul muncii 0,5% calculat la salariu.

Taxe şi impozite.

a) pe salariu calculat la toţi muncitorii.

b) pe listele de plată ce se întocmesc pentru plata salariaţilor muncitori, se aplică timbrul de semnătură conform art. 4 § 20 din legea timbrului şi art. VII legea F. N. A.

până la lei 100, lei 2 aviaţie
dela lei 101 la lei 10.000, lei 3 fiscal şi lei 2 aviaţie
dela lei 10.001 la lei 50.000, lei 3 fiscal şi lei 5 aviaţie.

* * *

La materialele care se transportă pe C. F. R., tariful de transport este scumpit de o serie de impozite astfel:

lei 15% fondul apărării naţionale
lei 75 la vagonul de 10 tone taxă pentru modernizarea drumurilor
lei 100 la vagonul de 10 tone taxă municipală ad valorem.

Cunoscând că unele din taxele arătate mai sus trebuesc percepute de fiecare vânzare, atunci când materialele trec prin mai multe mâini, toate aceste taxe sporite contribuesc la majorarea preţului de cost, implicit a preţului de vânzare, în faza finală, toate acestea răsfrângându-se asupra consumatorului.

In cazul când sunt fixate preţuri maximale pentru vânzare, toate aceste impozite şi taxe ajung să comprime preţul materialelor la tulpină, în dauna proprietarului de păduri.

Toate aceste impozite şi taxe ajung să însumeze pentru exploatările de păduri după cum acestea sunt făcute de proprietari sau antreprenori la minimum 14,8% până la peste 50% din preţul de vânzare al materialelor, iar dacă le raportăm la valoarea materialelor pe picior, aceste impozite şi taxe însumate ajung până la 235%.

Această fiscalitate excesivă, precum şi metodele de impunere, împovărează atât de mult exploatările, încât determină sau:

a) o evaziune foarte largă şi greu de urmărit;

sau b) o renunţare la exploatări.

In această privinţă sunt foarte elocvente cererile depuse ministerului de diferiţi proprietari, cari nu numai că renunţă la exploatarea pădurilor, dar le pun cu totul la dispoziţia Statului, cu condiţia de a li se da veniturile nete la cari fiscul îi impune.

In regimul actual fiscal, exploatările de păduri sunt supuse atât impozitului agricol cât şi impozitului comercial, etc. fiind injust asimilate exploatărilor industriale.

Intr'adevăr exploatarea de pădure şi fasonarea materialului de foc sau lucru, nu poate fi taxată în niciun caz unei exploatări industriale. Industrializarea începe de abia când materialul se transformă (în pădure sau fabrici) şi în mod logic, de atunci abia ar trebui să se impună la impozitele speciale ale industriei.

Recoltarea de materiale lemnoase — foc şi lucru — din păduri se aseamănă recoltărei de produse agricole şi ca atare trebuesc supuse aceluiaş regim.

Dar examinând paralel aceste impozite, se constată că:

IMPOZITE

pe recoltele agricole	pe recolte pădurăreşti	
1. Impozit agricol 29%	1. Impozit agricol 29% la val. lemn pe picior	
2. Impozit comercial 24% la venitul net numai în cazul arendării	2. Impozit proporţiol 9,%	în caz de vânzare la val. lemnului pe picior
	3. „ fond aviaţie 5‰	
3. Taxe ad valorem 1%	4. Contrib. supliment. 1,20% salariile plătite	calculat la
	5. a) 1/2 din contribuţia unică b) 1/2 din fond pt. comb. tuberc. c) 1/2 din font pt. construcţii de 0,3% d) 1/2 din fond. pentru muncă de 0,5%	calculat la salariile plătite lucrător. cu ocazia fasonării

pe recoltele agricole	pe recolte pădurăreşti
	6. Impozit comercial 24% la venitul net
	7. Impozit compliment. 0,5—25% la benef. net în raport cu capitalul
	8. Impozit supracotă 0,7—29%
	9. Taxa ad valorem 2% la val. mater. ce se transportă
	10. Impozit proporţ. 1,68% la vânzarea materialelor fasonate
	11. Impozit aviaţie 5‰
	12. Cifra de afaceri 4% la totalul afacerilor
	13. Contrib. excep. pt. înarmare 2% la valoarea de vânzare plus toate sarcinile.

Prin urmare în afară de injusteţea impozitelor puse asupra exploatărilor de păduri, în timp ce la exploatările agricole veniturile nete sunt fixate pe regiuni, la exploatările forestiere ele sunt calculate dela caz la caz şi lăsate la aprecierea organelor fiscale de cele mai multe ori nepricepute sau abuzive.

In privinţa asigurărilor sociale, în fiecare an se plătesc sute de milioane lei de către lucrători şi patroni, fără ca în schimbul acestor bani, aceştia să aibă o asistenţă efectivă, asistenţă pe care de altfel o obţin oricând prin dispensariile şi medicii de circumscripţie.

In concluziune:

Dat fiind caracterul exploatărilor forestiere analog celor agricole, este cazul:

1. Deşi în lege, pentru veniturile funciare nu se face nicio distincţiune între venitul brut şi venitul net, aceste două confundându-se, cheltuelile de pază, administraţie şi refacere fiind aproape inexistente, la păduri, baza impozabilă pentru agricol să fie venitul net.

2. Comisiunile de impunere să ia avizul specialiştilor pentru stabilirea impunerilor pădurilor, impuneri făcute în funcţie de productivitatea pădurilor, dedusă — eventual — din amenajamente.

3. Pentru restul impozitelor directe şi taxelor de timbru, exploatările de păduri să fie asimilate exploatărilor agricole şi supuse aceluiaşi regim.

4. Să se creeze avantagii deosebite pentru exploatările făcute de asociaţii de proprietari pentru încurajarea exploatărilor pe bazine.

5. Până nu se va organiza în mod efectiv asistenţa socială pentru lucrătorii de pădure, aceştia să fie scoşi de sub regimul asigurărilor sociale, bucurându-se bine înţeles de toate drepturile câştigate.

Besteuerung der rumänischen Fortswirtschaft.

Les impôts grévant les exploitations forestières.

L'auteur montre qu'aujourd'hui les impôts sur les exploitations forestières pèsent trop sur la propriété forestière. Il est nécessaire qu'ils soient diminués. On en fait quelques propositions.

NOTE ASUPRA PĂDURILOR ROMÂNIEI DESMEMBRATĂ

de IOAN FLORESCU
Ing. cons. silvic

Suprafața totală a României Mari a fost de .	295.041 km. p.
Suprafața României desmembrate este de . .	195.311 „ „
Populația României Mari era de	20.050.000 loc.
Populația României după desmembrare este de	13.229.000 „

Pierderile teritoriale.

Basarabia	44.442 km. p.
Nord Bucovina	5.220 „ „
Parte din Transilvania	42.350 „ „
Dobrogea de Sud	7.726 „ „
	99.738 km. p.

Pierderile de populație.

Basarabia	3.190.000 loc.
Nord Bucovina	596.000 „
Parte din Transilvania	2.609.000 „
Dobrogea de Sud	426.000 „
	6.821.000 loc.

In total s'a pierdut 99.738 km. p. cu o populație de 6.821.000 locuitori.

In expunerea de motive a Decretului Lege de măsuri excepționale, în vederea satisfacerii nevoilor populației și

autorităţilor cu lemne de foc, în cursul anului 1940/1941 publicat în Mon. Of. No. 147/1940, se arată:

„Pădurile Ţării au dat în conformitate cu studiile de „amenajare şi normele în vigoare dealungul anilor 1930— „1940, o producţie medie anuală de circa 18.000.000 m. c. „din care aproximativ 10.500.000 m. c. lemn de foc (circa „13.500.000 steri=circa 700.000 vagoane) şi circa 7.000.000 „lemn de lucru".

„Consumul de lemn în interiorul ţării a fost în mediu „anual de circa 15.000.000 m. c. din care circa 700.000 vagoane „lemn de foc şi circa 5.000.000 m. c. lemn de lucru".

Valoarea producţiei pădurilor pe anul 1939 loco pădure a fost de:

1) Lemn de foc	(10.450.000 × 50) =	522.500.000 lei
2) Lemn de lucru (foioase)	(2.700.000 × 200) =	540.000.000 „
3) Lemn de lucru . . .	(4.900.000 × 300) =	1.470.000.000 „
	Total lei	2.532.500.000 [1])

Valoarea consumului intern în anul 1939 loco pădure este:

1) Lemn de foc	496.250.000 lei
2) Lemn de lucru (foioase)	516.000.000 „
3) Lemn de lucru (răşinoase)	1.061.900.000 „
Total lei	2.074.150.000 [1])

Prin cedările de teritorii, s'a pierdut din patrimoniul forestier:

a) In cele	9	judeţe	din	Basarabia:	199.460 ha.
b) „ „	3	„	„	Bucovina:	186.806 „
c) „ „	2	„	„	Dobrogea:	106.923 „
d) „ „	11	„	„	Ardeal:	1.403.839 „
				Total:	1.901.028 ha.

1) Cifrele sunt luate după D-l Ing. V. Sabău.

care pe categorii de proprietari se repartizează astfel:

Stat	446.416 ha.
Administrate de Stat . . .	776.196 „
Particulare	678.415 „
Total	1.901.028 ha.

Suprafaţa păduroasă reală conform expunerii de motive a Legii Pădurilor, publicată în Mon. Of. Nr. 90/1930, a fost de 6.486.471 ha.

Scăzând pierderea de 1.900.000 ha. ne-au mai rămas:

4.586.000 ha. pădure.

Valoarea producţiei anuale pentru cele 4.586.000 ha. păduri ce ne-au rămas ar însuma circa 1.820.000.000 lei, raportaţi la puterea de cumpărare a leului din 1939.

Pădurile din Basarabia, Cadrilater şi Nordul Bucovinei (circa 100.000 ha.) erau păduri degradate şi aflate în refacere.

Procentul păduros acolo era foarte redus.

Porţiunile cedate din teritoriul României cu excepţia Ardealului, erau consumatoare de lemn şi se aprovizionau din Bucovina de Sud şi Vechiul Regat.

Din toate suprafeţele forestiere cedate, necontestat Ardealul constitue o pierdere mai dureroasă şi în materie forestieră, fiindcă cele 11 judeţe pierdute aveau un procent păduros de 33,4%.

Dacă ne referim la ceeace ne-a rămas, constatăm totuşi o mărire a suprafeţei păduroase pe cap de locuitor.

In adevăr înainte de pierderile teritoriale aveam: 6.486.471 ha. cu 20.050.000 locuitori, adică 0,30 ha. întindere păduroasă pe cap de locuitor.

Avem azi: 4.586.000 ha. cu 13.230.000 locuitori, adică 0,35 ha. pădure propriu zisă pe cap de locuitor.

Procentul păduros al României Mari era de 21,7%.

Azi, procentul păduros al României desmembrate este de 22,7%.

Dacă înainte producţia acoperea consumul, cu atât mai mult în prezent acesta va fi acoperit.

Pădurile n'au însă o situaţie economică favorabilă.

Reţeaua de comunicaţii va trebui desvoltată pentru ca toate pădurile să fie accesibile.

Desigur după ce actuala criză a lemnului de foc de pe piaţă, datorită stărilor excepţionale din anii 1939 şi 1940, se va fi înlăturat, va deveni actuală problema organizării serviciilor în vederea măririi cantitative şi calitative a producţiei, care în nici un caz nu se va putea rezolva prin comprimări de servicii şi reduceri de personal.

Bemerkungen über die Wälder des vertümmelten Rumäniens.

Notes sur les forêts de la Roumanie amputée.

L'auteur montre la surface boisée que la Roumanie a perdu à l'occasion des cessions territoriales effectuées cette année au bénéfice de la Russie, de la Hongrie et de la Bulgarie.

CUMPĂRĂRILE DE PĂDURI DE CĂTRE STAT ÎN PERIOADA 1910—1940

de Ing. I. GALERIU

Una din problemele fundamentale de politică forestieră realistă pentru țara noastră, trebue să fie și grija de refacerea domeniului păduros al Statului, micșorat prin legile Reformei Agrare de după războiul mondial. Spre deosebire de „refacerea pădurilor" ideie ce se referă la ameliorarea stării pădurilor, trebue să ne preocupe și sporirea suprafeței pădurilor Statului. Aceasta se poate realiza prin cumpărări de păduri, fie pe cale de oferte directe făcute Statului de către proprietarii particulari, fie prin exercitarea dreptului de preemțiune, stabilit de legi, asupra vânzărilor dintre particulari.

Pe această cale se ajunge: întâi, la etatizarea și naționalizarea proprietății forestiere și în al doilea rând la sporirea producției forestiere, căci pădurile trecând din mâinile particulare, în cele ale Statului vor fi mai productive și exploatate rațional.

Grija Statului de păduri este veche. In Moldova găsim legea din 1843 pentru cruțarea lor, iar în Țara Românească (Muntenia) legea din 1874, care oprește tăerea pădurilor mânăstirești („la întâmplare de vreo trebuință publică de lemne din acele păduri, aceasta se va putea face prin înțelegerea chiriarhului Eparhiei cu Logofătul Dreptății și prin înțelegere Domnească").

Pentru cumpărări de păduri, există legea din 21.XII.1908, prin care Ministerul de Finanțe este autorizat să emită rentă pentru acest scop, în valoare de 5.000.000 lei anual.

Cu ocazia întocmirei Codului Silvic 1910, ministrul Domeniilor de pe atunci, Anton Carp, în proectul depus la Senat, pre-

vedea la Cap. II Secţia III-a cumpărarea de păduri de către Stat dela Casa Rurală, capitol pe care comitetul delegaţiilor Senatului, l'a respins spre a fi trecut într'o altă lege specială, în legătură mai directă cu această chestiune.

Urmare acestui fapt, în legea de organizare a Casei Pădurilor din 1910 se prevede acest lucru, complectând astfel lipsa legei „Casei Rurale", care nu s'a ocupat nici cu procedura unor asemenea cumpărări, nici de modul cum preţul va fi fixat şi nici de soluţiunea ce trebue dată, în cazul când cele două Case n'ar cădea de acord asupra preţului pădurei. Prin legea Casei Rurale, se prevedea că pădurile ce se vor afla pe moşiile cumpărate de această Casă sau prin mijlocirea ei, spre a fi vândute la ţărani, se vor cumpăra de către Stat.

Incepând dela 1910 şi până la izbucnirea războiului mondial din 1916, pădurile achiziţionate de către Casa Pădurilor, de pe moşiile particulare, vândute Casei Rurale, sunt în număr de 25, cu o suprafaţă de 25.604 ha şi o valoare de lei 11.760.307. Revine în mediu, la hectar, 460 lei aur. Tot în acest interval, s'au cumpărat dela particulari 7 păduri cu o suprafaţă de 22.652 ha plătindu-se 6.207.163 lei, adică pe ha 274 lei aur. In total deci s'au cumpărat înainte de război 42255 ha plătindu-se 17.967.470 lei.

Renta anuală, prevăzută de lege, pe intervalul 1910—1916 inclusiv, adică pe 7 ani, a fost însă de 35.000.000 lei. Cu această sumă s'ar fi putut cumpăra 76.008 ha, dacă socotim valoarea maximă la hectar plătită pentru pădurile achiziţionate prin mijlocirea Casei Rurale, sau 127.372 ha, dacă socotim valoarea minimă pentru cele plătite prin cumpărări directe dela proprietarii particulari. Evident că cele două valori, nu pot reprezenta maximul şi minimul preţului, căci aceasta s'a socotit după valoarea de estimaţie a pădurilor. In tot cazul, luând media celor două preţuri s'ar fi putut achiziţiona de către Casa Pădurilor Statului, cu fondurile ce i le punea la dispoziţie legea din 1908, cca. 95.000—100.000 hectare în perioada de dinaintea războiului mondial.

După război, urmează perioada de stagnare a cumpărărilor de păduri, căci pe intervalul 1919—1930, Casa Pădurilor Statului nu achiziţionează decât 11 ha pădure, plătindu-le cu 171.420 lei, ceeace revine la ha 15.584 lei (valoare în monedă postbelică). Această stagnare se datoreşte în primul

rând faptului că banul Statului își afla întrebuințare în alte domenii de „refacere" mai imperioase, consecință a războiului, decât grija de păduri, despre care cei din trecut se preocupau, și în al doilea rând legiuirilor de reformă agrară de după război, care sacrificau pădurile pentru izlazuri în folosul altei ramuri de cultură (creșterea vitelor), sacrificare care a culminat prin legea pășunilor din 1933. Ar fi fost și un non-sens ca să fi avut cineva „grija cumpărărilor de păduri" pentru sporirea suprafeței domeniului păduros al Statului, în perioada în care pădurile erau destinate diminuării.

In 1930 se pare însă, că pădurile intră și ele pe calea „refacerii", căci prin legea de administrarea pădurilor din 17 Aprilie 1930 (Mon. Of. No. 90/25/IV/1930) se prevede obligațiunea Casei Autonome a Pădurilor de a spori domeniul forestier al Statului prin cumpărări de păduri și terenuri neproductive, în vederea împăduririi. Incepând dela această dată, politica cumpărării de păduri particulare de către Stat, este deci mai bine precizată și „grija de păduri" a Administrației noastre silvice este vrednică de remarcat. Se creiază fondul necesar refacerii patrimoniului CAPS, fond care se înscrie anual în bugetul acestei instituțiuni.

Considerând că, spre a înlocui diminuările în suprafață a pădurilor Statului, cauzate de exproprieri și de legea islazurilor din 1933 (peste 500.000 ha), față de cumpărările realizate din trecut (42.255 ha), deficitul fiind vădit, acest fond trebuia să fie cât mai pronunțat, iar cumpărările de păduri cât mai masive. Nu s'a ținut însă seamă de aceasta.

Incercarea de a se reface patrimoniul păduros al Statului pe această cale (prin cumpărări) a fost timidă. Iată cifrele:

1. S'au oferit spre vânzare Statului (CAPS-ului), un număr de 83 păduri particulare însumând 49.475,62 ha pădure curată, plus 13.473,69 ha poeni ,adică în total o suprafață de 62.949,31 ha cu o valoare de 408.448.501 lei (ceeace revine la ha 6489 lei valoarea monedă stabilizată).

2. Principial s'a aprobat de către Comitetul de Direcție al Casei Pădurilor Statului, cumpărarea a 55 păduri particulare însumând 46.648 ha cu o valoare de 229.320.800 lei (ceea ce revine în medie la ha 4912 lei).

3. S'a aprobat prin ratificarea hotărîrilor Comitetului de Direcție al Casei Pădurilor, de către Minister, cumpărarea a

12 păduri particulare, însumând 11.548 ha cu o valoare estimativă de 53.999.937 lei (în medie la ha 4.685 lei). Aceste păduri n'au putut fi însă cumpărate din lipsa fondurilor necesare (deşi fonduri se prevedeau anual în buget conform legii).

4. S'au cumpărat 11 păduri particulare cu o suprafaţă de 6818,86 ha cu o valoare de 18.689.331 lei (ceeace revine în mediu 2736 lei la ha valoare monedă stabilizată).

5. La această suprafaţă mai adăogăm 5724,65 ha cât reprezintă 13.061 drepturi moşneneşti cumpărate de CAPS, cu 9.955.129 lei, în baza dreptului de preemţiune sau oferite direct.

S'au cumpărat deci în total 12.343,51 ha, cu suma de 28.294.460 lei (plătindu-se în mediu la ha, 2285 lei). Faţă de cumpărările dinaintea războiului (48.255 ha = 17.967.470 lei), cumpărările postbelice constituie un rezultat neînsemnat, legea neatingându-şi scopul decât foarte slab.

Din expunerea de mai sus rezultă că mărirea proprietăţii forestiere a Statului pe o perioadă de 30 ani a fost de 60.609 ha. Micşorarea însă în aceiaşi perioadă depăşeşte 500.000 ha.

Staatliche Waldeinkäufe in den Jahren 1910—1940.

Les achats de forêts faits par l'Etat dans la période 1910-1940.

L'administration des forêts domaniales de la Roumanie a été mise en mesure par ses diverses lois d'organisation, d'agrandir, par des achats, le domaine forestier de l'Etat. Pendant la période 1910—1940 elle a acheté seulement 12.343 ha, ce que l'auteur de l'article estime comme trop peu.

CRONICA

CRONICA EXTERNĂ

● Plopul în silvicultura italiană.

Prin câteva note publicate în cadrul acestei „cronici forestiere externe", s'a atras luarea aminte a cetitorilor asupra creditului deosebit de mare de care se bucură acest copac, atât de puţin preţuit altădată (a se vedea, de ex. R. P. 1940, pag. 116, nota cu No. 105). Incă o pildă de acest fel ne oferă Italia fascistă, foarte interesată la creşterea cât mai neîntârziată a producţiunii sale lemnoase şi la independenţa de străinătate şi în această privinţă.

De toamna trecută (1 Oct.) a fost întemeiat un institut de cercetări specializat numai pentru cultura plopului: Instituto per la Pioppicoltura. Este situat în Casa Monferrata nu departe de întinsele culturi de plop dela Casale. Pentru a se marca însemnătatea ce acordă oficialitatea acestei opere, amintim că instituţia respectivă poartă pe frontispiciul său numele lui Arnaldo Mussolini, înfocatul animator de altădată al Administraţiei forestiere italiene. La festivitatea de inaugurare a Institutului a luat parte şi ministrul Rossino, care l-a predat Miliziei forestale. Se aminteşte că mai funcţionează în Italia încă o „Instituzione per la Meglioramento del Pioppo".

(In parte, după Z. f. W. f. w., 1940, pag. 574). (127)

● Economia forestieră austriacă sub cel de al III-lea Reich.

Se bucură de o deosebită solicitudine. Intre multe alte înlesniri (a se vedea R. P., 1940, pag. 466, nota 123), ministrul pădurilor (Reichsforstmeister) acordă împrumuturi pe termen lung pentru construirea sau modernizarea mijloacelor de scos şi transport în păduri izolate, ne puse în exploatare din marea proprietate. Imprumuturile respective nu pot depăşi 50% din valoarea investiţiunilor proectate şi poartă un procent de 2.

(După Z. f. W. f. w., 1940, pag. 574). (128)

● Pădurile englezeşti greu încercate de războiu.

Anglia este una dintre cele mai despădurite ţări din Europa (procentul de împădurire cca 5). Consumul de lemn, neobişnuit de ridicat, al acestei ţări, prin excelenţă industrială, este acoperit, în vreme normală, prin import.

Greutăţile de transport pricinuite de blocada submarinelor şi lipsa de vase din timpul războiului mondial au silit Anglia să taie mare parte din pădurile Metropolei, până şi vestita pădure istorică dela Windsor.

Imediat după încheierea păcii, s'a pornit o hotărîtă lucrare de cruţare a rămăşiţelor de păduri şi de înfiinţare de noi păduri pe cale artificială (sub conducerea zisei Forestry Commission).

Războiul actual sileşte Anglia să repete tăerile excesive de acum un sfert de veac. Presa îşi arată îngrijorarea în această privinţă. News Chronicle vorbeşte despre un adevărat „rămas bun dela pădurile noastre".

Anglia ne înfăţişează una dintre pildele de ceeace înseamnă o prevăzătoare sau neprevăzătoare politică de cruţare a rezervelor lemnoase în păduri pentru vremuri grele.

(In parte, după Z. f. Wfw., 1940, pag. 644). (129)

● Reforma învăţământului silvic în Letonia.

Până în vara anului trecut, învăţământul silvic universitar leton se făcea în cadrul Facultăţii agronomice a Universităţii din Riga. De acum înainte, acea Facultate a fost transformată într'o Şcolă superioară de Agricultură a Letoniei, independentă de Universitate şi având două facultăţi: de Agricultură şi Silvicultură. La 3 Iulie 1939, s'a ţinut şedinţa festivă şi inaugurală a Consiliului Şcolii respective în noul său palat din Jeglava. Conducerea şcolii este formată din: rector, prorector, secretar general, 2 decani şi 2 secretari ai facultăţilor, 1 bibliotecar şi o comisie de cenzori formată din 3 membrii. Toţi aceştia sunt profesori sau docenţi.

(După Z. f. W. f. w., 1940, pag. 576). (130)

● Rezervaţiuni în coloniile franceze.

Lucrarea de apărare a florei şi faunei în ţinuturile coloniale ale statelor occidentale merge înainte.

In Sudan-ul francez, s'au pus la cale măsuri de mare întindere pentru hotărîrea de rezervaţiuni păduroase dealungul apelor şi liniilor ferate, între altele, şi pentru preîntâmpinarea vătămărilor pricinuite de viituri. In ţinutul Kita, sunt puse la punct planurile a trei rezervaţiuni de 22.000 ha, iar în ţinutul Bamako de 50.000 ha.

In Madagascar, au fost întemeiate mai de mult (1927) 10 rezervaţiuni pentru păstrarea florei şi faunei naturale. Mai târziu (1939), a fost creiat un nou parc naţional, Anfohahola sau Roché Carré în cantonul Fort-Dauphin, cu o suprafaţă de aproape 30.000 ha.

(După Z. f. W. f. w., 1940, pag. 637 şi 640). (131)

● **O încercare izbutită de folosire a „gazului de lemn".**

Folosirea „gazului de lemn" pentru punerea în mişcare a vehiculelor automotoare preocupă în deaproape, după cum se ştie, cercurile conducătoare din ţările lipsite de petrol îndestulător.

Guvernământul general al Africei franceze a patronat, de curând, o interesantă încercare de folosire a cărbunelui de lemn în scopul de mai sus. Un camion prevăzut cu gazogen pentru lemn, cu o încărcătură de două tone, a putut parcurge 20.000 km dealungul coloniilor franceze: Senegal, Sudan, Nigeria, Coasta de Fildeş, Guinea şi Mauretania, cu o iuţeală mijlocie de 45 km pe oră. Drept combustibil a fost folosit cărbune de lemn de felurite esenţe şi felurit pregătit, aşa cum a putut fi aflat în ţinuturile respective. Lucrul acesta trebuie subliniat, ca deosebit de însemnat pentru consacrarea victoriei acestei idei.

Consumul — schimbător după natura materialului şi condiţiunilor de transport — n'a depăşit totuşi nicăeri cantitatea de 50 kg la sută de km.

(După Revue internationale du bois 1940, pag. 29). (132)

● **Impăduriri în Turcia.**

Legea silvică din 1937 îndatorează fiecare oraş şi comună să-şi aibă pădurea sa în suprafaţă de cel puţin 5 ha. Dat fiind că Turcia este lipsită în cea mai mare parte de păduri naturale, s'a păşit cu hotărîre la întemeierea lor pe cale artificială. Pentru pregătirea materialului de împădurit, s'au înfiinţat, după 1937, şase pepiniere forestiere cu o suprafaţă de 340 ha, răspândite în diferite condiţiuni staţionale. Dintre înfăptuirile de până acum, se citează împădurirea a 1500 ha la Ankara, 20 ha la Strandul Florya, 112 ha în smârcurile Karabucak, 50 ha în mlaştinile Ova-Kelemiş. Cheltuielile cerute de lucrările de împădurire au atins, în 1938 de pildă, 210.000 lire turceşti, ceeace face cca. 21.000.000 lei.

Dacă se ţine seama de mentalitatea turcească de altă dată în materie de pădure, înfăptuirile amintite ale Turciei noi sunt de altfel grandioase şi pilduitoare pentru noi.

(După Z. f. W.f.w.,1 940, pag. 642). (133)

Ilie C. Demetrescu

RECENZII

CĂRȚI

Dr. GHEORGHE NEDICI:
Istoria Vânătoarei și a dreptului de vânătoare.
Tipografia Ziarului Universul, 1940.
753 pag., Lei 320.

O operă de standard, construită pe-un vast fundament, care depășește mult cadrul literaturii românești constituind un punct de cinste chiar pentru literatura mondială. Lucrarea reprezintă un studiu de mare anvergură al unui savant, căruia i-a reușit, cu o nemărginită dragoste, cu enormă sârguință și cu o excepțională și rară competință — utilizând rezultatele științei moderne — să situeze istoria vânătoarei din România în istoria mondială a vânătoarei prin acumularea unui imens material, pe care l-a aranjat sistematic și l-a prelucrat organic.

Aceasta este opera lui Gheorghe Nedici.

Când iei cartea în mână, rămâi uimit de uriașa problemă ce și-a pus-o autorul, precum și de claritatea și de siguranța, cu care a fost soluționată această problemă.

Această carte avea menirea nu numai să cuprindă chintesența întregii istorii moderne de vânătoare ci ea trebuia să scruteze și regiuni noi, și să redea și istoria vânătoarei din România care nu a fost încă până acum tratată în întregimea ei, într'o prezentare ordonată, organică și fondată științific.

Toate acestea i-au reușit în mod exemplar.

S'ar putea găsi în această carte amănunte asupra cărora să se poată naște discuții, s'ar putea găsi afirmațiuni, cari mai târziu (vreodată), se vor combate — dar un lucru e cert: această carte va rămâne totdeauna fala literaturii românești de vânătoare și va fi mereu baza tuturor studiilor științifice de mai târziu.

Lucrarea se compune din 2 părți principale: istoria mondială a vânătoarei și istoria vânătoarei în România.

Istoria mondială a vânătoarei tratează, în 46 de pagini, noțiuni de geologie și de preistorie generală cu privire specială la istoria vânătoarei, în 49 de pagini vânătoarea omului primitiv, pe 20 de pagini timpul între paleolitic și timpurile istorice, pe 79 de pagini vânătoarea în antichitate, pe 70 de pagini vânătoarea în evul mediu, pe 77 de pagini vânătoarea în timpurile moderne și în fine pe 50 de pagini dreptul de vânătoare.

Istoria vânătoarei a României cuprinde următoarele două capitole principale:

1. Timpurile preistorice, pe 47 de pagini.

2. Timpurile istorice până la Unire (1918), pe 200 de pagini.

Acest din urmă capitol se împarte și el în următoarele capitole: Istoria vânătoarei în Vechiul Regat (62 pagini), în Transilvania (118 pagini), în Bucovina (2 pagini) și în Basarabia (7 pagini). Istoria Vânătoarei a Vechiului Regat și a Transilvaniei cuprinde următoarele subdiviziuni: vânatul, vânătoarea și dreptul de vânătoare.

La sfârșit se mai tratează desvoltarea vânătoarei după Unire, pe 39 de pagini.

Astfel s'au tratat, în această operă, printr'o muncă strict științifică, o extraordinară bogăție de amănunte istorice, în stil mare și cu spirit critic.

Autorului, căruia îi exprimăm cele mai cordiale felicitări pentru opera sa, îi dorim totdeodată să-și vadă lucrarea tradusă într'o limbă mondială, spre cinstea și onoarea științei vânătoarei românești.

Otto Witting

H. U. AMLONG și G. NANDORF:
Die Wuchshormone in der gärtnerischen Praxis.
In colecția Wissenschaft und Praxis.
Editura Nicolai. Berlin.
157 pagini, format 13/18 cm.
Hormonii creșterii în practica grădinărească.

Secrete ale naturei sunt descoperite de mintea iscoditoare a cercetătorilor neobosiți.

După ce aceste secrete sunt descoperite în laborator, numai pentru a explica un fenomen din viața animală sau vegetală, ele trec mai departe în cercurile vieței practice spre a se trage foloasele cuvenite. In acest spirit a fost scrisă broșura de față. Prin ea se pune la îndemâna practicienilor noile descoperiri ale fiziologiei vegetale asupra hormonilor. Era necesar să apară, deoarece, azi trăim în plină răscolire a vieței datorită cunoașterii vitaminelor și hormonilor. Autorii broșurei spun în introducere, că pentru menținerea vieței nu este nevoie numai de hrană ci și de vitamine și hormoni.

Dacă în viața animală rolul hormonilor a fost mai temeinic și mai de vreme studiat, în viața vegetală abia în anii din urmă s'au văzut cristalizate primele rezultate, dela care s'a trecut și la unele aplicațiuni. Am putea spune că în ultimul deceniu s'au făcut progrese mari, uimitoare, și totdeodată pline de nădejdi pentru viața practică.

Primele bănueli despre existența și acțiunea hormonilor în viața plantelor se găsesc în lucrările lui Pasteur (1860) și Darwin (1880). Dela 1910, prin lucrările fiziologului danez Boysen-Jensen, încep să se lămurească în parte rolul hormonilor în actul creșterii plantelor. Contribuții importante în această chestiune aduc: Söding (1923), Kögl (1931), F. W. Went (1928).

După ce s'a cunoscut în amănunt modul cum lucrează hormonii, cercetătorii au căutat ca pe cale artificială să producă o serie de hormoni care acționează asupra creșterii. Până în anul 1937 se cunoșteau 61 asemenea hormoni. Dintre aceștia, unii au început să fie fabricați pe cale industrială și dați în comerț. Firma I. G. Farbenindustrie produce sub numele de Belviton, un hormon ce dă bune rezultate în stimularea creșterilor. Un alt hormon cunoscut este Auxina, care de asemenea se industrializează și a început să fie întrebuințat în grădinărie.

Broșura este alcătuită în trei părți, de aproximativ câte 40 pagini fiecare. Partea întâia, care este precedată de o introducere, se ocupă de bazele teoretice ale studiului hormonilor. In această parte ni se arată cum s'a ajuns la descoperirea lor, cum se produce și cum acționează asupra plantelor, în producerea celor mai de seamă acte din viața lor. Astfel, ne arată rolul jucat de hormoni în creșterea tulpinei, a rădăcinei, în mișcarea plantelor (tropisme) și alte acte.

Partea a doua o broșurei cuprinde posibilitățile practicei de aplicare a hormonilor. Aici găsim analizate asupra căror acte din viața plantei putem interveni noi cu ajutorul hormonilor. Ca să se vadă domeniile de aplicare a hormonilor le enumărăm mai jos:

1. Ridicarea puterii de germinație a semințelor.
2. Accelerarea și stimularea desvoltării plantei.
3. Inflorirea mai de vreme.
4. Producerea de fructe fără semințe (struguri, mandarine, portocale și poate în curând caise și piersici).
5. Influențarea procesului de coacere a fructelor.
6. Vindecarea boalelor la plante.
7. Inrădăcinarea butașilor.
8. Altoiri și înobilări.

In toate aceste domenii s'au obținut până acum rezultate frumoase. Mai este nevoie de unele perfecționări spre a fi folosite de toată lumea interesată.

Se cuvine să scoatem în evidență partea aplicativă din domeniul silviculturii. Deși broșura este scrisă pentru grădinari, în ea se găsesc părți care ne interesează și pe noi. Așa avem cazul butășirii. Cu ajutorul hormonilor s'a ajuns azi să se obțină butași dela cea mai mare parte a coniferelor.

Ce însemnează înmulțirea pe cale de butași față de cea prin sămânță se rezumă în aceste cuvinte: este mai simplă, se câștigă timp, este la îndemână oricând; ne mai depinzând de ani de sămânță, se menține întocmai caracterele înaintașilor. Acestea vor face ca hormonii să se folosească pe scară mare la regenerarea pădurilor.

Ultima parte se consacră tehnicei tratamentului cu hormoni.

Fiindcă tratamentul cu hormoni diferă dela caz la caz, așa cum este și în medicina umană, autorii ne arată în această parte cum se tratează butașii dela diferite specii.

Este de mare importanță dozajul soluției și timpul cât se ține butașul în contact cu soluția. O dozare prea puternică face ca să nu se obțină rezultate. La sfârșitul broșurei, autorii ne dau o listă de speciile ce-au fost încercate cu dozajul și timpul de înmuiere în cazul butășirii, la diferite specii.

Anton V. Rădulescu

REVISTE

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT

Caietul 4, Aprilie 1940.

Schüpfer, Fabricius:
Geheimer Rat Dr. Dr. h. c. Max Endres 80 Jahre alt.
Consilierul intim Dr. Dr. h. c. Max Endres a împlinit 80 ani.

Fostul profesor de politică forestieră dela Universitatea din München a ajuns la vârsta de 80 ani. Colegii săi, Schüpfer şi Fabricius cu care Endres conlucrează la scoaterea acestei reviste îi consacră câteva rânduri, arătând activitatea didactică şi de îndrumare a economiei forestiere. Intr'un articol din Revista Pădurilor, d-l Ilie Demetrescu a arătat amănunţit ce a însemnat Endres pentru ştiinţele forestiere.

L. Fabricius:
Ein 10 — jährigen N — Düngungsversuch.
O încercare de 10 ori cu îngrăşământ de azot.

Intr'un arboret de pin în vârstă de 36 ani, care vegeta prost din cauza aciditătii solului, autorul şi-a propus să înlăture această cauză; în consecinţă să aducă o activare a creşterilor, cu ajutorul îngrăşămintelor. In acest scop a folosit Salpetru produs de Leuna, Nitrophoska I. G. III şi uree. După zece ani se observă o îmbunătăţire apreciabilă a creşterilor. Faţă de Nitrophoska şi uree a ajutat mai bine salpetru.

A. Römer:
Boden- und Streuuntersuchung sowie Kostenaufstellung zum vorstehenden Forstdüngungversuch.
Analiza solului şi a litierei precum şi a cheltuelilor încercării de mai sus cu îngrăşământ forestier.

Incercarea prof. Fabricius cu îngrăşământ pe care a analizat-o din punctul de vedere al creşterilor arboretului, este reluată aici şi cercetată din punctul de vedere pedologic. Autorul stabileşte că: solul prezintă un capital redus de humus şi o mare aciditate. Stratul superficial a pierdut mult din aciditate spre deosebire de cele mai adânci care au fost mai puţin influenţate.

Caietul 5, Mai 1940.

K. Escherich:
Über die forstliche Bedeutung der Schlupfwespen.
Despre importanţa forestieră a Ichneumonidelor.

Pentru pădure ichneumonidele sunt de foarte mare importanţă, ele contribuind în mare măsură la menţinerea comunităţii de viaţă (biocenoză).

La susţinerea acestei teze contribuie lucrarea de curând apărută în analele forestiere ungare datorită lui Ianosi Györn, despre: importanţa forestieră a ichneumonidelor.

Antonin Nemec.

Untersuchungen über die Ursachen des Absterbens eines Fichtenbestondes.

Cercetări asupra uscării unui arboret de molift.

In pădurea Böhmer Wald se observă, în ultimul deceniu, la una din parcele că moliftul se usucă. Uscarea începe în părţile de sus ale coroanei. Arboretul are 50 ani.

Căutând să stabilească care sunt cauzele acestei uscări, autorul a analizat solul, acele, lemnul şi a ajuns la concluzia că uscarea s'ar datori lipsei de calcar a solului.

Boos:

„Der Zauberstab". Ein Beitrag zur Füllungstechnik.

„Băţul Minune". O contribuţie la technica doborîtului.

La un curs de îndrumare a lucrătorilor de pădure, un lucrător a arătat că el poate, cu ajutorul unui băţ de 50 cm lungime şi 3 cm diametru, să facă ca arborele să cadă cu mai bine de 1 m mai departe de tulpină. Făcându-se experienţă s'a dovedit adevărată afirmaţia lui. Băţul se aşează în tăietura care dă direcţia de cădere a arborelui. Arborele alunecă pe băţ, care se rostogoleşte.

Caietul 6, Iunie 1940.

Prof. Dr. V. Dieterich:

Beispile der wehrpolitischen Bedeutung von Forst- und Holzwirtschaft.

Exemple despre importanţa economiei pădurilor şi a lemnului din punct de vedere al politicii apărării naţionale.

Pe măsură ce războiul ia un caracter mai pronunţat agresiv, pădurea şi lemnul se dovedesc a avea un rol mai însemnat. Autorul arată că chestiunei lemnului, mai cu seamă, trebuie să i se dea importanţă tot mai mare.

Dr. Hans — Werner Wolte:

Kann der Puppenröuber (Calcosoma Sycophanta L.) eine Schädlingplage beendigen?

Poate Calcosoma să devină o plagă pentru unele insecte vătămătoare?

Calcosoma s'a dovedit că poate să dea un mare ajutor în combaterea insectelor vătămătoare, dar trebuieşte să fie înmulţită pe cale artificială aşa cum s'a arătat că a dat rezultate în America.

Caietul 7, Iulie 1940.

Jost Franz:

Lebensweise und forstliche Bedeutung des Tannentriebwicklers (Cacoecia murinana Hb.).

Felul de viaţă şi importanţa forestieră a Cacoecia murinana.

Intre insectele vătămătoare bradului Cacoecia murinana ocupă un loc de frunte. Stricăciunile aduse de ea au fost până acum neglijate.

Anul 1939/40 a fost un an în care a apărut în masă această insectă în Pădurea Neagră. Cu această ocazie autorul a făcut o serie de observaţii asupra biologiei insectei, despre care raportează în acest articol.

Dr. Jegel:

Altfrankens Imkerei in ihrem Kulturgeschichtlichen Zusammenhang.

Albinăritul în Franconia din punctul de vedere cultural-istoric. (Articolul continuă).

Comunicări:

Mantel:

Date statistice asupra propreităţii suprafeţelor agricole şi silvice folosite.

Caietul 8, August 1940.

Dr. Wilhelm Montel:

Die betriebswirtschaftliche Ausgestaltung der Forsteinrichtung.

Intemeierea amenajamentului pe baze gospodăreşti.

In ultima vreme amenajamentul n'a mai făcut de loc progrese. Este de mare importanţă pentru amenajament datele statistice şi contabilicești. Folosirea lor pe scară mai mare ar aduce o nouă înfăţişare amenajamentului.

Dr. Jegel:

Altfrankes Imkerei in ihren Kulturgeschichtlichen Zusammenhang.

Albinăritul în Fronconia din punctul de vedere cultural istoric. (Articolul continuă).

Ant. V. Răd.

HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF.

Anul 3 (1940), Caetul 7/8 (Iulie-August).

R. Trendelenburg:

Über Faserstauchungen in Holz und ihre Überwallung durch den Baum.

Asupra rupturilor de compresiune în lemn şi acoperirea lor de arbore.

In urma îndoirii puternice a arborilor cauzată de furtuni sau zăpezi mari, se produc în lemn îndoiri sau chiar rupturi ale fibrelor în partea comprimată a trunchiului.

Autorul arată modul în care se nasc şi se prezintă aceste rupturi la molift, formarea gâlmelor de acoperire, şi însuşirile acestui lemn.

Un număr mare de foarte bune fotografii exemplifică cele susţinute de autor.

E. Gaber:

Druckversuche quer zur Faser an Nadel-und Laubhölzern.

Incercări la compresiune perpendicular pe fibre la lemnul de răşinoase şi foioase.

Se arată încercările făcute pentru a se stabili influenţa mărimii piesei de încercare şi a înclinării inelelor anuale asupra rezistenţei lemnului de foioase şi răşinoase la compresiune perpendicular pe fibre.

Deasemenea se studiază rezistenţa la pătrundere pentru lemnul de molift.

R. Keylwerth:

Holz als Kraftstoff im Lastwagen betrieb.

Lemnul ca materie carburantă la autocamioane.

Se examinează modul de acţionare şi posibilităţile gazogenului Imbert adaptat la autocamioane.

Comparându-se costul benzinei şi a gazului de lemn necesar pentru un autocamion de 3 t, se vede că acesta din urmă reprezintă doar 66,3% din primul.

Erwin Schmidt:

Unkosten des Holzschälens und Manipulierens in Abhängigkeit vom Durchmesser des Papierholzes.

Costul cojirii şi manipu-

lării lemnului de celuloză în raport cu diametrul său.

In ultimul timp s'a admis la fabricarea celulozei lemn de dimensiuni foarte mici, până la 2 cm. diametru la capul subțire. Autorul demonstrează că astfel de material, datorită cheltuielilor de cojire, este mai scump decât lemnul gros de 10... 14 cm diam. Se arată cum variază costul lemnului de celuloză în raport cu diametrul său.

K. Friedrich:
Doe Ausbeute bei der Herstellung von Faserplatten.
Producția la fabricarea plăcilor de fibră.

Prelucrarea lemnului în plăci de fibră este o folosire foarte rentabilă a lemnului. Ea poate fi întrebuințată în mod mult mai economic ca lemnul de foc.

Randamentul este mai mare atunci când se folosește lemn rotund, decât lemn amestecat, de orice dimensiuni, deșeuri ale altor prelucrări.

Ad. Rabanus:
Beitrag zur laboratoriumsmässigen Prüfung von Holzschutzmitteln. Das Verhalten von mit Kupfersulfat getränkten Hölzern.
Contribuție la încercarea de laborator a substanțelor pentru impregnat lemnul. Comportarea lemnelor impregnate cu sulfat de cupru.

Autorul arată rezultatele practice ale procedeului de impregnare Boucherie cu sulfat de cupru.

Reușita impregnării depinde nu numai de modul cum s'a făcut fixarea sării, de natura pământului în care sunt puși stâlpii, ci și de răspândirea geografică a ciupercilor.

Astfel ciupercile de felul lui Polyporus vaporarius anulează efectul impregnării lemnului cu sulfat de cupru, toate celelalte condițiuni de reușită fiind prezente.

W. Beck:
Der Astflickautomat:
Mașina de dres nodurile.

Nodurile constituesc un defect, care s'a căutat să se înlăture cât mai mult înainte de prelucrarea lemnului. Manual operația este grea și cere timp. De curând s'au construit mașini pentru acest scop. Autorul descrie mașina construită de B. Raimann K.-G., Freiburg, patentată în toată lumea.

H. Seitz:
Die Baracken des Reichsarbeitsdienstes, ihre Bauweise und ihr wärmetechnisches Verhalten.
Barăcile serviciului muncii în Germania, modul lor de construcție și comportarea lor din punct de vedere al izolării contra pierderilor de căldură.

Descrierea construcției, în special a măsurilor luate pentru izolare contra frigului.

W. Böhringer:
Neue Wege für die Schutzbehandlung der Holzteile von Kühltürmen.
Noi drumuri pentru conservarea pieselor de lemn din turnurile de răcire.

Descrierea vechilor și noilor procedee de impregnare a pieselor de

lemn pentru turnurile de răcire. Rezultatele încercărilor comparative.

Mici comunicări:

Pădurile Norvegiei.

Proiectul de normă DIN E 3199 pentru coşciuguri de incinerare.

Instrucţiuni pentru denumirea lemnului de mobile RAL 430 A.

Construirea unei fabrici de carbonizare a lemnului în Lituania.

Benzină din lemn.

Fabrică de celuloză în Spania.

Laboratoare de încercare pentru materii textile.

Un nou produs al celulozei.

„Balinit" un nou înlocuitor al tablei de metale uşoare.

Ascuţirea pe cale chimică a pilelor.

Reîntrebuinţarea stâlpilor de telegraf după ce au fost scoşi din linie.

Şedinţa de vară a comisiei lemnului dela VDI şi DFV la 21—22 Iunie în Nürnberg.

Revista patentelor aprobate şi anunţate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 120 referate asupra literaturii noi apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

A. H. M. Andreasen: Die Feinheit fester Stoffe und ihre technologische Bedeutung.

W. Haupt: Masse, Währungen, Werte.

W. Wegelt: Holzwirtschaftliche Monatsblätter.

Kurt H. Meyer und H. Mark: Hochpolymere Chemie.

K. Beck: Selbstkostenrechnung in der Papierindustrie.

E. Merck: Chemisch-technische Untersuchungsmethoden für die Textilindustrie.

H. Wickmann: Maschinen und Werkzeuge für die Spangebende Holzbearbeitung.

Bittner und Klotz: Furniere, Sperrholz, Schichtholz.

R. Stegemann: Vom wirtschaftlichen Bauen.

J. Carstensen: Schindeldach und Schindelgiebel.

Tabel cu însuşirile şi întrebuinţările lemnului de duglas (Pseudotsuga taxifolia).

N. Ghelmezia

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 8—9/1940.

Aug. Barbey:

La forêt au secours des transports.

Pădurea în ajutorul transporturilor. (6 pag.).

In situaţia internaţională de azi proprietarii de camioane din Elveţia se găsesc în dificultate în ce priveşte aprovizionarea cu benzină.

Autorul reproşează politicei greşite ce s'a dus până acum, de a nu se fi introdus gazogenele aşa cum a făcut Franţa şi Italia.

Pentru Elveţia problema carburantului naţional este rezolvată, căci pădurea (de fag, molid şi brad) este repartizată pe mai tot teritoriul ţării.

J. P. C.:

Sur les sols, peuplements et aménagements.

Despre soluri, arborete şi amenajamente. (5 pag.).

Câteva consideraţiuni pe marginea unei publicaţii a D-rului E. Hess (Rolul foioaselor în reîmpădurire.

Berna, 1940), privind în special interdependenţa dintre sol şi arboret.

Sam. Aubert:
Les Ilanches (Jura vaudois) (2 pag.).

O proprietate altădată împădurită de 30—40 ha, purtând acest nume, care face parte dintr'o regiune pastorală alpină numită „Prés au Vaud". A fost defrişată. Pădurea însă încet încet îşi recapătă terenul pierdut.

Edouard Rieben:
Des observations faites lors de l'aménagement d'une forêt communale.

Observaţiuni făcute în momentul amenajării unei păduri comunale. (2 pag.).

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. VII, Heft 7 (April 1940).

Werner Junghans:

Die Lage der Holzwirtschaft Belgiens und der Niederlande unter Kriegsverhältnissen.

Economia lemnului belgiană şi olandeză sub starea de război.

In legătură cu situaţia acestor ţări faţă de statele beligerante, autorul studiază următoarele chestiuni:

1. In ce măsură au nevoie ţările amintite de un import de lemn pentru a-şi acoperi nevoile lor normale de lemn, cu suprimarea oricărui export de lemn?;

2. In ce măsură îşi pot împlini nevoile proprii de lemnărie din pădurile proprii, în cazul că importul este împiedicat cu totul sau parţial din pricina războiului?;

3. Ce însemnătate ar avea coloniile ţărilor respective într'o asemenea situaţie grea?

Ţările respective sunt importatoare de lemn şi anume, răspunzând la prima întrebare, Belgia ar avea nevoie de cca. 3,7 milioane m^3, iar Olanda, 5,1 milioane m^3 lemn sau mărfuri de lemn.

Producţiunea naţională de lemn ar acoperi nevoile proprii numai în cazul când tăerile ar fi ridicate cu cca. 300% în Belgia şi 700—800% în Olanda. O atare situaţie n'ar putea fi menţinută decât foarte scurt timp.

Coloniile ţărilor respective nu lear putea fi de nici-un folos în această direcţiune a acoperirii nevoilor de lemnărie.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internaţională.

Ne oferă multe date asupra stărilor şi faptelor forestiere din diferite ţări ale lumii.

Ilie C. Dem.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST-UND JAGDWESEN.

Caietul 9, *Septembrie* 1940.

I. *Studii.*

Dr. J. Schubert:
Grundlagen der allgemeinen und forstlichen Klimakunde.

Bazele climatologiei generale şi a celei forestiere.

Articolul dă într'o formă ştiinţifică rezultatul observaţiunilor staţiunii climatologice din Eberswalde auspra duratei apariţiei soarelui (Sonnenscheindauer).

Lamberts:
Die Wehrmeisterei-Waldungen.

Dr. E. Wagenknecht:
Das Umsetzen in Kieferndickungen.

Inversiune în desişurile de pin.

In mai multe pieţe de experienţă s'au măsurat întâia oară în 1931 puieţii de pin în vârstă de 6 ani şi a doua oară în 1937, când puieţii aveau 12 ani. S'a putut astfel urmări dacă puieţii predominanţi, cei dominanţi şi cei rămaşi în urmă şi-au păstrat această situaţie şi după 6 ani. S'a stabilit că majoritatea din ei nu numai că şi-au păstrat poziţia dar chiar şi-au întărit-o.

II. *Comunicări.*
Deciziuni juridice importante.

III. *Recenzii.*
Bieger W.: Handbuch der Deutschen Jagd. [Manualul vânătoarei germane]. 2 vol. în 8 fascicule. Editura P. Parey, Berlin 1940. Preţ de subscripţie 4,80 R. M. fascicola.
Recenzent *Olberg.*

Schenkling, S.: Faunistischer Führer durch die Coleopteren-Literatur. [Ghid faunistic prin literatura coleopterelor]. Literatura importantă a gândacilor rânduită după regiuni geografice. Vol. I: Europa. Fascicola 6. Editura Gustav Feller, Neubrandenburg (Meckl.) 1940.
Recenzent *Dr. Wolff* (Eberswalde).

G. T. T.

CĂRŢI NOI:

ANALELE INSTITUTULUI DE CERCETĂRI ŞI EXPERIMENTAŢIE FORESTIERĂ
Vol. V, 1939.

Cuprinde:

1. **Prof. C. C. Georgescu:** Răspândirea orizontală a pinului silvestru în Carpaţii României. pp. 78+1 h.
2. **At. Haralamb:** Răspândirea naturală a pinului silvestru în judeţul Buzău, pag. 38+1 h.
3. **C. C. Georgescu:** Contribuţiuni la cunoaşterea făinării stejarului, pp. 19.
4. **Gr. Eliescu:** Observaţiuni privitoare la studiul metodei în protecţia pădurilor, pp. 15.

INFORMAŢIUNI

— Prin constituirea guvernului din 14 Septembrie 1940, la Ministerul de agricultură şi domenii s'au făcut următoarele numiri:

1) D-l Ing. N. Mareş, ministru secretar de Stat.

2) D-l P. Nemoianu, subsecretar de Stat pentru agricultură şi zootehnie.

3) D-l Ing. N. Smărăndescu, secretar general.

4) D-l Dr. Dumitru Iosif, secretar general.

5) D-l Ing. Vict. Chirulescu, secretar general.

— D-l Dr. Grigore Eliescu, ing. insp. g-ral silvic de la Institutul de cercetări silvice a fost declarat, de către Ministerul Educaţiei Naţionale, Conferenţiar definitiv de Zoologie, entomologie şi protecţia pădurilor.

— Prin decizia ministerială Nr. 1367 din 24.IX.1940 publicată în Mon. Of. Nr. 236 din 9.X.1940, în cadrul Institutului de cercetări silvice, au mai luat fiinţă:

1) Laboratorul C. de „Climatologie forestieră", care se va ocupa cu cercetarea climatului din zonele forestiere, cu microclima şi cu relaţiunile dintre climat şi vegetaţia forestieră.

Laboratorul ţine de secţia III-a „Factori naturali de producţie, dendrologie, genetică, pedologie, botanică şi fitopatologie forestieră".

Conducerea laboratorului a fost încredinţată d-lui Dr. T. Bălănică, inginer şef silvic.

2) Oficiul C. de „Cadastru, topografie şi fotogrametrie", care se va ocupa cu studiul şi aplicaţiunile practice ale topografiei şi fotogrametriei la cadastrul forestier şi la alte probleme de ştiinţă şi practică silvică.

Oficiul aparţine de secţia IV-a „Geniu forestier, ameliorăţiuni, corecţiuni de torenţi".

Conducerea a fost încredinţată d-lui Dr. G. Nicolau-Bârlad, ing. şef silvic, care a fost detaşat în acest scop, de la C.A.P.S., pe data de 1.X.1940.

— Au fost transferaţi în interes de serviciu (Mon. Of. 220/940) d-nii:

1. Gelsinger Ladislau, ing. subinsp. silvic la Inspectoratul silvic Timişoara.

2. Paladian Vasile, ing. subinsp. silvic la Inspectoratul silvic Bucureşti.

3. Poclitaru Iancu, ing. subinsp. silvic la centrala Direcţiei silvice din Minister.

4. Ostafie Gh., ing. insp. silvic la Inspectoratul silvic Craiova.

— D-l Cerschi Titus ing. şef silvic, fost la Serv. judeţ. Ismail, a fost însărcinat cu conducerea Serv. silv. judeţ. Fălciu, pe data de 1.IX 1940.

— D-l Ing. I. Popescu-Zeletin a fost transefrat dela C.A.P.S. la Direcţia Silvică fiind încadrat la Serv. lemnului, biroul producţiei (Mon. Of. 187 din 14 August 1940).

— In Mon. Of. 213 din 13.IX.a. c. a apărut tabloul inginerilor silvici cari urmează a fi luaţi în discuţie

pentru înaintare, de către Comitetul de înaintări, pe data de 1.I.1941.

— D-l N. N. Tănăsescu, ing. şef silvic a fost transferat de la Inspectoratul Chişinău la Direcţia silvică din Minister, pe data de 1 Sept. a. c.

— D-l Drăgan Emil, ing. subinsp. silvic a fost transferat inspector de control la Inspectoratul silvic Craiova în locul d-lui Schiler Ion ing. silvic care a fost transferat la Inspectoratul silvic Timişoara pe data de 1 Sept. a. c.

— Prin dec. min. Nr. 25.687 din 19 Septemvrie 1940 (Mon. Of. 226 din 27.IX.1940) următorii d-ni ingineri silvici foşti cu serviciul în teritoriile ocupate de Ungaria, se transferă în interes de serviciu, după cum urmează:

1. D-l ing. insp. gl. silvic Nettea Constantin, fost şef al Inspectoratului silvic Cluj, se transferă în centrul Ministerului, Direcţia pădurilor persoanelor juridice şi până la noi dispoziţiuni, se însărcinează cu lichidarea gestiunii Inspectoratului silvic Cluj, şi arondarea pădurilor din Ocoalele Cluj, Gilău, Huedin şi Alejd, din fostul Inspectorat Cluj, porţiuni rămase în teritoriul României.

2. D-l Chiţu Alexandru, inginer subinspector silvic, dela Serviciul silvic judeţean Cluj, se transferă la Inspectoratul silvic Bucureşti, ca inspector de control.

3. D-l Cârstocea Nicolae, inginer silvic dela Ocolul silvic Breţcu, se transferă ca şef al Ocolului silvic Dragomireşti, jud. Muscel.

4. D-l Răducu Gheorghe, inginer subinspector silvic, dela Serviciul silvic Dâmboviţa, se transferă în Centrul inspectoratului silvic Bucureşti.

5. D-l Predescu Gheorghe, inginer şef silvic, dela Ocolul silvic Sf. Gheorghe, se transferă ca şef al Serviciului silvic judeţean Dâmboviţa, în locul d-lui ing. Răducu Gh., care va trece în alt post.

6. D-l Vasile Mihai, inginer şef silvic, dela Serviciul silvic judeţean Caraş, se transferă pe lângă Serviciul silvic Braşov.

7. D-l Nestorică Iosif, inginer subinspector silvic, din fostul Inspectorat Cluj, se transferă la Inspectoratul silvic Alba Iulia, ca inspector de control pentru pădurile din regiunile moţilor din jud. Cluj şi Turda, trecute la Inspectoratul Alba Iulia, având sediul în Turda.

8. D-l Soltinschi Constantin, inginer silvic, fost şef al Ocolului silvic Gilău din fostul inspectorat silvic Cluj, se repartizează la acelaşi ocol, care se va numi Ocolul silvic Jara, cu reşedinţa în com. Jara.

9. D-l Mutică Constantin, inginer silvic, dela Ocolul silvic Gurghiu, se transferă la Ocolul silvic Dumbrăveni, ca şef al ocolului.

10. D-l Rusu Ion, inginer silvic, dela Ocolul silvic Hida, se transferă la Ocolul silvic Călăţele, fost Huedin.

11. D-l Ştefănescu Octav, inginer şef silvic, dela Ocolul silvic Joseni, se transferă la Ocolul silvic Câmpeni, ca şef al ocolului.

12. D-l Chibeleanu Aurel, ing. subinspector silvic, dela Serviciul silvic judeţean Sălaj, se transferă în centrul Inspectoratului silvic Alba Iulia.

13. D-l Niculescu Victor, inginer subinspector silvic, dela Ocolul silvic Corund, se transferă ca şef al Ocolului silvic Arpaşul de Jos.

14. D-l Lupan Constantin, inginer şef silvic, dela Ocolul Cehul Silvaniei, se transferă ca şef al Serviciului silvic judeţean Ialomiţa.

15. D-l Smighelschi Cornel Blaga, inginer subinspector silvic, dela Serviciul silvic judeţean Năsăud, se transferă la Inspectoratul silvic Craiova, ca inspector de control.

16. D-l Isbăşescu Iosif, inginer şef silvic, dela Ocolul silvic Baia Mare, se transferă ca şef al Serviciului silvic judeţean Olt, în locul d-lui ing. şef silvic Bedros Andrei, care trece în alt post.

17. D-l Bedros Andrei, inginer şef silvic, şef al Serviciului silvic judeţean Olt, se transferă în centrul Inspectoratului silvic Craiova.

18. D-l Filipovici Jiva, inginer silvic, dela Ocolul silvic Covasna, se transferă ca şef al Serviciului silvic judeţean Romanaţi.

19. D-l Chirvăsuţă Ion, inginer subinspector silvic, dela Serviciul silvic judeţean Miercurea Ciuc, se transferă ca şef al Serviciului silvic judeţean Vâlcea.

20. D-l Mircea Emilian, inginer şef silvic, se transferă dela Serviciul silvic judeţean Vâlcea, ca şef al Serviciului silvic judeţean Dolj.

21. D-l Bărbulescu Gh., inginer subinspector silvic, dela Şcoala de pădurari Căiuţi, se transferă la Inspectoratul silvic Iaşi, ca inspector de control.

22. D-l Kerschnig Wielfried, inginer silvic, dela Ocolul silvic Ciuc-Sânmartin, se transferă în centrul Inspectoratului silvic Iaşi.

23. D-l Raiciu Drăgan, inginer subinspector silvic, dela Ocolul silvic Mediaş, se transferă în centrul Inspectoratului silvic Iaşi.

24. D-l Gheorghiu Ioan, inginer subinspector silvic, dela Serviciul silvic Mureş, se transferă în centrul Inspectoratului silvic Iaşi.

25. D-l Cucer Terenţiu, ing. subinspector silvic, dela Ocolul silvic Ciucul de Sus, se transferă în centrul Inspectoratului silvic Suceava, ca inspector de control.

26. D-l Puşcaşu Gh., inginer subinspector silvic, din fostul inspectorat Cluj, se transferă la Inspectoratul silvic Timişoara, ca inspector de control.

27. D-l Popovici Iulian, inginer subinspector silvic, dela Serviciul silvic judeţean Someş-Dej, se transferă ca şef al Ocolului silvic Halmagiu (Arad).

28. D-l Brebenaru Gheorghe, inginer şef silvic, dela Ocolul silvic Alejd, se transferă în centrul Inspectoratului silvic Timişoara.

29. D-l Niculescu Iacob, inginer şef silvic, din centrul Inspectoratului silvic Cluj, se transferă pe lângă Serviciul silvic judeţean Arad.

30. D-l Constantin Ioan, inginer şef silvic, dela Ocolul silvic Tg. Săcuesc, se transferă la Ocolul silvic Ilia (Hunedoara) ca şef al acestui ocol.

31. D-l Diaconescu Caton, inginer subinspector silvic, dela Serviciul silvic judeţean Maramureş, se transferă la Ocolul silvic Ineu (Arad), ca şef al acestui ocol.

32. D-l Grecu Mihai, inginer inspector silvic, dela Inspectoratul silvic Alba Iulia, se transferă, după cerere, în centrul Inspectoratului silvic Timişoara.

33. D-l Pelle Sabin, inginer subinspector silvic, dela Serviciul silvic judeţean Oradea (Bihor), rămâne ca şef al Serviciului silvic judeţean Bihor, cu sediul în Beiuş.

34. D-l Drăgulescu Ion, inginer subinspector silvic, din centrul Inspectoratului silvic Timişoara, se transferă ca şef al Serviciului silvic judeţean Caraş.

35. D-l Logofătu Andrei, inginer silvic, dela Ocolul silvic Ineu, se transferă la Şcoala de conductori silvici Casa Verde Timişoara.

36. D-l Folescu Radu, inginer silvic,dela Inspectoratul silvic Bucureşti, se transefră la Şcoala de conductori silvici Casa Verde Timişoara.

37. D-l Stănescu Dumitru, inginer subinspector silvic, dela Ocolul silvic Gheorghieni, se transferă la Şcoala de brigadieri silvici Brăneşti.

38. D-l Negulescu Emil, inginer inspector silvc, dela Şcoala de brigadieri silvici Gurghiu, se transferă la Şcoala de brigadieri silvici Târgovişte.

39. D-l Ştefănescu Mihai, inginer şef silvic, dela Şcoala de brigadieri silvici Gurghiu, se transferă la Şc. de brigadieri silvici Târgovişte.

40. D-l Vlaheli Ioan, inginer silvic, dela Ocolul silvic Corund, se transferă la Şcoala de pădurari Căiuţi.

41. D-l Ştefănescu Oprea, inginer silvic, dela Ocolul silvic Câmpeni, se transferă la Şcoala de pădurari din Căiuţi.

Toate aceste transferări se fac pe ziua de 15 Septemvrie 1940.

— Prin dec. min. public. în Mon. Of. 236 din 9.X.1940 au fost transferaţi în interes de serviciu, d-nii:

1) Niculescu Victor, ing. şef silvic, dela Ocolul Corund la Ocolul Mediaş;

2) Drăgulescu I., ing. şef silvic, rămâne în centrul Inspectoratului silvic Timişoara;

3) Logofătu Andrei, ing. silv. dela Ineu la Ocolul Halmagiu.

4) Popovici Iulian ing. insp. silv. dela Serviciul Judeţean Someş la Serv. Jud. Caraş;

— Şcoala de brigadieri silvici de la Gurghiu (jud. Mureş) s'a stabilit la Târgovişte.

— Prin dec. min. publicată în Mon. Of. Nr. 232 din 4 Oct. a. c. s'a oprit vânătoarea iepurilor şi potârnichilor pentru sezonul de vânătoare 1940/41 în judeţele: Arad, Caraş, Huniedcara, Severin şi Timiş-Torontal. Pentru cazuri speciale, unde situaţia vânatului ar permite, Ministerul acordă autorizaţiuni limitate, pe baza avizului favorabil al Inspectorului de vânătoare respectiv.

— Prin dec. Nr. 19.322 din 25.IX. (Mon. Of. 230/1940) s'a oprit vânătoarea potârnichilor pentru sezonul de vânătoare 1940/41 în judeţul Prahova.

— Prin dec. Nr. 20.026 din 24.IX. (Mon. Of. 230/1940 vânătoarea iepurilor în cerc este oprită în judeţul Bihor pentru sezonul 1940/41; vânătoarea obişnuită a iepurilor este liberă.

— „Carpaţii" revista de vânătoare, pescuit şi chinologie care apărea la Cluj, va continua să apară la Sibiu, redacţia şi administraţia fiind stabilită în Str. Carmen-Sylva, 12.

— D-nii Ing. Aurel Comşia şi Ing. C. Ceauşu au fost însărcinaţi, primul cu conducerea Direcţiei Vânătoarei şi pescuitului în apele de munte, iar secundul ca subdirector al numitei direcţiuni (Mon. Of. 213 din 13.IX.1940).

— La Direcţia vânătoarei şi pescuitului în apele de munte sunt vacante trei locuri de ingineri silvici la Serviciile cu caracter tehnic şi la control.

BIBLIO... STRA"
SIBIU

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPADURIRI)

166 pagini, 60 lei

EPUIZAT

III. — SERIA C. — **TRATATE ȘI MANUALE:**

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUTIU BUCUREȘTI

I 24942

REVISTA PĂDURILOR

BIBLIOTECA CENTRALĂ
„ASOCIAȚIUNII"
SIBIIU

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

NOEMBRIE 1940 ANUL 52 — Nr. 11

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 52, Nr. 11 NOEMBRIE 1940

SUMARUL:

Studii:

Titus Petrescu: Teoria erorilor și verificarea ei asupra fenomenelor silvice (III) — — — — — — — — — — — — — — — 693

Comentarii — Insemnări:

P. Cretzoiu: Considerațiuni cu privire la Quercus polycarpa Schur. — — 698
I. Moldovan: Dispariția jilipurilor de lemn pentru bușteni — — — — 704
A. Mălăescu: Fabricarea furnirului — — — — — — — — — — 710
C. V. Popescu: Origina etnică a proprietarilor de păduri — — — — — 718
M. Petcuț: Creșterea rădăcinilor în raport cu tulpina la pueții de stejar — 721

Cronica internă (pag. 724), *Cronica externă* (729), *Cronica cinegetică* (pag. 731), *Cărți* (p. 736), *Reviste* (p. 738), *Informațiuni* (p. 743), *Legi* (p. 746), *Publicațiuni* (p. 753).

SOMMAIRE:

Études:

La théorie des erreurs et sa vérification sur les phénomènes forestiers (III) — — — Titus Petrescu

Commentaires:

Considérations sur Quercus polycarpa Schur. P. Cretzoiu
La disparition des glissoirs secs pour les troncs — — — — I. Moldovan
La fabrication des placages en bois — — A. Mălăescu
Origine éthnique des propriétaires forestiers roumains — — — C. V. Popescu
La croissance des racines de chêne par rapport à leurs tiges — M. Petcuț

Chronique — Livres — Revue des revues — Nouvelles — Lois — Publications

INHALT:

Abhandlungen:

Die Fehlertheorie und ihre Anwendungen an die forstlichen Phänomenen (III) — — — Titus Petrescu

Mitteilungen:

Betrachtungen über Quecus polycarpa Schur. P. Cretzoiu
Beseitigung der Holzriesen als Beförderungsmittel für die Klöze I. Moldovan
Furnierherstellung — A. Mălăescu
Etnische Herkunft der Waldbesitzer in Rumänien — — — — C. V. Popescu
Entwicklung der Wurzel der Eichenpflanzen im Vergleich mit dem Pflanzenstamm — — M. Petcuț

Chronik — Bücherschau — Zeitschriftenschau — Nachrichten.

Inlocuirea salcâmului prin semănături de stejar sub masiv. Pădurea Brânzeasca, Jud. Ilfov. Ocolul silvic Gruiu.
La substitution du chêne, par semis dans un peuplement de robinier. Forêt Brânzeasca, Dép. Ilfov. Cantonnement forestier Gruiu.

Clişeu I. C. E. F.

- IUL. 2005

Semănături de stejar în ochiuri. Pădurea Căldărușanca (Balta Neagră) Jud. Ilfov. Ocolul silvic Gruiu.
Régéneration artificielle du chêne par trouées. Forêt Căldărușanca (Balta Neagră), Dép. Ilfov. Cantonnement forestier Gruiu.

Clișeu I. C. E. F.

S T U D I I

TEORIA ERORILOR ŞI VERIFICAREA EI ASUPRA FENOMENELOR SILVICE

de Ing. TITUS PETRESCU
(Coşava)

III.

Omogenitatea arboretelor din punctul de vedere al diametrelor medii.

Am arătat într'un articol anterior [1]) legea după care se repartizează volumul lemnos pe suprafaţa ocupată de un arboret.

In cele ce urmează vom studia variaţia diametrelor medii depe suprafaţa aceluiaş arboret.

Pentru aceasta recurg la tabloul Nr. 1 [1]) (col. 5 pag. 434) în care sunt trecute diametrele medii ale celor 107 locuri de încercare studiate anterior.

Calculând media acestor diametre avem:

$$\Sigma (d \times n) : n = 3616 : 107 = 33{,}8 \text{ cm.}$$

Aceasta este valoarea diametrului mediu total. Faţă de această valoare, pe care o considerăm ca origină, grupăm cele 107 diametre medii în clase cuprinzând diametre din 4 în 4 cm fiecare.

Rezultatul acestor grupări se vede în tabloul Nr. 1 (col. 1, 2 şi 3). Clasele de diametre respective s'au obţinut adunând şi scăzând cifra de 4 cm din valoarea diametrului mediu total.

După această operaţie calculăm în continuare (Tabloul Nr. 1 col. 4 şi 5), diametrul mediu pentru fiecare clasă în parte. Diferenţa dintre diametrul mediu pe clase şi dintre diametrul mediu total este eroarea ε a clasei respective (Tabloul 1 col. 6).

1) In Revista Pădurilor Nr. 6/1940 pag. 433.

39816

TABLOUL Nr. 1.

1	2	3	4	5	6
Clasa de diametre	d	n	d×n	dm	ε
	cm	no.	cm	cm	cm
13.80—17.80	16	1	16		
	17	1	17		
		2	33	16.50	—17.30
17.80—21.80	18	2	36		
	18.5	1	18.5		
	19	1	19		
	19.5	1	19.5		
	20	1	20		
		6	113.0	18.83	—14.97
21.80—25.80	24	1	24		
	25	4	100		
	25.5	1	25.5		
		6	149.5	24.91	— 8.89
25.80—29.80	26	3	78		
	27	4	108		
	28	1	23		
	29	3	87		
		11	301	27.36	— 6.44
29.80—33.80	30	7	210		
	31	5	155		
	32	6	182		
	33	7	231		
		25	778	31.12	— 2.68
33.80—37.80	34	6	204		
	34.5	1	34.5		
	35	4	140		
	35.5	2	71		
	36	4	144		
	37	4	148		
	37.5	1	37.5		
		22	779.0	35.41	+ 1.61
37.80—41.80	38	5	190		
	38.5	1	38.5		
	39	4	156		
	40	3	120		
	41	5	205		
		18	709.5	39.41	+ 5.61
41.80—45.80	42	4	168		
	42.5	1	42.5		
	43	5	215		
	44	1	44		
	45	2	90		
		13	559.5	43.04	+ 9.24
45.80—49.80	46	1	46		
	46.5	1	46.5		
	48	1	48		
		3	140.5	46.83	+13.03
49.80—53.80	53	1	53	53.00	+19.20

Recapitulând (în tabloul Nr. 2) rezultatele obţinute avem (col. 1, 2, 3 şi 4) numărul şi mărimea erorilor respective pe clase de diametre.

TABLOUL Nr. 2.

1		2	3	4		5	6
Clasa de diam.		n	dm	ε		ϵ^2	$\lvert\epsilon\epsilon\rvert = n\epsilon^2$
Origina veche	Origina Nouă			+	—		
		no.	cm	cm	cm	cmp	
13,8—17,8	(—20)—(—16)	2	16,50	—	17,30	299,3	598,6
17,8—21,8	(—16)—(—12)	6	18,83	—	14,97	225,0	1.350,0
21,8—25,8	(—12)—(— 8)	6	24,91	—	8,89	79,0	474,0
25,8—29,8	(— 8)—(— 4)	11	27,36	—	6,44	41,5	156,5
29,8—33,8	(— 4)—(— 0)	25	31,12	—	2,68	7,2	180,0
33,8—37,8	0 — 4	22	35,41	1,61	—	2,6	57,2
37,8—41,8	4 — 8	18	39,41	5,61	—	31,5	567,0
41,8—45,8	8 — 12	13	43,04	9,24	—	85,5	1.111,5
45,8—49,8	12 — 16	3	46,83	13,03	—	169,5	508,5
49,8—53,8	16 — 20	1	53,00	19,20	—	369,0	369,0
		107					5.372,3

Pentru a calcula eroarea mijlocie (ϵ_m) calculăm (col. 5 şi 6) pe ϵ^2 şi pe $\Sigma|\epsilon\epsilon| = \Sigma n\epsilon^2$.

Valoarea erorii mijlocii este:

$$\epsilon_m = \sqrt{\frac{\Sigma|\epsilon\epsilon|}{n-1}} = \sqrt{\frac{5.372,3}{107-1}} = 7,12 \text{ cm}$$

şi a erorii probabile

$$\eta = 0.67449 \times \epsilon_m = 0.67449 \times 7,12 = 4,80 \text{ cm}$$

iar k = 4.00 cm.

şi deci valoarea raportului

$$\frac{k}{\eta} = \frac{4.00}{4.80} = 0.834$$

Pentru celelalte valori ale lui k se înmulţeşte acest raport cu 2, 3, 4 şi 5 şi se obţine tabloul Nr. 9 (col. 1 şi 2).

TABLOUL Nr. 3.

1	2	3	4	5	6	7	
k	$\frac{k}{\eta}$	p	Δp	$107 \times \Delta p$	n	Diferența	
						+	−
4	0,834	0,42623	0,42623	45,6	47	1,4	—
8	1,668	0,73944	0,31321	33,5	29		4,5
12	2,502	0,90850	0,16906	18,1	19	0,9	—
16	3,336	0,97554	0,06704	7,1	9	1,9	—
20	4,170	0,99500	0,01946	2,7	3	0,3	—
				107,0	107		

Din table [1]) se obține valoarea lui p (col. 3) iar prin diferențe succesive se obține Δp (col. 4). Inmulțind pe Δp cu 107 obținem numărul teoretic al erorilor (col. 5). Trecând alături numărul real al erorilor (col. 6) și făcând diferența (col. 7), observăm că diferențele sunt neglijabile.

Observăm și aici, ca și în cazul volumelor, că concordanța în ceeace privește valoarea relativă a erorilor, nu este perfectă, decât numai în cazul când se ia în considerare valoarea absolută a erorilor.

Această neconcordanță se explică prin faptul că s'a studiat un caz, în care avem un număr restrâns de observațiuni. In cazul când locurile de încercare ar fi fost mai numeroase și mai dense pe unitatea de suprafață, desigur că am fi găsit rezultate și mai apropiate de teorie.

* * *

Pentru a reprezenta grafic variațiunea probabilității erorilor, să calculăm aceste probabilități pe intervale.

Din tabloul Nr. 2 avem:

1) Revista Pădurilor Nr. 6/1940 tabloul Nr. 4 pag. 439.

TABLOUL Nr. 4.

1	2			3	
Interval	Numărul erorilor			Probabilitatea	
	+	—	Total	reală	teoretică
0— 4	22	25	47	47 : 107 = 0,43925	0,42623
4— 8	18	11	29	29 : 107 = 0,27103	0,31321
8—12	13	6	19	19 : 107 = 0,17757	0,16906
12—16	3	6	9	9 : 107 = 0,08411	0,06704
16—20	1	2	3	3 : 107 = 0,02804	0,01940
Total:	57	50	107	107 : 107 = 1,00000	0,99500

Reprezentând grafic după procedeul cunoscut obținem diagramele de mai jos.

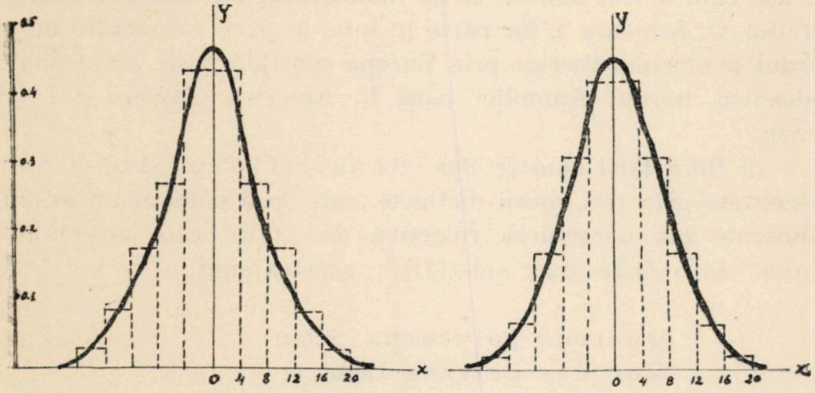

Din aceste diagrame se observă și grafic concordanța care există între teorie și realitate, diagramele fiind asemănătoare.

La théorie des erreurs et sa vérification sur les phénomènes forestiers.

Die Fehlertheorie und ihre Anwendungen an die forstlichen Phänomenen.

(III)

In der Fortsetzung seiner Untersuchungen über die Verteilung verschiedener Baumelemente im Bestande, befasst sich der Verfasser in vorliegender Arbeit mit dem Durchmesser.

Die Verteilung der Durchmesser mit Bezug auf den Mitteldurchmesser, bestättigt, gleich wie die früher behandelten Elemente, (Stammzahl und Masse) das Gaus'sche Gesetz.

COMENTARII — INSEMNĂRI

CONSIDERAȚIUNI CU PRIVIRE LA QUERCUS POLYCARPA SCHUR.

de PAUL CRETZOIU

Din Seria Sessiflorae Loj. a genului Quercus L., așa cum a fost admisă și de monograful cel mai recent al genului, O. Schwarz [1]), fac parte în total 6 specii răspândite din nordul peninsulei Iberice prin Europa centrală peste peninsula Balcanică, nordul Anatoliei până în America, Taurus și Libanon.

In flora țării noastre Ser. Sessiliflorae Loj. e reprezentată prin trei specii distincte, care însă până acum erau cunoscute sub denumirea colectivă de „Quercus sessiliflora" sau „Quercus sessilis"; acestea sunt:

Quercus polycarpa Schur.,
Quercus petraea Liebl. și
Quercus Dalechampii Ten.

Mă voi ocupa aci de primul din acești trei goruni dela noi, pe care am avut ocazia să-l studiez în natură în repetate rânduri, în mai mulți ani.

Quercus polycarpa Schur. a fost descris la 1851 și bogata sa sinonimie e următoarea:

Quercus polycarpa Schur., in Verhandl. Siebenbürg. Verein f. Naturwiss. 1851, p. 170.

Quercus axillaris Schur., in Oesterr. Botan. Wochenbl., 1857, p. 18.

---

1) O. Schwartz, Monographie der Eichen Europas und des Mittelmeergebietes, Liefg. 2, Berlin 1937, p. 71.

Quercus condensata Schur., l. c. 1857, p. 18.

Quercus dschorochensis Kotschy, Eichen Eur. u. Orients, 1862, tab. XXXIX.

Quercus Robur ssp. sessiliflora var. bullata DC., Prodrom. XVI, 2, 1864, p. 8.

Quercus sessiliflora Auct. div., p. pte.

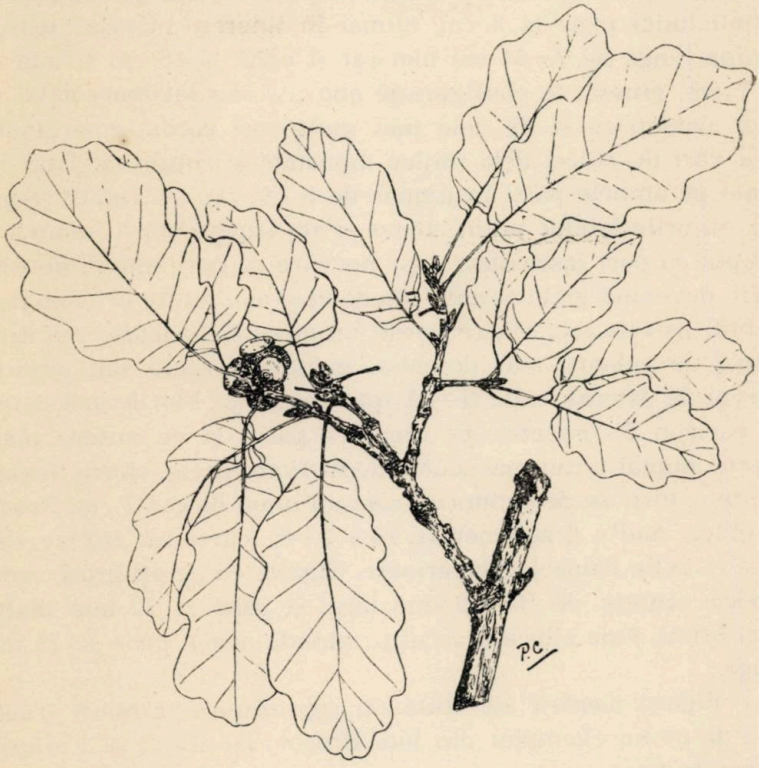

Fig. 1. — Ramură fructiferă de Quercus polycarpa Schur., după exemplare din jud. Brașov (original).

Quercus pseudodschorochensis Wenzig, in Jahrb. Bot. Gart. Berlin IV, 1886, p. 188, p. pte.

Quercus sessilis Auct. div., p. pte.

Quercus Kozlowskii Woron., in Grossheim, Flora Kauk., II, 1930, p. 24.

Acum dau mai jos descrierea acestei specii, după O. Schwarz, l. c. p. 73, care se potrivește foarte bine cu exemplarele văzute din țara noastră:

Arbore înalt, cu creşterea ceva mai sveltă decât la Quercus petraea, cu coroana globuloasă. Ramuri glabre, brunroşiatice sau brune-verzui, cu lenticele numeroase, mari şi eliptice; muguri alungiţi, ovali, treptat-îngustaţi sau obtuzi, glabri, lucioşi, rareori cu foarte puţini peri, cu solzii bazali ascuţiţi; stipule membranoase, cad de timpuriu. Frunze de mărime mijlocie, groscioare până la pieloase, dispuse regulat pe ramuri, cu peţioli lungi până la 3 cm, numai în tinereţe mătăsos păroşi; lamina lungă de 7—11 cm mai rar şi până la 16 cm şi lată de 5—7 cm, groasă, în configuraţie obovată sau lat-lanceolată, cu baza asimetrică şi de cele mai multe ori cordat-emarginată, spre vârf de obicei dela mijloc îngustată şi rotunjită; lobii laminei pe ambele părţi în număr de 5—8, rar 10, relativ regulaţi; sinurile lobilor puţin adânci. Faţa superioară a laminei la început cu peri fasciculaţi şi pe nervure cu peri simpli, de timpuriu devenind glabrescentă sau de cele mai multe ori complect glabră, pe faţa superioară verde întunecată, lucioasă, cea inferioară de culoare mai deschisă, galbenă-verzuie sau alburie. Nervurele laterale câte 7—11, proeminente. Florile masculine cu perigon 5—7-sectat, pe dinafară păros şi cu antere mari, exerte, numai puţin mai scurte decât filamentele; florile femele capitate, dispuse pe pedunculi comuni lungi de cca 3 cm. Fructe de obicei multe şi aglomerate, câte 2—6, foarte rar izolate, dispuse la axila frunzelor superioare. Cupula cu pereţi groşi, semisferice, scunde, de 15—20 mm largi şi până la 12 mm înalte, solzi bruni, bine adpreşi, ascuţiţi; ghinda ovală, până la 25 mm lungă.

Figura noastră alăturată (1) reprezintă o ramură fructiferă de pe un exemplar din jud. Braşov, iar fig. 2 şi 3 diferite forme de frunze.

Specia aceasta e bine distinctă de celelalte două ale Sect. Sessiliflorae Loj., prin frunzele mai mici, de o structură mult mai solidă, pieloasă, puţin variabilă, cu nervure proeminente şi prin lipsa perilor la maturitate pe faţa inferioară a frunzelor; apoi fructele sunt mai totdeauna aglomerate, câte 5-6. Quercus petraea Liebl. (=Quercus sesssilis Ehrh. propriu zis) n'are frunzele niciodată complect glabre.

Quercus polycarpa Schur. a fost descrisă de autorul său din împrejurimile Sibiului; apoi a mai fost colectat şi dela Arad. Eu am văzut acest gorun în două staţiuni din ţară:

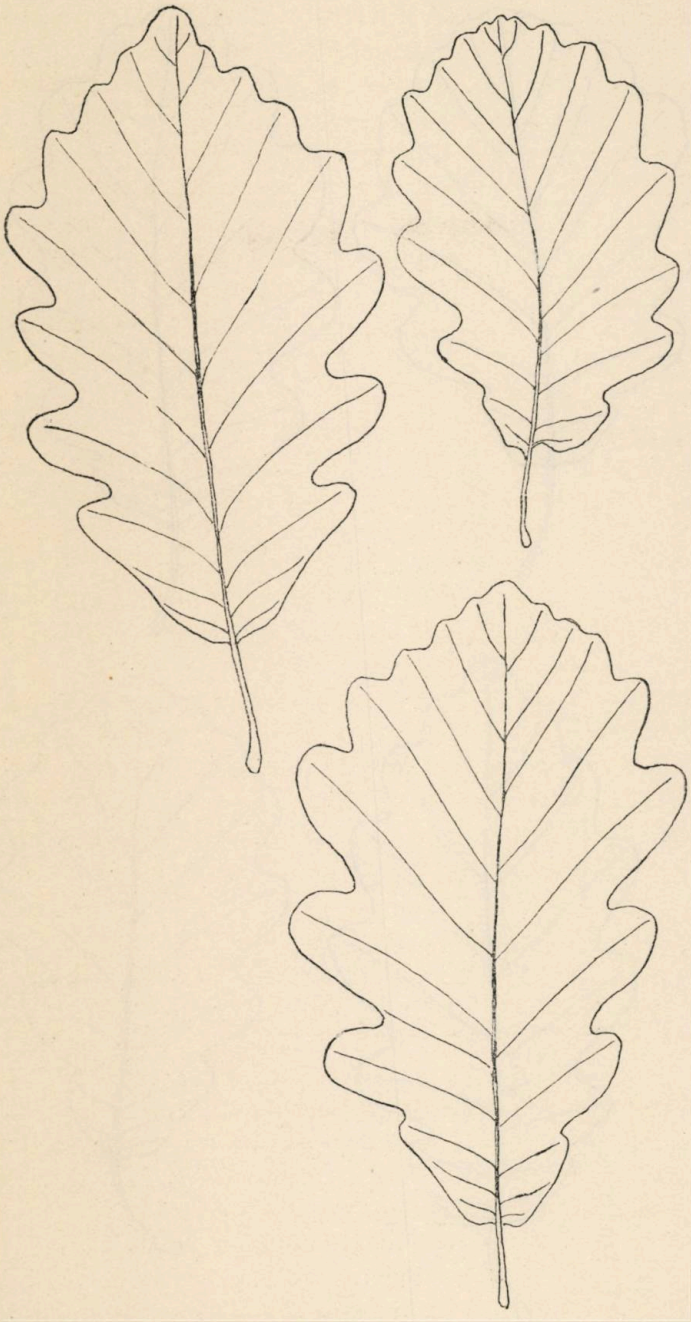

Fig. 2. — Forme de frunze de Quercus polycarpa Schur. (după Schwarz).

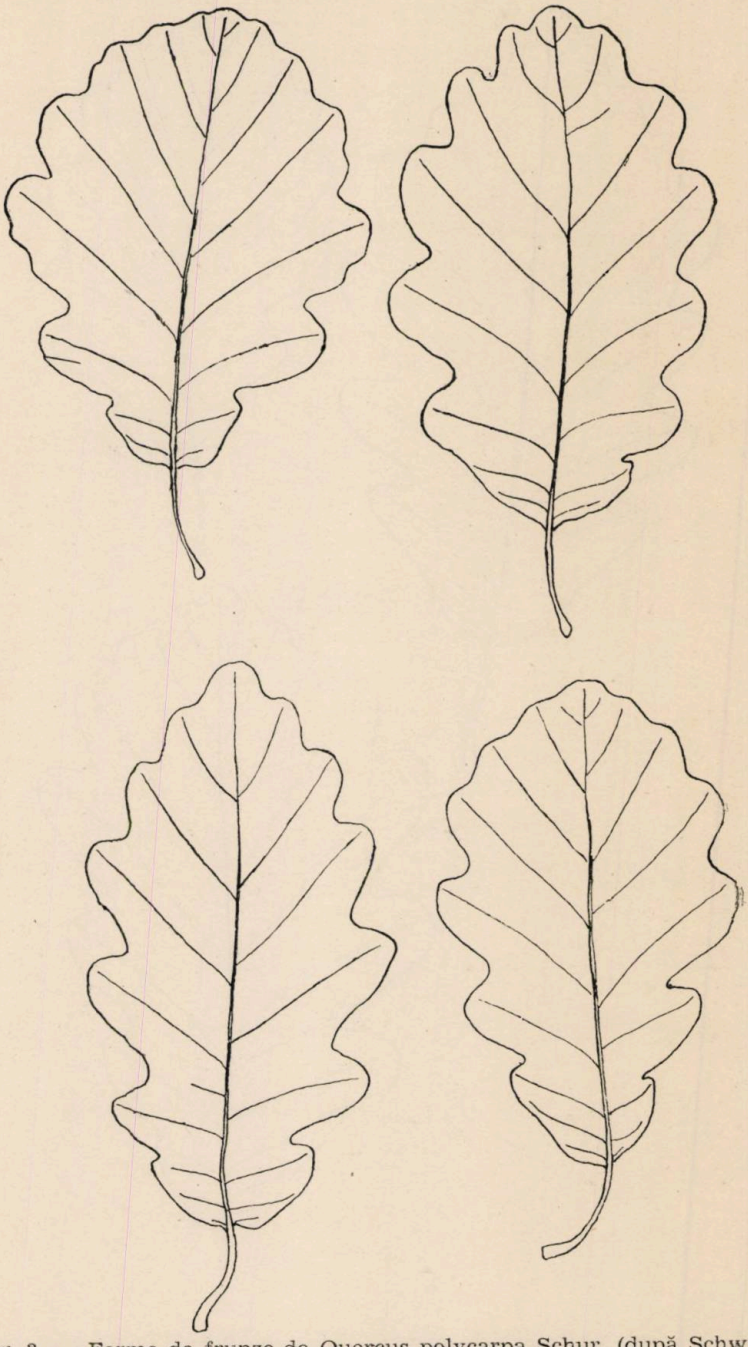

Fig. 3. — Forme de frunze de Quercus polycarpa Schur. (după Schwarz).

Distr. Brașov: în partea inferioară a Cheilor-Râșnovului, în Pârâul-Cheii, la o altitudine de 700—750 m, în exemplare izolate, pe calcar.

Distr. Cluj: pe valea Someșul-Cald, din sus de satul Someșul-Cald, la altitudine de 700—800 m, păduri întinse, pe roce eruptive.

Aria geografică a acestei specii e destul de restrânsă, căci nu e cunoscut decât din Europa sudestică și Nordul Asiei-Minore, din Podolia prin Transilvania, nordul peninsulei Balcanice și regiunile Sud-Euxinice până în Lazistanul de Vest.

Importanța silvică a acestei specii pare a fi aceași ca a gorunului obișnuit (Quercus petraea Liebl. = Quercus sessilis Ehrh. și Quercus Dalechampii Ten. = Quercus aurea Wierzb.).

Cred că Quercus polycarpa Schur., dacă va fi căutat cu atențiune, va putea fi găsit și în multe alte stațiuni din țară; el pare a fi gorunul de limită superioară a quercineelor, pe locuri stâncoase. Rostul acestui articol nici nu e altul decât de a atrage atențiunea cercetătorilor asupra acestei chestiuni.

Zusammenfassung.

Verf. gibt hier Beschreibung und Abbildungen der Quercus polycarpa Schur., eine bereits 1851 beschriebene, aber erst jetzt wieder vom Monographen O. Schwarz aufgenommene Eichen-Art; ausser den bisher benannten Fundorte in Siebenbürgen, macht Verf. zwei weitere bekannt. Die Art ist sonst nur in Süd-Ost-Europa und Klein-Asien verbreitet.

DISPARIȚIA JILIPURILOR DE LEMN PENTRU BUȘTENI

de Ing. ION MOLDOVAN-JUNIOR

In ansamblul mijloacelor de transport din regiunea de munte cu parchete situate pe pante și pârae puțin accesibile vehiculelor țărănești, jilipurile de lemn au îndeplinit în trecut un rol bine determinat și s'au dovedit a fi un prețios instrument auxiliar la 'ndemâna exploatărilor forestiere de material lemnos de lucru și construcție de esențe rășinoase.

In adânciturile uscate sau udate de izvoare mai mult sau mai puțin abundente ce întretae din belșug pădurile noastre din Carpați, jilipurile de lemn au fost nelipsite și păreau indispensabile în operațiile de scoaterea buștenilor din parchete și mai ales de colectarea materialului lemnos fasonat, la principalele căi forestiere de transport, precum: drumuri de pădure, decovile forestiere, ape de plutit, zeonifere, etc.

Prezența materialului de construcție în nemijlocita apropiere a traseurilor, înlesnirea procurării de meșteri muncitori recrutați dintre lucrătorii de pădure, posibilitatea de adaptare la configurația terenului dat, utilizând precipitațiunile atmosferice sub cele mai felurite stări de agregație, adică sub formă de ploi, zăpadă ,apă de izvoare și ghiață, le-au impus la exploatare ca pe unele din mijloacele de transport ușor de înființat, lesne de exploatat.

Sursa de energie a acestui fel de transport fiind gravitațiunea, este natural ca și cheltuelile de exploatare ale jilipurilor să fie reduse și mai convenabile decât orice altă metodă de apropiere și strângere a lemnului la drumurile carosabile.

Din cauza acestor incontestabile calități, jilipurile au și fost utilizate pe scară întinsă în exploatările forestiere împreunate cu transporturi pe căi uscate. Numai în bazinele cu râuri plutitoare s'a forțat introducerea canalelor de apă în locul jilipurilor, cari în aceste condiții și împrejurări, nu mai pot

asigura o trecere lesnicioasă și fără complicate și costisitoare depozitări a lemnului dat pe jilip în apele plutitoare. O manipulație uniformă, deprinderea muncitorilor localnici cu același gen de muncă și mai ales coincidența sezonului de exploatare al canalelor de apă cu cel al plutirei pe râuri justifică și din alt punct de vedere preferința lor în astfel de bazine și pe terenuri și în condiții topografice caracteristice jilipurilor, dacă situația hidrologică nu se opune și apa pâraelor este suficientă pentru a antrena transportul pe canale.

Pe lângă avantajul unui transport ieftin și al unei exploatări ușoare și comode, jilipurile au și scăderile lor, cari se evidențiază cu atât mai mult și iau proporții cu atât mai mari, cu cât ne îndepărtăm mai mult de sistemele arhaice de valorizări ale trecutului cu gospodăria sa forestieră extensivă, însușindu-ne metode mai precise de punere în valoarea pădurilor, făcând o economie forestieră mai intensivă și mai potrivită cu spiritul vremurilor și cu imperativele noilor precepte economice generale și naționale.

In epoca unor curente de febrile și radicale raționalizări ce au frământat în ultimele decenii toate categoriile de industrii indigene în scopul bine determinat de a le pune pe baze mai solide capabile de concurență, nu ne surprinde faptul, că jilipurile de lemn cu risipa lor de material de construcție și deprecierile cantitative și calitative, cărora este expus lemnul transportat pe ele, au ajuns în desuetudine și au fost condamnate la dispariție. Aceasta pretutindeni unde tehnica sau chiar și numai inventarul agricol sărăcăcios și primitiv al populației dela țară a pus la îndemâna exploatărilor forestiere căi și mijloace de transoprt de substituire, capabile a îndeplini cu succes rolul jilipurilor din lemn. Intr'adevăr jilipurile strică mult lemn. Prin scurtări la anumite dimensiuni reclamate de construcție, prin crestăturile ce se fac celor mai multe piese pentru a fi „cusute" întreolaltă, prin cioplirea unor piese în vederea realizării formei interioare ovale și prin retezarea multor bârne sau bușteni ce servesc drept material de construcție, cresc din punct de vedere cantitativ pierderile totale de transport. Pierderile vor fi cu atât mai mari cu cât jilipurile vor fi mai lungi și cu cât materialul lemnos exploatat care se servește de jilipuri va fi mai redus ca volum, mai mic în cantitate.

In cazul când unul și același jilip deservește parchete ce se exploatează în mai mulți ani consecutivi, materialul de construcție mai suferă și deprecieri de natură calitativă ce se evidențiază prin o înroșire progresivă a structurei interioare a lemnului. Acest defect are drept urmare o clasare inferioară a materialului de cherestea sau de alte întrebuințări technice ce se va debita la vremea sa din acest lemn clădit în jilipuri.

Ori cât de însemnate și de puțin agreate ar fi aceste pierderi provenite din multiplele degradări ale materialelor de construcție, ele rămân totuș în urma deprecierilor ce încearcă materialul lemnos în decursul transportului său pe jilipuri. Teșitura și ruptura parțială a capetelor de bușteni, crăpături longitudinale cauzate de bușiri și loviri în grămezi sau de sărituri din jilip și izbituri de stânci sau buturugi, frângeri la astfel de sărituri sau ciocniri de alte lemne „netasonate" din timp în grămada dela gura „asvârlitoarei", sunt formele cele mai frecvente și obicinuite ce pot spori pierderile cantitative până la un coeficient, care poate compromite rentabilitatea exploatării și poate anula devize și proecte întocmite cu oricât discernământ și spirit de prevedere.

Stricăciunile, de cari va suferi lemnul transportat, stau în proporție directă cu lungimea jilipurilor, mărimea pantei și invers proporționale cu intensitatea supravegherii, priceperea în îndrumarea lucrărilor și interesul lucrătorilor la scoaterea intactă a lemnului din parchete și la depozitarea lui reglementară de-alungul căilor principale de transport.

Dependența transportului de mersul vremii este un balast, care atârnă mai adânc în cumpăna de osândire a jilipurilor. Aceasta poate provoca pagube cu mult mai însemnate decât lipsurile de cari am făcut până acum amintire.

Așteptarea anotimpului geros pentru jilipurile de iarnă, imobilizează lemnul în pădure și-l face pe un timp oarecare inaccesibil oricăror întrebuințări technice expunându-l vânturilor și căldurei solare în parchet și umezelei înăbușite în grămezile dela ambele capete ale jilipurilor. Sunt stări cari în ultima analiză se soldează cu crăpături longitudinale pe deoparte și încinderea lemnului pe de altă parte, însemnând fiecare tot atâtea degradări de natură calitativă, de cari va suferi întreg materialul lemnos destinat a fi dat pe jilip.

Mai simțitoare și de proporții mai mari și mai neplăcute vor fi degradările acelui lemn care din lipsă de ger suficient sau al unui sezon prea scurt de transport pe jilip înghețat, va trebui să mai rămână încă un an îngrămădit în pârae sau la gurile de exploatare. In acest caz lemnul rămâne pradă agenților atmosferici protivnici unei bune conservări a materiei lemnoase și propagatori ai tuturor saprofiților. Aceștia atacă lemnul și-l depreciază din punct de vedere al valorii materialului de cherestea ce urmează a fi debitat cu mai multe zeci de procente, iar lemnului brut destinat pentru alte utilizări îi produce putregaiul roșu reducându-i trăinicia și micșorându-i în mod simțitor durata de întrebuințare în construcții.

Compromiterea realizării programului de producție, prelungiri de termene de transport costisitoare, cheltueli de administrație sporite, declasarea materialului de cherestea și al lemnului de construcție etc. sunt consecințele acestor forțate întârzieri impuse de cauze și împrejurări independente de voința noastră.

Exigențele pieței față de produsele industriei forestiere de tot felul, tendința tot mai accentuată de a spori randamentul industrial și a îmbunătăți calitatea materialelor fabricate, au impus și exploatărilor de păduri schimbări de metode și adoptarea unor noi sisteme de exploatare. Cu ajutorul acestora, lemnul doborît poate fi debitat în gatere sau prelucrat ca material de construcție în cel mai scurt timp posibil. Aceasta cu scopul de a preveni înroșirea sau învinețirea fibrelor și a putea fi corhănit și transportat din parchet cu mijloace cari îl cruță și ferește de stricăciuni.

Cu jilipuri de lemn nici unul din aceste imperative nu poate fi satisfăcut. Este firesc deci ca ele să fie abandonate și înlocuite cu alte mijloace și alte metode, a căror introducere a fost reclamată și de exploatările de lemn de construcție de fag ajuns în ultimele decenii la o importanță deosebită din punct de vedere al valorizării optime a masivelor noastre de fag. Cum fagul se debitează în stare verde, când fizibilitatea lemnului este mai pronunțată, el nu se pretează la transport pe jilipuri de lemn fără pericolul de a fi în mare parte crăpat și diformat într'atât ca să nu mai poată fi utilizat ca lemn de lucru.

Datorită faptului, că în majoritatea pădurilor noastre de rășinoase se găsește și fag în amestec, al cărui transport va trebui să urmeze aceleași văi și pârae ca și cel al lemnului de rășinoase, este o imposibilitate technică și o risipă nepermisă de capital de investiții, ca să se construiască pentru fiecare esență alt mijloc de transport.

Deci, încă un motiv puternic pentru înlocuirea jilipilor.

Operația aceasta de substituire se face ușor și fără zdruncinări adânci de cari să se resimtă exploatarea, fiindcă jilipurile n'au nicăiri caracter permanent și sunt de scurtă durată (de cel mult 2 ani și numai în cazuri excepționale 3 ani).

Asupra felului de înlocuire au influență hotărîtoare mijloacele de transport permanente.

Astfel, acolo unde transportul principal este efectuat cu decoviluri, se vor construi prelungiri sau ramificații cuprinzând și traseurile proprii pentru jilipuri, utilizând calea ferată îngustă și pe terenuri cu pante de 8% considerate ca înclinații maxime admise de autorizațiile de construcție.

Când materialul lemnos este adus în fabrici sau depozite pe râuri plutitoare, la munte canalele de apă sunt indicate a înlocui jilipurile și a servi la colectarea lemnului din parchetele exploatate.

In cele mai multe cazuri, transporturile pe drumurile principale se fac cu vehicule țărănești; în acest caz jilipurile sunt în majoritatea covârșitoare a cazurilor înlocuite cu simple drumeaguri, cu pârtii rudimentare ticluite sau temeinic construite după caracterul lor, după anotimpul sezonului de transport și cu deosebire după cantitatea materialului lemnos ce va fi transportat pe ele. Pe aceste drumuri lemnul este tras de-atârâșul cu vite sau arareori după un sistem combinat cu capătul de dinainte al lemnului așezat pe o pereche de roți iar capătul dinapoi urmând târâș după semivehicolul astfel improvizat. Pârtiile acestea nu urmează numai cursul pâraelor sau fundul depresiunilor, ci cele mai multe emit ramificații în chip de tentacule de-acurmezișul parchetelor întretăind curbele de nivel în pante ținute la valori orientate după coeficientul de fricțiune al lemnului pe sol, cu scopul de a reduce la minimum forța de tracțiune a vitelor de jug sau cailor de ham.

Cu scopul de a feri lemnul de deteriorări și la corhănit,

este consult a împânzi întreaga suprafață a parchetelor situate pe terenuri, în pante „ușor înclinate", „înclinate" sau „repezi" cu astfel de drumeaguri, regretând că ele nu pot fi folosite cu succes și pe pante „foarte repezi" sau chiar „abrupte" din cauza greutăților de construcție și aproape a imposibilității de a opri lemnul la puncte anumite determinate de traseul lor, de unde ar urma să fie luate și apoi trase de vite.

In condiții și împrejurări normale și considerate ca proprii pentru transport cu târâșul, cheltuelile de înființare a acestor pârtii primitive și mai ales însuși transportul întrec cu mult pe cele ale jilipurilor. De dragul unei comprimări considerabile a pierderilor de exploatare și a asigurării unui bun randament industrial se fac aceste sacrificii cu toate că ele nu sunt soldate în întregime de foloase de ordin material. Prin înfățișarea intactă și frumoasă a bușteniloor transportați dau totuși un profit estetic spre deosebire de lemnul dat pe jilip, care nu arare ori are aspectul unor obiecte peste cari s'a abătut un val de adevărată devastațiune.

Avem credința, că toți cei cari ne-am folosit în exploatările noastre de jilipuri și am asistat dela respectabilă distanță numai ca simpli privitori la impresionanta desfășurare de forțe a unui buștean în plin mers, ce duduie devale de se cutremură împrejurimile, regretăm, că aceste drumuri de alunecare atât de răspândite și de agreate în trecut vor înceta de a mai face parte integrantă din mijloacele de transport forestiere ale viitorului. Vremurile de azi, cu lozinca lor de economisire a materiei prime și cu principiul lor de cruțare excesivă a tuturor resurselor solului, le vor elimina cu timpul din domeniul realităților prezente și le vor pomeni numai numele ca aparținând inventarului forestier al unui trecut de belșug și huzur.

Beseitigung der Holzriesen als Beförderungs mittel für die Klöze.

La disparition des glissoirs secs pour les troncs.

L'auteur montre qu'à l'avenir les glissoirs utilisés à sec pour la vidange des troncs des résineux, doivent laisser la place à d'autres moyens de transport plus modernes, comme par exemple les voies ferrées.

FABRICAREA FURNIRULUI

de Ing. ANDREI MĂLĂESCU
Oravița (Caraș)

Desvoltarea industriei producătoare de furnir și de lemn contraplacat interesează economia forestieră nu numai din punctul de vedere al rentabilității, ci și din punct de vedere al economisirii lemnului valoros al esențelor forestiere nobile, din care avem cantități tot mai mici.

Ce este furnirul și ce înțelegem prin noțiunea de furniruire?

Sub noțiunea de furnir se înțelege o foaie (lamelă) subțire de lemn (de 0,25—6 mm grosime) de obiceiu dintr'o esență valoroasă și cu desene sau cu o colorație specială, care se lipește cu clei pe un lemn ascuns, mai puțin valoros. Iar sub noțiunea de furniruire se înțelege operațiunea prin care anumite obiecte de lemn de exemplu: părțile componente ale unei mobile, construite din lemn moale și ușor (molid, plop etc.), se acoperă, din motive de estetică și eftinătate, cu lamele subțiri din lemn tare și prețios.

Utilizarea furnirului în scopuri decorative a fost cunoscută și în antichitate. Astfel în mormintele egiptene s'au găsit obiecte lucrate cu furnir, foarte valoroase, iar literatura Asirienilor, Iudeilor, Grecilor și Romanilor încă ne dovedește că îmbrăcarea anumitor părți constitutive ale multor obiecte, cu lamele subțiri de lemn, pentru a le înfrumuseța, era cunoscută și practicată de aceste popoare. Astfel Plinius ne informează, despre o masă renumită proprietatea lui Iuliu Cezar, lucrată cu furnir, precum și asupra faptului că Cicero ar fi plătit fantastica sumă de un milion sexteți (circa 3,6 milioane lei) pentru o masă lucrată cu furnir de lămâiu.

Din pictura rămasă din antichitate rezultă că pe vremea aceea furnirul se producea numai prin debitarea cu ferăstrăul de mână (Klobsäge=ferestrău de despicat). Acest mod de pro-

ducere a furnirului s'a păstrat până la începutul sec. XIX, când, după descoperirea maşinei cu aburi, s'au inventat şi ferăstraiele circulare. Astfel s'a făcut trecerea la producerea mecanică a furnirului ferăstruit.

Debitarea cu ferăstrăul a furnirului este împreunată cu pierderi mari de material util, datorită rumeguşului (la acest mod de producere 2/3 parte din materialul brut cade sub formă de deşeuri). De aceea astăzi numai furnirul de mare valoare se mai produce cu ferăstrăul. In acest scop se întrebuinţează, ferăstraie circulare, formate dintr'un disc, pe a cărui periferie sunt fixate, în şuruburi îngropate, pânze de ferăstrău în formă de segmenţi.

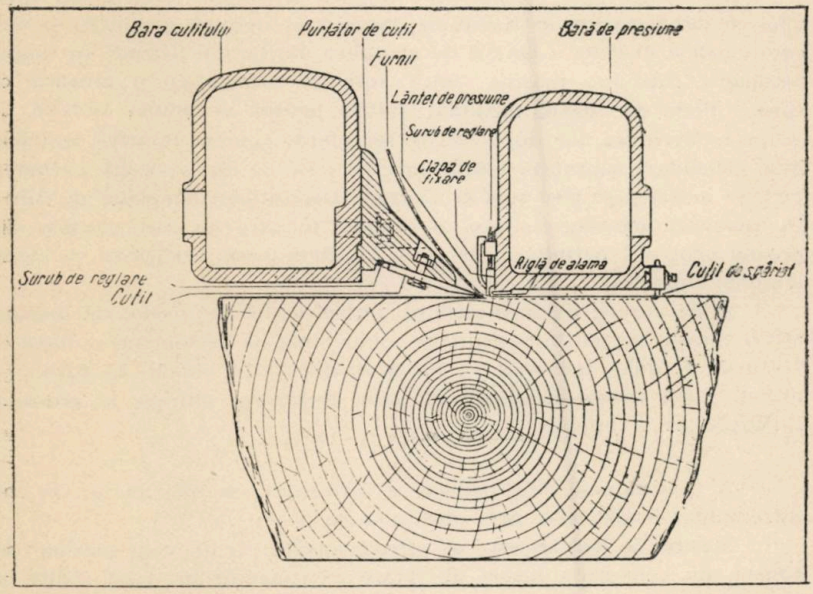

Fig. 1. — Schema dispozitivului de decupare al unei maşini de tăiat furnir. (Desen I. Ungureanu după Knigth-Wulpi: Furniere und Sperrholz, 1930).

Cu desvoltarea, nebănuită în trecut, pe care a luat-o industria fabricării furnirului, s'au mai descoperit două metode de producerea lui, prin despicare (decupare) şi prin derulare, la cari nu avem nici o pierdere de material.

Producerea furnirului prin decupare îşi are originea în producerea aschiilor (lamelelor) din care se fabricau cutiile de chibrituri şi

obezile sitelor, care a condus prin întrebuinţarea roţilor hidraulice şi a maşinilor cu aburi la actualele maşini de tăiat furnirul, cunoscute sub denumirea de „Weneer Slicer" (Furnirmessermaschine). Acestea constau dintr'o bază pe care se găseşte fixat cuţitul, montată oblic pe direcţia mişcării şi dintr'o bară de presiune prepusă cuţitului (vezi fig. 1).

Cuţitul acestor maşini de decupat lucrează după principiul rindelelor. Lungimea cuţitului variază între 180—375 cm, după lungimea prizmei ce se taie în furnir.

Lemnul destinat tăierii se cioplește prizmatic, sau se spintecă în două, apoi se introduce într'o etuvă de aburi sau într'o etuvă de fiert, dacă avem interesul să nu i-se altereze culoarea, unde se aburește, respectiv se fierbe timp de câteva ore, pentru a deveni mai mlădios la tăiere.

Se fixează apoi prizma pe o tejghea orizontală situată sub cuţit, apoi se pune maşina în funcţiune, iar cuţitul despică (gelueşte) la fiecare cursă a maşinei o lamelă de grosimea dorită, din prizmă. In timpul retragerii cuţitului, maşina ridică automat prizma cu o grosime de furnir. Foile de furnir rezultate dintr'o prizmă se adună laolaltă, în ordinea tăierii lor, iar după uscare se refecă; apoi se numără lamelele, li-se calculează suprafaţa totală, care se scrie pe ele, se leagă pachetele pe 2—3 locuri şi se trec apoi la magazie. Depozitarea lamelelor de furnir în asemenea pachete se face în ordinea în care au fost produse din prizme pentru a permite celor ce le întrebuinţează, realizarea de figuri (desene) simetrice.

Şaiba curelei de transmisiune a unei astfel de maşini de decupat are o turaţie de 240 învârtituri pe minut, maşina reclamând o forţă de 7—10 C. P. după mărimea ei. Poate debita 7—14 lamele de furnir pe minut, după specia lemnoasă şi după lungimea, lăţimea şi grosimea furnirului ce s produce.

Al treilea mod de producere a furnirului, cel mai nou şi cel mai întrebuinţat astăzi, este prin derulare.

Maşina de derulat este un strung adaptat la un scop special, care constă din cele două fusuri de fixare a trunchiurilor, care poartă pe capetele lor opuse fălcile demontabile (schimbătoare) de fixare a lemnului ce se taie.

Axele de înaintare, cari împing bara cu cuţitul (montată laolaltă cu bara de presiune, spre axa fusului de fixare a trunchiului) zac în planul orizontal ce trece prin acest ax (de fixare a trunchiului).

Trunchiurile după ce se scurtează la lungimea corespunzătoare, se aburesc sau se fierb, iar dacă sunt încă complect verzi se descojesc şi neîncălzite. După descojire şi după eventuala cioplire pentru a da trunchiului forma cea mai apropiată de cilindru, acesta se fixează cu ajutorul fălcilor fixatoare, în maşina de derulat, care se pune, apoi, în funcţiune.

Cuțitul și bara de presiune se mișcă spre trunchiul ce se rotește și taie în spirală o bandă continuă de furnir, având lățimea egală cu lungimea bușteanului. Banda de furnir derulată se adună în sul sau se taie imediat, cu ajutorul unor foarfeci, la dimensiunile dorite, îndepărtându-i-se în același timp și eventualele defecte (vezi fig. 2).

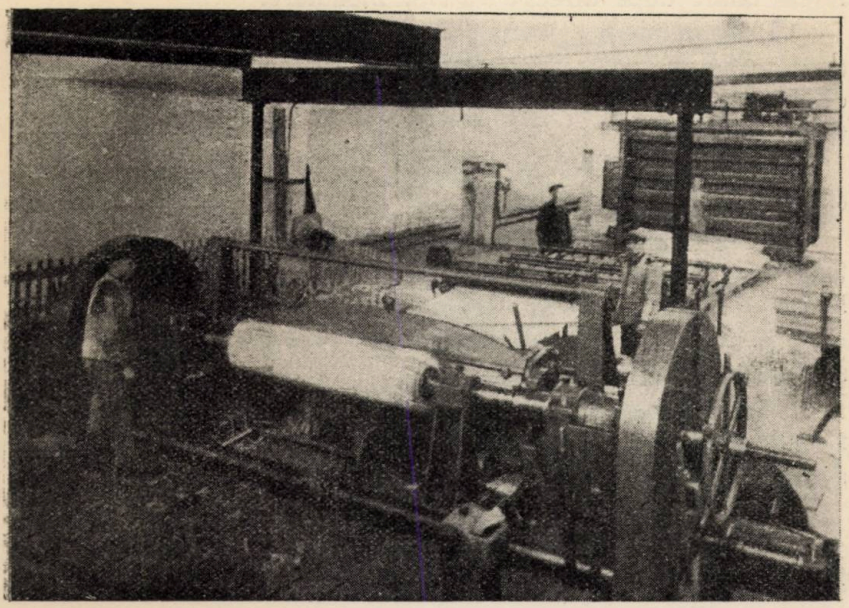

Fig. 2. — O mașină de derulat furnir văzută din spate. (După Knight-Wulpi: Furniere und Sperrholz, Bd. I. 1930). Banda de furnir merge direct la foarfecile de tăiat.

Plăcile de furnir astfel tăiate se așează în pachete de egale dimensiuni, pe benzi transportatoare, cu ajutorul cărora se transportă la uscătorie. După uscare se sortează după calitate.

O mașină de derulat are o turație de 20—25 învârtituri pe minut și reclamă 8—20 C. P., după cum variază lungimea trunchiului dela 0,8—2,05 m lungime, grosimea acestuia putând atinge un metru în diametru.

O mașină de derulat furnir poate produce într'o zi de lucru mai multe mii de metri pătrați furnir, deaceea este și cea mai eftină metodă de producere a furnirului.

Circa 90% din totalul producției de frunir se produce prin derulare, iar din restul de 10%, 5% se produce cu fierăstrăul și 5% prin decupare (geluire).

Desenul furnirului derulat este cu totul diferit de acela

al celui decupat sau tăiat la fierăstrău, deoarece în cazul derulării este imposibilă tăierea după razele medulare (Spiegelschnitt) şi din această cauză desenurile furnirului derulat nu ne pot oferi acele efecte sclipitoare pe cari ni le oferă suprafeţele tăiate după direcţia razelor medulare.

Deaceea pentru producerea furnirului prin derulare sunt apte îndeosebi acele specii lemnoase, la cari nu este nici o deosebire mai importantă între lemnul de primăvară şi cel de toamnă.

Furnirul derulat se crapă pe suprafaţa concavă, atunci când se întinde orizontal.

Pentru toate aceste motive furnirul derulat se întrebuinţează mai mult ca lemn ascuns şi îndeosebi pentru producerea lemnului contraplacat şi a plăcilor de tâmplar (Paneelplatten).

In Europa furnirul derulat se produce numai din fag, mesteacăn, plop, anin şi tei.

Cuţitul maşinii de derulat taie trunchiul în furnir, în formă spirală, până când nu mai rămâne din el decât inima în grosime de circa 10 cm.

In maşinile de decupat se taie furnirul din esenţe nobile în grosimi de 0,25—2 mm, cel din esenţe mai puţin nobile (ca pinul, molidul etc.) în grosimi de 4 mm, iar pentru scopuri speciale, ca de ex. pentru mijloacele plăcilor Paneel, în grosimi până la 10 mm.

In maşinile de derulat grosimea maximă a furnirului ce se poate tăia este de 7,9 mm, putând atinge uneori şi 9,5 mm.

Grosimile uzuale ale furnirului variază în Europa dela 0,25 până la 6 mm, diferenţa dintre singuratecele sorturi fiind de câte 1/10 mm.

Iar pentru motivul că furnirul se taie în stare umedă (aburit, fiert sau în stare verde) şi din această cauză lamelele de furnir se contrag în volum după perderea apei prin uscare, se obicinueşte a se tăia în grosimi cu 6—10% mai mari decât cele pe cari trebue să le aibă în stare umedă.

Furnirurile speciale, întrebuinţate în industria aviatică şi pentru acoperirea cutiilor de ţigări, au grosimile următoare: 0,25—0,3—0,4—0,5—0,6 mm.

Furnirurile nobile utilizate în scopuri decorative, au grosimi de 0,6—0,7—0,8—1,0—1,1 mm, iar în cantități mai mici se taie și în grosimi mai mari, până la 3 mm.

Furnirurile obicinuite (marfă comercială), întrebuințate îndeosebi ca lemn ascuns, sau ca mijloace (Mittellage) pentru contraplacajele subțiri, de ex. furnirul de Gaboon, Okumé, Abachi, pin, anin, fag, etc. au grosimi de 1,5—2,0—2,5—3,0—3,5—4,0—5,0—6,0 mm.

Speciile forestiere al căror lemn este căutat în industria producătoare de furnir.

Dintre speciile indigene se caută în industria producătoare de furnir următoarele: stejarul, nucul, cireșul, fagul, ulmul, frasinul, părul, mesteacănul, paltinul, aninul, plopul, teiul, salcâmul, platanul, laricele, pinul, bradul, molidul etc.

Lemnul acestor specii trebuie transportat la locul de prelucrare, imediat după doborîre, pentru a evita crăparea lui și modificarea coloarei datorită vreunui eventual atac de ciuperci.

Speciile exotice se importă de peste ocean, prin porturile italiene, franceze, belgiene, olandeze și germane.

Calitățile comerciale ce se cer bușteniloi destinați fabricilor de furnir sunt (după prescripțiunile vieneze) următoarele: trunchiuri drepte și cilindrice, având la ambele capete inima la mijloc (centrică), lipsite de crăci și noduri, cu fibra dreaptă complect sănătoase și curate. (La unele specii este căutat și lemnul drept de rădăcină, ca de ex. la nuc).

Bușteniі să aibă o lungime minimă de 2 m și un diametru dela 40—45 cm în sus. Cu toate aceste prescripțiuni, sunt regiuni în Europa, ca de ex. în Letonia, unde bușteniі de mesteacăn utilizați în industriile producătoare de furnir au diametre cuprinse între 203—345 mm.

De unde în America inima trunchiului având un diametru sub 152—178 mm nu se mai poate prelucra, în Europa s'a redus grosimea inimii ce rămâne neutilizată până la 76 mm, după lungimea furnirului în direcția fibrelor, iar la furnir cu direcția fibrelor și mai scurte, de ex. la furnirul destinat am-

balajului, s'a redus grosimea acestei inimi până la 60 mm (în cazul producerii prin derulare).

Pentru producerea furnirului prin ferăstruire sau decupare, grosimea minimă a buștenilor trebue să fie de 450 mm, deoarece altfel nu poate fi debitat corect (pentru a obține desene cu maximum de efecte sclipitoare etc.).

Fibra torsă, excentricitatea, crăpăturile din uscare, de ger și inelare, formațiunile de duramen fals, dungile roșii și albastre și alte boli criptogamice, putregaiuri sau alte vătămări cauzate de insecte, sunt defecte cari fac lemnul neapt pentru industria lemnului.

Se pune mare preț pe culoare, luciu și pe structura fină a lemnului, cari la rândul lor depind de finețea inelelor anuale și de stațiune.

Anumite creșteri anormale, cum este creșterea creață sau ochiurile datorite mugurilor adventivi sau dorminzi (la paltin de ex.) sunt considerate drept calități în industria furnirului.

Pentru determinarea defectelor sau a calităților lemnului cu ocazia sortării buștenilor, se cere un ochiu experimentat deoarece aceste calități și defecte, în afară de proprietățile inerente speciei respective, mai depind de împrejurările staționale în care a crescut arborele respectiv și de tratamentul cultural ce i s'a aplicat.

Determinarea defectelor și calităților interioare ale unui buștean este foarte grea, astfel încât de multe ori suntem nevoiți să ne bazăm numai pe presupuneri.

Pentru determinarea culoarei lemnului unui buștean doborît de mult, ne folosim de o unealtă tăietoare cu ajutorul căreia sgâriem de pe suprafața capetelor acestuia o așchie. Ne mai putem folosi în acest scop și de un burghiu ca cel folosit pentru determinarea creșterilor în diametru (burghiul lui Pressler), cu ajutorul căruia scoatem o așchie din care deducem atât culoarea lemnului cât și uniformitatea și finețea inelelor anuale.

Nodurile vii datorite concreșterii crăcilor, ni le denotă la o mulțime de specii foioase cu coaja netedă, așa numitele bărbi chinezești. Acestea sunt niște ochiuri de forma unei

semi-lune, cu deschiderea în jos, crescute în coajă sau ritidom. După forma, mărimea și grosimea acestor bărbi chinezești putem deduce mărimea și adâncirea nodurilor vii.

Felul coajei sau a ritidomului este un indiciu important asupra calității lemnului. Astfel la stejar, frasin, pin, larice și molid, o coajă netedă, fără crăpături prea adânci, denotă întotdeauna un lemn de mare valoare, cu inele anuale fine, care se lucrează ușor și se lustruește (ciselează) bine.

Părțile putrede invizibile ale bușteniior, se pot stabili cu destulă certitudine prin ciocănirea lor, dacă părțile atacate nu sunt situate prea adânc. Astfel de defecte apar adesea și pe capetele bușteniior ca niște pete (de putregaiu).

Dăm mai jos condițiunile în cari preia fabrica de furnir Prohaszka din Deta, bușteniі de fag:

„Bușteniі de fag dela 30 cm ø în sus, cu toleranța până la 70% inimă brună, în lungimi dela 1,4; 2,2 sau multiplu, cu o supralungime de 20 cm fără nici o obligație privitor la cantitate. Bonificațiuni de lungime se fac numai la acei bușteni cari sunt crăpați în două direcții (Querriss). Crăpături în două direcții până la 30 cm sunt admise. La crăpături peste 30 cm lungime se scade drept bonificație din lungimea bușteanului o lungime egală cu jumătatea lungimii crăpăturii. Crăpătura în lungimi peste un m se retează. Bușteniі crăpați într'o direcție trebue primiți fără bonificație, dacă crăpătura nu este mai mare decât diametrul bușteniior. Grosimea se măsoară la mijloc; pentru coajă se scade 3 cm. De obiceiu se fac două măsurări, luând apoi media.

Furnierherstellung.

La fabrication des placages en bois.

L'auteur montre en détail les méthodes employées aujourd'hui pour le débitage du bois de placage.

On indique les espèces forestières les plus cherchées dans cette industrie et les conditions qu'elles doivent remplir. Il insiste un peu sur les caractéristiques qui peuvent servir à indentifier certaines qualités et défauts du bois destiné à être débité.

ORIGINA ETNICĂ A PROPRIETARILOR DE PĂDURI

de CONST. V. POPESCU
Ing. Insp. Silvic, Bucureşti

Prin Decretul Lege No. 3.810 publicat în Mon. Of. No. 271 din 17 Noembrie a. c., s'a dispus să treacă în patrimoniul Statului unele bunuri rurale ce au aparţinut evreilor, — persoane fizice sau societăţi evreeşti, — între cari sunt pădurile şi industriile forestiere, cu toate uneltele, construcţiile, instalaţiunile, linii de căi ferate, mijloace de transport de orice natură, precum şi cu întregul inventar viu şi mort.

Pădurile şi industriile forestiere, cu tot inventarul lor intrate în patrimoniul Statului în virtutea Decretului Lege de mai sus, se pun la dispoziţia Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, care le va administra prin Casa Pădurilor Statului.

Această măsură luată de înaltul Guvern, era de mult aşteptată, căci potrivit unei vechi concepţii româneşti, proprietăţile rurale — principala bogăţie naţională, — trebue să aparţină românilor.

Sub noul regim al Statului naţional legionar, acest principiu a căpătat un caracter de etnicitate, şi astfel proprietatea rurală, sub toate formele ei, trece în mâna celor de origină etnică română.

Studiind origina etnică a proprietăţii forestiere din România, constatăm că în afară de pădurile proprietatea Statului ce reprezintă aproximativ 1.400.000 ha, restul de cca. 3.000.000 ha, sunt repartizate astfel:

2.733.000	păduri	proprietatea	românilor;
91.000	„	„	maghiarilor;
6.000	„	„	secuilor;
55.000	„	„	evreilor;
115.000	„	„	altor naţionalităţi.

Aceste păduri composesorale, comunale, bisericești, particulare, societăți anonime, reprezintă suprafața de cca. 3.000.000 ha, din cari evreii dețin cca. 55.000 ha.

Prin aplicarea acestei legi, domeniul forestier al Statului se mărește cu această suprafață de 55.000 ha, care repartizată pe provincii și pe natură de proprietari, se prezintă astfel:

	Oltenia	Muntenia	Moldova	Bucovina	Dobrogea	Ardeal
	ha	ha	ha	ha	ha	ha
a) drepturi în Composesorate	—	—	—	991	—	233
b) drepturi în pădurile comunale	—	—	—	753	—	3.813
c) Societăți anonime	—	1.054	10.118	—	—	138
d) Societăți cooperative	—	—	—	—	—	7.859
e) Particulare	67	1.718	22.299	2.497	20	3.662
Total	67	2.772	32.417	4.241	20	15.710

Suprafața totală a pădurilor proprietatea evreilor, din întreaga țară, în cadrele actualelor hotare este de 55.227 ha, din cari pprietatea particulară reprezintă cota cea mai mare adică 30.263 ha, restul fiind societăți anonime, societăți cooperative și într'o mică măsură, drepturi în păduri composesorale și comunale.

Procentul cel mai mare îl dă, — după cum se vede, — Moldova, unde sufletul blajin al moldoveanului a tolerat acapararea bunurilor românești de către acești străini.

In Oltenia în schimb, proporția pădurilor evreești, este foarte mică, întrucât evreii n'au fost lăsați de Olteni să se infiltreze în massa compactă românească.

In general suprafața pădurilor proprietatea evreilor nu reprezintă decât cca. 1,2% din întreaga suprafață păduroasă, în schimb industria forestieră este aproape complet în mâna lor.

Trecerea industriei forestiere cu întregul inventar, construcții, instalații, unelte, mijloace de transport, etc. în mâinile românilor, este însă o operă de cea mai mare importanță, și nu ne rămâne altceva de făcut decât de a păstra această industrie

cu sfinţenie astfel ca atât capitalul cât şi conducerea să fie românească.

Organele silvice ale Statului, cărora li se încredinţează aceste bunuri, trebue să fie la înălţimea chemării, dând dovada că personalul românesc poate conduce aceste bunuri, cu mult mai bine decât până acum, îngrijindu-se în acelaş timp de refacerea pădurilor într'o exploatare şi industrializare raţională.

Etnische Herkunft der Waldbesitzer in Rumänien.

L'origine éthnique des propriétaires forestièrs roumains.

Par un récent décret-loi, les forêts appartenent aux juifs ou aux sociétés à capital juif, ont été expropiées en faveur de l'Etat.

La surface des forêts qui entrent dans cette catégorie représente 55.000 ha. La plupart d'elles se trouve en Moldavie (32.417 ha) et en Transsylvanie (15.710 ha).

CREȘTEREA RĂDĂCINILOR IN RAPORT CU TULPINA LA PUIEȚII DE STEJAR.

de Ing. M. PETCUȚ

In viața culturilor de stejar, întâlnim două laturi foarte interesante și foarte caracteristice. Una, de care ne-am isbit cu toții și pe care, uneori, suntem înclinați s'o socotim ca un foarte mare inconvenient, este aceiea că, în tinerețe, această specie crește foarte mult. Atât de încet, încât, despre culturile făcute cu această specie, s'a putut spune: „După ce ai semănat sau plantat stejarul să te culci și să te scoli după 20 de ani dacă vrei să-ți placă cum merge".

Chiar dacă lucrurile nu stau chiar așa, un sâmbure de adevăr totuși este în această caracterizare.

A doua particularitate a acestei specii se manifestă printr'o foarte pronunțată vitalitate a rădăcinilor. „Bine înrădăcinat, stejarul are o foarte mare putere de viață" [1]).

In fața acestor două particularități ni se pun o serie de întrebări:

1) Cum ne explicăm încetineala de creștere a stejarului? Mai exact: este în adevăr puetul de stejar atât de lipsit de energie în tinerețe sau își întrebuințează energia de creștere în altă direcție?

2) Cărui fapt trebuie să atribuim marea putere de viață a acestei specii?

Răspunsul la aceste întrebări ni-l dă următoarea observație asupra căreia ni s'a atras atenția, cu mulți ani în urmă, la una din pepinierele de stejar din ocolul Tighina, condus pe atunci de către D-l Inginer Przemețchi.

---

1) M. Petcuț. Vitalitatea rădăcinilor de stejar. Rev. Pădurilor Nr. 2/939.

In straturile de sămănături, din această pepinieră, în primii doi ani, în condiții bune de vegetație, stejarul crește deasupra pământului abia 20—40 centimetri; în schimb rădăcinile ating 1,70—2,60 m. Ele sunt cu atât mai mari cu cât tulpinile puieților sunt mai mici. Pueții erau crescuți într'un sol bine mobilizat și curățit de buruieni. Fotografia alăturată ne înfățișează 3 puieți nerepicați, în vârstă de doi ani, luați

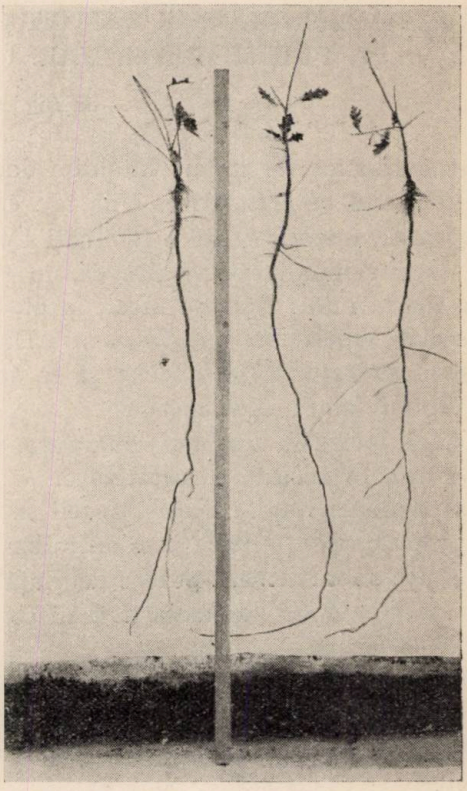

Puieți de stejar pedunculat, nerepicați, în vârstă de 2 ani.

la întâmplare din pepinieră. Bățul din mijlocul lor luat ca unitate de măsură are lungimea de 2,50 m. Dela această dată — faptul se petrecea în anul 1928 — am mai urmărit această problemă. Cu oarecari variații în minus sau în plus — dar de cele mai multe ori însă în plus — această disproporție dintre creșterea tulpinilor față de aceea a rădăcinilor se păstrează.

Literatura din anii din urmă citează cazuri [1]) în cari rădăcinile puieţilor de stejar ajung, în primii doi ani, până la lungimea de 5 m.

Aşa dar în primii ani de viaţă, puieţii de stejar nu sunt lipsiţi de energie; ei îşi întrebuinţează această energie pentru formarea aparatului radicilar.

Această tendinţă se manifestă cu atât mai pronunţat cu cât plantele găsesc condiţiuni mai bune de viaţă: sol afânat, bine mobilizat şi lipsit de buruieni, etc.

Desvoltarea rădăcinilor atât de disproporţionat faţă de tulpină încă din prima tinereţe, explică şi marea putere de viaţă pe care s'a dovedit că o au culturile de stejar după ce au reuşit să se înrădăcineze, chiar dacă ulterior au de suferit multe neajunsuri.

Din rândurile de mai sus prind câteva concluzii:

1) Incetineala de creştere din tinereţe a culturilor de stejar (dacă este un inconvenient prin faptul că se întârzie realizarea scopului urmărit: împădurirea), ea este şi un avantaj, întrucât plantele folosesc acest timp ca să-şi consolideze aşezarea în pământ, fapt care le ajută să-şi asigure rezistenţa mai târziu.

2) Pentru ca culturile de stejar să-şi asigure o cât mai mare putere de viaţă — respectiv să-şi poată desvolta cât mai bine rădăcinile — este necesar ca să li se asigure cel puţin în primii ani condiţiuni cât mai bune de viaţă.

Entwicklung der Wurzel der Eichenpflanzen im Vergleich mit dem Pflanzenstamm.

La croissance des racines des plants de chêne par rapport à leurs tiges.

On sait que les plants de chêne dans leur jeunesse, même dans les meilleurs conditions de végétation, se développent très lentement, pendant que leurs racines ont un grand pouvoir de résistance.

Ces particularités sont expliquées par une très active croissance de ces racines dans cette période de temps. Dans une des pépinières du cantonnement forestier Tighina (en Bassarabie), sur un sol mobilisé et bien entretenu, en deux ans, les tiges des plants de chêne ont marqué 0,20—0,30 m d'hauteur, pendant que les racines ont eu une croissance de 1,70—2,60 m. De pareilles dimensions ne sont pas exceptionnelles; au contraire, on les observe à peu près partout dans les cultures de chêne.

1) I. Oelkers. Waldbau, pag. 136.

CRONICA

CRONICA INTERNĂ

● **Trecerea proprietăţii şi a industriei forestiere evreeşti în proprietatea statului.**

In luna Oct. a. c., printr'un Decret Lege dat de Conducătorul Statului, s'a hotărît trecerea proprietăţii rurale evreeşti în patrimoniul statului.

Printr'un Decret Lege ulterior Nr. 3810 (Mon. Of. 271 din 17.XI.940) s'a venit cu completarea dispoziţiunilor primului decret hotărîndu-se trecerea în patrimoniul statului şi a pădurilor proprietate evreească „împreună cu toate construcţiile, instalaţiunile, uneltele, liniile de cale ferată şi mijloacele de transport aflate pe terenul acestor păduri". De asemenea, se trec în proprietatea statului „industriile forestiere cu tot terenul, construcţiunile, instalaţiunile, maşinile, uneltele, liniile de căi ferate, mijloacele de transport de orice natură, întreg inventarul viu şi mort necesar normalei lor funcţionări şi aparţinând evreilor persoane fizice sau societăţi".

Decretul mai precizează că evreii şi societăţile nu vor putea dobândi şi deţine în viitor, sub niciun titlu, bunurile menţionate mai sus.

Sunt evrei în înţelesul legii de faţă „toţi acei având ambii părinţi evrei, sau numai unul, fără distincţie, dacă ei sau părinţii lor sunt sau nu botezaţi în altă religie decât cea mozaică, dacă sunt sau nu cetăţeni români, sau dacă domiciliază sau nu în cuprinsul ţării.

Sunt societăţi evreeşti, societăţile civile sau comerciale de orice natură în care majoritatea capitalurilor aparţin evreilor.

Acţiunile societăţilor care stăpânesc bunuri de natura celor precizate mai sus, se tansformă de drept în acţiuni nominative. Deţinătorii sub orice titlu de asemenea acţiuni sunt obligaţi ca în termen de 30 de zile libere dela data intrării în vigoare a acestei legi, să depună acţiunile la sediul societăţii împreună cu titlurile justificând deţinerea sau proprietatea lor şi să arate titularul anterior.

Societăţile în nume colectiv, comandită simplă sau cu răspundere limitată sunt considerate evreeşti dacă unul din asociaţi, comanditaţi sau comanditari este evreu. Drepturile asociaţiilor, comanditaţilor sau comanditarilor, care nu sunt evrei, vor fi reglementate sau lichidate de o comisiune prevăzută de art. 8 din Decretul din Octombrie a. c. completată cu membrii prevăzuţi în art. 10 din Decretul din Noembrie a. c., între care intră şi un inginer silvic.

Contractele de exploatare a pădurilor ce trec în patrimoniul statului se menţin dacă exploatatorul nu este evreu sau societate evreească, statul subtituindu-se în drepturile şi obligaţiunile fostului proprietar.

Exploatările în curs din pădurile şi industriile forestiere care trec în patrimoniul statului prin efectul legii de faţă, făcute de proprietarii sau exploatatorii evrei, persoane fizice sau societăţi, vor putea fi continuate în baza unei deciziuni dată de Ministerul Economiei Naţionale, potrivit situaţiunei sau amenajamentului, în cursul anului comercial şi forestier 1940/941. (Printr'o decizie ulterioară dată de Ministerul Economiei Naţionale se precizează că proprietarii evrei persoane fizice sau societăţi evreeşti sunt obligaţi să continue exploatările în curs privind anul comercial şi forestier 1940/41).

Exploatatorul va fi obligat să întreţină în bună stare construcţiunile, instalaţiunile, liniile de căi ferate, mijloacele de transport, precum şi inventarul viu sau mort.

Pădurile şi industriile forestiere intrate în felul acesta în patrimoniu Statului, se pun la dispoziţia Ministerului de Agricultură şi Domenii, care le va administra prin Casa Pădurilor Statului.

Noi forestierii, care am luptat pentru naţionalizarea proprietăţii şi exploatărilor forestiere, avem acum prilejul să ne bucurăm, căci prin măsurile luate, dezideratele noastre se văd pe cale de împlinire. Un motiv în plus ne face bucuria şi mai mare: mărirea proprietăţii forestiere a Statului aşa de mult micşorată dela războiu şi până azi.

● Modificarea art. 42 din Codul Silvic.

In Monit. Of. Nr. 269 din 15 Noembrie 1940 s'a publicat Decretul Lege pentru modificarea art. 42 din Codul Silvic care priveşte procedura de îndeplinit pentru vânzarea posibilităţilor sau chiar a proprietăţilor moşneneşti. Noua redactare a art. 42 o dăm în altă parte a revistei. Socotim util să redăm mai jos, după raportul prezentat Conducătorului Statului, motivele care au determinat această modificare.

„Pentru facerea de transacţiuni ca: vânzări de veci, în total sau în parte, vânzări spre exploatare a mai multor parchete deodată, sau chiar vânzarea unui singur parchet formând posibilitatea normală anuală a pădurii, constituirea de drepturi, etc., din pădurile moşneneşti sau composesorale, se cere prin art. 42 din Legea Codului silvic, întrunirea adunării generale extraordinare a moşnenilor sau composesorilor, care nu este legal constituită dacă la prima convocare nu sunt prezenţi moşnenii sau răzeşii reprezentând peste ⅔ din ele şi în număr cel puţin jumătate din numărul total al moşnenilor sau răzeşilor devălmaşi, iar la oricare din întrunirile ulterioare în acest scop, trebuie să fie prezenţi moşneni reprezentând peste jumătate din drepturile totale ale devălmăşiei şi ca număr ⅓ cel puţin din numărul moşnenilor. In ambele cazuri hotărîrile nu se pot lua decât cu cel puţin ⅔ din drepturile reprezentate în adunare.

„A întruni acest număr de membri, dacă era posibil la data votării codului silvic 1910, este foarte greu, aproape imposibil astăzi atât din

cauza împrejurărilor actuale cât şi pentru motivul că drepturile moşnenilor în decurs de 30 de ani, dela votarea codului silvic, s'au fărămiţat complet. Se impune deci o uşurare a condiţiunilor prevăzute de art. 42 din codul silvic. La fel a văzut şi consiliul de avocaţi al ministerului, care prin avizul Nr. 401 din 16 Aprilie 1940, a conchis la modificarea acestui articol.

Pe de altă parte vremurile excepţionale de azi cer ca economia silvică să urmeze şi ea în ritm mai vioi şi cel puţin parchetele anuale scadente spre exploatare în cursul anului, care nu reprezintă o atingere a capitalului forestier, ci produsul unui an, să poată fi puse în valoare prin descătuşarea lor de formalităţile art. 42, care ar rămâne valabil numai pentru vânzările de veci, sau vânzarea mai multor parchete deodată, adoptându-se principiul logic, ca asupra punerii în valoare a posibilităţii normale (parchet curent), să poată hotărî adunarea generală ordinară a obştiei, convocată conform art. 41, pentru descărcarea gestiunei pe trecut şi pentru votarea bugetului viitor.

„In acest sens s'a întocmit proectul de decret lege, prin care se propune ca pentru transacţiile cerute de art. 42 din codul silvic, afară de vânzarea spre exploatare a parchetelor curente anuale, în cazul când după două adunări nu se poate întruni numărul de membrii cu drepturile cerute de art. 42 din codul silvic, adunarea următoare să se poată ţine şi să poată lua hotărîri valabile cu orice număr de moşneni, care însă să reprezinte cel puţin jumătate plus unul din drepturi.

„In ce priveşte însă asupra punerii în exploatare şi valorificare a posibilităţilor normale anuale din pădurile obştiilor de moşneni sau composesorale, întru cât aceasta reprezintă un act de gestiune curentă anuală, să se poată pronunţa adunarea generală în condiţiunile prevăzute de art. 41 din codul silvic, cu ocazia discuţiei asupra gestiunei anuale, iar această adunare să poată autoriza şi Consiliul de administraţie cu privire la modul de punere în exploatare şi valorificare".

Reînfiinţarea Consiliului Technic al pădurilor.

Printr'un Decret Lege publicat la 17 Sept. a. c., în Monitorul Oficial, Consiliul technic al agriculturii, în forma lui dată prin legea de organizare din 1939 a Ministerului de Agric. şi Domenii, a fost desfiinţat. In compunerea aceasta intra şi secţiunea care privea pădurile.

Insă Consiliul technic al pădurilor, instituţie care datează de 59 de ani (fiind înfiinţată prin legea codului silvic dela 1881) şi-a dovedit cu prisosinţă utilitatea. De aceea s'a hotărît imediata lui reînfiinţare. Astfel, a apărut Decretul Lege Nr. 3552 din 19 Oct. a. c. publicat în Monit. Of. Nr. 246 din 21 Oct. 1940.

El se compune din cinci membrii numiţi prin decret la propunerea Ministerului de Agricultură şi Domenii. Atribuţiunile lui sunt cele prevăzute de: codul silvic din 1910 completat prin legea modificatoare din 1920, legea pentru organizarea pădurilor din 1930, legea pentru pădurile necesare apărării naţionale din 1935 şi legea pădurilor de protecţie din 1935. Toate lucrările Consiliului sunt puse sub directa dirijare a Mi-

nisterului de Agric. şi Domenii, Consiliul fiind trecut pe lângă Secretariatul general al pădurilor.

El va lucra în forma aceasta până va apare noua lege de reorganizare a Sectorului economiei forestiere; cu acel prilej Consiliului technic i se va fixa cadrul definitiv şi nouile atribuţiuni.

● **Asociaţia de turism „România pitorească".**

In mişcarea turistică din ţara noastră, care a luat un frumos avânt în ultimii ani, Asociaţia de turism şi sport România Pitorească, cu sediul în Bucureşti, îşi are locul ei de cinste.

Infiinţată în 1930, această asociaţie a putut, după zece ani de activitate, să-şi facă un bilanţ de realizări demn de invidiat. Astfel, a organizat excursiuni colective, pentru cunoaşterea a cât mai multe colţuri din ţară. A ţinut conferinţe, cu care prilej a făcut cunoscut şi altora frumuseţele noastre naturale, câştigând în felul acesta din an în an mai mulţi adepţi. Cu acelaşi scop, a organizat expoziţiuni de fotografii şi a redactat o „călăuză" pentru masivul muntos al Bucegilor. A pus la cale serbări câmpeneşti în pădurile din jurul Capitalei. A făcut marcaje în masivele muntoase ale Penteleului şi Ciucaşului.

Avântul în realizări a culminat în aceşti ani prin construirea cabanei din masivul Ciucaşului, căreia i s'a dat numele de „Alex. Vlahuţă". Numai cine cunoaşte regiunea, cu dificultăţile mari de comunicaţie şi lipsa de apă, poate să aprecieze just valoarea străduinţelor depuse pentru atingerea acestui ţel.

România Pitorească este prima asociaţie sportivă din ţara noastră care isbuteşte să-şi cumpere un autocar, mijloc admirabil de locomoţie, cu care poate astfel să străbată, după voie, ţara cu frumuseţile ei.

In afară de munte, asociaţia îşi îndreaptă atenţia şi asupra unei regiuni de câmpie din apropierea Capitalei, anume regiunea Comanei (Vlaşca). Pitorescul văii Neajlovului poate fi şi mai mult admirat de membrii asociaţiei şi datorită a două bărci cumpărate în acest scop.

In sfârşit, se cade să subliniem efortul făcut încă din primii ani de existenţă, de a publica un Buletin, unde scriindu-se despre frumuseţile diferitelor regiuni ale ţării, pădurii i s'au consacrat pagini întregi.

Laudă se cade deci asociaţiei cuprinzând în acest cuvânt pe membrii şi conducătorii ei. Trecutul ei îi dă dreptul să se aştepte dela cât mai mult sprijin din toate părţile, pentru a putea în viitor să-şi continuie opera începută, din care, cauza pădurilor va avea şi ea mult de câştigat.

At. Haralamb

Şi Spania revine către pădure.

Ruinată de pe urma lungilor decenii dolce far niente, a revoluţiunilor şi războiului civil din anii trecuţi, Spania lui Franco se ridică hotărâtă să-şi refacă patrimoniul moral şi material. Deocamdată s'a întocmit şi pus în lucru un plan de refacere pentru zece ani.

In cadrul acestuia, s'a rezervat un loc de frunte operei de împădurire în stil mare, ştiut fiind că cca 45% din suprafaţa ţării este pământ netrebnic. Astfel, pentru anul 1940, bugetul Statului are prevederi de 28.000.000 pesetas, în scopul arătat. Prima parte a planului de lucru prevede înfiinţarea de instalaţiuni pentru culesul seminţelor şi de pepiniere pentru imediata plantare a unei suprafeţe de 13.000 ha şi pregătirea alteia de 10.000 ha. Alte feluri de lucrări, ca: îndreptarea albiilor şi cursurilor apelor din pădurile actuale, irigaţii, îmbunătăţiri şi construcţii de noi drumuri forestiere (în total 350.000 km) sunt prevăzute, deasemenea, în planul de lucru silvic.

(In parte, după Z. f. Wfw., 1940, pag. 647). (134)

Traverse reformate pentru producerea gazului de lemn.

După cum se ştie, Franţa se străduieşte din răsputeri pentru a înlocui benzina prin aşa zisul gaz de lemn la punerea în mişcare a autovehiculelor şi a se elibera astfel de importul străin.

Intre alte multe încercări, s'a izbutit a se întrebuinţa traverse de cale ferate împregnate cu creozot, vechi şi scoase din folosinţă pentru prepararea de cărbuni. 400.000 t lemn de traverse reformate ar produce 250 milioane C. P. 340 g cărbune produc 1 C. P., ceeace corespunde la 230 g benzină sau 190 g gazolină. In acest fel, s'ar economisi 110 milioane franci faţă de consumul de benzină şi, apoi, s'ar elibera de import. Producţia anuală este preţuită la 100.000 t, ceeace ar corespunde cu 1 milion hl benzină.

(După Z. f. Wfw., 1940, pag. 658). (135)

Administraţia forestieră germană se unifică şi centralizează continuu.

Până la preluarea puterii în Reich de către naţional-socialişti, viaţa publică germană era, în multe privinţe legată de tradiţia independenţii feluritelor ţări. Intre altele, de pildă, politica forestieră ca şi administraţia silvică era de resortul ţărilor. Amestecul Reich-ului, în această privinţă, era neînsemnat. Din această pricină, lucrurile s'au des-

voltat independent, potrivit împrejurărilor locale proprii fiecărei ţări, ajungându-se la mari deosebiri. Lucrul prezintă multe înlesniri, dar şi mari greutăţi, cu deosebire în vreme de războiu, când se cere o conducere unitară.

Naţional-socialiştii au adus o concepţie de centralizare şi unificare hotărîtă în întreaga viaţă de Stat. Câmpul forestier s'a resimţit şi el puternic de noul curs al lucrurilor. Incet, dar fără încetare şi cu metodă, este îndreptată şi politica forestieră, ca şi organizarea administraţiilor silvice ale ţărilor germane către unificare şi centralizare.

De curând (31.5.1940), a fost publicată o dispoziţie a Consiliului de miniştrii pentru apărarea Reich-ului, prin care se împinge cu un mare pas înainte lucrarea de unificare şi centralizare amintită.

Landesforstamt-ul (Oficiul forestier de Ţară) constitue treapta de mijloc în Administraţia silvică a Reich-ului, fiind îngemănată în instanţa mijlocie (Mittelbehörde) a Administraţiei generale. Aceste instanţe mijlocii constitue treapta superioară în Administraţia de Ţară (Oberste Landesbehörde).

Landesforstamt-ul, ca administraţie specială a Reich-ului, pe lângă aşa zisul Reichsstatthalter, este condusă de un Oberlandforstmeister. Reichsstatthalterul este ţinut să execute dispoziţiunile Ministrului Pădurilor în Reich (Reichsforstmeister).

Oberlandforstmeister-ul este subordonat Reichsstatthalter-ului şi reprezentantului acestuia în administraţia generală de Stat (Regierungspräsident). Subordonarea aceasta se mărgineşte la chestiunile forestiere ale Reich-ului de însemnătate pentru politica generală şi pentru supravegherea de Stat, cum ar fi, mai ales: poliţia silvică şi supravegherea activităţii comunelor. In chestiunile curat forestiere, cum ar fi, de pildă, cele de conducere forestieră, tehnică forestieră, supraveghere forestieră în sens tehnic, administraţia cinegetică, chestiunile de personal, etc., Oberlandforstmeister-ul este reprezentantul permanent al Reichsstatthalter-ului.

(In parte, după Forstarchiv, 1940, pag. 197). (136)

Anglia a greşit în materie de pădure.

După cum se ştie, Anglia este o ţară prin excelenţă importatoare de lemnărie. Producţia proprie de lemn n'are aproape nici o însemnătate practică, în timp normal. In împrejurările de acuma ale războiului, situaţia importului englezesc de lemn este de-a dreptul desperată. Pentru anii 1937 şi 1938, mijlocia importului respectiv se cifrează la rotund 25 milioane m³. Ţările de origină ale acestui import sunt:

Finlanda	cu 5,50 mil. m³
Canada	„ 5,00 „ „
Rusia	„ 4,50 „ „
Suedia	„ 4,00 „ „
Polonia	„ 2,25 „ „
Letonia	„ 0,75 „ „

Statele Unite	cu 0,50 mil. m^3
Estonia	„ 0,25 „ „
Norvegia	„ 0,25 „ „
Diverse	„ 2,00 „ „

Potrivit actualei situaţii a beligeranţilor, nu mai poate fi vorba de un import din: Finlanda, Rusia, Letonia, Suedia, Polonia, Estonia şi Norvegia. Şi aceasta ar face cam 70% din importul mijlociu al anilor 1937 şi 1938. In ce priveşte lemnul de mină, situaţia este şi mai grea, întrucât întregul import, în cantitate de 3,6 milioane m^3 se făcea din ţări care, astăzi, sunt cu totul înlăturate (Finlanda, Rusia, Polonia şi Suedia). I-ar rămâne Angliei calea oarecum deschisă către Canada, Statele Unite şi, încă, poate către alte câteva ţări de mai mică însemnătate. Dar, şi aceasta, mai mult teoretic, deoarece, în practică, lucrul e legat de foarte mari greutăţi: navlu foarte ridicat, riscurile mari ale navigaţiei pândită în fiecare clipă de marina şi aviaţia duşmanilor. In faţa acestei situaţiuni deosebit de grele, a trebuit să se atace capitalul lemnos din puţinele păduri naţionale şi capitalul de arbori de ori unde. Presa englezească arată că tăerile din acest timp sunt fără precedent în istoria Angliei.

Lucrul acesta s'a mai petrecut şi în războiul trecut, poate, însă, nu în aceiaş măsură ca acuma. Atuncea a fost tăiată până şi celebra pădure istorică dela Windsor. Imediat după războiu, au fost luate măsuri serioase de împădurire. Spre acest sfârşit, s'a creiat aşa denumita „Forestry Comission", ca instituţie independentă de orice minister, având să dea seama de lucrarea sa numai Parlamentului. Roadele acesteia sunt remarcabile, însă în 20 de ani nu se poate face pădure bună de tăiat.

Anglia este o pildă de ce însemnează lipsa de prevedere în materie de pădure.

(In parte, după Z. f. Wfw., VII, 738/9).

Ilie C. Demetrescu

CRONICA CINEGETICĂ

● **Terenul didactic de vânătoare dela Brăneşti.**

Este lucru ştiut că în general studiile teoretice numai atunci dau roade mari, când sunt dublate de lucrări practice pe teren. Adevărul este valabil şi pentru vânătoare, şi am putea spune — mai ales pentru vânătoare.

Strădaniile conducătorilor noştri de a dota şcoalele noastre forestiere de toate gradele cu terenurile necesare pentru practica vânătorească, n'au găsit ecoul dorit la conducătorii „vânătoarei" de până mai ieri cari, cu ţeluri opuse celor ale forestierilor, aveau drept politică o îndepărtare a corpului silvic din rosturile vânătoreşti. Aşa se explică faptul că nu s'a isbutit a se dota învăţământul silvic decât cu o suprafaţă de 300 ha dintr'o pădure din cuprinsul ocolului Brăneşti, suprafaţă absolut insuficientă chiar pentru o singură şcoală.

Incă de pe când conducerea vânătoarei, care ne duşmănea, îşi trăia ultimele clipe, actualul conducător al vânătoarei, pe atunci doar inspector general al vânătoarei, a luat iniţiativa creierii unui teren de practică vânătorească pentru Facultatea de silvicultură dela Bucureşti şi pentru Şcoalele de brigadieri silvici şi de pădurari dela Brăneşti. Cu toate piedicile ce i s'au pus în cale, a isbutit până la urmă ca printr'o decizie ministerială, dată la 12 August 1939 şi publicată în Monit. Of. 190 din 19 Aug. 1939, să se aprobe constituirea „Eforiei terenului didactic de vânătoare dela Brăneşti", teren destinat pentru lucrările de aplicare la cursurile de vânătoare ce se predau la: Facultatea de silvicultură de pe lângă Politechnica din Bucureşti şi la Şcoalele de brigadieri silvici şi de pădurari dela Brăneşti.

După d-l ing. Aur. Comşia actualul conducător al „vânătoarei", momentele principale care joacă un rol decisiv la înfiinţarea şi utilizarea cu succes a unui teren didactic de vânătoare sunt următoarele:

a) Distanţa dintre şcoală şi terenul de vânătoare să fie cât mai mică, pentru ca frecventarea terenului să fie mare. Se ştie că frecvenţa este invers proporţională cu distanţa.

b) Intinderea terenului să corespundă cu minimul cerinţelor unei unităţi gospodăreşti. Acest minim trebuie să coincidă cu raza anuală de acţiune a speciilor ce populează acel teren.

c) Complexul climatic-edafic să corespundă — sub raportul legii minimului — exigenţelor vitale ale vânatului pe care dorim să-l cultivăm.

d) Pădurea cuprinsă în terenul didactic de vânătoare să posede calităţi pentru a servi în acelaşi timp drept obiect didactic şi din punct de vedere forestier. Acest dublu scop măreşte foloasele, reducând în acelaşi timp cheltuelile.

e) Atractivitatea locului, datorită fie mediului natural, fie instalaţiilor creiate, este de asemenea un factor de o deosebită importanţă.

Intruneşte Brăneştiul condiţiunile mai sus expuse? D-l Comşia răspunde afirmativ. Astfel:

Din punctul de vedere al distanţei, dintre toate terenurile de vânătoare din jurul Capitalei din cele înzestrate cu pădure, Brăneşti oferă cele mai multe avantagii.

Ca întindere, pădurile dela Brăneşti însumează 2600 ha. Suprafaţa iniţială de 300 ha a terenului şcoală trebuie însă mărită. In acest scop s'a intrat deja în tratative cu Soc. de vânătoare „Lunca" deţinătoarea celei mai mari întinderi arendată în regiune, şi s'a ajuns la înţelegere să cedeze din terenurile ei circa 800—1000 ha din pădurea Cernica.

Din punct de vedere edafic-climatic precum şi al vecinătăţilor, regiunea este aptă pentru iepuri, fazani, potârnichi şi căprioare; aceasta cu toate că situaţia prezintă condiţiuni mediocre. D-l Comşia crede însă că prin anumite ajustări aduse peisajului, productivitatea va putea fi sporită. Prilej bun deci pentru elevi să înveţe cum se poate da o mână de ajutor naturii, cum se poate face ca şi un teren de calitate inferioară să producă mult. D-l Comşia accentuează chiar, că s'ar face o greşeală, dacă s'ar iniţia elevii în terenuri cu condiţiuni optime.

Din punct de vedere forestier, pădurile dela Brăneşti nu sunt lipsite de interes particular ele punând probleme care pot să atragă şi mai mult pe cercetători.

Şi dacă la toate acestea se mai adaugă elementul tradiţional, care pentru silvicultori însemnează mult, înţelegem dece alegerea este bine făcută.

Ideia centrală a terenului de practică vânătorească fiind de a ajunge să faci din silvicultor şi un vânător-conservator cu autoritate de netăgăduit, se cere — zice d-l Comşia — să nu cruţăm nimic de a face ca timpul petrecut de elevi pe terenul de practică vânătorească să constituie o recreaţie aşteptată cu nerăbdare. In felul acesta elevii vor cerceta bucuroşi acel petec de pământ atractiv. De aceea, D-l Comşia arată instalaţiile ce trebuie să se facă, precum şi modul de folosire al terenului. Anume:

Cabane pentru cantonarea elevilor, aşezate în cele mai frumoase poziţii ale pădurii. Ele trebue să fie înzestrate cu strictul necesar pentru locuit şi pregătit mâncarea.

Poligoane de tragere, pentru arme cu glonţ şi cu alice. Muniţia necesară să se dea gratuit.

Infiinţarea unei fazanerii, care să iniţieze elevii în toate fazele producerii fazanului pe cale artificială.

Câini prepelicari de utilizat pentru descoperirea vânatului, a cuiburilor şi inventarierea lor. Câini baseţi pentru vânarea vulpilor la vizuină.

O staţiune ornitologică, în vederea îndrumării elevilor în domeniul ornitologiei economice.

Un parc cu vânat pentru experienţe biologice, pe cel puţin 4 ha.

Folosirea terenului s'ar face după un regulament, care se cere întocmit și aplicat cu stricteță, cu atât mai mult cu cât terenul va fi folosit de trei școli de categorii bine distincte.

La mijloacele de aducere la îndeplinire a programului, se precizează că lucrările trebuesc făcute pe cât posibil cu elevii de toate categoriile.

Paza vânatului, organizată militărește, să se facă de elevii brigadieri și pădurari. Aceasta pe lângă faptul că-i introduce într'una din laturile meseriei lor, dar reduce și cheltuelile de administrație.

In privința exploatării vânatului, se pune principiul: terenul fiind al elevilor, se cade să li se acorde dreptul asupra majorității vânatului împușcat. Astfel, zelul depus de ei în lucrările de amenajare va fi și mai mare.

Conducerea terenului s'a dat, așa cum am arătat la început, unei Eforii, care se compune din: decanul și profesorul de vânătoare dela Facultatea de Silvicultură, directorul Casei Pădurilor, delegatul Direcției Vânătoarei, directorul Regimului silvic, directorul Institutului Național Zootechnic, directorul Institutului de Cercetări silvice, președintele Soc. Progresul Silvic, directorul Școalei de brigadieri silvici dela Brănești și profesorul de vânătoare dela această școală.

Eforia poate desemna din sânul ei un Comitet de direcție, care s'ar compune din delegatul Direcției vânătoarei, directorul Școalelor silvice dela Brănești și secretarul Eforiei care este profesorul de vânătoare dela Facultatea de silvicultură.

Executarea lucrărilor se face, în cadrul unui regulament ce se va întocmi, sub supravegherea directorului și a profesorului de vânătoare dela Brănești; primul ca gestionar, iar cel de al doilea ca technician.

Un regulament va stabili apoi folosirea terenului de vânătoare.

Am expus esențialul privind această primă realizare. Așteptăm să se pornească la lucru. Mai așteptăm deasemenea, din partea inițiatorului care deține azi frânele „vânătoarei" în țara noastră, să doteze — așa cum știm că-i este gândul — și celelalte școli silvice din țară. Casa Verde, Târgoviște-Gurghiu și Căiuți) cu terenurile de vânătoare de care simt aceiași nevoie.

Arenzile terenurilor comune.

In Aprilie a. c. Camerile de agricultură au căpătat o nouă factură [1]). Intre principiile puse la baza nouei legi se află și acela al asigurării mijloacelor, cu care să poată activa. Fără acestea, instituția ar fi rămas un organism pur decorativ.

Printre mijloacele puse la dispoziție se găsesc și veniturile ce provin din arendarea dreptului de vânătoare de pe terenurile comune [2]).

Ce se înțelege prin terenuri comune? O lămurește Direcția vânătoarei prin circulara interpretativă trimisă organelor interesate.

1) Legea publicată în Monit. Of. Nr. 98 din 25 Aprilie 1940.
2) Art. 19 al. d, din legea Camerilor de Agricultură.

Zice-se, confom dispoziţiunilor legii pentru protecţia şi reglementarea vânătoarei, cum şi a legii modificatoare [1]) din 1938, terenurile (arabile, păduri, păşuni, bălţi, etc.) de vânătoare din hotarul administrativ al unei comune se împart în cinci categorii:

a) Terenurile comune. Acelea care aparţin: locuitorilor, comunelor, composesoratelor şi obştiilor, cu o suprafaţă mai mică de 100 ha la şes şi deal şi 1000 ha la munte.

b) Terenurile proprietatea comunei politice mai mari de 100 ha la şes şi deal şi 1000 ha la munte. La fel, trebuie să formeze un bloc.

c) Terenurile proprietatea composesoratelor şi obştiilor de moşneni mai mari de 100 ha la şes şi deal, şi 1000 ha la munte.

d) Proprietăţile particularilor, mai mari de 100 ha la şes şi deal şi 1000 ha la munte.

e) Proprietăţile statului, indiferent de suprafaţă.

Faţă cu această clasificare, rezultă că se acordă Camerilor de Agricultură numai veniturile provenite din arendarea vânătoarei dela prima categorie: toate terenurile (minus cele ale statului) mai mici de 100 ha la şes şi deal şi 1000 ha la munte.

Dar şi în acest caz 10% din cuantum se varsă ca venit la Stat. Apoi, din restul de 90% ce se încasează de către Cameră, 15% se consemnează de către aceasta pe seama Direcţiei vânătoarei (Fondul de Vânătoare).

Intru cât veniturile din terenurile comune (prima categorie) au o destinaţie deosebită decât a celorlalte categorii, arendarea lor trebuie să se facă deosebit de celelalte, adică să formeze obiectul unui contract separat. Dealtfel, se ştie că arendarea acestor terenuri, care se făcea de către comune, din 1938 când s'a modificat legea vânătoarei, se face azi de către Direcţia Vânătoarei.

Schimbarea aceasta de destinaţie a veniturilor provenite din arendarea terenurilor clasificate drept comune, dacă convine Camerilor de Agricultură, lezează în schimb pe proprietarii terenurilor. Comentarii în acest sens au şi început să se facă, procedeul fiind socotit ilegal şi nelogic [2]). Căci se spune: dreptul de vânătoare fiind un accesoriu al dreptului de proprietate, nu poate fi confiscat, ci cel mult limtiat. Ori, măsura de a se lua veniturile acestor terenuri este socotită o confiscare.

● **Ziarele şi vânătoarea.**

Mai toate ziarele noastre, în diferite rânduri, au încercat să deschidă colţuri permanente în care să se desbată problemele ce privesc vânatul şi vânătoarea românească. Aceasta în afară de sporadicele articole ce se ofereau spre publicare de persoane ce aveau la inimă problemele, ţinând să le împărtăşească marelui public. Cred însă că nu

1) Monit. Of. 191 din 19 August 1938.

2) P. A. Boţian: Plata arendaşilor şi fondul despăgubirilor. Carpaţii 9—10, 1940.

greşesc când afirm că tentativele nu au reuşit: cronicele vânătoreşti au încetat rând pe rând să mai apară.

Reapărând odată cu victoria legionară, ca organ oficios al mişcării, ziarul „Cuvântul" pune un colţ din paginile sale la dispoziţia unei cronici săptămânale vânătoreşti. „Rubrica" îşi propune „să răspândească, printre vânătorii români, sfaturi şi cunoştinţe folositoare, şi mai ales să schimbe în vânători pe cei care nu sunt decât puşcaşi".

Intre diferitele informaţiuni vânătoreşti, remarcăm propunerea ce se face vânătorimei de a sprijini bătălia „ajutorul legionar", oferindu-i blănile de epuri ce se vor împuşca în acest sezon. Se ştie că în general blănurile de epuri se aruncă sau, chiar dacă nu se aruncă, se irosesc prin magaziile celor ce le au. Luate deci individual ar fi ceva de neglijat, aşa cum de fapt se neglijează. Colectate însă, ele reprezintă, prin numărul lor, o avere. Autorul cronicei (d-l C. Şerbănescu) arată că dela 1 Ianuarie — 1 Iulie 1940 s'au exportat 582127 piei de iepuri încasându-se 18.500.000 lei. Numărul iepurilor ce se împuşcă este însă mult mai mare: se apreciază pentru sezonul 1940/41 circa 1 milion; deci o avere de 30.000.000 lei.

Propunerea este bună. Ne-am bucura dacă şi-ar vedea realizarea în cel mai scurt timp.

T. H. Crivăţ

Prof. G. NEDICI:

Istoria vânătoarei şi a dreptului de vânătoare

1940, Bucureşti, Tip. Universul, Lei 320

753 pagini format 16/24.

RECENZII

CĂRȚI

Iosef Kösler-Berlin, Prof. Dr. Dr.: Die Holzversorgung der Erde als Rohstoffproblem der Weltwirtschaft. (Indestularea cu lemn a lumii ca problemă de materii prime a economiei mondiale). Articol în Weltwirtschaftliches Archiv, 52. Bd. (1940), pag. 115-163. Jena: Fischer.

Autorul acestui studiu, o personalitate de mare vază în știința și economia forestieră germană, este cunoscut cetitorilor Revistei noastre. Câteva din publicațiunile sale au fost semnalate și aicea, la timpul lor [1]). In studiul de față, sunt tratate următoarele fețe ale chestiunii: I. Orientare asupra stării economiei forestiere. II. Producțiunea lemnoasă a principalelor țări. III. Ținuturile de prelucrare a lemnului în industria mare: 1. Industria cherestelei; 2. Industria pastei de lemn, a celulozei și hârtiei; 3. Alte prelucrări ale lemnului de rășinoase.. IV. Comerțul internațional al lemnului: 1. Țări importatoare; 2. Țări exportatoare; 3. Țări cu import și export schimbător de lemn; 4. Țări autarchice. V. Tendințe de desvoltare.

Spre deosebire de ceea ce era mai 'nainte, a căpătat economia forestieră, în anii de după războiul cel mare, o mare considerare în cercurile economice și politice, ca și științifice din feluritele țări ale lumii. Lucrul se înfățișează în neobișnuitele măsuri politice și încercări de organizare, de apărare și sprijinire a producțiunii lemnoase de pretutindenea. Explicația faptului stă în marele loc pe care îl deține pădurea pe suprafața pământului și în deosebita însemnătate pe care o are lemnul ca bun și materie primă pentru atâtea folosințe.

Autorul își propune să lămurească întrebarea: „Cum stăm cu producțiunea materiei prime lemn față de îndestularea economiei mondiale". In câteva pagini, caracterizează autorul stările din economia forestieră a lumei, prin statornicirea următoarelor tipuri de folosință a pădurii în feluritele ținuturi: a) vânătoare (limita nordică a Canadei, Siberiei), b) recoltare de produse naturale (cauciuc în Brazilia); c) pășunat (de fructe, jir și ghindă și de iarbă); d) defrișare (Statele Unite, România); e) exploatare (Statele Unite, Canada, România); f) economie forestieră (Europa de mijloc și

1) Amintim astfel:
a) Forstpolitische Tagesfragen in Finnland. R. P., 1932, pag. 243;
b) Die europäischen Holzwirtschaftsräume. R. P., 1933, pag. 261;
c) Probleme der Holzwirtschaftspolitik in Rumänien. R. P., 1933, pag. 262;
d) Geschichte des Waldes in Altbayern. R. P., 1934, pag. 842;
e) Der zwischenstaatliche Holzverkehr in Europa. 1925—1932. R. P., 1934, pag. 401.

occidentală); g) împădurire (Franța, Italia, China). Astăzi, cea mai mare însemnătate pentru economia mondială o au țările producătoare de lemnărie de lucru de rășinoase și anume: Uniunea sovietică, Canada, Statele Unite, Finlanda, Suedia, Norvegia, Germania, România și Japonia. Infățișarea consumului de lemnărie și sensul așa zisei economii internaționale a lemnului este hotărîtor înrâurită de localizarea marei industrii bazată pe materia primă lemn. Din întreaga cantitate de lemn de rășinoase de lucru care este produsă, în împrejurările din ultimul timp, cea mai mare parte este semifabricată sub formă de cherestea (300 milioane m^3 din 500 milioane); industria pastei de lemn și a celulozei și apoi a hârtiei consumă cam 80 milioane m^3. Restul, de cam 120 milioane m^3, este consumat în felurite forme: lemn de construcție, pari de mină, stâlpi de telegraf, telefon, traverse de cale ferată, furnir, etc. Din cantitatea de 500 milione lemn de rășinoase de lucru, cam 100—150 m^3 fac obiectul schimbului internațional. In această privință, autorul deosebește și le examinează, pe scurt, următoarele grupe de țări principale: țări importatoare (Anglia); exportatoare (Finlanda); schimbător importatoare și exportatoare (Statele Unite), autarhice (Brazilia). Anumite caractere ale producțiunii lemnoase au ridicat din timpuri îndepărtate, grija chinuitoare a îndestulării lumii cu lemn. Lipsurile datelor statistice asupra consumului de lemnărie, creșterii și exploatării pădurilor ne împiedică de a ne face o ideie precisă asupra situației economiei mondiale a lemnului. Un îndreptar al situației poate fi găsit într'o cultură mai rațională, croită pe continuitatea producțiunii cât mai generalizată. Lucrul are însemnătate nu numai din punctul de vedere al producțiunii lemnoase, ci și pentru bunele înrâuriri ale pădurii asupra mediului înconjurător.

Ca toate celelalte lucrări ale autorului, și cea de față se deosebește printr'un stil și o expunere lămurită, pregnantă, ferită de accesoriile atât de împovărătoare și supărătoare pentru ușoara înțelegere din multe lucrări asemănătoare. D-sa face proba, și de astădată, a unei puțin obișnuite puteri de deosebire a principalului de secundar și a unei deosebite orientări în câmpul economiei forestiere din lume.

Deși războiul actual va schimba — de bună seamă, în amănunt — unele cifre și raporturi dintre țări și în materie de lemn, lucrarea își păstrează însemnătatea și merită a fi folosită, cu toată atențiunea și încrederea și de cetitorul român.

Ilie C. Demetrescu

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 9, 1 Septembrie 1940.

L. Fabricius:

Gewinnung der Fichtengerbrinde von Stämmen die im Winter gefälet sind.

Procurarea coajei de tăbăcit de molift dela arbori iarna.

Pentru a se produce cât mai multă coaje pentru tăbăcit, de care se simte lipsă în Germania, se caută a se folosi şi coaja dela arborii doborâţi iarna. Cercetările autorului arată, că dacă trunchiurile stau la umbră se pot uşor coji începând dela mijlocul lunei Aprilie, când se dela mijlocul lunei Aprilie, când seva aflată în arbore începe să circule. Dacă trunchiurile stau la roşu acest timp este mult scurtat.

Puster:

Pflanzenseele und Wurzelstock im Dienste der Forstwirtschaft.

Sufletul plantei şi tulpina (cioata) în serviciul economiei forestiere.

Autorul şi-a pus întrebarea:

Cum se face că după o răritură într'un arboret, volumul arborilor rămaşi, chiar din primul sau al doilea an ce urmează după răritură devine egal sau câte odată superior celui dinainte ?

După ce analizează teoriile emise de Th. Hartig şi Nördlinger care caută să explice acest fenomen prin consumarea rezervelor minerale aflate în arborii rămaşi, sau prin o sporită activitate a aparatului foliaceu, autorul ne arată că joacă un mare rol sufletul arborilor şi tulpinile. Perii rădăcinilor dela tulpinile arborilor tăiaţi produc substanţe minerale noi care sunt puse la dispoziţia arborilor rămaşi. Numai prin sporirea cantităţii de hrană se explică sporirea masei lemnoase. A lăsa totul pe seama luminei cum făcea Nördlinger, nu este suficient.

Caietul 10, 1 Octombrie 1940.

Antonin Němec:

Über Ernährungstörungen eines absterbenden Tannenbestandes.

Asupra deranjării în hrănirea unui arboret de brad pe cale de a se usca.

(Articolul continuă).

Dr. Jegel:

Altfrankens Imkerei in ihrem kulturgeschichtlichem Zusammenhang.

Albinăritul în Franconia şi importanţa sa istorico-culturală.

Bazat pe documente, autorul ne arată rolul mare pe care l'a jucat înainte vreme, mierea, în Franconia.

Ant. V. Răd.

HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF.

Anul 3 (1940), Caetul 9 (Sept.).

G. Jayme und *P. Schorning:*
Gewinnung von pentosanarmen Zellstoffen und Furfurol aus Rotbuchenholz.
Obţinerea celulozelor sărace în pentosan şi a furfurolului din lemnul de fag.

Industria mătăsii şi a lânii vegetale cere o celuloză săracă în pentosan.

Se descrie un procedeu de fabricare a unui asemenea produs. El constă în hidrolizarea lemnului cu acid sulfuric 20%, timp de 2 ore, la 70—80° C. Din hidrolizat se scoate, prin distilare cu vapori de apă, furfurolul şi anume cca. 210 kg. la tona de celuloză. Din rezidiu, prin procedeul cu sulfat, se obţine o celuloză bogată în α-celuloză, compus deosebit de bun pentru fabricarea mătăsii şi lânii vegetale.

Kurt Schmidt:
Ortsfeste Holzvergaser.
Generatoare stabile de gaz din lemn.

Descrierea câtorva generatoare stabile de gaz din lemn. Calcule de randament. Instalaţii anexe.

E. Belani:
Holzmehl.
Făină de lemn.

Făina din lemn, obţinută prin măcinarea rumeguşului sau a oricăror alte deşeuri din fabricile de prelucrarea lemnului, este întrebuinţată la fabricarea multor materiale de construcţie, a cărbunelui activ, etc. Articolul cuprinde o descriere a procedeelor de fabricare a făinii de lemn şi a modalităţilor sale de întrebuinţare.

E. Leonhard:
Die Holzschwelle als Bauteil des isolierten Gleisabschnitts.
Traversele de lemn ca parte constructivă a porţiunilor izolate de cale ferată.

Pentru construirea semnalizatoarelor electrice acţionate chiar de vehicul în trecere pe cale, este nevoe să se cunoască rezistenţa omică a traverselor de lemn. Această rezistenţă depinde de specia lemnoasă, creşterea lemnului, substanţele cu care s'au impregnat traversele şi umiditatea lor.

Se dau rezultatele încercărilor făcute pentru stabilirea influenţei acestor factori.

Mici comunicări:

— Un program gigantic pentru construcţii de locuinţe.
— Producţia mondială de mătase şi lână vegetală în 1939.
— Exportul de mangal din Franţa.
— Norme noi (DIN 1055, 4074 şi 1052).
— Noua desvoltare a generatoarelor de gaz din lemn.
— Hârtie din lemn de castan.
— Combustibil din resturile lichide dela fabricarea celulozei sulfit.
— Materiale pentru impregnarea lemnului contra focului.
— Şcoală pentru lucrătorii din industria cherestelei.
— Incercarea vopselurilor pentru lemn la formarea beşicilor.
— Filtre din lână vegetală.

Revista patentelor (anunţate şi aprobate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 41 referate asupra literaturii noi apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

— H. Schwiertz: Holz. Sämtliche Anordnungen der zuständigen Dienststellen über die Forst-und Holzwirtschaft.

— E. Heindenreich: Der Hausbockkäfer.

— Verl. Dtsch. Holzanzeiger: Homa.

— H. Staudinger: Organische Kolloidchemie.

— J. D'Ans: Chemisch-technische Untersuchungsmethoden.

— H. List: Untersuchungen von Fahrzeuggeneratoren bei Weich-und Hartholzbetrieb.

— E. Homberg: Fräs-und Hobelwerkzeuge in der Holzbearbeitung.

— J. Hartmann: Das Einlegen von Holz und anderen Materialien.

— F. Fonrobert: Grundzüge des Holzbaues im Hochbau.

*

Anul 3 (1940), Caetul 10 (Oct.).

H. Voigt, O. Krischer und *H. Schauss:*

Die Feuchtigkeitsbewegung bei der Verdunstungstrocknung von Holz.

Mişcarea umezelii la uscarea lemnului prin evaporare.

Asupra modului cum se face circulaţia umezelii în timpul uscării lemnului şi asupra legilor acestei mişcări domneşte încă neclaritatea.

Lucrarea cuprinde foarte interesante rezultate din încercările făcute pentru a se vedea care este legătura între umiditatea lemnului, circulaţia apei prin capilaritate şi difuziunea vaporilor în porii lemnului

Hermann Gewecke:

Aufnahme an Tränklösung und Sicherheitsgrad der Tränkung beim Saftverdrängungsverfahren mit neuzeitlichen Salzgemischen.

Absorpţia de soluţie şi gradul de siguranţă al impregnării la procedeul de impregnare Boucherie cu amestecuri noi de săruri.

Se arată un procedeu simplu care permite să se vadă la un număr mare de probe care este cantitatea de soluţie cu care s'a impregnat.

Deasemenea sunt comunicate rezultatele încercărilor cu diferite amestecuri noi de săruri în special de crom şi arsen. Prin procedeul Boucherie se poate absorbi o cantitate de substanţă de 12—15 ori mai mare decât substanţa minimă necesară apărării contra putrezirii

H. Bruckmann:

Die Technik des mechanischen Stapelns von Holz in nordamerikanischen Sägewerken und Holzbearbeitungsbetrieben.

Tehnica stivuirii automate a lemnului în fabricele de cherestea şi de prelucrat lemnul din America de Nord.

Sunt descrise diversele instalaţiuni mecanice pentru transportul şi stivuirea lemnului rotund şi a cherestelei în depozitele fabricelor din America.

Se arată economia sistemelor acestora de transport şi se compară cu acelea din Germania.

Mici comunicări:

— Produsele din industria distilării lemnului în Spania.

— Norme noi.

— Drojdii hrănitoare obţinute din

rezidurile dela fabricarea celulozei sulfit în Finlanda.

— Fabrică de sulfit de etil în Suedia.

— O fabrică nouă de plăci de fibră în Norvegia.

— Reîntrebuinţarea uleiului de lagăre după filtrarea lui într'un filtru de rumeguş de lemn.

— Vopseluri pentru cercevelele de lemn impregnate.

— Izolarea părţilor de lemn către zid prin coaje de mesteacăn.

— Al 9-lea congres al lemnului ţinut de Secţia lemnului de pe lângă VDI şi DFV la 29—30 Nov. 1940.

Revista patentelor anunţate şi aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 68 referate asupra literaturii noi apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

H. Krenkel: H. Offingers technologisches Taschenwörterbuch in 5 Sprachen.

W. Wegelt: Holzwirtschaftliche Monatsblätter.

K. Windeck-Schulze: Faserstoffe.

G. Marten: Über die Kraftübertragung in Nagelverbindungen.

VDI şi DFV: Holzersparnis im Holzbau. Vorträge der Holztagung 1939.

A. Steffenhagen: Technische und wirtschaftliche Untersuchungen über die Baggerschwellen im deutschen Braunkohlentagebau.

O tabelă cu însuşirile şi întrebuinţările lemnului de brad.

N. Ghelmeziu

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 10/1940.

Rob.-Ch. Gut.:

Chevrons d'assainissement et de reboisement.

Căpriori de asanare şi de reîmpădurire.

In munţii Jura sunt multe regiuni apătoase. Pentru a se putea instala pădurea în astfel de terenuri, autorul preconizează executarea unor şanţuri în formă de V cu vârful în sus. Pământul se aruncă înăuntrul unghiului ce-l face şanţul.

Densitatea acestor lucrări poate varia; autorul crede că o asemenea lucrare ste suficientă pentru un ar. Asemenea lucrări nu cer drenaje în prealabil. Oferă condiţii favorabile pentru instalarea pădurii pe buchete.

P. E. Farron:

La fin de deux beaux arbres.

Sfârşitul a doi frumoşi arbori.

Primul în regiunea păşunilor împădurite de pe teritoriul comunei Saignelégier din Cantonul Berna. Un molid în formă de candelabru, trunchiul având diametrul de 2 m. în partea de jos. Se socoteşte a data de pe vremea lui Ludovic XIV-a. Fiind deperisant şi prezentând pericol pentru vitele ce veneau să se adăpostească sub el, a fost tăiat. A produs 40 m^3 (sau 57 steri). Din vânzarea lemnului, comuna a realizat 240 franci elveţieni.

Al doilea exemplar este un brad pe teritoriul aceleaşi comune, situat la locul numit Combe du Locle. Un uragan l-a frânt. Avea 1,60 m diam. la înălţimea pieptului şi înălţimea totală de 40 m. Vârsta de 230 ani. Debitat în bile de lemn de lucru a dat 20,480 m^3 şi 8½ steri lemn de foc, deci în total 20,480 m^3. Din vânzarea lemnului comuna a realizat 807 franci, adică 30,50 fr. pe m^3.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band VII, Heft 8 (Mai 1940).

Adalbert Ebner, Dozent, Dr.: *Grundlagen der Holzbeförderung.* Temeiurile transportului lemnului.

Date fiind două atribute ale produsului lemn: volum şi greutate relativ mari faţă de un preţ relativ mic, problema transportului lemnului este fundamentală pentru existenţa şi gradul de intensitate a gospodăriei silvice. Autorul studiului de faţă este cunoscut în cercurile de specialitate, între altele, printr'un foarte cuprinzător studiu descriptiv asupra condiţiunilor de recoltare şi transport al lemnului în America: „Holzgewinnung in Amerika in kritischer Darstellung und Würdigung und Formung der neuzeitlichen Fragestellung" (a se vedea R. Păd. 1935, pag. 816). De astădată, autorul pune problema dintr'un punct de vedere general-valabil şi în legătură cu întreaga activitate de producţiune forestieră. Studiul este deosebit de interesant şi pentru silvicultorul român, doritor de o largă perspectivă în specialitate; ba, poate, mai important decât pentru silvicultorul din ţinuturile Occidentale La noi, problema transportului este şi mai determinantă în condiţionarea gospodăriilor forestiere şi, în general, a economiei forestiere, dată fiind starea înapoiată a căilor de transport generale. Pentru a lămuri cetitorul asupra conţinutului studiului, reproducem titlul capitolelor: A. Formularea problemei; B. Indeplinirea condiţiunilor silviculturale; C. Transportul lemnului şi rentabilitatea; D. Adaptarea la împrejurări; E. Problema tehnică; Probleme deosebite ale transportului lemnului; G. Transportul lemnului ca parte a Exploatării pădurii.

Internationaler Forst-und Holzwirtschaftsbericht.
Cronica forestieră.

Felurite împărtăşiri asupra multor fapte şi stări din câmpul forestier al diferitelor ţări şi ţinuturi din lume.

Ilie C. Dem.

INFORMAŢIUNI

— Prin Decretul-Lege Nr. 3714, publicat în Mon. Of. Nr. 261 din 7.XI.1940, „Institutul de Ştiinţe din România" îşi reia denumirea veche de „Academia de Ştiinţe din România".

— Prin Decretul Nr. 3524 apărut în Mon. Of. 246 din 21.X.1940, d-l Ing. silvic Gr. Florescu a fost numit efor al Fondului Bisericesc Ortodox din Bucovina, ca reprezentant al Ministerului de agricultură şi domenii.

— D-l Ing. Aurel Constantinescu-Fălciu a fost delegat cu conducerea Direcţiei administrative din Centrala CAPS., în locul d-lui Ing. Th. Păiş, care după cerere a fost repartizat la Serviciul de Control General. (Mon. Of. Nr. 265/940).

— Următorii ingineri silvici foşti în serviciul Direcţiei silvice dela Bistriţa-Năsăud au fost repartizaţi după cum urmează (Mon. Of. Nr. 239/1940):

1. Tipa C., insp. g-l la Inspectoratul silvic Suceava.

2. Şuteu Vasile, subinsp.,; la Direcţia silvică din Minister.

3. Ciuta Gavrilă, ing. şef., la Inspectoratul silvic Suceava.

4. Prapescu Gh., ing. şef, ca şef al Ocolului silvic Arpaş (Făgăraş).

— In Mon. Of. Nr. 239/1940 s'au mai publicat următoarele transferări în personalul silvic superior:

1. I. Stângă ing. şef silvic dela Ocolul Tg. Ocna ca profesor la Şcoala de brigadieri silvici de la Brăneşti.

2. W. Kerschnig, ing. silv., ca ajutor la Serv. silv. judeţean Argeş.

3. Marcu D. Corneliu, ing. silvic, dela Serv. silv. judeţean Constanţa pe lângă Cabinetul Secretariatului general din Minister.

4. George P. Antonescu, ing. insp. g-l silvic dela Direcţia silvică Cluj ca inspector de control general pe lângă Inspectoratul de regim silvic Timişoara.

— S'a anulat punerea în disponibilitate a d-lui Mărgineanu Ion ing. subinsp. silvic, fiind repartizat pentru serviciu la Inspectoratul silvic Alba Iulia. (Mon. Of. Nr. 263/940).

— Prin faptul rămânerii sau trecerii în teritoriul cedat, se consideră demisionaţi din serviciu următorii ingineri silvici: Kelleny Armand, Rubţov Ştefan, Faller Iosif, Pukşa Andrei, Hennel Eugen, Schwartz Adalbert, Szontag Iosif, Petö Ion, Nagy Acaţiu, Stoianof Atanase, Makay Zoltan, Nagy Francisc, Fixec Ernest, Dery Carol, Frustok Ştefan, Mies Martin, Goldenco Gheorghe. (Mon. Of. Nr. 250 din 25.X.1940).

— Direcţia regională silvică Cluj a Moţilor va avea ca sediul legal oraşul Alba-Iulia. (Mon. Of. Nr. 250/940).

— D-l Sara Eugen ing. subinsp. silvic, trecut în teritoriul cedat Ungariei a fost destituit din funcţiunea ce ocupa la Dir. ameliorărilor. (Mon. Of. Nr. 263/940).

— Prin decizia ministerială Nr. 61596/940 (Mon. Of. Nr. 244 din 18. X.1940), s'a aprobat scindarea Ocolului silvic Caracal din judeţul Romanaţi în două ocoale şi anume:

a) Ocolul Caracal cu reşedinţa în oraşul Caracal;

b) Ocolul Corabia cu reşedinţa în oraşul Corabia.

— In Mon. Of. Nr. 240 din 14 Octombrie 1940 a apărut Decretul-lege pentru modificarea şi completarea unor dispoziţiuni din Decretul-lege Nr. 2136/940 (Mon. Of. Nr. 148 din 29 Iunie 1940), privind organizarea Fondului Bisericesc ortodox român din Bucovina.

— D-l Manole Stroici a fost numit Comisar al guvernului pentru colaborarea cu Direcţia vânătoarei, în vederea organizării şi desvoltării economiei vânatului în cadrul Statului naţional legionar (Mon. Of. Nr. 270 din 16.XI.940).

— La Fondul Bisericesc Ortodox din Bucovina sunt vacante cinci locuri de ingineri silvici sau de ingineri silvici stagiari.

— La Direcţia vânătoarei şi pisciculturei în apele de munte din Ministerul de agricultură şi domenii sunt vacante trei locuri de ingineri silvici pentru încadrarea Serviciilor cu caracter tehnic şi la control.

— D-l Ing. Ilie Florescu a fost numit administrator al Fondului Religionar Ortodox din Bucovina.

— 1. Prin deciz. ministerială Nr. 22043/1940, s'a interzis cu desăvârşire pentru anul acesta vânarea ciutelor.

In consecinţă, se anulează toate autorizaţiile acordate în toată ţara pe anul curent.

Fac excepţie parcurile şi terenurile închise în aşa mod încât vânatul să nu poată intra sau eşi, terenurile proprietatea Fondului Bisericesc Bucovina şi Domeniile Reşiţa, unde vânătoarea ciutelor se poate face conform autorizaţiilor eliberate sau în curs de eliberare.

2. Prin decizia ministerială Nr. 21837 din 23 Oct. 1940 se revine, în parte, asupra deciziei ministeriale Nr. 1946/1939, lăsându-se liberă vânătoarea iepurilor pe teritoriul comunei Plopşorul jud. Vlaşca.

Din Iakuţk (U. R. S. S.) se anunţă că, în urma scăderii brusce a temperaturii din regiunea Verhoyansk, turme uriaşe de zeci de mii de reni sălbateci se deplasează spre sud. Renii sunt urmaţi de haite nenumărate de lupi, în urma cărora vin alte animale mai mici. Acestea din urmă mănâncă resturile renilor din cari s'au ospătat lupii.

O deplasare atât de mare de reni sălbateci se observă pentru prima oară. (Rador). „Universul", 6.X.940.

— Direcţiunea Vânătoarei şi pescuitului în apele de munte comunică următoarele:

Prin arbitrajul dela Viena, vânătorimea română a fost deposedată de un mare număr important de te-

renuri de vânătoare, cari s'au cedat Ungariei.

Direcţiunea Vânătoarei a formulat prin „Comisia Economică" care tratează despăgubirile aferente acestei cedări de teritoriu, ca d-nii proprietari sau arendaşi de terenuri de vânătoare, cari nu locuesc în porţiunea cedată, să fie despăgubiţi pentru investiţiile făcute şi arenzile achitate pentru anul în curs, sau cu anticipaţie.

Se aduce la cunoştinţa d-lor vânători în cauză, că sunt rugaţi a înainta de urgenţă acestei Direcţiuni, str. Polonă 8, borderouri în dublu exemplar, însoţite după posibilităţi cu actele doveditoare, în care să arate detaliat valoarea imobilelor construite pe terenuri, a mobilierului, a investiţiilor făcute cu amenajarea terenului, arenzile achitate pe anul în curs sau cu anticipaţie pentru cei următori, durata contractului de arendare cu data expirării şi valoarea arenzii anuale.

Toate aceste date trebuesc trimise urgent, spre a le putea centraliza şi adresa celor în drept pentru a putea susţine despăgubirile cuvenite.

— Prin dec. min. 25.150 din 13.9 a. c. (Mon Of. 219 din 20.9 a. c.), Ocoalele silvice regale de vânătoare Casa Verde (Timişoara) şi Chişinău-Criş (jud. Arad) trec din nou cu întreg personalul şi gestiunea lor, în administrarea Casei Pădurilor Statului.

EDITURA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC".

Dr. GR. ELIESCU:

Protecţia pădurilor

Bucureşti, Tip. „Bucovina"; 275 pagini.

Preţul 270 lei. Membrii Societăţii au reducere adresându-se la Societate.

L E G I

DECRET-LEGE

pentru completarea decretului-lege din 5 Octomvrie 1940, privitor la trecerea proprietăţilor rurale evreeşti, în patrimoniul Statului.

Art. I. Trec în patrimoniul Statului, următoarele bunuri aparţinând evreilor, persoane fizice sau societăţilor evreeşti:

a) pădurile împreună cu toate construcţiunile, instalaţiunile, uneltele, liniile de căi ferate, mijloacele de transport aflate pe terenul acestor păduri;

b) morile de orice fel şi ori unde ar fi situate, pivele şi teascurile ţărăneşti de ulei şi pivele ţărăneşti de postav, situate în comunele rurale şi suburbane, împreună cu terenul din jurul lor, construcţiunile, instalaţiunile, uneltele, întregul lor inventar viu şi mort şi toate stocurile de produse şi materii prime;

c) fabricele agricole de spirt, ori unde ar fi situate, împreună cu terenul din jurul lor, construcţiunile, instalaţiunile, uneltele, întregul lor inventar viu şi mort şi toate stocurile de produse şi materii prime;

d) industriile forestiere cu tot terenul, construcţiunile, instalaţiunile, maşinile, uneltele, liniile de căi ferate, mijloacele de transport de orice natură, întreg inventarul viu şi mort, necesar normalei lor funcţionări, şi aparţinând evreilor persoane fizice sau societăţi;

e) stocurile de cereale, nutreţuri şi recoltele de orice natură ce s'au găsit pe proprietăţile rurale evreeşti, trecute în patrimoniul Statului în virtutea decretului-lege din 5 Octomvrie 1940, pentru trecerea proprietăţilor rurale evreeşti în patrimoniul Statului;

f) întreg inventariul viu şi mort, precum şi recoltele de orice natură aparţinând evreilor persoane fizice sau societăţilor evreeşti şi care au servit sau au rezultat din exploatarea imobilelor rurale care au făcut obiectul contractelor declarate nule prin art. 10 al decretului lege din 5 Octomvrie 1940.

Art. II. Evreii şi societăţile evreeşti, nu vor putea dobândi şi deţine în viitor, sub niciun titlu, bunurile prevăzute de art. 3 al decretului-lege din 5 Octomvrie 1940, şi de art. 1 din prezentul decret-lege.

Art. III. Sunt evrei, în înţelesul legii de faţă, persoanele arătate în art. 2 al decretului-lege din 5 Octomvrie 1940.

Sunt societăţi evreeşti societăţile civile sau comerciale de orice natură, în care majoritatea capitalului aparţine evreilor.

Acţiunile societăţilor care stăpânesc bunuri din acelea prevăzute în art. 3 al Decretului-lege din 5 Octomvrie 1940 şi art. 1 din prezentul decret-lege, se transformă de drept în acţiuni nominative.

Deţinătorii, sub orice titlu, de asemenea acţiuni, sunt obligaţi ca în termen de 30 zile libere dela data intrării în vigoare a acestei legi, să depună acţiunile la sediul societăţii, împreună cu titlurile, justificând deţinerea sau proprietatea lor şi să arate titularul anterior.

Inscrierea titularilor în registrul de acţionari, se va face numai pe baza unor acte de proprietate sau deţinere, având dată certă anterioară aceleia de 5 Octomvrie 1940.

Societăţile în nume colectiv, comandită simplă sau cu răspundere limitată vor fi considerate evreeşti, dacă unul din asociaţi, comanditaţi sau comanditari, este evreu. Drepturile asociaţilor, comanditaţilor sau comanditarilor, care nu sunt evrei, vor fi reglementate sau lichidate de comisiunea centrală prevăzută la art. 8, alin. 2, al decretului-lege din 5 Octomvrie 1940.

Când părţile sociale sau acţiunile aparţin unei societăţi, aceasta va fi socotită evreiască, dacă intră în prevederile dispoziţiunilor de mai sus.

Prin pive şi teascuri ţărăneşti de ulei şi pive ţărăneşti de postav se înţeleg toate micile industrii ţărăneşti care satisfac necesităţile locale, dacă ele au fost definite astfel de legi speciale sau comisiuni, indiferent dacă plata se face în uium, cotă de producţie sau bani.

Prin fabrici agricole de spirt se înţeleg, fabricele prevăzute de art. 241 din legea monopolului vânzării spirtului şi băuturilor spirtoase din 22 Aprilie 1932.

Art. 4. — Contractele de exploatare a pădurilor ce trec în patrimoniul Statului, se menţin dacă exploatatorul nu este evreu sau societate evreiască, Statul substituindu-se în drepturile şi obligaţiunile fostului proprietar.

Exploatările în curs din morile de orice fel sau din pădurile şi industriile forestiere ce trec în patrimoniul Statului, prin efectul legii de faţă, făcute de proprietarii sau exploatatorii evrei, persoane fizice sau societăţi, vor putea fi conţinute în baza unei deciziuni date de Ministerul Economiei Naţionale, potrivit situaţiunii sau amenajamentului, în cursul anului comercial şi forestier 1940—1941.

Exploatatorul va fi obligat să întreţină construcţiunile, instalaţiunile, liniile de căi ferate, mijloacele de transport, precum şi inventariul viu şi mort în bună stare. Nerespectarea acestor dispoziţiuni se va pedepsi potrivit art. 5, alin. ultim din decretul-lege pentru reprimarea sabotajului, din 1 Noemvrie 1940.

Art. 5. — Contractele cu dată certă anterioară aceleia de 5 Octomvrie 1940, pentru arendarea morilor ţărăneşti, pivelor şi teascurilor de uleiu ţărăneşti, pivelor ţărăneşti de postav şi fabricilor agricole, de spirt, se menţin dacă arendaşul nu este evreu sau societate evreiască, Statul substituindu-se în toate drepturile şi obligaţiunile fostului proprietar.

Art. 6. — In afară de datele prevăzute în art. 6, lit. *a* şi *b*, la decretului-lege din 5 Octomvrie 1940, proprietarii sau deţinătorii cu orice titlu, de bunuri intrând în prevederile decretului-lege de faţă, evreii, persoane fizice sau societăţi, vor face descrierea amănunţită a tuturor construcţiunilor, instalaţiunilor, liniilor de căi ferate, inventarului, stocurilor de marfă şi materii prime.

Art. 7. — Prin derogare dela art. 9, al decretului-lege din 5 Octomvrie 1940, pădurile şi industriile forestiere intrate în patrimoniul Statului, în virtutea decretului-lege de faţă, vor fi puse la dispoziţia Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, care le va administra prin Casa Pădurilor Statului.

Art. 8. — Prin proprietăţi rurale, în sensul art. 1 al decretului-lege din 5 Octombrie 1940, se înţeleg şi acelea aparţinând societăţilor civile şi comerciale evreeşti.

Această dispoziţiune are caracter interpretativ.

Art. 9. — Imobilele evreeşti prevăzute de art. 3, al decretului-lege din 5 Octomvrie 1940, precum şi acele prevăzute de art. 1 din prezentul decret, situate în teritoriile unde există cărţi funciare, cumpărate de către persoane de origine etnică română, care au drept singură îndeletnicire agricultura şi ale căror drepturi nu au fost intabulate în cartea funciară, nu pot trece în patrimoniul Statului dacă cumpărătorii au posedat acele imobile cel puţin 5 ani înainte de 5 Octomvrie 1940.

In baza constatărilor făcute de comisiunea centrală, aceşti cumpărători vor cere instanţei de carte funciară intabularea drepturilor lor, potrivit regulelor de carte funciară.

Art. 10. — Comisiunea centrală prevăzută de art. 8, alin. 2 al decretului-lege din 5 Octomvrie 1940, se compune din:

1. Trei magistraţi;
2. Un agricultor;
3. Un inginer silvic.

Preşedintele comisiunii va fi un magistrat membru al Inaltei Curţi de Casaţie.

Membrii comisiunii prevăzuţi la punctul 1, vor fi numiţi de ministrul justiţiei, iar cei dela punctele 2 şi 3, vor fi numiţi de ministrul agriculturii şi domeniilor.

Comisiunea va putea face cercetări la faţa locului pentru stabilirea situaţiunilor de fapt, prin magistraţi delegaţi în acest scop de ministrul justiţiei.

Art. 11. — D-nii miniştri ai economiei naţionale, agriculturii şi domeniilor şi justiţiei, sunt însărcinaţi cu aducerea la îndeplinire a prezentului decret-lege.

Dat în Bucureşti la 12 Noemvrie 1940.

No. 3.810.

Mon. Of. 271 din 17.XI.1940.

DECRET-LEGE
pentru modificarea art. 42 din codul silvic

Articolul unic. — Dispoziţiunile art. 42 din codul silvic, se modifică cum urmează:

Art. 42. — Intrunirile care au de scop modificarea aşezământului, constituirea de drepturi reale, facerea de tranzacţiuni, punerea în exploatare a pădurii stăpânite în devălmăşie, vânzarea ei spre exploatare în total sau în parte, precum şi vânzarea de veci a proprietăţii însăşi sau o parte din ea, nu sunt legal constituite dacă la prima convocare nu sunt prezenţi moşneni sau răzeşi, reprezentând în drepturi peste 2/3 din ele şi în număr cel puţin jumătate din numărul total al moşnenilor sau răzeşilor devălmaşi.

Dacă la prima convocare nu s'ar întruni acest număr, a doua întrunire se va putea ţine fiind prezenţi moşneni reprezentând peste jumătate din drepturile totale ale devălmăşiei şi ca număr 1/3 cel puţin din numărul moşnenilor.

In cazul când nici acest număr de membri nu s'a putut întruni, adunarea următoare se va putea ţine şi va putea lua hotărîri valabile cu orice număr de moşneni sau răzeşi, care însă să reprezinte cel puţin jumătate plus unu din drepturi.

In toate cazurile, hotărîrile nu se pot lua decât cu cel puţin 2/3 din drepturile reprezentate în adunare.

Oricare ar fi numărul întrunirilor convocate în acest scop, pentru fiecare din ele trebuesc făcute anunţurile prevăzute de art. 40, căci dispoziţiunea dela art. 41, ca întrunirea să se poată ţine a doua oară fără convocare şi cu oricare număr nu se aplică pentru deliberările de această natură.

Punerea în exploatare şi valorificare a posibilităţii normale anuale din pădurile Obştiilor de moşneni sau Composesoratelor se va hotări în condiţiunile prevăzute de art. 41, cu ocazia dispoziţiei asupra gestiunii anuale. Adunarea va fixa modul de punere în exploatare şi valorizare sau va împuternici consiliul de administraţie să-l fixeze.

Dat la Bucureşti la 11 Noemvrie 1940.

Nr. 3.762.

Mon. Of. Nr. 269 din 15.XI.940.

DECRET-LEGE
pentru reînfiinţarea consiliului tehnic al pădurilor

Art. 1. — Se reînfiinţează pe lângă Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, Consiliul tehnic al pădurilor, care va funcţiona potrivit dispoziţiunilor de mai jos.

Art. 2. — Acest Consiliu se compune din 5 membri, numiţi prin decret, la propunerea Ministerului Agriculturii şi Domeniilor. Prin decretul de numire se va desemna şi preşedintele acestui Consiliu.

Consiliul lucrează valabil cu un număr de cel puţin 3 membri.

Avizele Consiliului tehnic se iau cu majoritate de voturi. In caz de paritate, votul președintelui decide.

Avizele se execută numai după aprobarea lor de către ministru.

Art. 3. — Atribuțiunile Consiliului tehnic vor fi cele prevăzute în codul silvic din 1910, completat prin legea modificatoare din 1920, legea pentru organizarea pădurilor din 1930, legea pentru ameliorarea terenurilor degradate din 1930, legea pentru pădurile necesare apărării naționale din 1935, precum și legea pădurilor de protecție din 1935.

Art. 4. — Toate lucrările Consiliului tehnic vor fi puse sub directa dirijare a Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Art. 5. — Consiliul tehnic al pădurilor va funcționa până la apariția legii de reorganizare a Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Art. 6. — Orice alte dispozițiuni din legi și regulamente, contrarii dispozițiunilor de mai sus, sunt și rămân abrogate.

Dat în București la 19 Octomvrie 1940.

Nr. 3.532.

Mon. Of. Nr. 246 din 21.X.1940.

DECRET-LEGE

pentru modificarea și completarea unor dispozițiuni din decretul-lege Nr. 2.136 din 1940, „pentru organizarea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina", publicat în Monitorul Oficial Nr. 148 din 29 Iunie 1940

Art. I. Dispozițiunile art. 3, 4, 5, 15, 28, 29, 30 și 31 din decretul-lege Nr. 2.136 din 1940, „pentru organizarea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina", publicat în Monitorul Oficial Nr. 148 din 29 Iunie 1940, se abrogă.

Art. II. Dispozițiunile art. 6, 14, 16, 18, 34, 39 și 43 se modifică, căpătând următoarea redactare:

„*Art. 6.* — Conducerea și administrarea Fondului sunt încredințate „unei Eforii, compusă din trei membri, numiți prin decret pe termen „de 5 ani.

„Eforii vor trebui să fie români, de religie creștină ortodoxă, iar „cel puțin unul dintre ei va fi inginer silvic.

„Mitropolitul Bucovinei este membru de drept și președinte al „Eforiei. Ceilalți doi membri vor fi propuși unul de Ministerul Agri- „culturii și Domeniilor, celălalt de Ministerul Educațiunii Naționale, „Cultelor și Artelor.

„Fondul va fi reprezentat în justiție printr'unul dintre membrii „Eforiei. Președintele Eforiei va putea delega cu reprezentarea intere- „selor Fondului în justiție pe un avocat din serviciul Fondului sau chiar „pe un avocat particular.

„*Art. 14.* — In materie de contracte, Eforia are următoarea com- „petință:

„*a)* Aprobă actele de punere în valoare și revizuire de estimație „în cadrul termenului de 4 ani;

„b) Aprobă rezultatul licitațiilor publice pentru vânzări de mate-
„riale lemnoase, minereuri și executări de lucrări;

„c) Aprobă prin bună învoială vânzări de orice produse lemnoase,
„neexploatate în picioare, cu termen de exploatare de cel mult doi ani;

„d) Aprobă vânzări, prin bună învoială, de materiale lemnoase
„exploatate în regie, lemn de foc, lemn de lucru și construcție, precum
„și materiale lemnoase, semifabricate și industrializate;

„e) Aprobă prin bună învoială vânzări de produse accesorii, aren-
„dări și închirieri pe termen de cel mult 3 ani;

„f) Aprobă orice fel de tranzacțiuni, cum și acelea provenite din
„delictele silvice, reprezentând valoarea materialului și eventuale des-
„păgubiri;

„g) Aprobă cumpărări de materiale și executări de lucrări;

„h) Aprobă restituiri de garanții de exploatare și regenerare, pre-
„cum și de sume pe nedrept încasate;

„i) Aprobă, cu avizul Consiliului Eparhial, orice schimbări și în-
„străinări de patrimoniu.

„*Art. 16.* — Administratorul Fondului se numește prin decret, pe
„termen de 4 ani, dintre inginerii silvici, la propunerea Ministerului
„Agriculturii și Domeniilor în înțelegere cu Ministerul Educațiunii Na-
„ționale, Cultelor și Artelor, după recomandarea Eforiei.

„Administratorul poate fi revocat, înlocuit sau desărcinat pentru
„abateri grave sau nereguli bine constatate, cu respectarea formelor pre-
„scrise în art. 10, alin. ultim.

„In cazul când ancheta stabilește vinovăția administratorului, el
„va fi suspendat imediat de Eforie.

„*Art. 18.* — In executarea atribuțiunilor sale, administratorul poate
„fi ajutat de un subadministrator numit de Eforie.

„*Art. 34.* — Serviciul administrativ este condus de un inginer sil-
„vic și are în atribuțiunile sale lucrările referitoare la:

„Personalul Fondului: numiri, înaintări, pensionări, măsuri disci-
„plinare, mobilizare și apărare pasivă; controlul executării lucrărilor de
„serviciile exterior și central; organizarea serviciilor și statisticei; școli
„silvice, înregistrarea și expedierea corespondenței, arhiva.

„*Art. 39.* — Serviciul comercial, condus de un inginer silvic, are
„în competința sa lucrările privitoare la:

„a) Industrializarea și comercializarea produselor de orice fel pro-
„venite din patrimoniul Fondului;

„b) Construirea, întreținerea și exploatarea fabricilor și căilor de
„transport de orice fel.

„*Art. 43.* — Serviciul financiar condus de un inspector silvic sau
„de un expert contabil are în competința sa lucrările privitoare la:

„a) Contabilitatea în materie și bani a Fondului;

„b) Controlul actelor și aplicării bugetului;

„c) Intocmirea și păstrarea inventarului de avere mobilă și imo-
„bilă a Fondului".

Art. III. Funcționarii tehnici se numesc, ținând seama de: pregă-
tirea lor tehnică, destoinicia și cinstea lor nepătată.

Funcţionarii tehnici având un statut identic cu cel al funcţionarilor Statului, se pot transfera la Stat şi reciproc, cu aprobarea Ministerului Agriculturii şi Domeniilor şi a Eforiei.

Art. IV. Controlul tehnic şi financiar asupra programelor de lucru, activităţii şi gestiunii Fondului se exercită de către Ministerele Agriculturii şi Domeniilor şi Educaţiunii Naţionale, Cultelor şi Artelor, prin personalul de control al acestora şi în aceleaşi condiţiuni ca şi pentru instituţiunile Statului.

Pe lângă administraţia Fondului va funcţiona un consilier controlor al angajărilor de cheltuieli, ca organ de control preventiv. Acesta va fi expert contabil autorizat numit de către Eforie.

Art. V. In toate articolele decretului-lege Nr. 2.136 din 1940, expresiunea „Ministerul Cultelor şi Artelor" se înlocueşte cu „Ministerul Educaţiunii Naţionale, Cultelor şi Artelor".

Art. VI. Ministerul Educaţiunii Naţionale, Cultelor şi Artelor este autorizat să dea o nouă numerotare textelor decretului-lege Nr. 2.136 din 1940, privitor la organizarea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina şi să-l publice din nou în Monitorul Oficial, astfel cum a fost modificat şi completat prin decretul-lege de faţă.

Dat în Bucureşti la 10 Octomvrie 1940.

Nr. 3.434.

Mon. Of. Nr. 240 din 14.X.1940.

FUNDAŢIA CULTURALĂ „REGELE MIHAI I"

Cartea Satului Nr. 40

M. PETCUŢ şi D. SBURLAN :

Arborii şi pădurile

1940. Bucureşti, M. O. Imprimeria Naţională

240 pagini, cu numeroase desene şi figuri; 30 Lei.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcțiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurei Ponoraș, ș. a., județul Bihor, proprietatea Comunei Câmp, în suprafață de 111 ha 9800 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Pomet și Ploptiș, județul Mureș, proprietatea Teleki Ernest, în suprafață de 57 ha 5500 mp., tratată în o serie de crâng simplu cu revoluția 20 ani, o serie de codru cu tăeri succesive și revoluția 90 ani și una serie de agrement tratată în codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 20 August 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu.**

No. 21815/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Mărăuș, județul Bihor, proprietatea Comunei Mărăuș, în suprafață de 293 ha 4800 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Vlădești, județul Vâlcea, proprietatea M. Qromolu, în suprafață de 174 ha 4712 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani, iar cea următoare va fi de 20 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Amenajamentul pădurii Hamboc ș. a., județul Alba, proprietatea Comunei Ghirbom, în suprafață de 149 ha 4600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Comănești, județul Bihor, proprietatea Comunei Comănești, în suprafață de 126 ha 3000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurei Craiova, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului din Craiova, în suprafaţă de 113 sa 7700 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurei Dumbrava şi Laburile, judeţul Alba, proprietatea Comunei Dumitra, în suprafaţă de 43 ha 1607 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 20 August 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu.**

No. 21816/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Avaş, judeţul Târnava Mică, proprietatea Domeniului Metropolitan Blaj, în suprafaţă de 127 ha 100 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Pârâul Rece, judeţul Alba, proprietatea Comunei Lopadea Veche, în suprafaţă de 122 ha 5400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Clinceanca, judeţul Prahova, proprietatea Elena T. Greceanu, în suprafaţă de 81 ha 1378 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

d) Amenajamentul pădurii Paula, judeţul Caraş, proprietatea Comunei Doclin, în suprafaţă de 23 ha 5300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 3 Septembrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu.**

No. 23721/940.

---

a) Amenajamentul pădurilor Sirineasa şi Valea Impăratului, Seria I-a din Ocolul silvic Băbeni, judeţul Vâlcea, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1911 ha 1300 mp. Regim şi tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluţia 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Pârâul şi Boia, Seria II-a din Ocolul silvic Cărbunesti, judeţul Gorj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1226 ha 2700 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 120 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Arceru, Seria IX-a din Ocolul silvic Calafat, judeţul Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 569 ha 9500 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 25 Septembrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu.**

No. 25650/940.

---

a) Revizuirea regulamentului de exploatare al pădurii Dobroneagul, judeţul Muscel, proprietatea N. I. Popescu şi alţii, în suprafaţă de 1645 ha 6100 mp., tratată în două serii de codru cu tăeri rase şi revoluţia 90 ani şi una serie de protecţie tratată în codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani. Ministerul nu recunoaşte prin această aprobare tehnică, vreun drept de proprietate.

b) Amenajamentul pădurii Leleşti, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Leleşti, în suprafaţă de 40 ha 8400 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Spineni, judeţul Dolj, proprietatea Paulina D. Dianu, în suprafaţă de 25 ha 7000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Jupâneşti, judeţul Gorj, proprietatea Sanda Gh. Dobrescu, în suprafaţă de 17 ha 6000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 25 Septembrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu.**

No. 25655/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Poloboc, judeţul Neamţ, proprietatea Pulcheria D. Gr. Sturdza, în suprafaţă de 304 ha 4800 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 12 ani la finele revoluţiei.

b) Amenajamentul pădurii Vărzarii de Sus, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Vărzarii de Sus, în suprafaţă de 400 ha 4000 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Craiova, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Craiova, în suprafaţă de 339 ha 8100 mp. Regim şi tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluţia 96 ani. Revizuirea în anul 1950.

d) Amenajamentul pădurii Corătu, judeţul Dolj, proprietatea Const. Al. Becherescu, în suprafaţă de 48 ha 3250 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Dumbrava Tăetura, judeţul Târnava Mare, proprietatea Ioan Prescurea şi soţia, în suprafaţă de 27 ha 2384 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Cerea, judeţul Târnava Mică, proprietatea Composesoratului din Bichiş, în suprafaţă de 23 ha 1300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 25 Septembrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu.**

No. 25656/940.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Buzăel, judeţul Braşov, proprietatea Ion Cotinghi, în suprafaţă de 231 ha 3000 mp. Regim şi tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Poenarii Rali, judeţul Prahova, proprietatea Marta Mitilineu, în suprafaţă de 80 ha. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

c) Amenajamentul pădurii Poenarii Rali, judeţul Prahova, proprietatea Maria Dr. Leonte, în suprafaţă de 80 ha. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Titoaca Buneşti ş. a., judeţul Argeş, proprietatea Dem. Giuclea, în suprafaţă de 8 ha 6340 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea lui Băj, judeţul Muscel, proprietatea Ion Gh. I. Ene, în suprafaţă de 6 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea lui Băj, judeţul Muscel, proprietatea Ion Gh. I. Ene, în suprafaţă de 5 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Hulubeşti, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Const. Stănescu, în suprafaţă de 3 ha 3000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 25 Septembrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu.**

No. 25657/940.

---

a) Amenajamentul pădurei Dudeşti de Baltă Stelnica, judeţul Ialomiţa, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, în suprafaţă de 1306 ha 2600 mp., tratată în 2 serii de Crâng simplu cu revoluţia 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

b) Amenajamentul pădurii comunale Agriş, jud. Arad, proprietatea comunei Agriş, în suprafaţă de 496 ha 7000 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Mila 35, judeţul Tulcea, proprietatea Ioan Russu, în suprafaţă totală de 320 ha. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10.

d) Amenajamentul pădurii Valea Păucii şi Usundaia, judeţul Târnava Mare, proprietatea Composesoratului din Dârlos, în suprafaţă de 122 ha., tratată în 2 serii de crâng cu revoluţia 30 şi 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Grumăzeşti, Lotul 3 şi 3 bis, judeţul Neamţ, proprietatea moştenitorilor def. N. Comăniţă în suprafaţă de 29 ha 7380 mp. Regim şi tratament Crâng cu rezerve. Revoluţia 25 ani, exploatările începând din anul 1942/43 Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii După Deal, judeţul Târnava Mică, proprietatea Fazakas Arpad junior, în suprafaţă de 10 ha 2500 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Sohodor Lazuri, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Sohodol, în suprafaţă de 351 ha 4000 mp. Regim şi tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluţia 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii comunale Sălişte de Vaşcău, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Sălişte de Vaşcău, în suprafaţă de 295 ha 2200 mp. Regim şi tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 25 Septembrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu.**

No. 25658/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Bănciuleşti Vangheleasca şi Patachina, judeţul Ialomiţa, proprietatea Eliza Danielopol ş. a., în suprafaţă de 153 ha 8500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Grueţ Măzărişte, judeţul Cluj, proprietatea Parohiei Greco Catolice din Ciurila, în suprafaţă de 9 ha 1600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Natamenie, judeţul Mehedinţi, proprietatea Pr. Ion Bogdan, în suprafaţă de 7 ha 2000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Malul Florilor, judeţul Alba, proprietatea Ostfel Israel, în suprafaţă de 5 ha 7300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii La Scoruş, judeţul Cluj, proprietatea Mihail Nemeş, în suprafaţă de 5 ha 6000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Guguianca Valea Oiii, judeţul Vâlcea, proprietatea Anghel V. Trancă, în suprafaţă de 5 ha 4845 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea lui Luţă, ş. a., judeţul Argeş, proprietatea Const. M. Rizea, în suprafaţă de 7558 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurei Poiana Crângului ş. a., judeţul Gorj, proprietataea Maria T. Niculescu ş. a., în suprafaţă de 5 ha 2900 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Dosul Pleşei, judeţul Argeş, proprietatea Ecaterina şi Ion Gh. N. Ureche, în suprafaţă de 8250 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 98 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurei Glodul Stoicii, judeţul Argeş, proprietatea Ion A. Mohanu, în suprafaţă de 1 ha. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 98 ani. Revizuirea după 20 ani.

k) Amenajamentul pădurii Valea Cămianului, judeţul Muscel, proprietatea Bisericei din Comuna Rădeşti, în suprafaţă de 3 ha 2000 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 1 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu.**

No. 26238/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Urlăţeanca, judeţul Muscel, proprietatea Cooperativei Infrăţirea, în suprafaţă de 138 ha 4389 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Vultureanca, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Maria Gerota, în suprafata de 129 ha 7534 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu.**

No. 27315/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Popeşti Ciupagea, judeţul Vlaşca, proprietatea Eliza Diamandescu, în suprafaţă de 142 ha 9000 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

b) Regulamentul de explcatare al pădurii Mălureni, judeţul Argeş, proprietatea Dem. Al. Nanu, în suprafaţă de 65 ha 3891 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Bercu, judeţul Alba, proprietatea Györke Ştefan ş. a., în suprafaţă de 20 ha 300 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Aluniş, judeţul Alba, proprietatea Comunei Răsboeni Cetate, în suprafaţă de 18 ha 5400 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii La Cetate, judeţul Alba, proprietatea Bisericei reformate din Comuna Lopadea Nouă, în suprafaţă de 17 ha 1800 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Intre Pârae — Groapa Nucilor, judeţul Alba, proprietatea Comunei Căptălan, în suprafaţă de 15 ha 9000 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurei Valea Buţii ş. a., judeţul Argeş, proprietatea Ion M. Tomescu, în suprafaţă de 14 ha 1780 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Amenajamentul pădurii Lacul Boului, judeţul Alba, proprietatea Bisericei Reformate din Heria, în suprafaţă de 18 ha 3600 mp. tratată în 2 serii de Crâng simplu cu revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu.**

No. 27316/940

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Băiaşul, judeţul Argeş, proprietatea Eliza Gh. Gheorghiu, în suprafaţă de 189 ha 8450 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 90 ani. Revizuirea în anul 1948.

b) Amenajamentul pădurii Piatra Picueţe, judeţul Alba, proprietatea Comunei Ormeniş, în suprafaţă de 95 ha 3700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Balomira, judeţul Alba, proprietatea Bisericei gr. catolice române din Ciugadul de Sus, în suprafaţă de 33 ha 8900 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Dumbrava, judeţul Alba, proprietatea Comunei Silivaş, în suprafaţă de 36 ha 7800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu.**

No. 27317/940.

---

a) Amenajamentul pădurei Făguleana şi Zăvoiul Olteţ, judeţul Romanaţi, proprietatea Ştefan Rusănescu, în suprafaţă de 122 ha 6400 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia 20 şi 10 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Drăgăneşti jud. Vlaşca, proprietatea Elena D. M. Popescu în suprafaţă de 65 ha 480 m^2. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 14 ani. Revizuirea după 14 ani.

Dată astăzi 9 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu.**

No. 27318/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Groapa Nerghesului, judeţul Alba, proprietatea Composesoratului din Mirăslău, în suprafaţă de 132 ha. 2800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Teleac Haşbadic, judeţul Alba, proprietatea Composesoratului din Cisteiul de Mureş, în suprafaţă de 69 ha 4700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Doftoreanca, judeţul Prahova, proprietatea Elena C. Caracaş, în suprafaţă de 29 ha 9125 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Tatarardei Hicleana, judeţul Alba, proprietatea Comunei Gâbud, în suprafaţă de 22 ha 2300 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Nerghes, judeţul Alba, proprietatea Bisericei reformate din Mirăslău, în suprafaţă de 11 ha 2900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu.**

No. 27319/940.

---

a) Amenajamentul pădurei Pruna, judeţul Vaslui, proprietatea Titus şi Claudia Deltu, în suprafaţă de 65 ha. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Mălureni, judeţul Argeş, proprietatea Al. Al. Nanu, în suprafaţă de 59 ha 2640 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Vericele, judeţul Alba, proprietatea Composesoratului din Băgău, în suprafaţă de 35 ha 6300 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii După Grădini, judeţul Alba, proprietatea Comunei Noşlac, în suprafaţă de 34 ha 7000 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurei Niaraş ş. a., judeţul Alba, proprietatea Szalantzki Gheorghe ş. a., în suprafaţă de 23 ha 9800 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Valea Agrilor, judeţul Alba, proprietatea Bisericei gr. Catolice din Ciugudul de Jos, în suprafaţa de 19 ha 5400 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Pârâul Mirezului, judeţul Alba, proprietatea Bisericei reformate din Aiudul de Sus, în suprafaţă de 19 ha 8800 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu.**

No. 27320/940

---

a) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Micşuneştii Mari, judeţul Ilfov, proprietatea Sylvia Lehliu, în suprafaţă de 105 ha 5500 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu, revoluţia 7 şi 1 an. Revizuirea după 7 ani.

b) Amenajamentul pădurii Groapa Mare ş. a., judeţul Alba, proprietatea Comunei Aiudului, în suprafaţă de 86 ha 3200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Moara Pod ş. a., judeţul Dâmboviţa, proprietatea C. M. Georgescu ş. a., în suprafaţă de 76 ha 8900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

d) Amenajamentul pădurii Pârâul Torocului, judeţul Alba, proprietatea Comunei Ciumbrud, în suprafaţă de 70 ha 1200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani

e) Amenajamentul pădurii Dumbrava ş. a., judeţul Alba, proprietatea Comunei Ocna Mureşului, în suprafaţă de 45 ha 1400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Pleşa, judeţul Alba, proprietatea Comunei Hopârta, în suprafaţă de 43 ha 1000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Frunzaru, judeţul Olt, proprietatea Ilie M. Teodoru, în suprafaţă de 35 ha 4500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu.**

No. 27321/940.

---

a) Amenajamentul pădurei Dosul Stănişoarei, judeţul Câmpulung, proprietatea Comunei Cârlibaba Nouă, în suprafaţă de 358 ha 2500 mp. Regim şi tratament Codru cu tăeri rase. Revoluţia 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Tăul Lung ş. a., judeţul Alba, proprietatea Composesoratului Foştilor Urbarialişti din Gârbova de Sus, în suprafaţă de 187 ha 9500 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Păltineanca, judeţul Prahova, proprietatea Elena V. Georgescu ş. a., în suprafaţă de 82 ha 4932 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

d) Amenajamentul pădurei Zăvoiul Poplica, judeţul Vlaşca, proprietatea N. Paplica, în suprafaţă de 40 ha 2500 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

Dată astăzi 17 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu.**

No. 28038/940.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie, revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere technic-silvic, fie asupra proprietăţii etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V şi ultimul. — Domnul Director al Direcţiei Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Pentru a primi revista regulat şi la timp, vă rugăm anunţaţi-ne schimbările de adresă.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“

III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:

Dr. G. ELIESCU

PROTECȚIA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 275 PAGINI LEI 270

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPADURIRI)

166 pagini, 60 lei

EPUIZAT

III. — SERIA C. — **TRATATE ȘI MANUALE:**

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU - BUCUREȘTI

I 24943 1940 complet - 2022

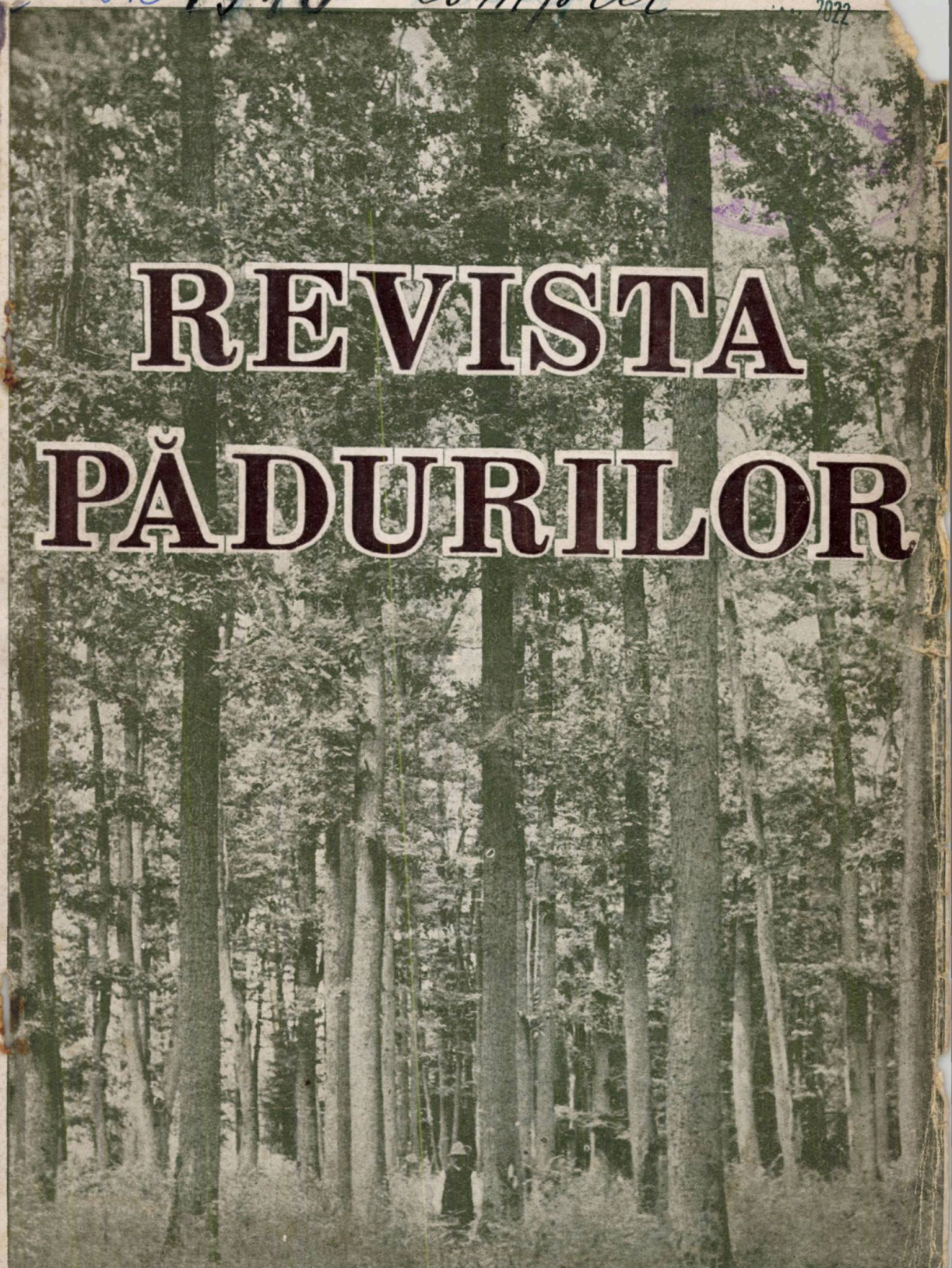

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

DECEMBRIE 1940 ANUL 52 — Nr.

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 52, Nr. 12 DECEMBRIE 1940

SUMARUL:

Studii:

M. Petcuț și P. Cretzoiu: A doua contribuțiune la cunoașterea florei pădurilor dintre Dunăre și Carpații Sudici — — — — — — 761

Comentarii — Insemnări:

I. Rătan: Amenajament comun cu continuitate — — — — — — — — 774
A. Mălăescu: Fabricarea furnirului (II) — — — — — — — — — 785

Vânătoare și Pescuit:

V. Cotta: Un trofeu excepțional de cerb — — — — — — — — — 796

Cronica internă (p. 799), *Cronica externă* (p. 803), *Cărți* (p. 810), *Reviste* (p. 815), *Informațiuni* (p. 817), *Necrolog* (p. 820), *Publicațiuni* (p. 824).

SOMMAIRE:

Études:

Deuxième contribution à la connaissance de la flore des forêts entre les Carpathes méridionales et le Danube — — — M. Petcuț et P. Cretzoiu

Commentaires:

Aménagements communs pour plusieurs forêts — I. Rătan
La fabrication des placages en bois — — — A. Mălăescu

Chasse et Pisciculture:

Un exceptionnel trophée de cerf — — — — — V. Cotta

Chronique — Livres — Revue des revues — Nouvelles — Nécrologie — Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

Zweiter Beitrag zur Kenntnis der Waldflora zwischen den Südkarpathen und der Donau — — M. Petcuț u. P. Cretzoiu

Mitteilungen:

Gemeinsame Forsteinrichtung für mehrere Wälder... — — — — — I. Rătan
Furnierherstellung — — A. Mălăescu

Jagdwirtschaft und Fischerei.

Ein ungewöhnliches Geweih — — — — — V. Cotta

Chronik — Bücherschau — Zeitschriftenschau — Nachrichten — Nachruf.

Cerb capital cu 18 ramuri, împușcat în toamna anului 1940, la Cașin în jud. Putna.

Are următoarele caracteristici: Lungimea ramurelor 121 cm. Ramura ochiului, dreapta 51 cm, iar stânga 6 cm (ruptă). Circonferința rozetei, dreapta 30 cm, iar stânga 30,5 cm. Circonferința ramurei la bază 18/18 cm, iar sus, dreapta 18 cm, stânga 18,5. Greutatea coarnelor 15 kg. Ramuri, 18. Deschidere 126 cm. Puncte de frumusețe, 8. Puncte Nadler 228,1. Impușcat de d-l Ing. silv. Romeo Stănescu la 2 Oct. 1940.

Kapitaler Achtzennender von der diesjährigen Hirschbrunft in Rumänien (Bezirk Putna, Moldau). Nachstehende Zahlen der Bewertung wurden uns bekannt: Stangenlänge rechts und links 121 cm.; Augsprosse rechs 51 cm, links 6 cm. (abgekämpft); Rosenumfang rechts 30 cm; links 30,5 cm; unterer Stangenumfang 18/18 cm, oberer Stangenumfang rechts 18, links 18,5 cm; Geweihgewicht 15 kg; Endenzahl 18; Auslage 126 cm; Schönheitspunke 8; 228,1 Nadlerpunkte. Erleger: Forsting. Romeo Stănescu. Tag der Erlegung: 2 October 1940.

1950

- IUL. 2005

— Același trofeu, împreună cu d-l Ing. Romeo Stănescu.

— Dasselbe Geweih mit dem Erleger Forsting. Romeo Stănescu.

S T U D I I

Din lucrările Institutului de cercetări şi experimentaţie forestieră din România

A DOUA CONTRIBUŢIUNE LA CUNOAŞTEREA FLOREI PĂDURILOR DINTRE DUNĂRE ŞI CARPAŢII SUDICI

de M. PETCUŢ şi P. CRETZOIU

In lista de plante ce urmează, continuăm cu publicarea speciilor mai interesante ce au fost recoltate în pădurile dintre Carpaţii Sudici şi Dunăre. Studiul prezent constitue deci continuarea articolului nostru intitulat: „Contribuţiuni la cunoaşterea florei pădurilor dintre Dunăre şi Carpaţii Sudici", publicat în Revista Pădurilor, 1936, Nr. 2.

Intre plantele ce publicăm aci, sunt în special menţionate cele din centrele Tismana (Gorj) şi Valea Drăgaica (Buzău), două insule caracterizate din punct de vedere forestier prin prezenţa în compoziţia arboretelor a speciei Quercus pubescens, specie care în restul regiunei de care ne ocupăm se află în pădurile de limită spre stepă. In aceste păduri de limită găsim Quercus pubescens ca pion al vegetaţiei lemnoase către stepă. Totuşi, în regiunea dintre Carpaţii Sudici şi Dunăre, Quercus pubescens a fost găsit de noi în cele două centre pomenite, până la 960 m altitudine, ca de ex. pe Vârful Cioclovina. Substratul pe care vegetează această specie în centrele Tismana şi Drăgaica este calcarul, care numai el explică prezenţa acestei specii până la altitudini atât de puţin obişnuite.

Din plantele enumerate mai jos, citäm aci unele care au pentru regiunea cercetată o deosebită importanţă, anume acelea care ne indică nuanţa mediteraniană şi orientală a princi-

39817

palelor centre deja pomenite mai sus, una în Oltenia (I) și alta în județul Buzău (II):

Castanea sativa Mill. I
Helleborus odorus W. K. I
Evonymus bulgarica Vel. I
Knautia macedonica Gris. II
Centaurea orientalis L. II
„ stenolepis Kern. I—II
„ spinulosa Roch. I
„ pallida Friv. II
Cotinus coggygria (L.) Scop. II

Ținând seama și de publicația noastră anterioară, lista se mai complectează cu următoarele specii:

Fraxinus ornus L. I—II
Ceterach officinarum Willd. I
Syringa vulgaris L. I

Fam. Polypodiaceae

Asplenium adianthum-nigrum L. — Jud Gorj: valea Șeasa, deasupra Mânăstirei Tismana.

Element eurasiatic.

Asplenium trichomanes L. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina; valea Șeasa, versant Est. Element circumpolar.

Nephrodium filix-mas (L.) Rich. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina, valea Șeasa, versant Est.

Element circumpolar.

Pteridium aquilinum (L.) Kuhn. — Jud. Gorj: pădurea Dumbrava și într'o poiană pe culmea sudică a dealului Cornet (la Tismana) deasupra viilor mânăstirești. Din această din urmă localitate a fost luată fotografia dela fig. 1; această specie formează aci un covor des și compact, nepermițând aproape nici unei alte specii a se instala în acel loc.

Element circumpolar.

Polypodium vulgare L. — Jud. Gorj: pe muntele Cioclovina la vârf și în valea Șeasa pe versant estic; pe culmea sudică a dealului Cornet deasupra viilor mânăstirești, lângă Tismana.

Element circumpolar.

Phyllitis scolopendrium (L.) Newm. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina, valea Şeasa, versant estic.

Element circumpolar.

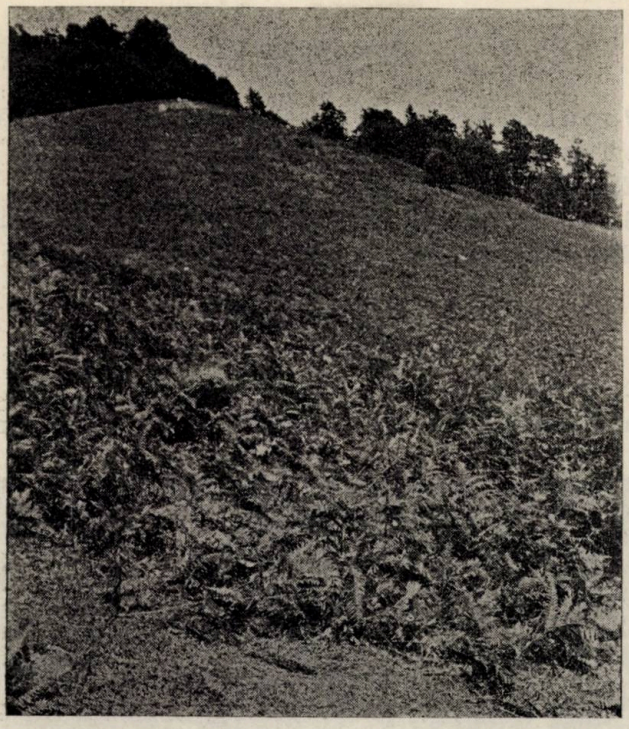

Fig. 1. Pteridium aquilinum (L.) Kulm. pe dealul Cornet (jud. Gorj).

Fam. Liliaceae

Polygonatum multiflorum (L.) All. — Jud. Gorj: într'o poiană aproape de vârful muntelui Cioclovina.

Element circumpolar.

Fam. Dioscoreaceae

Tamus communis L. — Jud. Gorj: în valea Popii, deasupra comunei Tismana.

Element mediteranean-atlantic.

Fam. Orchidaceae

Helleborine atropurpurea (Raf.) Schinz et Thell. — Jud. Gorj: valea Popii la Tismana, în pădure.

Element european-vestasiatic.

Fam. Salicaceae

Populus tremula L. — Jud. Gorj: vârful Teiuș deasupra Tismanei.

Element eurasiatic.

Salix capraea L. — Jud. Gorj: pădurea Dumbrava.

Element eurasiatic.

Fam. Fagaceae

Castanea sativa Mill. — Jud. Gorj: dealul Pocruia la Tream; dealul Gornovița la Heron, deasupra Tismanei. Fotografia alăturată (fig. 2) ne arată aspectul pădurii de castan de pe dealul Pocruia.

Fig. 2. Pădure de Castanea sativa Mill. pe dealul Pocruia lângă Tismana.

Originea castanului din Oltenia a ridicat în multe rânduri probleme ce s'au desbătut cu rezultate variabile. Pentru lămurirea acestei probleme socotim că nu este lipsit de interes să adăugăm — chiar cu riscul de a fi acuzaţi că depăşim cadrul unei liste floristice — următoarele lămuriri.

Unul din autori a căutat să cerceteze originea castanului bun din Oltenia, cercetând staţiunile sale din Nordul peninsulei Balcanice [1]) unde are o largă răspândire cert spontană.

In Bulgaria Castanea sativa Mill. este mai puţin răspândită decât în Jugoslavia. Velenovsky, în Flora Bulgarica, Suppl. I, p. 254 îl citează pentru prima dată din Bulgaria dela poalele munţilor Stara-Planina, nu departe de oraşul Bercoviţa, formând aci întinse păduri, după expresia sa „aspectu vere spontaneas". După acea s'au mai semnalat şi alte localităţi, pe care le găsim citate toate în rezumat în Stojanoff & Stefanoff, Flora na Bălgaria, ed. II, p. 297; afară de Bercoviţa, toate localităţile se referă la colţul de Sud-Vest al Bulgariei: muntele Ali-Botuş, Petrovo, Nevrocop, Serbinovo. Toate cercetările autorilor bulgari au dus la concluzia că în localităţile sus pomenite din Bulgaria, e vorba de păduri spontane de Castanea sativa Mill. In aceste condiţiuni, localitatea indicată mai întâi de Velenovsky e de mare importanţă pentru noi, căci masivul muntos respectiv se află la o distanţă nu prea mare de localităţile noastre din Oltenia şi formează o prelungire directă peste Dunăre a munţilor din Oltenia.

In întreaga Jugoslavie, pădurile de castan, unele mai întinse, altele reduse, ocupă o suprafaţă totală de ca 60.000 Ha. In două regiuni această specie are o răspândire mai mare; prima în Serbia de Sud (Macedonia) şi care e în directă legătură cu staţiunile din Sud-Vestul Bulgariei, iar a doua se află în Slovenia-Croaţia, deci în Nord-Vestul Jugoslaviei.

După toate cercetările făcute (Košanin, Adamovič, Cretzoiu) nu se poate contesta autohtonia castanului bun din Jugoslavia ca şi a aceluia din Bulgaria. In Croaţia el formează atât păduri pure cât şi în amestec cu Quercinee, Fagus silvatica sau, de ex. în Slovenia, şi cu Picea excelsa. Din rapoartele serviciului forestier jugoslav reese că nicăieri în Jugoslavia, Castanea sativa nu e cultivată şi nici nu se îngrijesc special arboretele. Dimpotrivă, azi, ca şi cu mulţi ani înainte, aceste arborete trebuie să facă loc terenurilor de cultură agricolă. Singura regiune din Jugoslavia unde populaţia preţuieşte întrucâtva fructele de castan e Sudul Serbiei. Distribuţia sa verticală pentru Nordul peninsulei Balcanice e 400—800 m alt., deci cam la fel ca şi în Oltenia.

Dacă toate aceste date de mai sus corespund în mare măsură localităţilor din Oltenia cu Castanea vesca, aci existând condiţiuni climaterice asemănătoare Balcanului nordic, ne lasă să întrevedem în staţiunile din Oltenia o prelungire directă a ariei sale de răspândire, deci are toate probabilităţile de a fi spontan. Castanul din Oltenia şi penin-

1) P. Cretzoiu, Câteva date referitoare la distribuţia şi proveniența castanului bun în Nordul peninsulei Balcanice. Rev. Şt. V. Adamachi, XXI, Iaşi 1935, pp. 120—121.

sula Balcanică trebuie privit ca un relict din timpul când el era general răspândit în tot Sudul Europei; se poate spune aproape fără greș că e un relict terțiar, ca și alte specii de plante lemnoase din Oltenia, unele chiar din regiunea castanului (Syringa vulgaris, Taxus baccata, etc.); de altfel e știut și că la finele terțiarului își avea optimul său de răspândire în Europa. Deasemenea un fapt în plus în sprijinul afirmațiunei noastre e și bogăția în relicte terțiare chiar și între plantele erbacee a regiunilor cu Castanea vesca, atât la noi cât și în dreapta Dunării [2]).

Și în ceace privește solul există o perfectă analogie între substratul pe care crește castanul în dreapta Dunării și în Oltenia [3]). După cercetările lui Košanin, în toată Jugoslavia castanul-bun fuge de solurile calcaroase, dar crește cu predilecție pe terra-rosa, care deși provenită din roce calcaroase, nu mai conține aproape deloc CO_2Ca. Și aceasta nu numai în regiunea de carst a Adriaticei, unde predomină această formațiune de sol, ci și în interiorul țării. In munții Șar-Planina crește foarte adesea pe serpentin, ca și în Albania de Nord.

Fam. Loranthaceae

Loranthus europaeus Jacq. — Jud. Mehedinți: plaiul Pietriș, pe marginea „Poienii-Mici" deasupra comunei Glogova.

Element central-european-mediteran.

Fam. Polygonaceae

Polygonum hydropiper L. — Jud. Gorj: în valea Popii la Tismana, prin gropi umede și margini de drum.

Element central-european-mediteranean.

Fam. Phytolaccaceae

Phytolacca americana L. — Jud. Gorj: Tismana în valea Popii.

Adventiv (originar din America de Nord).

Fam. Caryophyllaceae

Tunica saxifraga (L.) Scop. — Jud. Mehedinți:

2) P. Cretzoiu, Plantele relicte din peninsula Balcanică. Rev. Șt. V. Adamachi, XXI, Iași 1935.

3) C. D. Chiriță, T. P. Bălănică și R. D. Munteanu, Contribuții la cunoașterea stațiunilor și exigențelor staționale ale castanului bun în România. Anal. I. C. E. F. București 1935.

coaste uscate pe dealul „Ascuţitu" deasupra comunei Apa Neagră. — Jud. Gorj: vârful Ciunca, deasupra comunei Broşteni.

Element sudeorupean-vestasiatic.

Fam. Ranunculaceae

Helleborus purpurascens W. et Kit. — Jud. Gorj: în valea Popii, deasupra Tismanei.

Element endemic carpatic-balcanic.

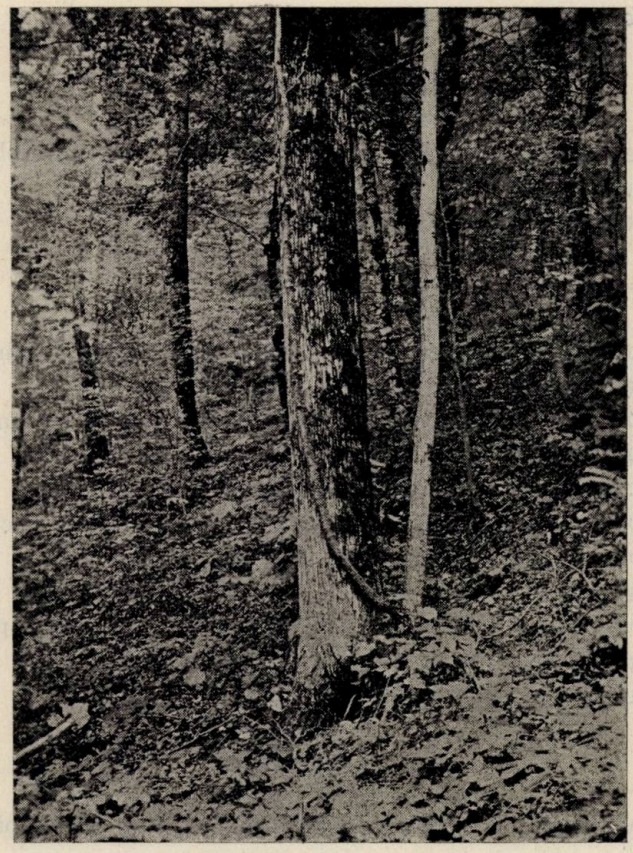

Fig. 3. Iederă de 7—8 cm diam. pe frasin în pădurea Tismana din ocolul silvic Tismana.

Helleborus odorus W. et Kit. subsp. euodorus Hayek, var. latifolius Beck. — Jud. Gorj: pădurea Bucovăţ.

Element alpin sud-european.

Actaea spicata L. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina, într'o poiană aproape de vârf.

Element eurasiatic.

Anemone hepatica L. — Jud. Gorj: vârful Teiș, deasupra Tismanei.

Element circumpolar.

Thalictrum lucidum L. var. laserpitifolium (Koch) Hayek. — Jud. Buzău: pădure în valea Drăgaica lângă Valea Mare, la N. de Mizil.

Element pontic.

Fam. Cruciferae

Peltaria alliacea Jacq. — Jud. Gorj: vârful muntelui Cioclovina.

Element central-european-balcanic.

Fam. Rosaceae

Sorbus domestica L. — Jud. Buzău: fundul văii Drăgaica. — Jud. Dolj: pădurea Bucovăț.

Sorbus torminalis (L.) Cr. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina, într'o poiană aproape de vârf.

Element vest-european-mediteran.

Sorbus aria (L.) Cr. var. typica C. K. Schn. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina, la vârf.

Element euarsiatic-montan.

Crataegus monogyna Jacq. — Jud. Gorj: pe culmea Cornet, deasupra mânăstirei Tismana, 600 m alt.

Element eurasiatic.

Fam. Leguminoase

Cytisus Rochelii Wierzb. — Jud. Dolj: pădurea Bucovăț.

Element sudest-european.

Cytisus Heuffelii Wierbz. — Jud. Buzău: în valea Drăgaica la Valea Mare (la Nord de Mizil).

Element sudesteuropean.

Fam. Euphorbiaceae

Mercurialis perennis L. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina, pe versant S-E, aproape de vârf.

Element eurasiatic.

Euphorbia glareosa Pall. — Jud. Buzău: valea Drăgaica lângă Valea Mare.

Element sudesteuropean.

Fam. Anacardiaceae

Cotinus coggygria Scop. var. arenaria (Wierzb.) Jáv. — Jud. Buzău: valea Drăgaica lângă Valea Mare.

Element mediteran.

Fam. Celastraceae

Evonymus bulgarica Vel. — Jud. Gorj: pe muntele Cioclovina într'o poiană aproape de vârf şi în valea Popii lângă Tismana.

Element balcanic.

Evonymus verrucosa Scop. f. laevifolia Beck. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina într'o poiană aproape de vârf. Jud. Buzău: valea Drăgaica lângă Valea Mare la Nord de Mizil. — Distr. Ilfov: pădurea Măgura.

Element european-vestasiatic.

Fam. Rhamnaceae

Rhamnus tinctoria W. et Kit. — Distr. Buzău: valea Drăgaica lângă Valea Mare.

Element sudest-european.

Fam. Vitaceae

Vitis sylvestris Gmel. — Distr. Gorj: la Tismana, pe dealul Cornet.

Element mediteranean.

Fam. Tiliaceae

Tilia tomentosa Moench. var. virescens (Spach) Hayek. — Jud. Gorj: în valea Popii deasupra Tismanei.

Element sudesteuropean-vestasiatic.

Fam. Araliaceae

Hedera helix L. subsp. euhelix Hayek. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina, aproape de vârf, pe Acer, Tilia și Fraxinus, la cca 800 m alt. și în pădurea Tismana pe Fraxinus, în exemplare fertile, cu tulpini groase de 7—8 cm diametru (fig 3).

Element central-european-pontic.

Fam. Cornaceae

Cornus mas L. — Jud. Gorj: în valea Popii la Tismana.

Element central-european-pontic.

Fam. Ericaceae

Vaccinium vitis-idaea L. — Jud. Argeș: muntele Cozia pe culmea Fruntea-Oii.

Element circumpolar.

Fam. Oleaceae

Fraxinus excelsior L. — Jud. Gorj: pe culmea Cornet la Tismana, 600 m alt.

Element european-vestasiatic.

Fam. Gentianaceae

Centaurium pulchellum (Sw.) Druce. — Jud. Gorj: podișul Sohodolului lângă satul Vânăta.

Gentiana asclepiadea L. — Jud. Argeș: muntele Cozia, pe culmea Fruntea-Oii. — Jud. Gorj: pe muntele Cioclovina, aproape de vârf.

Element european-vestasiatic.

Fam. Borraginaceae

Echium vulgare L. — Jud. Gorj: dealul Cornet lângă Tismana, poieni în pădure.

Element central-european-mediteranean.

Fam. Labiatae

Prunella vulgaris L. f. Herculis Borb. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina, aproape de vârf.

Cosmopolit (forma citată: sudesteuropeană).

Melittis melissophyllum L. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina sub vârf.

Element centraleuropean-mediteran.

Stachys recta L. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina, într'o poiană aproape de vârf.

Element mediteran.

Salvia verticillata L. — Jud. Gorj: culmea Cornet deasupra Tismanei, în poieni.

Element centraleuropean-mediteran.

Salvia glutinosa L. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina, la poale şi spre Mânăstirea Tismana.

Element eurosibiric.

Origanum vulgare L. subsp. euvulgare Hayek var. humile (Mill.) Benth. — Jud. Gorj: dealul Cornet, în poiană;

var. puberulum Beck. — Cu precedenta;

var. prismaticum Gaud. — Jud. Gorj: podişul Sohodolului lângă comuna Vânăta şi pe dealul Cornet lângă Tismana;

var. glabrescens Beck. — Jud. Gorj: pădurea Dumbrava.

Element eurasiatic.

Mentha pulegium L. var. erecta Wirtg. — Jud. Gorj: podişul Sohodolului, lângă comuna Vânăta.

Element european.

Fam. Solanaceae

Physalis alkekengi L. — Jud. Gorj: pădurea Dumbrava.

Element eurasiatic.

Fam. Scrophulariaceae

Verbascum blattaria L. var. blattariforme Hal. — Jud. Dolj: pădurea Bucovăț.

Element eurosibiric.

Fam. Caprifoliaceae

Viburnum lantana L. — Jud. Gorj: dealul Pocruia la Tream, deasupra Tismanei.

Element centraleuropean-mediteran.

Fam. Dipsaceae

Scabiosa ochroleuca L. subsp. danubialis Vel. — Jud. Gorj: poiană sub vârful muntelui Cioclovina și pe culmea dealului Cornet la Tismana.

Element eurosibiric (subspecia e sudesteuropeană).

Knautia macedonica Griseb. — Jud. Buzău: valea Drăgaica lângă Valea Mare, la Nord de Mizil.

Element balcanic.

Fam. Campanulaceae

Campanula rotundifolia L. var. pinifolia Uechtr. — Jud. Gorj: vârful muntelui Cioclovina.

Element circumpolar.

Fam. Composaceae

Solidago virgaurea L. — Jud. Gorj: vârful Cioclovina.

Element circumpolar.

Inula conyza DC. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina.

Element european.

Achillea setacea W. et Kit. — Jud. Gorj: pădurea Dumbrava .

Element central și sudest-european.

Centaurea indurata Janka. — Jud. Gorj: pădurea Dumbrava.

Element central și sudesteuropean.

Centaurea stenolepis Kerner. — Jud. Gorj: poiană pe culmea Cornet deasupra Tismanei. — Jud. Buzău: valea Drăgaica la N de Mizil.

Element sudesteuropean.

Centaurea orientalis L. — Jud. Buzău: valea Drăgaica lângă Valea Mare la N. de Mizil.

Element sudesteuropean.

Centaurea spinulosa Roch. — Jud. Gorj: muntele Cioclovina la cca. 900 m alt.

Centaurea pallida Friv. — Jud. Ilfov: pădurea Vărăşti; pădurea Tufele Grecului lângă Balta Greaca.

Element balcanic.

Hieracium umbellatum L. — Jud. Gorj: pădurea Dumbrava (det. J. Prodan).

Element circumpolar.

Deuxième contribution à la connaissance de la flore des forêts entre les Carpathes méridionales et le Danube.

Zweiter Beitrag zur Kenntnis der Waldflora zwischen den Südkarpathen und der Donau.

Die Verfasser setzen die Veröffentlichung interssanter Pflanzenfunde aus dem im Titel benannten Gebiete fort. Es werden 65 Phanerogamen- und Gefässkryptogamen-Arten mit mehreren Varietäten und Formen aufgezählt.

COMENTARII — INSEMNĂRI

AMENAJAMENT COMUN CU CONTINUITATE
prin
ASOCIEREA A CEL PUŢIN 10 PROPRIETARI

de ing. I. RĂTAN
Vatra Dornei

Ideia amenajamentului comun s'a desbătut în revistele noastre de specialitate. Deci ea nu mai este nouă. A rămas însă nou (aproape inexistent) faptul în sine, realitatea ideii.

Pentru o mai bună conturare a noţiunii de amenajament comun la noi, se pot lua de exemplu cazurile când acelaş şef de ocol a girat 2—3 ocoale vecine. Intr'o altă formă, se pot considera amenajamentele obştiilor noastre de moşneni.

Alte ţări, ca Polonia şi Suedia, au pus în aplicare amenajamentul comun (Polonia în 1932 la Bialowezia şi în 1936 la Vilno) din motive şi în împrejurări cu totul specifice, când factori determinaţi — juridici sau economici, sau din ambele grupe, combinaţi — au reclamat această necesitate, în vederea celei mai bune valorificări a pădurilor şi mai ales a lemnului.

Sensul modern (şi poate ştiinţific) al amenajamentului comun este conturat, după cum am menţionat, de amenajamentele de acest gen, cari au fiinţat în fosta Polonie şi cari se găsesc azi în Suedia.

După părerea mea, atât într'una din ţări, cât şi în cealaltă, factorii cari au determinat realizarea unui amenajament de acest fel, sunt complect diferiţi în Suedia, de cei din fosta Polonie, fapt ce se va deduce uşor din cele ce vor urma.

Ţin însă să observ, că acest gen de organizare economică, cât şi toate altele câte a produs omul, are la bază vechea şi obsedanta po-

runcă a progresului: necesitatea, marea componentă creiatoare în activitatea umană, care nu se sfieşte de nimeni, dacă i-a venit în prag, ci se impune.

Este bine şi raţional însă să o preîntâmpinăm.

*

In fosta Polonie, unde statificarea şi naţionalizarea economiei forestiere trecuse pe planul realizărilor, atât în direcţiunea silvică din Bialowezia, cât şi în cea din Vilno, factorii cari au determinat înfăptuirea unui amenajament comun, au fost în ambele cazuri de natură economică. Intr'adevăr, în complexul pădurii din Bialowezia, produsele pădurii (lemnul) erau sensibil: de aceiaşi calitate, în aceleaşi condiţii topografice şi concentrate într'un complex, unde din punct de vedere cultural şi de pază, se circumscriau cinci ocoale silvice.

Fiecare din aceste ocoale au câte un amenajament, pentru un trup, sau o porţiune de pădure corespunzătoare scopului cultural urmărit, în vederea realizării unui produs normal de lemn, maxim şi calitativ şi cantitativ. De notat că din toate pădurile acestei ţări, complexul acesta era atenţia şi piaţa de experienţă a tuturor strădaniilor de ştiinţă forestieră a polonezilor. Deci, nu putea fi vorba decât de o cultură silvică intensivă, unde cele 54—56 tipuri de arborete amestecate, reprezentau determinările celei mai precise ştiinţe silvice, puse în slujba realizării celor mai valoroase esenţe corespunzătoare staţiunii şi fiecărei bucăţi de sol în parte, a maximului de creştere în stare de consistenţă plină. Astfel se obţinea produsul maxim, în condiţiuni de perfectă continuitate, adică păstrând permanent capitalul lemnos normal, în forma pădurii complecte (neîntreruptă ca reprezentare ideală a vârstelor, născute spontan prin proprie putere).

Dar trecând la valorificarea lemnului din aceste ocoale vecine şi aproape identice, se observă că: acelaşi lemn, exploatat şi fasonat cu aceleaşi cheltueli, se valorifica cu preţuri mult diferite dela un ocol la altul, fără ca printr'o modalitate oarecare locală, sau specială, să se poată obţine valoarea cea mai mare şi pentru lemnul ocoalelor vecine. S'a încercat deci înlăturarea concurenţei şi obţinerea preţului maxim al lemnului pe tulpină, tocmai când ideia valorificării forestiere pe plan naţional de ansamblu luptă pentru cucerirea fiecărui petec de pădure, când complexul Bialowezia era întreg echipat cu o reţea de c. f. f., când natura proprietăţii (regimul juridic) era aceiaşi; urmarea nu putea fi decât creiarea unui plan comun de valorificarea lemnului din acest complex, ceiace s'a şi înfăptuit. Deci s'a născut un amenajament comun, circumscris celor cinci existente.

Prin urmare numai dacă toate condiţiunile: tehnice, economice şi juridice au fost date pentru creiarea unei astfel de situaţii, s'a putut înfăptui amenajamentul comun.

Cum apare un astfel de amenajament este uşor de imaginat; totuşi, pentru precizarea noţiunii, rezum amintirile celui văzut şi cercetat la Bialowezia:

a) Planul special de exploatare al celor cinci amenajamente (separate pe ocoale) s'a sintetizat într'unul singur, cu recapitularea pe esenţe;

b) La fel s'a procedat cu planurile generale de exploatare ale aceloraşi lucrări;

c) Planurile topografice (harta) cu toate detaliile fiecăruia, au suferit aceiaşi operaţie, întocmindu-se unul la scara corespunzătoare.

d) Descrierile parcelare s'au rezumat la esenţialul economicului (exploatărilor);

e) Mijloacele de scoatere şi transport etc. s'au reprezentat într'un tot pregnant (cifric şi grafic);

f) Factorii componenţi (cifrici şi grafici) stau în orice punct, în relaţie de matematică egalitate cu suma lor, şi viceversa;

g) Toate amenajamentele parţiale (pe ocoale) rămân în vigoare şi în executarea conducătorilor ocoalelor, cel comun fiind o lucrare a direcţiei regionale, de unde se conducea acţiunea de planificare.

Mărimea acestui amenajament comun se apreciază la cca 50.000 ha, ea depinzând de convergenţa naturală a factorilor economici din regiunea dată, care poate asigura în acest caz, rentabilitatea maximă a valorificării lemnului.

De observat că în acest complex forestier de mondială importanţă, cu peste 50 de tipuri de arborete, o raţională valorificare (într'un plan economic general) nu era posibilă fără întocmirea acestui amenajament comun, care în cadrul acestei planificări, a avut darul să reprezinte simultan pe esenţe posibilitatea, eşalonată în timpul şi spaţiul a 10 ani, şi chiar pentru întreaga revoluţie.

S'a obţinut în acest fel cunoaşterea cantităţilor pe esenţe de pe întreg complexul într'un lung şir de ani, deci toate elementele strict necesare şi de bază pentru o raţionalizare a valorificării lemnului. O orientare şi o coordonare în mare a exploatărilor aci nu era posibilă fără acest plan sintetic de gospodărie forestieră, care-i amenajamentul comun.

Continuitatea amenajamentului comun, este filtrul prin care acesta își legitimează dreptul de a intra în viață, dreptul de a exista din punct de vedere practic. Acolo unde aceasta nu-i destul de evidentă, sau nu se poate concretiza în văzul doctrinarilor amenajiști, discuția asupra admiterii amenajamentului comun continuă.

Cum această nouă formă de gospodărie silvică este născută din nevoia organizării economice de ansamblu, și ideia amenajamentului comun se naște dintr'un complex de factori ce derivă unii din alții în timp, astfel că odată cu acest proces de derivație a ideilor de ansamblu economic și conținutul continuității apare într'un amenajament comun, tot mai lămurit.

La noi, unde ideia de continuitate nu era înțeleasă și menținută (cu, sau fără știință) nici la amenajarea trupurilor de pădure obicinuite, când toată baza raportului susținut se sprijinea pe aserțiunea, că proprietarul să poată tăia produse egale dela un an în cursul unei revoluții, care totdeauna era numai perioadă, desigur că-i greu de conceput, continuitatea într'un amenajament comun. S'a practicat sistemul amenajărilor dela perioadă la perioadă, brutalizându-se raportul susținut în văzul și cuprinsul textului de lege. Deaceia nu avem bine conturată adevărata lui ființă, nici în cadrul unui amenajament obicinuit.

Regimul și tratamentul aplicat acestuia este codrul cu tăieri grădinărite și quasigrădinărite, urmărindu-se mereu realizarea:

a) esenței corespunzătoare optimului de vegetație, funcție de tipul de sol și de microclima respectivă;

b) consistenței pline;

c) reprezentării normale (naturale) a claselor de vârstă, toate funcțiuni și atribute ale continuității.

Ori prin aplicarea amenajamentului comun nu se leza și nici nu se putea neglija nici unele din aceste atribute, numai dacă practica și mentalitatea obicinuită altfel, nu încerca disprețul oricărei prevederi legale și gospodărești.

Amenajamentul comun deci nu era creiat pentru extinderea exploatării pădurilor în dauna continuității ei prin atacarea și consumul capitalului lemnos normal, ci dimpotrivă urmărea refacerea acestuia, prin ordonarea exploatărilor într'un plan mai vast (și bine cunoscut), grație căruia arboretele tinere rămâneau nesacrificate anticipat termenului de exploatabilitate,

putându-se face compensații corespunzătoare dintr'un stoc mai mare de arborete trecute peste acest termen.

Avantajiile amenajamentului comun apar dela sine atât în planul activității de cultura pădurilor, cât și în cel al economiei forestiere, având netăgăduită prioritate și putere, în vederea ansamblului, fără de care o activitate creiatoare și constructivă de mari proporții, este imposibilă.

*

Amenajamentul comun din direcțiunea silvică Vilno este bazat și creiat din același mănunchiu de principii și nevoi, numai că situația de fapt a arboretelor era mult diferită de precedenta.

Aci, în regiunea Hancevice, se găseau câteva tipuri de arborete pure pe întinderi apreciabile, adică: arborete pure de pin, anin, mesteacăn și arborete amestecate de pin, mesteacăn, frasin, molid etc. Fiecare avea câte un amenajament, fiind apoi înglobate într'un amenajament comun, întocmit după aceleași norme și principii, ca și precedentul.

Continuitatea aci trebue observată nu prin prisma păstrării unei stări aproape normale a pădurii (cum era la precedentul), ci prin aceia a refacerii unor păduri irațional exploatate.

Prin amenajamentele parțiale (pe fiecare sol), la unele din acestea apăreau perioade lungi de așteptare și sacrificii de exploatare, iar la altele prisos de arborete trecute de termenul exploatabilității; acestea din urmă, mai ales la anin și mesteacăn, fiindcă în trecut, aci s'a operat genuri de exploatare cu totul necunoscute științei silvice, ele fiind izvorîte din dorința și afecțiunea țăranilor pentru lemnul de esență și calitatea cea mai bună, ceiace au și extras. Prin executarea parțială a acestor amenajamente, unele din ocoale realizau prisos de venituri (excedente), pe cari nu le puteau împrumuta vecinilor, a căror perioade de așteptare și condiții presante de refacerea consistenței pline în unele arborete, și în altele vaste opere de împădurire, le puneau în situația critică, ca prin propria lor gospodărie să nu-și poată executa programul de lucru, program ce tindea la readucerea stării normale a pădurii și deci la asigurarea continuității.

Ameliorarea acestei stări de desechilibru economic local, s'a făcut numai prin aplicarea amenajamentului comun și prin exploatarea la timp a rezervelor imense de anin și mesteacăn (lemn în mare parte pentru furnir și placaje), și din aplicarea

operaţiunilor culturale pe întreg cuprinsul. Astfel s'a dat ad-ţiei respective posibilităţile financiare de refacerea arboretelor brăcuite, executând împăduriri pe suprafeţe imense, complectări multiple, drenări de terenuri mlăştinoase şi deschiderea celor mai convenabile mijloace de transport forestier.

De notat că şi aci regimul juridic al proprietăţilor cuprinse în amenajamentul comun era acelaşi — al Statului —, când în aplicarea programului de planificare a economiei forestiere nu mai poate interveni discontinuitate.

Raportul susţinut, în înţelesul egalităţii de produse recoltate dela an la an, nu mai avea nici un sens aci, deoarece valorificarea rezervelor de material lemnos era o problemă de exploatarea momentului comercial optim. Impădurirea terenurilor forestiere cari până atunci nu produceau nimic (sau foarte puţin), era imperativul restabilirii pădurii cu vegetaţie optimă pe fiecare bucată de pământ, fapt care-i începutul instaurării principiului de continuitate pe toată întinderea respectivă.

O sacrificare, prin neexploatarea la timp şi a rezervelor lemnoase trecute mult de vârsta exploatabilităţii economice, din motivul menţinerii unui raport susţinut, era direct păgubitoare pădurii. Aceasta atât prin deprecierea materialului înbătrânit, cât şi prin lipsa de mijloace pentru refacerea pădurii, unde solul forestier descoperit nu producea nimic încă un şir de ani, care continuând în această stare devenea şi pentru pădurea de mai târziu instalată, tot mai puţin productiv.

Iată deci că ideia exploatărilor cu continuitate, nu-i legată de faptul simplu şi local al recoltării produselor lemnoase într'un raport susţinut, decât în cazul cu totul excepţional, când pădurea respectivă este în stare normală, ceiace nu am reuşit noi oamenii şi mai ales noi românii — să obţinem.

Exploatările cu continuitate în cadrul amenajamentului comun prin executarea lor au asigurat Poloniei existenţa şi refacerea pădurii, conducând creşterea ei, spre starea normală.

*

In Suedia amenajamentul comun apare ca o urmare firească a adaptării proprietarilor forestieri la situaţiile naturale, cari aci par'că mai accentuat decât oriunde, apar ca imperative vitale. Deoarece ideia de asociaţie este urzeala întregului edificiu de viaţă socială (eroică şi demnă) a populaţiei

suedeze. Aici valorificarea pădurilor în comun este un fapt economic frecvent şi singurul normal.

Inainte de a trece la expunerea formei amenajamentului comun din această ţară, redau schematic starea de fapt a pădurilor de aci, şi preocupările administraţiei silvice respective.

Pădurile suedeze (constituite din molid şi pin, pure şi în amestec) reprezintă pentru noi idealul gospodăriei forestiere, fiindcă aci, cultul populaţiei pentru acest nesecat şi prim izvor de bogăţie, a oprit în primul rând, ca aceste arborete să fie devastate prin exploatări rase, cari rupeau echilibrul pădurii, periclitându-i continuitatea.

Al doilea aspect este grija cu care fiecare proprietar — mic şi mare — îşi recoltează şi valorifică ultima bucăţică de lemn, din care cauză şi mijloacele de inventarierea proprietăţii şi a capitalului lemnos, de exploatare şi transport, sunt alese aşa ca pierderile şi erorile să fie minime.

Al treilea aspect este forma aproape total accesibilă a terenului păduros, şi determinarea geografică a unor mari bazine forestiere, brăzdate de râuri cu apă multă şi debit constant.

Din punct de vedere al administraţiei silvice se observă că Statul este reprezentat cu cca 20% din proprietatea forestieră, pentru care şi-a creiat servicii administrative aparte, iar restul proprietarilor: Instituţii Publice, Domeniul Coroanei, Biserici, proprietari particulari (mici şi mari), Societăţii forestiere etc. sunt reprezentaţi cu toţii în procente simţitoare. Administrarea pădurilor acestor din urmă proprietari, se face sub supravegherea şi controlul unei Direcţiuni — în minister — similare cu aceia a fostului Regim silvic dela noi. In exterior, proprietarii mai mari sunt obligaţi a avea personal tehnic, pe care-l plăteşte direct, iar micii proprietari, capătă asistenţă silvică gratuită (plătită de stat, organizaţii silvice semioficiale, etc.) constând din personal tehnic specialist, care lucrează cel puţin două zile pe an la fiecare (mic) proprietar solicitant, căruia îi execută astfel gratuit, lucrări de hotărnicie, de amenajare, de estimaţie, de marcarea arborilor destinaţi tăerii, etc.

Controlul aplicării legiuirilor silvice se execută de organele centrale ale Ministerului respectiv, indicate în acest scop, cari exercită această funcţiune cu multă uşurinţă, graţie metodelor simple şi aproape standardizate, de valorificarea lemnului.

In aceste circumstanţe, mulţi dintre proprietarii mici, şi cu acelaşi regim juridic al proprietăţii (lucrând cu acelaşi personal tehnic) pornesc în asociaţie pentru a-şi valorifica lemnul, majoritatea însă, păstrându-şi amenajamente separate pentru pădurea lor; numai în cazuri speciale, la aceştia, găsim amenajamente comune propriu zise, anume la cei uniţi prin legături de rudenie şi tradiţii familiare (cari pe unele văi apar destul de dese).

Ştiinţific vorbind însă, amenajamentul comun apare în Suedia la o singură categorie de proprietari (mai nouă, care succede foştilor proprietari particulari), la aceia a societăţilor forestiere, cari sunt destul de bine reprezentate aci.

Cel mai tipic în privinţa aceasta apare „Svenska celulose Aktibolage" din Sundswall, care are ca proprietate în domeniul forestier în basinul râului Indal şi Lynngan de cca 70.000 ha pădure, constând dintr'o sumă de 16 proprietăţi mai mici, ale altor societăţi forestiere (un fel de obştii de cumpărare dela noi) în majoritate învecinate unele de altele, constituind câteva trupuri de pădure vecine, în acelaşi basin.

In vederea obţinerii capitalului necesar construcţiei unor grandioase fabrici de cherestea şi de celuloză, deci în vederea celei mai raţionale valorificări a lemnului, aceste mici societăţi s'au constituit într'un concern întocmindu-şi cum era şi firesc, un plan comun de amenajare a pădurilor.

In felul acesta a obţinut o unitate de comandament în reglementarea producţiei forestiere, o siguranţă şi o continuitate în exploatări, cari s'au putut sincroniza în funcţie de puterea de producţie a arboretului, cu nevoile fabricelor, iar acestea s'au creiat astfel în condiţiunile unei producţii constante şi continui, pentru cca 80—100 de ani.

Amenajamentul comun aci s'a întocmit după ce s'a cunoscut:

a) suprafaţa exactă a proprietăţii fiecărui asociat;

b) capitalul lemnos al fiecărui proprietar;

c) creşterile medii anuale şi periodice;

d) valoarea pădurii, funcţie de situaţia ei faţă de drumuri, de căile de transport (râuri) şi de noile investiţii necesare în vederea unei valorificări normale şi continui a lemnului;

e) calitatea solului şi puterea lui de producţie.

Cu aceste elemente bine cunoscute, fiindcă în Suedia toate aceste date sunt de mult determinate pentru fiecare porţiune de pădure, s'a procedat la alcătuirea unui amenajament comun, care încadrează o sumă de amenajamente culturale, egală cu cea a proprietarilor asociaţi.

Aceste lucrări parţiale — să le zicem amenajamente culturale — cari vizează în deosebi activitatea culturală (rezumată la răriturі) la pădurile în chestie şi reliefează situaţia exploată-

rilor respective, sunt de fapt componentele firești și de bază ale amenajamentului comun, deoarece aci, unde tipurile arboretelor se reduc la două, unde modalitatea de tratament este aproape unică, aceia a codrului grădinărit sau quasigrădinărit, partea culturală a pădurii să împletește organic cu aceia a exploatărilor, a căror revers este.

In aceste condițiuni, continuitatea pădurii se realizează prin însăși continuitatea exploatărilor, obținându-se astfel simultan și în mod clar, unitatea de comandă, de orientare în valorificarea lemnului și în întreg sectorul economiei forestiere, adică ceiace se numește la noi, realizarea primordială a acțiunii de planificarea economiei silvice.

*

In România ideia amenajamentului comun a fost îmbrățișată de marea majoritate a silvicultorilor; iar puținii cari au îmbrățișat-o, nu au avut încă prilejul să pornească la o aplicare a ei. Totuși, prin moțiunea celui de al 54-lea congres al silvicultorilor români, se promovează această nouă formă de gospodărie forestieră. Rămâne însă de văzut unde și cum se poate pune în aplicare un astfel de amenajament. Incerc totuși o schițare a condițiunilor necesare — minime — cari trebuesc găsite pentru aplicarea lui la pădurile românești.

La noi, ca și țările mai sus menționate, creiarea și punerea în practică a amenajamentului comun, trebue să aibă la bază un scop, care în nici un caz nu poate fi, numai găsirea a cel puțin 10 proprietari forestieri (ori care ar fi!) cari să-și amenajeze pădurile în comun, fără ca în prealabil aceștia să obțină și asigurările necesare unei rentabilități sporite la producția și intereselor pădurilor lor, pe lângă acea promisiune a micșorării impozitelor. Deci, în primul rând, trebue bine și real determinat scopul aplicării amenajamentului comun, atât din punct de vedere al realizărilor practice imediate, cât și a celor de viitor, din cari să apară clar o situație pozitivă mai bună decât cea de până acum.

Apoi, din aceleași cazuri expuse mai sus, se observă că numai proprietarii forestieri cu un identic regim juridic al proprietății, s'au grupat spre a-și amenaja în comun pădurile, deoarece numai în acest caz se pot aplica în mod practic, metode și norme unitare de admini-

straţie, pentru mai multe proprietăţi grupate sub aceiaşi comandă. Prin urmare, ori proprietăţi de stat între ele, ori particulare pure, ori numai ale persoanelor juridice etc. ar putea forma la noi obiectul unui amenajament comun.

Dacă se impune un număr minim de 10, se prea poate ca înfăptuirea să nu fie posibilă, întrucât să nu existe decă 7—8, sau numai 2—3 proprietari vecini, deşi cu interese similare, cu proprietăţi din acelaşi regim juridic şi cu situaţii economice convergente.

Reţinându-ne asupra numărului minim în condiţiuni de continuitate fără a observa că **suprafaţa minimă** determină condiţiuni de exploatări cu continuitate (şi aceasta funcţie de starea de fapt a arboretelor şi de modalitatea de tratament aleasă) cred că nu este cea mai bună soluţie.

Astfel că la noi, pe lângă:

1. Condiţiunile de identică situaţie juridică pentru proprietăţile în chestie:

2. Condiţiunile de convergenţa factorilor stării şi poziţiei economice a proprietăţilor;

3. Existenţa mijloacelor materiale în vederea organizării pentru obţinerea rentabilităţi sigure, mai este nevoie de stricta cunoaştere şi condiderare a:

4. Condiţiunilor culturale a arboretelor respective, (toate elementele şi funcţiunile arboretului şi solului), fără de cari nu se poate aplica un amenajament comun cu continuitate sigură.

5. Condiţiunilor tehnice silvice, (hotărnicia şi cadastrul) ale proprietăţii, datele aplicării amenajamentelor anterioare, fiindcă la noi consideraţiuni de similitudine staţională, sau regională pentru elementul pădure, nu se pot lua de bază, deoarece fiecare pădure în parte, a ajuns să aibă date specifice, gra ţie neomogenităţii şi lipsei de unitate în metodele de exploatări practicate până azi.

In acest caz, un amenajament comun cu continuitate (mai ales la proprietarii particulari) nu-i posibil fără:

a) Contribuţia efectivă a Statului, pentru a determina precis factorii componenţi ai pădurilor şi condiţiunile de desfăşurare ale amenajamentului comun, ferindu-ne astfel de dăunătoare surprize;

b) Realizarea unui regim juridic cât mai unitar pentru proprietatea forestieră;

c) O încercare de planificare legală a economiei forestiere, căreia să ne încadrăm și integrăm continuu;

d) Siguranța continuității metodelor și practicelor forestiere corespunzătoare necesităților pădurilor noastre, în vederea redresării și restabilirii lor, în condițiuni de optim cultural.

Prin conturarea aceasta a amenajamentului comun, am încercat să relev, că acest gen de amenajare nu-i creat pentru a servi numai partea economică a pădurii, izolându-se de cea culturală; că prin aplicarea lui se tinde la restaurarea puterii maxime de producție a complexului forestier respectiv și la menținerea ei acolo unde-i stabilită; că nici numai cultura propriu zisă a pădurilor, precum nici numai rentabilitatea, nu formează scopul final al pădurii, ci continuitatea, componenta aceasta, care asigurând viața arboretului respectiv prin normala ei funcționare, este în sensul anatomic, inima pădurii, care pe lângă construcția ei proprie, reclamă ca și întreg organismul căruia îi aparține, să fie un tot armonic.

Gemeinsame Forsteinrichtung für mehrere Wälder.

Aménagements communs pour plusieurs forêts.

La question des aménagements communs à plusieurs forêts, appartenant même à des propriétaires divers, préconisés afin de réaliser la continuité des coupes et d'assurer le rapport sontenu, a fait l'objet des discutions dans les revues et dans les assemblées des forestiers roumains.

L'auteur presente un compte rendu sur la mise en pratique de cette idée en deux régions de la Pologne: Bialowezia et Vilno.

FABRICAREA FURNIRULUI

de Ing. ANDREI MĂLĂESCU

Oravița (Jud. Caraș)

II.

Furnirul într'o singură foaie se întrebuințează mai rar. Totuși sunt o mulțime de obiecte cari se pot fabrica dintr'o singură lamelă de furnir. Printre aceste obiecte numărăm în primul rând corfele pentru împachetarea strugurilor, a piersicelor, a murelor, apoi pentru împachetarea lămâielor, merelor, perelor, cari au pereții despărțitori din scânduri, iar pereții laterali, fundul și capacul din furnir. Pentru scopuri medicinale, furnirul se întrebuințează la fabricarea unor plăci pentru legarea membrelor cu oasele frânte, precum și pentru fasonarea unor mici (lopeți) linguriță pentru cercetarea gâtului. Din furnir simplu se mai fabrică capace pentru acoperirea canelor și vaselor de apă, ba chiar și corpuri cilindrice (un fel de butoaie), la cari păstrarea formei se realizează prin copci de sârmă sau cuie. Furnirul de ulm (de 1,3 mm grosime) se întrebuințează și la împachetarea pieilor tăbăcite, cărora le oferă destulă protecție și în acelaș timp permite păstrarea formei rotunde a pachetelor. In industria fabricării mobilei, foile simple de furnir (în grosimi mai mari) se întrebuințează ca funduri la cutiile pupitrelor, ca pereți despărțitori la cutii și dulapuri, pentru fundurile superioare și spatele dulapurilor (la mobila fină se preferă și pentru aceste scopuri lemnul contraplacat), precum și pentru pereții despărțitori ai sertarelor în prăvălii, etc.

N. R. A se vedea partea I-a a acestui articol în Nr. 11/1940 al Revistei Pădurilor.

Insă, cea mai importantă întrebuinaţre, o găseşte furnirul în acoperirea aşa numitului lemn ascuns în scopuri decorative şi mai ales în industria fabricării lemnului contraplacat (Sperrholz, bois compensé, legno compensato) şi a plăcilor de tâmplar (Pannelplatten).

Ce este lemnul contraplacat?

Sub noţiunea de lemn contraplacat (sau mai simplu „contraplacaj"), se înţelege o placă formată din mai mult foi de furnir, deobiceiu în număr impar, încleite laolaltă, la care direcţia fibrelor singuraticelor foi este perpendiculară una pe alta.

Singuraticele straturi de furnir pot fi din furnir derulat, decupat sau chiar tăiat la fierăstrău, straturile netrebuind să fie dintr'o singură bucată, ci putând fi croite din mai multe bucăţi adause şi lipite unele lângă altele.

Această dispoziţie a straturilor de furnir are menirea de a provoca o împiedicare reciprocă a lucrării lemnului, în tendinţa lui de umflare sau contractare sub acţiunea umidităţii şi a variaţiunilor de temperatură. Singuraticele elemente ale contraplacajului îşi echilibrează reciproc şi în toate direcţiile reacţiunile moleculare interne, datorite influenţei variaţiunilor atmosferice.

In felul acesta se ajunge a crea din lemnul natural, care este cea mai neomogenă materie, un produs omogen din toate punctele de vedere ale rezistenţei materialelor.

Cercetări ştiinţifice de laborator au dovedit, că rezistenţa lemnului contraplacat la încovoire, compresiune şi tensiune şi la forfecarea verticală (datorită repartiţiei reacţiunilor în toate direcţiile) este mult mai mare, ca lemnul simplu, astfel încât o placă de lemn din furnir contraplacat având o grosime de numai 1/3—1/4-a parte dintr'o scândură massivă, prezintă aceeaş rezistenţă.

Desvoltarea considerabilă pe care a luat-o industria furnirului şi a lemnului contraplacat, în ultimele două decenii, se datoreşte în primul rând omogenităţii şi stabilităţii lemnului contraplacat, iar în al doilea rând faptului, că din trunchiuri cu diametre mici se pot obţine plăci omogene de dimensiuni mari, cari depăşesc de multe ori cel mai mare diametru de buşteni.

Motivele cari stau la baza desvoltării lemnului contraplacat sunt următoarele:

1. Furnirul cu desene frumoase se taie din esenţele nobile, de-obiceiu transversal pe direcţia fibrelor (prin decupare) şi din această cauză este fragil şi necesită un suport (reazim) dintr'un lemn mai tare, pe care se lipeşte prin încleire.

2. Furnirul cu desene neregulate trebue croit din mai multe bucăţi, cari se alătură şi se lipesc laolaltă pentru a da efecte artistice prin realizare de figuri simetrice.

3. Din motive de economie, furnirul scump, cu desene frumoase, tăiat din esenţe preţioase, se utilizează numai la suprafaţă, iar restul părţilor constructive ale obiectului respectiv, care trebue să-i asigure rezistenţa necesară, se construesc din lemne mai puţin preţioase.

4. Reacţiunile moleculare ale lemnului masiv pot fi echilibrate (anihilate) prin faptul că i se lipesc în mod raţional pe ambele feţe, câte unul, două sau mai multe straturi de furnir (întotdeauna în număr egal, de o parte şi de alta).

5. Obiecte de formă neregulată, curbată, (ca scaune de teatre, cinematografe, capete de paturi curbate, etc.) nu pot fi realizate cu uşurinţă şi eftin, decât din lamele de furnir lipite laolaltă, sub presiune, în anumite tipare.

6. Plăcile contraplacte, realizate prin încleire curmezişă a mai multor lamele subţiri de furnir laolaltă, sunt de obiceiu de 4 ori mai rezistente, decât o scândură masivă de aceeaşi grosime.

*

Datorită omogenităţii, stabilităţii şi rezistenţii sporite a lemnului contraplacat, acesta elimină tot mai mult scândurile obicinuite din toate industriile prelucrătoare de lemn.

Astăzi câmpul de întrebuinţare al lemnului contraplacat este neînchipuit de vast. Astfel, lemnul contraplacat se întrebuinţează nu numai pentru fabricarea mobilei şi a interioarelor de camere (căptuşeli, tapete, etc.) ci şi pentru o mulţime de alte obiecte. Ori încotro te întorci cu ochii într'o casă, în tren, în vapor sau în aeroplan, poţi zări un obiect fabricat din lemn contraplacat. Astăzi industria mobilei, tâmplăria de binale, construcţiunile de case, construcţiunile navale şi aviatice, fabricarea ambalajelor etc. nu mai pot fi concepute fără utilizarea contraplacajelor şi a plăcilor.

*

In comerţul Europei Centrale se cunosc două grupe de contraplacaje şi anume: contraplajele subţiri şi plăcile de tâmplar (Pannel-Platten). Modul de construcţie al acestor două feluri de contraplacaje este cu totul diferit.

La orice contraplacaj deosebim trei părţi constitutive: mijlocul, unul sau mai multe straturi de foi de furnir lipite curmeziş pe ambele feţe ale mijlocului (Mittellage) şi cleiul cu care se lipesc straturile de furnir pe mijlocul plăcii.

La grupa contraplacajelor subțiri, mijlocul plăcii este format dintr'o lamelă de furnir ferestruit, decupat sau derulat. Lamela de furnir a acestui mijloc (Mittellage) poate fi formată dintr'o singură bucată ca în fig. 3 sau mai multe fășii croite și alipite laolaltă prin încleire, ca în fig. 4.

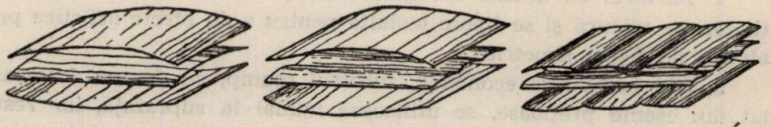

Fig. 3. Fig. 4. Fig. 5.
(După Knigth-Wulpi: Furnier und Sperrholz Bd. I).

Dispoziția din fig. 4, este preferabilă celei din fig. 3, în cazul furnirului derulat, deoarece furnirul derulat întotdeauna tinde să revină la forma convexă pe care a ocupat-o în corpul bușteanului și această tendință este cu atât mai puternică cu cât grosimea furnirului este mai mare, — cu cât a fost diametrul bușteanului din care a provenit mai mic, și cu cât lățimea furnirului este mai mare. Dacă fiecare din fășiile ce compun lamela dela mijloc a contraplacajului mare are totuși tendința de a reveni la forma convexă, această putere a lor este mult redusă corespunzător lățimii lor neînsemnate, astfel că și acțiunea totală a întregei lamele care tinde să o contracteze, este mult mai redusă în cazul dispoziției din fig. 4, față de dispoziția din fig. 3.

Pentru aceleași considerente se vor prefera și lamelele acoperitoare ale mijlocului plăcii, cari sunt formate din mai multe fășii, ca în fig. 5.

Contraplacajul rezultat din lamele de furnir croite din mai multe fășii înguste ca în fig. 5, dă un produs mult mai valoros din punct de vedere al rezistenții și stabilității, decât în cazul când aceste lamele sunt dintr'o singură bucată.

Pentru ca reacțiunile moleculare de umflare sau contractare ale mijlocului plăcii să fie complect anihilate de aceleași reacțiuni ale lamelelor de furnir acoperitor, se cere ca acestea să aibă aceeași grosime și pe cât posibil aceeași calitate (de o parte și de alta a mijlocului).

Contraplacajele subțiri se fabrică din 3, 5, 7 etc. straturi de furnir curmezișe, întotdeauna în număr impar, pentruca

mijlocul să fie acoperit simetric pe ambele lui feţe de acelaş număr de straturi.

Contraplacajele fabricate din mai mult ca trei straturi de furnir, se mai numesc şi plăci-multiplex.

Contraplacajele subţiri se fabrică în grosimi dela 0,3 până la 13 mm. La noi în România numai dela 3 mm în sus.

Aceste contraplacaje se pot fabrica fie numai din furnir derulat, întrebuinţându-se ca lemn ascuns în tâmplărie de mobile sau pentru construcţii de uşi şi lambrisuri în tâmplăria de binale, fie că peste contraplacajul din lemne mai puţin valoroase se mai lipeşte pe ambele feţe câte o lamelă de furnir decupat cu desene frumoase din esenţe nobile, în scopuri decorative.

Grosimea lamelelor de furnir exterior al acestor contraplacaje variază dela 0,8—1,6 mm.

*

La contraplacajele groase, numite şi plăci de tâmplar sau plăci-Paneel, mijlocul este format dintr'o placă rezultată din încleirea laolaltă a o mulţime de bare prismatice având grosimea necesară plăcii şi lăţimea până la 25 mm, ca în fig. 6.

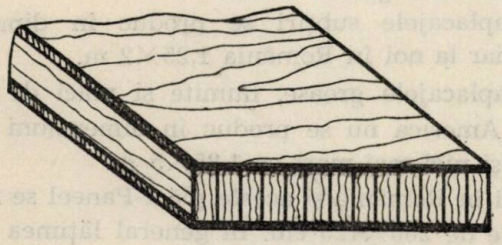

Fig. 6.

Inelele anuale ale acestor bare sunt verticale pe sensul lăţimii plăcii.

Iată cum se fabrică în Europa aceste plăci mijlocii ale plăcilor-Paneel:

Se încleiesc mai multe scânduri (fie geluite, fie în stare negeluită, dacă sunt destul de curate) într'un singur bloc ca în fig. 7, care după terminarea prizei, se debitează, în plăci după liniile punctate, într'un gater.

Aceste plăci servesc ca mijloace (Mittellage) pentru fabricarea plăcilor-Paneel.

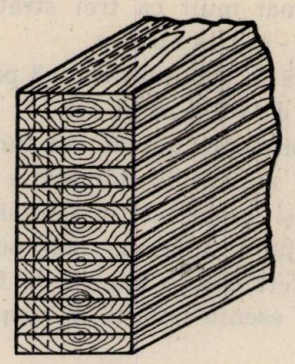

Fig. 7.

După Knigth-Wulpi: Furnir und Sperrholz.

Aceste plăci mijlocii se produc din lemn moale, pin, molid etc., acoperindu-se, apoi, pe ambele lor fețe cu lamele de furnir, care pentru tâmplăria de binale pot fi din fag, iar pentru o execuție mai prețioasă, din teiu. Pentru tâmplăria de mobile peste furnirul exterior, se mai lipește în față o lamelă subțire de furnir prețios, iar în spate, pentru echilibrarea eforturilor interioare, o lamelă de furnir ordinar.

Grosimea ambelor straturi de furnir acoperitor, nici la cele mai subțiri plăci-Paneel, nu este mai mică de $2^1/_2$ mm.

In general plăcile-Paneel se fabrică în grosimi dela 10 mm până la 40 mm.

La plăcile cu o grosime totală de 20 mm, grosimea celor două straturi de furnir acoperitor laolaltă este de 3 mm, iar la plăcile cele mai groase 4 mm.

Contraplacajele subțiri se produc în dimensiunile de 1,60×3 m, iar la noi în România 1,25×2 m.

Contraplacajele groase, numite și plăci de tâmplar sau Paneel, în America nu se produc în dimensiuni mai mici ca 1,6×2,8 m și nici mai mari ca 1,85×5 m.

La noi în România și aceste plăci-Paneel se fabrică tot în dimensiunile de 200×125 cm. In general lățimea acestor plăci este dictată de lățimea presei hidraulice.

De obiceiu plăcile mijlocii ale Paneel-elor sunt dispuse cu direcția fibrelor în sensul dimensiunei (lungimii) celei mari, iar furnirul acoperitor cu direcția fibrelor în sensul dimensiunii celei mici a plăcii. De ex. la o placă-Paneel de 1,6×4,5 scândurilele din care este format mijlocul au 4,5 m lungime, iar furnirul acoperitor 1,6 m lungime.

In Germania plăcile-Paneel se produc în dimensiunile de 1,50×4,50 m.

*

Al treilea element constitutiv al contraplacajelor este

cleiul, cu care se ung feţele plăcii mijlocii, peste care se aşează furnirul acoperitor, apoi se presează puternic laolaltă. Presarea se face cu ajutorul unor prese hidraulice, între plăci de fontă, încălzite cu aburi, la o presiune de 25—30 Kg/cm^2.

Se întrebuinţează mai multe feluri de cleiuri şi anume: din plante, din oase sau piele, din albumină şi din caseină. Ultimele două sunt cele mai căutate.

Cleiul de albumină se compune din 100 părţi albumină + 180 părţi apă + 3 părţi hidrat de amoniu + 3 părţi hidrat de calciu. Este foarte rezistent la umezeală, însă trebue aplicat şi presat la cald. Se utilizează foarte mult în America.

Cleiul de caseină se compune din 1 parte caseină în pulbere + 3 părţi apă, iar după 24 ore se mai amestecă lapte de var în proporţii egale. E rezistent la variaţiile de căldură şi umiditate. Se întrebuinţează pe o scară foarte întinsă, aproape exclusiv, în Europa.

Demne de amintit sunt şi cleiurile de răşină, cari sunt foarte rezistente contra apei şi contra acizilor.

In ce priveşte procedeele de încleire, deosebim procedeul cu furnirul udat în prealabil (Nassleimverfahren) şi procedeul cu furnirul uscat (Trockenleimverfahren).

La primul procedeu cleiul se aplică numai după ce s'au umezit bine foile de furnir, apoi se bagă în presă, unde se obţine şi uscarea furnirului. Operaţiunea de presare şi uscare durează ¾—1 oră.

La al doilea procedeu stratele de furnir se usucă în prealabil şi se încălzesc, apoi li se aplică cleiul şi se supun acţiunii presei hidraulice. Operaţiunea de presare durează 6—10 minute. După ce se răcesc plăcile se refecă şi ciselează, apoi se dau la întrebuinţare.

*

In rezumat, diversele operaţiuni din industria fabricării lemnului contraplacat sunt următoarele, în ordinea în care se succed:

1. Aducerea buştenilor la fabrică;
2. Scurtarea lor în lungimile dorite;
3. Aburirea sau fierberea lor;
4. Derularea blocurilor de furnir;
5. Tăierea furnirului în formatul dorit;
6. Uscarea furnirului;
7. Croirea furnirului şi prelucrarea dungilor în vederea alipirii lor;
8. Alipirea prin încleiere a foilor croite, pentru a obţine lamele cu anumite desene artistice;
9. Ungerea cu clei a mijloacelor (Mittellage);
10. Aşezarea curmezişă a furnirului acoperitor peste mijloace;

11. Presarea contraplacajelor pentru realizarea încleirii;
12. Uscarea ulterioară (după încleire) a contraplacajelor;
13. Tăierea şi refecarea contraplacajelor în formatul dorit;
14. Ciselarea contraplacajelor;
15. Impachetarea, depozitarea sau expedierea contraplacajelor.

La producerea furnirului prin derulare, randamentul poate atinge şi 75% în cazul unor buşteni groşi şi valoroşi din toate punctele de vedere.

In general putem conta pe un randament de 60—65%, în cazul buştenilor de peste 45 cm grosime.

In cazul buştenilor subţiri, cum sunt cei de mesteacăn din ţările nordice, de 20—35 cm grosime, randamentul în furnir variază între 30—43%.

Preţul furnirului şi al lemnului contraplacat pe piaţa Timişoarei la data de 1 Martie 1940

Placaje încleite în dimensiuni normale de 200 × 125 cm.

Preţul pe m^2:

Grosimea:	3 mm.	4 mm.	5 mm.	7 mm.	8 mm.	10 mm.
Fag: Lei	59	70	78	108	125	155
Tei: Lei	82	90	103	144	163	204

Placaje pentru uşi de 5 mm grosime din 3 foi de tei, în dimensiunile:

215 cm lungime şi 65—75—85—90 cm lăţime Lei 103/m^2.

Placaje de fag furniruite cu lamele de esenţe preţioase, având o grosime de 5 mm.

Cu stejar	160	Lei/m^2
„ frasin	150	„ „
„ mahon	185	„ „
„ cireş	150	„ „
„ frasin creţ	185	„ „
„ nuc	170—185	„ „

Plăci-paneel:

In dimensiunile:	200×125 cm	şi 20 mm	grosime	280	Lei/m^2
	200×125 „	„ 24 „	„	290	„ „
	200×125 „	„ 30 „	„	310	„ „
	200×105 „	„ 40 „	„	410	„ „

La grosimea de 24 şi 30 mm, dacă celelalte dimensiuni variază după cum urmează:

250×125 cm
250×150 „
175× 55 „
175× 60 „
183×183 „

Se mai adaugă la preţurile respective de mai sus, încă un supra preţ de 20 lei/m².

Preţuri de orientare pentru furnir:

Fag aburit I-a	12—14 Lei/m²
„ „ II-a	8—10 „ „
Paltin alb I-a	15—25 „ „
„ „ II-a	8—15 „ „
„ „ riglat	25—50 „ „
„ gri simplu	30—40 „ „
„ gri riglat	50—70 „ „

Stejar I-a	20— 25 Lei/m²
„ II-a	8— 15 „ „
„ 3 mm	70— 90 „ „
Frasin simplu	10— 20 „ „
„ flader alb şi brun	30— 35 „ „
„ creţ	35— 60 „ „
„ riglat	30— 60 „ „
„ cu flori originale	80—600 „ „
Cireş I-a	15— 25 „ „
„ II-a	8— 15 „ „
Plop cu flori I-a	40— 60 „ „
„ „ „ II-a	15— 30 „ „
Nuc I-a flader şi friz	20— 45 „ „
„ I-a deschis	12— 20 „ „
„ partidă	10— 20 „ „
„ cap	35—150 „ „
„ rădăcină	25—250 „ „
„ caucazian flader	40—100 „ „
„ caucazian cap	60—200 „ „
„ caucazian rădăcină	200—500 „ „
Ulm	18— 30 „ „
Păr aburit	15— 50 „ „
Meiez	35— 50 „ „

Furnir exotic:

Mahon Sapelli (gestreift)	40— 50 Lei/m²

Mahon cu flori	250—320 Lei/m²
„ piramidă	200—300 „ „
Paltin cu ochi	100—300 „ „
„ gri	100—320 „ „
Păr african	120—160 „ „
Trandafir japonez	120—150 „ „
„ siamez	80—120 „ „
Palisandru	100—220 „ „
Abanos-Macassar	160—250 „ „
Lămâiu veritabil	120—220 „ „

Astăzi aceste preţuri sunt sporite cu circa 30%.

Pentru a ne face o idee mai apropiată de câştigurile realizate de industria furnirului, amintim, că Societatea U. D. R. vinde Fabricei de furnir Fraţii Prohaszka din Deta un m. c. buşteni de fag cu Lei 9000 franco vagon Anina.

Distanţa de transport pe C. F. R. până la Deta este 136 Km., iar costul transportului unui vagon de 10 tone se ridică la 2719 Lei. Cum într'un vagon de 10 tone se încarcă circa 8—10 m. c. buşteni de fag (în stare verde), costul transportului pe C. F. R. a unui m. c. revine la 300 Lei. Deci un m. c. de buşteni de fag, franco gara Deta revine fabricei la 1200 Lei; la această sumă se mai adaugă cifra de afaceri şi timbrele facturii, precum şi transportul eventual dela gară la fabrică, astfel că nu credem să greşim dacă considerăm costul buştenilor ab fabrică la 1500 Lei/m³.

Admiţând că dintr'un m. c. lemn rotund se scoate 60% furnir comercializabil, adică 600 m. p. lamele de 1 mm. grosime, şi deducând din ilsta preţurilor de mai sus, că actualmente furnirul de fag se vinde cu 18 Lei/m. p. constatăm, că fabrica încasează brut Lei 600×18=10.800 pentru marfa rezultată dintr'un m. c. de buşteni.

Dacă pe lângă preţul de cost al buştenilor mai socotim pentru prelucrare, amortizări şi impozite încă o sumă de 2500 Lei/m. c., adică o cheltuială totală de Lei 4000, deducem un venit net de 6800 Lei/m. c. (170% câştig).

Iată ce venituri fantastice pierd proprietarii mari de păduri, prin faptul că nu se nizuesc să acapareze şi aceste industrii prelucrătoare a lemnului brut, industrii, cari sunt mai rentabile şi de cât industria fierului.

*

Am întocmit acest studiu, mai mult cu un caracter informativ, având menirea de a sesiza autorităţile noastre conducătoare din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor şi din cel al Economiei Naţionale, asupra importanţei acestei industrii, în speranţa că se vor lua şi măsurile necesare pentru desvoltarea ei de către Stat şi ceilalţi mari proprietari de pădure.

Este semnificativă următoarea informaţie primită dela un tâmplar: „Fabrica de avioane din Braşov a făcut o comandă de

furnir pentru elice de avioane la o firmă din Paris, şi mare i-a fost mirarea când la despachetare a zărit pe toate pachetele firma Fabricei Prohaszka din Deta". Prin câte vămi a trecut această marfă la eşirea din Ţară şi la întoarcerea ei? In mod firesc ne punem întrebarea: pentru ce trebue să plătim noi acest tribut financiar internaţional?

LITERATURA CONSULTATĂ :

1. — **Knigth-Wulpi:** Furniere und Sperrholz. Bd. I şi II. 1930.
2. — **A. Pachler:** Aus der Furnier- und Sperrholzindustrie. (Wiener Allgemeine Forst- und Jagd- Zeitung Nr. 5—9—11—18—19 şi 30 din 1938).
3. — **Dr. Rudolf Ludwig:** Furniere, Sperrholz, Tischler-platen (Wademekum 1928).
4. — **Prof. Dr. Sburlan:** Fabrici de cherestea.
5. — **Gayer-Fabricius:** Forstbenutzung, 1935.

Furnierherstellung.

La fabrication des placages en bois.

Suite d'un article publié dans le No. 11/1940 de la revue, où l'auteur s'est attaché à la discution du problème des placages en bois.

Cette fois, il examine la question des contre-placages en bois. Tout d'abord il montre les motifs qui ont conduit au développement de l'industrie du bois contre-plaqué. Puis il expose deux principales modalités employées en Europe, de préparer le contre-placage.

A la fin du travail on donne les prix des placages et des contre-placages sur le marché de la ville de Timişoara au 1 Mars 1940.

VÂNĂTOARE ŞI PESCUIT

UN TROFEU DE CERB EXCEPŢIONAL

de VASILE COTTA
(Alba Iulia)

Ne este sufletul copleşit de amărăciune şi revolta din inima noastră nu s'a potolit. Dramaticele urmări ale sfâşierilor la care a fost supus trupul pământului românesc, ne-a atras preocupările în alte direcţiuni.

Aşa se explică trecerea sub tăcere, până acum, a unui eveniment cinegetic de o covârşitoare importanţă pentru viaţa vânătorească de pretutindenea şi cu deosebire pentru ţara noastră: colegul nostru D-l inginer silvic Romeo Stănescu a împuşcat la 2 Octombrie 1940, pe terenul A. V. I. S. din jud. Bacău un cerb de o vigoare extraordinară, cerb care dobândeşte azi recordul mondial [1]).

Iată cum descrie revista „Carpaţii" în numărul 11/940 acest excepţional trofeu:

„In Moldova a căzut un cerb extraordinar !

La început am fost sceptici. Prea scad trofeele „extraordinare" submăsurătoarea objectivă a arbitrului! Trofeul cucerit pe seama gloriei vânătoarei româneşti de D-l Ing. Romeo Stănescu a făcut excepţie: faţă de primele rezultate, infrigurate, ale măsurătoarei neoficiale, arbitrajul oficial a constatat enorma cifră de 228,1 puncte Nadler! Iată sentinţa, care stopează pe seama ţării noastre poate pe decenii lungi, poate pentru totdeauna recordul internaţional de cerb european! Ca să ne dăm seama ce însemneză această cifră de 228,1, iată aici punctajul Nadler a celor mai vestiţi cerbi, care se cunosc: celebrul „Cerb Montenuovo", braconat şi deci contestat la concursuri, are 226,—; cel mai tare cerb „unguresc" împuşcat în 1911 de contele Draskovits în Maramureş are 220,65; „Cerbul Kosch", din Călimani, care a adus României recordul mondial la Lipsca, are 219,32 puncte.

„Cerbul Stănescu" a căzut în ziua de 2 Octombrie 1940 în terenul

1) A se vedea planşa de la începutul revistei.

de vânătoare al Societății „A. V. I. S." (Asociația vânătorilor ingineri silvici), pe pârâul Sboina Neagră dintre Județele Putna și Bacău. Lauda se răsfrânge mai ales asupra acestei societăți și asupra celui, sub a cărui mână stă acel teren de munte, D-l Ing. silv. C. Ceaușu din Direcția Vânătoarei. Am văzut acest trofeu, expus în sala de bibliotecă a „Progresului silvic". Intrând în aceea încăpere, m'am alăturat tăcut celor câțiva vânători, care stăteau muți în fața lui, ca în fața unei minuni. Și minune e într'adevăr acest trofeu. Fotografia, pe care o dăm, nu redă uriașele lui proporții, din lipsa unui element de comparație.. Craniul cerbului e și el enorm, încât nu e indicator de proporție. Când îl vezi însă aievea, e impresionant. Prăjinile lungi de câte 121 cm au cele mai mici grosimi de câte 18 cm. Raza ochiului se întinde 51 cm ieșind din roză de 30,5 cm diametru. Greutate de plumb 15 kg.

Ceeace e însă covârșitor, e aspectul de tărie, pe care îl are acest trofeu. Nu numai cantitatea enormă de materii nobile, pe care le-a putut acumula vitalitatea acestui animal în câteva luni abea în formațiunea coarnelor, — dar însăși forma acestora denotă o debordare de putere vitală. Parcă vezi cum în epoca creșterii coarnelor, trupul mare, viguros, a trimis spre creștet cantități atât de mari de material de clădire, încât meșterul nu a avut unde să-l mai așeze. A îngroșat prăjinile, a lungit razele, a alcătuit bizare înfurciri, — a trântit doi pumni de os, care a coborît la vale în urma greutății, în curioasa formă de rază nemaivăzută.

Un clenciu al ochiului e rupt. Oare cum a fost dușmanul cerb, care s'a incumetat să țină frunte cu acest colos? Oare ce coarne a putut avea, de a fost în stare să frângă din rădăcină raza ochiului celui pe care îl admirăm noi?".

Așa descrie „Carpații" vigurosul trofeu.

Ori de câte ori au loc expoziții internaționale sau concursuri — fie ele și sportive — care angajează obrazul Țării, Românii de pretutindenea așteaptă cu respirația reținută — rezultatul. Succesul sau insuccesul se resfrânge asupra tuturora. La un simplu joc cu balonul rotund, zeci de mii de spectatori, sacrifică bani, timp și osteneală, nu atât pentru a putea privi jocul în sine, cât mai ales pentru a putea afla cu o clipă mai de vreme un rezultat de natură să îmbogățească gloria culorilor Țării și aplaudă din plin și aceia cari din toată parada, înțeleg doar rezultatul numeric. Explicația? Mândria națională. Și cu toate acestea, cât de efemeră este o astfel de victorie! Durează doar câteva luni sau un an, până când o altă întâlnire internațională se poate solda cu o înfrângere.

In mod calculat am vorbit de aceste spectacole sportive, pentru a scoate în evidență cu cât este mai durabilă gloria pe care colegul Romeo Stănescu a dobândit-o pe seama țării

noastre. Până mai eri, cel mai puternic cerb din lume era unul de 219—220 puncte. Câteva sutimi de punct ar fi fost suficiente ca să doboare vechiul record. Şi cu toate acestea nici în aproape trei decenii nu s'a ivit un cerb mai puternic. Dar, iată deodată răsare cerbul doborît de colegul nostru, cerb care o ia înaintea tuturora, nu cu câteva sutimi sau zecimi de puncte, ci deadreptul cu 8 puncte întregi. Înţelegem deci cu toţii, că (după cum foarte bine spune „Carpaţii") pentru multe decenii de aci înainte şi poate pentru totdeauna „Cerbul Stănescu" va fi primul la concursurile dintre naţiuni.

Personalităţi marcante din străinătate s'au interesat de acest rar trofeu, încă înainte de a fi luat cunoştinţă de el mulţi dintre noi. Modestia şi altruismul caracterizează însuşi cercul nostru de activitate pădurăresc. Trebuia să vie alţii ca să scoată în evidenţă un asemenea succes.

De aci înainte lista deţinătorilor de alese trofee vânătoreşti (din România), listă care cuprinde în mare majoritate nume cu rezonanţă străină de băştinaşii din văgăunele Carpaţilor, — va fi obligată să primească la loc de frunte şi un nume care se sfârşeşte cu... escu.

Providenţa a voit, ca după atâtea nedreptăţi de care Corpul silvic a avut parte până acum, după atâtea învinuiri nemeritate, după atâtea calomnii, — unul care face parte din tagma huliţilor slujbaşi ai pădurii, să dobândească cel mai valoros trofeu de cerb din lume.

Să reţinem un lucru: cerbul care azi deţine recordul mondial a fost împuşcat în România, de un inginer silvic, pe terenul Asociaţiei vânătorilor ingineri silvici, întreţinut în bună parte cu sprijinul Societăţii Progresul Silvic şi al Casei Pădurilor Statului. Deci „verde" dela început până la sfârşit.

Ein ungewöhnliches Geweich.

Un exceptionnel trophée de cerf.

En Octobre dernier on a chassé dans une des forêts domaniales de Moldavie, reservée pour la chasse à la Société des chasseurs forestiers roumains, un cerf dont ses bois constituent aujourd'hui un récord mondial. En effet, ces bois ont obtenu 228,1 points Nadler, trandisque les plus connus jusqu'aujourd'hui ont atteint: le cerf Kosch 219,32 points, le cerf Drakovits 220,65 points, et le cerf Montenuovo 226 points Nadler.

CRONICA

CRONICA INTERNĂ

● **„Inginerul în activitatea economică".**

Cu acest titlu, a ţinut, Joi 28 Nov. 1940, la Şc. Politechnică, prof. Dr. Ing. W. Willing, decanul facultăţii economice dela Şc. Politechnică din Berlin, o conferinţă în faţa unui parterre de profesori ai Şcoalei noastre, de ingineri, studenţi şi reprezentanţi ai armatei şi legaţiei germane din Bucureşti.

Despre inginerie s'a scris şi s'a vorbit în multe prilejuri şi în multe ţări, desigur mai ales acolo unde s'a simţit nevoia unei orientări şi definiri a acestei profesiuni. In special în America şi Germania problema a format obiectul preocupărilor de acest gen, datorită şi faptului că tehnica ocupă un loc foarte important în viaţa economică a acestor ţări. Cu literatura respectivă a făcut fiecare din noi cunoştinţă atunci când în tinereţe a vrut să se lămurească asupra orientării profesionale.

La noi în ţară, în ultimii ani s'a agitat de asemeni problema mai ales că după războiul cel mare 1914—18, situaţia inginerilor nu mai era aceea dinaintea războiului, de aristocraţi ai intelectualilor. S'a simţit chiar nevoia să se vină cu o lege pentru apărarea titlului de inginer. Explicaţia acestei regresiuni se găsea în mentalitatea postbelică din ţară când iureşul incompetenţei isgonea din locurile de conducere în ierarhia administraţiei, tocmai pe acei cari contribuiseră din plin la desvoltarea României mai înainte, aşa încât inginerimea pierdu multe din poziţiile morale şi materiale pe care le avea anterior.

Independent însă de aceste cauze, să le zicem, locale, sunt şi altele de ordin general. Şi cu asta intrăm în cuprinsul conferinţei D-lui Prof. Willing. D-sa ne-a arătat cum tehnica a provocat schimbări importante în viaţa economică atât din punct de vedere social cât şi al structurii economiei însăşi. Şi se înţelege că numai un om cu pregătire tehnică este în măsură să ţină seama de influenţa tehnicei în viaţa economică. Totuşi, inginerii şi tehnicienii în genere, au refuzat, chiar şi în Germania, orice preocupare în afară de cea tehnică. Tratarea problemelor tehnico-economice o lăsase în seama netehnicienilor. De aci a rezultat pe de o parte scoaterea inginerilor din viaţa economică — ceea ce în Germania s'a dovedit ca nefavorabil pentru economia publică — iar pe de altă parte pierderea de către ingineri a locului care se datoreşte profesiunii lor în viaţa economică.

De aceea, din ce în ce s'a cerut tot mai insistent în Germania, o

pregătire a inginerilor şi pe plan economic. In 1927 s'a reuşit a se înfiinţa, la Şc. Politechnică din Berlin, pentru studenţii dela mecanică, electrotehnică, construcţii şi mine, cursuri şi lucrări practice din domeniul economiei politice şi ştiinţei întreprinderilor. S'a mers chiar şi mai departe şi s'a înfiinţat o secţie specială pentru aşa numiţi ingineri economişti. Aceştia au la bază o pregătire technică, însă în ultimele semestre studiază în special ştiinţa economică pentru a fi în stare să rezolve toate problemele de ordin economic. Intr'un stat unde tehnica este foarte avansată, ca şi în Germania, aceşti ingineri economişti corespund unei necesităţi adânc simţite.

In continuarea acestor idei, conferenţiarul a arătata apoi în amănunt care sunt cursurile şi lucrările practice pe care le-au de urmărit şi executat studenţii Politehnicelor germane dela secţia economică.

In ceea ce ne priveşte, am încercat parcă un sentiment de mândrie că Şcoala noastră nu e departe de aceste preocupări. Pentru motivul că la noi, cursurile de economie politică (2 semestre), de contabilitate (2 semestre), de finanţe şi buget (1 semestru), de administraţie (1 semestru), intră deja în pregătirea inginerilor silvici. Depinde numai de studenţi să-şi adâncească aceste cunoştinţe şi desigur şi de Şcoală pentru a nu se da impresia că sunt „dexterităţi" şi introduse în medie numai cu coeficientul 1.

T. B.

● **Examenul de subinspector 1940.**

Examenul pentru gradul de inginer subinspector silvic este un fenomen periodic anual în viaţa noastră de corp şi în special în ierarhia noastră silvică. Ca orice fenomen are grijă să apară cam în acelaşi anotimp la o dată însă variabilă fiind în funcţie de circumstanţe... de timp şi să provoace tot periodic friguri (de examen) şi stări psihologice binecunoscute şi generaţiilor care au trecut prin această încercare.

Ca de obiceiu, examenul a constat din trei probe: scrisă, de teren şi oralul, după ce în prealabil s'a depus tradiţionala „lucrare de subinspector".

La lucrarea scrisă, dată la Şc. Politehnică (14 Dec. 1940) candidaţii au avut de tratat două subiecte (câte unul din fiecare grupă) din cele date:

Grupa I.

a) Economia forestieră românească în cadrul statului naţional-legionar;

b) Măsuri practice de natură forestieră pentru ridicarea vieţii satelor;

c) Ce înseamnă pentru economia forestieră românească pierderea Basarabiei şi a părţilor din Bucovina şi Transilvania.

Grupa II.

Progrese realizate de administraţia silvică românească în ultimii 20 de ani în tehnica:

a) Exploatărilor în regie;

b) Plantaţiilor;

c) Amenajărilor;
d) Topografiei şi construcţiilor forestiere;
e) Corecţiei torenţilor.

Luni, 16 Dec., a avut loc proba de teren, în cuprinsul ocolului silvic Ţigăneşti. Fiecărui candidat i s'a repartizat câte o mică parcelă în care s'a făcut o descriere parcelară, s'a arătat cum urmează a se face o răritură, şi în sfârşit s'a cubat o rezervă de stejar arătându-se şi sortarea materialului.

Marţi 17 Dec., a început oralul, care a durat patru zile (până incl. Vineri 20 Dec.). S'au prezentat în total 38 candidaţi. Nu s'a înregistrat decât un singur eşec. Fericiţii câştigători ai examenului sunt următorii: Bădescu Gh., Bălănică T., Fedorovici C., Frăţilă V., Frumuşelu Gh., Niculescu I., Paşcovschi S., Popescu V., Popescu-Zeletin I., Rătan I., Rucăreanu N., Zaharia P., Bătucă I., Bordea D., Cara N., Casian P., Cimoca A., Cristea St., Fomino N., Ghiţulescu Gh., Ivanovici D., Leescu V., Mihăescu L., Niculescu C., Rusu A., Vârtosu Gh. — Cerschi T., Constantinescu C., Drăgulescu I., Hălmăgeanu A., Lupan C., Negoiţă V., Păunescu Tr., Poenaru M., Popovici Gr., Roşculeţ O., Vulcan Gh.

Desigur, înainte de examen se discută între candidaţi temele cunoscute: rostul examenului, oportunitatea lui, maniera în care s'a mai ţinut sau cum trebue să se ţină oralul, dacă e bine plasat acest examen la gradul de subinspector, ori dacă n'ar fi mai nimerit mai curând după ieşirea din şcoală sau să fie pus chiar la grade mai mari, dacă n'ar indicat să fie precedat de un concediu ori de cursuri de perfecţionare şi în sfârşit dacă n'ar fi şi mai sănătos să fie desfiinţat deabinelea, avansarea urmând să se facă numai pe baza notării şefilor ierarhici.

De la prima întâlnire însă cu comisia, proba scrisă, candidaţii au intuit că s'a schimbat ceva în această poveste de examen şi anume în primul rând caracterul de tipicărie de care s'au plâns seriile anterioare. In adevăr, subiectele deşi pretenţioase au fost totuşi accesibile şi au permis fiecăruia, în orice domeniu ar fi activat în practica meseriei, să le abordeze. La teren, natura chestiunilor date şi susţinerea orală a soluţiilor prezentate a întărit şi mai mult prima impresie. Nu-i mai puţin adevărat însă că se creease în prealabil o atmosferă de încredere, de curaj. Unul dintre camarazi povestise o scenă dela un examen al seriilor care ne-a precedat, când unul din candidaţi în loc de descriere parcelară a făcut o epigramă, care suna cam aşa:

Necăjit pe trista-mi soartă
împărţii parcela 'n două
la mijloc făcui o poartă
şi mă uit la ea că-i nouă.

Membrii comisiei de examinare, se zice, au acceptat-o găsind-o adevărată. Aşa încât fiecare se gândea mai de grabă la... epigrama salvatoare. Nu s'a auzit însă nici una. In schimb, rezultatul examenului a fost acelaşi: au promovat toţi candidaţii minus unul. La a treia încercare, oralul, candidaţii făcând cunoştinţa mai de aproape cu fiecare membru al onoratei comisiuni de examinare (şi reciproc) au văzut că în fond ştiu „ceva". Răspunsurile date la examinarea orală se datoresc, nu-i mai

puţin adevărat, şi felului cum au fost puse întrebările, comisiunea interesându-se în prealabil în ce domeniu a activat mai mult candidatul şi stăruind în chestiuni în legătură şi cu lucrarea scrisă depusă mai înainte de începerea examenului.

Convingerea generală a candidaţilor este că aşa cum a descurs examenul de subinspector în 1940, cu chestiuni frumoase şi accesibile, cu întrebări la teren şi la oral raţionale, isvorând din materiile generale de bază ale profesiunii de inginer silvic şi speciale din domeniul fiecăruia de activitate, e modul normal în care trebue să se ţină un asemenea examen.

Cu titlul de informaţii dăm şi compunerea comisiunei examinatoare: Prof. V. N. Stinghe, Prof. D. Sburlan, Ing. Cons. silvic I. Florescu, Ing. Insp. G-ral silvic Tr. Heroiu, Ing. Insp. G-ral silvic C. Emanoil. Menţionăm de asemeni că taxa de examen a fost redusă la jumătate (500 lei).

In concluzie, ţinându-se seama de faptul că inginerii care s'au prezentat acum la examen au fost, începând din primăvara anului trecut (1939), prezenţi mai mult la regimentele respective decât la ocoalele şi serviciile silvice, rezultatul examenului nu poate decât să bucure pe toată lumea: pe candidaţi ca şi pe comisiune.

T. B.

EXTERNE

Congresul silvicultorilor americani.

Silvicultorii din Statele Unite din America de Nord şi-au ţinut Congresul anului 1940 în Decembrie 19, 20 şi 21 la Mayflower Hotel din Washington. Cu acest prilej s'a aniversat şi 40 de ani de existenţă ai Societăţii înfiinţată în Noembrie 1900, Congresul căpătând prin această sărbătoare o notă deosebită.

Un asemenea eveniment merită atenţiunea. Intâi, din punct de vedere profesional: facem cunoştinţă cu preocupările lor, care ne pot da sugestii preţioase pentru propria noastră activitate; în al doilea rând, din punct de vedere românesc: avem în manifestările lor, în afară de idealurile noastre, un reper, o unitate de măsură pentru toate strădaniile îndreptate către binele comun, social şi naţional, pentrucă silvicultorii oriunde s'ar afla se integrează prin munca lor în interesul obştesc mai mult poate decât oricare altă categorie de intelectuali. Ne mai interesează America şi pentru un alt motiv: e patria salcâmului şi atâtor altor esenţe pe care le vrem împământenite şi la noi pentru preţioasele lor calităţi. In sfârşit, gândind la America, fantezia ne îndreaptă către o ţară de basm, de poezie, de uriaşe întreprinderi şi uzine. Acolo silvicultorii reprezintă pădurile din Hawai şi California, Pennsylvania şi rezervaţiunile indienilor, etc., ţinuturi despre care, din copilăria noastră, ştim că cer omului, pentru a rezista acolo, toate virtuţile luptătorului, profesionistului competinte, şi a omului cu bun simţ.

In acest an confraţii de peste Ocean au discutat în cinci şedinţe următoarele subiecte:

„Patruzeci de ani de silvicultură": politica forestieră federală, de stat şi particulară, în trecut şi acum. Cum va conduce ea viitorul progres?

„Informaţiune şi educaţie": Cum se poate câştiga mai bine sprijinul opiniei publice pentru economia forestieră şi conservarea pădurilor prin informaţiune şi educaţie?

„Economia forestieră şi apărarea naţională", silvicultura în apărarea naţională, resursele în materie forestieră, calităţile şi folosinţa lemnului.

„Chestiuni interne ale asociaţiei"; raportul preşedintelui, raportul redactorului şef al revistei asociaţiei, raportul secretarului, rapoartele diferitelor comitete, etc.

„Noui progrese în economia forestieră", restaurarea vânatului prin cooperarea autorităţilor federale şi de stat, metode de combaterea incendiilor în păduri, planificarea economiei forestiere comunale. Rolul exploatărilor în amenajamentul forestier, cooperativele fo-

restiere, rolul focului în perpetuarea pădurilor virgine din Wisconsin de Nord şi Michigan.

„Amenajamentul forestier în Statele Unite". In ce trebue să consiste amenajarea pădurilor particulare şi cine trebue să facă această amenajare? Autorităţile federale? Autorităţile fiecărui stat în parte? Proprietarul particular? Va putea rezolva orice tip de amenajament problemele de aprovizionare cu lemn de lucru, problema muncii, a comunităţilor rurale, a folosirii terenului? etc.

Ca totdeauna s'a organizat cu ocazia Congresului şi banchetul anual cu programul lui caracteristic: un toast rostit de una din personalităţile de marcă ale silviculturii şi un sketch brodat pe subiecte silvice; anul acesta de ex., subiectul a fost „ordinul inelului de cambium". După banchet urmează o „serată dansantă".

Treptat, vom aduce la cunoştinţa cititorilor revistei noastre, mai în detaliu lucrările prezentate la congres. Mai menţionăm acum, tot cu titlul de informaţie la capitolul organizării Congresului, că fiecare şedinţă îşi are un alt preşedinte ales dintre silvicultorii mai informaţi în domeniul problemei pusă în discuţiune. De asemeni, referenţii sunt recrutaţi de aşa manieră ca să reprezinte punctele de vedere ale tuturor instituţiilor federale, de stat, particulare, etc. încât pentru discuţiune problema e înfăţişată în cât mai multe aspecte. Atât deocamdată despre Congres, în general.

Să ne oprim puţin asupra aniversării de 40 ani de existenţă ai Societăţii. Observăm în primul rând că, în ceea ce ne priveşte, ca organizaţie suntem mai înaintaţi în vârstă. Semicentenarul l-am serbat de acum patru ani. Americanii au însă parcă mai pronunţat gustul tradiţiei, ca să spunem aşa. Există un proces mai intim acolo şi care nu poate fi desvoltat aci, anume necesitatea de a avea o istorie proprie. Să trecem însă peste aceasta; fapt este că pentru motive de recunoştinţă faţă de înaintaşii şi creatorii puternicei societăţi de azi, conducătorii actuali îşi plătesc tributul publicând în paginile revistei lor chipurile şi biografiile vizionarilor de acum patruzeci de ani, cari au pus bazele societăţii. Există însă şi un alt aspect, educativ, mai puţin exprimat în această prezentare. In adevăr, Societatea şi-a formulat rosturile şi metodele de lucru cam în următoarele puncte: încadrarea a cât mai mulţi silvicultori în rândurile societăţii, ridicarea nivelului intelectual al silvicultorilor, mărirea competinţei lor profesionale, desvoltarea şi întărirea spiritului de loialitate şi de corp la membrii societăţii, formarea şi potenţarea unui idealism profesional. Din viaţa şi activitatea fondatorilor, membrii mai tineri de azi ai Societăţii se pot inspira pentru propriile lor îndeletniciri şi în felul acesta se speră să se servească o cauză comună: binele public. Evident, silvicultorii fiind răspândiţi pe tot întinsul ţării, concentrarea eforturilor singulare e mai greu de făcut. Totuşi s'au preconizat şi în parte s'au şi înfăptuit aşa numitele secţiuni regionale, în cadrul cărora silvicultorii departe de centru se pot aduna pentru a desbate chestiuni profesionale şi de societate. In plus, această metodă de lucru va permite şi reliefarea viitorilor conducători ai societăţii, dintre membrii mai activi ai secţiunilor, căci conducătorii nu se ivesc la întâmplare: se cer calităţi

anume, înăscute, perfectate de educaţie şi experienţă bogată. Aceasta cu atât mai mult cu cât organizaţiunile profesionale îşi au responsabilităţi profesionale, de care nu se pot achita membrii societăţii decât prin susţinerea morală, intelectuală şi materială a activităţii societăţii.

In afară însă de recunoştinţa mărturisită înaintaşilor, aniversarea este un prilej de autoexaminare, de întocmirea „bilanţului" de activitate. Americanii silvicultori privesc cu satisfacţie la trecutul asociaţiei lor, datorită faptului că realizările înregistrate înseamnă tot atâtea puncte de program înfăptuite. Astfel, se trece la răbojul succeselor următoarele:

1) Societatea este unanim recunoscută ca reprezentanta profesiunii de silvicultor în Statele Unite; lucrul n'a fost uşor pentrucă trebuia să se plaseze în prealabil profesiunea însăşi de silvicultor printre profesiunile recunoscute (medici, ingineri, etc.).

2) Prin enunţarea anumitor principii aprobate de majoritatea membrilor Societăţii s'a format un cod al eticei profesionale, care serveşte drept ghid Consiliului societăţii şi defineşte poziţia profesiunii de silvicultor faţă de celelalte profesiuni.

3) Publicaţiunile societăţii sunt considerate aproape unanim ca cea mai de seamă înfăptuire, pentrucă s'a putut desbate majoritatea aspectelor economiei forestiere şi ale organizării profesionale, s'a înlesnit cunoaşterea literaturii şi problemelor de specialitate pe tot întinsul ţării, s'a făcut cunoscută activitatea comitetelor şi secţiunilor regionale din cadrul Societăţii. Ceea ce a făcut revista asociaţiei pentru silvicultură în America, este incalculabil.

4) Asociaţia a făcut servicii strict personale membrilor săi, înlesnindu-le un plasament mai bun, facilitându-le călătoriile de studii peste hotare prin comitetul relaţiilor internaţionale, informându-i despre problemele care-i interesau deaproape, organizând biblioteca de specialitate şi strângând material pentru istoricul silviculturii care altfel s'ar fi pierdut şi cu vremea va dobândi o valoare inestimabilă. In această ordine de idei e de menţionat că în paginile revistei Societăţii, necroloagele silvicultorilor au fost publicate cu toată grija, pentru care lucru, viitorul istoric al silviculturii va fi foarte recunoscător.

5) Sprijinul pe care Societatea l-a dat direct şi indirect pentru stabilizarea şi ridicarea învăţământului silvic academic este o mândrie a tuturor. O expresiune a străduinţelor în această direcţie o formează: Raportul Societăţii din 1912, care conţine programul standard pentru şcoalele de silvicultură, a doua conferinţă asupra învăţământului silvic din 1920, Cartea despre învăţământul silvic de Graves şi Guise din 1932 *), Raportul asupra şcoalelor de silvicultură de H. H. Chapman din 1935 şi numeroasele rapoarte publicate în paginile revistei de către comisia pentru învăţământul academic.

6) In sfârşit, societatea a pus umărul pentru organizarea cercetărilor şi experimentaţiilor forestiere. Pentru aceasta a fost nevoe ca Societatea să lupte pe diverse fronturi şi în cadrul altor societăţi, prin

*) Există şi la biblioteca Soc. „Progresul Silvic".

delegaţii trimişi în consiliile acestora. Şi anume: Societatea Americană pentru Progresul Ştiinţei, Academia Naţională de Ştiinţe, Consiliul naţional de Cercetări, Uniunea Societăţilor Americane de biologie, Academia de Ştiinţe din Washington, Societatea ecologică din America, etc. In cadrul acestor asociaţii ştiinţifice s'au publicat lucrări demonstrându-se necesitatea cercetărilor pentru desvoltarea economiei forestiere în America, în afară de programul de cercetări pe care însăşi Societatea silvicultorilor îl dă la iveală, creindu-se în acest fel atmosfera şi baza necesară legii Mc Nary — Mc Sweeny din 1928 care organizează legal şi acordă fondurile necesare cercetărilor forestiere în America.

Ar fi să se mai adaoge şi numeroasele congrese ţinute în diferite regiuni ale Americei, în cadrul strict al Societăţii sau în colaborare cu alte Asociaţii ştiinţifice sau profesionale, cu care ocazie lucrările depuse au făcut cunoscute probleme importante pentru economia forestieră silvicultorilor înşuşi şi celorlalte participanţi, creindu-se în ultimă analiză un standard moral, intelectual şi social profesiunii de silvicultor, demn de noblęţa idealului ei.

De aceea, rememorându-se acest palmares de victorii, silvicultorii americani privesc cu încredere în viitorul asociaţiei lor.

(In parte după „Journal of Forestry" 1940).

T. B.

● **Ungaria se pregăteşte pentru exportul de lemn.**

Se ştie că Ungaria Trianon-ului a fost o ţară importatoare de lemn de orice fel. Prin cantităţile mari, cu deosebire de lemn de foc, pe cari le aducea din ţările învecinate şi mai cu seamă dela noi, Ungaria constituia o pildă rară de ţară importatoare de un astfel de sortiment. După încorporarea ţinuturilor foste cehoslovace şi mai ales, după ocuparea Transilvaniei noastre de Nord s'au schimbat lucrurile cu totul. Nu numai că nevoile interne sunt acoperite din producţia proprie, dar se contează şi pe un serios prisos de export. Astfel, în acest timp, se duc tratative între anumite firme exportatoare de lemn pentru contopirea lor într'un sindicat pentru exportul de lemn tare.

(In pare, după D. D. Holzwirt, 1940/698). (138)

● **Din prefacerile învăţământului forestier superior german.**

Marile prefaceri pe care le încearcă Germania sub guvernarea naţional-socialistă, şi apoi extinderea teritorială a Reich-ului, au înrâuriri şi asupra învăţământului superior forestier. Mai întâi, acel învăţământ, ca şi întreg învăţământul superior german, de altfel, este dirijat în chip unitar, spre deosebire de vechea concepţie de autonomie, de mai 'nainte. Unele şcoli superioare au fost desfiinţate, altele prefăcute, potrivit anumitor funcţiuni locale deosebite ce vor avea de îndeplinit sub viitoarele împrejurări.

Astfel, în ceeace priveşte Şcoala superioară de Silvicultură dela Tharandt, se socoteşte sfera sa de lucrare cu mult lărgită prin noile cuceriri dinspre răsărit ale Germaniei. Caracterul silviculturii din acele ţinuturi, cari gravitează spre Tharandt, a impus o anumită specializare a

Şcolii respective, în sensul desvoltării disciplinelor tehnice: Topografie forestieră, Aerofotogrametrie, Construcţii, Maşini, etc. Alături de vechea Şcoală superioară de Cultura pământului dela Viena, Tharandt-ul este a doua Şcoală care poate să acorde titlul de inginer silvic, după două semestre de studii deosebite. Acestea încep a funcţiona din această toamnă.

(In parte, după Forstwiss. Centralblatt, 1940/210). (139)

● **Dela vecinii Bulgari.**

Deschiderea primei şcoli forestiere elementare.

In cadrul acestei cronici forestiere externe, a venit, adesea, vorba despre străduinţele, într'adevăr pilduitoare, pe care le desfăşoară vecinii noştri dela miază-zi, pentru înaintarea economiei lor forestiere (a se vedea notele noastre din Revista Pădurilor 1939, purtând numerile şi paginile: 21/316, 56/684, 57/686, 66/757, 88/1041). Deastădată aducem la cunoştinţa cetitorilor un nou fapt semnificativ.

La 11 Februarie a. c., s'au inaugurat cursurile primei şcoli forestiere elementare, situată în pădurea Ceam Koria de lângă Samokow. Şcoala ţine de Ministerul Agriculturii şi a fost înfiinţată în vederea pregătirii personalului forestier inferior. Cursurile ţin un an şi sunt gratuite. Capacitatea de pregătire a şcolii este de 100 elevi anual. Clădirea a fost începută în 1936 şi a costat cam 4.000.000 leva.

(După Z. f. Wfw., VII/704). (140)

● **Şi Egiptul împădureşte.**

In întreaga lume, bate un vânt de mare înţelegere pentru pădure, căruia nu-i scapă până nici Egiptul. După cum se ştie, condiţiunile staţionale din această ţară nu sunt prielnice pentru creşterea şi cultura pădurii, aşa cum suntem obişnuiţi să vedem la noi. Apoi, nici poporul nu are înţelegerea potrivită pentru aşa ceva. Cu toate acestea, sunt semne de preocupare, în acest din urmă timp, pentru pădure chiar şi în Egipt, care era obişnuit să-şi aducă lemnul trebuitor din afară. Ministrul Agriculturii a destinat un prim fond de 12.000 lire pentru împădurirea anumitor ţinuturi. Pe această cale se nădăjduieşte a se creia un nou mijloc de câştig şi a se micşora, cu timpul, importul de lemn şi deci dependenţa de străinătate. Nu mai puţin însemnată ar fi câştigarea pentru cultură a unor întinse suprafeţe de teren, a căror suprafaţă ar fi — în afară de pustiu — de cca. 800.000 ha.

(In parte, după Z. f. Wfw., VII/700). (141)

● **Arborii de şosele în Italia.**

In Italia, unde fiecare bucăţică de pământ este folosită cu îngrijire, se caută a se trage foloase materiale şi de pe urma marginelor şoselelor, prin plantaţiuni de copaci şi pomi. Până acuma, s'a ajuns la plantarea a 41% din lungimea şoselelor statului, ceace face 8407 din 20.686 km. In unele provincii, cum este Veneţia, procentul respectiv se apropie de 90%. S'au plantat până acuma 1.267.138 arbori şi pomi. Dintre

aceştia, sunt: platani: 425.411; salcâmi: 191.670; plopi: 100.000 bucăţi. Restul e format din specii răşinoase, de tei, ulm, dud, castan porcesc, paltin şi pomi.

(După Z. f. Wfw., VII, 712). (142)

● † **Profesorul Max Endres.**

In caetul pentru luna Iunie a. c. am făcut în cadrul „Cronicei externe" (Nr. 122, pag. 463—466), portretul Profesorului Max Endres, dela München, cu prilejul împlinirii vârstei de 80 de ani. Motivele care ne-au îndemnat la acest lucru, au izvorît dintr'un sentiment de recunoştinţă, pe care am socotit că i-o datorăm cei ce i-am ascultat prelegerile ca şi pentru vasta şi temeinica sa activitate de creiaţie ştiinţifică pe tărâmul Politicei forestiere şi al Estimaţiei şi staticei forestiere.

Iată, că acuma ne soseşte trista veste, că Profesorul Endres a închis ochii pentru totdeauna, la 9 Noembrie 1940, adică la 7 luni după păşirea în al 81-lea an al strălucitei sale vieţi.

Exprimăm pe această cale adânca noastră părere de rău.

(143)

● **Dela Centrul internaţional de Silvicultură.**

Intre 22 şi 26 Octombrie 1940, s'a ţinut la Budapesta cea de a patra seziune a Comitetului C. I. S.-ului. Au luat parte: Preşedintele C. I. S.-ului, Baronul Waldbott (Ungaria); Vice-preşedintele, Secretarul de Stat Generalforstmeister Alpers (Germania); Directorul C. I. S.-ului, Prof. Dr. Dr. Köstler, întovărăşit de funcţionari înalţi ai C. I. S.-ului; un mare număr de delegaţi ai Statelor şi instituţiilor internaţionale membre ale C. I. S.-ului. Astfel, Institutul internaţional de Agricultură dela Roma a fost reprezentat prin câţiva delegaţi, iar Uniunea internaţională a Institutelor de Cercetări forestiere, prin Secretarul său general. Din partea României, a funcţionat, ca delegat D-l Profesor Drăcea. Guvernul ungar, în calitatea sa de gazdă, a participat la şedinţa de deschidere prin Ministrul Agriculturii, Contele Teleki; Şeful Administraţiei forestiere şi un Consilier ministerial.

Din darea de seamă a Directorului s'a putut vedea continua organizare şi consolidare a C. I. S.-ului, cu toate greutăţile deosebite, pe care le ridică împrejurările politice ale timpului.

Cadrul juridic al C. I. S.-ului a fost perfect hotărît, între altele, şi prin legea din 4.4.1940 a Reich-ului, care îi acordă o situaţie exteritorială. Personalul a fost mărit şi organizat, fiind, totuşi, încă departe de a putea împlini nevoile unei atari instituţiuni. Birourile au fost amenajate. S'a îngrijit în chip deosebit de bibliotecă, ajungându-se, în primul său an de existenţă, la peste 3000 de volume şi 175 de periodice regulate.

Cu toate că străduinţele C. I. S.-ului au fost îndreptate, până acuma, în principal, asupra organizării sale, s'au putut, totuşi să se treacă şi la lucrări efective. Astfel, Directorul a prezentat Comitetului primele două monografii din seria „Silvae orbis": 1. „Répertoire inter-

national des periodiques forestiers" de Franz Grünwoldt şi 2. „La législation sur le reboisement des terrains incultes", de Géza Luncz. A mai fost prezentat şi caetul întâi al publicaţiei trimestriale a C. I. S.-ului: „Intersylva".

In faţa acestor fapte concrete, sunt îndreptăţite toate nădejdile de bine, în lucrarea noii instituţii forestiere internaţionale.

Cercurile ungare au manifestat, ca de obiceiu în asemenea împrejurări, o deosebită atenţiune faţă de membrii Comitetului. Astfel, după încheierea şedinţelor au fost organizate mai multe excursiuni, cari au putut face pe participanţi să-şi dea seama de „înalta desvoltare a silviculturii ungare".

(După comunicări oficiale). (144)

Ilie C. Demetrescu

S'a pus sub tipar la Imprimeriile Statului, în editură proprie, o nouă ediţie a „Agendei forestiere" a d-lor prof. V. N. Stinghe şi prof. D. A. Sburlan, în întregime refăzută şi considerabil mărită.

Apariţia va avea loc în primăvara anului 1941.

RECENZII

CĂRȚI

James C. Marr:
SNOW SURVEYING.
(Măsurarea zăpezii).
U. S. Department of Agriculture. Miscellaneous publication No. 380. Washington, D. C. — U. S. Government Printing Office 1940. Pag. 45.

In Septembrie 1940, a avut loc la Cambridge, Mass., în localul Institutului de exploatări geografice, o adunare a mai multor instituții științifice din America, cu scopul de a organiza o „conferință" permanentă a zăpezii. Cu acest prilej s'au prezentat, pentru a se avea o bază de discuțiune și a se cunoaște diferitele aspecte ale problemei, din partea diferitelor instituții interesate în această chestiune, o seamă de lucrări, care au condus, în urma discuțiunilor, la constituirea unei organizațiuni permanente pentru studiul zăpezilor. Lucrările prezentate au fost următoarele: „Considerațiuni meteorologice asupra zăpezii", „Măsurătorile de zăpadă", „Activitatea Institutului Meteorologic", „Zăpada din punct de vedere recreativ", „Zăpada și inundațiile din 1936" „Silvicultura în legătură cu zăpada în NE".

In discuțiunile provocate de aceste lucrări s'a insistat în special asupra instrumentelor pentru măsurarea zăpezii, asupra aplicațiunii datelor obținute și asupra deficienții acestor date. Interesul celor mai mulți dintre participanți la această conferință s'a manifestat în special pentru relațiunile dintre acumularea de zăpadă, topirea zăpezii, înghețarea solului și cursurile de apă în măsura în care se poate prevedea o inundație, se pot lua măsuri din vreme pentru a evita dezastrele inundațiilor și asigurarea rezervoarelor pentru instalațiunile hidroelectrice.

Din p. d. v. geografic asociația include statele din Estul Americei, apele principale din Ohio și râurile care isvoresc din M-ții Appalachiani. Economia forestieră este interesată în studiul acestei probleme pentrucă în aceste regiuni există un domeniu forestier de circa 57 milioane de acres (≅ 23 mil. ha), și amenajarea acestor păduri trebue să aibă în vedere influența pe care o exercită pădurile asupra acumulării zăpezii, asupra procesului de topire a zăpezii, asupra adâncimii la care pătrunde gerul în sol.

Desigur, pentru a se ajunge la o organizațiune specială și permanentă pentru studiul zăpezilor a trebuit să existe în prealabil un „climat" special pentru asemenea preocupări, creat de însăși problema în discuție și nu mai puțin de activitatea de până acum în acest domeniu. O dovadă în acest sens ni-o dă broșura lui J. C. Marr de care ne ocupăm în această recenzie.

După cum se vede și din indicația bibliografică din capul acestor rân-

duri, e vorba de o publicațiune oficială a Ministerului de Agricultură al Statelor Unite (U. S. A.). Examinând cuprinsul acestei lucrări căpătăm impresia că este un fel de „regulament al serviciului exterior" pentru măsurarea zăpezii. In adevăr, după o introducere (9 pag.) în care se face un scurt istoric al chestiunii și se arată rostul acestor măsurători, se descrie (5 pag.) instrumentele folosite și îngrijirea lor (buna lor întreținere); se trece apoi la procedeele de teren pentru măsurarea zăpezii (18 pag.). dându-se detalii pentru manipularea instrumentelor, evitarea surselor de erori, redactarea foaiei de observațiuni, organizarea cabanelor de adăpost; în restul paginilor se fac recomandațiuni de ordin practic referitor la lucrul pe teren iarna: alegerea skiurilor și bocancilor, întreținerea lor, cazurile când trebue să se meargă în echipă de 2—3 sau mai mulți observatori, ce haine trebue să poarte pe teren un observator, și în sfârșit ce trebue să ia cu el în raniță ca îmbrăcăminte de schimb și medicamente pentru un prim ajutor în caz de accident.

Aflăm astfel, că broșura e dedicată în primul rând lucrului pe teren în Statele din West, unde zăpada reprezintă rezervorul natural și imens al alimentării cu apă a acestor State. Prevederea capacității acestui rezervor interesează pe fermieri, crescătorii de vite, navigatori, bancheri și toate instituțiile care se ocupă cu producția de energie, aprovizionări de apă, combaterea inundațiilor.

Cum cantitatea de apă ce se scurge la suprafața solului nu poate fi dedusă numai din datele institutelor meteorologice, a trebuit să se purceadă la măsurarea zăpezii pe suprafețe anumite definite și alese în basinele de recepție. De mai bine de 30 de ani, previziunile s'au făcut pe baza măsurătorilor directe a zăpezii și anume evaluându-se cantitatea de apă pe care ar conține-o stratul de zăpadă acumulat în timpul iernei. Incepând din 1935 un program al guvernului federal caută să extindă și să unifice aceste măsurători de zăpadă în cele 11 state din West (Nevada, Utah, California, Oregon, Idaho, Whoming, Washington, Montana, New Mexico, Colorado și Arizona).

Se înțelege că această activitate pentru a fi desfășurată reclamă un personal foarte numeros și lucrul n'ar fi posibil fără o colaborare între mai multe instituții. Cei circa 2000 de observatori necesari îi dau: serviciul pentru conservarea solului, institutul meteorologic, serviciile inginerești din 6 state, 3 stațiuni de experimentație agricolă, mai multe servicii municipale, numeroase întreprinderi de îmbunătățiri funciare (irigațiuni), și instituțiile federale ca: serviciul silvic, serviciul parcurilor naționale, serviciul biologic, corpul inginerilor din armata americană, Serviciul geologic, Oficiul pentru afacerile indiene, etc.

Firesc este ca, proveniți din atâtea domenii de activitate, observatorii să aibă unele chestiuni referitoare la instrumentația de întrebuințat sau la vieața pe teren, iarna, neclare. Broșura de care ne ocupăm, vrea să fie un răspuns la programul propus de guvernul federal, stând la îndemâna acestor observatori cu lămuririle necesare.

In cele ce urmează, vom încerca să arătăm esențialul din această broșură.

Determinarea conținutului în apă

al zăpezii se face luându-se o probă verticală de zăpadă cu un cilindru de un anumit diametru (există mai multe modele) și cântărind-o. Diametrul cilindrului este astfel ales în cât, greutatea probei de zăpadă exprimată în uncii (ounces) este echivalentă cu înălțimea exprimată în inches a apei corespunzătoare. Cu alte cuvinte, o probă de zăpadă în greutate de 1 ounce reprezintă precipitații de 1 inche înălțime (măsurată cu același cilindru, evident). In felul acesta, adâncimea zăpezii este repede și corect transformată în înălțimea precipitațiilor care ar fi căzut sub formă de ploae, — numai prin simpla cântărire a probelor de zăpadă. Natural, locul de luat probe trebue ales cu oarecare discernământ.

Corectitudinea și rapiditatea, cu care acest instrument standard determină conținutul în apă a zăpezii, dau metodei un mare avantaj practic mai ales când trebuesc măsurători în munți isolați, înalți, în timpul iernei. Din simpla citire a adâncimei zăpezii e greu să se deducă corect cantitatea de apă corespunzătoare, mai ales când zăpada este îndesată și în straturi de diferite densități („laminată"). De asemeni, topirea probelor de zăpadă și cântărirea lor reclamă prea mult timp.

Măsurătorile acestea de zăpadă permit o preciziune de încredere, dacă se respectă anumite condițiuni. Și anume:

1. Măsurătorile trebuesc făcute la altitudine unde zăpada nu se topește până la 1 Aprilie.

2. Stratul de zăpadă trebue să fie suficient de accesibil pentru a permite o continuitate de observațiuni (măsurători).

3. Măsurătorile trebuesc făcute destul de numeroase la punctele stabilite pentru a se evita erorile provocate de zăpada spulberată de vânt.

4. Măsurătorile trebuesc făcute în locuri bine alese în fiecare basin de recepție.

In afară de manipularea instrumentelor și grija pe care trebue s'o aibă observatorii în executarea măsurătorilor, mai este necesar să se țină seama încă de un factor: timpul la care trebuesc făcute acestea. Se dă ca indicație generală data la care ar exista maximul de zăpadă, când se termină în mod practic precipitațiile sub formă de zăpadă, pentrucă rostul acestor măsurători e să arate cantitatea de zăpadă acumulată în timpul iernei. Intrucât măsurătorile se întind pe o regiune foarte mare, e greu de admis pentru toți aceeași dată. Se arată totuși că datele e bine să fie obținute la întâi din fiecare lună începând din Ianuarie până în Mai.

Pe baza observațiunilor și măsurătorilor făcute după cum s'a arătat mai sus se evaluează cantitatea de apă care ar rezulta din zăpada căzută și acumulată în timpul iernei, — presupunându-se că există o simplă relațiune între conținutul în apă al zăpezii dintr'un basin de recepție și cantitatea de apă care se scurge pe acea suprafață.

Pentru fiecare basin de recepție se construește un grafic având în absciză înălțimea apei corespunzătoare stratului de zăpadă (în inches) iar în ordonată cantitatea de apă care se scurge (exprimată în acre-feet, adică înălțimea apei pe unitatea de suprafață), — ținându-se seama natural de măsurătorile pe mai mulți ani consecutivi. Curba de gradul întâi de pe acest grafic e dată de o formulă stabilită empiric:

$$R = 57{,}9\ X - 369{,}4$$

în care,

R=cantitatea de apă care se scurge, exprimată în mii de acre-feet.
X=înălțimea medie a apei corespunzătoare stratului de zăpadă acumulat, exprimată în inches.

Cum se folsește graficul, e simplu: avându-se cunoscută înălțimea medie a apei (absciza) pe care o conține un strat de zăpadă, se citește pe ordonată cantitatea corespunzătoare a apei care se scurge.

Trecem peste celelalte detalii referitoare la redactarea foaiei de observațiuni, întreținerea materialului și recomandările de ordin practic.

Să menționăm doar că în esență instrumentul întrebuințat este propriu zis o sondă fabricată din duraluminiu, compusă din mai multe tuburi care se pot reuni pentru a se putea lua o probă cât grosimea stratului de zăpadă. Balanța folosită este cilindrică, constituită dintr'un tub având în interior un arc etalonat.

Important este în această broșură metoda adoptată pentru măsurători de zăpadă: simpla cântărire a unei probe luate cu un cilindru de un anumit diametru astfel ca greutatea probei să permită obținerea directă a înălțimei precipitațiilor dacă ar fi căzut sub formă de apă.

In Europa eram învățați altfel să rezolvăm problema: câtă apă poate da un strat de zăpadă de anumită grosime. Și anume, se măsura grosimea stratului de zăpadă și cu ajutorul unui **factor de reducere** se afla înălțimea precipitațiilor sub formă de apă. Acest factor de reducere se exprima fie ca **adâncime specifică a zăpezii** (înălțimea stratului de zăpadă care corespunde unui strat de apă egal 1) fie ca **densitate a zăpezii** (valoarea reciprocă a adâncimii specifice). Și se știa că, **în mediu**, adâncimea specifică are valoare 10—12. Adică, un strat de zăpadă proaspăt căzută având o înălțime de 10—12 cm, corespunde unei înălțimi pentru apă de 1 cm, sau altfel exprimat, densitatea zăpezii este 0,10—0,08. In cât, în general, se admitea că 1 cm zăpadă, corespunde la 1 mm apă. După cum remarcă **Hahn**, se înțelege că întrebuințarea acestui factor de reducere 0,1 nu dă decât valori aproximative. Pentru cazuri particulare trebue să se facă măsurători speciale, întrucât densitatea zăpezii este influențată de factori variabili: vânt, temperatură. Se știe că vântul îndeasă zăpada proaspăt căzută. De pildă: pe coasta Atlanticului în America s'a determinat pentru densitatea zăpezii valoarea 0,18. **Abels** a găsit-o în Alpi 0,27, pentru zăpada spulberată de vânt. In ceeace privește influența temperaturii, cifrele nu sunt mai puțin elocvente.

Lancaster, în măsurătorile făcute la St. Gothard, găsește următoarele valori pentru densitatea zăpezii în raport de temperatură:

Temp. obs. la căderea zăpezii	densitatea zăpezii	adâncimea specifică
0°	0.14	7
—1°) —4°)	0.1	10
—5°) —15°)	0.08	13

Cu alte cuvinte, când zăpada cade în jur de 0° e mai densă, pe când la temperaturi mai joase are o densitate mult mai mică.

In afară de aceasta, straturile de zăpadă mai vechi sunt mai dense, iar cu vremea devin și mai dense.

In această ordine de idei **Abels** a găsit următoarele valori:

data măsurătorilor	densitatea zăpezi
15 Nov.	0.16
15 Dec.	0.20
15 Ian.	0.22
15 Martie	0.27

Chiar zăpada proaspăt căzută „se așează" repede:

15 Nov.	0.04
17 Nov.	0.08
20 Nov.	0.10

In munți înalți, straturile de zăpadă ating în 6—9 luni o densitate de 0,48.

La diferite adâncime, **Defant** găsește la 3100 m. (pe Sonnblick) următoarele valori:

nivelul probei	densitatea zăpezii
suprafața	0.28
137 cm	0.54
312 cm	0.61

Aceste lucruri știute ne fac să avem o rezervă justificată față de metoda americană prezentată în publicația oficială de care ne ocupăm. Neluarea în considerație a densității zăpezii nu poate conduce la măsurători corecte. Dacă n'ar avea acest păcat inițial, am recomanda în modul cel mai călduros această broșură, pentrucă altfel e scrisă antrenant, practic și pentru omul de teren.

T. Bălănică

N. B. 1 acre = 0,404671 ha
1 inche = $^1/_{12}$ foot = 0,0254 m
1 ounce = $^1/_{16}$ pound avoir du pois = 28,3384 g
1 ounce = $^1/_{12}$ pound troy = 31,0913 g
(dacă nu se menționează a cui fracțiune este, pound troy sau avoir du pois, nu se poate face precis transformarea în grame).

FUNDAȚIA CULTURALĂ „REGELE MIHAI I"

Cartea Satului Nr. 40

M. PETCUȚ și D. SBURLAN:

Arborii și pădurile

1940. București, M. O. Imprimeria Națională

240 pagini, cu numeroase desene și figuri; 30 Lei.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 11/1940.

Rob.-Ch. Gut.:
Humidité atmosphérique et assimilation. (4 pag.).
Umiditatea atmosferică şi asimilaţie.

Se arată rolul fundamental al apei din atmosferă în creşterea arboretului, rol adesea necunoscut. Se reaminteşte forestierului importanţa vitală a unei atmosfere forestiere bogată în apă în orele de dimineaţă.

(Tr.):
L'armée et le service forestier.
Armata şi serviciul silvic (8 pag.).

Parte dintr'o conferinţă ţinută în Septembrie 1940 la Soc. forestieră elveţiană.
In prima parte a conferinţei se atacă unele chestiuni privitoare la organizarea apărării naţionale, atât în Elveţia cât şi în străinătate. In partea a 2-a se examinează latura forestieră a problemei.

Sam. Aubert:
Les Amburnex (Jura Vaudois). (2 pag.).

Este vorba de un ansamblu de păduri şi păşune de 160 ha, ce poartă acest nume. Alt. de 1300—1450 m. Proprietatea comunei Lausanne. Numele acestui ansamblu provine dela denumirea veche a fructelor de afini (Vac. myrtillus). Azi pădurea este constituită din molid. Fagul lipseşte. Condiţiile climatice nu-i sunt defavorabile. Probabil că în trecut a fost extras pentru a fi transformat în cărbune, necesar industriilor metalurgice şi de sticlă din valea Joux.

Dasen:
Une question de politique forestière dans le canton de Berne. (1 pag.).
O chestiune de politică forestieră în Cantonul Berna.

Administraţia forestieră domenială din cantonul Berna a cumpărat o întindere de 200 ha păşuni şi fâneţe în basinul pârâului Turnelsbach, afluent periculos, pe stânga, al râului Turbach din regiunea Gessenay. A vrut să arate, prin aceasta, convingerea sa că basinele de recepţie ale torenţilor trebue să se găsească în mâna persoanelor juridice, singure care pot să-şi permită de a împăduri tot ceea ce este cu putinţă şi de a păstra restul de înveliş vegetal în cea mai bună stare.

Proiectul de restaurare — din cele de tip modern — prevede mai mult lucrări de natură forestieră, ele fiind sortite să lupte contra răului. Lucrările tehnice nu vor depăşi 1/10 din cheltuiala totală. Foioasele vor avea rol dublu faţă de răşinoase.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. VII, Heft 9 (Iunie 1940).

Herman Graser, Forstmeister, Dr.: *Zum Problem nachhaltiger Produktionssteigerung im Kulturwald der Zukunft.*

Despre problema creşterii permanente a producţiunii în pădurea cultivată a viitorului.

Putinţa de îndestulare a omenirii cu lemn se îngustează neîncetat. De aci, rezultă două probleme: 1. O mai dreaptă repartiţie a materiilor prime din lume şi 2. O creştere permanentă a producţiunii în pădurea cultivată potrivit împrejurărilor naturale.

Autorul se ocupă de această din urmă problemă.

Faţă de împrejurările din Germania şi Europa de mijloc, el crede că deslegarea problemei respective poate fi privită din trei puncte de vedere:

1. Trebuinţa unei tratări a pădurii mai potrivit cu condiţiunile staţionale decât până acuma şi deci şi a unor lucrări regionale de silvicultură;

2. Insemnătatea unor gospodării de cercetare (experimentale), întemeiate fără cusur din punct de vedere ştiinţific, cu serioasă bază economică şi conduse în aceiaş direcţie pe lungă durată;

3. Cerinţa unei alte orientări a administraţiei, încât îndatoririle economico-culturale proprii să aibă destulă întâietate, faţă de consideraţiunile administrative biurocratice.

Autorul desvoltă aceste puncte de vedere.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftbericht.

Cronica forestieră internaţională.

Ni se împărtăşesc multe date asupra stărilor şi faptelor forestiere din lume.

Ilie C. Dem.

CĂRŢI NOI:

Ing. GR. ST. VASILESCU:

Bonifica integrale

(Sistematizarea şi mărirea producţiei terenurilor agrare şi forestiere).

Bucureşti, 1940, Tipografia Bucovina, 105 pagini, 150 lei.

INFORMAŢIUNI

— D-l ing. Artur Coman rămas în Maramureş ne-a solicitat să continue a colabora la Revista Pădurilor. Conducerea revistei a acceptat cu deosebită bucurie propunerea ce i s'a făcut.

— D-l ing. Ladislau Nagy Gárdonyi şeful Serviciului silvic al oraşului Baia-Mare ne-a cerut permisiunea — şi conducerea revistei noastre a aprobat — să folosească în revista „Erdészeti Lapok" din Budapesta, articolele apărute în Revista Pădurilor Nr. 3 şi 12/1937 în care se tratează despre conductele sub presiune, din lemn.

— Au fost numiţi în Consiliul tehnic al pădurilor, d-nii: Ing. Mih. Suhăţeanu, ing. An. Ionescu, ing. Narcis Eccnomu, ing. Victor Ivăncianu şi ing. N. Nedelcovici. (Mon. Of. Nr. 292/940).

— Comisiunea pentru examinarea inginerilor şefi silvici candidaţi la gradul de inginer subinspector silvic a fost constituită astfel:

1. Prof. V. N. Stinghe.
2. Prof. D. A. Sburlan.
3. Ing. Ioan Florescu.
4. Ing. Traian Heroiu.
5. Ing. C. Emanoil.

— D-l Iosif Popovici ing şef silvic a fost transferat la Inspectoratul de regim silvic Craiova. (Mon. Of. 289/1940).

— D-l Iuraş Gh. ing. şef silvic a fost repartizat, la serviciul central al Inspectoratului de regim silvic Vatra-Dornei. (Mon. Of. Nr. 286/940).

— D-l Valeriu Dinu ing. subinsp. silvic a fost repartizat să funcţioneze în centrala Direcţiei Silvice din Minister (Mon. Of. Nr. 286/940).

— D-l Terdic Francisc, ing. insp. silvic a fost numit şef al Inspectoraviciu la Inspectoratul silvic Timişoara (Mon. Of. Nr. 282/940).

— D-l Mh. Boldur ing. consilier silvic a fost repartizat să funcţioneze ca inspector de control general al Direcţiei Silvice din Minister.

D-l Holca Leon ing. insp. g-ral silvic a fost numit şef al Inspectoratului de regim silvic Suceava (Mon. Of. Nr. 285/940).

— Din cei 22 delegaţi pe care-i trimite Adunarea generală a secţiei I-a (funcţionari publici) în Consiliul A.G.I.R., pentru anul 1941, au fost aleşi următorii 6 ingineri silvici: N. Smărăndescu, Dem. Grozescu, At. Haralamb, Valeriu Dinu, G. Nicolau-Bârlad şi I. Popescu-Zeletin.

— Comisia de înaintări a inginerilor silvici propozabili la avansare pe 1 Ianuarie 1941, a fost constituită astfel:

A) *Membri de drept:*

1) Prof. M. Drăcea, director I.C.E.F.
2) M. Suhăţeanu, preşedintele Consiliului tehnic al pădurilor.
3) At. Nedelcovici, administratorul Casei Pădurilor Statului.
4) D. Grozescu, directorul Direcţiei silvice.
5) I. Zeicu, directorul Dir. P. P. J.

B) *Membri numiţi:*

6) M. Petcuţ, ing. cons. silvic.
7) V. Ivăncianu, ing. cons. silvic.
8) N. Economu, ing. insp. g-ral silvic.
9) Gr. Eliescu ing. insp. g-ral silvic.
10) Emil G. Negulescu, ing. insp. silvic.
11) St. Gârbu, ing. insp. silvic.

Comisiunea lucrează sub preşedinţia d-lui Ing. N. Smărăndescu, Secretar General la Ministerul de Agric. şi Dom.

CINEGETICE

— Prin decizia ministerială Nr. 32.664/1940, d-l At. Haralamb inginer inspector silvic la I.C.E.F. a fost delegat să predea cursul de vânătoare şi pisciculturâ în apele de munte la Şcoala de brigadieri silvici dela Gurghiu cu sediul la Târgovişte.

— Monitorul Oficial nr. 290 din 9 Decembrie publică următoarea decizie a Ministerului agriculturii:

Având în vedere că regiunile de cerbi, cele mai populate, sunt situate în teritoriul cedat şi faţă de marea valoare a acestui vânat, Statul este nevoit să ia cele mai aspre măsuri pentru înmulţirea acestor specii. Ca urmare se aduce la cunoştinţa publicului, următoarele dispoziţii luate de către Minister prin decizia nr. 22854 din 5 Noemvrie 1940:

Oricine va vâna un cerb sau o ciută fără autorizaţie specială din partea ministerului, este obligat să plătească proprietarului sau arendaşului o despăgubire de 25.000 lei pentru fiecare piesă, în afară de amenda şi pedepsele prevăzute de lege.

Ministerul plăteşte organelor oficiale, însărcinate cu aplicarea legii vânatului (paznici de vânat, jandarmi, pădurari, paznici de câmp, primari, etc.) un premiu de 2000 lei, imediat, fără a se ţine seamă de rezultatul procesului, dacă acel organ va prinde asupra faptului, sau va dovedi pe cineva că a prins sau a vânat cerbi sau ciute, fără autorizaţia Ministerului. Această sumă se va plăti imediat, prin mandat poştal de către Direcţiunea economiei vânatului, din fondul vânătoarei, contra actelor găsite bune, cum este procesul-verbal constatator, vizat de autoritatea locală (primărie sau postul de jandarmi).

In cuprinsul „României Legionare", legile ţării se cade a fi cu sfinţenie ascultate şi vânatul ţării apărat căci el aduce patriei însemnate venituri de care avem atâta nevoie în vremurile acestea grele".

— Prin Deciziunea Ministerială No. 22747 din 15 Noembrie a. c., s'a revenit asupra Deciziunei No. 26757 din 20 Decembrie 1939, prin care a fost oprită vânătoarea pe terenurile şi pădurile proprietatea Sf. Mânăstiri Hodoş-Bodrog din judeţul Arad.

— Prin dec. min. 17157 din 27.XI. 1940, s'a hotărît ca, pe lângă agenţii poliţieneşti şi ai organelor administrative, să fie autorizaţi de a ucide câinii vagabonzi, şi membrii Asociaţiilor de vânătoare, angajaţii acestor asociaţii, precum şi oricare organ sau agent al Serviciului de vânătoare. (Mon. Of. 283/940).

DIVERSE

Din Helsinki (Finlanda) se anunţă că în cadrul fabricei de celuloză dela Oulu, va începe în curând să funcţioneze, cu titul de încercare, o fabrică pentru producerea zahărului din lemn. (Cuvântul, 16.XII.1940).

— In antrepozitele de cherestea din portul Constanţa sunt depozitate de mai multă vreme câteva mii de vagoane de cherestea, care n'au putut fi exportate. D. Gherasimov, delegat al Uniunii Sovietelor şi d. ing. I. Dumitrescu, directorul producţiei forestiere din ministerul coordonării au vizitat antrepozitele spre a se convinge de starea materialului, care urmează să fie exportat în Rusia, după ce se va încheia acordul de comerţ, în curs de discuţie la Moscova. (Universul, 7.XII.1940).

— Exportul de lemne al României din luna Septembrie a. c., n'a mai reprezentat decât 28% faţă de exportul din luna corespunzătoare a anului precedent. Totalul exportului de lemne a fost de 9.417 tone, faţă de 33.800 tone din luna Septembrie 1939.

— Cel mai bătrân arbore din lume ar fi un castan, care se găseşte pe panta muntelui Etna. El ar exista încă de pe vremea lui Pliniu. El numără deci 1950 de ani. Trunchiul, format din mai multe trunchiuri eşite din aceeaşi tulpină, are 58 de metri în circonferenţă. Ar fi deci şi cel mai gros arbore din lume. (Universul din 1.7.1940).

— Cercurile silvice jugoslave privesc cu îngrijorare faptul că pădurile trec din ce în ce mai mult în mâinele ţăranilor. Actualmente se află cam 1.013.000 hect. teren cu păduri în proprietatea ţărănească. In legătură cu aceasta se atrage atenţia asupra faptului că tăierea pădurilor pentru vânzare, produce ravagii.

Cercurile competente au început o intensă propagandă de lămurire a ţăranilor pentru a opri distrugerea acestei avuţii naţionale. (Universul din 17.XI.1940).

NECROLOG

† I. PETRUȚIU

20 Dec. 1888—6 Dec. 1940

S'a stins din viață și colegul nostru Ing. Insp. G-ral Ioan Petruțiu, om sfios, care de doi ani își purta boala nemiloasă cu atâta bărbăție pe picioare, încât mulți îl credeau ipohondru când venea să solicite concedii mai lungi.

El ne părăsește în acelaș an, la scurt interval după moartea colegului său de bancă: Petru Fotoc.

Ambii fac parte din generația tineretului care a intrat în viața publică deodată cu frământările adânci cari au precedat războiul mondial, cu sforțările unanime ale românismului pentru crearea României Mari.

Tineretul este totdeauna mai receptiv în fața evenimentelor mari și, deși serii întregi de generații erau pregătite cu dârzenie sfântă din tată în fiu pentru a fi gata în ora eliberării, în cursul războiului balcanic, tineretul universitar din cuprinsul Ardealului, ori unde se găsea el, simțea nevoia unei mai strânse colaborări, căci pare că-i spunea cineva, că se apropie plinirea vremii. Studențimea română din Cluj, din Budapesta și Viena, se frământa și mișunau scrisorile între centrele studențești, pentru ca în momentul suprem al renașterii, nici o conștiință românească să nu stea amorțită. Așa se explică, cum de a cutezat studențimea de la Școala superioară de mine, metalurgie și silvicultură din Schemnitz, un grup infim de 16—20 de români, din totalul de 6—700 studenți, să trăiască o viață românească cu calcule cari să le angajeze puterile

de muncă, până în cele mai mici amănunte, pentru cerințele serviciului din Ardealul, pe care simțeau că trebue să-l vadă cu ochii cum se va alipi de patria mamă. De atitudinea dușmănoasă a Ungurilor neaoși nu s'au sinchisit. Atacurile dușmănoase ale renegaților parveniți din șirul tuturor naționalităților, le respingeau cu înfierări demne.

Mai mult, ei nu înțelegeau a face corp comun cu studențimea maghiară care avea un cerc de studii elegant, ci își cultivau și trăiau viața lor românească în grup, învățând cântece și citind ziare și reviste românești, chiar în sălile de curs.

Ciocnirile mărunte între mâna de Români și grupurile mari de studenți unguri, majoritatea renegați, proveniți din Slovaci, Ruteni, Nemți sau chiar Români, erau la ordinea zilei. Dar ele au culminat în cele mai murdare invective aruncate de către un grup de studenți din cercul secuesc, unui grup de studenți români, pe care l-a găsit într'o seară (a. 1912) șezând liniștit la o masă din cafeneaua locală. Cuvinte, ca: valahi sălbatici, gunoiul societății, sunt din acelea pe cari abia le rabdă hârtia. Nici imnul național maghiar n'a fost cruțat, ci intonat cu răgete de beți, pentru a forța pe studenții români a se scula de la masa unde stăteau mândri, fără a lua în seamă josniciile scandalagiilor. Când Românii, plictisiți de aceste hărțueli, s'au decis a părăsi cafeneaua, Petruțiu, a fost acela care înainte de a ești, le-a replicat: „Da, suntem sălbateci, dar se vede că totuși mai culți decât voi".

Atacurile nu s'au oprit aici, căci sosind la scurt interval, un alt grup de români care nu avea cunoștință de cele întâmplate, el a fost scos cu amenințări de revolver din cafenea.

Românii s'au plâns la Rectorat contra agresorilor, iar rezultatul a fost că profesorul anchetator, renegat și el, (cu nume sârbesc) și-a stors merite prin a scoate tot pe Români vinovați de felul cum interpretau cuvântul de „renegat".

Nu poate fi trecută cu vederea întrebarea pusă de profesorul anchetator colegului Petruțiu: „Adevărat că D-ta ai declarat unui coleg că vorbești mai bucuros oricare altă limbă, în afară de cea maghiară, iar dacă totuși ești nevoit a vorbi ungurește trebue să-ți speli gura?". La această întrebare Petruțiu a răspuns: „Colegului meu, care mă apostrofa mereu pentru ce citesc ziar românesc și de ce vorbesc românește la cursuri cu colegii români, când s'au dat atâtea ordine ca în cuprinsul școlii să nu vorbim decât ungurește, i-am răspuns că, și un câine credincios, dacă este mereu lovit de stăpân cu piciorul, de la o vreme îl părăsește; tot astfel facem și noi, când ne vedem hărțuiți mereu cu obligația de a vorbi ungurește, ajungem să îndrăgim mai de grabă ori care altă limbă".

Năpustirile ungurilor asupra noastră, s'au deslănțuit și din gura președintelui tinerimii maghiare (un german renegat) în cadrul unui discurs ținut de la tribuna serbărilor naționale din 15 Martie, la care studenții români au răspuns prin ziarul local, angajându-se la o polemică înverșunată, în cursul căreia, în afară de faptul că au recurs la proces de presă pe care l-au câștigat, merită să fie remarcată frumusețea stilului arhaic pe care îl folosea colegul Petre Fotoc, în redactarea răspunsurilor. Cel mai autentic stil de cronicar, era împănat cu frază

de efect autoritar, specifice numai scriitorilor de pe pusta Ungarei trăiți în plină libertate.

Anul 1940 ne-a răpit atât pe I. Petruțiu, cât și pe P. Fotoc, combatanții neînfricați de atunci.

Ceea ce plutește în negura nedesluşirei pentru ambii, este adânca resemnare de care au dat dovadă după înfiripărea României Mari. Câtă vreme ne găseam în epoca de restriște, ei luptau în primele rânduri pline de riscuri, jurând a se jertfi pentru înfăptuirea României Mari, și legându-se a ține locul la 10, pentru a suplini lipsurile din cadre. Dar în cele din urmă, după unire, când s'au ivit oamenii ca ciupercile după ploaie, ei s'au retras ca filozofii antici la o singură potecă modestă, muncind ca oricare altul, fără a înțelege să-și formuleze merite din atitudinea trecutului.

Nu e puțin lucru, ca după o luptă înfierbântată, dusă pieptiș și câștigată cu toate fazele ei frumoase de ansamblul unui vis, să știi, atunci când ți-au dispărut urcuşurile grele, să alegi dintre nenumăratele poteci, toate drepte și ademenitoare, pe una singură, fără a lăcomi la mai multe și fără a invidia măcar pe profitori.

Petruțiu și Fotoc au fost oameni tari, cari au veghiat atenți cu candela conștiinței naționale, aprinsă de strămoşii noştri în vetrele familiare ale satelor de la poalele Carpaților, fără a cunoaște pericol, dar și fără a cere recompensă pentru încordarea lor titanică de altă dată, ci mulțumindu-se a vedea pe cei mulți fericiți.

Cât de amare trebue să le fi fost ultimele zile ale vieții, când au trebuit să constate că jertfa lor din tinerețe n'a fost suficientă pentru consolidarea pe veci a românismului pe plaiurile pe cari a trăit veacuri dearândul?

Este rândul generației de azi ca din viața pilduitoare a unui Petruțiu și Fotoc, să tragă învățăminte pentru lupta viitoare.

I. Zeicu

---

† NICOLAE I. MARȚIAN

3.XII.1888—20.XI.1940

In seara zilei de 20 Noembrie 1940, s'a stins din viață la locuința sa din Craiova N. I. Marțian, inginer inspector general silvic, în urma unui atac de cord.

Născut la 8 Decembrie 1888 în Comuna Balși Judeţul Romanați (fiu de învățător), a făcut școala primară în orașul Caracal, unde a urmat și cursul inferior al liceului. După ce a terminat Liceul Carol I din Craiova în 1907 a urmat anul I la facultatea de Științe din București, iar după aceasta a trecut la Școala Superioară de Silvicultură dela Brănești pe care a absolvit-o în anul 1914.

A intrat în serviciul silvic al Statului la 1 Aprilie 1914 cu gradul de Inginer silvic asistent, la Serviciul ridicărilor în plan al Casei Pă-

durilor. A fost apoi şef de ocol la: Cozia, Curt-Bunar, Schitu-Greci, Romula (Caracal). In luna Iunie 1924 a fost numit la Direcţia Silvică Sebeş ca Inspector de Control, unde a activat până la 15 Mai 1930, când a fost numit Şeful Secţiei Silvice din Directoratul 5 Ministerial Craiova şi apoi Şef al Inspectoratului Craiova. In ultimii 3 ani s'a simţit suferind de inimă şi cu toate că boala îl avertiza prin desele crize pe care le avea în ultimul timp, a continuat a lucra mereu până în ziua de 20 Noembrie, când în urma unui puternic atac de cord, desnodământul fatal nu a mai putut fi împiedicat.

Marţian a fost un om drept şi de caracter, bun camarad, funcţionar priceput şi cu multă judecată. Deaceea, oriunde a activat, a avut numai prieteni. Datorită calităţilor sale a urcat toate treptele ierarhiei până la gradul de inginer inspector general silvic.

Serviciul silvic al Statului pierde în Nicolae Marţian un element de valoare, iar familia sprijinul şi sfătuitorul său.

A fost înmormântat în ziua de 22 Noembrie 1940 în cimitirul din Caracal în cavoul familiei.

In cinste să-i fie amintirea, iar lumina veşnică să-l cuprindă în dragostea ei.

I. I. S.

Pentru a primi revista regulat şi la timp, vă rugăm anunţaţi-ne imediat schimbările de adresă.

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

a) Amenajamentul pădurii Măgura Buticeanca, judeţul Arad, proprietatea Comunei Buteni, în suprafaţă de 580 ha. 5300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dumbrava, judeţul Alba. proprietatea Comunei Podeni-Turda, în suprafaţă de 541 Ha 6900 mp. tratată într'o serie de codru în aşteptare şi una serie de crâng simplu cu revoluţia 25 ani. Revizuirea după 25 ani.

c) Amenajamentul păduii Hârtop, judeţul Baia, proprietatea O. Tatos, în suprafaţă de 251 ha. 9000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Dumbrava şi Belensig, judeţul Arad, proprietatea Comunei Berechiu, în suprafaţă de 235 ha. 4900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Apateu, judeţul Arad, proprietatea Comunei Apateu, în suprafaţă de 219 ha. 6700 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 30 ani pentru elementul crâng şi 90 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Bourul, judeţul Roman, proprietatea Cristea N. Solomon, în suprafaţă de 77 ha. 3200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii Pecoina, judeţul Severin, proprietatea D. Blidariu, în suprafaţă de 49 ha. 5700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Vârful Juncului ş. a., judeţul Buzău, proprietatea N. Brătescu, în suprafaţă de 25 ha. 6720 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurei Ştefăneşti Cerşani, judeţul Argeş, proprietatea Elena N. Constantinescu în suprafaţă de 19 ha. 7625 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 1 Noembrie 1940, în Cabinetul Nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *P. Nemoianu.*

No. 29412/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Ciomăgeşti, judeţul Olt, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti în suprafaţă de 622 ha. 1200 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Julişa, judeţul Arad, proprietatea Composesoratului din Julişa în suprafaţă de 106 ha. 800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii La Furcele, judeţul Alba, proprietatea Comunei Gura Arieşului în suprafaţă de 10 ha. 500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 7 Noembrie 1940, în Cabinetul Nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *P. Nemoianu.*

No. 29948/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Sibiel, judeţul Sibiu, proprietatea Comunei Sibiel, în suprafaăţ de 1296 ha. 800 mp. tratată în o serie de codru cu tăeri succesive şi una serie de codru cu tăeri rase, fiecare cu revoluţia de 105 ani precum şi una serie de protecţie tratată în codru grădinărit. Revizuirea în anul 1956.

Dată astăzi 12 Noembrie 1940, în Cabinetul Nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *P. Nemoianu.*

No. 30205/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Vârful Bedeleului, judeţul Alba, proprietatea Comunei Rachiş, în suprafaţă de 132 ha. 5500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Valea Lenţei, judeţul Muscel, proprietatea Elena Ilie Ionescu ş. a., în suprafaţă de 58 ha. 5400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Drăganul, judeţul Argeş, proprietatea Gh. I. Ioanicescu, în suprafaţă de 19 ha. 6735 mp. Regim şi tratament crâng simplu cu revoluţia 18 ani pentru stejar şi 14 ani pentru salcâm. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 12 Noembrie 1940, în Cabinetul Nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *P. Nemoianu.*

No. 30206/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Rocşoreni, judeţul Mehedinţi formând Seria XIII din Ocolul Silvic Strehaia, proprietatea Statului, în suprafaţă de 193 ha. 9100 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Zăvoaiele Jiului şi Motrului din judeţele Dolj şi Mehedinţi formând Seria XII din Ocolul Silvic Filiaşi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 207 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 25 ani.

c) Amenajamentul pădurii Zăvoaele Ocolului, judeţul Romanaţi, formând Seria III-a din Ocolul Silvic Bobiceşti, proprietatea

Statului, în suprafață de 84 ha. 1600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 12 Noembrie 1940, în Cabinetul Nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *P. Nemoianu.*

No. 30207/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Grueț Chișlaca, județul Bihor, proprietatea Comunei Chișlaca, în suprafață de 387 ha. 4700 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Schiau sau Negovani, județul Argeș, proprietatea Maria A. Dobrescu, în suprafață de 100 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 12 Noembrie 1940, în Cabinetul Nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *P. Nemoianu.*

---

a) Amenajamentul pădurii Bâlca, Seria IV-a din Ocolul Căiuț, județul Bacău, proprietatea Statului, în suprafață de 1387 ha. 5200 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 96 ani. Revizuirea în anul 1950.

b) Amenajamentul pădurii Ceatalchioi Seria VII-a din ocolul silvic Tulcea, județul Tulcea, proprietatea Statului, în suprafață de 608 ha. 9000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

Dată astăzi 7 Noembrie 1940, în Cabinetul Nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *P. Nemoianu.*

No. 29949/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Odoba și Tina Neagră, județul Buzău, proprietatea Ecaterina M. Antonescu, în suprafață de 138 ha. 9550 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Muncei, județul Alba, proprietatea Rus Todor ș. a., în suprafață de 54 ha. 1800 mp. tratată în 2 serii crâng simplu cu revoluția 20 și 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Rindic, județul Alba, proprietatea Teleki Adam, în suprafață de 32 ha. 1300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Sub Păduri, județul Alba, proprietatea Varga Ion ș. a., în suprafață de 27 ha. 2100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Meia, județul Alba, proprietatea Composesoratului din Pagida, în suprafață de 26 ha. 4100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Fundătura Pădurea Mare, județul Alba, proprietatea Comunei Spălnaca, în suprafață de 20 ha. 3500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurei Carnea, județul Alba, proprietatea Bisericei ort. române din Isvoarele, în suprafață de 19 ha. 4000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii Sub Păduri, județul Alba, proprietatea Bonta Petru ș. a., în suprafață de 14 ha. 900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

i) Amenajamentul pădurii Stupina, județul Alba, proprietatea Composesoratului din Gâmbuț, în suprafață de 12 ha. 4000 mp. Regim

și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.
Dată astăzi 7 Noembrie 1940, în Cabinetul Nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *P. Nemoianu.*
No. 29950/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Piatra Lungă ș. a. județul Alba, proprietatea Comunei Cicău, în suprafață de 174 ha. 900 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 20 și 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Frunzete Măguri, județul Alba, proprietatea Bisericei ortodoxe române din Georgiul de Sus, în suprafață de 57 ha. 6100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Vericele ș. a., județul Alba, proprietatea comunei Uioara de Sus, în suprafață de 57 ha. 5500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Cercuri, județul Alba, proprietatea comunei Mirislău, în suprafață de 55 ha. 800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Lepinmezeu — La Cetate, județul Alba, proprietatea comunei Lopădea Nouă, în suprafață de 31 ha. 6800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 7 Noembrie 1940, în Cabinetul Nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *P. Nemoianu.*
No. 29951/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Bocșa Montană, județul Caraș, proprietatea Soc. Anonime Uzinele de Fier și Domeniile din Reșița (U. D R.), în suprafață de 5561 ha. 3900 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 100 ani. Lucrarea este valabilă până în anul 1943, când se va întocmi un nou amenajament.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Caraşova, județul Caraș, proprietatea Soc. Anonime Uzinele de Fier și Domeniile din Reșița (U. D. R.) în suprafață de 5900 ha. 9300 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 100 ani. Lucrarea este valabilă până în anul 1943, când se va întocmi un nou amenajament.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Culmea Aninoșiței, județul Gorj, proprietatea Teodor Floroiu, în suprafață de 13 ha. 2200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 7 Noembrie 1940, în Cabinetul Nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *P. Nemoianu.*
No. 29952/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Dognocea, județul Caraș, proprietatea Soc. Anon. Uzinele de Fier și Domeniile din Reșița (U.D.R.), în suprafață de 7193 ha. 3000 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 100 ani. Lucrarea este valabilă până în anul 1943, când se va întocmi un nou amenajament.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Dăscălești Valea Nucului, județul Buzău, proprietatea Eufrosina Șuțu, în suprafață de 38 ha. 2800 mj. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Valea Mare Băceasca, județul Muscel, proprietatea Dem. Duțoiu ș. a., în suprafață de 13 ha. 8300 mj. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Udroaica, judeţul Argeş, proprietatea Pr. Gh. Popescu şi D-tru B. Cincă, în suprafaţă de 8058 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Băcanu ş. a., judeţul Muscel, proprietatea Gavrilă Chiriţă Cârstea, în suprafaţă de 4 ha. 3400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 23 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurei Udroaica, judeţul Argeş, proprietatea Nic. C. Popescu, în suprafaţă de 1 ha. 1400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 28 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurei Dealul Vârşogului, judeţul Argeş, proprietatea N. C. Mateescu, în suprafaăţ de 5015 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 35 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurei Colibi, judeţul Argeş, proprietatea Niţă M. Chinie, în suprafaţă de 1 ha. 9200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Brătila, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Pr. Pavel Popescu, în suprafaţă de 5 ha. 337 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Călnăianu Pleoştina, judeţul Buzău, proprietatea D. I. Gâduiţă ş. a., în suprafaţă de 4 ha. 1000 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 7 Noembrie 1940, în Cabinetul Nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *P. Nemoianu.*
No. 30199/940.

---

a) Amenajamentul pădurei Greci, judeţul Olt, proprietatea Moşten. I. Kalinderu, în suprafaţă de 275 ha. 4900 mp. tratată în 2 serii de crâng cu revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de operaţiuni culturale al pădurei Valea Ursului, judeţul Roman, proprietatea Spitalului Drăghici din Vaslui, în suprafaţă de 239 ha. 500 mp. făcând parte integrantă din amenajamentul în vigoare al pădurii aprobat prin D. M. No. 55/929 publicată în M. Of. No. 10/1929 p. II-a.

c) Amenajamentul pădurii Oţeleni, judeţul Roman, proprietatea moştenitorilor Eliza Nevronzzi, în suprafaţă de 46 ha. 2600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Dăscăleasca, judeţul Putna, proprietatea Ştefan Gaiţă, ş. a., în suprafaţă de 11 ha. 4360 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuriea după 20 ani.

Dată astăzi 12 Noembrie 1940, în Cabinetul Nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *P. Nemoianu.*
No. 30203/940.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Taia, judeţul Hunedoara, proprietatea Török Ştefan şi Şarlota, în suprafaţă de 166 ha 2400 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia 90 ani. Pentru seria de protecţie codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Seleuş, judeţul Arad, proprietatea Comunei Seleuş, în suprafaţă de 103 ha 5800 mp. Regim şi tratament

Crâng compus. Revoluţia 30 ani, pentru elementul Crâng şi 90 ani pentru codru. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 17 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu.**

No. 28025/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Bocşa-Română, judeţul Caraş, proprietatea Soc. Anonime Uzinelor de Fier şi Domeniile Reşiţa (U. D. R.), în suprafaţă de 4202 ha 6500 mp. Regim şi tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluţia 100 ani. Lucrarea este valabilă până în anul 1943, când se va întocmi un nou amenajament.

Dată astăzi 17 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu.**

No. 28033/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Tirol, judeţul Caraş, proprietatea Soc. Anonimă Uzinele de Fier şi Domeniile din Reşiţa (U. D. R.), în suprafaţă de 3347 ha 6200 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 100 ani. Lucrarea este valabilă până în anul 1943, când se va întocmi un nou amenajament.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Reşiţa de Jos, judeţul Caraş, proprietatea Soc. Anonimă Uzinele de Fier şi Domeniile din Reşiţa (U. D. R.), în suprafaţă de 3268 ha 3700 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 100 ani. Lucrarea este valabilă până în anul 1943, când se va întocmi un nou amenajament.

Dată astăzi 17 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu.**

No. 28034/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Văliug, judeţul Caraş, proprietatea Soc. Anonomiă Uzinele de Fier şi Domeniile din Reşiţa (U. D. R.), în suprafaţă de 11466 ha 2200 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 100 ani. Lucrarea este valabilă până în anul 1943, când se va întocmi un nou amenajament.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Brebul, judeţul Caraş, proprietatea Soc. Anon. Uzinele de Fier şi Domeniile din Reşiţa, în suprafaţă de 3449 ha 7500 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 100 ani. Lucrarea este valabilă până în anul 1943, când se va întocmi un nou amenajament.

c) Amenajamentul pădurei Dâmbul Vălanilor, judeţul Arad, proprietatea Soc. de Cumpărare Dumbrava, în suprafaţă de 116 ha 2100 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Muştieşul, judeţul Severin, proprietatea Văd. Veturia Craşovan ş. a., în suprafaţă de 38 ha 500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 17 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu.**

No. 28036/940.

---

a) Amenajamentul pădurei După Deal, judeţul Alba, proprietatea Comunei Pagida, în suprafaţă de 109 ha 5500 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Gişteag, judeţul Alba, proprietatea Composesoratului Morice Adalbert din Colţeşti, în suprafaţă de 25 ha 8100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 17 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu.**

No. 28037/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Bârsăneşti, judeţul Bacău, proprietatea Ana Ercol Roseti, în suprafaţă de 203 ha 200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Popeştii de Faţă ş. a., judeţul Buzău, proprietatea Agata Popescu ş. a., în suprafaţă de 60 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Podul Malului ş. a., judeţul Buzău, proprietatea Agata Popescu ş. a., în suprafaţă de 49 ha 900 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Câmpul Bulzului, judeţul Hunedoara, proprietatea Török Ştefan ş. a., în suprafaţă de 49 ha 2400 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 17 Octombrie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **P. Nemoianu.**

No. 28038/940.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie, revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere technic-silvic, fie asupra proprietăţii etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V şi ultimul. — Domnul Director al Direcţiei Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

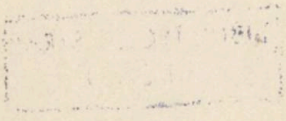

24993

REVISTA PĂDURILOR
ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“ — ANUL 52

TABLA DE MATERII

PE ANUL 1940

BIBLIOTECA „ASTRA“
SIBIU

„Bucovina“ I. E. Torouțiu București

TABLA DE MATERII

ARTICOLE

Studii, referate, comentarii, însemnări, problemele zilei:

Autorul:	Titlul articolului	Pag.
Bălănică T.:	Robinia pseudoacacia var. rectissima Raber	169
—	Isvor artificial — — — — — — — —	362
—	Influenţa reciprocă dintre climă şi pădure	594
Beldie Al.:	Sorbus Cretica (Lindl.) Fritsch în Bucegi	160
—	Contribuţiuni la flora munţilor Bucegi (I)	260
Cerenescu Tiberiu:	Istoricul pădurilor composesorale din Ardeal şi dispoziţiunile legislaţiei silvice în legătură cu administrarea lor	95
Chibeleanu Aur.:	Scoarţa de stejar pentru tanin — — —	197
—	Scoarţa de stejar — — — — — —	249
Coman Artur:	Plante cu flori albe în mod excepţional	175
—	Contribuţiuni la flora Maramureşului II. III. IV. — — — — — 91, 346,	569
Constantinescu Aur.:	Efectele iernii grele din anul 1939-1940	173
Cretzoiu P.:	Distribuţia geografică generală a plantelor lemnoase din România (II) — —	152
—	Două plante interesante din flora României — — — — — — — —	575
—	Hibridul Alnus glutinosa × Alnus incana.	654
—	Consideraţiuni cu privire la Quercus polycarpa Schur. — — — — —	698
Cretzoiu P. şi Haralamb At.:	Contribuţiuni la cunoaşterea florei fânefelor de munte: Cheia-Teleajen — —	12
—	Contribuţiuni la cunoaşterea florei fânefelor de munte (Zăganul-Prahova şi	
—	Babaranca-Braşov) — — — —	562

Autorul:	Titlul articolului	Pag.
Cretzoiu P. şi M. Petcuţ:	A doua contribuţiune la cunoaşterea florei pădurilor dintre Dunăre şi Carpaţii Sudici — — — — — —	761
Demetrescu Ilie C.:	Marile administraţii forestiere şi asigurarea împotriva pagubelor ——	22
—	Basarabia şi îngemânarea sa în cuprinsul românesc de vieţuire. — Punct de vedere forestier. — — — -- —	576
Ene M.:	Prevederi şi în acţiunea de răşinare —	371
Fedorovici C.:	Doborîrea şi secţionarea arborilor în pădure cu fierăstrăul cu motor portativ	337
Florescu Ion:	Note asupra pădurilor României desmembrată — — — — — —	668
Galeriu I.:	Cumpărările de păduri către Stat în perioada 1910—1940 — — — —	672
Ghelmeziu N.:	Pentru lămurirea unor chestiuni din domeniul tehnologiei lemnului. (Pe marginea articolului „Revoluţia tehnică în domeniul lemnului" de d-l Ing. Dr. Val. Dinu) — — — — —	282
—	Posibilităţile de recoltare a răşinei în pădurile noastre — — — — —	372
Guran Iulian:	Compensarea numerică a înălţimilor măsurate în vederea cubajului unui arboret — — — — — — —	643
Haralamb At.:	Contribuţiuni la cunoaşterea florei fâneţelor de munte (Broasca-Buzău) —	156
Haralamb At. şi Cretzoiu P.:	Contribuţiuni la cunoaşterea florei fâneţelor de munte: Cheia-Teleajen —	12
—	Contribuţiuni la cunoaşterea florei fâneţelor de munte (Zăganul-Prahova şi Babarunca-Braşov) — — — —	562
Lupe I.:	Materiile tanante forestiere — — — —	178
Mălăescu Andrei:	Extractele tanante — — 186, 267, 451, 498	
—	Fabricarea furnirului — — — — 710 785	
Manole Horia:	Un avertisment — — — — ——	32
—	Economia naţională şi războiul — — —	279
—	Al doilea avertisment — — — — —	360
—	Dar la anul? — — — — — — —	600
Moldovan I. Junior:	Deşeuri pentru celuloză — — — — —	99
—	Moliftanul — — — — — — —	192
—	Recepţia lemnelor de foc în parchete —	443
—	Dispariţia jilipurilor de lemn pentru buşteni — — — — — — — —	704
Pană Vasile:	Tăierea de jos la răşinoase — — — —	357

Autorul:	Titlul articolului	Pag.
Pavelescu I. M.:	Observaţiuni în legătură cu noul tarif al lemnului rotund de stejar — —	162
Petcuţ M.:	Creşterea rădăcinilor în raport cu tulpina la puieţii de stejar — — — —	721
Petcuţ M. şi Cretzoiu P.:	A doua contribuţiune la cunoaşterea florei pădurilor dintre Dunăre şi Carpaţii Sudici — — — — — — —	761
Petö I.:	Materiile tanante derivate din produse forestiere — — — — — —	181
—	Producerea răşinei — — — — — —	367
Petrescu Titus:	Teoria erorilor şi verificarea ei asupra fenomenelor silvice (I—III) — 145, 433,	693
Popescu C. V.:	Micşorarea patrimoniului forestier al Statului — — — — — — — —	273
—	Origina etnică a proprietarilor forestieri români — — — — — — —	718
Prodan Mihai:	Inventarierea în practică a lemnului rotund — — — — — — — —	348
Rădulescu Marin:	Din cultura stejarului în România — —	16
Rătan I.:	România şi materiile tanante — — —	176
—	Amenajament comun cu continuitate prin asocierea a cel puţin 10 proprietari	774
Rev. Păd.:	Vremuri de restrişte — — — — —	561
—	Innoire — — — — — — — —	641
Rubţov Şt.:	Solurile zăvoaielor Buzăului şi tipurile naturale de arborete — — — —	81
Sburlan D. A.:	Organizarea producţiei de răşini naturale în ţară — — — — — — —	364
Şerban Mih.:	Pădurea noastră — — — — — —	492
Toma G. T.:	Despre clase de fertilitate — — — —	1
—	Lucrări de subinspector şi lucrări de doctorat — — — — — — —	591
Vasiliu V. V.:	Cantoane de locuit pentru personalul de pază — — — — — — — —	277
—	Pentru restituirea burselor — — — —	458
—	Impozitele asupra exploatărilor forestiere	657

VÂNĂTOARE — PESCUIT

Cota Vasile:	Intre natural şi artificial — — — —	34
—	Invăţământul vânătoarei şi terenurile de aplicaţie — — — — — — —	105
—	Pădure şi vânătoare — — — — —	603
—	Un trofeu de cerb excepţional — — —	796
Macedoneanul Vlad:	Avis — Arad — — — — — — —	201
—	Un fapt caracteristic — — — — —	381

Autorul:	Titlul articolului	Pag.
M. V.:	O precizare — — — — — — —	508
Witting Otto:	Capre negre în regiunea Săcelelor — —	507
	CRONICA INTERNĂ	
T. B.:	Inginerul în activitatea economică — —	799
T. B.:	Examenul de subinspector 1940 — — —	800
Constantinescu Gh.:	Excursia studenților Facultății de silvicultură din București — — — —	385
D. M.:	Domnul prof. Dr. Werner Schmidt (Eberswalde) în trecere prin țară — —	516
Halalamb At.:	Exagerăm și năpăstuim? — — — —	46
—	Din nou, introducerea gazelor naturale —	48
—	Colectarea și valorificarea nimicurilor —	48
—	Decernarea premiului V. A. Golescu —	110
—	Congresul Agir — — — — — — —	111
—	In ritmul necesităților — — — — —	113
—	Adunarea generală anuală a Asoc. medicilor veterinari din România — —	205
—	Imitația nu are valoare — — — — —	206
—	Munca de folos obștesc — — — — —	206
—	Expoziția de sculptură Ing. C. Nițescu —	208
—	Mesajul Tronului și problemele economice	209
—	Serbarea arborelui — — — — — —	291
—	Alunecări de terenuri — — — — —	292
—	Inundații — — — — — — — —	292
—	A 54-a Adunarea generală a Soc. Progresul Silvic — — — — — —	460
—	Trecerea proprietății și a industriei forestiere evreești în proprietatea Statului — — — — — — — —	724
—	Modificarea art. 42 din Codul Silvic —	725
—	Reînființarea Consiliului tehnic al pădurilor — — — — — — —	726
—	Asociația de turism „România Pitorească“	727
Nagy L.:	Serbarea sădirii arborilor la Lugoj — —	293
Sburlan D. A.:	Anul forestier 1939 — — — — — —	39
—	Prestigii sporite — — — — — — —	511
—	Colaborarea silvică în cadrul Axei — —	513
	CRONICA EXTERNĂ	
T. B.:	Congresul silvicultorilor americani — —	803
Demetrescu Ilie C.:	*Economia forestieră bulgară* a) Inzestrând pădurile cu mijloace de transport — — — — — — —	50
	b) Impăduririle — — — — — —	50

Autorul:	Titlul articolului	Pag.
Demetrescu Ilie C.:	*Dela italieni*	
	a) Silvicultorul urmează soldatului — —	51
	b) Statistica forestieră italiană — — —	51
	c) Lemnul în cadrul străduinţelor autarhice italiene — — — — — — —	51
—	Răşina naţională din nou la ordinea zilei în Germania — — — — — —	51
—	Plopul în mare cinste şi în U. S. A. —	52
—	Săptămâna pădurii — — — — — —	53
—	Preocupări forestiere în asociaţiile agricole din Franţa — — — — —	53
—	Conducta hidraulică de lemn cea mai mare din Europa — — — — — —	53
—	Marea expoziţie agricolă a Rusiei sovietice	54
—	„Comité des bois et des produits forestiers" — — — — — — —	114
—	Şcoală de brigadieri silvici pentru nevoi locale — — — — — — —	114
—	Institutul Reichului pentru economia forestieră străină şi colonială — —	114
—	Administraţia pădurilor în Polonia ocupată — — — — — — — —	115
—	Cheltuielile de mutare în Administraţia forestieră germană — — — —	115
—	Hibrizii de plop, o mare speranţă în Canada — — — — — — — — —	116
—	Şcoală de specialişti în carburanţi forestieri la Mans (Franţa) — — —	116
—	Henri Biolley — — — — — — —	116
—	Cultura pădurilor preocupă în deaproape şi administraţiile coloniale — —	210
—	Dela Centrul internaţional de silvicultură (C. I. S.) — — — — — — —	211
—	Elveţia îşi pregăteşte economia de războiu	212
—	Dispozitive pentru prezervarea lemnului de foc în Elveţia — — — — —	213
—	Dela Centrul internaţional de Silvicultură (C. I. S.) — — — — — — —	294
—	Lorenz Wappes — — — — — —	294
—	Se amână congresele forestiere — — —	295
—	Tăerea nucului reglementată şi în Elveţia	295
—	Cartele şi pentru lemn în Germania —	296
—	Profesorul Viktor Dieterich a păşit pragul vârstei de 60 ani — — — — —	388
—	Administraţia forestieră franceză sub starea de războiu — — — — —	391

Autorul:	Titlul articolului	Pag.
Demetrescu Ilie C.:	Desfiinţarea şcolii superioară de silvicultură dela Reichstadt — — — —	391
—	Urmările iernii geroase 1939/40 — — —	392
—	Militarizarea personalului de pază a pădurilor în Germania — — — —	392
—	La 80 de ani ai Profesorului Max Endres	463
—	Proprietatea forestieră de Stat din Marca de Est în creştere — — — —	466
—	Dela Centrul Internaţional de silvicultură (C. I. S.) — — — — — — — —	518
—	O Facultate a lemnului la Eberswalde —	518
—	Prof. G. M. Wysotzky — — — — —	614
—	Măsuri deosebite în Elveţia pentru îndestularea cu lemn de foc — — —	615
—	Plopul în silvicultura italiană — — —	676
—	Economia forestieră austriacă sub cel de al III-lea Reich — — — — —	676
—	Pădurile englezeşti greu încercate de războiu — — — — — — — — —	676
—	Reforma învăţământului silvic în Letonia	677
—	Rezervaţiuni în coloniile daneze — —	677
—	O încercare isbutită de folosire a gazului de lemn — — — — — — — —	678
—	Impăduriri în Turcia — — — — —	678
—	Şi Spania revine către pădure — — —	728
—	Traverse reformate pentru producerea gazului de lemn — — — — —	728
—	Administraţia forestieră germană se unifică şi centralizează continuu — —	728
—	Anglia a greşit în materie de pădure —	729
—	Ungaria se pregăteşte pentru exportul de lemn — — — — — — — — —	800
—	Din prefacerile învăţământului forestier superior german — — — — —	800
—	Dela vecinii Bulgari Deschiderea primei şcoli forestiere elementare — — — — — — — —	801
—	Şi Egiptul împădureşte — — — — —	801
—	Arborii de şosele în Italia — — — —	801
—	Profesorul Max Endres — — — — —	808
—	Dela Centrul internaţional de silvicultură	808

Autorul:	Titlul articolului	Pag.
	CRONICA MERCURIALĂ	
Filip Vasile C.:	Piața internațională. Sub influența blocadei anglo-franceze și a conflictului finlando-rusesc — — — — —	55
—	Blocada anglo-franceză și exportul lemnului — — — — — — —	297
—	Piața lemnului românesc — — — —	394
Sburlan D. A.:	Mercuriale — — — — — — —	616
	CRONICA CINEGETICĂ	
T. H. Crivăț:	Terenul didactic de vânătoare dela Brănești — — — — — — —	731
—	Arenzile terenurilor comune — — —	733
—	Ziarele și vânătoarea — — — — —	734
Haralamb At.:	Amenajări vânătorești și piscicole la Fondul bisericesc — — — — — —	45
—	Cursuri de piscicultură — — — — —	208
—	Expoziția de vânătoare 1940 — — —	609

RECENZII

Cărți

H. U. Amlong și *G. Nandorf:* Die Wuchshormone in der gärtnerischen Praxis (Hormonii creșterii în practica grădinărească). (Recenzent: Anton V. Rădulescu) — — — 680

P. P. Daia și *Alex. P. Daia:* Producerea păstrăvilor. (partea II-a). (Recenzent: T. H. Crivăț) — — — — — — — — 527

Dinu Valeriu: Der Wald als Glied der rumänischen Volkswirtschaft. (Pădurea ca ramură a economiei naționale românești). (Recenzent: Ilie C. Demetrescu) — — — 217

Geiger Rudolf și *Fritzsche G.:* Spätfrost und Vollumbruch. (Ger târziu și prelucrarea adâncă a solului). (Recenzent: T. Bălănică) — — — — — — — — — — — 625

Ijjasz. E. L.: Grundwasser und Baumvegetation unter besonderer Berücksichtigung der Verhältnisse in der Ungarischen Tiefebene. (Apa freatică și vegetația arborescentă, considerând în special condițiile din câmpia ungară). (Recenzent: T. Bălănică) — — — — — — — — 301

Iosef Köstler: Die Holzversorgung der Erde als Rohstoffproblem der Weltwirtschaft. (Indestularea cu lemn a lumii ca problemă de materii prime a economiei mondiale). (Recenzent: Ilie C. Demetrescu) — — — — — — 736

Autorul: Titlul articolului Pag.

James C. Marr: Snow Surveying. (Măsurarea zăpezii). (Recenzent: T. Bălănică) — — — — — — — — — — — 810

Motaş C. şi *Angelescu V.:* Punerea în valoare a apelor de munte. (Recenzent: At. Haralamb) — — — — — — — — 620

Nedici Gh.: Istoria vânătoarei şi a dreptului de vânătoare. (Recenzent: Otto Witting) — — — — — — — — — 679

Nicolau-Bârlad G. Ing. Dr.: Die Photogrammetrie im Forstwessen. (Fotogrametria în silvicultură) (Recenzent: N. Rucăreanu) — — — — — — — — — — — — — 300

Schenck, Dr. C. A.: Fremdländische Walde- und Parkbäume. (Arbori exotici de pădure şi parcuri). (Recenzent: Anton V. Rădulescu) — — — — — — — — — — — — 214

Smolik Ladislav: Natural ferromanganiferous. Concretions as remedy for chlorosis. (Concreţiuni feromanganoferoase naturale ca remediu în contra clorozei). (Recenzent: T. Bălănică) — — — — — — — — — — — — 399

Vlad I.: Zuwachsverhältnisse im Mittelwald. (Condiţiuni de creştere în crângul compus). (Recenzent: T. Bălănică) — 524

Wollfle, Dr. Max: Waldbau und Forstmeteorologie. (Silvicultură şi meteorologie forestieră). (Recenzent: T. Bălănică) — 216

R e v i s t e

Forstwissenschaftliches Centralblatt. (Recenzent: Ant. V. Răd.) — — — — — — — — — — — — 121, 305, 401, 682, 738

Holz ale Roh und Werkstoff. (Recenzent: N. Ghelmeziu) — 307, 528, 738

Journal forestier suisse. (Rezenzent: At. Har.) 124, 229, 534, 634, 686, 741, 815

Journal of forestry. (Recenzent: T. B.) — — — — 222, 313, 402, 537, 629

Lesnoe Hoziaistro. (Recenzent: V. Lisievici) — — — — — — 407

Revue des eaux et forêts. (Recenzent: At. Har.) — — — — — 229

Zeitschrift für Forst- und Jagdwesen. (Recenzent: G. T. T.) — — 124, — — — — — — — — — — — — 230, 408, 541, 636, 687

Zeitschrift für Weltforstwirtschaft. (Recenzent: Ilie C. Dem.) — 231, — — — — — — — — — — — 321, 542, 635, 687, 742, 816

INFORMAŢIUNI

Informaţiuni — — — 66, 118, 232, 323, 410, 466, 521, 618, 689, 743, 817

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

Şedinţele Consiliului de administraţie — — — 128, 329, 422, 474, 545,
Convocare — — — — — — — — — — — — — — — 414
Moţiunile celei de a 54-a Adunare generală — — — — — 472
Apel către membrii corpului silvic român de toate gradele — — 543

Autorul: Titlul articolului Pag.

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

(Conferințe)

1. *Ilie C. Demetrescu:* Sporirea producțiunii lemnoase. 14.II.1940. (Recenzent: At. H.) — — — — — — — — — 126
2. *Tr. Heroiu:* Probleme noui în munca forestieră. 21.II.1940. (Recenzent: At. H.) — — — — — — — — — — 127
3. *I. Zeicu:* Soarta pădurilor de interes local. 28.II.1940. (Recenzent: T H. Cr.) — — — — — — — — — — 234
4. *Prof. C. C. Georgescu:* Despre Arboretum. 6.III.1940. (Recenzent). 324
5. *Marin Rădulescu:* Delta Dunării din punct de vedere silvic. 13.III.1940. (Recenzent: —) — — — — — — — — 325
6. *Vasile Cota:* Vânatul și vânătoarea în pădurile statului). 20.III. 1940. (Recenzent: T. H. Cr.) — — — — — — — — 327
7. *Dem. Teodorescu:* Pădurile Eforiei spitalelor civile din București și administrarea lor. 27.III.1940. (Recenzent: At. Har.) — — — — — — — — — — — — — 416
8. *Andrei Mălăescu:* Pădurile U. D. R. și administrarea lor. (Recenzent: At. Har.) — — — — — — — — — — 418

NECROLOGIE

1. Toma Ion — — — — — — — — — — — — — — 69
2. Roșescu Gh. — — — — — — — — — — — — — — 237
3. Ciupală I. I. — — — — — — — — — — — — — — 423
4. Marinescu Iancu — — — — — — — — — — — — — — 424
5. Fotoc Petru — — — — — — — — — — — — — — 425
6. Nistor Văleanu I. C. — — — — — — — — — — — — — — 637
7. I. Petruțiu — — — — — — — — — — — — — — 820
8. I. Marțian — — — — — — — — — — — — — — 822

L E G I

Decret pentru completarea Decretului-lege din 5 Oct. 1940, privitor la trecerea proprietăților rurale evreești în patarimoniul Statului — — — — — — — — — — — 746
Deceret pentru modificarea articolului 42 din Codul Silvic — — 749
Decret pentru reînființarea Consiliului tehnic al pădurilor — — 749
Decret pentru modificarea și completarea unor dispoziținni din decretul-lege Nr. 2136/940 „pentru organizarea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina“ publicat în Mon. Of. No. 148 din 29.VI.1940 — — — — — — 756

Autorul: Titlul articolului Pag.

PUBLICAȚII

Publicații (Decizii ministeriale) 71, 135, 241, 331, 428, 476, 554, 639, 753, 824
Publicațiile Icef-ului — — — — — — — — — — — 142, 550

C. E. A. C. S.

Convocare — — — — — — — — — — — — — — — 240

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

III. — SERIA C. — **TRATATE ȘI MANUALE:**

Dr. G. ELIESCU

PROTECȚIA PADURILOR

UN VOLUM DE 275 PAGINI LEI 270

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚIȘURI, PLANTAȚII, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

EPUIZAT

III. — SERIA C. — **TRATATE ȘI MANUALE:**

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCUREȘTI